

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200567

UNIVERSAL
LIBRARY

University of Mysore

Oriental Library Publications

KANNADA SERIES No. 23

GENERAL EDITOR

M. S. BASAVALINGAYYA, M.A., B.L.,
Curator, Govt. Oriental Library, Mysore

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಮಹಾಕವಿ ವಿರಚಿತ

ಕರ್ನಾಟಕ ಮಹಾಭಾರತ

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಪುಟ

ಕರ್ಣ ಪರ್ವ

**THE
KARNĀTAKA MAHĀBHĀRATA**

BY

KUMĀRA VYĀSA

Vol. IX

KARNA PARVA

EDITED BY

**THE KANNADA MAHABHARATA
EDITORIAL COMMITTEE**

ASSISTED BY

N. ANANTHARANGACHAR, M.A., B.T.,
Kannada Pandit, Govt. Oriental Library, Mysore

MYSORE

PRINTED BY THE ASST. SUPDT., GOVT. BRANCH PRESS

1940

ಮು ನ್ನ ಡಿ

ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಚ್ಯಕೋಶಾಗಾರದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣಪರ್ವಗಳಂತೆ ಈ ಕರ್ಣಪರ್ವವೂ ಪ್ರಾಚ್ಯಕೋಶಾಗಾರದ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಾಹಕ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಮಹಾಭಾರತದ ಶೋಧನೆಗೆ ನಿಯಮಿತವಾದ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯಿಂದ ಶೋಧಿತವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಈ ಪರ್ವದ ಶೋಧನೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಅವರು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುದರಿಂದಲೂ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಅವರು ಪರಂಧಾಮವನ್ನೈದಿದುದರಿಂದಲೂ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕಂಡಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾಯಿತು :

೧. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ , ಬಿ ಎಲ್.
೨. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಎಂ ಎ.
೩. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಎಸ್. ಬಸವಲಿಂಗಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.
೪. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಸ್ಥಾನ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿ ತಿರುವಳ್ಳೂರು ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಘವಾಚಾರ್ಯರು.
೫. ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಿ. ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ ಎ.

ಈ ಪರ್ವವನ್ನು ಹನ್ನೊಂದು ಕೈಬರಹದ ಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಿದ್ದಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ (ಘ. ಚ. ತ. ನ. ಪ. ಬ.) ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದುವು ಕೋಶಾಗಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವು. (ಘ) ಎಂಬುದು ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪಂಡಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರ್. ರಾಮಾನುಜ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಕೊಟ್ಟುದು. (ಚ) ಎಂಬುದು ಅಳಿಲುಘಟ್ಟದ ಶಾನುಭೋಗರು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿ. (ತ) ಎಂಬುದು ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಅನಿಸ್ತೆಂಟರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರ್. ರಾಮರಾಯರ ಮೂಲಕ ಗೌಜುಗ್ರಾಮದ ಗಣೇಶಭಟ್ಟರಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರತಿ. ಈಗಿರುವ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಉತ್ತಮವಾದುದು. (ನ) ಎಂಬುದು ಮೈಸೂರು ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿ.

(ಪ) ಮತ್ತು (ಬ) ಎಂಬುವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಚ್ಯಕೋಶಾಗಾರದ ೧೬-೮-೧೦ ಮತ್ತು ೧೮-೧-೨೦ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿಗಳು.

ಕೋಶಾಗಾರದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ—

(ಕ) ಇದು ಕೈಬರಹದ ಕೆ. ೨೦೫ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿ. ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೫೪ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯಾದುದು. ಇದುವರೆಗೆ ನಮಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತದ ಕೈಬರಹದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು.

(ಬ) ಇದು ಕೆ. ೫೪೧ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿ. ಸಾಪಾನ್ಯವಾಗಿ ಶುದ್ಧವಾಗಿದೆ.

(ಗ) ಇದು ಕೆ. ೭೦ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿ. ಶಾ. ಶ. ೧೭೬೩ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯಾದುದು.

(ಛ) ಇದು ಕೆ. ೨೫೧ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿ.

(ದ) ಇದು ಕೆ. ೧೬೩ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿ.

ಹಿಂದಿನ ಪರ್ವಗಳಂತೆ ಈ ಪರ್ವವನ್ನು ಶೋಧನೆಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯುವ ಪದ್ಯಗಳನ್ನೇ ಮೂಲಪಾಠವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುವ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದುವುಗಳನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಪದ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಪುಟದಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಪದ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಪಾಠಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ಪ್ರಾಚ್ಯಕೋಶಾಗಾರವು ಬುಣಿಯಾಗಿದೆ.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಸಂಧಿ	ವಿಷಯ	ಪುಟ
೧.	ಕರ್ಣನ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯಾಭಿಷೇಕ ...	೧-೮
೨.	ಭೀಮನು ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು	೯-೧೪
೩.	ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಯುದ್ಧ	೧೫-೨೨
೪.	ಧರ್ಮರಾಯನು ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು	೨೩-೩೨
೫.	ಶಲ್ಯನನ್ನು ಕರ್ಣನ ಸಾರಥಿಯನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸುವುದು.	೩೩-೪೧
೬-೭.	ತ್ರಿಪುರದಹನದ ಕಥೆ	೪೨-೬೦
೮.	ಸಾರಥಿಯಾದ ಶಲ್ಯನೊಡನೆ ಕರ್ಣನ ಯುದ್ಧರಂಗ ಪ್ರವೇಶ.	೬೧-೭೦
೯.	ಕರ್ಣ ಶಲ್ಯರ ಒಳಜಗಳ	೭೧-೮೦
೧೦.	ಭೀಮನಿಂದ ಸುಷೇಣನ ಮರಣ	೮೧-೯೨
೧೧.	ಕರ್ಣನು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು	೯೩-೧೦೭
೧೨.	ಭೀಮನು ಕರ್ಣನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ...	೧೦೮-೧೧೫
೧೩.	ಭೀಮನಿಂದ ಕೌರವಾನುಜರು ಸಾಯುವುದು ಮತ್ತು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಕರ್ಣನು ಸೋಲಿಸುವುದು.	೧೧೬-೧೨೬
೧೪.	ಅರ್ಜುನನು ಕೌರವ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ...	೧೨೭-೧೩೬
೧೫.	ಭೀಮನ ಘೋರ ಯುದ್ಧ	೧೩೭-೧೪೫
೧೬.	ಪಾರ್ಥನು ಕೃಷ್ಣನೊಡನೆ ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಕಾಣುವುದು.	೧೪೬-೧೫೪
೧೭.	ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಬಯ್ದುಕಾಾಗಿ ನೊಂದ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವುದು.	೧೫೫-೧೬೬

ನಂಧಿ

ವಿಷಯ

ಪುಟ

೧೮. ಕರ್ಣನ ವಧೆಗೆ ಧರ್ಮರಾಯನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ೧೬೭-೧೭೩
ಪಡೆದು ಅರ್ಜುನನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡು
ವುದು.
೧೯. ದುಶ್ಯಾಸನನ ವಧೆ ೧೭೪-೧೯೭
೨೦. ವೃಷಸೇನನ ಮರಣ ೧೯೮-೨೦೭
೨೧. ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಯುದ್ಧರಂಗಪ್ರವೇಶ ೨೦೮-೨೧೩
೨೨. ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ೨೧೪-೨೨೫
ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುವುದು.
- ೨೩-೨೪. ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಕಾಳೆಗೆ ೨೨೬-೨೪೯
೨೫. ಕರ್ಣನು ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದು ೨೫೦-೨೬೦
೨೬. ಕರ್ಣನ ವಧೆ ೨೬೧-೨೭೩
೨೭. ಕರ್ಣನ ಸಾವಿಗಾಗಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಪ್ರಲಾಪ ೨೭೪-೨೮೧
ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೨೮೨-೩೦೦

ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತ

ಕರ್ಣ ಪರ್ವ

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ರಾಯಕುಟಕಾ¹ಚಾರ್ಯನಾ¹ ತಟು
ವಾಯು ಸೇನಾಪಟ್ಟವನು ರಾ
ಧೇಯನಲ ರಚಿಸಿದನು ಮುದದಲ ಕೌರವರ ರಾಯ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರಿ
ಪಾಲ ತೆಗೆದವು ಬಲವೆರಡು ನಿಜ
ಪಾಳಯಕೆ ಪರಿತೋಷಬೇಡನ್ನಿ ಮಿತವಿಕ್ರಮರು² |
ಕೋಲ ಗುರುವಿನ ಮರಣ ವಾರ್ತಾ
ಕಾಲ ಸರ್ಪನ ತಂದು ಸಂಜಯ
ಹೇಳಿಗೇಯನೀಡಾಡಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿರಿದಿನಲ ||

೧

ಬೆದಟಿತಾಯಾಸ್ಥಾನ ಧಿಗಿಲೆಂ
ದುಡು ಧರಾಧೀಶ್ವರನ ತಂದೆಯ
ಹೃದಯದಲ ಹುರುಳಿನು³ ಬಳಕುಳದವರ ಮೋಟಿಗಳ |
ಕದಡಿತಂತಃಕರಣವರನನ
ಕದವು ಕೈಯಲ ಕಿಲಿಲಿತು ಹೇ
ಳಿದನು ಸಂಜಯ ಮತ್ತೆ ಮೇಲಣ ರಣದ ವಾರ್ತೆಯನು ||

೨

ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿಸು ಜೀಯ ಬಹಿತುಡು
ಕಡಲು ಮುಱಿದುಡು ಮೇರು⁴ ತಿರುಗಿತು⁴
ಫೊಡವಿ ಬಿದ್ದುಡು ಭಾನುಮಂಡಲವೊಹಹ⁵ ವಿತಳದಲ |
ಮಡಿದುದೈ ನಿನ್ನಾನೆ ನಿನ್ನು
ಗ್ಗಡದ ಭಟ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನೈ ಕಡಿ
ವಡೆದನೈ ಕಲಿಕರ್ಣನೊಸಗೆಯ ಮಾಡಹೇಳೆಂದ ||

೩

¹ ಚಾರಿಯನ (ಪ). ² ವಿಕ್ರಹರು (ಕ). ³ ಇಲ್ಲ (ಕ). ⁴ ತಗ್ಗಿತು (ಟ),
ಕರಗಿತು (ತ.ಪ). ⁵ ಮಮ (ಗ.ಟ).

ಮೊದಲಲಿದ್ದುದು ಜೀವಕಳೆ ಹೃದ
ಯದಲಿ ಹೃದಯವನೊಡೆದು ಮಿಗೆ ಕಂ
ಠದಲಿ ಕವಿದುದು ಮಂಚದಲಿ ಮೈಮುಖದ ಮಲಗಿದನು |
ಕೆದಕುತಲ್ಲಯದಲ್ಲ ರಾಯನ
ಹದನನಲುಡೊಳಗೊಳಗೆ ¹ರಾ¹ಣಿಯ
ರೊದಕಲಂತಃಪುರದಲುಕ್ಕಿತು ಶೋಕರಸಜಲಧಿ ||

೪

ಬಾಯ ಬಸುಳಿನ ನೊಸಲ ಹೊಯ್ದನ
ರಾಯನರನಿಯರ²ಸನಿದಿರಲ²
ಪಾಯಿದರು ಭಿತ್ತಿಗಳನೊದಕುಿದರೊಡನೆ ದೆಸೆಯೊದಕು |
ರಾಯನಾವೆಡೆ ³ಜೇಯ³ ಕಲಿರಾ
ಭೇಯನಾವೆಡೆ ನೂಲು ಮಕ್ಕಳು
ಬೀಯವಾದರೆ ಮಾವ ಎಂದರು ಸೊಸೆಯರಡಗಡೆದು ||

೫

ರವಕುಳವ ನಾನೇನ ಹೇಳುವೆ
ನವನಿಪತಿಯಾ ಕರ್ಣ ಮೊದಲಾ
ದವರ ರಾಣೀವಾಸ ಬಹಳಾಕ್ರಂದನ ಧ್ವನಿಯ |
ಕವಿದುದೊಳನೂಳಿಗೆರು ಕೋಟೆಯ
ತವಕಿಗರು ಗುಜುಗುಚಿಸೆ ಬಗಿದಪು
ಭವನಭವನಕವಾಟ ⁴ತ⁴ತಿಗಾಳಾಯ್ತು ಗಜನಗರ ||

೬

ನೆರೆದುದಲ್ಲಯದಲ್ಲ ನೂಳಿಗೆ
ಹರಿದುದಲ್ಲಯದಲ್ಲ ಮನ ಮ
ತ್ಸರದ⁵ಜಗಳಕ್ಕೆ⁵ ⁶ನೂಳುಬಂಟರು⁶ ಹೊಯ್ದರೊಳಗೊಳಗೆ |
ಅರಮನೆಯಲಾ ಬೊಬ್ಬೆ ಹನ್ನಿನ
ಪುರದಲೀ ಬೊಬ್ಬಾಟವಿನ್ನುಳಿ
ದರಸುಗಳ ಪಾಡಾವುದೆಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ ||

೭

ನೂಳಿ⁷ಹೋದುದು⁷ ನಗರಿ ಬಳರಿಗೆ
ಮಾಳಿದರು ಪಟ್ಟಣವನಕಟಾ
ಕಾಲುಮ⁸ದ್ದಿಗೆ ಹೋಗುದೇ ಕೈಮನಕ⁸ವವನಿವನ |

¹ ರಮ (ಕ). ² ರತ್ತಯದಿರಲ (ನ.ಪ.ಬ). ³ ಮಾವ(ಕ). ⁴ ವ (ತ).
⁵ ಬಳವಿಗೆ (ಕ), ದಳವಿಗೆ (ನ). ⁶ ನೂಳುಬಂಟಕೆ (ಕ). ⁷ ಯೋದುದು (ನ),
ಪೋಯಿತು (ತ). ⁸ ನರಾಯ್ತುರಾ ಕೈಮನಕಿದ (ಕ.ಗ).

ನೂಲು ಮಕ್ಕಳನಿಕ್ಕಿ ಸಾಧಿಸ
 ಲಾಠಿನೇ ಜಯನಿರಿಯನೆಂದುಜಿ
 'ಮಿ'1 ಉ ನುಡಿ²ದುದು² ಮಂತ್ರಿಗಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಧಿರನಲ. || ೮

ಎರಡು ಗಲ್ಲದ ನಯನವಾರಿಯ
 ಹರಿಕುಣಿಯ 'ನಿಲಿ'³ನಿದನು ಸಂಜಯ
 ನರಸನನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಚಾಚಿದನು ಮಲಗ |
 ಅರಸ ಹದುಳನು ನಿನ್ನ ಸೊಸೆಯರ
 ಕರೆದು ಸಂತೈಸಕಟ ಹಸ್ತಿ ನ
 ಪುರದ ಗಾವಳಿ ಗಜಬಜಕೆ ಡಂಗುರವ ಹೊಯ್ದೆಂದ || ೯

ಬೀದಿಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ಡಂಗುರ
 ನಾದವೆನೆ⁴ದವು⁴ ಕೇರಿಕೇರಿಗೆ
 ಕೈದುಕಾಟರು ನೆರೆದು ನಿಂದರು ಸೂಜಿಗರ ಕೆಡಹಿ |
 ಸುಯ್ದು ನಡಿಗಡಿಗೆಲೆದೊಲೆದು ಪರಿ
 ಬೇದ ಶೋಕ ಜ್ವಲನ ಜನಿತ
 ಸ್ವೇದ ಸಲಿಲ ಸ್ತಿಮಿತ ಕಾಯನು ರಾಯನಿಂತೆಂದ || ೧೦

ಹೇಳು ಸಂಜಯ ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದ
 ಶಾಳಿ ವನ ಫಲವಾಯ್ತು ಲಾ ಕೈ
 ಮೇಳವಿನಿದನೆ ಕರ್ಣನಮರಸ್ತ್ರೀ ಕದಂಬದಲಿ |
 ಹೇಳು ಹೇಳೆನ್ನಾಣಿ ಮಾತಿನ
 ಜಾಳಿಗೆಯ ಮಹಿ ಬೇಡ ಕುರುಪತಿ
 ಕಾಳೆಗದೊಳಸ್ತಮಿಸಿದನೆ ನುಡಿಯಂಜಬೇಡೆಂದ || ೧೧

ಸಾವಿನಾನೆಂದಂಜದಿರು ಕ
 ಣ್ಣಾವಸಾನವ ಕೇಳಿ ತನ್ನಯ
 ಜೀವವಿದಲಾ ದೇಹದಲಿ ಬೇಜಿನ್ನು ಕೆಲ⁵ಬರಲ⁵ |
 'ಸಾವೆನೇ'⁶ 'ತಾ'⁷ನಕಟ ಕೌರವ
 ಜೀವಿಸಲಿ ಮೇಣಳಯಲೆಮಗಿ
 ನ್ನಾವ ತೊಡ⁸ಕಿಲ್ಲನ್ನು⁸ ವಜ್ರಶರೀರ ತಾನೆಂದ || ೧೨

¹ ದೂ (ಕ). ² ದರು (ಭ) ³ ಕೆಡಿ (ಕ). ⁴ ದುದು (ತ).
⁵ ಪುದಿನ (ಕ). ⁶ ಸಾವವನೆ (ತ). ⁷ ನಾ (ತ). ⁸ ಕುಗಳಿಲ್ಲ (ಕ).

ಘಾಯವಡೆದನು ಭೀಷ್ಮ ಬಳಿಕನೊ
 ಳಾಯುಧದ ಗುರು ತೊಡಬೆಗಳಚಿದ
 ನೀಯವಸ್ಥೆಗೆ ನಮ್ಮ ತಂದನು ¹ಭಾನುನಂದನನು¹ |
 ಸಾಯನೇ ಮಗನಿನ್ನು ಸಾಕಾ
 ನಾಯ ನುಡಿಯಂತಿರಲಿ ಕರ್ಣಂ
 ಗಾಯಿತೇ ಕಡೆ ಶೋಕವನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳೆಂದ ||

೧೩

ಸರಳ ಕೊಱತೆಯೊ ಸಾರಥಿಯ ಮ
 ತ್ಸರವೊ ರಥದ ವಿಘಾತಿಯೋ ದು
 ಧರ ಧನುರ್ಭಂಗವೊ ಮಹಾಸ್ತ್ರವ್ಯಥೆಯೊ ರವಿಸುತನ |
 ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದರೆಂತು ರಿಪುರಾ
 ಯರಿಗೆ ನಾವ್ ಗೋಚರವೆ ದುರಿತೋ
 ತ್ಯರುಷಮೈಸಲೆ ನಮ್ಮ ಕೆಡಿಸಿತು ಶಿವಶಿವಾ ಎಂದ ||

೧೪

ಹರುಹುಗೆಟ್ಟು ದು ತೇರು ಸಾರಥಿ
 ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿಯೆ ನುಡಿದನಂಬಿನ
 ಕೊಱತೆ ತಾ ಮುನ್ನಾಯ್ತು ದೈವದ್ರೋಹಿಗಳು ²ನಿಮಗೆ |
 ಅರಿವಿಜಯವೆಲ್ಲಯದು ನೀವ್ ಮನ
 ಬಿಡದರೈ ನಿಮ್ಮ ನ್ನಯವ ಸಂ
³ಹರಿಸಿ³ದಿರಿ ಸಾಕೆಂದು ಸಂಜಯ ತೂಗಿದನು ಶಿರವ ||

೧೫

ಸುರನರೋರಗರಣಿಯೆ ನಾವ್ ಬಾ
 ಹಿರರು ಭಂಗಿನಬೇಡ ಸಾಕಂ
 ತಿರಲಿ ಕರ್ಣಾಹವದ ಕರ್ಣಾಮೃತವ ಸುರಿ ಸಾಕು |
 ಅರಿಗಳಭ್ಯುದಯವನು ನಮ್ಮ ಪ
 ಸರಣವನು ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳುವ
 ಪರಮ ಸುಕೃತಿಗಳಾವು ನೀ ಹೇಳಂಜಬೇಡೆಂದ ||

೧೬

ಹೇಳಿದನು ಬಳಿಕೆರಡು ಥಟ್ಟಿನೊ
 ಳಾಳು ಕುದುರೆಯ ಗಜರಥವ ಭೂ
 ಪಾಲರಳಿದುಳಿದವರ ಲೆಕ್ಕವನ್ನೈದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ |

¹ ಕೌರವರರಾಯ (ಕ).² ತ (ಕ).³ ವರಿಸ (ಕ.ಗ.ಚ).

ಕೇಳು ನಿನ್ನಾತನ ವಿನೋದದ
ಖೂಳ ಬೋಳೆಯತನದಲೊದಗಿದ
ಬಾಳಿಕೆಯ ಬೀಸರವನೆಂದನು ಸಂಜಯನು ¹ನಗುತ¹ || ೧೭

ತೊಡರ ತೆಗೆದರು ಕೈಯಡಾಯ್ದವ
²ಜಡಿಯಲಮ್ಮರು² ಹೊತ್ತ ದುಗುಡದ
ನಿಡುಮುಸುಕುಗಳ ಬಿಗಿದ ಬೆಹಗಿನ ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣುಗಳ |
ಒಡೆಯನಿದಿರಲಿ ಕುಳ್ಳಿರದೆ ಕೆಲ
ಕಡೆಯ ಕೈದಿವಿಗೆಯ ಮಹಿಯಲಿ
ಮಿಡುಕ³ದಿದುರ್ದು³ ರಾಯನೋಲಗದೊಳಗೆ ಪರಿವಾರ || ೧೮

ಸಾಲ ಸಾವಿರ ದೀನಿಗೆಯ ಹರಿ
ದಾಳಿಗಳುಕದೆ ನೃಪರ ಮೋಹಿಗ
ಳೋಳಿಗಳ ನೆಹಿ ಹೊದ್ದಿ ಕತ್ತಲೆ ನಿಂದುದಲ್ಲಲ್ಲಿ |
ಹೇಳಲೇನದ ಬಹಳ ದುಗುಡದ
ಪಾಳೆಯವೊ ನಿನ್ನಾತನೋಲಗ
ಶಾಲೆಯೋ ನಾವಹಿಯೆವೆಂದನು ಸಂಜಯನು ⁴ನೃಪಗೆ⁴ || ೧೯

ಎಲೆ ಮಿಡುಕದಾಸ್ಥಾನ ವೀಳೆಯ
ದೆಲೆಯ ಮಡಿಸುವ ರಭಸವಿಲ್ಲೊಳ
ಗೊಳಗೆ ಸನ್ನೆಗಳೋರೆಗೊರಳುಗಳೊಡುಗಟ್ಟುಗಳ |
ಹಳ್ಳ⁵ನಿಂದಗ ಳಿಕೆಗಳ ಮೀಸಲು
ಗಳೆದ ಬಿರುದಿನ ಮಾನಭಂಗದ
ಕಳವಳದ ಕನಸುಗಳಲಿದ್ದು ರಾಯನಾಸ್ಥಾನ || ೨೦

ಕೆತ್ತು ಕೊಂಡಿರಲೇಕೆ ನೀವಿ
ನ್ನುತ್ತ ರಾಯಿಗಳೆಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದ
ಬಿತ್ತು ಹುರಿದರೆ ಬಿರುದ ಭಟರಿದ್ದೇನಮಾಡುವರು |
ಮೆತ್ತಿದಂಬಿನ ಮೆಯ್ಯ ಭೀಷ್ಮನು
ಹೊತ್ತ ಕೈದುವ ಬಿಸುಟ ಕಳಶಜ
ನುತ್ತುಮಿಕೆಗಳ ಮೆಹಿದರೆಂದನು ಕೌರವರ ರಾಯ || ೨೧

¹ ನೃಪಗೆ (ಬ.ನ). ² ನೊಡನೆ ಬಿಸುಟರು (ಕ). ³ ದಿದುರ್ದು (ಚ.ಟ.ತ).

⁴ ನಗುತ (ಕ). ⁵ ಚಿ (ಕ).

ಬಿಗಿದ ತಿಮಿರದ ಕೆಚ್ಚು ನೂರ್ದನ
 ನೂಗಡು ಹೊಯ್ದರೆ ಮುಱಿಯದೇ ಕಾ
 ಳೆಗಕೆ ಕರ್ಣನ ಕೈದು ಭಂಡಾರಿಸಿದುದಿನ್ನಬರ |
 ತೆಗೆಸುವೆವು ನಾಳಿನಲಿ ನಿಮ್ಮಯ
 ಮೊಗದ ದುಗುಡದ ದಡ್ಡಿಯನು ಮೈ
 ದೆಗೆಯದಿರಿ ಕಲಿಯಾಗಿಯೆಂದನು ನೃಪತಿ ಸುಭಟರಿಗೆ || ೨೨

ಜೀಯ ಸಂಶಯ¹ವಿಲ್ಲ¹ ಗುರು ಗಾಂ
 ಗೇಯರಳುಕಿದ²ರೇನು² ಕಲಿ ರಾ
 ಘೇಯನೇ ವಜ್ರಾಂಗಿ³ಯಲ್ಲಾ³ ನಮ್ಮ ಮೋಹರಕೆ |
 ರಾಯ ನೀ ಪತಿಕರಿಸಿದರೆ ಚ
 ಕ್ರಾಯುಧನ ಚಾತುರ್ಯ ಕೊಳ್ಳದು
 ಜೀಯ ಕರ್ಣನ ಮುಂದೆಯೆಂದುದು ನಿಖಳ ಪರಿವಾರ || ೨೩

ಬೇಜಿ⁴ತನ⁴ಗಗ್ಗಲಿಕೆಯೋಲೆಯ
 ಕಾಠಿತನವೇ ರಾಯ ಮನವೊಲಿ
 ದೇಱುನಿದರೇಱುವುದು ದೊರೆ ಮನಮುರಿಯೆ ಕುಂದುವುದು |
 ತೋಱು ನುಡಿದರೆ ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರು
 ಜಾಱುನಿದ ರಣವೆವುಗೆ ಸದರವೆ
 ದೂಱುಪವರಾವಲ್ಲವೆಂದನು ಭಾನುಸುತ ನಗುತ || ೨೪

ಸಾಕದಂತಿರಲಿನ್ನು ಧಟ್ಟಿಂ
 ಗಾಕೆವಾಳರ ಮಾಡು⁵ನಾಕಾ⁵
 ಸ್ತೋಕಪುಣ್ಯರ ಮಾತದೇತಕೆ ಗುರುನದೀಸುತರ |
 ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದೆ ಕರ್ಣನನು ಹುರು
 ಡೇಕೆ⁶ಗುಣದೊಳಗೀತ⁶ ಸೇನಾ
 ನೀಕಭಾರದ ಹೊಱುಗೆಗಹನೆಂದನು ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ || ೨೫

ಎಮ್ಮ ತೋ⁷ಱುಸ⁷ಬೇಡ ಸುಖದಲಿ
 ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕೆ ಬಹುದ ಮಾಡುವು
 ದೆಮ್ಮ ಹೃದಯವ್ಯಥೆಯ ನಾವಿನ್ನಾಡಿ ಫಲವೇನು |

¹ ವೇನು (ಕ). ² ರಿಂದು (ಕ), ³ ಯಹುದರೆ. ⁴ ನಮ (ತ.ಬ).
⁵ ಭೂಪ (ಕ), ನಾಕೀ (ತ.ಪ.ಬ). ⁶ ಗುಣದಲಿ ಕರ್ಣ (ದ.ಪ). ⁷ ಱು (ತ).

ಎಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದ ಬೆಳೆಗಳೊಣಗಿದ
ಡಮ್ಮಿಮಾಡುವುದೇನು ಕರ್ಣನು
ನಮ್ಮ ದಳವಾಯೆಂದನತ್ವತ್ಥಾಮನರಸಂಗೆ ||

೨೬

ಅ ಮಹಾರಥ ಭೀಷ್ಮನೇ ಸ್ವೇ
ಚ್ಛಾಮರಣಿಯಾಚಾರ್ಯಚಾಪ
ವೈಯಮಕೇಶನು ಹೊಕ್ಕು ಕಾಣರು ಹಗೆಗೆ ಹಠಿವುಗಳ |
ಅ ಮಹಾನಾರಾಯಣಾಸ್ತದ
ನೀಮೆ 'ನೀದುದು' ಮಿಕ್ಕ ಭಟರು
ದ್ವಾಮರೇ ಸಾಕಿನ್ನು ಸೇನಾಪತಿಯ ಮಾಡೆಂದ ||

೨೭

ಕರಸಿದನು ಭೂಸುರರನೌದುಂ
ಬರದ ಮಣಿ ಮಡಿವರ್ಗ ದೂರ್ವಾಂ
ಕುರ ಸಿತಾಕ್ಷತ ಧವಳಸರ್ಪಪ ವರಫಲಾವಳಿಯ |
ತರಿಸಿದನು ಹೊಂಗಳ್ಳೆ^೨ ತತಿಯಲಿ
ವರ^೩ನದೀವಾರಿಗಳ^೪ನಾಡಂ
ಬರದ ಲಗ್ಗೆ ಯಲೊದಹಿದವು ನಿನ್ನಾಳ ಕೋಟಿಗಳು ||

೨೮

ವಿರಚಿಸಿತು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೋ
ತ್ಕರುಷ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ ಮಳೆಗಳ
ಕರೆದರವನೀಸುರರು ಜಯರವ^೫ಮೇಘ^೫ಘೋಷದಲಿ |
ಗುರುಸುತಾದಿ ಮಹಾಪ್ರಧಾನರು
ದರುಶನವ ನೀಡಿದರು ಕರ್ಣನ
ಬಿರುದಿನುಬ್ಬಟಿ ಲಹರಿ ಮನಗಿತು ವಂದಿ ಜಲಧಿಯಲಿ ||

೨೯

ಅರಳಿತರನನ ಪದನ ಶಕುನಿಯ^೧
ಹರ^೨ಪ ಮಿಗೆ ದುಶ್ಮಾನನಂಗು
ಬ್ಬರಿನೆ ರೋಮಾವಳಿ ವಿಕರ್ಣಾದಿಗಳ ಮನ ನಲಿಯೆ ||

^೧ ಬಿದ್ದುದು (ಕ).

^೨ ಸ (ತ)

^೩ ಜಲವದೀಪಗಳ (ಕ).

^೪ ವೇದ.

^೫ ಗೆ (ತ).

ಗುರುಜ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮ ಶಲ್ಯಾ
 ದ್ಯುರಿಗೆ ಹೂನಕದೊಲಹು ಮಿಗಿಲಾ
 ಯ್ತರುಳು ಕರ್ಣಗೆ ಪಟ್ಟವಾ¹ಯಿತು¹ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||* ೩೦

ಪೂದಲನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

— — — — —

¹ ದುಡು (ತ).

* ಈ ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಚ.ತ.ಪ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾ
 ಗಿದೆ :—

ನಾರಿಯರು ಮಣಿರತ್ನದೊಡಿಗೆಯ
 ಭಾರಿಯರು ಕಂದರ್ಪವನಸಹ
 ಕಾರಿಯರು ನೆರೆದಡಿಸಿ ಕೈಕೈ ಮುಂಚಿ ತಮತಮಗ |
 ವೀರಸೇನೆಯನಳವಡಿಸಿ ವಿಮ
 ಳಾರತಿಯ ನುಳಿಸಿದರು ನಿಜಪರಿ
 ವಾರಪೋರಾಡಿತ್ತು ಬಹಳಾನಂದ ಜಲಧಿಯಲ ||

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂತನೆ || ಭೀಮವಿಕ್ರಮ ಕುರುಬಲದೊಳು
ದ್ವಾಮ ಕರ್ಣಾಹವದೊಳಗ್ಗದ
ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿ ನೃಪಾಲಕನ ಕಡಹಿದನು ಕಲಭೀಮ || *

ಮಗನು ದಳಪತಿಯಾದ ಗಡ ಕಾ
ಳಿಗವ ನೋಡುವೆನೆಂಬವೊಲು ಜಗ
ದಗಲದಲಿ ನೆಹಿ ಕಡಿತವಿಕ್ಕಿತು ತಿಮಿರವನದೊಳಗೆ |
ಹೊಗರು ಕುವಳಯಕಳೆಯೆ ನೊಂಪಿನ
ನಗೆ ಸರೋರುಹಕೊಗೆಯೆ ವಿರಹದ
ಡಗೆ ರಥಾಂಗದೊಳಿಳಿಯೆ ರವಿಯುದಯಾಚಳಕೆ ಬಂದ || ೧

ನೂಳು ಮಿಗಲಳಿಹುದವುರು ನಿ
ಸ್ಥಾಳಕೋಟಿಗಳು^೨ದಯದಲಿ ದಿಗು
ಜಾಲ ಬರಿಯಲು ಝಾಡಿಗೆದಹುವ ಗೌಳುಗಹಳೆಗಳ |
ತೂಳುವಹಿಗಳ ರಾಯಗಿಡ್ಡಿಗನ
'ಘೋಳಿ' ಘೋರದ ಘೋಷವವನಿಯ
ನೀಳಿ ನಡೆದುದು ಸೇನೆ ರವಿನಂದನನ ನೇಮದಲಿ || ೨

ಮೋಹರಿಸಿತಿದು ನಡೆದು ಮಕರ
ವ್ಯೂಹದಲಿ ಬಳಿಕರ್ಧಚಂದ್ರ
ವ್ಯೂಹದಲಿ ಬಂದೊಡ್ಡಿ ನಿಂದುದು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ |

* ಇದರ ಮುಂದೆ (ಗ.ದ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯವು ಹೆಚ್ಚು
ಗಿದೆ :—

ಕೇಳು ಜನಮೇಲಯಧರಿತ್ರಿ
ಪಾಲ ಕರ್ಣನ ವೀರಪಟ್ಟದ
ಮೇಲೆಯಿರುಳಿನ ಜಾವಗಳು ಕ್ಷಣವಾಗಿ ತೋಣುದವು |
ಹೇಳಲೇನದ ಕುರುಪತಿಯ ಹೇ
ರಾಳದುಬಿ ನ ಗಂಡನಾಗಲೆ
ಸೋಲಿದನೇಲೈ ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆಯನುದಯದೊಳಗೆ ||

^೧ ಕೃ (ಪ). ^೨ ಭ (ಕ). ^೩ ನಾಲ (ಕ).

ಮೋಹರಿ¹ ಸಲೋ²ಡವೆರನಿ ಹೊಯ್ದರು

ಗಾಹುಗತಕವನುಳಿದು ಚೂಣಿಯ

ಸಾಹಸಿಗರು ಸನಾಮ³ರೊದಗಿ⁴ದರೆರಡು ಧಟ್ಟಿನಲಿ ||

೩

ಹೊಯ್ದು ಮುಗ್ಗಿತು ಭಟರು ವೆಗ್ಗಳ

ಕೈದುಕಾಟರು ⁵ತ⁶ಲೆಗೆ ಸಂದರು

⁷ಮೈದೆಗೆಯದೊಡವೆರನಿ⁸ ಹೊಕ್ಕರು ಬೇಹಬೇಹವರು |

ಕೊಯ್ದ ಕೊರಳಿನ ಕೊಪ್ಪಿದ ತೋಳಿನ

ಹಾಯ್ದ ಮೂಳೆಯ ಸುರಿ⁹ವ¹⁰ ಕರುಳಿನ

ಲೆಯ್ನೆ ಪಡ¹¹ಗೆಣಿಯು¹² ಚೂಣಿಯ ಚಾತುರಂಗದಲಿ ||

೪

ಇಂದು ಬರಹೇಳರ್ಜುನನ ರಣ

ವಿಂದಲೇ ಭೀಮಂಗೆ ಮನದಲಿ

ಕಂದುಕನರಿಕೆ ಬೇಡ ಕಾದಲಿ ಧರ್ಮನಂದನನು |

ಹಿಂದೆ ನಂಬಿನಿ ಭೀಷ್ಮಗುರು¹³ವನು¹⁴

ಕೊಂದ ಗೆಲುವಿನಲುಬ್ಬ ಬೇಡಮ

ಗಿಂದು ದಳ¹⁵ವಾಯ¹⁶ ಕರ್ಣನೆಂ¹⁷ದುದು¹⁸ ಭಟರು ಬೊಬ್ಬಿಡಿದು || ೫

ತೇರು ಬಿಟ್ಟವು ಸೂರಿಯಲಿ ಜ

ಜ್ವಾರ ರಾವ್ತರು ವಾಘಸರಿಸದ

ಲೇಟಿದರು ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಬಲವೆನೆ ಕವಿದವಾನೆಗಳು |

ಆದರೆ ನೆಲ ಬಿರಿಯೆ ಬೆರಸಿತು

ಪೌರಕರು ಸಬಳಿಗರು ಬಿಲ್ಲಿನ

ಭೂರಿಭಟರಳ್ಳಿಡಿದು ಕಣಕಿತು ಕೆದಕಿ ರಿಪುಬಲವ ||

೬

ಮುಖಿಯ¹⁹ದ²⁰ಹಿತರ ಧಟ್ಟು ನಮ್ಮದು

ತೆಹುಗೊಡ²¹ದೊಂಕಿತ್ತು²² ದೊರೆಗಳು

ಹೊಣಿಗೆ ಲಗ್ನೆಯ ಮಾಡಿ ತೋಟಿದರೊಡನೆ ಪಡಿಬಲವ |

ಉಟುಬಿದರು ವೈಷ್ಣವೇನ ಸೌಬಲ

ಗುರುಜ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮ ದುರ್ಮುಖ

ವರವಿಕರ್ಣ ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿ ಬೃಹದ್ರಥಾದಿಗಳು ||

೭

¹ ಸಿಲೋ (ಕ). ² ರೈದಿ (ತ). ³ ಕ (ಕ), ಕೂ (ದ). ⁴ ಬೈದು
ಮೂದಲಿಸಿದರು (ಕ). ⁵ ದ (ಕ). ⁶ ಜಾರಿತ್ತು (ಗ), ಮುಗ್ಗಾಯ್ತು
(ಟ.ನ), ಗಾರಾಯ್ತು (ತ.ಪ). ⁷ ಗಳ (ತ). ⁸ ಪತಿ (ತ.ದ). ⁹ ದರು
(ತ). ¹⁰ ಲ (ತ). ¹¹ ದೊಕಿದರೆ (ತ.ನ.ಪ).

ಸೂತಸುತ ದಳಪತಿಯೆ ಫಡ ಮು
 ಯ್ಯಾಂತರೇ ¹ಮುಂಬಿಗರು¹ ಬಿರುದಿನ
 ಬೂತ್ತುಗಳ ಬೊದ್ಬಾಟ ಬಿಡದೇ ಕಂಡು ²ಕಾಣರಲ² |
 ಸೋತ ಸಮರದ ಕೇಣಿಕಾಣರು
³ಕೂತರೋ ಜಯಸಿರಿಗೆ³ ಹೊಯ್ ಹೊ
 ಯ್ಯಾತಗಳನೆನುತೇಡಿದರು ಪಾಂಡವ ಮಹಾರಥರು ||

೮

ನೂಕಿತೊಂದೇ ವಾಘೆಯಲಿ ರಥ
 ನಾಕುನಾವಿರ ಬಲುಗುದುರೆ ಹದಿ
 ನಾಕುನಾವಿರ ನೂಲು ಕರಿಘಟೆ ಲಕ್ಕ ಪಾಯದಳ |
 ಜೋಕೆ ಜವಗಡೆ ಮುಱುವಡೆದು ಬಲ
 ದಾಕೆವಾಳರು ಸರಿಯೆ ಸೋಲಿದ⁴
 ನೂಕು ನೂಕಾಯಿತ್ತು ಕೌರವರಾಯ ಸೇನೆಯಲಿ ||

೯

“ಫಡ”ಫಡೆತ್ತಲು ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರು
 ನಿಡಿದರೋ ನಿಜಕುಲದ ಬೇರ್ಗಲ
 ಕಡಿದರೋ ಕುರುಬಲದ ಕಾಹಿನ ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳು |
 ಕೊಡನ ಫಣಿಯಿದು ಪಾಂಡವರ ಬಲ
 ತುಡುಕಬಹುದೇನುತ ಸೇನೆಯ
 ತಡೆದು ನಿಂದನು ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿ ಸಹಸ್ರಗಜಸಹಿತ ||

೧೦

ತರಿಸಿ ಲೋಹದ “ಜತ್ತ ರಟ್ಟವ”
 ಹರಹಿದರು ಸೂಲಿಗೆಯ ಬಂಡಿಯ
 ನಿರಿಸಿದರು ಕೆಲಬಲದ ಕಡೆಯಲಿ ಸಬಳಿಗರ ನಿಲಿಸಿ |
 ತುರಗ ರಥ ಬಿಲ್ಲಾಳನೊತ್ತಾ
 ಗಿರಿಸಿ ಲಗ್ಗೆಯ ಲಹರಿಯಲಿ ಮೋ
 ಹರಿಸಿದರು ಪಾಂಚಾಲ ಕೈಕೆಯರವರ ಧಟ್ಟನಲಿ ||

೧೧

ನೀಡಿ ಬರಿಕೈಗಳಲಿ ಸೆಳೆದೀ
 ಡಾಡಿದವು ಬಂಡಿಗಳನೊಕಿದ
 ಕೋಡ ಕೈಯಲಿ ಸಬಳಿಗರ ನೀಳದವು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ |

¹ ಮುಗ್ಗಿದರೆ (ಕ). ² ಕಾಳಿಗವ (ಕ). ³ ಕಾತರಿಸುತಿದೆ ಶಿರಕೆ (ನ).
⁴ ವು (ತ.ಬ). ⁵ ನಡಿ (ಟ.ತ.ಬ). ⁶ ಜಂತ್ರರಾಟವ (ಗ.ದ), ಜತ್ತಗಂ
 ಟವ (ಬ).

ಹೂಡು ಜಂತ್ರದ ಜತ್ತ ರಟ್ಟವ
ನಾಡಲೇತಕೆ ಹಿಂದಣೊಡ್ಡನು
ಝಾಡಿಸಿದವೀ ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿನೃಪಾಲನಾನೆಗಳು || ೧೨

ರಾಯದಳ ¹ಕಳವಳನೆ¹ ಗಜಘಟೆ
ಘಾಯಘಾಯಕೆ ನೆಲನ ಕೊಂಡವು
ಹಾಯಿದವು ²ರಥ ಹಯವ² ನೆಳೆದವು ಹೊದಟ ಹರೆಗಡಿದು |
ನಾಯಕರ ಕೆಡೆನುಡಿವ ಬೈಗುಳ
ದಾಯ ಬೊಬ್ಬೆಯ ಕೈಯ ಹೊಯ್ಗುಳ
ದಾಯಿಗರಲೇ ಎನುತ ಮೂದಲಿಸಿದನು ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ೧೩

³ಕೆಡೆದಟಿತರೆನೆಲೆ ರಾಯ ಧಟ್ಟನು
ಕೆಡೆದಟಿಸಿದವಾನೆಗಳು ಹಗೆಗಳ
ಮದಮುಖಕೆ ಮಾಱೊಡ್ಡ ಮೆಡೆದರೆ ಪೂತು⁴ರೇ⁴ ಎನುತ |
ತುದಿವೆರಳ ತುಟಿಯಬ್ಬರಕೆ ಗಜ
ಬೆದಟಿ ⁵ಗಜರೋಹಕರ⁵ ಗರ್ಜನಿ
ಗದೆಯ ತಿರುಹುತ ಹೊಕ್ಕನಿವರೊಡ್ಡಿನಲಿ ಕಲಿ ಭೀಮ || ೧೪

ಗರುಡನೂರವರೆವರೆ ನಾ
ಗರಿಗೆ ತನಿಯನು ಭೀಮಸೇನನ
ಬಿರುದಿನೋಲೆಯಕಾಟರೇನಂಜುವರೆ ಮಾರ್ಬಲಕೆ |
ಕರಿಘಟೆಯ ಕೆಡೆದರು ಕೇಣದ
ಧುರವ ಬಲ್ಲರೆ ಗಜದ ಕರುಳಲಿ
ಕರುಳ ತೊಡಕೆ⁶ಲು⁶ ⁷ಬಿದ್ದು ದೈ⁷ನಾವಿರ ಮಹಾರಥರು || * ೧೫

ಮುಂಗುಡಿಯ ಮುಡಿದೌಕಿ ಭೀಮಂ
ಗಂಘವಿಸಿದನು ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿ ಮ
ತಂಗಜದ ಮೇಲೆನು⁸ತ⁸ ಬಲುನಾರಾಚನೋನೆಯಲಿ |
ಅಂಘವಣಿಯಹುದೋ ಮಹಾದೇ
ವಂಗೆ ನೂಕದು ಪೂತು ಮರುರೆಯ
ಭಂಗನೋ ನೇನೆನುತ ⁹ಮೂದಲಿಸಿದನು ಕಲಿ⁹ಭೀಮ || ೧೬

¹ ಗಜಬಜನೆ (ತ). ² ಹಿಂಡೊಡೆದು (ಕ). ³ ಬೆ (ಗ.ಬ), ಹೆ (ಚ.ತ).

⁴ ಮರು (ಕ). ⁵ ನಿಜನಾಯಕರ (ಗ). ನಿಜಪಾಠಕರು (ಟ.ಚ.ತ.ದ.ಪ.ಬ.ನ).

⁶ ಲಿ (ಕ). ⁷ ಕೆಡೆದರೈ (ನ). * ಈ ಪದ್ಯ (ತ) ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲ.

⁸ ವ (ಕ). ⁹ ಹೊಯ್ಗೊಡವರನಿದನು (ಟ.ತ.ನ.ಪ.ಬ).

ಮೇಲುವಾಯ್ದಾ ರೋಹಕರ ಹಿಂ
 ಗಾಲ ಹಿಡಿದಿಡಾಡಿ ರಿಪುಗಜ
 ಜಾಲದೊಳಗೊಂದಾನೆಯನು ತಾನೇನು ಬೊಬ್ಬನು |
 ಫೀಳಿಡುವ ಕರಿ ಕೆದಕಲಂಕುತ
 ವಾ^೧ಳಿ^೨ ನೆತ್ತಿ ಯನಗೆದು ದಂತಿಯ
 ತೂಳಿಸಿದನಾ ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿಯ ಗಜದ ಸಮ್ಮುಖಕೆ || ೧೭

ಇದು ವಿನೋದವಲೇ ಮದೀಯಾ
 ಭೃದಯ^೨ವಿದಲೇ^೨ ನಮ್ಮ ಕೋಪವ
 ನಿಧಿರುಗೊಂಡವನಿವನಲೇ ಎನುತೆಚ್ಚನಾ ಭೀಮ |
 ಸದೆಗ ^೨ನೀ ಸಾರೆಲವೂ^೩ ಭಾರಿಯ
 ಮದಗಜದ ಬಡಹೋರಿ ಹೋಗನು
 ತೊದಲು ಭೀಮನ ಮುಸುಕಿದನು ನಾರಾಚಸೋನೆಯಲಿ || ೧೮

ಆಗಲೇ ನಾಲಗೆಯ 'ಸಾಲವ'^೪
 ನೀಗ ಕೈಯಲಿ ತಿದ್ದಿಕೊಡುವರೆ
^೫ಹೋಗದೆ^೫ ಹೊತ್ತಿಹವೆ ಹೇಳಿನುತೆ^೫ಚ್ಚನಾ ಭೀಮ |
 ಆಗಳಾವುದು ನೆಲನು ನಭ ದಿಗು
 ಭಾಗ^೬ವೆಲ್ಲಯ^೬ದನಲು ಕಣಿಗಳ
 ತೂಗಿ ತುಲುಗಿದವರಿಭಟನ ಕರಿಘಟೆಯ ಮೈಗಳಲಿ || ೧೯

ಸರಳ ಮಳೆಯಲಿ ನನೆದು ಕರಿಘಟೆ
 ಯುರುಳಿದವು ಕಲ್ಪಾಂತ ವರುಷದೊ
 ಳುರುಳುವದ್ರಿಗಳಂತೆಯೆಸೆದವು ಮೈರಿದಂತಿಗಳು |
 ಎರಡು ನೀಳಾಯ್ತು ವನ ಕರಿ ಧರೆ
 ಗಿರದೆ ಧೊಪ್ಪನೆ ಹಾಯ್ದು ಬಾತಿಯೊ
 ಳುರವಣಿಸಿದನು ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಕ ಸೆಳೆದಡಾಯುಧದಿ || ೨೦

^೧ ಳ (ಕ). ^೨ ಮೈಸರೆ (ತ.ಪ.ಬ). ^೩ ನೋನೀನಾರು (ಚ.ಟ.ತ.ನ.ಪ.ಬ).

^೪ ಗಳಹ (ಚ.ತ.ದ.ಪ.ಬ). ^೫ ಹೋಗನೆ ಹಾಯನುತೆ (ಗ), ಹೋಗನೈಹೊಲ್ಲಹವ
 ಹೋಗನುತೆ (ಚ.ಟ.ತ.ಬ), ಹೋಗಿಹೊಲ್ಲಹವಲ್ಲ ಹೋಗನುತೆ (ನ.ಪ). ^೬ ಹೂ
 ಳದು (ಕ).

ಕುಣಿದು ಪುಟನೆಗೆದರಿಗಜವ ಹೊ
 ಯ್ದುಣಿದು ಹಿಂಗಿದ ಮುನ್ನ ತಲೆ ಮೇ
¹ಲ¹ಣಿಗೆ ಚಿಗಿದುದು ಮುಂಡ ನಡೆದುದು ನೂಲು ಹಜ್ಜೆಯನು |
 ಬಣಗು ನೀನಕಟಕಟ ಭೀಮನ
 ಕೆಣಕಿ ²ಬದುಕಿದೆಯೆನುತಲಪ್ಪರ
 ಗಣಕೆಯರು ನಗುತವನ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು ವಿಮಾನದಲಿ || ೨೧

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು:

—————

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ರಣಭಯಂಕರನಹಿತಸುಭಟರ
ಹಣಿದವನು¹ ಹೊಯ್ಯಾ ಡಿ² ಸಾತ್ಯಕಿ³
ಕೆಣಕಿದನು ಕಲಕಿದನು⁴ ಕುರುನೇನಾ ಮಹಾರ್ಣವವು⁵ ||*

ಬೀಳಲಗ್ಗದ ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿನೈ
ಪಾಲಕನ ಪರಿವಾರ ರೋಷಕ
ರಾಳ ಶಿಖಿ ಪರಿ¹ತಪ್ಪ² ಕಂಪಿತ ಬಡ್ಗ³ದೊ⁴ಗ್ಗಿನಲಿ |
ಆಳಿದನ ಮರಣದಲಿ ಹಿಂದಣ
ಕೂಳಿನಾಸೆಯ ಕುನ್ನಿಗಳಿರೆನು
ತಾಳು ಕವಿದುದು ಭೀಮ ಫಡ⁵ ನಿಲ್ಲು⁶ ನಿಲ್ಲಿನುತ || ೧

ಕರೆದು ಮೂದಲಿಸಿದರೆ ಹುಲ್ಲೆಯ
ಮುಳುಗಳಿಗೆ ಖತಿಗೊಂಬುದೇ ಮದ
ಕರಿ⁷ ಕರೂಷದ ಕೊಬ್ಬಿನ⁸ ವದಿರು ಹಿಂದೆ ಹತ್ತಿದರೆ |
ಮರಳ ಬಲ್ಲನೆ⁹ ಭೀಮನಿವರ
ಬ್ಬರಿಸಿ ಕವಿದರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ
ತುರಗ ಸರಿಸದಲೇಜಿದವು ಪಡಿಮುಖದ ಬಲ ಬೆದಹು || ೨

ರಾವುತೋ ಎನಿತೊಂದು ಹಂತಿಯ
ಸಾವಿನಾತಗಳೇಜಿದರು ಪರಿ
ಧಾವನೋದ್ಗತ ಧೂಳಿ ಮುಸುಕಿತು ತರಣಮಂಡಲವ |
ಆ ವೃಕ್ಕೋದರ ಗತಿಯ ಕಂಡನು
ರಾವುತರ ದೃಢವಾಘ ವಾಘೆಯ
ಲಾವಣಿಗೆ ಲೇನಿನುತ ಸಾತ್ಯಕಿ¹⁰ ತುಡುಕಿ¹¹ದನು ಧನುವ || ೩

¹ ದಲ (ಪ). ² ಫಲುಗುಣ (ಕ). ³ ಸಮಸಪ್ತಕಚತುರ್ಬಲವ (ಕ).

* ಇಲ್ಲಿರುವ ಸೂಚನೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ (ದ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆಯಿದೆ :—

ಧುರದೊಳಗೆ ವಿಂದಾನುವಿಂದರ
ನೊರಸಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿ ವೃಕ್ಕೋದರ
ಗುರುಸುತರು ಬಲುಪಾಯದಲಿ ಬಸವಳಿದು ಮರಳಿದರು ||

⁴ ಕಂಪ (ತ). ⁵ ರೊ (ತ). ⁶ ಹೋಗದಿರು (ಕ). ⁷ ಮಹಾರಥರೊಗ್ಗಿನ
(ಚ.ಟ.ತ.ಪ.ಬ). ⁸ ತೆರಳಲಜುವನೆ (ಕ). ⁹ ನುಡಿಸಿ (ಕ.ದ).

* ಅರರೆ ರಾವುತು ಜಾಗು ಸ್ವಾಮಿಯ
ಹರಿಬಕೋನುಗ ಹಗೆಯ ಹೊಯ್ದಿರಿ
ಬಿರುದರ¹ಹುದೋ¹ ಏನುತ ವೀಣುವ ಹಯವ ಮುಖಿಯನುತ |
ಸರಳನೊಂದನೆ ತೊಡಚಿ ತುರಗದ
ಕೊರಳ ವಾಘೆಯ ²ಕರವ² ರಾವ ರ
ಶಿರವನೆಚ್ಚನು ಕೊಂದನೀ ಪರಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರವ || ೪

ಬಿ³ದ್ದವ³ಗಣಿತ ತುರಗದಳ ಕೈ
ಮುದ್ದೆ⁴ಗೊಂಡನು ಕಾಲನನು⁴ವಿಡಿ⁴
ದಿದ್ದವರ ನಾ ಕಾಣಿ ⁵ತೊಡಕಿದ ವೈರಿಬಲದೊಳಗೆ⁵ |
ಹದ್ದು ಕಾಗೆಗೆ ನಿನ್ನವರು ಸಾ
ಲಿದ್ದು ಬೋನವ ಸವನಿದರು ಬಲ
ವಿದ್ದು ಮಾಡುವುದೇನು ನಿಮಗಿನ್ನ ರಸ ಕೇಳೆಂದ || ೫

ಛಟ್ಟು ಮುಖಿದುದು ಕೊಂಡ ನೆಲನನು
ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂಗಿತು ನಮ್ಮ ಬಲ ಮೈ
ಬಿಟ್ಟು ತಲೆದೋಪಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿ ದೊರೆಗಳದಿರಿನಲ |
ದಿಟ್ಟನಾರಿವನೀನು ಮುಷ್ಠಾ
ಮುಷ್ಟಿಯಲ ⁶ಬಂ⁶ದವನೆನುತ ಜಗ
ಜಟ್ಟಿಗಳು ವಿಂದಾನುವಿಂದರು ⁷ಬಂದಿರಿದಿರಿನಲ⁷ || ೬

ಕವಿದು⁸ದಿವದಿರ⁸ ನೇನೆ ಸಾತ್ಯಕಿ
ಹವಣನಖಿಯದೆ ಹೊಕ್ಕು ಸಿಕ್ಕಿದ
ನವರೊಳಗೆ ⁹ಕಟ್ಟಿದವು⁹ ಸುತ್ತಲು ಸಾವಿರಾನೆಗಳು |

* ಈ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲು (ಗ.ಚ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ :—

ಹೊಯ್ದು ಮುಗ್ಗಿತು ಛಟರು ವೆಗ್ಗಳ
ಕೈದುಕಾಟರು ತಲೆಗೆ ನಂದರು
ಮೈದೆಗೆಯದೊಡವರಸಿ ಹೊಕ್ಕರು ಬೇಹಬೇಹವರು |
ಕೊಯ್ದ ಕೊರಳಿನ ಕೊರದ ತೋಳಿನ
ಹಾಯ್ ಮೂಳೆಯ ಸುರಿದ ಕರುಳಿನ
ಲೈದೆ ಪಡೆ ಬೇಟಗಾಯ್ ಚೂಣಿಯ ಚಾತುರಂಗದಲ ||

¹ ಹರೋ (ತ) ² ಕಡಿದು (ಗ). ³ ದ್ದುದ (ತ). ⁴ ಪುಳಿ (ಕ). ⁵ ನವ
ನೊಳು ತೊಡಕಿದವರೊಳಗೆ (ಚ.ಟ.ದ.ನ.ಬ). ⁶ ಮುನಿ (ಕ). ⁷ ಬಂದಿರಿದಿ
ರಾಗಿ (ದ.ನ.ಪ.ಬ). ⁸ ದಿಲ್ಲಯ (ಕ). ⁹ ಕುಟಲದವು (ಕ)

ನವನಹಸ್ತ್ರ ತುರಂಗ ಕಾಲಾ
 ಳವಗಡಿಸಿತ್ಯೈವತ್ತು ಸಾವಿರ
 ಪವನಿತಳ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಪದಘಟ್ಟಣಿಯ ಘಲ್ಲಣಿಗೆ || ೭

ಕೆಣಕಿದರೆ ಭುಗಿಲೆಂದುದೀತನ
 ರಣ ಪರಾಕ್ರಮ ವಷ್ಟಿ ಕರಡದ
 ಬಣಬೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ಕಾಳುಗಿಟ್ಟಿನ ಬಾಯ ಬಗರಗೆಗೆ |
 ಕಣಿಯ ಕಾಣಿನು ನುತಲೊಟ್ಟುವ
 ಹೆಣನ ಕಂಡೆನಿದಾವ ಬಾಳೆಯ
 ಹಣದವೋ ನಿನ್ನಾಳು ಕುದುರೆಯನಜಿಯ ನಾನೆಂದ || ೮

ದೊರೆಗಳವದಿರು ತಮ್ಮ ಬಲನಂ
 ವರಣಿ ನೆಗ್ಗಿದ ಹೇವದಲಿ ಹೊಡ
 ಕರಿಸಿ ಹೊಕ್ಕರು ಹೂಳಿದರು ಸಾತ್ಯಕಿಯನಂಬಿನಲಿ |
 ಸರಳ ಬರವೊಳ್ಳಿತು ಮಹಾದೇ
 ವರನುಮಕ್ಕಳಲೇ ವಿರೋಧವೆ
 ಹರಹರತಿನಾಹನಿಕರಹುದಹುದೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ || ೯

ಏನನೆಂಬೆನು ಮೊದಲ ಲಗ್ನೆಯ
 ಲಾ ನಿಶಿತರ ದೈತ್ಯಭಟ ವಿಂ
 ದಾನುವಿಂದರ ಜೀವ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದುದು ಜವಪುರಿಗೆ¹ |
 ಚೀನ ಭೋಟ ಕರೂಪ ಖರ್ಪರ
 ಸೂನು² ಜೋನೆಗೆ ತುರಕ ಬರ್ಬರ²
 ಸೇನೆ ತಾಗಿತು ತಾಗಿದಾಗಲೆ ನೀಗಿದುದು ತಲೆಯ || ೧೦

ಮುಜುದುದಿದು ನಮ್ಮವರು ಸಾತ್ಯಕಿ
 ಯುಜುಬೆಗಾನುವರಿಲ್ಲ ದೊರೆ ಕೈ
 ಮಹಿದನೋ ಕಾಳಾಯೆ ನುತ ಕುರುಸೇನೆ ಕಳವಳಿಸೆ |
 ಜಹದ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಮಾದ್ರೇ
 ಶ್ವರನ ದುಶ್ಶಾಸನನ ಸೌಬಲ
 ಗುರುಜ ಕೃತವರ್ಮಾದಿಪರಿವಾರವನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ೧೧

¹ ರಕೆ (ತ). ² ಜಾವಗವಂಗಮಾಳವ (ಕ.ಗ.).

ಪೂತು ಮರು ದಳಪತಿಯ ಚಿತ್ತದ
 ಖಾತಿ ಕೊಬ್ಬಿತು ನಮ್ಮ ಭುಜಬಲ
 ವೇತಕಿದು ¹ಬಳಕೇನು¹ ಸಾತ್ಯಕಿ ಸರಸವೇ ತಮಗೆ |
 ಭೂತನಾಥನ ಕಡುಹ ತಡೆವಭಿ
 ಜಾತರಲ್ಲಾ ತಾವೆನು²ತ ನಿಜ
 ಸೂತರನು² ಬೋಳೈಸಿ ನೂಕಿತು ಗುರುಸುತಾದಿಗಳು || ೧೨

ಮುಖದ ಒಲ ಗಣಿಗಟ್ಟಿತೊಗ್ಗಿನ
 ಲೊಟಲದವು ನಿನ್ನಾಳಕಹಳೆಯ
 ಬಿಡುಸರದ ಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯ ಕಳಕಳದ |
 ತುಡುಗಿ ತೂ³ಳು³ವ ಸಿಂಧ ಸೆಳೆ ಮಡ
 ಲಿಜುವ ರ್ಘುಲರಿ ಪಲ್ಲವದ ನಿಡು
 ದೆಹಿಯ ಧವಳಚ್ಚತ್ರು ಚಮರದೊಳೊದಗಿತತಿರಥರು || ೧೩

ಮುಂಕಣಿಯಲಿಟ್ಟಣಿಸಿದರು ಭಾ
 ರಂಕದಾಳುಗಳೆಂಟುಸಾವಿರ
 ಬಿಂಕದತಿರಥರೆಂಟುಕೋಟಿ ತುರಂಗ ಪಾಯದಳ |
 ಶಂಕಿಸುವನೇ ಬಳಕ ಯದುಕುಲ
 ದಂಕಕಾಟನು ನಿಂದನನಿಬರಿ
 ಗಂಕ ರ್ಘುಂಕೆಯನ್ನೇನನೆಂಬೆನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಮನದ || ೧೪

ಭಾರಿಯಾಹವವಾಯ್ತು ಬಿಳದಳ
 ಭಾರ ಬಿದ್ದುದು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಸುರ
 ನಾರಿಯರ ತೋಳಿನಲಿ ಕಾಬುದು ನೆಲನ ರಿಣ ಹಣಿದು |
 ಹೋರಿದರೆ ಹುರುಳಿಲ್ಲೆನುತ ಪರಿ
 ವಾರವೊಟಲಿತು ಪಾಂಡ್ಯ ಕೈಕೆಯ
 ಕೇರಳರ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಪಡಿಬಲವಾದನಾ ಭೀಮ || * ೧೫

ಮುಂ⁴ದೆ ಹ⁴ರಿದರು ಪಾಂಡುತನಯರ
 ನಂದನರು ತಾವೈವರಿತನ
 ಹಿಂದುಳುಹಿ ಹಿಂಡಿದರು ಹೇರಾಳದ ಚತುರ್ಬಲವ |

¹ ನಮಗೆನುತ (ಕ.ಗ.ಚ). ² ತ್ತತಿಭೀತರನು (ಕ). ³ ಗು (ತ).

* (ತ.ಪ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಯವಿಲ್ಲ. ⁴ ದುವ (ತ.ಪ).

ಕೊಂದರಗ್ಗದ ಚಿತ್ರಸೇನನ
ಬಂದ ಹರಿಬದ ಚಿತ್ರನನು ಗುರು
ನಂದನನು ಬಳಿಕವರ ಬೆದಲುನಿ ನೂಕಿದನು ರಫವ || ೧೬

ಹೆಜಿತೆಗೆದು ಕೆಲಸಾರಿ ಮಕ್ಕಳು
ಮುಖಗಳಿಗೆ ರಣವೇಕೆ ಪಾಂಡವ
ರುಡುವ ಸಂತತಿ ನೀವಕಟ ಎನುತವರನೊಡಹಾಯ್ತು |
ಇಡುವ ಭಟನಹೆ ಯಾದವರ ಬಡ
ಕಡುವೆ ಬಾ ಬಾ ಎಂದು ಚಿಟಿಕಿನಿ
ಕರೆದು ಗುರುಸುತ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ¹ತಾಗಿ¹ದನು ನಗೆಮಾಡಿ || ೧೭

ಸಾರು ನೀ ಸಾರಲವೊ ಭೀಮನ
ತೋರಗರುಳಿನ ದಂಡೆಯನು ಕೈ
ಯಾರೆ ಮಾರಿಗೆ ಮುಡಿಸುವೆನು ಫಡ ಭೀಮ ನಿಲ್ಲಿನುತ |
ಅರಿದನು ಜಗ ನಡು²ಗಲಾ² ಜಂ
ಭಾರಿ ಜವಗೆಡೆ ³ಬೊಬ್ಬಿಡಿದನಾ
ಭಾರತದ ಭಾರಣಿಯರೈದಿದನನಿಲನಂದನನ³ || ೧೮

ಗುರುತನೂಜ ಕಣಾ ವಿರೋಧಿ
ಸ್ಮರಕಪರ್ವ ಕಣಾ ವೈಕೋದರ
ಕರಿಮೃಗೇಂದ್ರ ಕಣಾ ಕಣಾಳಿಯ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳೆನುತ |
ಸರಳನೆಚ್ಚನು ಸರಳನಾ ಬಳಿ
ಸರಳು ⁴ಮುಂಚಿದುದಾ ಸರಳ ಬಳಿ
ಸರಳು ಮುಂಚಿದುದಾವ ಕೈಚಳಕವೊ ಶಿವಾ ಎಂದ⁴ || ೧೯

ತಿರುಗಿ ನಿಂದನು ಪವನಸುತನೆಲೆ
ಗುರುಜ ನಿನ್ನಗ್ಗ ಳಿಕೆಗಳ ಜಗ
ವಡುಯದೇ ಫಡ ⁵ಭಟ್ಟನಾದ್ಯೆ⁵ ನಿನಗೆ ನೀನೆನುತ |

¹ ಕಾದಿ (ಚ.ತ.ಪ.ನ). ² ಗೆ ಘನ (ಕ). ³ ಜೋಡಿಸಿದನಾಭಾರದಲ
ಭಾರವಣಿಯಂಬನು ಭೀಮಸೇನಂಗೆ (ಚ.ಟ.ತ.ನ.ಪ.ಬ). ⁴ ಮುಂಚಿತು ಗುರು
ಸುತನ ಕೈಚಳಕದನುಸಂಧಾನವಾವುದೊ ಶಿವಶಿವಾಯಿಂದ (ಕ), ಮುಂಚಿದುದಾವ
ಚಳಕವೋ ಗುರುತನೂಭವನೆಚ್ಚು ಮುಂಗಡಿಸಿದನು ಪವನಜನ (ದ.ಬ), ಮುಂಚಿ
ದುದಾ ಸರಳಬಳಿಸರಳು ಮುಂಚಿದುದಾವ ಚಳಕವನಡುಯೆನಾನೆಂದ (ನ).
⁵ ಧಂಟನಾರೇ (ಕ).

ಸರಳ ಬಳಸರಳುಗಳನಾ ಲಘು
ತರದ ಲೆಕ್ಕದಲೆನೆವ ವಿವರದ
ಪರಿವಿಡಿಯ ವೇಗಾಯ್ಲತನವನು ತೋಟದನು ಭೀಮ || ೨೦

ಜಾಗು ಮರುರೇ ಭೀಮ ಬಲುಗೈ
ಲಾಗು ಮಹಿಯದಲಾ ಶರೌಘ
ತ್ಯಾಗದಸ್ತ್ರ ಪ್ರ^೧ವರ^೧ಬಂಧವ ಮತ್ತೆ ನೋಡೆನುತ |
ಆ ಗಗನವಿದು ಧರಣಿಯಿದು ದಿ
ಗ್ಭಾಗ^೨ವೆಲ್ಲೆಯದೆಂಬ^೨ ವಿವರವ
ನಾಗಳಹಿಯನು ದ್ರೋಣನಂದನನೆಚ್ಚನನಿಲಜನ || ೨೧

ಎಲೆಲೆ ಹಾರುವನೇಕೆ ಹರಿಮೇ
ಖಳೆಯ ಕೇಳಿಕೆಯೇಕೆ ^೩ಪಡ^೩ಮ
ದ್ವಳೆಯ ಬಡಿಕರ ಬಿಂಕ ಮೇಳವವಿಲ್ಲಲಾ ನಿನಗೆ |
ಹೊಲಬುಗೆಡುವನೆ ಭೀಮನೀ ಸರ
ಳೊಳಗೆ ಹುನಿ^೪ಯೇಕೆ^೪ನುತ ಬಾಣಾ
ವಳಿಯ ನಿಮಿಷಕೆ ಕಡಿದು ಗುರುಜನನೆಚ್ಚನಾ ಭೀಮ || ೨೨

ರಥದಮೇಲಂಬುಗಳು ರಿಪುನಾ
ರಥಿಯ ಮೈಯಲಿ ಘಾಯ ತುರಗ
ವ್ಯಥೆಯನೇವೇಳುವೆನು ಚಿಕ್ಕೆಯವೈದೆ ಬಾಣಮಯ |
ಶಿಥಿಲವಾದವು ಗಾಲಗಳು ಬಳಿ
ರಥಿಕರೀತನ ^೫ಬಿಟ್ಟು^೫ ಹಾಯ್ದರು
ಪೃಥುಳಬಲನೈ ಭೀಮನೆಚ್ಚನು ಗುರುತನೂಭವನ || ೨೩

ನೊಗನನೀಡಾಡಿದವು ಕುದುರೆಗೆ
ಳೊಗಡಿಸಲು ರಕುತವನು ಸಾರಥಿ
ಬಿಗಿದ ಹಿಳುಕುಗಳೊಕಿದವು ತೇರಿನಲಿ ನಿಂಧದಲಿ |
ಒಗುವ ನೆತರ ಸುಖವ ಬಾಣದ
ನುಗು^೬ತೆ^೬ಗಂಡಿಯ ಮೆಯ್ಯ ಭೀಮನ
ಬೆಗಡು ಮೊಳೆತುದು ಗುರುತನೂಭವನೆಚ್ಚನನಿಲಜನ || ೨೪

^೧ ಸ (ಕ). ^೨ ವಿದುತಾನೆಂಬ (ತ.ದ.ನ.ಬ). ^೩ ಪಡ (ಗ.ಟ),
ಬಡಿ (ಚ). ^೪ ಹೋಗೆ (ತ). ^೫ ಬಿಟ್ಟು (ತ). ^೬ ಳು (ಗ.ತ.ದ.ಪ.ದ).

ಈತನೆಚ್ಚನು ಮತ್ತೆ ಶರಣಂ
 ಘಾತವೋ ಗುರುಸುತನ ತನುವೋ
 ಪೂತ ಮುತ್ತವೋ ತಳಿತೆನೆವ ಕೆಂದಾವರೆಯ ಬನವೋ |
 ಭೀತಿ ಬಿಗಿದುದು ದಿಟ್ಟತನದನು
 ಧಾತುಗೆಟ್ಟುದು ನೋಡಿ ಕಂಗಳು
 ನೋತು ಮರಳಿದನಿತ್ತಲಶ್ವತ್ಥಾಮ ಮೈಮುಷಿದ ||

೨೫

ನನೆದ ಜಾಜಿನ ಗಿರಿಯೊ ಭೀಮನ
 ತನುವೋ ಬಂಡಿತ ರಕ್ತಚಂದನ
 ಬನವೊ ರಥವೋ ತಳಿತಶೋಕೆಯ ಮರನೊ ಸಾರಥಿಯೊ |
 ಮನ ಹಣಗಿ ತುಟಿಯೊಣಗಿ ನೋಟದ
 ಮೊನೆ ಮುಷಿದು ರೋಂಪಿಸುತ ಮುಂದಣಿ
 ಗೊನೆದು ಬಿದ್ದನು ಭೀಮ ಪಾಂಡವನೇನೆ ಕಳವಳಿಸೆ ||

೨೬

ಅಹಹ ವೈರಿಗೆ ಧರೆಗೆ ಪಾಣಿ
 ಗ್ರಹಣವಾಯಿತೆ¹ ಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ
 ಬಹ ವಿಪತ್ತು ಗಳೊಳಗಿದೊಂದೇ ಕಳಶ²ವಾದುದಲ |
 ಅಹಿತರಿಗೆ³ ಗೆಲುವಾಯ್ತು ನಮಗಿ
⁴ಲ್ಲಾಹುದು ಮತವಲ್ಲೆನುತ ಸಾರಥಿ
 ಸಹಸಿಗನ ಸಂತೈಸಿ⁵ ತಂದನು⁶ ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ||

೨೭

ತಂದೆಯಳಿದಾ ಹೊತ್ತು ಹಗೆಯನು
 ಕೊಂದು ಸಾಯ⁶ದೆ⁶ ದೇಹಮೋಹಕೆ
 ನಿಂದು ನೀ ನಿಶ್ಯಂಕನಾದೈ ವೈರಿಶರಹತಿಗೆ |
 ಒಂದು ಸಾರಥಿ ಶೋಕಿಸುತ ಗುರು
 ನಂದನನ ಕೊಂಡೊಯ್ದನಿತ್ತಲು
 ನಂದಣಿಸಿತತಿರಥರು ಸೌಬಲ ಶಲ್ಯಮೊದಲಾಗಿ ||*

೨೮

ದೊರೆಗಳಿಬ್ಬರ ಸೋಲವನು ವಿ
 ಸ್ತರಿನಿ ಹೊಕ್ಕರು ಮತ್ತೆ ಮಾದ್ರೇ
 ಶ್ವರ ಶಕುನಿ⁷ ಕೃತವರ್ಮ ಕೃಪ ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳು⁷ |

¹ ತು (ಕ). ² ಸ (ತ). ³ ಜಯ (ತ). ⁴ ನ್ನಿ (ತ). ⁵ ನಡೆ
 ದನು (ಕ). ⁶ ದ (ತ). * ಇಲ್ಲಿಗೆ (೬) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿ
 ದಿದೆ. ⁷ ಕೃಪಕೃತವರ್ಮ ಸಮನಪ್ತಕಾದಿಗಳು (ಕ).

ಅರಿಬಲದಲಾ ದ್ರೌಪದೇಯರು
ಹರಿಯನುಜ ಮಾದ್ರೇಯ ಕೈಕೇಯ
¹ವರಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜನ ಪಾಂಡ್ಯ ಶೃಂಜಯರು¹ || ೨೬

ಬಲಿದುದಾಹವ ಮತ್ತೆ ಚಾತು
ಬ೯ಲ ²ಭಡಾಳಿನಿ² ಕಾದುತಿದು೯ದು
ಮುಳಿದು ಶಲ್ಯನ ಕೂಡೆ ಪಂಚದ್ರೌಪದೀಸುತರು |
ಅಳವಿಗೊಟ್ಟಿರಿಯಕಟಕಟ ಮ
ಕೃಳಿರ ³ನಿಮಗೇಕಿದು³ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ಫಲುಗುಣರ ಬರಹೇಳಿನುತಲೆಚ್ಚನು ವಾಹಾನ್ತದಲಿ || ೨೭

ಎಚ್ಚನಿವನಿವನೊಡನೆ ಬಾಣವ
ಕೊಚ್ಚಿದರು ಕೊಡಹಿದರು ಶರದಲಿ
ಚುಚ್ಚಿದನು ⁴ಜೀಕುಳಿಯ⁴ ಬಿಟ್ಟನು ನೆತ್ತರನು ನೆಲಕೆ |
ಬೆಚ್ಚಿದವು ರಥವಾಜಿ ⁵ಹತ್ತಿಗೇ⁵
ಬಿಟ್ಟ ರಥ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಶೌರ್ಯದ
ಕೆಚ್ಚು ಮುಱಿದುದು ಹಿಂಗಿದರು ಪಾಂಡವ ಕುಮಾರಕರು ೨೮

ಮೂಱನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

— — — — —

¹ ಮರುಳಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಶೃಂಜಯನೋಮಕಾದಿಗಳು (ಗ), ವರಯುಧಾ
ಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜನಶೃಂಜಯಾದಿಗಳು (ನ). ² ವಿಭಾಡಿನಿ (ಕ). ³ ನೀವೇ
ಕೈ (ಕ) ⁴ ಬೆಮ್ಮಡಿಯೆ (ಕ), ಜಗುಳಿಯನು (ಓ.ಪ), ಜೀರ್ಕೊಳವೆ (ಚ.ಬ).
⁵ ಹತ್ತುಗೆ (ನ).

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ರಾಯದಳ ಮಧು ಪೂತುರೆನೆ ರಿಪು
ರಾಯಸೇನೆಯ ಮುಖುದು ಪಾಂಡವ
ರಾಯ ಧರ್ಮಕುಮಾರ ಗೆಲಿದನು ಕೌರವೇಶ್ವರನ ||

ಫಡಫಡಲವೋ ಶಲ್ಯ ಮಕ್ಕಳ
ಬಡಿದು ಬೆಜೆದೈ ಬಾಹುಬಲದಲಿ
ತೊಡರು ನಿನಗೆಡಗಾಲಲಿದೆಯೆನುತೊಡೆದು ನಿಜರಥವ |
ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ರೋಮಾಂಚನದ ಹೊಣಿ
ಗುಡಿಯ ಸೊಂಪಿನ ಮೆಯ್ಯ ಕಡುಗಲಿ
ತಡೆದನೇಕಾಂಗದಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿ ಶಲ್ಯಭೂಪತಿಯ || * ೧

ಬಾಯಿಬಡಿಕರು ಯಾದವರು ಗರು
ವಾಯಿ ನಿನಗೆಲ್ಲೆಯದು ಸುಭಟರಿ
ಗಾಯುಧ¹ದ ಸಿಂಗಾರವೋ! ಮೇಣ್ ಕಾಲ ನೇವುರವೊ |
ಸಾಯಕವ ಹಿಡಿ ಸಾಕು ಸೋಲದ
ತಾಯಿಮನೆ ನಿನಗಿದಿರಲಿದೆ ನಿ
²ನ್ನಾ²ಯತವ ತಾನುಯೆನುತೋರಂತೆ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ || ೨

ಎಲವೊ ಮಾದ್ರಾ ಬಾಹಿರನೆ ಬಿಡು
ಗಳಹತನವೇ ನಮ್ಮೊಡನೆ ತೊ
³ಟ್ಟ³ಳುಕೆ ಗ⁴ಱು⁴ನಾಲಗೆಯ ⁵ಕೊಯ್ಯನು⁵ ⁶ಮಾಣಿ⁶ ಮೂಣಿ⁶ನುತ |
ಬಿಲುದಿರುವನುಗುಳಿಸಿದನಂಬಿನ
ಬೆಳಸನಾ⁷ರಳವಡಿಸುವರು⁷ ದಿಗು
ವಳೆಯ ನೆಜೆಯದಿದತ್ತಣದು ಬಿಲುಗಾಹಿತನವೆಂದ || ೩

* ಈ ಪದ್ಯವು (ಕ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸಂಧಿಯ ಕೊನೆಯ ಪದ್ಯವಾಗಿದೆ.

¹ ವೆ ಶೃಂಗಾರವೋ (ಸ). ² ಮ್ಮಾ (ಕ). ³ ಟ್ಟ (ಕ), ಟ್ವ (ಓ.ದ).

⁴ ಡಿ (ಕ). ⁵ ನುಗಿವೆನು (ಗ.ಚ.ನ.ಪ). ⁶ ಮೇ (ಕ). ⁷ ರಣಸುವರ ಕಟ (ಕ).

ಬಾಯಿ ಬಡಿಕರು ನಾವು ನೀ ಗರು
 ವಾಯಿಕಾಱಿನು ಬಯ್ಯ ಬಿರುದಿನ
 ಬಾಯ ¹ನೋಡಾಯೆನುತ¹ ತೋಟಿಗೆ ತೆರಿಹುಗೊಡದೆಸಲು |
 ಸಾಯಕದ ಹೊದೆ ಹಲವು ಶಲ್ಯಗೆ
 ಬೀಯವಾದುವು ಬಳಿಕ ಕೌರವ
 ರಾಯನನುಜನು ತಟುಬಿ ನಿಂದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥವ || ೪

ಹಳಚಿದವು ²ರಥ²ವೆರಡು ಬಲುಗೈ
 ಗಳಿಗೆ ಬಲಿದುದು ಬವರ ³ಕೌರವ
 ಬಲದ ಭಟರಲಿ³ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರಥಿಕ⁴ರನುವಾಯ್ತು⁴ |
 ಒಳಹೊಗಿನ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ನಿಕ್ಕಿನಿ
 ಗೆಲುವ ತವಕವ ⁵ಕಂಡು⁵ ಕೆಣಕಿದ
 ರಳವಿಯಲಿ ಸಹದೇವನಕುಳರು ಕೌರವಾನುಜನ || ೫

ತೆಗನಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯನೀತನ
⁶ಬಿಗಿದನಂಬಿನಲವನ ಬಾಣಾ
 ಳಿಗಳ ಕಡಿದನು ಘಾಸಿಮಾಡಿದನವನ ರಥ ಹಯವ |
 ಜಗುಳಿದನು ಕಲಿ ನಕುಲ ರಥವಾ
 ಜಿಗಳ ಜೋಡಣಿ⁷ ಬಿಚ್ಚಿ⁷ ರಕುತವ
 ನೊಗಡಿಸಲು ಸಹದೇವನೆಚ್ಚನು ನಿನ್ನ ನಂದನನ || ೬

ಸರಳ ಸೈರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮಗನ
 ಬ್ಬರಿಸಿ ಮಾದ್ರೀಸುತನನೆಚ್ಚನು
 ತರಹರಿಸಿ ಮಗುಳೆಚ್ಚನಾತನು ಕೌರವಾನುಜನ |
 ಮರುಳೆ ನೀನೇನಹೆ ಮಹಾಸಂ
 ಗರಕೆ ಕಳುಹಾ⁸ ನಿನ್ನ ವರನೆನು
 ತುರವನೆಚ್ಚನು ಜರಿಯೆ ಜೋಡಿನ ಚಿಪ್ಪು ⁹ದೇಸಿದೇಸಿಗೆ⁹ || ೭

ನೋವನೇ ನೋಣವೂಱಿದರೆ ಸಹ
 ದೇವನೆಲವೇ ನೀನ್ನ ಕೊಂದಡೆ
 ಪಾವಮಾನಿಗೆ ಪಂಥ ತಪ್ಪುವುದೆನುತ ಖಾತಿಯಲಿ |

¹ ನೋಡಹೊಯ್ಯೆನುತ (ಕ.ಗ.). ² ಬಲ (ಕ.). ³ ರಣದಗ್ಗಳಿಯ
 ರೈದಿತು (ಕ.). ⁴ ರೊಗ್ಗಿನಲಿ (ಕ.). ⁵ ನಟುದು (ಕ.). ⁶ ಬಲಿ (ಕ.).
⁷ ಬಿಚ್ಚಿ (ಕ.). ⁸ ಹಿನ್ನು (ಚ.). ⁹ ಶರಹತಿಗೆ (ನ.).

¹ತಾವಕನ¹ ಸಾರಥಿಯ ರಥ ತುರ
ಗಾವಳಿಯನಾಯುಧವ ಖಂಡಿಸೆ
ಜೀವಗಲ್ಲರದೇವ ²ಪಸರಿ²ಸಿದನು ಪಲಾಯನವ ||

೮

ರಾಯನನುಜನ ಹರಿಬದಲಿ ರಾ
ಧೇಯ ಹೊಕ್ಕನು ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರ
ಕಾಯಿದರೆ ಕೈಕೊಳ್ಳದೌಷಧವಾವುದಿವದಿರಿಗೆ |
ನೋಯಿಸುವನೊಮ್ಮೆ ನುತ ³ತಿರುವಿನ³
ಸಾಯಕದ ಕಿವಿಗಡಿಯ ತೆಹಿನ
ರಾಯದಳಪತಿ ತಟುಬಿದನು ಮಾದ್ರೀ⁴ಸುತನ ರಥವ⁴ ||

೯

ಸಾರು ನೀ ನಹದೇವ ಜಗದ ವಿ
ಕಾರಿಯವನೀ ಕರ್ಣನಿವನ ದೊ
ಠಾರಿಸುವ ನಾಲಗೆಯ ⁵ಕೊಯ್ಲಿಗೆ⁵ ಶಸ್ತ್ರವಿವೆಯೆನುತ |
ಸಾರಥಿಯ ಬೋಳೈಸಿ ಚೌಪದ
ನಾರಿಯನು ದನಿಮಾಡಿ ನಕುಲನು
ದಾರ ಕರ್ಣನ ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದನು ಚಾಚಿದನು ರಥವ ||

೧೦

ಆರಿವರು ನಕುಳಾಂಕರೇ ಜು
ಜ್ಞಾರತನವೇ ನಮ್ಮೊಡನೆ ನೀ
ವಾರು ⁶ಪಾಂಡುಕುಮಾರರೋ⁶ ಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಕರೊ |
ಭಾರಿಯಾಹವದೆಡೆಗೆ ನಿಮ್ಮನಿ
ದಾರು ಬಿಟ್ಟರುಪಾಯದಲಿ ನಿಮ
ಗಾರು ಮುನಿದರು ಶಿವ ⁷ಶಿವೆಂದನು ಕರ್ಣ ನನುನಗುತ⁷ ||

೧೧

ತೊಲತೊಲಗು ತರುವಲಿಗೆ ರಣವಿದು
ಸುಲಭವೇ ಲೋಕೈಕವೀರರು
ಹಲಬರಿದಜೊಳು ಹೊಕ್ಕು ಹೊದಕುಳಿಗೊಂಡು ಹೋದರಲೆ |
⁸ಗೊಲುವ ನಂಬುಗೆ ನಿನ್ನ ತಂದುದು
ಕೊಲೆಗೆ ನೋಡಾದರೆಯೆನುತ ಕೈ
ಚಳಕದಲಿ ಮುಸುಕಿದನು ಮೊನೆಗಣಿಯಿಂದ ರಿಪುಭಟನ ||

೧೨

¹ ತಾವಕನ (ಖ), ರಾವತರ (ದ), ರಾವಕದ (ಖ). ² ಜೋಡಿಸಿ (ಚ.ತ. ಪ.ಬ). ³ ಬೆರಳಿನ (ಖ.ಚ.ಬ). ⁴ ಕುಮಾರಕರ (ಗ.ಓ.ದ). ⁵ ಶೂಲಿಗೆ (ಕ).
⁶ ಕುಂತಿಯತನಯರೋ (ಖ.ದ). ⁷ ವಾಯೆನುತ ಕಲಿಕರ್ಣ (ಕ). ⁸ ನಿ (ಕ).

ಬಿಗಿದ ಬಾಣದ ದಡ್ಡಿಯನು ತಳ
ಮಗುಚಿದನು ¹ನೂ¹ಟಂಬಿನಲಿ ಹೇ
ಳಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚುಳ ತೆಗೆದ ಹಾವಿನವೋಲು ಝೊಂಪಿಸುತ |
ಹೊಗರನುಗುಳುವ ಹೊಸಮಸೆಯ ಕೋ
ಲುಗಳ ಕವಿಸಿದನಾತನಂಬಿನ
ಝುಗೆಯ ಝುಳದಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೋನದೊಳಿದನಾ ಕರ್ಣ || ೧೩

ಆಳು ನೀನಹುದೆಲವು ಕರ್ಣ ವಿ
ಶಾಲಮತಿ ನೀ ಲೇನು ಮಾಡಿದೆ
ಬಾಲರಾದಡೆ ಭಂಗವೇ ಜಾವಳನೆ ಅಭಿಮನ್ಯು |
ಕೋಲ ಸೈರಿಸು ಸೈರಿನಾದಡೆ
ಭಾಳಲಿಪಿ ಸಂ²ಕರುಷ²ವಿಪುಳ ಶ
ರಾಳಿಯಿವೆ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ನಕುಳನನೆಚ್ಚನಾ ಕರ್ಣ || ೧೪

ತಾಗಿದವು ನಾಲ್ಕುಂಬು ದೇಹದ
ಬೇಗಡೆಯಲಿಂಟುಂಬು ನುಸುಳಿದ
ವಾಗ ಹದಿನಾಟುಂಬು ಹರಿದವು ಮತ್ತೆ ಬಳಿಸಲಿ³ |
ನೂಗುರಿಸಿ ಝೊಮ್ಮಿನಲಿ ಮುಂದಕೆ
ಬಾಗಿ ಬಿದ್ದನು ಸಾರಥಿಯ ಕೈ
ಲಾಗಿನಲಿ ⁴ತಿರುಗಿ⁴ದನು ನಕುಳನು ರಾಜಮೋಹರಕೆ || ೧೫

ಹರಿಬದಾಹವವೆನಗೆ ತನಗೆಂ
ದುರವಣಿಸಿದರು ಚೇಕಿತಾನಕ
ದುರುಳ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಪಾಂಡ್ಯ ಶಿಖಂಡಿ ಶೃಂಜಯರು
ಬರಲಿ ಬರಲಿ ಹೊಟ್ಟ ತೂಟುವ
ಡರಸುಮೋಹರವೇಕೆ ನಾಕೆಂ
ದರಿಭಟರು ತಟುಬಿದರು ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮ ⁵ನೌಬಲರು⁵ || ೧೬

ದಳಪತಿಯ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಪಾಂಡವ
ಬಲಮಹಾರಥರುರವಣಿಸಿ ಮೂ
ದಲಿಸಿ ನಿಂದರು ಕೊಂದರಿದಿ⁶ರೇಟುವ⁶ ಚತುರ್ಬಲವ |

¹ ಕೂ (ಚ.ಪ.ಬ). ² ಹರಣ (ಸ). ³ ಕವನ (ಕ). ⁴ ತೊಲಗಿ (ಕ).
ಮರಳಿ (ದ). ⁵ ಗೌತಮರು (ಕ). ⁶ ರೊಡ್ಡಿದ (ಗ).

ಕೊಲೆಗೆ ಬೇಸಿರಿವರು ¹ನಾವುದ
ಕಳುಕದವದಿರು ಹೇಳುವದೆ ²ನಾ
ವಲನಿದೆವು³ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದನು ಸಂಜಯನು ನೃಪನ || ೧೭

ವಿರಥರಾದ ಶಿಖಂಡಿ ಮೊದಲಾ
ದರಿಭಟರು ಜಾಞಿದರು ಸುಭಟರ
ನೊರಸಿ ಕೊಂ⁴ದೇ⁵ಱಿದರು ಕದಱಿದರವರು ರಿಪುಬಲವ |
ಮೊರೆಗೆ ಹತ್ತಿ ರಿಯಾಯ್ತು ಕಾಳಗೆ
ವರಿದೆನಲು ನಿನ್ನಾಳಕ್ಕೋಟಿಯ
ಧರದುರದ ದೆವ್ವಾಳದಲಿ ತಲೆದೋಱಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೧೮

ಭಟರ ತೆಗೆತೆಗೆ ಪಾರ್ಥನೋ ರಿಪು
ಕಟಕ ಭೈರವನೋ ವೃಥಾ ಸಂ
ಕಟದ ಸನ್ನಾಹದಲಿ ಸುಭಟರ ಮಾಱಬೇಡೆನುತ |
ಲಟಕಟಿಸಿ ಬಲವೊದಟಲಪ್ರತಿ
ಭಟರು ಬಳಿಕನುವಾಯ್ತು ವಿಜಯೋ
ತ್ಕಟದಲಿಪ್ಪತ್ತೈದುನಾವಿರ ವರಮಹಾರಥರ || ೧೯

ನೂಕಿದರು ಸಂತಪ ಕರು ಬಲ
ದಾಕೆವಾಳ⁴ರ⁴ ತೆಗೆಸಿ ⁵ಬಹಳೋ
ದ್ರೇಕನಾಹಸರೊದಗಿದರು ಕಂಪಿತ⁶ಕುಳಾಚಳರು |
ತೋಕಿದರು ⁶ಶರವಳಿಯ⁶ಲರ್ಜುನ
ಸಾಕು ಸಾರೈ ನಿನ್ನ ಜೊತ್ತಿನ
ಜೋಕೆಯಾಹವಪಲ್ಲಿನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ರಿದಿರಾಗಿ || ೨೦

ಆರಿದಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ
ತೇರು ⁷ಸರಿಸದಲೊಂದು⁷ ವಾಘೆಯ
ಲೇಱಿದವು ನಿಪ್ಪಸರದಲಿ ನಿಲುವಾತನಾರಿದಕೆ |
ಸಾರಿಗೆಗೆ ಸಾರಿಗೆಗೆ ಬಾಣಾ
ಸಾರವಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ
ವಾರು ಸೈರಿಸಿ ನಿಲುವರೆನುತಿದ್ದು ಸುರ⁸ಸ್ತೋಮ⁸ || ೨೧

¹ ಸಾವಿಂಗ (ತ.ದ.ಪ). ² ನಾನಲಿಸಿದನು (ಗ.ಚ.ನ). ³ ಡೇ
(ತ.ದ.ನ.ಪ). ⁴ ರು (ಕ). ⁵ ದರು ಬಹಳಾಕರೋರ ಕರಾಳಕಂಪಿತಕರ
(ಕ), ಬಹಳ ಕರೋರ ಬಾಹಾನ್ಯಾಳಕಂಪಿತ (ದ). ⁶ ಸರಳುಗಳ (ಕ.ಗ.ಚ).
⁷ ಸರಿದವುವೊಂದು (ಕ). ⁸ ವ್ರಾತ (ಚ.ತ.ನ.ಪ.ಬ).

ನುರಿದುದತಿವಳೆಯೆಂದು ಕುಲಗಿರಿ
 ಕರಗುವುದೆ ಮೇಗಣೆಯ ಶಿಲೆಯು
 ಬೈರಳು ನೆನೆವುದೆ ¹ನಾಡ ಹಂತಿಯಲಳುಕುವರ್ಜುನನೆ¹ |
 ಅರಿಮಹಾರಥರನಿಬರೈನತಿ
 ಸರಳು ಸಂಖ್ಯಾತಿತವದಪೊಂ
 ದುರವಣಿಗೆ ಪೈಸರಿನಿತ್ತಿಲ್ಲವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ || ೨೨

ಅವರ ಶರ ಸಂಘಾತವನು ಕಡಿ
 ದವರ ಸಾರಥಿಗಳನು ರಥ ವಾ
 ಹವನು ಧನುವನು ಸಿಂಧವನು ಸೀಗುರಿಯ ಝಲ್ಲರಿಯ |
 ಅವರ ಪದಕ ಕಿರೀಟ ಕಂಕಣ
 ವಿವಿಧ ಕರ್ಣಾಭರಣ ಕೇಯೂ
 ರವನು ಕಡಿಕಡಿದೊಟ್ಟಿದನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ನಿಮಿಷದಲಿ || ೨೩

ಘಾಯವಡೆದರು ಘಾಸಿಯಾದರು
 ಬಾಯಲೊಕ್ಕು ²ದು² ³ಕರುಳು³ ಮಕ್ಕಳು
 ತಾಯಿಗಾಗದೆ ಕೆಟ್ಟರೆಂಬುದ ⁴ಕಾಣಲಾಯ್ತಲ್ಲ⁴ |
 ನಾಯಕರು ⁵ಹ⁵ಲರುಳಿದುದಧಿಕರು
 ಹಾಯಿದರು ಹೂಣಿಗರು ಹುಹುಹಂ
 ಚಾಯಿತಿಪ್ಪತ್ತೈದು ನಾವಿರ ವರ ಮಹಾರಥರು || ೨೪

ಎಲೆಲೆ ಸಂಶಪ್ತಕರ ಭಾರಿಯ
 ಬಲ ಮುಱಿದು ಬರುತಿದೆ ವಿಘಾತಿಗೆ
 ನಿಲುವರಿಲ್ಲಾ ಸೂರೆಪೋ⁶ಯಿತು⁶ ರಾಯನಭಿಮಾನ |
 ಜಲಧಿ ಬಹಿತುದು ರಾಜಕಾರ್ಯಕೆ
 ನಿಲುವಡಿದು ಹೊತ್ತೆನುತ ಮಂತ್ರಿಗೆ
 ಳಲಿಯೆ ಕೌರವರಾಯ ಕಂಡನು ಪಾರ್ಥನುರವಣಿಯ || ೨೫

ಕರವ ನೆಗಹಿದನಕಟ ಹೋಹೋ
 ಬಿರುದರಂಜದಿರಂಜದಿರಿ ನಿ
 ಮ್ಮರಿಥಟಗೆ ನಾಲ್ಕಿಲ್ಲ ಕೈ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ನೊಸಲಿನಲಿ |

¹ ಯವರ ಶರಹತಿಗಳುಕುವರ್ಜುನನೆ (ಚ.ತ.ನ.ಪ.ಬ), ಯಾಡಲೇನದನಳು ಕುವರ್ಜುನನೆ (ದ), ² ಪು (ಕ), ³ ರುಧಿರ (ಜ), ⁴ ತಪ್ಪದಾ ಯಿಲ್ಲ (ಚ.ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ), ⁵ ಕೆ (ಕ.ಗ), ⁶ ದುಡು (ಚ.ದ.ನ).

ದೊರೆಯ ಕೈಯನು ಕಂಡ ಬಳಿಕೋ
 ಸರಿಸಿರೈ ಪರಿವಾರ ದೂರದ
 ಲರಿ ವೃಥಾಭಯವೇಕೆನುತ ಕುರುರಾಯನನುವಾದ || * ೨೬

ಕೂಡೆ ಗಣಿಗಟ್ಟಿತು ಚತುರ್ಬಲ
 ಜೋಡುಮಾಡಿತು ರಾಯನಿದಿರಲಿ
 ಹೇಡಿ ಕಲಿಯಹರೆಂಬರಿವದಿರು ಹೇವಮಾರಿಗಳೆ¹ |
²ಜಾಡಿಸುವ² ಝಲ್ಲರಿಯ ಮೋಷು³ಗೆ³
 ನೀಡಿ ಮರಳುವ ನೀಗುರಿಯ ದಳ
⁴ವೇ⁴ಡಿಸಿತು ಕಲ್ಪಾಂತ⁵ರಂಜಿತ⁵ಮೇಘಡಂಬರವ || ೨೭

ಸರಕಟಿಸಿ ದಳ ಸರ್ವಲಗ್ನೆಯ
 ಲುರವಣಿಸೆ⁶ ಯಮಸೂನು⁶ ಕಂಡನು
 ನರನ ತೆಗೆತೆಗೆ ಇಂದಿನಾಹವ ನಮ್ಮಮೇಲೆನುತ |
 ಅರನ⁷ನೆಡೆದನು ರಾಜಮೋಹರ
 ಹೊರಳಿಗಟ್ಟಿತು ಪ್ರಳಯಸಮರ
 ಸ್ಫುರಿತ ಬಹಳಾರ್ಣವದ ಲಹರಿಯ ಲಳಿಯ⁸ಲಗ್ನೆಯಲಿ⁸ || ೨೮

ಎರಡು ದಳ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದುದು ನೆಲ
 ಬಿರಿಯೆ ಬೆರಸಿತು⁹ ಹೊಯ್ದುರುರುಳುವ⁹
 ಶಿರದ ಬೀಳುವ ಭಟರ ಮೆದೆಗಡೆವಾನೆ ಕುದುರೆಗಳ |
 ಪರಿವಿಡಿಯದಂತಿರಲಿ ದೊರೆದೊರ
 ಯುರವಣಿಸಿ ಹಳಚಿದರು ಪಾಂಡವ
 ರರನ ಕೌರವರರಸರೇಚ್ಛಾಡಿದರು ಮೂದಲಿಸಿ || ೨೯

ಅರಸರಿವರೇ ಶಿವಶಿವಾ ನಿ
 ಪ್ಸರುಣರೈ ನೀವೆಮ್ಮವೊಲು ಮೊನೆ
 ಸರಳು ಮಾನ್ಯರನಣುವವೇ ನೀವೇಕೆ ರಣವೇಕೆ |

* ಇಲ್ಲಿಗೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದಿದೆ ; ಇಲ್ಲಿಯ ನಾಲ್ಕು ನೆಯ ಸಂಧಿಯ ಸೂಚನೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ. ¹ ಳು (ಕ), ಳೋ (ಚ.ದ). ² ಜೋಡಿಸಿದ (ಕ). ³ ಯ (ಕ). ⁴ ವೋ (ಕ). ⁵ ಚುಂಬಿತ (ಕ.ಗ). ⁶ ಲಿರಿಯ (ಚ.ಟ.ತ.ದ.ಪ.ಬ). ⁷ ತ (ಕ). ⁸ ಲಂಘಿಸುತ (ಗ.ಚ.ಟ.ತ.ಪ). ⁹ ಹೊಕ್ಕಡುಗುಳುವ (ಕ.ಟ).

ಒರಟರಜು^೧ನ ಭೀಮರತಿ ನಿ
 ಪ್ಥುರರು ನಾವಡಿಮೇಲಹೆವು ನೀವಾ
 ಮರಳಿ ಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದನು ಕೌರವರ ರಾಯ || ೩೦

ಕೋಲ ಬಲುಹುಂಟಾಗೆ ನಾಲಗೆ
¹ಹೋಲ ನುಡಿಯದು¹ ಹೊಲ್ಲದೇನಿದು
 ಖೂಳ ಕಟಕಿಯ ಮಾತು ಬೇಡಂಬಿನಲಿ ಮಾತಾಡು |
 ಅಳುತನಕಾಭರಣವೇ ಮಾ
 ತಾಳಿತನ ಕೈದೋಡಿದ²ಹಿತನ
 ಮೇಲಣೀಳಿನ³ಬಾಯ³ ಸುಭಟರ ಹೊಗಳ⁴ಬೇಡೆ⁴ದ || ೩೧

ಖರೆಯರಲ್ಲಾ ನೀವು ಕೊಂತಿಯ
 ವರಕುಮಾರರು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಸಂ
 ಗರಕೆ ಸರಿಸರೆ ನಾವು ಸಂತೈಸಾದಡೆಂದೆಸಲು |
 ಸರಳು ಗಗನವ⁵ಹೊದಿಸಿ⁵ದವು
 ಹೂಂಕರಿಸಿದವು ಹರೆಗಡಿದವರಿಮೋ
 ಹರವ ಮುಖದವು ಮುಸುಕಿದವು ಮೋದಿದವು ರಿಪು⁶ಭಟರ⁶ || ೩೨

ಎಚ್ಚನೆಂಟಂಬಿನಲಿ ಕೌರವ
 ನೆಚ್ಚ ಬಾಣವ ಕಡಿದು ನೂಟಿ
 ಲೆಚ್ಚ ನೀತನ ರಥವನದ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕುರುರಾಯ |
 ಎಚ್ಚನರಸನನಾ ಶರವ ಕಡಿ
 ದೆಚ್ಚನವನಿಪನುಭಯರಾಯ⁷ರ⁷
 ನಿಚ್ಚಟ⁸ಕ⁸ ಮರು ಪೂತುರೆಂದುದು ಮೇಲೆ ಸುರಕಟಕ || ೩೩

ದ್ಯುಮಣಿ ಪಡುವಣ ಕಡಲ ಸಾರುವ
 ಸಮಯವಾಯಿ⁹ತ್ತು ಭಯ ರಾಯರ⁹
 ಸಮರನೌರಂಭಾತಿಶಯವಿಮ್ಮಡಿಸಿತಡಿಗಡಿಗೆ |
 ಅಮಿತ ರೋಷ ವಿಧೂತ ಪಾಣಿ
 ಭ್ರಮಿತ ಶರತತಿ ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗ
 ಭ್ರಮಿತ ಭುವನ¹⁰ತ್ರಯರು¹⁰ ಕಾದಿದರರಸ ಕೇಳಿಂದ || ೩೪

¹ ಹೋಲಲುಣುವುದು (ಕ), ಹೋಲನುಡಿಯುದು (ಗ.ಚ.ಟ.ನ.ಪ).
² ಲ (ಕ). ³ ಕೈಯ (ತ). ⁴ ಲೇಕೆಂ (ತ). ⁵ ಹೂಳಿ (ಚ.ತ). ⁶ ರಥವ
 (ಚ.ಟ.ತ.ಬ.ನ). ⁷ ರು (ಕ). ⁸ ರು (ಕ). ⁹ ತು ರಾಯರಿಬ್ಬರ
¹⁰ ಕ್ಷಯರು (ಕ).

ಗೆಲವು ನಮಗಾಯ್ತೆಂದು ಕೌರವ
 ರುಲಿದರೆಮಗಗ್ಗಲಿಕೆಯೆಂದವ
 ರುಲಿವೃತ್ತಿದರು¹ ಕಾದಿದರು¹ ಸಮಜೋಳಿ ಜೋಕೆಯಲಿ |
 ಬಳಿಕ ಯಮನಂದನನ ಕೈ ವೆ
 ಗ್ಗಲಿಸಿ ತಾಗಿತು ನಿನ್ನ ತನುಜನ
²ಬಿಲು ಸರಳು ರಥ² ಸೂತ ವಾಜಿಗಳೊಳಗಿದುವು ಧರೆಗೆ || ೩೫

ಸೆಳೆದು ಹಿರಿಯುಬ್ಬಣವನವನಿಪ
 ಕೆಲಕೆ ಚಗಿದನು ಹಾ ಮಹಾದೇ
 ವೆಲೆಲೆ ದೊರೆದೊರೆ ಹಗೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದನೆನುತ ಬಲ ಬೆದಹು |
 ಬಿಲುದುಡುಕಿ ಕೃತವರ್ಮ ಕೃಪ ಸೌ
 ಬಲ ಕೃಪಾನುಜ ಶಲ್ಯ ಗುರುಸುತ
 ದಳಪತಿಗಳೇಳಿದರು ರಾಯನ³ ಸುತ್ತುವಳಯದಲಿ³ || ೩೬

ದೊರೆಗೆ ಬಿದ್ದುದು ಭಾರಿಯಾಹವ
 ವರರೆ ಬರಹೇಳೆನುತ ಕವಿದುದು
 ಸರಳ ಹೊದೆಗಳ ಕೆದಹು ಸಾತ್ಯಕಿ ಭೀಮ ಕೈಕೆಯರು |
 ಬಿರುದ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಮಾದ್ರೇ
 ಯರು ಶಿಖಂಡಿ ಯುಯುತ್ಸು ಶೃಂಜಯ
⁴ತರಳ ಪಂಚ⁴ದ್ರೌಪದೇಯರು ಮುತ್ತಿದರು ನೃಪನ || ೩೭

ಬಳಿಕ ಸಂಕುಳ ಸಮರವತಿವೆ
 ಗ್ಗಲಿಸಿತದನೇನೆಂಬೆನಂಬುಧಿ
 ಗಿಳಿದನಂಬುಜಮಿತ್ರ ಬೆನ್ನಲಿ ತಿಮಿರ ಬಳಿಸಲಿಸೆ |
 ಗೆಲಿದು ಹೋಗದಿರೆಂದು ಕೌರವ
 ನಳವಿಗೊಟ್ಟನು ಮತ್ತೆ ಧರ್ಮಜ
 ಬಿಲುದಿರುವೆ ನೇವರಿಸಿ ನಿಂದನು ಸಮರಕನುವಾಗಿ || ೩೮

ರಾಯರಿಬ್ಬರ⁵ ಮನದ⁵ ತಿಮಿರದ
 ತಾಯಿಮನೆಯೆಂಬವೊಲು ತಾ⁶ ಪೂ
 ರಾಯ⁶ದಲಿ ನುಂಗಿದುದು ಕತ್ತಲೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ಜಗವ |

¹ ಪುಥಯಬಲ (ಕ). ² ಸರಳನೆಸುಗೆಗೆ (ಕ). ³ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಿದರು (ಕ). ⁴ ರೋಷದರು ಮಿಗೆ (ಕ), ದುರುಳಪಂಚ (ಪ.ಬ). ⁵ ಮನಕ (ಕ). ⁶ ನಿರ್ದಾಯ (ಚ.ಟ.ತ.ದ.ಪ.ಬ).

ರಾಯಮೋಹರ ತೆಗೆದವೆರಡು ವಿ
 ಡಾಯಿಯಲಿ ಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯ ನ
 ವಾಯಿ ಮಿಗೆ ನಲವಿನಲಿ ಬಂದರು ಪಾಳೆಯಂಗಳಿಗೆ ||

೩೬

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂತನೇ|| ವೈರಿ ವಿಜಯಕೆ ತ್ರಿಪುರ ದಹನದ
ಚಾರು ಕಥನವನುಹಿ ಶಲ್ಯನ
ನಾರಥಿಯ ಮಾಡಿದನು ಕರ್ಣಗೆ ಕೌರವರ ರಾಯ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರ್ಮೀ
ಪಾಲ ದಿನವೊಂದಾಯ್ತು ಕರ್ಣನ
ಕಾಳೆಗದೊಳಲ್ಲಂದಮೇಲಣ ¹ವರ ಕಥಾಮೃತವ¹ |
ಕೇಳಲಚ್ಛೈಸಿದ ಗತಾಕ್ಷ ನೃ
ಪಾಲಕಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಸಂಜಯ
ಹೇಳಿದನು ಬಳಿಕೆರಡನೆಯ ದಿವಸದ ²ರಣೋತ್ಸವವ² || ೧

ಹೊಗಳ ಕೆಲವರ ಹೊಳ್ಳುಗಳೆವುತ
ನಗುತ ಕೆಲವರ³ನ³ವರ ಮೋಹರ
ತೆಗೆದು ಹೋಯಿತು ಬಂದುದಿದು ತಂತಮ್ಮ ಪಾಳೆಯಕೆ |
ಹೊಗಳುಭಟ್ಟರ ಸಾಲ ಕೈದೀ
ವಿಗೆಯ ಕಹಳಾರವದ ಲಗ್ನೆಯ
ಬಿಗುಹಿನಲಿ ಕುರುರಾಯ ಬಂದನು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ || ೨

ಗುಳವನಿಳುಹಿದವಾನೆಗಳು ಹ
ಲ್ಲಳವ ಬಿಡೆ ಭುಲ್ಲೈಸಿದವು ಹಯ
ಕುಳ ವರೂಥವನಿಳಿದು ಸೂತರು ನಿಲಿಸಿದರು ರಥವ |
ಕಳಚಿ ನೀಸಕ ಜೋಡು ಕೈದುವ
ನಿಳುಹಿ ಸಮರತ್ರಮವ ನಿಮಿಷಕೆ
ನಿಳಯವೇದಿಯಲಿದ್ದು ಕಳೆದುದು ಕೂಡೆ ಪರಿವಾರ || ೩

¹ ರಣಕಥಾಮೃತವ (ಚ.ಟ), ಕಥನ ಕೌತುಕವ (ಗ.ದ). ² ಮಹಾರಣವ (ಗ.ಟ.ತ.ದ.ಪ.ಬ), ಮಹಾಹವವ (ಚ). ³ ವಿ (ಕ).

ಘಾಯವಡೆದಾನೆಗಳು ಗುಳವನು
 ಹಾಯಿಕಲು ನೆಲಕುರುಳಿದವು ¹ವಾ
 ನಾಯುಜಂಗಳು ಬಿಗುಹ ಬಿಡೆ¹ ದೊಪ್ಪೆಂದವಾಚೆಯಲಿ |
 ಘಾಯದಲಿ ಮುಱಿದಂಬನುಗುಳಿದು
 ನಾಯದಿಹರೇ ಭಟರು ಗಜಹಯ
 ಲಾಯ ಹತ್ತೊಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿತು ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ೪

ಬಂದುದಿರುಳೋಲಗಕೆ ರಾಯನ
 ಮಂದಿ ದಳಪತಿ ಶಕುನಿ ಕೃಪ ಗುರು
 ನಂದನಾದಿಪ್ರತತಿ ಸಚಿವ ಪಸಾಯಿತರು ಸಹಿತ² |
 ಇಂದಿನಾಹವದೊಳಗೆ ಕುಂತೀ
 ನಂದನರ ಬೊಬ್ಬಾಟ ಬಲುಹಾ
 ಯ್ದುಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತ ತೆಗೆದನು ಕೌರವರ ರಾಯ || ೫

ಬಲುಹಲೇ ಬಳಕೇನು ಹಗೆಯ
 ಗ್ಗಳಕೆ ಮೆಱಿಯದೆ ಮುರವಿರೋಧಿಯ
 ಬಲುಹ ಹೇಳಾ ಪಾರ್ಥನೆಂಬವನಾವ ಮಾನಿನನು |
 ಬಲುಹು ಸಾರಥಿಯಿಂದ ರಿಪುಗಳ
 ಗೆಲವು ಸಾರಥಿಯಿಂದ ಸಾರಥಿ
 ಯೊಲಿದಡೇನೇನಾಗದೆಂದನು ಭೂಪತಿಗೆ ಕರ್ಣ || ೬

ಭಾರಿ ಧನುವಿದ್ದೇನು ತೋಳಿನ
 ತೋರದಲಿ ಫಲವೇನು ಕೈದುಗ
 ಳಾರನಂಜನಲಾಪವಾಹವರಂಗ³ಮಧ್ಯದಲಿ³ |
 ಸಾರಥಿಯ ಬಲುಹಿಲ್ಲದಿದಡೆ
 ಭೂರಿಸಾಧನವಿಪು ನಿರರ್ಥಕ
 ವಾರಿಗುಸುರುವೆ ⁴ತನ್ನ ಕೊಱಿತೆಯನೆಂದನಾ ಕರ್ಣ || ೭

ತೃಣಕೆ ಕೊಂಬೆನೆ ಫಲುಗುಣನ ಕಣಿ
 ಗಿಣಿಯನಾ ಸಾರಥಿಯ ಕೈ ಮೈ
 ಗುಣವಲೇ ಗರುವಾಯಿಗಡಿಸಿತು ನಮ್ಮ ಮೋಹರವ |

¹ ಹಯದಾಯತದ ಬಿಗುಹದಿಗಿಡೆ (ತ). ² ಮಹಾಪ್ರಧಾನಪಸಾಯ
 ಗುರುಸಹಿತ (ಸ). ³ ಭೂಮಿಯಲಿ (ಚ.ಟ.ತ.ಬ). ⁴ ನೆ (ಚ.ತ.ದ).

¹ರಾಣದೊಳೆನಗತಿಶಯ²ದ² ಸಾರಥಿ
ಮಣಿದನಾದಡೆ ನಾಳೆ ಹೆಣದೊ
ತಣದಲುಣಬಡಿಸುವೆನು ಜಂಬುಕ ಕಾಕನಂತತಿಗೆ ||

೮

ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಕರ್ಣ ನಿನಗಿ
ನ್ನೈಸಲೇ ಸಾರಥಿಯ ಕೊಱತೆ ನು
ರಾಸುರರ ಥಟ್ಟನಲಿ ತೊಡಕುವರಾರು ನಿನ್ನೊಡನೆ |
ಈ ಸಮಸ್ತ ನೃಪಾಲ ವರ್ಗದೊ
ಳಾಸೆಯಾರಲಿ ಸೂತ ಕರ್ಮಾ
ಭ್ಯಾಸಿಯನು ಜೋಡಿಸುವೆನೆಂದನು ಕೌರವರ ರಾಯ ||

೯

ಹಲವು ಮಾತೇನರಸ ನುಡಿದುದು
ಫಲಿಸಲರಿಯದು ದೈವಗತಿಯಲಿ
ಫಲಿಸಿತಾದಡೆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಸೂಳಿತನವಹು³ದೇ³ |
ಸುಲಭವಾದಡೆ ಮಾದ್ರರಾಜನ
ತಿಳುಹಿ ಸೈರಿಸು ರಿಪುಗಳೈವರ
ತಲೆಗೆ ಹಾಯಿಕು ಸಂಚಕಾರವನೆಂದನಾ ಕರ್ಣ ||

೧೦

ಉಬ್ಬ⁴ದನು⁴ ರೋಮಾಂಚ ಮೆಯ್ಯಲಿ
ಹಬ್ಬಿದುದು ⁵ಹೊರೆಯೇಹು⁵ ⁶ಮಹಿವೆಯ⁶
ಮೆಬ್ಬು ಕವಿದುದು ಕರ್ಣನಾಡಿದಮಾತ ⁷ನವಿಸವಿದು⁷ |
⁸ಚಿ⁸ಬ್ಬರಿಸುವಿಂದ್ರಿಯತುರಂಗದ
ಕಬ್ಬ ಕಳಚಿತು ಕೌರವೇಂದ್ರನು
ಸರ್ಬಲಗ್ಗೆಯ ಹರುಷದಲಿ ಹೊಪಿವಂಟನರಮನೆಯ ||

೧೧

ಹರಿದರರಸಾಳುಗಳು ರಾಯನ
ಬರವನೀತಂಗಟುಹಿದರು ಕಡು
ಹರುಷದಲಿ ಕಲಿ ಶಲ್ಯ ಹೊಪಿವಂಟನು ನಿಜಾಲಯವ |
ಅರಸುಮಕ್ಕಳ ⁹ವಜ್ರ⁹ಮಣಿಯಾ
ಭರಣ ಕಿರಣ ಸೋಮ ದೀಪ
ಸ್ಫುರಿತ ಜನಮಧ್ಯದಲಿ ಕಂಡನು ಕೌರವೇಶ್ವರನ ||

೧೨

¹ ಕ್ಷ (ಕ). ² ಪು (ಕ). ³ ದು (ಕ). ⁴ ದುದು (ಕ), ದುವು (ದ).
⁵ ನೆಹಿಮೆಚ್ಚಿ (ಕ), ಹೊರಹೆಚ್ಚಿ (ಗ). ⁶ ಮಹಿವಿನ (ಕ). ⁷ ನೆನೆನೆನೆದ.
(ಚ.ತ.ಪ.ಬ). ⁸ ಅ (ಕ), ಉ (ಬ). ⁹ ಮಾಳಿ (ಗ.ದ.ನ).

ಅಂದಣವನಿಳಿದರಸನಾತಗೆ
 ವಂದಿಸಿದನಾ ಮಾದ್ರಪತಿ ನಾ
 ನಂದದಲಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ತಂದನು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ |
¹ಇಂದಿದೇನಿದ್ದಿದ್ದು ನೀನೇ¹
 ಬಂದ ಕಾರ್ಯವಿಶೇಷವೇನುಂ
 ಟೆಂದು ಕೌರವರಾಯನನು ಬೆಸಗೊಂಡನಾ ಶಲ್ಯ ||

೧೩

ಏನ ಹೇಳುವೆ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದ
 ಹಾನಿಯನು ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಬಲ ಸು
 ಷ್ಮಾನ ಬೀತುದು ಬಿರುದರಿಗೆ ಕಾಲೂಟಿತಪಮಾನ |
 ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯ ಹಿಡಿದುದೆನ್ನ ²ಸ
 ಮಾನ ಸುಭಟರು ಜಯನಿರಿಯ ಸಂ
 ಧಾನ ಮುಖುದುದು² ಮಾವ ನಿಮಗಜ್ಞಾತವೇನೆಂದ ||

೧೪

ಸಮರ ಜಯ ಸಾಧಕರು ಮಂತ್ರ
 ಭ್ರಮಿತರಾ³ಯ ಪಜಯ ವಧೂ ವಿ³
 ಭ್ರಮ ಕಟಾಕ್ಷದ ಘಾಯದಲಿ ಕಳವಳಿನದವರಾರು |
 ಸಮತೆಯಾಯಿತು ತವಕಿಗಳಿಗುದ್
 ಭ್ರಮಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿವಾಯ್ತು ವಾಸಿಯ
 ಮಮತೆಯವರು ವಿರಕ್ತರಾದರು ಮಾವ ಕೇಳೆಂದ ||

೧೫

ಮುಖವಡೆದು ಕಲಿ ಭೀಷ್ಮನೇ ಕು
 ಕ್ಕು ಉಸಿದನು ದ್ರೋಣಂಗೆ ಬಂದುದ
 ನಟುಹಲೇತಕೆ ಬಳಿಕ ಕರ್ಣನ ವೀರಪಟ್ಟದಲಿ |
 ನೆಹಿವಣಿಗೆಯುಂಟಾದಡೊಂದೇ
 ಕೊಹತೆಯೆದು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕಡೆಯಲಿ
 ನೆಹತೆಯಹುದಿನ್ನು ತ್ತರೋತ್ತರ ಸಿದ್ಧಿ ಬಳಿಕೆಂದ ||

೧೬

ದ್ರೋಣ ಭೀಷ್ಮರವೋಲು ನೆಟ್ಟನೆ
 ಹೂಣಿಗರು ರಾಧೇಯ ಮಾದ್ರ
 ಕ್ಷೋಣಪತಿಯೆಂದೆಂಬ ನುಡಿಯುಂಟೆರಡು ⁴ಛಟ್ಟಿನ⁴ಲಿ |

¹ ಇಂದಿದೇನಿದ್ದಿದ್ದು (ಟ.ತ), ಇಂದಿನೀ ಯರುಳಿನಲಿ ನಟ್ಟರುಳು (ಪ.ಬ).

² ಯಮಾನ ಮುಖುದುದು ಅಣಿಯಬಾರದೆ ಹಾನಿಯನು ಎಲೆ (ಕ). ³ ದರು
 ಜಯವಧುವಿನು (ಕ). ⁴ ಕಟಕದ (ತ).

ಕೇಣವಿಲ್ಲದ ರಥ ಗತಿಯ ಬಿ
ನ್ನಾಣವನು ತೋಟದಡೆ ತನ್ನಯ
ಗೋಣಿಗೊಡ್ಡಿದ ಕೈದುವನು ನೀ ತೆಗಸಿದವನೆಂದ || ೧೭

ಬಟಿದೆ ಬೋಳೈಸದಿರು ಕಾರ್ಯದ
ಹೊಣಿಗೆಯೇನದ ಹೇಳು ¹ಮೇಗಡೆ¹
²ಮೆ²ಹಿವವರು ನಾವಲ್ಲ ನುಡಿ³ಯಾ ಬಯಲಡೊಂಬೇಕೆ³ |
ಅಟುಹು ಕೇಳುವೆನೆನಲು ಶಲ್ಯನ
ಬಿಟುನುಡಿಗೆ ಬೆಚ್ಚದೆ ಮಹೀಪತಿ
⁴[ಯಟುವು]⁴ತಪ್ಪದೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಮಾದ್ರರಾಜಂಗೆ || ೧೮

ಮಾವ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಕರ್ಣನ
ನೀವು ಕೊಂಡಾಡಿದಡೆ ಪಲುಗುಣ
ನಾವ⁵ಪಾಡು⁵ ನುರಾಸುರರ ಕೈಕೊಂಬನೇ ಬಳಿಕ |
ಅವುದೆಮಗಭ್ಯುದಯವದನೀ
ನಾವ ಪರಿಯಲಿ ಮನ್ನಿಸಿದಡರೆ
ಜೀವ ಕೌರವವಂತವೇ ಸಪ್ರಾಣಿಸುವುದೆಂದ || ೧೯

ಕೇಳಿದನು ಕುರುಪತಿಯ ಮಾತಿನ
ಗಾಳಿ ತುಡುಕಿತು ಮನದ ರೋಷ
ಜ್ವಾಲೆಯ⁶ನು⁶ ಮೀಸೆಗಳು ಕುಣಿದವು ಕಾಯ ಕಂಪಿಸಿತು |
ಮೇಲು ಮೂಗಿನ ಬೆರಳ ಕಡುಗಾ
ದಾಲಿಗಳ ಮಣಿಮಕುಟದೊಲಹಿನ
ನಾಲಗೆಯ ನಿರ್ದ್ರವದ ಮಾದ್ರಾಧೀಶ⁷ನಿಂತೆಂದ⁷ || ೨೦

⁸ಖೂಳನೆಂಬೆನೆ ನೀ ಸಮಸ್ತ ಕ
ಳಾಳಿ ನಿಪುಣನು ಬಾಲನೆಂಬೆನೆ
ಮೇಲೆ ಪಲಿತದ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟದೆ ತಳಿತ ತನುವಿನಲಿ⁸ |
ಹೇಳು ಹೇಳಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ನುಡಿ ನುಡಿ
ಕೇಳುವೆನು ಕಿವಿಯಾರೆ ಕರ್ಣನ
ಕಾಳೆಗೆಕೆ ನಾವ್ ಸಾರಥಿಗಳೇ ಶಿವಶಿವಾ ಎಂದ || ೨೧

¹ ಹೇಳೈ (ಕ). ² ಮ (ಕ). ³ ಗಳಬಯಲಡೊಂಬಿನಲಿ (ತ.ಬ).
⁴ ಯಟುಹು (ಕ), ಯೊರವು (ತ.ಪ). ⁵ ಹಿಂದು (ಕ). ⁶ ಲ (ಕ). ⁷ ಬೆಟ
ಗಾದ (ಸ). ⁸ ಖೂಳನಿವನೆಂಬೆನೇ ಸಮಸ್ತ | ಕಳಾನಿಪುಣನಿವಬಾಲನೆಂಬೆನೆ |
ಮೇಲೆಪಳಿಕದ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟದೆ ಹಾಮಹಾದೇವ (ಕ).

ತಾ¹ರ¹ತಮತೆಯ ಬಲ್ಲಿ ಪುರುಷರ
 ಚಾರು ಚರಿತವನಱುವೆ ಸುಭಟರ
 ವೀರವೃತ್ತಿಯ ²ಬ²ಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯರ ಮೈಸಿರಿಯ ³ತಿಳಿವೆ³ |
 ಅರವನು ರಾಧೇಯ ದಿಟ ⁴ನಾ
 ವಾರವರು⁴ ⁵ನ⁵ಮ್ಮಂತರವ ನೀ
 ನಾರ ಕೈಯಲ ಕೇಳಿದಱಿಯಾ ಶಿವಶಿವಾ ಎಂದ ||

೨೨

ಖೂಳನನು ಹಿಡಿತಂದು ಧರಣೀ
 ಪಾಲ⁶ರಲ ಸರಿಮಾಡಿ⁶ ರಾಜ್ಯದ
 ಮೇಲೆ ನಿಲಿಸಿದೆ ಬಳಿಕ ⁷ಬಂದುದು⁷ ಖೂಳತನ ನಿನಗೆ |
⁸ಕೀಳುಮೇಲಿನ ನೀಮೆ ನಿನ್ನಲಿ
 ಬೀಳುಕೊಂಡುದು⁸ ಸಾಕು ನಮಗಿ
 ನ್ನಾಳುತನವೇಕೆನುತ ಧಿಮ್ಮನೆ ನಿಂದನಾ ಶಲ್ಯ ||

೨೩

ಒಡನೆ ನಿಂದನು ಸೆಟಗ ಹಿಡಿದವ
⁹ಗಡಿನಲೇಕಿನೆನುತ⁹ ಗುಣದಲಿ
 ನುಡಿದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು ಸಂತೈಸಿದನು ವಿನಯದಲಿ |
 ನುಡಿಗೆ ಕೋಪಿನಲೇಕೆ ಮನವೊಡ
 ಬಡುವುದೇ ಕೈಕೊಂಬುದಲ್ಲದ
 ಡೊಡೆಯರುಂಟೇ ನಿಮಗೆ ಎಂದನು ಕೌರವರ ರಾಯ ||

೨೪

ಅರ್ಧುಣ ಸಾರಥಿ ಭುವನಕಾರ್ಯದ
 ಧುರವ ¹⁰ಹೊಪ್ಪಿನೇ¹⁰ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಾ
 ನರನ ಸಾರಥಿಯಾಗನೇ ¹¹ಪರಕಾರ್ಯದನುವಡಿದು¹¹ |
 ಹರನ ಸಾರಥಿ ಕಮಲಸಂಭವ
 ಸುರರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೊದಗನೇ ಸ
 ತ್ಪುರುಷ¹²ರೇ ಪರಕಾರ್ಯನಿಷ್ಠರು¹² ಕೋಪವೇಕೆಂದ ||

೨೫

¹ ರು (ಕ). ² ನೊ (ಕ). ³ ಮುಟ್ಟಿವೆ (ಕ), ನಟ್ಟಿವೆ (ತ). ⁴ ತಾನಾ
 ರವನು (ಕ). ⁵ ತ (ಕ). ⁶ ರನುಮಾಡಿದಡೆ (ಚ.ಟ.ತ.ಪ.ಬ). ⁷ ಬಹು
 ದೈ (ಕ). ⁸ ಹೇಳಿಪಲವೇನಿನ್ನು ನಾವೇ ಖೂಳರೈಸಲೆ (ಸ). ⁹ ಗಡವಿದೇಕಿ
 ನ್ನನುತ (ಚ.ದ), ಗಡವಿದೇಕಿಸನುತ (ತ.ನ.ಪ.ಬ). ¹⁰ ಹೊರುವನೆ (ಗ).
¹¹ ಸ್ವರಕಾರ್ಯವರಗುಣವ (ಕ). ¹² ರಿಗೆ ಪರಕಾರ್ಯನಿಷ್ಠತೆ (ಚ.ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ).

ನವಜಿದರು ಕುರುವಂಶವನು ಪಾಂ
 ಡವ^೧ರು ನಕಲ^೧ ಮಹಾರಥರು ಸಲೆ
 ನವೆದುದಿಲ್ಲ ನದೀಸುತ ದ್ರೋಣಾದಿ^೨ಗಳು ನಹಿತ^೩ |
 ಅವರೊಳಿಡವರಿಬ್ಬರೇ ನೀ
 ವವನರಕೆ ^೪ನಾರಥ್ಯವನು^೪ ನಿ
 ಮ್ಮವರ ಮೇಲನುರಾಗವುಳ್ಳಡೆ ಮಾಡು ಮಾಣಿಂದ || ೨೬

ನಿನ್ನ ಕೈಯಲಿ ಬರಲಿ ಸತ್ತಿಗೆ
 ಯೆನ್ನ ಕೈಯಲಿ ಹೊಡೆನು ಬಂಡಿಯ
 ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ ಹೆಗಲಲಾತನ ಹಡಪ ಹಾಯ್ಕರಲಿ |
 ನಿನ್ನ ಬಂಧುಗಳವನ ಬೇಂಟೆಯ
 ಕುನ್ನಿಗಳ ಹಿಡಿಯಲಿ ಸುಯೋಧನ
 ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯವನೊದೆದು ಕಳೆ ಕೇಡಾವುದೆಮಗೆಂದ || ೨೭

ಗೆಲುವೆನವದಿರನೆಂಬ ಬಹುಕ
 ಕ್ಕುಲತೆಯಲ್ಲದೆ ದ್ರೋಣ^೪ಭೀಷ್ಮರಿ
 ಗಳುಕದರಿಥ^೪ರಿವನ ಕೊಂಬರೆ ಕಂಡು ಮರುಳಾದೈ |
 ಬಲುಬಿದಿರನುಚ್ಚಳಿಸುವಳಿಮುಖ
 ಕೆಳೆಯ ಕಡ್ಡಾನುವುದೆ ಕಾರವ
 ಕುಲವನದ್ದಿದೆ ಪಾಪಿ ಕಷ್ಟವ ನೆನೆದೆ ಹೋಗಿಂದ || ೨೮

ಅರಿಶಿರವ ನೆಂಡಾಡಿ ಎನ್ನೀ
 ಕರವು ವಂದಿವ್ರಾತದೆಡರನು
 ಪರಿಹರಿಸಿತ್ತೀ ಹದನು ನಾವ್ ಹಿಂದೀನು ಕಾಲದಲಿ |
 ಧರಣಿಪತಿ ನಿನ್ನಿಂದ ಕರ್ಣನ
 ತುರಗವಾಘೆಯ ಚಮ್ಮಟಗೆಗೀ
 ಕರವು ^೫ಹೊಡುವುದಾಯ್ತು^೫ ಹರಹರ ಧನ್ಯರಾವೆಂದ || ೨೯

ಜಾತಿಹೀನರ ಕರ್ಮವುತ್ತುಮ
 ಜಾತಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ ತಿರ್ಮ
 ಗ್ಜಾತಿಗಳ ಗತಿ ^೬ಧರ್ಮವೃತ್ತಿಯ^೬ ಸೇರುವೆಯನಜಿದು |

^೧ ರತಿಲಕ (ಕ). ^೨ ನಾಯಕರು (ಕ.ದ.ನ). ^೩ ನಾಹುಕರೈ (ಕ.ಗ.ದ.ನ). ^೪ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳುಕಲಿಥಟ (ಕ). ^೫ ಹೊಡುವುದಾಯ್ತು (ಚ.ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ). ^೬ ಕರ್ಮಯುಕ್ತಿಯ (ಕ).

ಆತನಳವಡಿಸಿದನು ವಿಧಿ ¹ನಿಮ
ಗಾತಮಾಡಿದ¹ನಳಿವ ಸಾಮ
ಧ್ಯಾತಿಶಯವುಂಟೈಸಲೇ ಶಿವಯೆನುತ ಖತಿಗೊಂಡ || ೩೦

ಅನುರದ ಬೆಹಗೇಕೆ ನಮ್ಮೊಡ
ನೀನು ಮಾತೇಕೆಮ್ಮ ರಕ್ಷಿಸು
ವಾಸೆಯುಂಟೇ ²ಮಾಡಿ ಮಾಣ್ಬುದು² ಕರುಣವಿಲ್ಲದಡೆ |
ವಾನಿವಟ್ಟವ ನೋಡಿದನೆ ಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಶನವರಲಿ ಸೂತಕರ್ಯಾ
ಭ್ಯಾಸಿಯೇ ಮುರವೈರಿ ಮುನ್ನೆಂದನು ಸುಯೋಧನನು || ೩೧

ಮುರಹರನ ಸಮಜೋಳಿ ನೀವಾ
ನರನ ಸಮಗೈ ಕರ್ಣನಿಂತಿ
ಬ್ಬರನು ನೀವಿಬ್ಬರು ವಿಭಾಡಿಸಿ ಗೆಲುವುದೇನರಿದು |
ಸುರರ ಕಾರ್ಯದಲಂದು ಸಾರಧಿ
ಸರನಿಜೋಡ್ಭವನಾಗನೇ ಎ
ನ್ನರನುತನವಿಂದಳಿದುದಿದನೀನುಳುಹಬೇಕೆಂದ || ೩೨

ಒಣಗು³ತಿ³ದೆ ಕುರುವಂಶ⁴ಲತೆ⁴ ಫಲು
ಗುಣನ ಕೋಪಾನಳನ ನಾಲಗೆ
ಕೆಣಕುತಿದೆ ಕಕ್ಕುಲತೆಬಟ್ಟರೆ ಕಾಣೆ ಕಾವವರ |
ಅಣಕಿಸದೆ ಕಾರುಣ್ಯವರ್ಷವ
ನೊಣ⁵ಗಲ⁵ ಸುರಿ ಪಾಪಿ ಮಕ್ಕಳ
ಹೆಣನ ಕಾಣುತ ದುಃಖವಿಲ್ಲ ⁶ದುರಾತ್ಮನೀನೆಂದ⁶ || ೩೩

ದೇವಕೀಸುತನೇನು ಬಂಡಿಯ
ಬೋವಗುಲದಲಿ ಜನಿಸಿದನೆ ಮೇ
ಣಾ ವಿರಿಂಚಿಯದಾವ ಸಾರಧಿಕುಲದ ಪೀಳಿಗೆಯೊ |
ಕಾವುದೊಬ್ಬ ರನೊಬ್ಬ ರಿದಹೊಳ
ಗಾವ ಹಾನಿ ಪರಪ್ರಯೋಜನ
⁷ಭಾವಕರು⁷ ⁸ಸತ್ತು ರುಷರಿದಕೆ ವಿಚಾರವೇನೆಂದ⁸ || ೩೪

¹ ತಾನಾತಹೂಡಿದ (ಕ). ² ಮಾವಮಾಣ್ಣಿ (ಕ). ³ ತ (ಕ).
⁴ ವಾ (ಕ). ⁵ ಗಿಸದೆ (ಗ). ⁶ ವೆಮಾವನಮಗೆಂದ (ದ.ನ). ⁷ ಜೀವಿ
ಗಳು (ಗ.ಚ.ದ.ನ). ⁸ ಸದ್ಗುಣಕೆ ಮತ್ಸರವೇಕೆ ಹೇಳೆಂದ (ಕ).

ಗುರು ಪಿತಾಮಹರಿಂದ ಮೋಹಿಯು
 ಮುರಿದ ವಿಜಯ¹ವಧೂ ಕಟಾಕ್ಷವ¹
 ತಿರುಹಿ ಹಾಯ್ದು ವ ಗಂಡನಾವನು ನೀವು ತಪ್ಪಿದಡೆ |
 ಕುರುಕು²ಲೋದ್ಧಾ²ರ²ಕನು ಮಾದ್ರೇ
 ತ್ವರನೆನಿಪ ವಿಖ್ಯಾತಿ ಬಂದುದು
 ಪರಿಹರಿಸದಿರು ಮಾವ ಎಂದೆಹಿಗಿದನು ಚರಣದಲಿ ||

೩೫

ಶಿವಶಿವಾ ನಿರ್ಬಂಧವಿದು ಕೌ
 ರವನಲಾಯಿತೆ ಮದ್ಯಮಯ ಗಂ
 ಧವನು ಕುಡಿಸುವ ಪರಿಯಲಾ ತುಂಬಿಗಳ ಸೆಹಿವಿಡಿದು |
 ಅವನಿಪತಿಗಳ ಸೇವೆ³ಯಿದು ಕ
 ಪ್ಪವಲೆ ಮೊದಲಲಿ ಬಳಿಕ ನಾವಿ
 ನ್ನವಗಡಿಸಲೇನಹುದು³ ಸಾರಥಿಯಾದೆವೇಳೆಂದ ||

೩೬

ಆಯಿತೇ ಸಂತೋಷ ಕಮಲದ
 ಳಾಯತೇಕ್ಷಣನೊಡನೆ ಬಂಡಿಯ
 ಬೋಯಿಕೆಗೆ ವಿಳೆಯವ ಹಿಡಿದೆವು ಹಲವು ಮಾತೇನು |
⁴ದಾಯ ಬಂದುದೆ ನಿನಗೆ ಬೊಮ್ಮಂ
 ಗಾಯಿತೇ ನೂತತ್ವವಾದಡೆ⁴
 ರಾಯ ಹೇಳೈ ತ್ರಿಪುರದಹನದ ಕಥೆಯ ನೀನೆಂದ ||

೩೭

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

— — —

¹ ಕಟಾಕ್ಷದೃಷ್ಟಿಯ (ಕ). ² ರಾಧಾರ (ಕ). ³ ಯೆಂಬುದು ಹವಣಿಸದ
 ಕಡುಕಷ್ಟ ಮೊದಲಲಿ ಶಿವಶಿವಾ ನುಡಿಯೇಕೆ (ಕ.ಗ.ಬ). ⁴ ದಾಯವಲ್ಲದೆ ದಿಟ
 ವಿಧಾತ್ಮಂಗಾಯಿತೇ ಸಾರಥ್ಯವಾದರೆ (ಚ.ತ.ದ.ಪ).

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂತನೇ || ನಗರ ಮೂಟು ದೂಟುಕಾಟರ

ದುಗುಡವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕರುಣಾ

ಳುಗಳ¹ರನ ಶಿವ¹ ಸಂತವಿಟ್ಟನು ಸುರಕದಂಬ²ಕವ² ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರ್ಮೀ
ಪಾಲ ಕೌರವನೃಪತಿ ಶಲ್ಯಗೆ
ಹೇಳಿದನು ಸಾರಥ್ಯ ಸಂಯೋಜನ ನಮಾಹಿತವ |
ಲೋಲನಾಪರಿಕರ್ಮತರು ನಿ
ಮೂಲನೈಕಕ್ಷಮ ಸುಧಾಕರ
ಮೌಳಿ ಕೇಳಿ ಕಲಿತ ವಿಸ್ತರ ವರ ಕಥಾಂತರವ ||

೧

ತಾರಕನ ಮಕ್ಕಳುಗಳೆನಿಸುವ
ತಾರಕಾಕ್ಷನು ಕಮಳಲೋಚನ
ವೀರ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಯೆಂಬೀ ಮೂವರತಿಬಳರು |
ಘೋರತರ ಸುತಪಃಪ್ರಭಾವಿ
ಸ್ತಾರಿಗಳಸಂಖ್ಯಾತಯುಗದಲಿ
ವಾರಿಜೋದ್ಭವನನು ³ವಶೀಕರಿಸಿದರು³ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||

೨

ಬಂದು ಕಮಲಜನಿವದಿರಿದಿರಲಿ
ನಿಂದನೆಲೆ ಬುಷಿಗಳಿರ ಸಾಕಿ
ನ್ನೆಂದುಪರಿಯಂ⁴ತೀ⁴ ತಪೋನುಷ್ಠಾನದಾಯಾಸ |
ನಿಂದು ಬೇಡುವುದೊಲಿದುದನು ನಾ
ವಿಂದು ಸಲಿಸುವೆನೆನಲು ನಿಮಿಷಕೆ
ಕಂದೆಹುದು ಕಮಳಾ⁵ನನಂಗಿಗಿದರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ⁵ ||

೩

ಎನಿತನೊಲಿದಡೆ ಏನಹುದು ದು
ರ್ಜನರು ಪುರುಷಾರ್ಥಿಗಳೆ ಹಾವಿಂ
ಗನಿಲನೇ ಆಹಾರವಾದಡೆ ಬಿಟ್ಟುದೇ ವಿಷವ |

¹ ದೇವನು (ಚ.ತ).

² ವನು (ಕ).

³ ಭಜಿಸಿ ತುತ್ತಿಸಿದರು (ಕ).

⁴ ತರ (ಕ).

⁵ ನನನ ಭಜಿಸಿದರು ವಿನಯದಲಿ (ಕ.ಗ).

ದನುಜರದ್ಭುತ ತಪವಮಾಡಿದ
ರನಿಮಿ^೧ಪಾವಳಿ^೧ಬೇಂಟೆಯಾಡಲು
ನೆನೆದು ಬಿನ್ನೈನಿದರು ಕಮಲಭವಂಗೆ ನಿಜಮತವ ||

೪

ರಚಿಸುವೆವು ಪುರಮೂಱಿ^೨ನಗ್ಗದ^೨
ಖಚರ ಕಿನ್ನರ^೩ನಿದ್ದ^೩ ನಿರ್ಜರ
ನಿಚಯವೆಮಗೋಳ್ವೆನಿ ಹೋಗಲಿ ಹಲವು ಮಾತೇನು |
ಉಚಿತದಲಿ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳನು ಪರಿ
ರಚಿಸಲಾವೋಲ್ವೆನುವೆವು^೪ವರ^೪
ವಚನ ನಿಮ್ಮದು ಕರುಣಿಸುವುದಮರತ್ನವನು ನಮಗೆ ||

೫

ಹಾ ಮಹಾದೇವೀ ಕುಠಾರರ
ತಾಮಸದ ನೆನಹಿದ್ದ ಪರಿಯಿಂ
ತೀ ಮಹಾನುಷ್ಠಾನ^೫ವಿದಿಹಿಲಿ^೫ ಶಾಂತಿ ಲವವಿಲ್ಲ |
ಕಾಮಿತವನಿವದಿರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ
ಕಾಮಹರ ಕಮಳಾಕ್ಷರಿಗೆ ಸೆಂ
ಗ್ರಾಮದಲಿ ಜಯವಾಗದೆಂದಡಿಗಡಿಗಿ ಬಿಟಿಗಾದ ||

೬

ಹುಲಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನೆಹಿಕೆಗಳನಹಿ
ಗಳಿಗೆ ಖಳರಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ಕ
ತ್ತಲೆಗೆ ಕಾರಿಣ್ಯವನು ಚೈತನ್ಯವನು ಗಿರಿಗಳಿಗೆ |
ಕೊಲೆಗಡಿಕರಿಗೆ ನಿತ್ಯದೇಹವ
ನೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಲೇನು ಬಳಿಕೇ
ನೆಲೆ ಮಹಾದೇವೇನ ನೆನೆದರೊ ಶಿವಶಿವಾ ಎಂದ ||

೭

ಪುರವ ವಿರಚಿಸಿ ದಿವ್ಯ ಸಾನಿರ
ವರುಷ ಕೈಗೂಡಿದರೆ ಒಂದೇ
ಸರಳಲಾವವನೆಚ್ಚಡಾಗಲೆ ನಿಮಗೆ^೬ಕಡೆಗಾಲ^೬ |
ಬರಲಿ ಬಳಿಕಿಂದ್ರಾದಿ ನಿರ್ಜರ
ನೊರಜುಗಳ ನೀವ ಸದೆಯಿ^೭ಹೋಗಿಂ^೭
ದರನ ಕೇಳಿ ಕೊಟ್ಟನವರಿಗೆ ಕಮಲಭವ ಪರವ ||

೮

^೧ ಪಾಳಿಯ (ನ). ^೨ ನಗರದ (ಕ). ^೩ ಯಕ್ಷ (ಚ.ತ). ^೪ ಗುರು (ಕ).
^೫ ಫಲದಲಿ (ಕ). ^೬ ಕೇಡಹುದು (ಚ.), ಕಡೆಯಹುದು (ಬ). ^೭ ಸಾಕೆಂ (ಕ).

ಕರುಣವಿನಿತೇ ನಾಕು ನಮ¹ಗೇ
 ನುರದಲೊಗೆದವೆ ಮೊಲೆಗಳೆಮ್ಮಯ¹
 ಪುರವನೊಂದಂಬಿನಲಿ ಗೆಲುವನೆ ತಾಯಿ ಹುನಿಯೆನುತ |
 ದುರುಳಿರೀತನ ಬೀಳುಕೊಂಡು
 ಬ್ಬರದ ಹರುಷದಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಮಯನನು
 ಕರನಿ ಮಾಡಿಸಿದರು ಮಹಾವಿಭವದಲಿ ನಗರಗಳ ||

೯

ಕನಕದಲಿ ರಜತದಲಿ ಬಲುಗ
 ಬ್ಬುನದಲೊಂದೊಂದಕ್ಕೆ ಶತಯೋ
 ಜನದ ²ತೆಹುಗಳೆಡೆಗೆ ಹಬ್ಬ ಸುವಮಳ² ತೋರಣದ |
 ವಿನುತ ನಗರಿಗಳಾದುವಲ್ಲಯ
 ದನುಜರೆಗಳ ಹಾಯ್ಕಿ ಗಾಣದ
³ಲನಿಮಿಷರನ್ನೀಡಾಡಿ³ ಕೊಂಡರು ದುರ್ಗವನು ಸುರರ ||

೧೦

ಸೂರ್ಯ⁴ವೇದಿಯಿತ್ತು⁴ ಸುರಪತಿಯ ಭಂ
 ಡಾರ ಹೆಂಡಿರು ನಹಿತ ನಿರ್ಜರ
 ನಾರಿಯರು ತೊತ್ತಾ ದರಮರಾರಿಗಳ ಮನೆಗಳಿಗೆ |
 ಮೂಱುಭುವನದೊಳೆವದಿರಾಣಿಯ
 ಮಿಾಱು ಬದುಕುವರಿಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ
 ತಾರಕನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೈವರ್ತಿಸಿತು ಜಗವೆಂದ ||

೧೧

ನೆರೆದುದಮರರು ಹಾಳು ಹಣಿ ನಾ
 ಗರದ ಕಡೆಯಲಿ ರೂಪುಗಳೆದು
 ಟ್ಪುಪೆಗಳ ಕಾಳಿಕೆಯ ಮೋಹಿಯ ತಾಳಿದೊಡಲುಗಳ |
 ಹುರಿದ ಧೈರ್ಯದ ತಳ್ಳವಾಳುವ
 ತರಳ ಹೃದಯದ ದೇವರಿಂದ್ರನ
 ನಹಿನಿ ⁵ಕಂಠದರು ತಮ್ಮೊಳೊಳೊಚನೆಯ ಮಾಡಿದರು ||

೧೨

ತಾರಕನ ಮಕ್ಕಳುಗಳೇ ಹಿಂ
 ದಾರ ಗೆಲಿದರು ತಪವ ಮಾಡಿ ವಿ
 ಕಾರಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ಬಂದಿಯನಿಕ್ಕಿದರು ಬಳಿಕ |

¹ ಗೀಧುರದಲೊಂದಗುವ ವೀರನೆಮ್ಮಯ (ಕ). ² ಗಲನೀಳಪ್ರಮಾಣವು ಮಕರ (ಛ.ತ.ನ.ಪ.ಬ). ³ ಲನಿಮಿಷಗಳಿರುತ್ತೆಗೆದು (ಚ.ತ.ನ.ಪ.ಬ). ⁴ ಯೋ ದುದು (ಚ.ತ), ಹೋದುದು (ಛ.ನ.ಪ.ಬ). ⁵ ಕೊಂ (ತ).

ವಾರಿಜೋದ್ಭವ ಮೇಲನಱಿಯ ಕು
 ಠಾ¹ರನಾಯ್ಕ^೨ ಹೆಚ್ಚಿನಿದನಿದ
 ನಾರಿ³ಗಱುಪುವೆಂದು² ಸುಯ್ದರು ಬಯ್ದು ಕಮಲಜನ || ೧೩

ಆದರೆಯು ನಮಗಾತನೇ ಗತಿ
 ಯಾ ದುರಾತ್ಮರಿಗೆಂದು ಹಱುವೆಂ
 ದಾದರಿನಿ ಕೇಳುವೆವೆನುತ ಕಮಲಜನ ಹೊರೆಗೈ³ದಿ³ |
 ಬೇದವನು ಸುರಿದರು ಪಿತಾಮಹ
 ನಾ ದಿವಿಜಗಣಸಹಿತ ಬಂದನು
 ವೇದನಿದ್ದವಿಶುದ್ಧ ದೈವವ ಕಾಬ ತವಕದಲಿ || ೧೪

ಬಂದು ಕೈಲಾಸಾದ್ರಿಯಲಿ ಗಿರಿ
 ನಂದನಾ ವಕ್ಷೋಜ ಘಸ್ಯಣ
 ಸ್ತಂಧತನು ಚಿನ್ಮಯ ನಿರಂಜನ ಭೂರಿ ಪಂಜರನ |
 ವಂದ್ಯಮಾನ ಸುರಾಸುರೋರಗ
 ವೃಂದ ಮಣಿಮಕುಟ ಪ್ರಭಾ ನಿ
 ಪ್ಯಂದ ಭೂಯಸ್ತಿ ಮಿತ ಕಾಯನ ಕಂಡನಬುಜಭವ || ೧೫

ಕೊರಳ ಕಪ್ಪಿನ ಚಾರು ಚಂದ್ರಾ
 ಭರಣ ಮೂರ್ಧದ ಭಾಳನಯನದ
 ಭರಿತ ಪರಿಮಳದಂಗವಟ್ಟದ ಜಡಿದ ಕೆಂಜಡೆಯ |
 ಕರಗಿ ಕಾನಿದವಿದ್ಯೆಯನು ಬೇ
 ಱುರಿಸಿ ಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮವನು ಕಂ
 ಡರಿಸಿದಂತಿರಲೆನಿವ ಶಿವನನು ಕಂಡನಬುಜಭವ || ೧೬

ವೇದವಱಿಯದ ತರ್ಕವಿದ್ಯಾ
 ವಾದ ನಿಲುಕದ ಬುಧರ ಮತಿ ಸಂ
 ಪಾದನೆಗೆ ಮುಖಗೊಡದ ವಾಚ್ಯಾಯನರ ಚೇತನಕೆ |
 ಹೋದ ಹೊಲಬಳವಡದ ಬ್ರಹ್ಮೇಂ
 ದ್ರಾದಿ ಸುರರುಬ್ಬಟೆಗೆ ⁴ನೋಲದ⁴
 ನಾದಿದೇವರದೇವ ಶಿವನನು ಕಂಡನಬುಜಭವ || ೧೭

¹ ರಿಗಳಿಗಾಯುಗಳ (ಕ).

² ಗುಸುರುವೆವೆನುತ (ಚ.ತ.ನ.ಪ.ಬ).

³ ದೆ (ಕ).

⁴ ನಾಲದ (ಕ).

ಕಂಠುಹರನನು ವಿಮಳನನು ವೇ
 ದಾಂತವೇದ್ಯನನದ್ವಿತೀಯನ
 ಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮನ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕರಸಮಯನ |
 ಅಂತ್ಯರಹಿತನನಪ್ರಮೇಯನ
 ನಂತರೂಪನನಂಘ್ರಿಭಜಕ ಭ
 ವಾಂತಕನನುದ್ಧಂಡದೈವವ ಕಂಡನಬುಜಭವ ||

೧೮

ಇದ್ವದಗಣಿತ ರುದ್ರಕೋಟಿಗ
 ಳಿದ್ವದನುಪಮ ವಿಷ್ಣುಕೋಟಿಗ
 ಳಿದ್ವದಂಬುಜಭವ ಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಶತಕೋಟಿ |
 ಇದ್ವದಮಳಾಮ್ನಾಯಕೋಟಿಗ
 ಳಿದ್ವದಗಣಿತ ಮಂತ್ರಮಧ್ಯದೊ
 ಳಿದ್ವದರ್ಮಳ ಖಂಡಪರಶುವ ಕಂಡನಬುಜಭವ ||

೧೯

ಪುಳಕಜಲಪುಬ್ಬರಿಸೆ ಕುಸುಮಾಂ
 ಜಳಿಯನಂಘ್ರಿದ್ವಯಕೆ ಹಾಯಿಕಿ
 ನಳಿನಭವ ಮೆಯ್ಯಕ್ಕಿದನು ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
 ಬಳಿಯಲಮರೇಂದ್ರಾದಿ ದಿವಿಜಾ
 ವಳಗಳವನಿಗೆ ಮೆಯ್ಯ ಚಾಚಿದ
 ರುಲಿಪುತಿದುರ್ದು ಜಯಜಯಧ್ವಾನದಲಿ ಸುರಕಟಕ ||

೨೦

ಪರಮ ಕರುಣಕಟಾಕ್ಷ ರಸದಲಿ
 ಹೊರೆದು ಕಮಳಾಸನನ ಹತ್ತಿರೆ
 ಕರೆದು ಮನ್ನಿಸಿ ನಿಖಿಳ ನಿರ್ಜರಜನವ ಸಂತೈಸಿ |
 ಬರ¹ವಿದೇನಿದ್ದಂತೆ ವಿಶ್ವಾ
 ಮರಕದಂಬಕಸಹಿತ ಎಂದಂ
 ಬುರುಹಭವನನು ನಸುನಗುತ ನುಡಿಸಿದನು ಶಶಿಮೌಳಿ ||

೨೧

ತಾರಕನ ಮಕ್ಕಳುಗಳಿಗೆ ನೆಜ್ಜೆ
 ಸೂಱಿವೋದುದು ಸುರರ ಸಿರಿ ಮು
 ಮ್ಮಾಱಿವೋದುದು ಸುರರ ಸತಿಯರು ಖಳರ ಮನೆಗಳಿಗೆ |

ಚಾರುವೈದಿಕ ಹವ್ಯಕವ್ಯ ವಿ
ಹಾರವೃತ್ತಿ ಗ^೧ಳಳಿದ^೧ವಿದನವ
ಧಾರಿನೆಂಬುಜಾನನನು ಮಾಡಿದನು ಬಿನ್ನಹವ || ೨೨

^೨ನಗೆಯ ಮೊಳೆ^೨ ನನುಹೊಳೆಯೆ ಬೊಮ್ಮನ
ಮೊಗವ ನೋಡಿದನಭವನೀಶನ
ಬಗೆಯ ಭಾವವನಣಿದ ತಲೆಗುತ್ತಿದನು ಕಮಲಭವ |
ದುಗುಡವನು ಬಿಡಿ ನಿಖಳ ದಿವಿಜಾ
ಳಿಗಳು ಪಶುಗಳಲಾ ವಿರಿಂಚನ^೩
ವಿಗಡತನದಲಿ ಕೆಟ್ಟ^೪ರಕಟಿ^೪ನ್ನಂಜಬೇಡೆಂದ || ೨೩

ಪಶುಪತಿತ್ವವ ನಮಗೆ ಕೊಡಿ ನೀವ್
ಪಶುಗಳಾಗಿರಿ ಪಾಶುಪತ ವರ
ನಿತಿತರದಲಿ ದೈತ್ಯದುರ್ಗವನುರುಹಿ ತೋಱುವೆವು |
ದೆನೆದೆನೆಗೆ ಹರೆದಖಳದೇವ
ಪ್ರಸರವನು ನೀವ್ ನೆರಹಿ ^೫ಮೇಲಿ^೫
ನ್ನಸಮನೆಗೆ ಹೆದಟಿದಿರಿ ಎಂದನು ನಗುತ ಮದನಾರಿ || ೨೪

ಜಾಣಿದುಬ್ಬಿನ ಹೊತ್ತ ದುಗುಡದ
ಮೋಹಿಗಳ ಮೋನದೆ ^೬ನಿ^೬ಹಾರದ
ದೂಱುಗಂಗಳ ದೇವನಿಕರವ ಕಂಡು ಕರುಣದಲಿ |
ಏಱುವಡೆದುದು ಮನವವಿದ್ಯೆಗೆ
ಮಾಱುವೋದಿರಲಾ ಎನುತ ಶಿವ
ತೋಱು ನುಡಿದನು ^೭ಪಾಶುಪತ್ಯದ ಸಾರ^೭ ಸಂಗತಿಯ || ೨೫

ಕರ್ಮಕಿಂಕರರಾಗಿ ಕೃತದು
ಷ್ಕರ್ಮವಾಸನೆವಿಡಿದು ತಾನೇ
ಕರ್ಮಕರ್ತನು ಭೋಗಿ ತಾನೇ ದುಃಖನುಖಿಯೆಂದು |
ನಿರ್ಮಳಾತ್ಮನೊಳೀಯಹಂಕೃತಿ
ಧರ್ಮವನೆ ನೇವರಿಸಿ ಮಱುಗುವ
ದುರ್ಮತಿಗಳನು ಪಶುಗಳೆಂದರೆ ಬೇದವೇಕೆಂದ || ೨೬

^೧ ಫಲ್ಲ (ಕ). ^೨ ಮುಗುಳುನಗೆ (ಚ.ತ.ನ.ಪ.ಬ). ^೩ ಚಿಯ (ಚ.ತ.ನ.ಪ.ಬ). ^೪ ರಿದಕಿ (ಟ.ಪ.ಬ). ^೫ ಸಾಕಿ (ಪ.ಬ). ^೬ ದು (ಕ). ^೭ ಪಶು ಪತಿತ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿ (ಚ.ಟ.ತ.ದ.ಪ.ಬ).

ಪಂಚವಿಂಶತಿ ತತ್ಸರೂಪದ
 ಸಂಚವಱಿಯದೆ ನಿೀತಿಮುಖದಲಿ
 ರಂಚೆಗಾಣದೆ ಸಗುಣಮಯ ನಿೀಹಾರದಲಿ ಮುಳುಗಿ |
 ಮಿಂಚುಮೆಳಗಿನ ಬಳಕೆಯಲಿ ಮನ
 ಮುಂಚಿ ಮೈಗೊಂಡಳಲುವಾತುಮ
 ವಂಚಕರು ನಿೀವ ಪಶುಗಳೆಂದರೆ ಖೇದವೇಕೆಂದ ||

೨೭

ತೋಱುವೀ ಜಗವೆಲ್ಲ ¹ಬೊಮ್ಮವೆ
 ತೋಱುತಿದೆಯೆನಿಪರ್ಥದಲಿ¹ ಸಲೆ
 ತೋಱುವೀ ಜಗಕೆಲ್ಲ ಪರತತ್ವದಲಿ ಪರಿಣಾಮ |
 ತೋಱುವೀ ತೋಱುಕೆಯೊಳಗೆ ಸಲೆ
 ಮೀಱು ತೋಱುವ ²ನಿಜವ²ನಱಿಯದ
 ಗಾಱುಗಳು ನಿೀವ ಪಶುಗಳೆಂದರೆ ಖೇದವೇಕೆಂದ ||

೨೮

ಅದಿಭೌತಿಕದಿಂದ ನೊಂದು ವಿ
 ರೋಧಿ ಪಡ್ಡುಗ್ಗದ ವಿಕಾರದ
 ವ್ಯಾಧಿಯಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ಭವಪಾತದಲಿ ಬಿಗಿವಡೆದು |
 ವಾದರಚನೆಯ ಬಲೆಗೆ ನಿಲುಕಿ ವಿ
 ರೋಧಗೊಂಬೀ ಮೋಹವಿದ್ಯಾ
 ಸಾಧಕರು ನಿೀವ ಪಶುಗಳೆಂದರೆ ಖೇದವೇಕೆಂದ ||

೨೯

ಪಶುಪತಿಯೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಜೀವರು
 ಪಶುಗಳೀ ಪರಿ ಜೀವಭಾವದೊ
 ಳೆಸಗುವರು ನಿೀವ ಪಶುಗಳೀಗಳು ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಷಣವ |
 ಪನರಿಸುವ ಪರಮಾತ್ಮ ತಾ³ನೀ³
 ಘನಣಿ ನಿಮಗೇಕೆಂದು ದೇವ
 ಪ್ರಸರವನು ತಿಳುಹಿದನು ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಕಾಮಾರಿ ||

೩೦

⁴ತುಬ್ಬ ⁴ಕೊಟ್ಟು ದವಿದೈಯನು ಸುಧೆ
 ಗೊಟ್ಟುಗಳ ಗಂಡಿಗರ ಗಾಢದ
 ಗರ್ಭವನು ⁵ಹೊಳಿಸಿತು⁵ ಗರಳಗ್ರೀವನುಪದೇಶ |

¹ ಬೊಮ್ಮರೆತೋಱುತೆನಿತೆನಿತರ್ಥದಲಿ (ಕ), ಬ್ರಹ್ಮದತೋಱುಕೆಯೊಳು
 ವಿವರ್ತದಲಿ (ಗ), ಬೊಮ್ಮವೆ ತೋಱುತೆವೆ ನಿವೃತ್ತಿಯಲಿ (ಟ). ² ಜಗವೆ (ಕ).
³ ನೀ (ಚ.ತ.ದ.ಬ). ⁴ ಉಬ್ಬ (ನ), ತುಂಬಿ (ಬ). ⁵ ಗಾಢಿಸಿತು (ಸ.ಕ.ನ),
 ಹಿಂಗಿಸಿತು (ನ).

ಹುಬ್ಬಿನಲಿ ಮಾತಾಡಿ ತಮ್ಮೊಳ
ಗೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ತಿಳಿದು ನೆಕಳ ನು
ಪರ್ಬಜನವೆಳಗಿದುದು ಜಯಜಯ ಎನುತ ಪಶುಪತಿಗೆ || ೩೧

ಜಗವುಘೇ ಎಂದುದು ಜಯಧ್ವನಿ
ಜಗವ ರೊಂಪಿಸಿತೊಗ್ಗಿ ನಂಜುಳಿ
ಗಗನದಗಲಕೆ ಕುಣಿವುತಿದ್ದುದು ಸುರರ ಭಾಳದಲಿ |
ಬೆಗಡು ಬೀತುದು ಬೇಸಣಿನ ಬಲು
ದಗಹು ಸೋತುದು ಶಿವಗೆ ದೈತ್ಯಾ
ರಿಗಳು ಮುದದಲಿ ಮಾಡಿದರು ಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಚನವ || ೩೨

ಪಾಶುಪತ್ಯದ ಪಟ್ಟವಾಯ್ತು ಮ
ಹೇಶನಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರು
ವಾನಿವಟ್ಟವ ಬಿಟ್ಟರೊಲೈಸಿದರು ಪಶುಪತಿಯ |
ಪಾಶುಪತ ಸುವ್ರತವ ಧರಿಸಿದು
ದಾ ಸುಪರ್ವಸ್ತೋಮ ವಿಶ್ವಾ
ಧೀಶನೆಸೆದನು ಕೋಟಶತನೂರೈಪ್ರಕಾಶದಲಿ || ೩೩

ಆಱಿನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

—————

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ|| ಕಾಮಕೋಳಾಹಳನು ದಕ್ಷನ
ಹೋಮದಳಪುಳಕಾಱಿ ಹರ ನಿ
ಸ್ನೇಹದಲಿ ಪುರ ಮೂಱಿ ಗೆಲಿದನು ಸಲಹಿದನು ಸುರರ ||

ರಚಿಸಿ ರಥವನು ಭೀತಿ ಬೇಡಿ
ನ್ನುಚಿತವೇನದ ಮಾಡಿ ದೈತ್ಯ
ಪ್ರಚಯವನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಡುವುದು ಪಾಶುಪತ ಬಾಣ |
ಕುಚಿತರಿನ್ನೇಗುವರು ಖಳರಿ
ನ್ನಚಳಿತವಲೇ ¹ನಿಮ್ಮ ಪದವೆನೆ!
²ನಿಚಿತಹರುಷ³ರು³ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ⁴ಗಟುಹಿದರು ಹದನ ||

ಮಾವ ಕೇಳಿದುಭುತವನೀ ವಿ
ಶ್ವಾವನೀತಳವಾಯ್ತು ರಥ ತಾ
ರಾವಳಿಗಳೇನಾ¹ಯ್ತು ಸತ್ತಿ ಗೆಯಾಯ್ತು ಕನಕಾದ್ರಿ |
ಅವುದಯ⁵ಘನ⁵ಶೈಲವಸ್ತ್ರ
ಗ್ರಾವ ಕೂಬರ ರಥ⁶ದಧಿಷ್ಠಾ⁶
ನಾವಲಂಬನವಾಗೆ ರಚಿಸಿದನಾತ ನಿಮಿಷದಲಿ ||

ಅಸುರವಲೇ ವಿಂಧ್ಯ ಹಿಮಗಿರಿ
ಹಾಸುಹಲಗೆಗಳಾದವಚ್ಚು ಮ
ಹಾಸಮುದ್ರವೆ ಆಯ್ತು ಗಾಲಿಗೆ ಬೇಜಿ ತರಲೇಕೆ |
ಅ ಸನಿಯ ಸೂರಿಯನೆ ಮಂಡಲ
ವೈಸಲೇ ಗಂಗಾದಿ ಸಕಲ ಮ
ಹಾಸರಿತ್ಯುಲವಾಯ್ತು ಚಮರಗ್ರಾಹಿಣಿಯರಲ್ಲ ||

ರಾಯ ಕೇಳೈ ಮತ್ತೆಯಾಹವ
ನೀಯ ಗಾರುಹಪತ್ಯ ದಕ್ಷಿಣ
ವಾಯುಸಖರಾದರು ತ್ರಿವೇಣುಕವಾ ರಥಾಗ್ರದಲಿ |

¹ ನಮ್ಮ ಶರವೆನೆ (ಕ), ನಿಮ್ಮ ಪಥವೆನೆ (ದ.ಬ). ² ರ (ಕ).

³ ದಿ (ಗ.ಚ.ನ). ⁴ ಜಾ (ಕ). ⁵ ಸುರ (ಕ). ⁶ ವೆನಿಪ್ಪಾ (ಕ).

ಆಯಿತಲ್ಲ ವರೂಢ ನಕ್ಷ
ತ್ರಾಯತವು ಬಳೆಯನುಕರುಷವೊಂ
ದಾಯಿ¹ತಾಗ್ಯಹ¹ರಾಜಿಯಾದವು ಮಾವ ಕೇಳಿಂದ || ೪

ಆ ರಥಾ²ಗ್ರಹ² ವೇದ ನಾಲುಕು
ವಾರುವಂಗಳ ಹೂಡಿದರು ನೊಗ
ನಾ ರಜನಿ ದಿನ ಮಾನವುತ್ತರದಕ್ಷಿಣಾಯನವು |
ಸಾರ³ಧೃತಿವೇದಪ್ರತತಿ ಪಿ
ಸ್ತಾರ³ವಾದವು ನೊಗನ ಕೀಲಿಗಳು
ಚಾರು⁴ಕುಲಫಣ⁴ನಿಕರ ಹಯಬಂಧನದ ನೇಣುಗಳು || ೫

ಮಿ⁵ಳ⁵ಗಳಾದವು ಕುಹು ಸುತಾರಾ
ವಳಿಗಳಮಳಪ್ರಣವವಾದುದು
ಮೊಳೆಯ ಬಲುಚಮ್ಮಟಿಗೆ ಹಗ್ಗಕ್ಕೆ ವರ ಪಡಂಗಮವು |
ನಿಲಿನಲಬಿಳ ಕೃತು ರಥಾಂಗಾ
ವಳಿಗಳಾದವು ವಿವಿಧ ಪರ್ಣದ
ಜಲದ ಪಟಲ ಪತಾಕೆಯಾದವು⁶ ರಥದ ಬಳಸಿನಲಿ⁶ || ೬

ಕಾಲದಂಡದ ರೌದ್ರದಂಡ ಕ
ರಾಳರಥನೀಮಾಗ್ರದಂಡ ವಿ
ಶಾಲ ವಿಮಳ ಬ್ರಹ್ಮದಂಡದ ನಾಲು ಚೆಲುವಾಯು, |
⁷ಮೇಲು⁷ವಲಗೆಯ ಸುತ್ತ ಚಮರೀ
ಜಾಳ ಕನಕಧ್ವಜದ ತುದಿಯಲಿ
ಮೇಳವಿಸಿದನು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ವಿಪುಳ⁸ಶಾಕ್ವರವ⁸ || ೭

ಅರನ ಕೇಳ⁹ ಬುತು ಚರಿತ ನಂವ
ತ್ಸರವೆ ಧನು⁹ತತ್ಕಾ⁹ಳರಾತ್ರಿಯೆ
ತಿರುವಿದೇನಾಶ್ವರೈವೈ ಶಿವ ಕಾಲರೂಪಿನಲಿ |
ಸರಳ ರಚನೆಗೆ ವಿಷ್ಣುವನೆ ಸಂ
ಸ್ಮರಿಸಿದರು ಮೈಕುಂಠತೇಜ
ಸ್ಫುರಿತ ಮಾರ್ಗಣ ಮೆಚಿದುದಗ್ನಿ ಪ್ಷೋಮ ಮುಖವಾಗಿ || ೮

¹ ತಗ್ಗದ (ಕ.ಚ.ದ.ಪ). ² ದಿಗ (ಕ). ³ ಶ್ರುತಿವೇದಪ್ರತತಿವಿಸ್ತಾರ (ಕ), ಧೃತಿವೇದೋಪನಿಷತ್ತುವಿಚಾರ (ಟ). ⁴ ಫಣಿಕುಲ (ಗ.ಚ.ಟ.ತ.ಬ).
⁵ ಣಿ (ಕ). ⁶ ಮಾವ ಕೇಳಿಂದ (ಕ). ⁷ ಮೂಲೆ (ಕ). ⁸ ಸಾಕ್ಷಕವ (ಕ.ಗ. ಪ.ನ). ⁹ ತತಃಕಾ (ಕ).

ಶ್ರುತವೆ ನಿಮಗಿದು ಮಾವ ಬಹಳಾ
 ದ್ವೈತದ ರಥನಿರ್ಮಾಣ ದೇವ
 ಪ್ರತತಿ ನೆರೆದುದು ನೆಹಿ ಚತುರ್ದಶ ಭುವನವಾಸಿಗಳ |
 ಶತಮಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ತ
 ಮೃತಿಯದ ತೇಜೋಧವನು ಪಶು
 ಪತಿಯ ಪದ¹ಕೋಲೈ²ನಿದರು ಮಾದ್ರೇಶ ಕೇಳೆಂದ || ೯

ಆ ಮಹಾಶಾಂಭವ ಸುತೇಜ
 ಸ್ತೋಮ²ಕೇ²ನದು ಕೊಪಿತೆಯೇ ಮ
 ತ್ರಿ³ ಮಹೇಂದ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಮುಖ ತೇಜಸ್ವಿಗಳ ಶಕ್ತಿ³ |
 ಆ ಮಹಾದೇವನಲಿ ಸೇರಿದು
 ದೀ ಮಹಾರಥಕಾಗಿ ವಿಮಳ
 ಪ್ಯೋಮಕೇಶನು ನಗುತ ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಲನುವಾದ || ೧೦

ಕಳಚಿ ತಲೆಮಾಲೆಯನು ಕೊಟ್ಟನು
 ಕೆಲದವರ ಕೈಯಲಿ ವಿಭೂತಿಯ
 ಗುಳಿಗೆಯನು ನೆಗ್ಗೊತ್ತಿ ಸರ್ವಾಂಗದಲಿ ⁴ಧೂಳಿನಿದ⁴ |
 ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಕಂಜೆಡೆಯನಹಿಪತಿ
 ಯಳುಕೆ ಬಿಗಿದನು ದಂತಿಚರ್ಮವ
 ನೆಲಕೆ ಮುಂಜೆಹಿಗಳೆಯಲುಟ್ಟನು ದೇಸಿ ಪರಿ ಮೆಹಿಯೆ || ೧೧

ಖಡೆಯ ಸರಪಣಿ ತೋಳಬಂದಿಗೆ
 ಪೆಡೆವಣಿಯ ಮಹಿಪಾವುಗಳನಳ
 ವಡಿಸಿದನು ಜೋಡಿಸಿದ ಶೇಷನ ಜಳವಟಿಗೆ ಮೆಹಿಯೆ |
 ಜಡವ ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆಗಳ ಬಿಗುಹಿನ
⁵ಉಡೆಯ⁵ ಬದ್ಧಗೆದಾರ ಉರಗನ
 ಪೆಡೆವಣಿಯ ಗೊಂಡೆಯದ ಕಿಗ್ಗಟ್ಟಿಸೆಯೆ ಪಶುಪತಿ⁶ಯ⁶ || ೧೨

ನೆರೆದುದಭವನ ಕೆಲಬಲದಲು
 ಬ್ಬರದ ಬೊಬ್ಬೆಯ ಜಡವ ಖಡ್ಗದ
 ಬೆರಳ ಚಕ್ರದ ಭವಣಗಳ ⁷ಧವಣಸುವ⁷ ಧಾಣಿಗಳ |

¹ ಕೇಳಿಸಿ (ಕ). ² ವೇ (ಕ). ³ ಮಹೇಂದ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಮುಖತೇಜಸ್ಸು
 ಪನಶಕ್ತಿ (ಕ), ಮಹೇಂದ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ತೇಜಸ್ವಿಗಳಶಕ್ತಿ (ಗ.ಚ). ⁴ ಲೇಖ
 ನಿದ (ಕ.ನ.ಬ). ⁵ ತೊಡರ (ಕ), ಉಡಿಯ (ಚ.ಟ.ದ.ಪ). ⁶ ಗೆ (ಚ.ದ).
⁷ ಡಾವರಿಪ (ತ).

ಪರಿಪರಿಯ ಕೈದುಗಳ ಕರ್ಕಶ
ತರದ ಚರಿತದ ¹ರೌದ್ರವೇಷದ
ವರ ಮಹಾಗಣನಿಕರವೊದಗಿತು ಮಾವ ಕೇಳೆಂದ || ೧೩

ಸುರಬಲದ ನಿಸ್ಸಾಳ ಕೋಟಿಯ
ಮೊರಹು ಮೊಳಗಿತು ಬಿಲುದಿರುವಿನ
ಬ್ಬರದಲಾ ದನಿಯಡಗಿತಗಣಿತ ವಂದಿಘೋಷದಲಿ |
ಅರರೆ ವಂದಿಧ್ವನಿಯ ಗರ್ಭೀ
ಕರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿತು ಜಯಜಯಧ್ವನಿ
ನೆಹಿ ಚತುರ್ದಶ ಜಗವ ಜಡಿದುದು ²ಮಾವ ಕೇಳೆಂದ ³ || ೧೪

ಮುರಿಯೆ ಬಲವಂಕದಲುಘೇ ಎಂ
ದೆಹಗಿದವು ಶ್ರುತಿಕೋಟಿ ವಾಮದ
ಕೊರಳ ಕೊಂಕಿನಲುಪನಿಷತ್ತು ಗಳೆಹಗಿದವು ಕೋಟಿ |
ತಿರುಗೆ ಬೆನ್ನಲಿ ನೆರೆದ ಸಚರಾ
ಚರವುಘೇ ಎಂದುದು ಕಪರ್ದಿಯ
ಸರಿಸದಲಿ ನಿಡಲಂತೆ ಮೊಳಗಿತು ಖೀರ³ಗಣನಿಕರ³ || ೧೫

ನಡೆದು ರಥದಲಿ ವಾಮಚರಣವ
ನಿಡುತ ಧೂರ್ಜಟಿ ದೇವನಿಕರಕೆ
ನುಡಿದನಾವ⁴ನನೀ ರಥಕೆ ಸಾರಥಿಯ ಮಾಡಿದಿರಿ¹ |
ಕಡೆಗೆ ಸಾರಥಿಯಿಲ್ಲದೀ ರಥ
ನಡೆವುದೇ ದಾನವರ ಧಟ್ಟಣಿ
ತೊಡೆವುದೇ ಲೇಸಾಯ್ತುನುತ ನೋಡಿದನು ಸುರಪತಿಯ || ೧೬

ಮಾವ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಹರಿದುದು
ದೇವ⁵ಕುಲ⁵ ಪರಮೇಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಗೆ
ಭಾವವನು ಬಿನ್ನೈನಿದರು ನಿಜ ರಾಜಕಾರಿಯದ |
ಆ ವಿಭುವನೊಡಬಡಿಸಿದರು ದಿವಿ
ಜಾವಳಿಗಳಿಂದಿನಲಿ ಕರ್ಣಗೆ
ನೀವು ಸಾರಥಿಯಾದಡಭಿಮತನಿದ್ದಿ ತನಗೆಂದ || ೧೭

¹ ರು (ಕ). ² ಹೇಳಲೇನೆಂದ (ಗ.ಚ.ಟ.ತ.ದ). ³ ಭದ್ರಗಣ (ದ).

⁴ ವನಿಗಲ್ಲಿ ಸಾರಥಿ ಮಾಡಿದಿರಿ ರಥಕೆ (ಕ). ⁵ ತತಿ (ಚ.ಟ.ದ).

ಕೋಗಿಲೆಯ ¹ಠಾಯಕ್ಕೆ ¹ ಬಂದು²ದು²
 ಕಾಗೆಗಳ ಧುರಪಫವದಂತಿರ
³ಲಾಗಳುಜಾಸನನ ಸಾರಥಿತನವದೇನಾಯ್ತೊ³ |
 ಹೋಗಲದು ಸಾರಥ್ಯಕಾಯತ
 ವಾಗಿ ಬಂದು ವಿರಿಂಚ ಮಕುಟವ
 ತೂಗಿದನು ಹೋಗಲಿದನು ತ್ರಿಪುರನಿವಾಸಿಗಳ ಬಲುಹ || ೧೮

ಹುನಿಯೆ ಬಳಿಕದು ಸಕಲ ಜಗವೊಂ
 ದೆನೆ ಪುರತ್ರಯದೈತ್ಯಭಟರೊಂ
 ದೆನೆ ಮಹಾದೇವನುತ ಕಮಲಜನೇಷಿದನು ರಥವ |
 ಸನಿನೆ ವಾಘೆಯ ತಿದ್ದಿ ತುರಗ
 ಪ್ರಸರವನು ಬೋಳೈಸಿ ರಥವನು
 ದೆನೆದೆನೆಗೆ ⁴ಹೋಳ¹ಸಿದನು ಲುಳ⁵ವಡಿಸಿದ ಮಹಾರಥವ⁵ || ೧೯

ದೇವ ಬಿಜಯಂಗೈವುದೆನೆ ದಿವಿ
 ಜಾವಳಿಗಳುಬ್ಬರದ ಬೊಬ್ಬೆಯ
 ಡಾವರದಲೇಷಿದನು ಧೂರ್ಜಟಿ ವೇದಮಯರಥವ |
 ಮಾವ ಕೇಳದುಭುತವನೀ ವಿ
 ಶ್ವಾವನೀತಳ ರಥ ರಥಾಂಗ
 ಗ್ರಾವತತಿ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಮುಗ್ಗಿತು ತೇರು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೨೦

ಕುದುರೆ ತಲೆಕೆಳಗಾದುದಿಳೆಯೆ
 ದ್ದುದು ರಸಾತಳಿಕವರ ಭಾರಕೆ
 ಕೆದಟಿದವು ಕುಲಗಿರಿಯ ಹೂಟದ ಸಂಚ ದೆನೆದೆನೆಗೆ |
 ಕುದಿದುದಮರವ್ರಾತ ⁶ಸಂತಾ
 ಪದಲಿ ವಿತಳಕೆ ಹಾಯ್ದು ನಿಮಿಷಾ
 ರ್ಥದಲಿ ಹೆಗಲಿಂದತ್ತಿದನು ಹರಿ ವೃಷಭರೂಪಿನಲಿ || ೨೧

ಅದ್ದ ರಥ ಹರಿಯುರವಣಿಗೆ ಚಿಗಿ
 ದೆದ್ದು ಸಮವಾಯ್ತು ಭಯ ಪುಟ ನೆಗೆ
 ದೆದ್ದು ವಳಯವ ಕೊಡಹಿ ನಿಂದವು ವೇದವಾಜಿಗಳು |

¹ ನಾಮ್ಯಕ್ಕೆ (ಗ), ಠಾಣಕ್ಕೆ (ಟ), ರಾಯತಕೆ (ಪ). ² ದೆ (ತ). ³ ಲಾಗ ಕಮಳಾಸನನಸಾರಥಿ ಬಳಿಕದೇನಾಯ್ತು (ಕ). ⁴ ಹರಿ (ಪ). ⁵ ಯಡಗಿದನು ನಿಮಿಷದಲಿ (ಗ). ⁶ ಸನ್ನಾಹ (ಕ).

ಎದ್ದುದೋ ರಥ ಖಳ ಮನೋರಥ
ವದ್ದುದೋ ಮರು ಪೂತುರೆನುತು
ಬೈದ್ದುದಮರಕದಂಬ ಭಾರಿಯ ಭುಜದ ¹ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ¹ || ೨೨

ಪ್ರಣವನಾದಾಹತಿಗೆ ಗತಿಯಲಿ
ಕುಣಿದವಗ್ಗದ ²ವೇದ²ಹಯ ಹ
ಲ್ಲಣಿಯ ಹೇಷಿತ ರವಕೆ ಹೆದರಿತು ರಾಕ್ಷಸವ್ರಾತ |
ಗಣನಮೂಹದ ಚೂಣಿಯಲಿ ಸುರ
ಗಣ ಸುರಾರಿಗಳೊರ ಮುತ್ತಿತು
ಕೆಣಕಿದರು ಕಾಳಿಗವನಸುರ³ರ ಧಟ್ಟು ಕಳವಳಿಸೆ³ || ೨೩

ಭಟರು ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯದು ⁴ಲಟ⁴
ಕಟಿನಿ ನೂಕಿತು ತಾರಕಾಕ್ಷನ
ಚಟುಳ ಹಯ ⁵ಬಲ⁵ ಹೊಕ್ಕು ಹೊಯ್ದುದು ಬಿಟ್ಟನೂರಿಯಲಿ |
ಲಟಕಟಿನೆ ಸುರನೇನೆ ಬಲುಗಟ
ಘಟಿಗಳೊಕಿತು ದೈತ್ಯಸುರನಂ
ಘಟಿತ ಸಮರವನೇನನೆಂಬೆನು ಮಾವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೪

ಹೊಯ್ದುದಮರರನಸುರ⁶ರಗ್ಗದ⁶
ಕೈದುಕಾಟರು ಮತೆ ನೂಕಿತು
ಮೈದೆಗೆಯಲೊಡವೆರನಿ ನೂಕಿತು ಬೇಹಬೇಹವರು |
ಬೈದರಿಂದ್ರನನಿಂದುಮೌಳಿಗೆ
ನೆಯ್ದ ರಥ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ನಾಳವ
ಕೊಯ್ದರೋ ⁷ಹುಗ್ಗಿ ಗರೆನುತೊಟಲಿದುದು⁷ ಸುರಸ್ತೋಮ || ೨೫

ಹೊಗಲಿ ಸಮರಕೆ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರು
⁸ತೆಗೆಯಬೇಡೋ⁸ ಬೆನ್ನ⁹ಲಾಂಕೆಗೆ⁹
ಜಗದೊಡೆಯನೋ ಫಡಫಡಂಜದಿ¹⁰ರೆನಲು ಸುರರಾಜ¹⁰ i

¹ ಹೊಯ್ದುನಲಿ (ಚ.ತ.ಪ.ಬ). ² ಮಂತ್ರ (ಕ). ³ ರುಸುರರ ಧಟ್ಟು
ನಲಿ (ಪ). ⁴ ಸರ (ಟ.ತ.ದ.ಪ). ⁵ ಪೂಳ (ಕ). ⁶ ರಾಗಳ (ಚ.ತ.ಪ).
⁷ ನುಗ್ಗುಗಳನನುತಿರ್ದುದು (ಕ). ⁸ ಹೊಗಲಬೇಡಾ (ಚ.ತ.ಪ). ⁹ ನಾಂ
ಕೆಗೆ (ರ.), ಲೈದನೆ (ಟ.ದ). ¹⁰ ರಂಜದಿರಿಯನುತ (ಕ), ರೆನುತ ಸುರನಾಥ
(ಗ.ಟ.ದ).

ಉಗಿದ ಖಡುಗದ ¹ತಿರುವಿನಂ¹ಬಿನ
ಬಿಗಿದ ಬಿಲ್ಲಿನ ಸುರಪನಿದಿರಿನೊ
ಳಗಣಿತಾಮರಭಟರು ಹೊಕ್ಕು ದು ದೈತ್ಯಬಲದೊಳಗೆ || ೨೬

ಮೊಲನ ಮುಖ ಕೈವೊಯ್ದು ನಕ್ಕು ದು
ಹುಲಿಯೊಡನೆ ಗಡ ಶಿವಶಿವಾ ವೆ
ಗ್ಗಲೆಯರನು ವಿಗ್ರಹದಲಿವೆವು ಕಂಡು ಕೈಗುಣವ |
ಹುಲುಪ್ಪ²ಹುಯ ದೇವಾಲಿ ತ್ರಿಪುರದ
ನೆಲನ ಮೆಟ್ಟಿ ತು ನಾಯ್ಕಳಿರ ಮುಂ
ದಲೆಯ ಕೊಯ್ ಕಡಿ ಬೆರಳನೆಂದರು ಖಳರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ೨೭

ಕಾದ ಲೋಹದ ಹಳಿಯವೊಲು ಕೆಂ
ಪಾದವನುರರ ಮೋಹಿಗಳು ತಿದಿ
ಯೂದುಗಿಟ್ಟಿನ ಹೊದಲುನಂತರೆ ಬಿಡದೆ ಭುಗಿಲಿಡುತ |
ಸೇದುವೆರಳಿನ ತಿರುವಿನಂ¹ಬಿನ
ವಾದಿನೆನುಗೆಯ ಬಿರುದರಗ್ಗ ದ
ಕೈದುಕಾಟರು ಕೆಣಕಿದಮರರ ಹೊಟ್ಟ ತೂಳಿದರು || ೨೮

ಮುಳಿದುದಿದು ಕಲ್ಪಾಂತವಕ್ಕಿಯ
ಸೆಹೆಯ ಬಿಟ್ಟರೊ ಶಿವಶಿವಾ ಖಳ
ರುಳುಬೆ ಘನ ನಾವೇಕೆ ರಣವೇಕಿವರ ಕೂಡೆನುತ |
ಒಟಿಲುವಮರರ ಬಾಯಿ ಕೈಗಳ
ಮೊಹಿಯ ತೆಗಸಿ ಮಹಾಗಣಂಗಳೊ
ಳುಟುಪ ನಂದೀಶ್ವರನು ಹೊಕ್ಕನು ಹೊಯ್ದು ದಾನವರ || ೨೯

ದಿಂಡುದಿಡಿದನು ದಾನವರ ಕಡಿ
ಖಂಡಮಯಮಾಯ ವನಿ ರಕುತದ
ದೊಂಡೆಗೆಸಲುನೊಳದ್ದು ದಗಣಿತ ರಥಗಜಾಶ್ವಚಯ |
ಹಿಂಡೊಡೆದು ಹೇರಳ ರಕ್ಕಸ
ದಿಂಡೆಯರು ಧಿಮ್ಮೆನಲು ಹೊಯ್ದರು
ಖಂಡಪರಶುವಿನಾಳು ಹೊಯ್ದನು ಸಾಲ ಹೆಣ ಹರೆಯೆ || ೩೦

¹ ಬೆರಳಲಂ (ಚ.ತ.ಬ), ಬೆರಳಿನಂ (ಪ). ² ತಿ (ದ).

ಅರೆನೆಲೆಯ ಮುಱಿದಿಟ್ಟಣಿಸಿ ತಲೆ
 ವರಿಗೆಯಲಿ ಹೊಕ್ಕೊಕ್ಕಿ ದುರ್ಗದ
 ಹಿರಿಯ ಹುಲಿಮುಖದೊಳಗೆ ಹೊಯ್ದರು ಬೇಹಬೇಹವರ |
 ಅರಸ ಕೇಳೈ ದೈತ್ಯ¹ಭಟರ¹
 ಚ್ಚರಿಯ ಮಾಡಿದರಳಿದವರನೆ
 ಚ್ಚುಱಿಸಿದರು ಮಯವಿರಚಿತಾವ್ಯತನಲಿಲಕೂಪದಲಿ || ೩೦

ಮಯನ ಬಿನ್ನಾಣವನು ದೇವ
 ತ್ರಯವಱಿದುದಿದು ತೀರಲಸುರರ
 ಲಯವೆನುತ ಹರಿ ಧೇನುವಬುಜಾನನನು ಕಟುವಾಗಿ |
 ಭಯವಿಹಿನರು ಹೊಕ್ಕರಾ ಬಾ
 ವಿಯನು ಬತ್ತಿಸಿ ಬಳಕ ದೈತ್ಯರ
 ಜಯವ ಮುಱಿದರು ಮೋಹನದ ಬೌದ್ಧಾವತಾರದಲಿ || ೩೧

ಭವನ ಭಕುತಿಯ ಬಿಡಿಸಿದರು ಶಾಂ
 ಭವನುಸಿದ್ಧಾಂತವನು ಬೌದ್ಧ
 ವ್ಯವಹರಣೆಗಳ ಮಾಯೆಯಲಿ ಕೆಡಹಿದರು ಕಪಟದಲಿ |
 ಯುವತಿಯರು ಪರಪುರುಷಯೋಗ
 ಪ್ರವರದೀಕ್ಷಿತರಾಯ್ತ ಬೌದ್ಧನ
 ವಿವಿಧ ಮಾಯೆಗೆ ಮಾಱುವೋದುದು ಮನ ²ಸುರಾರಿಗಳ² || ೩೨

ಹರಿ ಸರೋಜಾನನರು ಶೂಲಿಯ
 ಹೊರೆಗೆ ಬಂದರು ದೇವದೈತ್ಯರ
 ಪುರವಧರ್ಮದ ³ಪೇಟೆ³ಯಾದುದು ನಯನಪಾವಕನ |
 ಕರೆದು ಬೆಸಸುವಡಿದು ನಮಯವೀ
 ಸುರರ ⁴ಸಲಹುವ ಚಿತ್ತ⁴ವುಳ್ಳರೆ
 ಕರುಣ ಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದರು ಪಾರ್ವತೀಪತಿಗೆ || ೩೩

ಬಿಲ್ಲ ತುಡುಕಿದನಭವನೆಡಬಲ
 ದಲ್ಲ ಜಯಜಯಜಯಜಯಧ್ವನಿ
 ಘಲ್ಲಿಸ್ತೀರೇಳುಭುವನಶ್ರವಣವೀಧಿಗಳ |

1 ರೊಂದ ಚ.ತ.ದ.ಪ.ಬ). 2 ಮಹಾಸುರರ (ಕ). 3 ಮೇರೆ (ಕ),
 ಪೀರೆ (ಛ.ಪ.ಚ.ತ), ವೇಡೆ (ದ), ಪೇರೆ (ಬ). 4 ಸಾಕುವ ನಮಯ (ಕ).

ಭುಲ್ಲವಿಸಿ ಹಯ ಪದನಮೂಹವ
ಚೆಲ್ಲದವು ಸಕ್ರಮದ ಪಾಳಿಯು
ಪಲ್ಲವಿಕೆ ಪರಿವಡೆದುದಮಳಪ್ರಣವಮಯವಾಗಿ ||

೩೫

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯಳ್ಳೆಯ
ತುಡುಕೆ ಕುಣಿದವು ವೇದಹಯ ಬಲ
ನೆಡಪುರಃಪಶ್ಚಿಮದ¹ಲೆಹಗುವ¹ ಮಂತ್ರಕೋಟಿಗಳ |
ನುಡಿಯಲರಿದಾಕಾಶ²ಸರಸಿ²ಯೊ
ಳಿಡಿದ ತಾವರೆಮುಗುಳುಗಳೊ ಸುರ
ಪಡೆಯೊಳಿತ್ತಿದ ಮುಗಿದ ಕೈಗಳೊ ಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ ||

೩೬

ಪರಮ ಶ್ರುತಿ ವೇದಾಂ³ಗ³ ಮಂತ್ರೋ
ತ್ಕರ ಧರಿತ್ರಿ ಕುಲಾದ್ರಿ ಸಸಿ ಭಾ
ಸ್ಮರ ಸುರೋರಗ ಜಲಧಿ ನದಿ ಸಕ್ಷತ್ರರಾಶಿಗಳು |
ಸರಸಿರುಹಭವ ವಿಷ್ಣು ವಿವಿಧಾ
ಧ್ವರ ಮುನೀಂದ್ರ ಗ್ರಹವು ಸಚರಾ
ಚರವುಘೇ ಎಂ⁴ದೆಹಿಗು⁴ತಿರ್ದುದು ಶಿವನ ಬಳಸಿನಲಿ ||

೩೭

ಒದಗಿತ್ತೀ ಹೇಳಿದ ಸಮಸ್ತ
ತ್ರಿದಶ ಸಚರಾಚರವು ತಮ್ಮಂ
ಗದಲಿ ರಚಿಸಿದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಕೃತನಿಯೋಗದಲಿ |
ಅದುಬಳಿಕ ನಿರ್ಜರನಮೂಹಾ
ಭ್ಯುದಯವೈಸಲೆ ಧನುವ ಕೊಂಡನು
ಮದನರಿಪು ತಿರುಹಿದನು ಬೆರಳಲಿ ಪಾಶುಪತಶರವ ||

೩೮

ಕೃತಕವೋ ದಿಟವೋ ⁵ದು⁵ರಂತರ
ಶ್ರುತಿಗಳಹಿಯವು ನಮ್ಮ ಮಿಡುಕುವ
ಮತಿಯ ಪಾಡೇ ನಿಮಿಷಕಬುಜಭವಾಂಡ ಕೋಟಿಗಳ |
ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನಗ್ಗಳದ ನಯನಾ
ಹುತಿಯ ಮಾಡುವ ತ್ರಿಪುರಹರ ಸಂ
ಗತಿಯ ಸಮಯವ ಹಾರಿದನು ಸುರವರುಷ ನಾವಿರವ ||

೩೯

¹ ಮಣವಿನ (ಕ). ² ಶರಧಿ (ಕ.ಗ.ಟ). ³ ತ (ಕ.ಗ.ಚ.ಟ)
ದೊಣಲು (ಕ). ⁴ ನಿ (ಕ.ಚ).

ಕೂಡಿದವು ಪುರ ಮೂರು ನಿಮಿಷದೊ
 ಳೀಡಿದುದು ನಯನವನ್ನಿತ್ತು
 ಕೂಡಿ ಹುರಿಗೊಂಡೊಕಿ ಹರಿದುದು ಪಾಶುಪತದಾಣ |
 ರೂಡಿ ಹೊರಳಿಯ ಹೊಗೆಯ ಜೋಡಿಯ
 ನೀಡುನಾಲಗೆ ಪುರದ ಸುತ್ತಲು
 ಕೂಡೆ 'ವೇಡೆಯವಾಯ್ತು' ಹರಹಿನ ಕಿಡಿಯ ಗಡಣವಲಿ || ೪೦

ಕಟ್ಟಿತುರಿ ದೆಸೆ ನಾಲ್ಕುಜಲ ಬೆ
 ನ್ನಟ್ಟಿ ಹೊಯ್ದುದು ಬಿನುಗುಗಳ ಜಗ
 ಜಟ್ಟಿಗಳನೊಡಗಿಸಿತು ಮಡುಗಿಸಿತಸುರನಾರಿಯರ |
 ದಿಟ್ಟುರುರಿದುದು ಎರರನುಗಳ
 ಬಿಟ್ಟರಭವದ್ರೋಹಿಗಳು ನೆಹು
 ಕೆಟ್ಟ ಕೇಡಿಂಗಾರು ಮಡುಗುವರರನ ಕೇಳೆಂದ || ೪೧

ನರಳ ಮೊನೆಯಲಿ ನಿಡಿದ ಕಿಡಿಯೊಂ
 ದೆರಡಜಲ ಬೆಂದುದು ಪುರತ್ರಯ
 ವರನ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಬಾಣದ ಬಾಯಿಧಾರೆಗಳ |
 ಹರನ ನಯನದ ಕಿಚ್ಚು ಕಾಣದು
 ಪುರವನಾ ಖಾತಿಯಲಿ ಭೇದಿಸಿ
 ಮುರಿಮುರಿದು ಸುಡತೊಡಗಿತಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ || ೪೨

ಎಲೆ ಚತುರ್ದಶಜಗವನುರಿಯ
 ಪ್ಪಳಿಸಿತೇ ಬೆಂದುದು ಸುರೌಘದ
 ಗೆಲವು ಕರೆಯಾ ಕಲ್ಪಮೇಘವನುರಿಯ ಮಾಣಿಸಲಿ |
 ಬಲುಕಣಿಗಳಲ್ಲಾ ಜನಾರ್ದನ
 ನಳಿನಭವರಾವಡೆಯನುತ ಕಳ
 ವಳಿಸಿದುದು ಮೊಹಿಯಿಟ್ಟು ದಭವನ ಮುಂದೆ ಭುವನಜನ || ೪೩

ಅರಿಪುರತ್ರಯದಹನಕರ್ಮ
 ಸ್ಫುರಣವನ್ನತ್ಕಾರ್ಯವದು ಗೋ
 ಚರಿಸಿತಲ್ಲಂ ಮೇಲಣುಚಿತಾನುಚಿತಕೃತ್ಯವನು |

ಕರುಣಾ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ಜನನಂ
ಹರಣಕಾಲವೊ ಮೇಣು ¹ರಕ್ಷಾ
ಕರಣ¹ ಕಾಲವೊ ದೇವ ²ಎಂದೊಲಿದುದು² ಭುವನಜನ || ೪೪

ತ್ರಾಹಿ ಮದನಾಂತಕ ಪುರತ್ರಯ
ದಾಹ ಹರ ಶಂಕರ ³ಮಹೇಶ³
ತ್ರಾಹಿ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ವಿನಾಕಿ ತ್ರಾಹಿ ಲೋಕೇಶ |
ದ್ರೋಹಿಗಳು ⁴ಧೂಳಾಯು⁴ ಬಳಕಿನೊ
ಳೀ ಹದನು ಬಂದಿದೆ ಜಗತ್ರಯ
ರೂಹುಗೆಡುತಿದೆ ⁵ದೇವ ಎಂದುದು ಸಕಲ ಭುವನಜನ⁵ || ೪೫

ಕರುಣರಸದಲಿ ನನೆದು ನಗೆಯಂ
ಕುರಿಸಲಾಜ್ಞಾಹಸ್ತದಲಿ ಶಂ
ಕರನ ಹೂಂಕರಣೆಯಲಿ ತಳಿತುರಿ ತಗ್ಗಿ ತಲ್ಲಲ್ಲಿ |
ಶಿರವ ತಡಹುತ ದೇವತತಿ ಪುರ
ಹರನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರು ಮಹಾರಥ
ಹರಿದು ನಿಜನಂಸ್ಥಾನಸಂಗತವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ || * ೪೬

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

¹ ದಕ್ಷಾಧ್ವರಣ (ಕ), ರಕ್ಷಾಧರಣ (ದ). ² ಯೆಂದುದು ಸಕಲ (ಕ),
ಯೆಂದೊಲಿದುದು (ಪ). ³ ಮಹೇಶ್ವರ (ಕ). ⁴ ಬಯಲಾಯ್ತು. ⁵ ಜಯ
ಜಯೆಂದೊಲಿತ್ತು ಭುವನಜನ (ಕ).

* ಐದನೆಯ ಪದ್ಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ (ನ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಪಾತವಿದೆ.

ಎಂಟನೆಯ ನಂದಿ

ಸೂಚನೆ || ಪೃಥಿವಿಪತಿ ಮಾದ್ರೇಶನನು ಸಾ
ರಥಿಯ ಮಾಡಿದನೊಲವು ಮಿಗಲತಿ
ರಥ ಭಯಂಕರ ಭಾನುಸುತ¹ನಾಹವಕೆ ನಡೆತಂದ¹ ||

ಹರನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡಖಳ ದಿವಿಜರು
ಹರೆದುದ್ದೀ ಪರಿ ಕಮಲಭವನೀ
ಶ್ವರನ ಸಾರಥಿಯಾಗೆ ಸಾರಿದುದಮರರಭ್ಯುದಯ |
ಹರಿಯ ಸಾರಥಿತನದಿ ಜಯವಂ
ಕುರಿನಿತವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಲಿ
ಕುರುಬಲಕೆ ಗೆಲವಾದಡೊಳ್ಳಿತು ಮಾವ ಕೇಳೆಂದ || ೧

ಹರನು ಬಿಲುವಿದ್ಯವನು ಕೊಡುತವೆ
ಪರಶುರಾಮಂಗಂದನಧಮರಿ
ಗೊರೆಯದಿರು ಸತ್ಪಾತ್ರ²ಕಿದನಾ³ದರಿಸಿ ಕಲ³ಸೆಂದ³ !
ಸುರರ ಮೆಚ್ಚಿದ ರಾಮನೀತನ
ಕರೆದು ಗರುಡಿಯ ಹೊಗಿಸಿದನು ⁴ಕಡು⁴
ಗರುವನೀ ರಾಧೇಯನಧಮನೆ ಮಾವ ಕೇಳೆಂದ || ೨

ಸೂತಕುಲಸಂಭವನೆ ಭುವನ
ಖ್ಯಾತ ಕರ್ಣನು ಸಾಕಿದಾತನು
ಸೂತನಾದಡೆ ಮಾವ ಕೇಳನ್ನಯಕೆ ಹಳಿವುಂಟೆ |
ಸ್ವಾತಿಯುದಕದೊಳಾದ ಮೌಕ್ತಿಕ
ವ್ರಾತಕಯ್ಯನೆ ಚಿಪ್ಪು ನಿಮಗಿ
ನ್ನೇತಕ್ಕೀ ಸಂದೇಹ ⁵ರವಿಸುತ ಸೂತನಲ್ಲೆಂದ⁵ || ೩

ಈ ದುರಾಗ್ರಹ ನಿ⁶ನ್ನ⁶ ಚಿತ್ತದೊ
ಳಾದುದೇ ತಪ್ಪೇನು ಕೋಗಿಲೆ
ಯಾದರಿಸಿದಡೆ ಬೇವು ಮಾವಹುದಾದಡೆಮಗೇನು |

---

¹ ಹೊಹಿವಂಟನಾಹವಕೆ (ಕ). ² ವಜ್ರದಾ (ಟ.ಪ). ³ ಸೆನಲು (ಕ.ಗ).

⁴ ಬರ (ಕ). ⁵ ಸಾರಥಿಯಾಗು ಸಾಕೆಂದ (ಗ.ದ). ⁶ ಮ್ಮ (ಕ).

ಕಾದಿ ಗೆಲು¹ವುದು ಭಾರಿ ಗುರು¹ ಭೀ
ಷ್ಮಾದಿಭಟರೇನಾದರೈ ತಾ
ನಾದುದಾಗಲಿ ನಾವು ಸಾರಥಿಯಾದೆವೇಳೆಂದ ||

೪

ನಿಮ್ಮ ವಿಜಯಶ್ರೀಯ ಕಡೆಗೆ
ಘೋಷ್ಠ ಮುಖದಲಿ² ಮುರಿದುದಾದಡೆ
ನಮ್ಮ ಕೊರತೆಯದೇಕೆ ಕರಸೈ ಸೂತನಂದನನ |
ನ³ಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯಾವುದದನೀ
ತಮ್ಮ ಪಿಾ⁴ಉದು⁴ ನಡೆದನಾದಡೆ
ನಮ್ಮ⁵ವಾಘೆಯ ಬೀಳುಕೊಡುವೆವು⁵ ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||

೫

ಹೊತ್ತ ದುಗುಡವ ಹಾಯ್ಕಿ ಕೈವಿಡಿ
ದೆತ್ತಿ ಕರ್ಣನ ಕೊಟ್ಟು ಮೈಗಳ
ಲೆತ್ತು ಗುಡಿಗಳ ರೋಮ ಪುಳಕದ ಪೂರ್ಣಹರುಷದಲಿ |
ಬತ್ತಿ ತಂತನಾ ಪಜಲನಿಧಿ
ಚಿತ್ತ ದುರುಸಂದೇಹತರುವಿನ
ಬಿತ್ತು ಕರಿಮೊಳೆಪೋಯ್ತು ನಿನ್ನ ಮಗಂಗೆ "ನಿಮಿಷದಲಿ" ||

೬

ಬೀಳುಕೊಂಡನು ಶಲ್ಯನನು ಭೂ
ಪಾಲನಿತ್ತಲು ಕರ್ಣನಾಯುಧ
ಶಾಲೆಯಲಿ ಶುಚಿಯಾಗಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ⁷ವನು ಪೂಜಿಸಿದ⁷ |
ಸಾಲದೀವಿಗೆಗಳನು ಶಸ್ತ್ರ
ಜ್ವಾಲೆ ಮಿಕ್ಕವು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಧಾರಾ
ಭೀಳವಿಕ್ರಮ ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗಿತವಾದವಡಿಗಡಿಗೆ ||

೭

ಕುಟಿಯ ಹಣಿದದ ಕೋಳಿಕೋಣನ
ಮುಖದಲೆಯ ವಿಸಾಲಿನ ೨ಕುತದ
ದುಃಖದುಃಖವ ದಂಡೆಯಲಿ ಕಲಸಿದ ಕೂಳ ಮುದ್ದೆಗಳ |
ಹೊಣಿಗೆ ಬಡಿಸಿದ⁸ ಭೂತಬಲಿ ಜೊ
ಬ್ಬಿಹಿತದೊಡನುಬ್ಬೇಳ್ವ ಲಗ್ನೆಯ
ಹಣಿಗಳಬ್ಬ ರವಾಯ್ತು ಕರ್ಣನ ಶಸ್ತ್ರಪೂಜೆಯಲಿ ||

೮

¹ ವರಭಾರವಿದು (ಗ). ² ಘೋಷ್ಠ ಮೈ ನಮ್ಮಲಿ (ಕ). ³ ಎ (ಕ).
⁴ ಉದೆ (ಕ), ಉಯೆ (ಚ.ಪ.ತ). ⁵ ವಾಣಿಯ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟವು. ⁶ ಹರುಷ
ದಲಿ (ನ). ⁷ ಗಳನರ್ಚಿಸಿದ. ⁸ ಸುವ.

ವಿರಚಿಸಿತು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಪೂಜಾ
 ಪರಿ^೧ನರಣ^೧ ರವಿಸೂನು ದರ್ಭಾಂ
 ಕುರದ ಶಯನಸ್ಥಾನದಲಿ ಮಾಡಿದನು ಜಾಗರವ |
 ಕುರುನ್ಯಪಾಲನ ಪಾಳೆಯದೊಳಾ
 ಯಿರುಳು ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ ಶಸ್ತ್ರೋ
 ತ್ಯರೆ ಸಮಾರಾಧನೆಯೊಳಿದು^೨ದು ^೩ಕೂಡೆ ನೃಪಕಟಕ^೨ || ೯

ನವೆದುದಿರುಳರುಣೋದಯದಲಾ
 ಹವದ ಸಂಭ್ರಮರಭಸವೆದ್ದುದು
 ವಿವಿಧ ಬಲಭಾರಣೆಯ ಭುಲ್ಲವಣೆಯ ಭಡಾಳದಲಿ |
 ತವಕಿಸುತ ಬಿಗಿ ವಾರುವನ ತಾ
 ಸವಗವನು ಬಲ್ಲೆಹವ ನೀಸಕ
 ಕವಚಗಳನೆಂಬಬ್ಬ ರಣ ರಂಜಿಸಿತು ರಾವ್ತರಲಿ || ೧೦

ಬಿಡು ಗಜವ ಬಿಗಿ ^೪ಜಂಚೆಗಳ ತೆಗೆ
^೧ದಡಿ^೪ಯ ಹಾಯಿಕು ಗುಳವ ತಾ ಮೊಗ
 ವಡವ ಕೊಡು ಪಟ್ಟಿಯವ ಕೈಯಲಿ ಬೀಸು ^೫ಚೌರಿಗಳ |
 ತಡವಿದೇನೋ ನಾಯಿ ಸಡಿಫಡ
 ಕೆಡೆಯೆನುತ ತಮ್ಮೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ
 ಜಡಿಯಲಬ್ಬ ರವಾ^೬ದುದಾ^೬ರೋಹಕರ ಕೇರಿಯಲಿ || ೧೧

ಕೀಲ ತೆಗೆಯಚ್ಚುಗಳ ಹೆರೆ ಬಲು
 ಗಾಲಿಗಳ ಜೋಡಿಸು ಪತಾಕಾ
 ಜಾಲವನು ನಿಲಿಸಿನ ಬಲಿ ಬಲುಮಿಣಿಯ ಬಿಗಿಯೆನುತ |
 ಮೇಲೆಮೇಲಬ್ಬರದ ಘೋಳಾ
 ಘೋಳಿ ಘಲ್ಲನೆ ದೆಸೆಯಲತಿರಧ
 ಜಾಲ ^೭ಕವಿದುದು^೭ ಕದನಕೌತೂಹಲರ ^೮ಕೇರಿಯಲಿ^೮ || ೧೨

ನೀಡು ಬಿಲುಬತ್ತಳಿಕೆಯನು ನಡೆ
 ಜೋಡ ತೆಗೆ ತಾ ಸವಳವನು ರಣ
^೯ಪೇಡನೇ^೯ ಫಡ ಘಾಯವನು ^{೧೦}ಬಿಗಿ ಮದ್ದನರೆಯೆನುತ^{೧೦} |

^೧ ಚರಿಯ (ಕ), ಕರಣ (ದ). ^೨ ವರಮಹಾಕಟಕ (ಗ.ದ), ಸಕಲಬಲ
 ವೆಂದ (ಟ.ತ). ^೩ ಗಂಚೆ (ಬ). ^೪ ತಡೆ (ಕ). ^೫ ಚಮರಿ (ಕ). ^೬ ಯಿತಾ
 (ಕ.ಗ.ಚ). ^೭ ವೆದ್ದುದು (ಕ.ಗ.ನ). ^೮ ಕಡುಹಿನಲಿ (ಕ.ಗ.ದ.ನ). ^೯ ಹೇಡಿ
 ಯೇ (ಕ.ಗ.), ಬೀಡನೇ (ಪ). ^{೧೦} ತೊಳವೆದ್ದು ನಿಕ್ಕನುತ (ಕ).

ಕೂಡೆ ತಮತಮಗಾಹವದ ಖಯ
ಪೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ¹ನುಭಟ¹ರಬ್ಬರ
ಝಾಡಿ ²ಮನಗಿತು ಕದನಗಲಿ² ಕಾಲಾಳ ಕೇರಿಯಲ || ೧೩

ಬಿರಿದುದಬುಜಭವಾಂಡವೆನೆ ಭೋಂ
ಕರಿಸಿದವು ನಿನ್ನಾಳತತಿ ನಿ
ಬ್ಬರದ ಬಿರುದನು ಬೀಟುತಿದವು ಗೌರುಗಹಳಿಗಳು |
ಎರಲು ಸುಳಿದುದು ದೀಪಶಿಖ ಪರಿ
ಹರಿಸಿದತಿಬಲದಬ್ಬರದ ನಿ
ಪ್ಪುರತೆಗಂಜದೆ ಮಾಣದೆನೆ ಹೆಚ್ಚಿಹಿಂಗಿತಾ ರಜನಿ || ೧೪

ಅರನ ಕೇಳಭ್ಯುದಿತವಾ³ದುದು³
ನರನಕೈರವರಾಜಿ ಕೋಮಲ
ನರನಿರುಹವನವಾದುದಾಕ್ಷಣ ⁴ನುರಭ⁴ನಿರ್ಮುಕ್ತ |
ಕಿರಣ ತೋಮರ ದಕ್ಷಿಣೋರು
ಸ್ಪುರಣ ತಿಮಿರ ಮೃಗೀಕದಂಬಕ
ತರಣಿ ನೂಕಿದನುದಯ⁵ಶೈಲಕ⁵ ರತುನಮಯ ರಥವ || ೧೫

ಉಲಿವ ಮಂಗಳಪಾಠಕರ ಕಳ
ಕಳಿಕೆ ಮೆಚ್ಚಿಯಲು ಹೊಳೆವ ಹೊಂಬ
ಟ್ಟಲಲಿ ಸೂನಿದನರ್ಘ್ಯ ಜಲವನು ಜನಕನಿದಿರಿನಲಿ |
ಲಲಿತ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳನು ಕರ
ತಳದೊಳಾಂತು ಮಹೀನುರರಿಗ
ಗ್ಗಲೆಯನಿತ್ತನು ಧೇನುಮಣಿಕನಕಾದಿ ವಸ್ತುಗಳ || ೧೬

ವರ ನಿಭಾರಿಯ ಬಳಿವಿನಲಿ ಬಲ
ಮುರಿಯ ಬಿಗಿದನು ಪದಮುಖಕೆ ಮುಂ
ಜೆಹಗ ಬಿಟ್ಟನು ಬಿಗಿದ ಬದ್ಧಗೆ ದಾರ ಗೊಂಪೆಯವ |
ಕಿರಣ ಲಹರಿಯ ವಜ್ರಮಾಣಿಕ
ಪರಿರಚಿತ ಭುಜಕಂಠಕರ್ಣಾ
ಭರಣ ಚರಣದ ಖಡೆಯದಲಿ ರಂಜಿಸಿದನಾ ಕರ್ಣ || ೧೭

¹ ಬರೆಯ (ಕ). ² ಕವಿದುದು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ (ಕ.ಗ.ದ.ನ). ³ ಯಿತು (ಕ). ⁴ ವನಧಿ (ತ.ದ). ⁵ ಗಿರಿಯಲಿ (ಕ.ಗ.ಚ.ಟ.ನ.ಪ).

ದಿನಗಣನೆ ಹದಿನೆಂಟು ಕೋಟಿಯ
 ಕನಕವಂದಿ¹ನ ದಿನದಿ ಚೆಲ್ಲದ¹
 ನನುಪಮಿತ ²ಧನರತುನ ಭಂಡಾರವನು ತೆಗೆತೆಗನಿ² |
³ಮನದಣಿಯೆ³ ಯಾಚಕ⁴ರಿಗಿತ್ತುದ⁴
 ನೆನಗೆ ಬಣ್ಣಸಲಳವೆ ಕೇಳೈ
 ಜನಪ ಕರ್ಣನದೇನ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನೊ ಮನದೊಳಗೆ || ೧೮

ಹೊಳೆಹೊಳೆದವಾಭರಣ ತಾರಾ
 ವಳಿಗಳಂತಿರೆ ಪೂರ್ಣಶಶಿಮಂ
 ಡಲದವೊಲು ತನುಕಾಂತಿ ತಿವಿದುದು ನಿಖಳ ದಿಗುತಟವ |
 ತಳಿತ ವಿಕ್ರಮ ಸುಪ್ರತಾಪೋ
 ಜ್ವಲಿತ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆ ಜಗತ್ರಯ
 ದೊಳಗೆ ಝಳಪಿಸೆ ಕರ್ಣನೆಸೆದನು ⁵ದಿವ್ಯ⁵ತೇಜದಲಿ || ೧೯

ದೇವ ಗುರು ವಿಪ್ರರಿಗೆ ಬಹು ಸಂ
 ಭಾವನೆಯ ಮಾಡಿದನು ⁶ಶಸ್ತ್ರಾ⁶
 ಸ್ತ್ರಾವಳಿಯ ⁷ತರಿನಿ⁷ದನು ತುಂಬಿಸಿದನು ವರೂಢದಲಿ |
 ರಾವುತರಿಗಾರೋಹಕರಿಗೆ ಭ
 ಟಾವಳಿಗೆ ರಥಿಕರಿಗೆ ಚೆಲ್ಲದ
 ನಾ ವಿವಿಧ ಸೌಗಂಧಭಾವಿತ ಯಕ್ಷಕರ್ದಮವ || ೨೦

ನಡೆದು ಬಂದನು ರಥಕೆ ದೆಸೆ ಕಂ
 ಪಿ⁸ಡುತ⁸ ನೆರೆದ ಮಹಾಪ್ರಧಾನರ
 ನಡುವೆ ಚಲಿಸುವ ಚಾತುರಂಗದ ಸುಳಿಯ ನಂದಣಿಯ |
 ಒ⁹ಡನೆ⁹ ನೆಲನಳ್ಳಿಲು¹⁰ಯೆ¹⁰ ವಾದ್ಯದ
 ಗಡಣ ¹¹ಮೊರೆದು¹¹ ಪಾಲಕರ ಗಡ
 ಬಡಿ¹²ಯ ಕಳರವ¹² ಬಗಿದುದಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ || ೨೧

¹ ಜನಕ್ಕೆ ಸೂಸಿದ (ಕ.ಗ.ಚ). ² ನಾ ಧನವನು ಭಂಡಾರವನು; ತೆಗನಿ (ಕ), ಭಂಡಾರವನು ಧನರತುನ ಮಣಿಗಣವ (ಗ), ನಾ ಧನಭಾರ ಭಂಡಾರವನು ತೆಗನಿ (ತ), ಧನವನು ಸುಭಂಡಾರದಲಿ ತೆಗೆತೆಗನಿ (ದ.ನ). ³ ಕನಕವನು (ಕ). ⁴ ರುಹೊತ್ತುದ (ಗ). ⁵ ನಿಖಳ (ಕ.ಗ.ಟ). ⁶ ಶರಶ (ಕ.ಗ). ⁷ ತೆಗೆನಿ (ಪ.ತ.ದ). ⁸ ಡಲು (ದ). ⁹ ಡೆಯ (ಕ). ¹⁰ ವ (ಕ). ¹¹ ಮೊರೆದು (ದ.ಪ.ಬ.ನ), ಮೊರೆದುವು (ತ), ರಥನದ (ಕ). ¹² ಕೆ ಗಳರವ (ಕ), ಯ ಕಳೆ ಕಳೆ (ಪ).

ಅತಿರಭನದಿಂದಾಯ್ತು ಸೇನಾ
 ಪತಿಯ ಪಯಣವಲಾ ಎನುತ ಗುರು
 ಸುತ ಶಕುನಿ ಕೃತವರ್ಮ ಕೃಪ ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳು |
 ವಿತತ ಸನ್ನಾಹದಲಿ ಕುರುಭೂ
 ಪತಿ ಸಹಿತ ಹೊಜಿವಂಟು ಭಾಸ್ಕರ
 ಸುತನ ಸನ್ನೆಯ ಮೇಲಿ ನಡೆದರು ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿಸಿ¹ || ೨೨

ಬಳಿಯ ನೆಲನುಗ್ಗಿ ಡಣಿ²ಗಳ² ವೆ
 ಗ್ಗಲೆಯ ಸುಭಟರೆ ಮೇಳದಲಿ ಬಂ
 ದಿಗ್ಗಿದು ದಂಡಿಗೆಯಿಂದ ನಸುನಗುತೇಳಿದನು ರಥವ |
 ಚಳಹಯಂಗಳು ಹುರಿಯ³ ವಾಘೆಯ³
 ನಳವಡಿಸೆ ಬಲನೆಡಕೆ ವಾಜಿಯ
 ಸುಳಿಸಿ ಸಾರಥಿತನವ ತೋಳಿದನಂದು ಕಲಿ ಶಲ್ಯ || ೨೩

ಬಳಿಯ ಪಾಯವಧಾರುಗಳ ಕಳ
 ಕಳದೊಳಗೆ ರಥವೇಳಿದನು ನೆಲ
 ಹಿಳಿಯೆ ಹೇರಾಳಿಸಿತು ಬಹುವಿಧ ವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷ⁴ |
 ತಳಿತವಮಳಚ್ಚತ್ರ ಚಮರಾ
 ವಳಿಯ ಝಲ್ಲಿಯ ಪಟ್ಟಿಗಳ ನವ
 ಪಳಹರಧ್ವಜದಂಡವೆತ್ತಿತು ವರ ರಥಾಗ್ರದಲಿ || ೨೪

ಇಕ್ಕಲದ ರಾವುತರ ತೇರಿನ
 ತೆಕ್ಕೆಗಳ ಗಜಘಟಿಯ ಕಾಲಾ
 ಳಕ್ಕಜದ ನಿನ್ನಾಳ ಸೂಳಿನ ಲಗ್ಗೆ⁴ದಂ⁴ಬಟದ |
 ಉಕ್ಕಿತ್ತೋ ವಿಲಯಾಬ್ಧಿಯೆನೆ ಸಾ
 ಲಿಕ್ಕಿ ನಡೆದುದು ಸೇನೆ ರಾಯನ
 ಸಿಕ್ಕಿನವನರದಾನೆ ನಿಜಪಾಳೆಯವ⁵ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ⁵ || ೨೫

ರಾಯ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಕಲಿ ರಾ
 ಧೇಯ ಬರುತಿರೆ ತೋಳಿದುತ್ತಾ
 ತಾಯತವನೇನೆಂಬೆನ್ನೈ ಶಿವಶಿವ ಮಹಾದೇವ |

¹ ದುಡು ನಿಖಳ ಪರಿವಾರ (ಕ). ² ಯಲಿ (ಗ). ³ ಹಗ್ಗವ (ಕ).

⁴ ತಂ (ದ). ⁵ ಹೊಜಿವಂಟು (ಕ.ಗ.ದ).

ಪಾಯನದ ತಡೆ ಭೂಮಿಕಂಪ ನಿ
ಜಾಯುಧಂಗಳ ಕಿಡಿ ಗಜಾತ್ಮನಿ
ಕಾಯ¹ರಥವಾಜಿಗಳ¹ ಕಂಬನಿ ಕಾಣಲಾಯ್ತೆಂದ || ೨೬

ಒದಡಿದವು ನರಿ ಮುಂದೆ ಕರ್ಣನ
ಕುದುರೆಗಳು ಮುಗ್ಗಿದವು ಪರಿವೇ
ಷದಲಿ ಸಪ್ತಗ್ರಹದ ವಕ್ರತೆ ಸೂರ್ಯ²ಮಂಡಲಕೆ² |
ಇದಿರಿನಲಿ³ ಬಿಡು³ಗಳ ಧೂಳಿಯು
ಕೆದಡು ಬೀಸಿತು ನಿಖಳ ಬಲ ಮು
ಚ್ಚಿದುದು ಕಂಗಳನವನಿಪತಿ ಕಂಡನು ಮಹಾದ್ಭುತವ || ೨೭

ತೃಣಕೆ⁴ ಕೊಂಬನೆ⁴ ಕರ್ಣನಿದನಾ
ರಣಿಸುವರು ದುಷ್ಕರ್ಮಶೇಷದ
ಮಣಿನಿಬದ್ಧರು ಕಂಡು ಮಾಡುವುದೇನು ಕೌರವರು |
ರಣಮನೋರಾಗದಲಿ ದಳನಂ
ದಣಿಯ ನಿಲಿಸಿದನತಿರಥರ ಲಾ
ವಣಿಗೆಗೊಂಡನು ಕರ್ಣ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಕೈಮುಗಿದು || ೨೮

ನೊಂದವರು ನಿಲಿ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕೆ
ಹಿಂದುಗಳೆವರು ಮರಳಿ ಮನೆಗಳ
ಹಿಂದಣಾಸೆಯ ಹೇವ ಹುಕುರಿಗಿಂದು ಮಹನವಮಿ |
ನಿಂದರೊಳ್ಳಿತು ನೃಪನ⁵ ದೆಸೆಯಲಿ⁵
ಕಂದು ಕಲೆಯುಳ್ಳವರು ಕಾಳೆಗ
ವಿಂದು ಬೆಟ್ಟಿತು ಬೀಳುಕೊಂಬುದು ಭೀತಿ ಬೇಡೆಂದ || ೨೯

ಓಡಿ ನಾಚಿಸುವವರು ನಿಲಿ ರಣ
ಬೇಡರಿಗಳೆ ಮರಳಿ ಮನವ
ಲ್ಲಾಡಿ ಮಹಿ⁶ಗುವರೇಳಿ⁶ ಮರಣದಲಾವ ಫಲಸಿದ್ಧಿ |
ಕೊಡುಗಲಕರು ನಿಲ್ಲಯಿಹಪರ
ಗೇಡಿಗರು ಹೆಣ್ಣಿನಾರಿ ಗುಣದಲಿ
ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು ಖಾತಿಗೊಳ್ಳೆನು ಹೋಗಿ ನೀವೆಂದ || ೩೦

¹ ಗಳ ಬಲುತರದ (ಕ). ² ಬಿಂಬದಲಿ (ಕ), ಮಂಡಲದ (ತ), ಮಂಡ
ಲವ (ಬ.ನ). ³ ಬಲು (ಕ). ⁴ ಕೊಳ್ಳನು (ಕ). ⁵ ಕಾರ್ಯಕೆ (ಕ).
⁶ ಗಲದೇಕೆ (ಕ).

ಸಂದ ಸುಭಟರು ಬನ್ನಿ ಸ್ವರ್ಗದ
 ಬಂದಿಕಾಟರು ಬನ್ನಿ ಮನದಿಂ
 ಮುಂದೆ ಹಜ್ಜೆಯ ತವಕಿಗರು ಬಹುದೆನ್ನ ಸಂಗಾತ |
 ನೊಂದಡು¹ಬ್ಬುವರಿತ್ತ¹ ಬನ್ನಿ ಪು
 ರಂದರನ²ಸರ²ಗದ್ದುಗೆಗೆ ಮನ
³ಸಂ³ದವರು ಹೊಗಿ ರಣವನೆಂದನು⁴ ಕರ್ಣ ನಿಜಬಲಕೆ⁴ || ೩೧

ವೀರಭಟರಾಹವವ ಹೊಗಿ ಜ
 ರ್ಜ್ವಾ ರರಿತ್ತಲು⁵ ನಡೆಯಿ⁵ ಕದನವಿ
 ಚಾರ⁶ಶೀಲರು⁶ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಮಹಾರಥಾದಿಗಳು |
 ಆರು ಬಲ್ಲರು ಸಮರಯಜ್ಞದ
 ಸಾರವನು ಪಾವಿಗಳರಟ ಶ
 ರೀರವನು⁷ ಕೊಡಿ ಪಡೆಯ ಮುಕ್ತಿಯನೆಂದನಾ ಕರ್ಣ⁷ || ೩೨

ರಾಯ ಕೇಳೈ ಕರ್ಪುರದ ತವ
 ಲಾಯಿಗಳನೊಡೆದೊಡೆದು ಭಟರಿಗೆ
 ಹಾಯಿಕಿದನಂಜುಳಿ⁸ಗಳಲ⁸ ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ಬೇಸಟದೆ |
 ಸಾಯದಿಹರೇ ರಣದೊಳಗೆ ರಾ
 ಧೇಯನೀ ಮನ್ನಣೆಗೆ⁹ ಬದುಕುವ⁹
 ನಾಯಿಹಪರವುಂಟೆ ಎಂದುದು ನಿಖಳ ಪರಿವಾರ || ೩೩

ಕೇಳಿರೈ ಪರಿವಾರವಿಂದಿನ
 ಕಾಳೆಗವಲೇ ನಮಗೆ ಭೀಷ್ಮರ
 ಕೋಲ ಗುರುವಿನ ಹರಿಬವನು ಮನವಾರೆ ಹೊತ್ತೆವಲ |
 ಸೋಲವೋ ಕೌರವನ ಭಾಗ್ಯದ
 ಕಾಲವೋ ವಿಧಿ ಬಲ್ಲದೆನ್ನಯ
 ತೋಳ ಬಲುಹನು ಹಗೆಗೆ ತೋಟುವೆನೆಂದನಾ ಕರ್ಣ || ೩೪

---

¹ ಬ್ಬರಿಸುವರು (ಕ).   ² ಸಮ (ತ).   ³ ಬಂ (ಕ).   ⁴ ದಳಕೆ ಕಲ
 ಕರ್ಣ (ಗ), ದಳಕೆ ಕೈಮುಗಿದು (ಕ).   ⁵ ಹೋಗಿ (ಕ), ಮರಳಿ (ಗ).   ⁶ ವೀರ
 ರು (ಕ).   ⁷ ಕಡೆನೂಕಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಹಡೆಯ ನೀವೆಂದ (ಕ).   ⁸ ಯುಲೇ.
⁹ ಸಾಯದ (ಗ), ಬದುಕಿದ (ತ).

ಆವ ತೋಱುಸಲಾಪನರ್ಜುನ
 ದೇವನನು ರಿಪುಬಲದೊಳಾತಂ
 ಗೀವನೀ ಪದಕವನು ಬಡೆಯವ ವಜ್ರಮಾಣಕದ |
 ಆವನೀ ಫಲುಗುಣನ ತೇರಿನ
 ಠಾವಿದೇ ಎಂದವಗೆ ಇದೆ ಮು
 ಕ್ತಾವಳಿಯಲಂಕಾರವೆಂದನು ಕರ್ಣ ನಿಜಬಲಕೆ ||

೩೫

ನರನ ¹ತೋಱುಸದವಗೆ ಶತ¹ನಾ
 ವಿರದ ಪಟ್ಟಣವರ್ಜುನನ ಮೋ
 ಹರವಿದೇ ಎಂದವಗೆ ಕೊಡುವೆನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರವ |
 ನರನ ತೆರಳಿತಿ ತಂದು ತನ್ನೊಡ
 ನಲುಹಿದಗೆ ನೂಲಿನೆ ಹಯ ಸಾ
 ವಿರದ ವಳಿತವ ಬರಸಿ ಕೊಡುವೆನು ರಾಯನಾಣಿಂದ ||

೩೬

ತೋಱುರೈ ಫಲುಗುಣನನಿದಿರಲ
 ತೋಱುರೈ ನಿತ್²ಹಯ²ನನಕಟಾ
 ತೋಱುರೈ ವಿಜಯನನು ನಿಮ³ಗೆಯು³ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯವಲ |
 ತೋಱು ಪಾರ್ಥನನವನ ನೆತ್ತರ
 ಸೂಳೆ ಶಾಕನಿಯರಿಗೆ ನಿಮಗುಳೆ
 ಸೂಳೆಯೋ ಭಂಡಾರ ಕೌರವರಾಯನಾಣಿಂದ ||

೩೭

ನರನ ಶರಹತಿಗೆನ್ನ ತನು ಜ
 ರ್ಜು ರಿತವಾಗಲ ನನ್ನ ಕಣೆಯಲ
 ಬಿರಿಯಲಾತನ ದೇಹ ಬಾಡಾಬಾಡಿ ಯುದ್ಧದಲ |
 ಕರುಳು ಕರುಳಲ ತೊಡಕ ನೊರೆನೆ
 ತರಲ ನೆತ್ತರು ಕೂಡಿ ಕಡಿ⁴ಯಲ⁴
 ಬೆರಸಿ ಕಡಿ ಪಲ್ಲಟನೆ ಕಾದುವೆನಿಂದು ಹಗೆಯೊಡನೆ ||

೩೮

ಸರಳು ಸರಳಂಗೊಮ್ಮೆ ರೋಮಾಂ
 ಕುರದ ಗುಡಿಯಲ ರಕ್ತ ಜಲದಲ
 ಕರುಳ ಹೂಮಾಲೆಯಲ ವೀರರಣಾಭಿಷೇ⁵ಕವನು⁵ |

¹ ನೆಲೆಗಾಣಿಸದವಗೆ (ಕ).² ವಹ (ಕ.ಗ.ಚ).³ ಗಿದು (ಕ).⁴ ಯಲು (ಕ). ⁵ ಚನವಾ (ಕ).

ಧರಿಸಿ ವೈರಿಯ ಘಾಯಘಾಯದ
 ಧರಧುರಕೆ ತನಿಹೆಚ್ಚಿ ಮನದು
 ಬ್ಬರದಲಿಖಿದಾಡಿದರೆ ದಿಟ-ಕೃತಕೃತ್ಯ ತಾನೆಂದ || ೩೯

ಅವನ ಮುಂದಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯಲಿ
 ಅವನ ಕೈಯಲಿ ತನ್ನ ಮುಂದಲೆ
 ಅವನ ದೇಹದ ಘಾಯವೆನ್ನಯ ಘಾಯ ಚುಂಬಿಸುತ |
 ಅವನ ಖಡ್ಗದಲೆನ್ನ ಮೈ ನಾ
 ತಿವಿದ ಖಡ್ಗಕೆ ನರನ ಮೈ ಲವ
 ಲವಿಸಲಡಿಮೇಲಾಗಿ ಹೊರಳ್ಳರೆ ಧನ್ಯ ತಾನೆಂದ || ೪೦

ಕೈದಣೆಯೆ ಹೊಯ್ದರಿಯ ನೀಳಿದು
 ಬಾಯ್ದಣೆಯೆ ಮೂದಲಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿದ
 ಮೈದಣೆಯೆ ರಿಪುಭಟನ ಹೊಯ್ದಲಿ ಘಾಯವನು ಪಡೆದು |
 ಹಾಯ್ದ ಕರುಳಿನ ಮಿದುಳ ಜೋರಿನ
 ತೊಯ್ದ ರಕ್ತಾಂಬರದಿ ತಾನಿರ
 ಲೈದಿ ಕುರುಪತಿ ಕಂಡನಾದರೆ ಧನ್ಯ ತಾನೆಂದ || ೪೧

ನರನ ರಕುತದ ಮಧ್ಯಪಾನವ
 ನೆಪ್ಪಿದು ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ಪಾರ್ಥನ
 ಕರುಳ ದೊಂಡೆಯ ಕೂಳ ಮುದ್ದೆಯ ಬಡಿಸಿ ದೈತ್ಯರಿಗೆ
 ಅರಿಯ ಖಂಡದಿ ಹನಿಯ ಸುಂಟಿಗೆ
 ವೆರಿಸಿ ಭೂತಾವಳಿಯ ದಣಿಸಿದ
 ಡರಸು ಕೌರವನೆನ್ನ ಸಾಕಿ¹ತಕಿಂದು¹ ಫಲವೆಂದ ||* ೪೨

ಎಂಟನೆಯ ನಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

¹ ದುದಕ್ಕೆ (ಕ).   (ಕ) ಮೊದಲಾದ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ೪೧-೪೨
 ನೆಯ ಪದ್ಯಗಳ ಕ್ರಮವು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಸೆಣಸು ಮಿಗಲೊಳಗೊಳಗೆ ಬತಿಯಲಿ

ಕೆಣಕಿ ಬೈದಾಡಿದರು ಸಮರಾಂ

ಗಣಧಯಂಕರ ಶಲ್ಯಭಾನ್ಯರನುತರು ¹ರಥದೊಳಗೆ¹ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಪನಿಪ ನಿ

ನ್ನಾಳ ಬರೆಯದ ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ

ಕೇಳಿದನು ಕಲಿ² ಶಲ್ಯ ಬೆರಳಲಿ ಮೀಸೆಗಳ ಮುರಿದು |

ಹೇಳು ಹೇಳನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪಾರ್ಥನ

ಹೇಳಿ ತೋಪಿಸಲೇನ ಕೊಡುವೆ ನ್ನ

ಪಾಲಕನ ಪದದಾಣಿ ನುಡಿ ನುಡಿ ಕರ್ಣ ನುಡಿಯೆಂದ || ೧

³ಹಾರ ಬಡೆಯವ ಬೇಹ³ ಗಜಹಯ

ನಾರಿಯರ ಕೊಡಬೇಡ ಪಾರ್ಥನ

ತೋಪು ಕೊಡುವೆನು ತನಗೆ ಹೇಳದೆ ಬಿಡುವೆ ಹಲುಗಿರಿದೈ |

ಸ್ವೇರಿನೀಗಲೆ ನಿನ್ನ ಕರುಳಿನ

ತೋರಣದ ಬಾಗಿಲಲಿ ವಿಜಯ

ಶ್ರೀರಮಣಿಯನು ತಹ ಕಿರೀಟಿಯ ತೋಪಿಸುವೆನೆಂದ || ೨

ಮೊಲನ ಕಾ⁴ಹಿನ⁵ ಕಾಡಿ⁵ನಲಿ ಹೆ

ಬ್ಬಲಿ ವಿಭಾಡಿಸುವಂತೆ ನರಿಗಳು

ಬಲಿದ ಬೇಲಿಯ ಕದಳಿಯನು ಕಾಡಾನೆ ಹೊಗುವಂತೆ |

ದಳವ ಬಗಿದು ಮಹಾರಥರನೊಡೆ

ದುಳಿದು ನಿನ್ನಯ ನಾಲಗೆಯ ಹೆಡ

ತಲೆಯಲುಗಿವರ್ಜನನನೀಗಲೆ ತೋಪಿಸುವೆನೆಂದ || ೩

¹ ತಮ್ಮೊಳಗೆ (ಗ.ಚ.ದ), ಕಳದೊಳಗೆ (ಬ). ² ಭುತಿದ್ವನು (ಕ).

³ ಊರುಗಳ ಕೊಡಬೇಡ (ಗ. ಚ. ಚ. ತ. ದ. ಪ. ಬ. ನ). ⁴ ಬಿ (ಕ. ಗ. ಚ).

⁵ ತೋಕಿ (ಬ).

¹ಹೊ¹ಱಿಗೆ ಕೊಡುವುದನಿತ್ತ ತಾ ನಾ
 ನಟನಿ ತಹೆನರ್ಜುನನನೀತಕೆ
 ಬಟದೆ ಭಟರಿಗೆ ಬಾಯ ಬಿಡುತಿಹ ²ಕರ್ಣ² ಬೂಳನಲಾ |
 ಅಟನಲೀತಕೆ ಕಾಲಮೃತ್ಯುವ
 ನಟಸುವರೆ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯನು ³ನೀ
 ನ³ಟನಲೀಕರ್ಜುನನನೀಗಳೆ ತೋಟುಸುವೆನೆಂದ || ೪

ಆವನೊಬ್ಬನ ಬಿಲ್ಲ ಬೊಬ್ಬೆಯ
 ಡಾವರದಲೆದೆ ⁴ಬಿ⁴ರಿವುದಹಿತರಿ
 ಗಾವನೊಬ್ಬನ ದನಿಗೆ ಬಿರಿವುದು ಧೈರ್ಯಗಿರಿಶಿಖರ |
 ಆವನೊಬ್ಬನ ಕಂಡರರಿಗಳ
 ಜೀವ ತಲೆಕೆಳಕಹುದು ಸುಭಟರ
 ದೇವನಾತನು ಪಾರ್ಥ ⁵ಬೀ⁵ಕೇ⁵ ತೋಟುಸುವೆನೆಂದ || ೫

⁶ಹಸು⁶ಳೆ⁶ ನಿದ್ದೆಯ ಹಾವ ಹೊಯ್ದೆ
 ಜ್ಞಸುವರೆ ಮೈಮುಟ್ಟಿದ ಮಾರಿಯ
 ಮುಸುಕನುಗಿವುದು ಬುದ್ಧಿಯೇ ಜೀವಾಭಿಲಾಷರಿಗೆ |
 ನುಸಿಗಳುರಿಜಾಳಿಗೆಯೊಡನೆ ರೊಂ
 ವಿಸುವು⁷ದುಚಿತವೆ⁷ ಕರ್ಣ ಪಾರ್ಥನ
 ಘನಣಾಯೀಕೈ ನಿನಗೆ ಬೇ⁸ಕೇ⁸ ತೋಟುಸುವೆನೆಂದ ||* ೬

ಗರುಡನೆತ್ತಲು ಕೊಬ್ಬದೊಳ್ಳೆಯ
 ಮುಟಿಯದೆತ್ತಲು ನಿಂಹವೆತ್ತಲು
 ನರಿಗಳೆತ್ತಲು ದಿಗಿಭವೆತ್ತಲು ನಾಯ ಮುಟಿಯೆತ್ತ |
 ನರನೊಡನೆ ಸಮ⁹ದಂಡಿಯೇ⁹ ಜಗ
 ವಟಿಯದೇ ¹⁰ನಿನ್ನಾ¹⁰ತನ¹⁰ಭ್ಯಂ
 ತರವ¹¹ನಕಟಾ¹¹ ಕರ್ಣ ಸುಡು ¹²ನೀ¹² ಕಪ್ಪ ¹³ಹೋಗಿ¹³ಂದ¹³ || ೭

¹ ಹೊ (ಕ).   ² ನಾರು (ಕ.ಗ.ಬ).   ³ ದಿಟವ (ಕ.ಚ.).
⁴ ಜ (ಗ.ಚ.ತ.ಪ).   ⁵ ನೀಗಳೆ (ಕ.ಗ).   ⁶ ಹಸಿದ (ಗ.ಟ.ತ.ದ.ಪ.ಬ.ನ).
⁷ ದೇಕೈ (ಕ.ಗ.ಚ).   ⁸ ಕೈ (ಕ.ಗ.ಚ).   * ಈ ಪದ್ಯ (ದ) ಪ್ರತಿಯುಲ್ಲ.
⁹ ಜೋಳಿಯೇ (ಬ).   ¹⁰ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ (ಕ).   ¹¹ ನಜಯಾ (ಕ.ಗ).   ¹² ನುಡು
 (ಕ).   ¹³ ನಿನಗೆಂದ (ಬ).

ದಿಟಕೆ ಪಾರ್ಥನ ತೋಱಿದರೆ ನಂ
 ಕಟವ ಮಾಡದೆ ಮಾಣಲಾ ಕಟ
 ಕಟ ಧನಂಜಯನೆಂದು ನೋತ¹ನು ಹಿಂದೆ¹ ನಿನ್ನೊಡನೆ |
 ಕುಟಿಲಮತಿ ಗೋಗ್ರಹಣದಲಿ ಲಟ
 ಕಟನಿದನಲಾ ಮದುವೆ²ಯೊಳಗು²
 ಬೃಟಿಯ ಬಿಲ್ಲನೊಳೊದನಿಕೊಂಡವ ಪಾರ್ಥನಹುದೆಂದ || ೮

ನರನ ತೋಱಿಸಿದವಗೆ ತತನಾ
³ನಿರವ ಸೂಸುವೆನೆಂದಲಾ ನಿ
 ನ್ನರನನನು ಗಂಧರ್ವರೆಳೆದೊಯ್ದು ಗಗನದಲಿ |
 ಅರಸಿಯರು ಸ⁴ಚಿವರು ಕುಮಾರರು
 ಮೊಱಿಯಡಲು ⁵ಫಲುಗುಣನ ಬಡಿಸಿದ
 ಪರಿಯ ನೀ ನೆಹು ಕಂಡು ಮಹಿವರೆ ಕರ್ಣ ಹೋಗಿ⁶ಂದ || ೯

ಕಂಡು ಮಾಡುವುದೇನು ಭೀಷ್ಮರು
 ಕಂ⁷ಡುದಿ⁸ಲ್ಲಾ ಚಾಪವಿದ್ಯಾ
 ಖಂಡಪರಶು ದ್ರೋಣನರ್ಜುನನನು ರಣಾಗ್ರದಲಿ |
 ಕಂಡು ನೀನೇಗುವೆ ಸುಯೋಧನ
 ಭಂಡನೋ ನಾರಥಿತನದ ನಾ
 ಭಂಡನೋ ನೀ ಭಂಡನೋ ನಾವಳಿಯೆವಿದನೆಂದ || ೧೦

ಕಡುಪರಾಕ್ರಮವಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಯ
 ಹಿಡಿದು ನೀ ಗಳಹಿದರೆ ನಿನ್ನೀ
 ಹಡಪದವರೀ ಚಮರದವರೀ ಭತ್ತಧಾರಿಗಳು |
 ಒಡೆಯ ನೀನೆಂದಂಜಿ ನಿರುತವ
 ನುಡಿಯಲಮ್ಮರು ತಮ್ಮ ಮನದೊಳ
 ಗೊಡಬಡುವರೇ ಕದನಬಾಹಿರ ಕರ್ಣ ಹೋಗಿ⁹ಂದ || ೧೧

ಕೇಳುತಿದನು ಕರ್ಣ⁷ನಿವನಾ
 ಭೀಳವಚನವನಧಿಕ⁷ರೋಷ
 ಜ್ವಾಲೆ ಝಳವಿಸಿ ಮೀನೆಗಡಿದನು ತೂಗಿದನು ಶಿರವ |

¹ ನೋ ಮುನ್ನ (ಕ.ಗ). ² ಯಲವು (ಕ.ಗ). ³ ಎ (ತ.ದ).

⁴ ತಿ (ಕ). ⁵ ಫಲುಗುಣನೊ ಬೇಚರನೊ ನೀನಾರ ಬಡಿಸಿದ ಕರ್ಣ ಹೇಳಿ⁶ಂದ (ಕ), ಫಲುಗುಣನೊ ನೀನೋ ಕುರುಪತಿಯ ಬಡಿಸಿದವ ಹೇಳಿ ಕರ್ಣ ನೀನೆಂದ (ಬ). ⁷ ದನ (ಕ). ⁸ ನಾತನಬೀಳವಚನವನಧಿಕ (ಕ), ಕುಣಿದವು ಕಾಯ ಕಂಪಿಸಿತು (ಗ.ಟ), ಕುಣಿದವು ತೂಗಿದವು ಶಿರವ (ಬ), ನೀತನ ಕೀಳು ವಚನವನಧಿಕ (ಚ).

ಬೂಳನಿವನನು ಹೊಯ್ದ ರೊಳಗೊಳ
 ಗಾಳು¹ದೊಡ್ಡಿ ವಿಕಾರಿ²ವಿಪ್ರನ
 ಕಾಳುಶಾಪದ ಫಲವಲಾ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತ³ವಾಯ್ತೆಂದ⁴ || ೧೨

ಈನು ನೀನರ್ಜುನನ ಪಕ್ಷಾ
⁵ವೇಶಿಯೇ ಶಿವಶಿವ ಮಹಾದೇ
 ವೇಸು ನಂಬಿ⁶ಹ⁷ನೋ ಸುಯೋಧನನೇನ ಮಾಡು⁸ವೆ⁹ನೋ |
 ನೀನಕವೆ ರವಿಕಾಂತವಾಗಿ ದಿ
 ನೀಶನನು ಕೆಣಕಿದವೊಲಿಂದವ
 ನೀಶನೀತನ ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟನು ¹⁰ಕೆಟ್ಟನಕಟಿಂದ¹¹ || ೧೩

¹²ಸೇನಸಿದ್ಧಿ ತನ್ನೊಡನೆಯಾ¹³ ಫಲು
 ಗುಣನ ಭಟನೋ ನೀನು ನೃಪತಿಯ
 ರಣವಿಜಯವಿದ್ದೇ¹⁴ಪ್ರಿಯೋ ನಾವಜಯ¹⁵ವಿಂದೀಗ¹⁶ |
 ಅಣಕವೇ ತುಲುಗಾಹಿ ಕಾಜಿನ
 ಮಣ¹⁷ಯ ಬಲ್ಲನು ಗಡ¹⁸ ಕಿರೀಟಿಯ
 ಗುಣಪರಾಕ್ರಮ¹⁹ತನವ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ದಿಟವೆಂದ²⁰ || ೧೪

ರೂಢಿ²¹ಯೋ²²ಲೆಯಕಾಟನರ್ಜುನ
 ನಾಡಿ ಪತಿಕರಿಸುವನು ನೀನದ
 ನೋಡಿ ಸಂತಸಬಡುವರಿಬ್ಬರು ಕೃಪನು ಗುರುಸುತನು |
 ಕೋಡಗದ ಮೊಗಸಿರಿಗೆ ಕಾವಲ
 ಯೋಡು ಕನ್ನಡಿಯಾಯ್ತು ಗಡ ಕೃತ
 ಗೇಡಿಗುಟತವನೇನ ಮಾಡುವೆ²³ನೆಂದನಾ ಕರ್ಣ²⁴ || ೧೫

ಹಗೆ²⁵ಯನೇ²⁶ ಕೊಂಡಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿ²⁷ಗೆ²⁸
 ಬೆಗೆ²⁹ದ ಬೆಳಸಿ³⁰ ರಣಾಗ್ರಸುಭಟರ
 ನಗಡುಮಾಡಿ ವೃಥಾತ್ಮ³¹ಕುಕ್ಷಿಂಭರಿಕರೆಂದೆನಿಸಿ³² |

¹ ವಾಸಿವಿಕಾರ (ಓ.ಚ.ದ.ಪ.ನ). ² ವಹುದೆಂ (ಕ). ³ ಭ್ಯಾಸಿ (ದ)
⁴ ದ (ಕ). ⁵ ವ (ಕ). ⁶ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ (ಕ). ⁷ ಸೇನಸುವುದು
 ನಿನ್ನೊಡನೆಯೋ (ಚ). ⁸ ಸೇನಸುವುದು ಮಿಗೆ ನಮ್ಮೊಡನೆಯೋ (ಓ.ದ.ತ.ಬ.ನ).
⁹ ವೀಹದನ (ಗ), ವೇನೆಂದು (ದ.ಪ). ¹⁰ ಸೇನಸುವವೊಲು (ಕ). ¹¹ ನಮ್ಮೊ
 ಡನೆ ಮಾದ್ರೇಶ ಬೇಡೆಂದ (ಕ). ¹² ಗೋ (ಕ). ¹³ ನನುತ ಘರ್ಜಿಸಿದೆ
 (ಕ.ಗ.ಚ). ¹⁴ ಗಳನು (ಕ), ಯವನ (ದ). ¹⁵ ಯ (ಕ). ¹⁶ ಡುಗೊಳಿಸಿ
 (ಕ). ¹⁷ ಕುಕ್ಷಿವಿಕಾರರೆಂದೆನಿಸಿ (ಕ), ಕುಕ್ಷಿಯುಧರಿತನೆಂದೆನಿಸಿ (ಬ).

ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಹೊಸಗಾದರೈವರು
 ವಿಗಡರದಙ್ಗೊಳಗಿಬ್ಬ ರಳಿದರು
 ಹಗೆಗಳುಳಿದಿರಿ ಮೂವರೆಂದನು ಭಾನುಸುತ ¹ಮುಳಿದು¹ || ೧೬

ನಾವು ಭಂಡರು ಗರುವ ರಾಯರು
 ನೀವರೇ ಭುವನದಲಿ ಬಾಹಿರ
 ರಾವು ನೀವತಿ ಚದುರರಾದಿರಲಾ ಮಹಾದೇವ |
 ತಾವು ತಮ್ಮಯ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿನ
 ಜೀವಕಳೆಯುಯಿದ ನಿರರ್ಥಕ
 ಜೀವಿಗಳಹಂಕಾರತನಕೇನೆಂಬುದಿದಕೆಂದ || ೧೭

ಮುನಿದೆನಾದರೆ ಕೋಟಿ ಕೃಪಾ
 ಜುನರ ಕೊಂಬೆನೆ ರಣಕೆ ದುರೈಯೋ
 ಧನಗೆ ಮಲೆವರ ಮಾರಿ ಪಾಂಡವಮೇಘಪವಮಾನ |
 ತನಗೆ ಸರಿಯಾರಿಲ್ಲ ನೆಣಗೊ
 ಬ್ಬಿನಲಿ ನುಡಿದೈ ನಿನ್ನ ಬಾಂಧವ
 ಜನ ಸಹಿತ ಹಿಂಡುವೆನು ಹಿಂದಿಕ್ಕುವನ ತೋಷಿಂದ || ೧೮

ಆರಿಗಾವುದು ದೇಶವಾ ನಂ
 ನ್ಯಾರವವರಿಗೆ ಬಡದು ಬುದ್ಧಿಗೆ
 ಬೇರುಗೊಲೆಯಲ್ಲಾ ಕುದೇಶ ಕುವಂತನಂಭೂತಿ |
 ಊರುಗರಲಾ ಮಾದ್ರದೇಶದ
 ಭೂರಿ ದುರಿತರು ಕ್ಷತ್ರತಿಪಿರ ವಿ
 ಕಾರಿಗಳ ಜಾತಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದೆ ಶಲ್ಯ ಕೇಳಿಂದ || ೧೯

ಬೂಳರಿಗೆ ತಾ ²ಜನ್ಮ²ಭೂಮಿ ವಿ
 ಟಾಳಚರಿತರ ತೌರುಮನೆ ದು
 ಶ್ರೀಲರಿಗೆ ದರ್ಪಣ ವಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವಿಹಾರವನ |
 ಹೇಳುವರೆ ಪರಮಾಣುಗುಣವಾ
 ಬಾಲವೃದ್ಧರೊಳಿಲ್ಲ ರಕ್ತಿನ
 ರೌಳಿಕಾಪರು ಮಾದ್ರದವರೆಲೆ ಶಲ್ಯ ಕೇಳಿಂದ || ೨೦

ರಣದೊಳೊಡೆಯನ ಜಙ್ಗಮ ಜಾಣುವ
 ಗುಣನಮುದ್ರರು ಮಾದ್ರದೇಶದ
 ಭಣಿತೆ ತಾನದು ಬೇಣಿ ನಡೆವಳಿಯಂ¹ಗವದು¹ ಬೇಣಿ |
 ಗಣಕೆಯರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮಧ್ಯದ
 ತಣವಿನಲಿ ತನಿಸೊಕ್ಕಿ ಬತ್ತಲೆ
 ಕುಣವ ಭಂಗಿಯ ಭಂಡರಲವೋ ಶಲ್ಯ ಕೇಳಿಂದ || ೨೦

ಕುಟಲ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ನೀವರನು ಚಾ
 ವಟೆಯರಿಗೆ ಮನೆ ದುರ್ವ್ಯಸನ ಲಂ
 ಪಟರಿಗಾಚಾರಿಯರು ಖಳರಿಗೆ ನಿಮ್ಮೊಳುಪದೇಶ |
 ಅಟಮಟದ ಘನ ದೇಹ²ನಿದ್ದಿಯ²
 ಘುಟಕೆ ನಿಮ್ಮಲಿ ರಣಪಲಾಯನ
 ಪಟುಭಟ³ರಲಾ ಗುಣ³ವಿಹೀನರು ಶಲ್ಯ ನೀವೆಂದ || ೨೧

ಗರುಡ ಮತದಲಿ ಸರ್ಪವಿಷ ಪರಿ
 ಹರಿಸುವುದು ದುರ್ಜನ ವಚೋನಿ
 ಪೂರ ಮಹಾವಿಷಕಾವ ಗಾರುಡವಾವ ಮಂತ್ರ⁴ಮುಖ⁴ |
 ದುರುಳ ನೀ ದುಡುಡುಂಬಿತನದಲಿ
 ಹುರುಳುಗಡಿಸಿದಡೇನಹಲಿ ನೀ
 ಗರುವನೇ ಬಾಹಿರನು ನಾನೇ ಶಲ್ಯ ಕೇಳಿಂದ || ೨೨

⁵ವಿ⁵ನು ಪರಿಯಲಿ ⁶ನುಡಿದು⁶ ನಮ್ಮಯ
 ದೇಶವನು ನೀ ಹಳಿದಡೆಯು ನೀ
 ನೇನು ಪರಿಯಲಿ ಬಯ್ದು ಭಂಗಿಸಿ ನಮ್ಮ ದೂಡಿದಡೆ |
 ಆ ಸಿತಾಶ್ವನ ಬಿಲ್ಲನೊಡೆದಾ
 ಕಾಶಕವ್ಯಳಿಸುವ ಶರೌಘಕೆ
 ಮೀಸಲಹಿಯಾ ಕರ್ಣ ನಿನ್ನೊಡಲೆಂದನಾ ಶಲ್ಯ || ೨೩

ಅರಳಿದಂಬುಜವೆನಳಿನಲಿ ಕಡ
 ದುಡುವ ಕಂಡಡೆ ಕೂಡುವುದೆ ಮಧು
 ಕರನ ಲಾಯದೊಳಲವೊ ಕರ್ಣ ದುರಾತ್ಮ ನಿನ್ನೊಡನೆ |

¹ ಪುಷ್ಪಿ (ದ.ನ.).² ಶುದ್ಧಿಯ (ಟ.ದ.).³ ರುಸದ್ಗುಣ (ಕ.).⁴ ಚಯ (ಕ.).⁵ ಈ (ಕ.).⁶ ಜಙ್ಗಮ (ಕ.).

ನರನ ಸರಿದೂಗುವರೆ ತೋಟದ
ಪರಿಯಲೆಮ್ಮನು ಹೊಳ್ಳುಗಳೆ ನಾ
ವಿರವನಿದಲಿ ಬಾತಿಗೊಂಡಡೆ ಪಾರ್ಥನಾಣೆಂದ || ೨೫

ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಭೀಮ ಪಾರ್ಥರ
ರಣದೊಳಗೆ ತೋಟವೆನು ಕದಳಿಯ
ಹಣದವೋ ನಿನ್ನಾಳು ಕುದುರೆಯ ಕಾಣಲಹುದಿಗ¹ |
ಬಣಗು ನೀ ಭಾರಂಕ ಭಟನೊಳ
ಗಣಕಿಸುವೆ ಫಡ ಪಾಡನಲಿಯದೆ
ನೆಣಿಸಿದರೆ ನೀ ಶೂರನೆಂಬರೆ ಕರ್ಣ ಕೇಳೆಂದ || ೨೬

ಜಲಧಿ ಗಹನವೆ² ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹೊ
ಕೃಳವಿಗೊದಗುವೆನೆಂದು ವಾಯನ
³ಕಳೆನುಡಿದು ಹಾಲುತ್ತು ಹಂಸೆಯ ಕೂಡೆ ಗಗನದಲಿ |
ಬಳಕ ತಲೆಕಳಗಾಗಿ ನಾಗರ
ದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ದು ಹಂಸೆ⁴ ತಂದಿಳಿ⁴
ಗಿಳುಹಿತಾ ಪರಿ ಕಾಕಪೌರುಷ ಕರ್ಣ ನೀನೆಂದ || ೨೭

ಆಡಲಲಿಯದೆ ಬಲಿದೆ ಸೈನ್ಯವ
ಹೂಡಿ ಹಲಬರ ಕೊಲಿಸಿ ಬಲವ
ಕ್ಕಾಡೆ ಕುರುಪತಿ ಕಟ್ಟುವಡೆಯನೆ⁵ ಕಳನ ಮಧ್ಯದಲಿ⁶ |
ಆಡಿದಾತನು ಗೆಲವೆ⁶ ನರನಿಗೆ⁶
ಮಾಡಿದಾತನು ನಾಕು ಪಾರ್ಥನ
ಕೂಡೆ ವಿಗ್ರಹ ಬೇಡ ತೆಗೆ ಮರಳೆಂದನಾ ಶಲ್ಯ || ೨೮

ಬಲಿಯ ಪಕ್ಷಭ್ರಮೆಯಲಾಡಿದ
ಡುಟುವ ನುಡಿಯೇ ಶಲ್ಯ ಪಾರ್ಥನ
ನಲುವೆ ನಾನೆನ್ನಂಘವಣಿಯನು ಬಲ್ಲನಾ ಪಾರ್ಥ |
ಸಲಿ ಹೃದಯ ನೀ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸರಿ
ಗೊಟಲಲಾಟನು ಭೀಮ ಪಾರ್ಥರ
ನೊಟಲನುವನೀ ಬಾಣದಲಿ ಮಾದ್ರೇಶ ಕೇಳೆಂದ || ೨೯

¹ ಬಹುದಿನ್ನು (ಕ). ² ಸಿ (ಕ). ³ ಕುಳ (ಕ.ಗ.ಚ). ⁴ ಕಂಡಿಳಿ (ಕ.ಗ). ⁵ ಮಧ್ಯಭಾಕದಲಿ (ಕ). ⁶ ನರನಿಗೆ (ಚ.), ನಾತಗೆ (ಪ).

ಝಳದ ಝಾಡಿಗೆ ಹೆದಲು ಸೂರ್ಯನ
 ನುಳುಹುವನೆ ಕಲಿರಾಹು ದಾವಾ
 ನಳನ ದಳ್ಳುರಿ¹ಗಳುಕುವುದೆ¹ ಜೀಮೂತನಂದೋಹ |
 ಫಲುಗುಣನ ಕಣಿ ಗಿಣಿಯ ಪವನಜ
 ನಳಬಳವ ಕೈಕೊಂಬ ಕರ್ಣನೆ
 ತಿಳಿಯಲಾ ಮಾದ್ರೇಶ² ನನ್ನಯ ವ್ಯಥೆಯ³ ಕೇಳೆಂದ || ೩೦

ಪರಶುರಾಮನ ಕಂಡು ಹೊಕ್ಕನು
 ಗರುಡಿಯನು ದ್ವಿಜನೆಂದು ಕಲಿತನು
 ಪರ ಧನುರ್ವೇದವನು ಪಡೆದನು ದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣವ |
 ಸುರಪತಿಯ ಬೇಳೆಂಬವನು ವಿ
 ಸ್ತರಿನಲೇತಕೆ ವಜ್ರಕೀಟೋ
 ತ್ಕರವ ಕಳುಹಿದ⁴ರನ್ನ ತೊಡೆಗಳನುಗಿದವವು ಬಳಕ || ೩೧

ಅರುಣಜಲ ಹೊನಲೆದ್ದು ಮಗ್ಗುಲ
 ಲುರವಣಿಸಲಾ ರಾಮ ನಿದ್ರಾ
 ಭರದಲಿದ್ದ ವನೆದ್ದು ನೋಡಿದನೆನೆಗೆ ಕಡುಮುಳಿದು |
 ಧರಣಿಸುರನೆಂದೆನ್ನ ರಕ್ಕಸಿ
 ಶರವ ಬೇಡಿದೆ ಕಾಳೆಗದೊಳೇ
 ಶರ ನಿರರ್ಥಕವಾಗಲೆಂದನು ಶಾಪಹಸ್ತದಲಿ || ೩೨

ಅದಲುನೀ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರ ಕಾಳೆಗೆ
 ಕೊದಗಲಲುಯವು ಶಲ್ಯ ಪಾರ್ಥನ
 ಸದೆವುದೇನರಿದಲ್ಲ ಕುರುಪತಿ ಹೀನಪುಣ್ಯನಲೆ |
 ಇದು ನಿದಾನವು ಬಾಣ ಮತ್ತೆನ
 ಗೊದಗುವುವು ಬೇಲುಂಟು ನೈಪನ
 ಭೃದಯವುಳ್ಳಡೆ ಗೆಲುವೆನಹಿತರನೆಂದನಾ ಕರ್ಣ || ೩೩

ಅರಸನಭೃದಯವನು ನೀ⁴ನಧಿ¹
 ಕರಿಸಿ ಗೆಲುವಡೆ ನಿನ್ನ ಹಂಗೇ
 ಕರಿಗಳನು ಜಯಿಸುವರು⁵ ನಮ್ಮಾ ಭತ್ತಧಾರಕರು⁵ |

¹ ಗಂಜುವನೆ (ಗ.ದ.).

² ತನ್ನಯ ವಿಧಿಯು (ದ.).

³ ನೆ (ಕ.).

⁴ ಪತಿ (ಕ.).

⁵ ನಮ್ಮಯಚಮರಧಾರಿಗಳು (ಕ.).

ಸೊರಹದಿರು ¹ಸಾರತ್ ತಾಗಿತು!
ಪರಶುರಾಮನ ಶಾಪ² ಗಡ ಮರು
ಳರನು ಕೌರವ ನಿನ್ನ ಸಾಕಿದನೆಂದನಾ ಶಲ್ಯ || ೩೪

ಕುಲಕೆ ಸೇರುವ ಮಾತು ಮಾತಿನ
ಬಳಿಗೆ ಸೇರುವ ಬಾಹುಬಲ ಭುಜ
ಬಲದ ತೂಕದ ಕೀರ್ತಿ ಕೀರ್ತಿಯ ಪರಿಯ ಪರಲೋಕ |
ಇಳಿಬೊಳಗೆ ನಿನಗಲ್ಲದಾರಿಗೆ
³ಸಲುಪುದೆಲವೋ⁴ ಸೂತನುತ ⁵ನಿ
ಘೃಣಪುರುಷ⁶ ನಿನ್ನಂಗದೇಶದ ವಿಧಿಯ ಕೇಳಿಂದ || ೩೫

ವೇದ⁷ಕರ್ಮ⁸ವಿರೋಧಿಗಳು ಪ⁹ರಿ⁵
ವಾದಶೀಲರು ವರ್ಣಜಾತಿ ವಿ
ಭೇದಹೀನರು ಸಾರ⁶ಸಪ್⁶ವ್ಯನನನಂಗತರು |
ಕಾದುವರು ಬೆನ್ನಿನಲಿ ಗೆಲುವರು
ಪಾದದಲಿ ಪರಬಲವನಿಜಿವರು
ಬೀದಿಯಲಿ ನಿನ್ನಂಗದೇಶದ ನಿರಿಯ ಕೇಳಿಂದ || ೩೬

ನಿನಗೆ ಸಾರಥಿಯಾದ ಬಾಹಿರ
ತನವೆ ತಾನದು ಸಾಲದೇ ಬೇ
ಜಿನೆಗೆ ⁷ತಲೆಗುತ್ತಾ⁷ವುದೆನುತವೆ ಬಿಸುಟು ವಾಘೆಯವ |
ಮನಕತದ ಮೋಜಿಯಲಿ ತತ್ತ್ವಂ
ದನವನಿಳಿಯಲು ಭಂಡ ಪಡ ಹೋ
ಗೆನುತ ಖಡುಗವ ಜಡಿದು ನುಡಿದನು ಭಾನುಸುತ ಮುಳಿದು || ೩೭

ಹೊಡೆದು ತಲೆಯನು ನಿನ್ನ ರಕುತವ
ಕುಡಿಸುವೆನು ಕೂರನಿಗೆ ಪವನಜ
ನೊಡಲನೆತ್ತ ರ ತುಂಬುವೆನು ಪಾರ್ಥನ ಕಪಾಲದಲಿ |
ಮಿಡುಕಬಾರದಲೇ ಸುಯೋಧನ
ತೊಡಗಿದಗ್ಗದ ರಾಜಕಾ⁸ರಿಯ⁸
ಕೆಡುವುದೆಂದೇ ನಿನ್ನನುಳಿದನೆಂದನಾ ಕರ್ಣ || ೩೮

¹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ತಾನಿದು (ಕ). ² ಸುಲಭವೆಲವೋ (ಕ). ³ ನೀಕಲು
ಹೃದಯ (ಟ.ಚ.ತ.ದ.ಪ.ಬ.ನ). ⁴ ಸಂಗ (ಕ). ⁵ ರ (ಕ). ⁶ ಮಾರ್ಗ
(ಗ), ಧರ್ಮ (ಟ.ಚ.ತ.ದ.ನ). ⁷ ಕುಲಕುಂ (ತ), ತಲೆಗುಂ (ಗ.ಚ.ತ.ದ).
⁸ ರ್ಷಪು (ನ).

ಒಳಗೆ ಗಜಬಜವಾಯ್ತು ಶಲ್ಯನ
¹ಬಲುಭಟರು¹ ಮುಕ್ಕುಟುಕಿದರು ಕುರು
 ಬಲದ ಮೆಳೆಯಲ್ಲಾಡಿತ್ತಲ್ಲಯದಲ್ಲ ಗುಜುಗುಜಿಸಿ |
 ಬಳಕ ಕೌರವರಾಯ ಹರಿತಂ
 ದಿಳಿದು ದಂಡಿಗೈಯಿಂದ ಗುಣದಲಿ
 ತಿಳುಹಿ ಶಲ್ಯನ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ರಥಕೆ ಮರಳಿಡಿದ ||

೩೯

ನುಡಿದು ಕರ್ಣನ ತಿಳುಹಿ ಶಲ್ಯನ
 ನೊಡಬಡಿಸಿ ರವಿಸುತನನಂಫಿಗೆ
 ಕೆಡಹಿ ಮಾದ್ರೇಶನ ಮನಸ್ಸಾ ಪವನು ನೆಹಿ ಬಡಿಸೆ |
 ಕ²ಡಹ²ದಂಬುಧಿಯಂತೆ ವಾದ್ಯದ
 ಗಡಣ ³ಮೊರೆಯದವು ಪ್ರಳಯ ಸಮಯದ
 ನಿಡಿಲವೊಲು ನೂಳೈಸಿದವು ನಿನ್ನಾಳಕೋಟಿಗಳು ||

೪೦

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

— — —

¹ ದಳದವರು (ಕ).

² ದಡಿ (ಕ).

³ ಮೆಹಿ (ಕ.ಗ.ಚ.ಪ.ನ).

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ರಾಯದಳ ಹಳಚಿದುದು ಕಲಿ ರಾ

ಧೇಯನಲಿ ಸಂಕುಳದೊಳೊದಗಿದ

ವಾಯುಸುತ ಸಮರದಲಿ ಕೊಂದನು ಕರ್ಣನಂದನ¹ನ¹ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ತ

ಮ್ಯಾಳ ಮೇಳಾಪದಲಿ ಪಾಂಡುನೈ

ಪಾಲಕರ ದಳ²ನಡೆದು² ಬಂದುದು ಭೂರಿ ರಭಸದಲಿ |

ಆಳೊಳಗ್ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು

ವೀಳೆಯವನಾ ಕರ್ಣನತಿರಥ

ಜಾಳವನು³ ಪರುರವಿನಿ³ ನಿಲಿಸಿದ⁴ನೆರಡು⁴ ಪಕ್ಕದಲಿ ||

೧

ರಾಯಧಟ್ಟಿನ ಬಲದ ಬಾಹೆಯ

ನಾಯಕರು ಸಂಶಪ್ತಕರು ವಿವಿ

ಧಾಯುಧದ ಕಾಂಛೋಜ⁵ ಬರ್ಬರ ಚೀನ⁵ ಭೋಟಕರು |

ಸಾಯಕದ ಕಿವಿ⁶ವರೆಯ ತೆಗಹಿನ

ಘಾಯ ತವಕಿಗ⁷ರೆಡಬಲದ ಕುರು⁷

ರಾಯನನುಜರು ರಂಜಿಸಿತು ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳು ||

೨

ಗುರುಸುತನ ಕೂಡೆಂಟು ಸಾವಿರ

ವರ ಮಹಾರಥರೈದು ಸಾವಿರ

ಕರಿಘಟೆಗಳಿಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ⁸ರಾವ್ತರೊಗ್ಗಿನಲಿ⁸ |

ಧರಣಿಪತಿ ಕೃತವರ್ಮ ಕೃಪ ಹ

ನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ರಥಸಹಿತ ಮೋ

ಹರಿಸಿದರು ಬಲವಂಕದಲಿ ದಳಪತಿಯ ನೇಮದಲಿ ||

೩

¹ ರ (ಕ.ಚ ತ)   ² ಕೂಡಿ (ಕ).   ³ ಕರೆಕರೆದು (ಗ.ಟ.ಚ.ತ.ದ.ಪ.ನ).

⁴ ನೆಡದ (ಚ.ಟ.ದ).   ⁵ ಬರ್ಬರ ಯವನ (ಕ).   ⁶ ಗಡಿ (ಗ).   ⁷ ಕೆರಡು

ಬಾಹೆಯ (ಗ.ದ).   ⁸ ರಾವುತೊಗ್ಗಿನಲಿ (ಕ), ರಾಯರಾವುತರು (ಗ), ರಾವು
ತರರೊಗ್ಗಿನಲಿ (ನ), ರಥಕರೊಗ್ಗಿನಲಿ (ಪ).

ಛಟ್ಟಿ ನೆಡವಂಕದಲಿ ಹಗೆಗೊರೆ
 ಗಟ್ಟಿ ನಿಂದರು ಕುರುಬಲದ ಜಗ
 ಜಟ್ಟಿ ವೃಷಸೇನನು ಸುಷೇಣನು ಶಕುನಿ ಬಲಸಹಿತ |
 ಬೆಟ್ಟ ¹ಬೀಳಲು ²ವರಿದವನೆ ³ಕೈ
 ಮುಟ್ಟಿ ಮಹಿಯನು ದಂತಿಘಟೆ ಸಾ
 ಲಿಟ್ಟು ದತ್ತಣ ಸೇನೆಯೋ ನಾವಟಿಯೆವಿದನೆಂದ ||

೪

ಆ ನದೀನಂದನನ ಸಮರದಿ
 ಸೇನೆ ⁴ಸವೆದುದನಂತ ⁵ಬಳಕಿನ
 ಸೇನೆ ⁶ಗಟು ಸೋಂಕಿಲ್ಲ ⁷ಕಂಡನು ದ್ರೋಣ ⁸ಪರ್ವದಲಿ |
 ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಮತ್ತೀ
 ಭಾನು ತನಯನ ಕದನಕೊದಗಿದ
 ಸೇನೆ ಸಂಖ್ಯಾತೀತವೆಂದನು ಸಂಜಯನು ⁹ನೃಪಗೆ ||

೫

ಒಡ್ಡತೀ ಬಲ ರಿಪುಭಟರು ಮಾ
 ಷೋಡ್ಧ ಮೆಱಿದರು ತಮ್ಮ ¹⁰ನೆಹಿತೆಯೊ
 ಳೊಡ್ಡಿ ಗೊಬ್ಬರ ಕರೆದು ಪರುಶವಿಸಿದನು ಮುರವೈರಿ |
 ಒಡ್ಡನೆಡದಲಿ ಭೀಮನಾ ಬಲ
 ದೊಡ್ಡಿನಲಿ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ದಳಪತಿ
 ಯೊಡ್ಡಿನಲಿ ನಿಂದನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಯ ದಳ ಸಹಿತ ||

೬

ಈ ಮಹಾಮೋಹರವನತಿನಿ
 ಸ್ನೇಮರಾಂತರು ಮೂವರೇ ಬಳಿ
 ಕಾ ಮಹಾರಥರಾಜಿಯಡಗಿದುದವರ ರಶ್ಮಿಯಲಿ |
 ಸೋಮಸೂರ್ಯ ¹¹ಗ್ನಿ ¹²ಗಳಿವಿರೊಳು
 ದ್ವಾಮತೇಜಸ್ವಿಗಳೆ ದಿಟ ಕುರು
 ಭೂಮಿಪತಿ ಹೇಳೆಂದು ನುಡಿದನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ ||

೭

ಎರಡು ಬಲವುಜ್ಜೆದ್ದು ದಿದಱೊಳು
 ಮೊರೆವ ಭೇರಿಯ ಭಟರ ಬೊಜ್ಜೆಯ
¹³ಕರಿಯ ಗಜಱಿನ ¹⁴ಹಯದ ಹೇ ¹⁵ಪಾ ¹⁶ರವದ ¹⁷ಹ ¹⁸ಲ್ಲಣೆಯ |

¹ ಬೇರ್ಗಲು (ಚ.ತ). ² ಬಿದ್ದು ವೆನೆ (ದ). ³ ಸಂಖ್ಯಾತೀತ (ಗ.ಟ. ಚ.ತ.ದ.ಬ.ನ). ⁴ ಯೊಳುತಪ್ಪಲ್ಲ (ಟ.ದ), ಗಟುಸೊಂಕಿಲ್ಲ (ಪ.ನ). ⁵ ನಾಟಿ ಯಲಿ (ಗ), ಕದನದಲಿ (ದ). ⁶ ನಗುತ (ಕ). ⁷ ಸೇನೆ (ಟ). ⁸ ದಿ (ಕ). ⁹ ಮುರಿವ ಗಜರಥ (ಕ). ¹⁰ ಪಿತ (ಕ). ¹¹ ಘ (ದ).

ಜಙ್ಗಲ ಕಹಳೆಯ ರೂಪಿಸುವ ಜ
 ರ್ಜುರದ ಡಿಂಡಿಮ ಡಮರು ಪಟಹದ
 ಧರಧುರದ ದನಿ ಧೈರ್ಯಗಡಿಸಿತು 'ಸಕಲ' ಸಾಗರವ || ೮

ಬೆರಸಿದವು ಬಲವೆರಡು ಹೊಕ್ಕವು
 ಕರಿಘಟೆಗಳೇಳಿದವು ಕುದುರೆಗೆ
 ಛರವಣಿಸಿದವು ^೨ತೇರ ತಿವಿದರು^೨ ಹೊಂತಕಾರಿಗಳು |
 ಉರುಳ್ಳ ತಲೆಗಳ ಬಸಿವ ಮಿದುಳಿನ
 ಸುರಿವ ಕರುಳಿನ ಸೂಸುವೆಲುವಿನ
 ಹೊರಳ್ಳ ಮುಂಡದ ರೌದ್ರರಣ ರಂಜಿಸಿತು ಚೂಣಿಯಲಿ || ೯

ಜೋಡನೊಡೆದವಯವದ ರಕುತವ
 ತೋಡಿದವು ಕೂರಂಬು ಸಬಳದ
 ನೀಡು^೩ಮೊ^೩ನೆ ನಿಜುಗರುಳನೆಂಜಲಿಸಿದವು ಪಟುಭಟರ |
 ಖೇಡರನು ಬೆ^೪ನ್ನೀಯೆ^೪ ನೆತ್ತಿಯ
^೫ಬೀಡೆ ಬಿರೆಯಲು ಬಿದ್ದ ಲೌಡೆಗ
 ಳೀಡಿದವರಿಚಾತುರಂಗದ ^೬ಚಪಳ^೬ ಚೂಣಿಯಲಿ || ೧೦

ತೆಗೆಯ ಹೇಳೋ ಚೂಣಿಯಲಿ ಕಾ
 ಳೆಗದ ಕೌತುಕ^೭ವತ್ತ^೭ ದೊರೆಗಳು
 ಹೊಗಲಿ ದಳನಾಯಕರು ನುಗ್ಗಿನ ಬೀಯಕಳುಕರಲ |
 ವಿಗಡ ಭೀನಾರ್ಜುನರ ^೮ಬಸುಹ
 ಲ್ಲುಗಿ^೮ ಕರುಳನೆನುತಬ್ಬರದ ಬೊ
 ಬ್ಬೆಗಳ ಬಿರುದರು ಕೆಣಕಿದರು ಸಮಸಪ್ತಕರು ನರನ || ೧೧

ರಾಯನಾವೆಡೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ
 ದಾಯಗನ ಬರಹೇಳು ^೯ಹಿಂದಣು^೯
 ಪಾಯ ಕೊಳ್ಳದು ನಿಮ್ಮ ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರಾವಲ್ಲ |
 ಕಾಯ^{೧೦}ದೆವು^{೧೦} ಕೈಮುಗಿದನಾದರೆ
 ನಾಯಬಲ್ಲರೆ ತಿರುವನೊದೆಯಲಿ
 ನಾಯಕದ ಹಿಳುಕೆನುತ ಬಿಟ್ಟನು ^{೧೧}ಸೂರಿಯಲಿ ರಥವ^{೧೧} || ೧೨

^೧ ಸಪ್ತ (ದ.ಪ). ^೨ ತರುಬಿ ನಿಂತರು (ದ). ^೩ ಕೊ (ಕ). ^೪ ನೃಟ್ಟ
 (ಕ). ^೫ ಬೀಡಿನಲಿ (ದ). ^೬ ಭಟರ (ಕ.ಗ). ^೭ ಮತ್ತೆ (ಕ). ^೮ ಬೆನ್ನೊ
 ಳುಗಿ (ಚ.ಟ.ತ.ಪ.ಬ.ನ), ನೆತ್ತಿಯಲುಗಿ (ಗ.ದ). ^೯ ಭೇದೋ (ಚ.ಟ.ತ.ದ.ನ.ಪ).
^{೧೦} ವೆನು (ಕ). ^{೧೧} ರಾಜಮೋಹರವ (ಕ.ಗ).

¹ಬಿಟ್ಟ ನೂರಿಯೊಳುಗಿವ¹ ಕರ್ಣನ
 ಧಟ್ಟಣಿಯ ಕಂಡನಿಲನುತನಡ
 ಗಟ್ಟಿದನು ಹದಿನೆಂಟು ಸಾವಿರ ರಥಿಕರೊಗ್ಗಿನಲಿ |
 ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಬರೆ ರವಿಸುತನ ಕೈ
 ಮುಟ್ಟಲೀಯದೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ
 ಧಟ್ಟಿನಲಿ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ಕರಿಗಳೊಕಿದವು ||

೧೩

ಕರಿಘಟಿಯಲಾ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದ
 ಪರಿಣತೆಯಲಾ ನಮ್ಮ ರಥಿಕರು
 ಸರಳ ತೊಡದಿರಿ ಸೈರಿಸುವುದರೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರದಲಿ |
 ಅರಿಹಿರಣ್ಯಕಬಲ²ಕ² ನರಕೇ
 ನರಿಯ ಪಾಡೆನಿಸುವೆನು ³ಕಣ್ಣಿವ³
⁴ಮಹಿಗ ಮುಂಚುವೆನೆನುತ⁴ ಹೊಕ್ಕನು ಭೀಮ ಗಜಬಲವ ||

೧೪

ಬಿರಿದುವೀತನ ಸಿಂಹನಾದಕೆ
 ಕರಿಗಳೆದೆಮಣಿ ಗದೆಯ ಹೊಯ್ಲಲಿ
 ತಿರುಗಿ ⁵ಕೋಡಡಿಯಾಗಿ ಕಡೆದವು ಮಡಿದವಾಕ್ಷಣಕೆ |
 ಉರು⁶ಳಿದವು⁶ ಪರ್ವತದ ವಜ್ರದ
 ಸರಿಸ ಹೋರಟೆ ಕಾಣಲಾದುದು
 ಕರಿಘಟಿಯ ಪವನಜನ ರಣ⁷ದಲಿ ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ⁷ ||

೧೫

ನೀಲಗಿರಿಗಳ ನೆಮ್ಮಿ ಘನಮೇ
 ಘಾಳಿ ಸುರಿದವು ಮಳೆಯನೆನೆ ಶರ
 ಜಾಳ ಕವಿದುದು ಗಜದ ಜೋಧರ ⁸ಯೂಡಿಯೆನುಗೆಯಲಿ⁸ |
 ಕೋಲ ಕೊಂಬನೆ ಭೀಮ ನಿಡಿಲುರಿ
 ನಾಲಗೆಗೆ ನೀರೇ⁹ಗು⁹ವುದು ಮೇ
 ಲಾಳ ಮುಹಿದನು ವಿವಿಧ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ¹⁰ಪ್ರಹಾರ¹⁰ದಲಿ ||

೧೬

¹ ದಿಟ್ಟತನದಿಂದಲಿವ (ದ). ² ದ (ಕ). ³ ಕೆಣಕಿದ (ಕ). ⁴ ದುರುಳ
 ಸುಧಟರೆನುತ್ತ (ಕ), ಮರಳಿ ಮುರಿವೆನೆನುತ್ತ (ಗ), ಮುರಿಗೆ ಮುರಿವೆನೆನುತ್ತ (ದ)
⁵ ಕೊರಳಡಿ (ಕ.ಗ). ⁶ ಳಕರಿ (ಕ). ⁷ ವದನರಸ ಕೇಳೆಂದ (ಕ).
⁸ ಜಡವ ಜೋಕೆಯಲಿ (ಚ.ಟ.ತ.ದ.ಪ.ಬ). ⁹ ಉ (ಚ.ತ). ¹⁰ ಪ್ರಯೋಗ (ಗ),
 ಪ್ರನಾದ (ನ).

ಕರಿಯು ¹ಬ¹ರಿಕ್ಕೆಯೆನುವ ಜೋಧರ
 ಕರ ಮಹಾಂಕುಶದವನ ಕೈ ಕ
 ತ್ತರಿಸಲೊಂದೇ ಶರದೆಚ್ಚನು ²ಮತ್ತೆ ಗದೆಗೊಂಡು² |
 ತಿರುಗಿ ಹೊಯ್ದನು ಜೋಡು ಜೋಧರು
 ಕರಿಯೊಡಲು ನಮನೀಳ ನೀ³ಳಲು
 ಅ³ರನ ಬಣ್ಣ ನರಾರು ಬಲ್ಲರು ಭೀಮನಾಹನವ ||

೧೭

ಹಿಂದೊಡೆದು ಗಜಸೇನೆ ಮುಮ್ಮುಳಿ
 ಗೊಂಡು ಮುಳಿದುದು ಮುಳಿದು ಭೀಮನ
 ಗಂಡುಗೆಡಿಸುವರಿಲ್ಲ ಕೌರವದಳದ ⁴ಸುಭಟ⁴ರಲಿ |
 ಅಂಡುಗೊಂ⁵ಡುದು⁵ ⁶ಬಿರುದುಗಿರುದಿನ⁶
 ಗಂಡರಕಟಕಟೆನುತ ನಿಜ ಕೋ
 ವಂಡವನು ದನಿಮಾಡುತತ್ಪತ್ತಾ ಮನಿದಿರಾದ ||

೧೮

ಎಲೆಲಿ ರಾಯನ ತಮ್ಮನೋ ಗಜ
 ಬಲದೊಡನೆ ಬಳಲಿದನು ಗುರುಸುತ
 ನಳವು ಕಿಣಿದೇ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರ ನೂಕು ನೂಕೆನುತ |
 ಉಲಿದು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಬಲವಿ
 ಟ್ತಳಿನಿ ನೂಕಿತು ಭೀಮಸೇನನ
 ನೆಲನ ಕೊಂಡರು ಕಡುಹಿನಲಿ ಪಾಂಚಾಲ ನಾಯಕರು ||

೧೯

ಮುಗಿದಿರಿ ಪಾಂಚಾಲರಾಯನ
 ಮುಗಿಗಳಿರ ಭೀಮಂಗೆ ತಪ್ಪೇ
 ನುಟುವ ದೊರೆ ಸೊಪ್ಪಾಗದ⁷ತಿರೆ⁷ ನೀವು ಕಾದುವಿರೆ |
 ಅಣುವ⁸ನಾ⁸ದರೆಯೆನುತ ಬಾಣವ
 ತಿರುಹಲಾ ನಿಮಿಷದಲಿ ನಿಂದನು
 ಗುರುಸುತನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಪಾಂಚಾಲರಿಗೆ ⁹ಕಲಿ ಕರ್ಣ⁹ ||

೨೦

ಕ್ಷಮಿ¹⁰ಸುವುದು ಗುರುಸೂನು ರಣವನು
 ನಿಮಿಷ ಚಿತ್ತೈಸುವುದು¹⁰ ಶೌರ್ಯ
 ಭ್ರಮಿತರೀ ಪಾಂಚಾಲರನು ಬಣಿಕ್ಕಿದು ತೋಟುವನು |

¹ ಧ (ನ). ² ಭೀಮ ವಹಿಲದಲಿ (ಟ.ಚ.ತ.ನ.ಪ). ³ ಳಿದನ (ಚ.ಟ).

⁴ ರಥಿಕ (ಕ). ⁵ ಡರು (ಬ). ⁶ ಬೀಗಿ ಬಿರುದಿನ (ಚ.ಟ.ತ.ನ.ಪ.ಬ).

⁷ ದದಿ (ದ). ⁸ ವಾ (ಕ). ⁹ ಕರ್ಣನಿದಿರಾದ (ಕ,ದ). ¹⁰ ನಿ ರಣದೋಳ

ಗಿವರ ಕೆಡಹುವೆ ನಿಮಿಷ ಚಿತ್ತೈಸಿ (ಕ).

ದ್ಯುಮಣಿ ಪರಿಯಂತೇಕೆ ರಶ್ಮಿಗೆ
ತಿಮಿರವಿದಿರೇ ನೀವು ನೋಟಕ
ರೆಮಗೆ ರಣದೆಖ್ವಾಳವೆಂದನು ಕರ್ಣ ಗುರುಸುತಗೆ || ೨೦

ಬಳಿಕ ಹೇಳುವುದೇನು ರಣದ
ಗ್ಗಲೆಯರವದಿರು ಮುತ್ತಿದರು ಕೈ
ಚಳಿ^೧ಕಿಗರು ಕವಿ^೨ಚ್ಚರೀತನನೆಂಟು ದೆಸೆ^೩ಗಳಲಿ^೪ |
^೫ಲುಳಿತ ಜಲಧರ^೬ಪಟಲ ಜರರದೊ
ಳಿದ ರವಿವಾಂಡಲದವೋಲರೆ
ಘಳಿಗೆ ಕರ್ಣನ ಕಾಣೆನ್ನೆ ನರನಾಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೧

ಗಾಳಿಯೆತ್ತಲು ಘಾಡಿಸುವ ಮೇ
ಘಾಳಿಯೆತ್ತಲು ಮೈರಿಸೇನೆಯ
ನಾ^೪ಳಿ^೫ಗಡಿತದ ನೊರೆಯ ^೬ರಕುತದ ನೂಕು^೭ಧಾರೆಗಳ |
ಎಳಿಗೆಯಲಾ ಭತ್ಯಚಮರೀ
ಜಾಳ ನನೆದವು ^೮ಕರ್ಣನಂ^೯ಬಿನ
ಕೋಲ ಕಡಿದೊಡನೊಡನೆ ಕೊಂದನು ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ || ೨೨

ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು ^೭ಮತ್ತೆ^೮ ರಿಪುಪಾಂ
ಚಾಲಬಲ ಸಾವುದಕೆ ಕಡೆಯಿ
ಲ್ಲಾಳ ಬರವಿಂಗಟಿಯೆ ನಾನವಸಾನವನು ಮರಳಿ |
ಕೋಲುಗಳ ತೆಗೆದಿಸುವನೋ ಶರ
ಜಾಳವನು ವಿರಚಿಸುವನೋ ಹಗೆ
ಯಾಳಿ ಮುಖುದುಡ ಕಾಡೆನೆಸುಗೆಯ ಕಾಣ ನಾನೆಂದ || ೨೩

ಮೈರಿಪಾಂಚಾಲಕರೊಳ್ಳವರು
ಧಾರುಣೀಶ್ವರರಸುವ ಬಿಟ್ಟರು
ಚಾರು ^೫ಚಾಪಳ^೬ ಚಾತುರಂಗದ ^೭ನಿಧನ^೮ನಿರ್ಣಯವ |
ಆರು ಬಲ್ಲರು ಖಾತಿಯಲಿ ಜ
ಝ್ಝಾರರೆದ್ದುದು ಮತ್ತೆ ಸಕಲ ಮ
ಹಾರಥರು ನೂಕಿದರು ಲಗ್ನಿಯ ಲಳಿಯ ಲಹರಿಯಲಿ || ೨೪

^೧ ಕದಲ ತೆಗೆದ (ಸ.ಕ.ಗ). ^೨ ದೆಸೆಗೆ (ಕ.ಗ.ಚ). ^೩ ಹೊಳೆವ ಕಣಿಗಳ (ಕ).
^೪ ಳ (ತ). ^೫ ನೆತ್ತರ ನಾಲ್ಕು (ಚ.ಟ.ತ.ಪ). ^೬ ಸುಧಟರಂ (ಕ). ^೭ ಬವರ
(ಕ). ^೮ ಸಮರದ (ಟ). ^೯ ಚಪಳ (ಕ).

ನಕುಲ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಸುತನೋ
ಮಕ ಶಿಖಂಡಿ ಯುಯುತ್ಸು ವರ ಸಾ
ತ್ಯಕಿ ಶತಾನೀಕಾಬ್ಯ ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯಕರು ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿ |
ಸಕಲ ಕೈಕೆಯ ಪಾಂಡ್ಯ ಶಿಶುಪಾ
ಲಕಸುತ ಯುಧಾಮನ್ಯು ಸಹದೇ
ವಕರು¹ ಸನ್ನಾಹದಲಿ ಕವಿದುದು ವರ ಮಹಾರಥರು ||

೨೬

ಭೀಮ ಭಲುಗುಣ ಕೃಷ್ಣ ಧರ್ಮಜ
ರೀ ಮಹಾರಥರಲ್ಲದಿತರ
ಸ್ತೋಮವಳವಿಯ ಮಿಾಱು ಕವಿದುದು ಕರ್ಣನಿದಿನಲಿ |
ಹಾ ಮಹಾದೇವಾ ಸಮಸ್ತ ಸ
ನಾಮರಥಿಕರು ಕರ್ಣನೊಬ್ಬನ
ಕಾಮಿನಿದರೈ ಕದನಕವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||

೨೭

ಉರಿಯ ಪೇಟೆಗಳಲಿ ಪತಂಗದ
ಸರಕು ಮಾಱದೆ² ಮರಳುವುದೆ ನಿ
ಬ್ಬರದ ಬಿರುದಿನೊಳಿ ಮಹಾರಥರಾಜಿ ರವಿಸುತನ |
ಕೆರಳಿಚಿದರೈ ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ
ಬೆರಸಿದರು ಬೇಸಣಿಸಿದರು ಹೊಡ
ಕರಿಸಿದರು ಹೊಯ್ದರು ವಿಭಾಡಿಸಿದರು ವಿಘಾತಿಯಲಿ ||

೨೮

ತಮ್ಮ ಸತ್ಯೋದಧಿಯ ತೋಟದ
ರೊಮ್ಮೆ ಮೊಗೆದನು ಬಳಿಕ ರಾಯನ
ಸೊಮ್ಮಿನವರಲಿ ನೀಳಿದನು ಹದಿನೆಂಟು ಸಾವಿರವ |
ಹಮ್ಮುಗೆಯ ಕೈಮನದ ಹೊಣೆ³ಕೆಯ
ಹಮ್ಮಿನುಬ್ಬಟೆಯವರ ಪಾರ್ಥನ
ತಮ್ಮದಿರ ಸಾಹಸಕೆ ಸೇರಿಸಿದನು ಪಲಾಯನವ ||

೨೯

ರಥ ಮುಱಿದು ಬಲು ಘಾಯದಲಿ ಸು
ವೃಥಿತ ಸಾತ್ಯಕಿ ಹಿಂಗಿದನು ಸಾ
ರಥಗಳಳವಿನಲೋಡಿದರು ಸುತನೋಮಕಾದಿಗಳು |

¹ ನ್ಯೂತ್ವಪಾಞನನಕರ (ಗ).² ತಿರುಗು (ಕ).³ ದ (ಕ)

ಪೃಥುವಿಗೊಳಗಿತು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ
ರಥಿಗಳುಳಿದ ಪದಾತಿ ಗಜ ಹಯ
ರಥವ ಕೆಡಹಿದನೆನಿತನೆಂಬುದನಖಿಯೆ ನಾನೆಂದ || ೩೦

ಮುರಿದು ಮತ್ತೆ ಮಹಾರಥರು ಸಂ
ವರಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿಖಂಡಿ ಸಾತ್ಯಕಿ
ವರ ನಕುಲ ಸಹದೇವ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಶೃಂಜಯರು |
ಸರಳ ಬಿಹು¹ಬಿ¹ನ ಬಾಯು ಬೈಗುಳ
ಬಿರುದುಗಳೆಳೆಯ ಬಿಂಕದವರು
ಬ್ಬರಿಸಿ ಕವಿದರು ಕರ್ಣನಾವೆಡೆ ತೋಟು ತೋಟಿನುತ || ೩೧

ನುಸಿಗಳಿರ ನಿಮಗೇಕೆ ಕರ್ಣನ
ಘಸಣಿ ನಾವೇ ನಿಮ್ಮ ನೆತ್ತಿಯ
ಮುಸಲವಲ್ಲಾ ಫಡ ನಕುಲ ಸಹದೇವ ನಿಲ್ಲೆನುತ |
ಮುಸುಡ ಹೊಗರಿನ ಕಣ್ಣ ಕೆಂಪಿನ
ವಿಷಮರಗ್ಗ ದ ಕರ್ಣತನುಜರು
ಮಸಗಿ ಮುಂಚುವ ²ಮೋಹರವ²ನಡಹಾಯ್ದು ತಟುಬಿದರು || ೩೨

ಏನ ಹೇಳುವೆನ³ವರ³ ಶರಸಂ
ಧಾನ ಸೌರಂಭವನು ಕಲಿ ವೃಷ
ಸೇನ ವೀರ ಸುಷ್ಮೇಣ⁴ರೇಖಿದರೆಚ್ಚರತಿ⁴ಬಳರ |
ಭಾನುಸುತನಿಂದೆಂಟುಮಡಿಯ ಸ
ಘಾನರಹಿರೋ ಪೂತು ಮರು ಏನು
ತಾ ನಿಖಳ ರಥನಿಕರ ಕವಿದುದು ಮತ್ತೆ ಸಂದಣಿಸಿ || ೩೩

ಕಡಿದು ಬಿಸುಟರು ತೇರುಗಳನಡ
ಗೆಡಹಿದರು ಹೇರಾನೆಗಳ ಕೆಲ
ಕಡೆಯಲ⁵ಕುವ ಕುದುರೆ ನನೆದವು ಬನಿವ ನೆತ್ತರಲಿ⁵ |
⁶ತುಡುಕಿ⁶ದರೆ ಕಾಲಾಳನಟ್ಟಿಯ
ನುಡಿಯಲಖಿಯೆನು ಕರ್ಣತನುಜರ
ಕಡುಹು ನಕುಲಾದಿಗಳ ಬೆದಖಿನಿತರನ ಕೇಳೆಂದ || ೩೪

¹ ಸಿ (ಕ), ದಿ (ದ). ² ಪರಬಲವ (ಚ.ಟ.ತ.ಪ). ³ ರಸ (ಕ.ಗ.ಚ).
⁴ ರೆಚ್ಚರು ಮಾರಿದತಿ (ಗ.ಚ.ಟ.ತ.ದ.ಪ). ⁵ ಕಿದ ತೇಜಿಗಳ ರಚಿಸಿದರು ರಕುತದಲ
(ಚ.ಟ.ತ.ದ), ಕಿದ ರಾಪುತರನದ್ದಿದರು ರಕುತದಲ (ಪ). ⁶ ಕಡಗಿ (ಕ),
ಮಿಡುಕಿ (ಬ).

ತಿರುಗಿ ಕಂಡನು ಭೀಮ^೧ನೆಲೆ ತರು
 ವಲಿಗಳಿರ^೨ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕಾದುವ
 ದೊರೆಗಳೇ ನಕುಲಾಂಕ ತೆಗೆ ಸಹದೇವ^೩ಸಾರೇ^೪ನುತ |
 ಸರಳ ಕೆನ್ನೆಯ ಬಿಗಿದ ಹುಬ್ಬಿನ
^೫ಮು^೬ರಿದ ಮೀಸೆ^೭ಯಲಾ^೮ಡುಗಚ್ಚಿನ
 ಕುರುಕುಲಾಂತಕ ಭೀಮ ಬಿಟ್ಟನು ಸೂರಿಯಲಿ ರಥವ ||

೩೫

ರಾಯದಳದಲಿ ಸೇನಸಲಿದು ಕ
 ಜ್ವಾಯವೇ ಮಕ್ಕಳಿರ^೧ಮನ್ನಿಸಿ^೨
 ಕಾಯಿದೆನು ಬಳಿಕೇನು ನಿಮ್ಮಂಘವಣಿ^೩ಲೇನಾಯ್ತು |
 ಸಾಯ^೪ಲೇತಕೆ^೫ಹಿಂಗಿ ನಿಮ್ಮನು
 ನೋಯಿಸುವುದನುಚಿತವು ಸೇನಾ
 ನಾಯಕನು ನಿಮ್ಮಯ್ಯನಾತನ ಕಳುಹಿ ನೀವೆಂದ ||

೩೬

ಮರುಳಲಾ ಪವಮಾನನುತ ನಿ
 ನ್ನೋರೆಗೆ^೧ಪಟಯೊರೆ^೨ತೂಕ ತೂಕಕ
 ಸರಿಸರಾವಿರೆ^೩ಕನಕಗಿರಿಪರಿಯಂತ ಮಾತೇಕ^೪ |
 ತರಣಿ^೫ಬಿಂಬದ ತತ್ತಿಗಳನು
 ತ್ತರಿ^೬ನಿ ತೋಟುವ ತಿಮಿರವುಂಟೇ
 ತರೆಹರಿಸಿ ತೋಟು^೭ಎನುತ ಕವಿದೆಚ್ಚರನಿಲಜನ ||

೩೭

ಗಳಹತನವಿದು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯು
 ಗಳಿಸಿದರ್ಥವು ನಿಮ್ಮ ಬೀಯಕೆ
 ಬಳಸುವಿರಿ ತಪ್ಪಾವುದೆನುತೆಚ್ಚಂಬ ಹರೆಗಡಿದು |
 ಹಿಳುಕ ಕವಿನಿದನೀತನೀತನ
 ಹಿಳುಕ ಮುಱಿದೊಡನೆಚ್ಚು ಭೀಮನ
^೧ಕೆಳರಿಚಿದರೈ^೨ಕರ್ಣನಂದನರರಸ ಕೇಳೆಂದ ||

೩೮

ಬಾಲರೆಂದೇ ಮನ್ನಿನಿದರೆ ಛ
 ಡಾಳಿಸಿತೆ ಚಪಳತ್ವವಾಗಲಿ
 ಖೂಳರಾಮೈ ಸಲೆಯನುತ ನಾರಾಚತಕದಲಿ |

^೧ ನೀ ನೆಪಿ ತರಳರನು (ಚ.ಟ.ತ.ನ.ಪ). ^೨ ಮರಳಿ (ಕ). ^೩ ಹ (ಕ).
^೪ ಗಳಿ (ತ.ಟ). ^೫ ಕಾಮಿನಿ (ಕ.ಗ). ^೬ ಬೇಡಾ (ಚ.ಟ.ತ.ಪ.), ಲೇಳಿಸಿದೆ
 (ದ). ^೭ ಒರೆಸರಿ (ಚ.ಟ.ದ.ಪ). ^೮ ಕರ್ಣಪರಿಯಂತೇಕೆ ಕಾಳೆಗವು (ದ).
^೯ ಕರಳಿಚಿದರೈ (ಕ), ಬಳಲಿಸಿದನೈ (ಗ).

ಬೀಳಲೆಚ್ಚನು ರಥವ ಗಜ ಹಯ
ಜಾಳವನು ಸಾರಥಿಗಳನು ಬಲು
ಗೋ^೧ಲೊಳಿಬ್ಬರೊಳೊಬ್ಬನನು^೧ ಕಡೆಯೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಡಿದ || ೩೯

* ಶಿವಶಿವಾ ಕರ್ಣಾತ್ಮಜನೆ ಮಡಿ
ದವ^೨ನು^೨ ದಳಪತಿ ಮಡಿದನೋ ಕೌ
ರವನ ಕೇಡೋ ಹಾಯೆನುತ ಕುರುಸೇನೆ ಕಳವಳನೆ |
ಕವಿದರತ್ನತ್ಥಾಮ ಕೃಪ ಕೌ
ರವ ಶಕುನಿ ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗ
ಳವಗಡಿಸಲನಿಬರನು ತೊಲಗಿಸಿ ಕರ್ಣನಿರಿದಾದ || ೪೦

ಆತುಕೊಳ್ಳೈ ಭ್ರೂಣಹತ್ಯಾ
ಪಾತಕಿಯೆ^೩ ಪಡಿತಳಿಸು^೩ ವಿಶಿಖ
ಪ್ರಾತವಿವೆಯೆನುತೆಚ್ಚಿನಿಸುತನನಿಲನಂದನನ |
ಆತುಕೊಂಬರೆ ಸರಿಸು^೪ನಲ್ಲ ವಿ
ಜಾತಿ^೫ಯಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದನೆ^೫ ಫಡ
ಸೂತನಂದನ ಎನುತ ಕರ್ಣನನೆಚ್ಚನಾ ಭೀಮ || ೪೧

ಎಚ್ಚ^೬ರೊಡನೊಡನೆಚ್ಚ ಬಾಣವ^೬
ಕೊಚ್ಚಿದನು ಕಲಿ ಕರ್ಣನಾತನ
ನೆಚ್ಚನಂಬಿನಮೇಲೆ ನೂಕಿದವಂಬು ವಹಿಲದಲಿ |
ಎಚ್ಚು ಕವಿಸಿದಡವನು ಪವನಜ
ನೆಚ್ಚಡವ ಪರಿಹರಿಸಿ ರವಿಸುತ
ನೆಚ್ಚಡಿಬ್ಬರು ಕಾದಿದರು^೭ ಕೈ^೭ಮೈಯ ಮನ್ನಿಸದೆ || ೪೨

^೧ ಲನಲಿ ಕರ್ಣಾತ್ಮಜರ (ತ). * ಈ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲ
ಕಳಗಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ :—

ಕಡೆದ ವೀರಸುಖೇಣನವನಿಗೆ
ಮಡಮುರಿದ ವೃಷಸೇನ ಸೇನಯ
ಗಡಣ ಬಿಡು ದು ಕಿರಿದು ಕಿರಿದೊಡಮುರಿದುದಗಲದಲಿ |
ಪೊಡವಿಪನ ಮುಂದೊಣಲಿತಿ ವಂ
ಗಡದಲೈದಿತು ವೀರಭಟರು
ಗ್ಗಡದ ಕರ್ಣಾರವದ ಲಗ್ಗೆಯ ಲಪರಿ ತನಿಮನಗೆ ||

^೨ ನೇ (ಕ). ^೩ ಪರಿಪುವಿಸು (ಕ), ಪರಿಹರಿಸು (ಗ). ^೪ ವ (ಟ).
^೫ ನೀ ಪಡಿಪುವಿಸುವನೆ (ಕ.), ನೀ ಪಡಿತಳಿಸುವರೆ (ಗ). ^೬ ನೀತನು ಭೀಮನಾ
ಳಿಗ (ಕ), ರೊಡನೊಡನೆಚ್ಚನೆಡೆಯಲಿ (ಗ.ದ). ^೭ ಮೈ (ಕ).

ಭಾರಿಯಂಕವು ದಳಪತಿಗೆ ಪಡಿ
 ಸಾರಿ¹ಕೆ¹ಯ ಭಟರಿಲ್ಲರಾ ಪರಿ
 ವಾರಕಿದು ಪಂಥವೆ ಏನುತ ಕುರುರಾಯ ಮೂದಲಿಸೆ |
 ಕೂರಲಗಿನಂಬುಗಿದು ಬಳಿಯ ಮ
 ಹಾರಥರ ಕೈವೀಸಿ ರವಿಸುತ
 ಸಾರೆನುತ ಕೆಣಕಿದನು ದುಶ್ಯಾಸನನು ಪವನಜನ ||

೪೩

ಎಲವು ಕರ್ಣಾತ್ಮಜನ ಹೊಯ್ದ
 ಗ್ಗಲಿಕೆಯಲಿ ಹೊರೆಯೇಡಿದಿರು ಪಡಿ
 ಬಲಕೆ ಕರನಾ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥರ ನಿನ್ನಲೇನಹದು |
²ಬಳಿಯ ಬಿಗುಹಿನ² ಬಿಂಕ ನಿನ್ನಯ
 ತಲೆಗೆ ಬಹುದಾವಣಿಯೆವೆನುತತಿ
 ಬಳನನೆಚ್ಚನು ನಿನ್ನ ನಂದನನರನ ಕೇಳೆಂದ ||

೪೪

ತಗರು ಮು³ಳಿದಾರಿದರೆ³ ತೋಳನು
 ತೆಗೆದು ಜೀವಿಸಲಪುವುದೇ ನಾ
 ಲಗೆಯ⁴ ನೀಱ⁴ರು ನೀವು ಮೂಢರು ನಾವು ನುಡಿಗಳಲಿ |
 ಉಗಿದಡಾಯ್ದದ ಮೊನೆಯ ತುದಿನಾ
 ಲಗೆಗಳಲಿ ಮಾತಾಡ ಬಲ್ಲರೆ
 ನೊಗಸುವೆವು ನಾವೆನುತ ಪವನಜನೆಚ್ಚನರಿಭಟನ ||

೪೫

ಪವನಸುತನೆಚ್ಚಂಬ ಹರೆಗಡಿ
 ದವಿರಳಾನ್ವವನೀತ ಕವಿಸಿದ
 ನಿವನ ಬಳಿಯ ಮಹಾರಥರು ಸೂಸಿದರು ಶರವಳೆಯ |
 ರವಿಯ ಕೈ⁵ಕತ್ತಲೆಯ ಹೊರಳಿಯ⁵
 ತಿವಿಗುಳಿಗೆ ತೆರಳುವುದೆ ರಿಪುಶರ
 ನಿವಹವನು ಕಡಿಯೆಚ್ಚು ಕೆಡಹಿದನಾ ಮಹಾರಥರ ||

೪೬

ನಿಕ್ಕಿದರೆ ಬಳಿಕೇನು ತಾಯಿಗೆ
 ಮಕ್ಕಳಾಗ⁶ರು⁶ ನಿನ್ನ ತನಯನ
 ನಿಕ್ಕಿ ಹಾಯ್ದರು ಹಿಂಡೊಡೆದು ನೀ ಸಾಕಿದವರೆಲ್ಲ |

¹ ಗೆ (ತ.ದ.ಟ). ² ಬಳಿಕ ಬಿಗುಗಿನ (ಕ), ಬಳಿಯ ಬಿರುದಿನ (ದ. ಪ).
³ ನಿವಾಕಿದರೆ (ಚ.ಟ.ದ). ⁴ ನೀರ (ಗ). ⁵ ಮಂಜಿನ ತುಷಾರದ (ಗ.ಟ.ಚ.
 ದ.ಪ.ನ). ⁶ ರೆ (ಕ).

ಹೊಕ್ಕು ಬಳಕೊಂದೆರಡು ¹ಪಸರದ¹
 ಲುಕ್ಕುಡಿಯಲೊದಗಿದನು ನಿನ್ನ ವ
 ನೆಕ್ಕುತುಳದಲಿ ಸರಿಮಿಗಿಲ ಕಾದಿದನು ಹಗೆಯೊಡನೆ || ೪೭

ತೇರು ಹುಡಿಹುಡಿಯಾ²ಗಿ² ರಣದಲಿ
 ಸಾರಥಿಯ ತಲೆ ಹೋ³ಗಿ³ ಕಾಲನ
 ಲಾರುಭಟೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ಮಗನೆನುತಿದ್ವನನಿಲಜನ |
 ಸಾರು ನೀ ಸಾರೆನುತ ಕರ್ಣಕು
 ಮಾರನಡಹಾಯಿದನು ಭೀಮನ
 ಭೂರಿ ಬಾಣದ ಪಂಜರವ ⁴ಭಂಜಿ⁴ ⁵ನುತ ವಹಿಲದಲಿ⁵ || ೪೮

ಎಲೆಲೆ ಕರ್ಣ ಕುಮಾರನೋ ಪಡಿ
 ಬಲವ ⁶ಕರೆಯೋ⁶ ಬಾಲನೊಬ್ಬನೆ
 ನಿಲುಪುದರಿದೋ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರ ಹಿಡಿದು ನೂಕೆನುತ |
 ಉಲಯೆ ಕೌರವರಾಯನುಬ್ಬಿದ
 ಕಳಕಳದ ಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯದ
 ದಳದ ದೆಬ್ಬಾದೆಬ್ಬಿಯಲಿ ಕಲಿಕರ್ಣ ನಡೆತಂದ || ೪೯

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

_____

¹ ಸರಳನ (ಚ.ಟ.ತ.ನ).   ² ಗೆ (ಟ.ತ.ದ).   ³ ಗೆ (ತ.ದ.ಪ).
⁴ ಖಂಡಿ (ತ.ಪ.ನ).   ⁵ ಸಿದ ನಿಮಿಷದಲಿ (ಸ-ಕ).   ⁶ ಹೇಳೋ (ಕ.ಗ.ದ).

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂತನೇ || ರಾಯರಿಪುರವಿರಾಹು ಪಾಂಡವ

ರಾಯ ಸೇನಾಜಲಧಿವಡುನ

ಜೇಯ ¹ರವಿನಂದನನು¹ ಗೆಲಿದನು ಧರ್ಮನಂದನನ ||

ಪುಗನ ²ತೊಲಗಿನಿ² ³ಮಿ³ಗುವ ಚೂಣಿಯ

ತೆಗನಿ ಬಲವಂಕದ ಭಟಾಳಿಗೆ

ಮೊಗದ ಸನ್ನೆಯ ಮಾಡುತೆಡವಂಕನ ಕಟಾಕ್ಷದಲಿ |

ತೆಗೆದು ⁴ತೂಟಂ⁴ಬಿನಲಿ ಭೀಮನ

ಬಿಗಿದನಾವೆಡೆ ಧರಣಿಯಾವೆಡೆ

ಗಗನವಾವೆಡೆ ದೆಸೆಗಳೆನೆ ⁵ತುಟುಗಿ⁵ದವು ಶರಜಾಳ ||

೧

ಭೀಮನೋ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿ ನಿ

ನಾರ್ಮನೋ ⁶ತಡವೇಕೆ ರಿಪುವೇ⁶

ಕಾಮನೋ ⁷ಕರ್ಣನೆ ಕಪರ್ದಿ⁷ ವಿಚಾರವೇಕೆನುತ |

⁸ತಾಮನದ⁸ ಭುಲ್ಲವಣಿಯಲಿ ಕುರು

ಭೂಮಿಪನ ಬಲಪೂದಲು ಮೈರಿ

ಸ್ತೋಮ ಕಂಡುದು ಪವನತನಯನ ರಣದ ಭಾರಣಿಯ ||

೨

ಉಲವುತಿದೆ ಕೌರವನ ಸೇನಾ

ಜಲಧಿ ಹರುಷದಲಿತ್ತಲನಿಲಜ

ನಳುಕದೊಬ್ಬನೆ ಕಾದುತ್ತೈದನೆ ಕರ್ಣನೊಡನೆನುತ |

ತಳಿತ ⁹ಧವಳಚ್ಚತ್ತ ಚಮರಾ

ವಳಿಯ ಮಧ್ಯದಲವನಿಪತಿ ನಿಜ

ಬಲಸಹಿತ ನೂಕಿದನು ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯ ರಭಸದಲಿ ||

೩

¹ ನೋ ರವಿಸೂನು (ಕ.ಚ.ತ.ದ). ² ತೆಗೆಯಿಸಿ (ದ). ³ ಹೊ (ಗ.ಚ.ದ).

⁴ ಮೂಟಂ (ಗ.), ನೂಟಂ (ಟ.ದ.), ಕೂರಂ (ಪ). ⁵ ತುಟುಬಿ (ಚ). ⁶ ಕರ್ಣ

ನೊ ಕಪರ್ದಿಯೊ (ಸ-ಕ.ದ). ⁷ ರಿಪುನ-ಭಟನಿದಕೆ (ಸ-ಕ.ದ). ⁸ ಆ ಮೊನೆಯು

(ಕ.), ಕಾಮಿಸುವ (ಗ). ⁹ ವಮ (ಕ).

ಒಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಭೀಮ ಸಾತ್ಯಕಿ
ಯೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ನಕುಲ^೧ದ್ವೈಪದ
ರೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಚೇಕಿತಾನ ಶಿಖಂಡಿ ಶೃಂಜಯರು |
ಒಂದುಕಡೆ ಸಹದೇವನೀ ಪರಿ
ಹಿಂದೆ ಮುಂದಿಕ್ಕಿ^೨ಲದೊಳೀತನ
ಸಂದಣಿಸಿ ಮುತ್ತಿದರು ಮುಕ್ಕುಟುಕಿ^೩ತ್ತು ರಿಪುಸೇನೆ^೪ || ೪

ರಾಯದಳ^೫ವುಬೈದ್ದು^೬ದೋ ಪಡಿ
ನಾಯಕರನಪ್ಪಳಿಸುವೆನು ರಿಪು
ವಾಯುಜನ^೭ ಗಾಢಣ^೮ಯ ಗರ್ವಗ್ರಹವ ಕಳಚುವೆನು |
ರಾಯ ಕೌರವಸಹಿತ ನೀವ್ ನಿ
ಮ್ಮಾಯತದಲಿ^೯ರಿಯೆನು^{೧೦}ತ ಸಾರದ
ಸಾಯಕದ ಸರಿವಳೆಯ ಸುರಿದನು ಭಾನುಸುತ ಮುಳಿದು || * ೫

ಧನುಷಿನಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಮಾದ್ರೀ
ತನುಜರನು ತೇರಿನಲಿ ದ್ವೈಪದನ
ತನಯನನು ಸಾರಥಿಗಳಲಿ ಜೋಡಿನಲಿ ಪವನಜನ |
ಬಿನುಗ^{೧೧}ರ^{೧೨}ವರವರಂಗದಲಿ ಕೈ
ಮನವ ಬಂಡಿಸಿ ಸಕಲ ರಿಪುಸಾ
ಧನವನೊಬ್ಬನೆ ಕರ್ಣ ಗೆಲಿದನು ನೈಪತಿ ಕೇಳೆಂದ || ೬

ಮುಂದುಗೆಟ್ಟು ದು ಹೊರೆಗೆ^{೧೩}ಳೆನೆ^{೧೪} ರವಿ
ನಂದನನ ರಥಕಾಗಿ ಸೇನಾ
ವೃಂದ ಕವಿದುದು^{೧೫}ಚೈದ್ಯ ಶೃಂಜಯ ಮತ್ಸ್ಯ ಕೈಕೆಯರು^{೧೬} |
ಸಂದಣಿಸಿ ಪಾಂಚಾಲ ಕೇರಳ
^{೧೭}ವಿಂದ^{೧೮} ಮಗಧ ದ್ರವಿಡ ವಂಗ ಪು
ಳಿಂದ ಬಲಬಹಳಾಬ್ಧಿ ಮುತ್ತಿತು ಮತ್ತೆ^{೧೯}ಮೂದಲಿಸಿ^{೨೦} || ೭

^೧ ಧರ್ಮಜರೊಂ (ಗ), ನಬ್ಬರವೊಂ (ಕ.ದ). ^೨ ದೆಡಬಲ (ಚ.ಟ.ತ. ದ.ಪ). ^೩ ದರು ರಿಪುಭಟನ (ಟ.ತ), ದರು ಸಕಲದಳ (ಚ.ನ.ಬ), ದರು ಪಟುಭಟರು (ಪ). ^೪ ಲಳಿಯೆದ್ದು. ^೫ ಪೊಡ್ಡಣಿ (ಕ). ^೬ ಲಿಹುದೆ (ಕ).
* (ಟ.ತ.ದ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ ಇನೆಯ ಪದ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ.
^೭ ನ (ಕ.ಗ). ^೮ ಲಲಿ (ಕ). ^೯ ಚೇಕಿತಾನಕ ಮತ್ಸ್ಯ ಶೃಂಜಯರು (ಚ.ತ.ಪ.ಬ).
^{೧೦} ಮಂದ (ಚ.ತ.ಪ.ಬ). ^{೧೧} ರವಿಸುತನ (ಗ).

ಒದವ ಮಂದರವನು ತರಂಗದ
 ಲುದಧಿ ಹೊಯ್ಯಂದದಲಿ ¹ಹೊಕ್ಕವು¹
 ಕುದುರೆ ತೂಳಿದವಾನೆ ²ಕವಿದರು ರಥಿಕರೊಳಬಿದ್ದು ² |
 ಒದಲು ವಿವಿಧಾಯುಧದ ಕಾಲಾ
 ಳೊದಗಿ ಕೈದೋಪಿಸಿದರಿನಿಬರ
 ಸದೆದನೊಬ್ಬನೆ ಕರ್ಣ ಕೆದಕಿದ³ನಾ ಮಹಾಬಲವ³ ||

೮

ಬೀಳುವಂಚಿನ ಹೊಯ್ಯ ಬಡ್ಗದ
 ತೂಳುವಾನೆಯ ⁴ತೂ⁴ಕ ತಾಗುವ
 ಶೂಲಿಗೆಯ ತುಂಡಿಸುವ ವಂಕಿಯ ⁵ನೆ⁵ಡುವ ಬಲ್ಲಹದ |
 ನೀಳುವಿಟ್ಟಿಯ ಮುಳುವ ಪರಿಘದ
 ಪಾಳಿಸುವ ಪರಶುವಿನ ಧಾಳಾ
 ಧೂಳಿ ಮಸಗಿತು ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣನ ರಥದ ಬಳಸಿನಲಿ ||

೯

ತುರಗ ರಾವ ⁶ರಿಗ⁶ವರ ಬಡ್ಗಕೆ
 ಕರಿಗೆ ಜೋಧರಿಗವರ ಶಸ್ತ್ರಕೆ
 ವರ ರಥಕೆ ಸಾರಥಿಗೆ ರಥಿಕರ ಚಾಪಮಾರ್ಗಣಕೆ |
 ಸರ⁷ಳನೊಂದೊಂದೆಟ್ಟು ⁷ನೆ⁷ಟೆ ಕ
 ತ⁸ರಿಸಿದನು ಕಾಲಾಳನೊಂದೇ
 ಸರ⁹ಳಲೈನೊಳಿಳಿಯೆ ಕೊಂದನು ಕರ್ಣ ಪರಬಲವ ||

೧೦

ನಕುಳನನು ಹದಿ¹⁰ನೆಂಟ¹⁰ಟಲಿ ಸಾ
 ತೈಕಿಯನೈದಂಬಿನಲಿ ಸಹದೇ
 ವಕನನೊಂಬತ್ತ ಟಲಿ ಭೀಮನನೆಂಟು ¹¹ಕೋಲಿನಲಿ¹¹ |
 ಸಕಲ ರಥಿಕರನೆಲ್ಲ ಶತ ಸಾ
 ಯಕದಲೊಳ¹²ಗಿ¹²ಸಿ ಚೈದ್ಯ ಪಾಂಚಾ
 ಲಕರ ಧಟ್ಟಿನೊಳೊಕ್ಕಲಕ್ಕಿ ದನರಸ ಕೇಳಿಂದ ||

೧೧

¹ ಬಿಟ್ಟವು (ಕ). ² ಹೊಕ್ಕವು ರಥದೊಳೊಗ್ಗಿನಲಿ (ಕ), ಹೊಕ್ಕವು ರಥಗ
 ಳೊಳಬಿದ್ದು (ಗ.ಟ). ³ ನುಮಹಾಬಲವ (ಕ). ⁴ ನೂ (ಚ.ತ.ಪ.ಬ).
⁵ ನಿ (ಕ). ⁶ ರನ (ಸ). ⁷ ಳಗೊಂದೊಂದೆಟ್ಟಲಿ (ಕ), ಳನೊಂದೊಂ
 ದಾಗಿ (ಚ.ಟ.ತ.ಬ), ಳದೊಂದೊಂದಾಗಿ (ಪ). ⁸ ನೈದ (ನ.ಪ). ⁹ ಬಾಣ
 ದಲಿ (ಚ.ತ.ದ.ಪ.ಬ). ¹⁰ ಲಿ (ಚ.ತ.ದ.).

ಅದು ಬಳಿಕ ಹೇರಾಳದಳ¹ವಾಂ
 ತುದು¹ ಮಹಾರಥರೆನುಗೆಯಲಿ ಹೂ
²ಳಿದುದು² ನಭ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ನೆಲ ಚತುರಂಗ ಪದಹತಿಗೆ |
 ಕುದುರೆ ಕರಿ ತೇ³ರಾಳ³ ತೆಕ್ಕೆಯ
 ಹೊದಡಿನಲಿ ಮುಳುಗಿದನು ನಿನ್ನವ
 ನದುಭುತವನೇನೆಂಬೆನ್ನೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ || ೧೨

ತಾರಕನ ಥಟ್ಟಿನಲಿ ಹರನ ಕು
 ಮಾರ ಹೊಕ್ಕಂದದಲಿ ವೃತ್ರನ
 ತಾರಕಾಕ್ಷನ ⁴ಜೋಡಿಯನು⁴ ಜಂಭಾರಿ ⁵ತ⁵ಪ್ಪಿವಂತೆ |
 ಅರಿದೆಚ್ಚನು ⁶ಶಿವಶಿವಾ⁶ ಕಾ
 ಮಾರಿಯೋ ಪಾಂಡವ ಬಲ⁷ದ⁷ಹೆ
 ಮ್ಮಾರಿಯೋ ನಿನ್ನಾನೆ ನವಪುತು ಮೈರಿಭಟವನವ || ೧೩

ವಾಘೆ ಸರಿಸದ ರಾವುತೋ ದೃಢ
 ವಾಘೆಯೆನುತೇಪ್ಪಿದ ಹಯೋಘದ
 ಮೇಘಪಟಲದ ಪಾಡೆ ಫಡೆಯೆನೆ ಹೊಕ್ಕ ಗಜದಳ⁸ದ ||⁸ |
 ಲಾಘವದ ಲುಳಿನಾರತನದ ಶ
 ರೌಘರಚನೆಯ ರಥಕಯೂಢ
 ಶ್ಲಾಘೆಗಳ ನಾ ಕಾಣೆನೊಂದು ವಿಘಳಿಗೆ ಮಾತ್ರದಲಿ || ೧೪

ಬೇಪಿ ಲಗ್ಗೆಯ ಮಾಡಿ ಭೋಯೆಂ
 ದೇಪಿ ⁹ಹಳಚುವ⁹ ರಭಸ ಕಿವಿಗಳ
 ಕೀಪಿದುದು ಬಳಿಕ¹⁰ವರು¹⁰ ಕರ್ಣನ ತಾಗಿದಾಕ್ಷಣಕೆ |
 ತಾಪು ಥಟ್ಟಿಗೆ ¹¹ಹರೆದು¹¹ ರೌದ್ರವ
 ಹಾಪಿದವು ಕಣ್ಣುಗಳು ರಿಪುಬಲ
 ದೇವ ನಾಲಗೆ ಹೊಗಳಲಮ್ಮದು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ || ೧೫

ಆಳ ಕೊಂದನು ಲಕ್ಕವನು ತುರ
 ಗಾಳಿಯನು ನಾಲ್ಕಾವಿರವ ಶುಂ
 ಡಾಲಘಟೆಗಳ ತುಂಡಿಸಿದನೊಂದೆರಡು ಸಾವಿರವ |

¹ ಕವಿದುದು (ಚ.ತ.ದ.ನ.ಪ). ² ಳಿದರು (ಗ.ಟ.ದ.ನ.ಬ). ³ ರುಗಳ (ಕ).
⁴ ಜೋಡಣೆಯ (ಕ.ಗ.ದ). ⁵ ಜ (ದ). ⁶ ರಿಪುಮದನ (ಚ.ಟ.ತ.ಪ.ಬ.ನ).
⁷ ಕೆ (ಟ.ತ). ⁸ ವ (ನ). ⁹ ಕೊಚ್ಚುವ (ಕ), ಯೆಚ್ಚುವ (ದ). ¹⁰ ಮಮ (ಕ).
¹¹ ಕೆಡೆದ (ಕ.ನ).

ಮೌಳಿ ಮಣಿಯಲಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ನರ
ಪಾಲರನು ನಾನೂಟುಹೊಲೆಯ
ನೀಳಿದನಲೈ ಚೈದ್ಯ ಪಾಂಚಾಲರಲಿ ಕಲಿ ಕರ್ಣ || ೧೭

ತೆರಳಿದನು ಸಹದೇವ¹ನನು¹ ಪೈ
ಸರಿಸಿದನು ನಕುಳನು ಶಿಖಂಡಿಯ
²[ಕ]ರಣ ತಲೆಕೆಳಕಾಯ್ತು² ಕಾಣನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥವ |
ಮುರಿವ ಕಂಡನು ಭೀಮ ದುಗುಡದ
ಭರದಲಿದ್ದನು ಮಿಕ್ಕ ಬಲ ನಾ
ಲೈ³ಡೊ ನಾಲ್ಕೊಂದೊ ನೀಧಾಸನಲಿ⁴ಯೆ ನಾನೆಂದ || ೧೮

ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಕೊಂಡೊತ್ತಿ ರಾಯನ
ಥಟ್ಟ ಹೊಕ್ಕನು ಜರುಹಿದ⁴ನು⁴ ಜಗ
ಜಟ್ಟ ಜೋಡಿಸಿದಂಗನುಯ್ಯಾನದ ಮಹಾರಥರ |
ಕೆಟ್ಟ⁵ದಳವನಘಾಟದವರೊಳ
ಗಿ⁶ಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳರದೇನು ರಾಯನ
ಮುಟ್ಟು ತಿದಲಾ ರೌದ್ರರಣವೆನುತೆಚ್ಚನಾ ಕರ್ಣ || ೧೯

ಕುರುಬಲದ ಸುಮ್ಮಾನ ಕಹಳೆಯ
ಬಿರಿವ ನಿನ್ನಾಳದ ನೈಪಾಲರ
ಹರುಷ ಪುಳುಕದ ಭುಜದ ಹೊಯ್ಲಿನ⁶ ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದ⁶ |
ಅರಿಬಲದೊಳಕಟಕಟ ವಿಧಿ ನಿ
ಷ್ಕರುಣಿ ಹಾಹಾಯೆಂಬ ರವದ
ಬ್ಬರದ ನಿಬ್ಬರ ಕೇಳಲಾದುದು ನೈಪತಿ ಕೇಳೆಂದ || ೨೦

ಎಲೆಲೆ ರಾಯನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು
ಕಲಹವಕಟಾ ಹೋಗಬೇಡಿ
ಟ್ಟಳಿಸಿದವ ಹಗೆ ನಮ್ಮ ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣನಿವನಲ್ಲ |

¹ ಮಿಗೆ (ತ.ಬ). ² ಮರಣ ತಲೆಕೆಳಕಾಯ್ತು (ಕ), ವರರಥವ ನಾನಲ್ಲ (ಟ.ತ.ದ.ಪ.ಬ). ³ ಡು ನಾಲ್ಕೊಂದಾದುದೈ ನಾವ (ಕ), ಡು ನಾಲ್ಕೊಂದಾಗಿ ಸವೆದುದನ (ದ). ⁴ ನೊ (ಚ). ⁵ ಸೇನೆಯ ಕೂಟದಲಿಹಿಂದಿ (ಕ), ದಳವನ ಘಾತದೊಳಗಾರಿ (ದ), ದವನ ಸಘಾಟದವರೊಳಗಿ (ನ.ಬ). ⁶ ಬಲದ ಬೊಬ್ಬೆಗಳ (ತ.ಬ), ಬಾಯ ಬೊಬ್ಬೆಗಳ (ದ), ಥಟರ ಬೊಬ್ಬೆಗಳ (ಪ).

ಅಳುಕದಿರಿ ಕವಿಕವಿಯೆನುತ ಹೆ
ಬ್ಬಲ ಸಘಾಡದಲೌಕಿ ಕರ್ಣನ
ಹೊಲಬುಗೆಡಿಸಿ¹ದುದಂ¹ಬುಗಳ ಸಾರಾಯ ಸೋನೆಯಲಿ || ೨೦

ಕೊಂಬನೇ ಬಳಿಕೀ ಮಹಾರಥ
ರಂಬುಗಿಂಬನು ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ
ಡೊಂಬಿನಾಹವವ²ಲ್ಲಲೇ² ತಮತಮಗೆ ತುಡುಕುವಡೆ |
ಅಂಬುನಿಧಿ ಮಕರಂದವಾದರೆ
ತುಂಬಿಯಾಗನೆ ವಡಬನೀತನ
ನೆಂಬ ಬುಲ್ಲರು ಸು³ಭಟ³ರೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿಂದ || ೨೧

ರಾಯದಳದೊಳು ಮಡಿವ ⁴ಕರಿ ವಾ
ನಾಯುಜಕೆ⁴ ಕಡೆಯಿಲ್ಲ ರಥಿಕರು
ಪಾಯದಳವೆನಿತಳಿದುದೋ ನಾನಾಪ್ರಿಯನ⁵ದ⁵ಪೊಳಗೆ |
ಬಾಯಬಿಟ್ಟು ದು ಸೇನೆ ಕಡಿಬಂ
ಡಾಯತದ ಹೆಣ⁶ನೊ⁶ಟ್ಟಲಿನ ಮುಖಿ
ದಾಯುಧದ ಸಂದಣಿಯೆ ನಿಲಿಸಿತು ⁷ಬಳಿಕ ರವಿಸುತನ⁷ || ೨೨

ತಪ್ಪಿದ ಹೊಸಕುಮ್ಮರಿಯೊಳಗೆ ರಥ
ಹರಿಯಬಲ್ಲದೆ ಕರ್ಣ ನಾವಿಂ
ದಪ್ಪಿದೆವೈ ನೀ ನೆಟ್ಟನೋಲೆಯಕಾಟನೆಂಬುದನು |
ಇಪ್ಪಿತಕಿವರಾರಿದಿರಹರು ನಿ
ನ್ನುರವಣಿಯನಾರಾನುವರು ಮ
ತ್ಸರವ ಬಿಸುಟೆನು ಪೂತು ರವಿಸುತ ಎಂದನಾ ತಲ್ಕ || ೨೩

⁸ಕಾಲಿಡುವಡಿದು ದುರ್ಗವೆನು⁸ತಾ
ಸಾಲ ಬಿಟ್ಟನು ದಕ್ಷಿಣಕೆ ದು
ವ್ಯಾಳಿಸಿದನಾ ರಥವನವನೀಪತಿಯ ಮೋಹರಕೆ |
ಏಳು ಕಲಯಾಗನ್ನು ಕೆಲಬಲ
ದಾಳ ಹಾರದಿರೆನುತ ರಾಯನ
ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪಿದನು ಕರ್ಣ ಖತಿಯಲಿ ⁹ಕಣಿಯ⁹ ಬಿಟುವಳಿಯ || ೨೪

² ದರಂ (ಕ.ಚ.ದ.ನ). ² ಧ್ವನುತ (ಕ.ಗ.ಚ). ⁴ ಜನ (ಕ). ⁴ ಕಲಿ
ವಾಹಾಯುರಕೆ (ಕ). ⁵ ವ (ಕ). ⁶ ಲೊ (ಕ), ದೊ (ಗ). ⁷ ರವಿಸುತನ
ಬವರ (ಚ.ತ.ಪ.ಬ). ⁸ ಕಾಲಿಡಲು ದುರ್ಘಟವಿದೆನು (ಟ.ತ.ಪ). ⁹ ಸರಳ
(ಗ.ಟ.ದ).

ಗಳಹದಿರು ಕೆಲಬಲದ ಹಂಗಿನ

¹ಬಳಕೆಯೇ¹ ಫಡ ಸೂತನುತ ಬಾ

ಘೋಲೆಯ ಬಾಹಿರ ಬಿನ್ನುಗ ²ಬೆದಹುನಿ² ಬಹಿದೆ ಬೆಹಿತೆಯಲ |

ಉಲಾಕಿದರೆ ನಾಲಗೆಯ ತೊಡಬೆಯ

ಕಳಚುವೆನು ನಿಲ್ಲಿನುತಲಾ ಕುಂ

ಡಳಿತ ಕಾರ್ಮುಕನೆಚ್ಚು ಕಡಿದನು ಕರ್ಣನಂಬುಗಳ ||

೨೫

ಅಲಕಲುಗಳು ನಿಡಿಲ ಮಹಿಗಳ

ಮೇಲುವಾಯ್ದು ವು ಗಡ ಯುಧಿಷ್ಟಿರ

ನಾಳುತನದಲಿ ನಮ್ಮ ಜಹಿದನು ಶಲ್ಯ ನೋಡೆನುತ |

ಬೋಳೆಯಂಬೈದಹಲಿ ರಾಯನ

ತೋಳನೆಚ್ಚನು ಜಡಿವ ಜೋಡಿನ

ಮೇಲೆ ಮುಹಿದವು ಬಾಣ ನೃಪ ಮಗುಳೆಚ್ಚಿನನುತನ ||

೨೬

ಬಲುಹು ಕೈಗಳಲುಂಟೆ ತೋಪುವು

ದುಲಿವ ಹೊತ್ತದು ಬೇಹಿನುತ ಮುಂ

ಕೊಳನಿ ಕರ್ಣನ ³ಶರವ³ ಕಡದೀರೇಳು ಬಾಣದಲಿ |

ಅಳುಕದೆಚ್ಚನು ತೇರು ತುರಗಾ

ವಳಯ ಧವಳಚ್ಚತ್ರ ಚಮರಿಯ

ನಿಳುಹಿದನು ಧ್ವಜದಂಡ ಸಹಿತೈವತ್ತು ಬಾಣದಲಿ ||

೨೭

ಬೇಗೆವರಿ ಬೆಳುದಿಂಗಳಲಿ ನಮ

ಗೀಗ ತೋಪುತಲಾ ಎನುತ ಮುಹಿ

ದಾಗಳೇ ಸಂಧಿಸಿದ ⁴ತನ್ನಯ ಹಯ ರಥಾದಿಗಳ⁴ |

ಈಗಲಹಿಯಾದರೆಯೆನುತ ಕಿವಿ

ಗಾಗಿ ತೆಗೆದನು ನಿಶಿತ ಬಾಣವ

ತೂಗಿ ಬಿಟ್ಟನು ಬೀಳೆನುತ ಕಲಿ ಕರ್ಣ ಬೊಬ್ಬಹಿದ ||

೨೮

ಅರಸ ಕೇಳಾಶ್ಚರಿಯವನು ರಿಪು

ಶರವನೆಡೆಯಲಿ ಕಡಿದು ರವಿಸುತ

ನುರವನೆಚ್ಚನು ಧರ್ಮನಂದನನೆಂಟು ಬಾಣದಲಿ |

¹ ಬಲುಪೆಯೋ (ಕ). ² ಬದಿದೀ (ಚ.ಟ.ತ.ಪ). ³ ತೋಳ (ಪ).

⁴ ನಾ ರಥ ಧತ್ರ ಚಮರಿಗಳ (ಕ), ಸಾರಥಿ ರಥ ಹಯಾವಳಿಯ (ಗ).

ಬಿರಿಯೆ ಬಲುವಜ್ರಾಂಗಿ ಹಾಯ್ದವು
 ಗಣಿಸಹಿತಲುಚ್ಛಳಿಸಿ ನೆಲದಲಿ
 ಸರಳು ನೆಟ್ಟವು¹ಕರ್ಣ ನನೆದನು ರುಧಿರ ಧಾರೆಯಲಿ¹ || ೨೯

ತೂ²ಗುವೊಡಲರೆಮುಚ್ಚುಗಂಗಳ
 ಸೂಗುರಿಸುವಂಗದ³ಲಿ ತಾಳದ³
 ಮೂಗಿನುಸುರಿನ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ರವಿಸೂನ ಮೈಮುಷ್ಠಿ⁴ದ⁴ |
 ಆಗಳಂತಿರೆ ಹೊರೆಯವರ ಕೈ
 ಲಾಗುಮದ್ದಿನ ಕಮಳಜಲ ಮಂ
 ತ್ರಾಗಮದರೆಚ್ಚತ್ತನೊಂದೇ ನಿಮಿಷದಲಿ ಕರ್ಣ || ೩೦

ಬನಿವ ರಕುತವ ತೊಳೆತೊಳೆದು ಮಂ
 ತ್ರಿನಿದ ಸಲಿಲವ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿಯುಗು
 ಳ್ದಿಸಮನಾಹಿನಿ ಕೊಂಡ⁵ವರ⁵ ಕರ್ಪುರದ ವೀಳೆಯವ |
 ಮುಸುಡ ದುಗುಡದ ತನ್ನ ಸೇನಾ
 ಪ್ರಸರಕಭಯವ⁶ನಿತ್ತು⁶ ಮಾರಿಯ
 ಮುಸುಕನುಗಿದನ ತೋಟುನುತ ತಾಗಿದನು ಭೂಪತಿಯ || ೩೧

ಮಂದಿ ಕವಿಯಲಿ ಘಾಯ ತಾಗಿದ
 ಹಂದಿ⁷ಯೋ⁷ ರಾಥೇಯನರಸನ
 ಮುಂದುಗೆಡಿಸದೆ ಮಾಣನೋ ತೆಗೆ ನೂಕು ನೂಕೆನುತ |
 ಸಂದಣಿಸಿತತಿರಥರು ರಾಯನ
 ಮುಂದೆ ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ ಸೇನಾ
 ವೃಂದ ತುಡುಕಿತು ಕುಪಿತ ಕಾಳೋರಗನ ನಾಲಗೆಯ || ೩೨

ರಾಯನಳಲಿಗರಿವರಘಾಟದ
 ನಾಯಕರು ಕಾಣರೆ ಸಮೀರನ
 ಲಾಯದಲಿ ಲಂಬಿನಿದವಕಟ ತುಷಾರವಾಜಿಗಳು |
 ಆಯಿತಿದು ತಪ್ಪೇನೆನುತ ಕ
 ಣಾಯತಾಸ್ತ್ರದಿ ಹರೆಗಡಿದು ರಿಪು
 ರಾಯನಲ್ಲಿಗೆ ರಥವ ಬಿಟ್ಟನು ಸೂರಿಯಲಿ ಕರ್ಣ || ೩೩

¹ ನನೆದುಡಾ ಸರ್ವಾಂಗ ರುಧಿರದಲಿ (ಕ). ² ಗಿಡೊ (ಟ.ತ.ದ),
 ಗಿತೊ (ಚ). ³ ಲಿಕಾರದ (ಕ.), ವಿಟಾಳದ (ಗ). ⁴ ಯೆ (ಗ.ಚ.ಟ.ತ.ದ.ಪ.ಬ).
⁵ ನುರು (ಪ). ⁶ ಕೊಡುತ (ಚ.ತ.ಪ) ⁷ ಯೊಲು (ದ).

ಹೊಟ್ಟ ನೂಕಿ ¹ವೃಥಾಹವದ¹ ಜಗ
 ಜಟ್ಟಿ ನೀ ಹೊಟಕಾಲುಗೊಂಡರೆ
 ಬಿಟ್ಟೆನೇ ತಾ ಕರ್ಣನಱಿಯಾ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳೆನುತ |
 ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ಮೈರಿರಾಯನ
 ನಿಟ್ಟಳಿಸಿ ಮುಱಿಯೆನುತ ಬರಲಡ
 ಗಟ್ಟಿ ತಡೆದರು ಮತ್ತೆ ಸಕಲ ಮಹಾರಥರು ಭಟನ || ೩೪

ನಿಲ್ಲು ನೈರಿಸು ನೂತನುತ ಜವ
 ನಲ್ಲ ಮೇಳವೆ ಜೀವರಿಗೆ ಭೂ
 ವಲ್ಲಭನ ಸಮಜೋಳಿಯೇ ನೀ ನಾರು ನಾರೆನುತ |
 ಚೆಲ್ಲದರು ಕೂರಂಬುಗಳನೆಡ
 ದಲ್ಲ ಬಲದಲಿ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆನೆ
 ಝಲ್ಲರಿಯ ಶರಜಾಳ ರೊಂಪಿ²ನಿತ²ಬುಜಸಖನುತನ || ೩೫

ತುರಗದಳವೊಂದೆನೆಯಲೌಕಿತು
 ಕರಿಘಟೆಗಳೊಂದೆನೆಯಲತಿರಥ
 ರುರವಣಿಯ ಪದಹತಿಯ ಧೂಳಿಯ ಮಬ್ಬಿನುಬ್ಬರದ |
 ಧರಧುರವದೊಂದೆನೆ ಪದಾತಿಯ
 ಹೊರಳಿಗಳದೊಂದೆನೆ ವಿಘಾತಿನಿ
 ತರಿಭಟನನೇನೆಂಬೆನ್ನೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ || ೩೬

ಮುನುಕುವುದು ಮುಗಿಲೊಮ್ಮೆ ನೂರ್ದನ
 ಮನಕ ಮಿಗಿಲಹುದೊಮ್ಮೆ ಮೇಘ
 ಪ್ರಸರ³ಕೊಳಗ³ಹನೊಮ್ಮೆ ರವಿ ತೋಱುವನು ⁴ಮತ್ತೊ⁴ಮ್ಮೆ |
 ಅನಮ ನಮರದೊಳೀತನಾ ಪರಿ
⁵ಮನುಳು⁵ವನು ತೋಱುವನು ⁶ತೊಡ⁶ವನು
 ದೆನೆಗೆಡಿಸುವನು ಬಳಿಕ ಮುಳಿಸಿನೊಳಾ ಮಹಾರಥರ || ೩೭

ಬಿದ್ದು ದೈನೂಱಾನೆ ರುಧಿರದೊ
 ಳದ್ದರಿನ್ನೂ ಱರಸುಮಕ್ಕಳು
 ಕದ್ದನಂತಕನಾಱುಸಾವಿರ ಕುದುರೆಯುಸುರುಗಳ |

¹ ಮಹಾಹವಕೆ (ಚ.ಟ.ತ.ಪ). ² ನೆಯ (ಕ). ³ ದೊಳಗಿ (ದ.ಪ.ಬ).

⁴ ಮಗಳೊ (ಟ.ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ). ⁵ ಮುನುಕು (ಕ). ⁶ ಬಲ (ಕ).

ಬಿದ್ದ ವರನೊಡೆತುಳಿದು ಮೇಲು
 ಬೈದ್ದು ಕವಿಕವಿದಾಳು ಕುದುರೆಯ
 ಬಿದ್ದಿನಲಿ ಬೇಸರಿಸಿದನು ¹ಪಿತ್ರಪತಿಯ¹ ಪರಿಜನವ || ೩೮

ಆಳ ನೋಯಿಸಿ ನೋಡುತಿಹ ಹೀ
 ಹಾಳ ²ತಾನೇ²ಕಕಟಕಟ ದೊರೆ
 ಯಾಳ ಧೀವಶವೆನುತ ಸಹದೇವಾದಿಗಳು ಜಙ್ಗಮ |
 ತೋಳು ³ಬಳಲದೆ³ ತೆಗೆದೊಡೆತ ಸಮ
 ಜೋಳಿಯಲಿ ನೂಕಿದರು ಕರ್ಣನ
 ಮೇಲೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಭೀಮರವನೀಪಾಲನಿದಿನಲಿ || ೩೯

ಪೂತು ಮರುರೇ ಭೀಮ ಸಾತ್ಯಕಿ
 ಯಾತರೋ ತಮ್ಮೊಡೆಯನಿದಿರಲಿ
 ಘಾತಕರ ಘಟ್ಟಿಸುವೆನೀಗಳೆ ತಲ್ಯ ನೋಡೆನುತ |
 ಭೂತನಾಥನ ಭಾಳನಯನೋ
⁴ದ್ವೊ⁴ತ ಧೂಮಧ್ವಜ ಶಿಖಾನಂ
 ಘಾತವಿವೆಯೆನೆ ಕೆದಕಿದನು ಮಾರ್ಗಣಮಹೋದಧಿಯ || ೪೦

ಪವನನುತ ಮುಖದಿರುಹಿದನು ಯಾ
 ದವನ ಕಂಡವರಾರು ಸೇನಾ
 ನಿವಹಗಿವಹದ ಪಾಡೆ ಕರ್ಣನ ಖಾತಿ ಬೊಪ್ಪರಿಸೆ |
 ಬವರ ಮುಱಿದುದು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
 ಸವತಿ ಸೇರಿತು ಸುಭಟರಿಗೆ ಬಳಿ
 ಕವನಿಪತಿಯೇ ತಡುಬಿ ನಿಂದನು ಭಾನುನಂದನನ || ೪೧

ಅಂಜುವೆವು ನಿಮಗರಸರೇ ⁵ಬಲ⁵
 ಪಂಜರದ ಗಿಣಿ ನೀವು ನಿಮಗೀ
 ಮಂಜರನ ಪಡಿಮುಖಕೆ ನಿಲುವುದು ನೀತಿಯೇ ನಿಮಗೆ |
 ಭಂಜನೆಗೆ ಬಲುಹುಳ್ಳಡೆಯು ನಿಮ
 ಗಂಜುವರು ಗುರುಭೀಷ್ಮರಾ ಪರಿ
 ರಂಜಕರು ನಾವಲ್ಲೆನುತ ತಾಗಿದನು ಭೂಪತಿಯ || ೪೨

¹ ಕುರುಕುಲದ (ದ). ² ತನವೇ (ಚ.ತ.ಪ). ³ ಬಲದಲಿ (ಗ.ಖ).
⁴ ದ್ವೊ (ಕ). ⁵ ಭಟ (ದ).

ಕಲಿತನವೆ ಹೃದಯದಲಿ ಕಾರ್ಯದ
 ಬಳಕೆ ಕೈಯಲಿ ನಡುವೆ ನಾಲಗೆ
 ಯುಲದಡೇನಗ್ಗೆಳಕೆಯಹುದೋ ವಿರ ಸಿರಿಯಹುದೋ |
¹ಕಲಿತನದ ಕೆಚ್ಚುಳ್ಳಡೆಸುಗೆಯ¹
 ಸುಳಿವ ತೋಟಾದರೆಯೆನುತ ನೃಪ
 ತಿಲಕ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲಿ ಸೆಳೆದನು ಹೂಡಿದನು ಶರವ ||

೪೩

ರೂ²ಪಿದೊ²ಳ್ಳಿತು ರೇಖೆಯುಚಿತ ಕ
 ಳಾಪವತಿ ಹಸನಾಯು ಬಾಣ
 ಸ್ಥಾಪನಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಮೇಲಣ ತೂಕದಾಳವನು |
 ಈ ಪರಿಯ³ಲೆಂ³ಗಜಿಯೆನಹುದೈ
 ಚಾಪವಿದ್ಯಾ⁴ಪಾತ್ರ⁴ವಿಂದವ
 ನೀಪತಿಯಲಾ ಪೂತು ಮರು ಎಂದೆಚ್ಚನಾ ಕರ್ಣ ||

೪೪

ಗಂಡು ಗರ್ವವನೆಮ್ಮೊಡನೆ ಕೋ
 ದಂಡದಲಿ ಮೆಚ್ಚೆ ಸಾಕು ನಿನ್ನಯ
 ಭಂಡವಿದ್ಯವ ಮೆಚ್ಚಿವಡದಲಾ ಕೌರವಾಸ್ಥಾನ |
 ದಿಂಡುದಜುವೆನು ಸೈರಿಸೆನುತವ
 ಬಂಡತರನಿಕರದಲಿ ರಿಪುಮಾ
 ತಾಂಡತನಯನನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಜಿದನು ಮಹೀಪಾಲ ||

೪೫

ಇಜಿತ ಮುನ್ನವೊ ಸುಭಟರಿಗೆ ಬೊ
 ಬ್ಬಜಿತ ಮುನ್ನವೊ ನಿಮ್ಮ ನುಡಿಯಲಿ
 ಮುಜಿವಡೆದಿರೈ ನೀವೆನುತ ನೃಪನಂಬ ಹರೆಗಡಿದು |
 ತೆಜಿಹುಗೊಡದೆಚ್ಚನು ನೃಪಾಸ್ತ್ರವ
 ತಜಿದು ಮಗುಳೆಚ್ಚನು ಶರಾವಳಿ
 ಯೆಜಿದವು ತುಜಿದವು ತೆತ್ತಿ ಸಿದವು ರ⁵ಥಾಂಗ⁵ದಲಿ ||

೪೬

ಕಾಯಲಾಪರೆ ಕರೆದುಕೊ⁶ಳ್ಳಾ
 ವಾಯುಜನನರ್ಜುನನ ನಕುಲನ
 ನಾಯಕರೊಳುಬ್ಬಾಳುಗಳನತಿರಥ ಮಹಾರಥರ |

¹ ಕಲಮನದ ಕೈಚಳಕಡೆಸುಗೆಯ (ಗ.ಚ.ಟ.ತ.ದ), ಬಲುಗಡಿಯ ಕೈಚಳಕ
 ಡೆಸುಗೆಯ (ನ.ಬ). ² ಪುಷ್ಪ (ಕ). ³ ದೆಂ (ತ.ದ.ಪ). ⁴ ಶಾಸ್ತ್ರ (ನ.ಬ).
⁵ ಥಾಗ್ಯ (ದ). ⁶ ಕೈ (ಚ).

ಸಾಯಲಂಜುವಡಿಳುಹು ಧನುವನು
ನೋಯಿಸೆನು ನುಡಿಸಿದಡೆ ಕೌರವ
ರಾಯನಾಣಿ ನೃಪಾಲ ಕೇಳೆನುತೆಚ್ಚನಾ ಕರ್ಣ || ೪೭

ಅರಸನೆಚ್ಚನು ಕರ್ಣ ಶರವನು
ಪರಿಹರಿಸಿ ಮಗುಳೆಚ್ಚನೀತನು
ಧರಣಿಪನ¹ನವನೀಶ²ನೆಚ್ಚನು ಹಗೆಯ ರಥ ಹಯವ |
ಮರಳಿ ಶಲ್ಯನನೆಚ್ಚಡಿಲತನ
ಹೊರೆಯವರನೆಚ್ಚನು ರಥಾಂಗವ
ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿ ಮಹೀಶನೆಚ್ಚನು ಭಾನುನಂದನನ || ೪೮

ಅಕಟ ಚಂದ್ರಿಕೆ³ಗೆ²ದ್ದುದೋ ಪಾ
ವಕನ ರ್ನುಳ³ವೀ³ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ
ವಿಕಳ ಶರದಲಿ ಕರ್ಣ ನೊಂದನಲಾ ಮಹಾದೇವ |
ಅಕುಟಿಲರು ನೀವೆಮ್ಮವೊಲು ಬಾ
ಧಕರೆ ಪರರಿಗೆ⁴ಪರಶುಧರ⁴ನಾ
ಯಕದ ಸವಿನೋಡಾದಡೆನುತೆಚ್ಚನು ಮಹೀಪತಿಯ || ೪೯

ಏನ ಹೇಳುವೆನವನಿಪತಿ ನಿ
ನ್ನಾನೆಯಗ್ಗಿಳಿಕೆಯನು ಪಾಂಡವ
ಸೇನೆ ಮಗುಳೊಡ್ಡವಿ⁵ಸಿತವನೀಶನ ರಥಾಗ್ರದಲಿ |
ಅನೆ ಹೊಕ್ಕವು ಬದ್ಧರದ ಬಲು
ವಾನಿಸದ ಬಂಡಿಗಳೊಡ್ಡಿದ⁶
ರಾ ನಿರಂತರ ಶರವ ತಡೆದರು ತೆಕ್ಕೆವರಿಗೆಯಲಿ || ೫೦

ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ತೆಕ್ಕೆವರಿಗೆಯ
ಗಡಣವನು ಬದ್ಧರದ ಬಂಡಿಗ
ಳಡಗಿದವು ನಿಜಸೇನೆ ಸಹಿತರುಣಾಂಬು ಪೂರದಲಿ |
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಮುಕ್ಕುಟುಕಿ ತನ್ನನು
ತಡೆವ ರಿಪುಚತುರಂಗ ವಿವಿನದ
ಕಡಿತ ತೀರಿತು ಮತ್ತೆ ರಾಯನ ಕೆಣಕಿದನು ಕರ್ಣ || ೫೧

¹ ನಿಸಸೂನು (ಕ). ² ಯೆ (ಕ). ³ ದಲಿ (ಕ). ⁴ ಪುರುಷರಸ (ಚ),
ಪುರುಷತರ (ತ.ದ.ಬ). ⁵ ಡೈ (ತ.ಪ.ಬ). ⁶ ಚಾಚಿದ (ಚ.ತ.ಪ.ಬ).

ಕಾವನಾರ್ಯ ಕರ್ಣ ಮುನಿದರೆ
ಜೀವದಲಿ ಕಕ್ಕುಲತೆಯೇಕೆ ಶ
ರಾವಳಿಗಳಿವಲಾ¹ ಕರಾಗ್ರದಲುಗ್ರಧನುವಿದಲಾ |
ನಾವು ಸೂತನ ಮಕ್ಕಳುಗಳೆ²
ನೀವೆ³ಲೇ³ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ನಿಮಗೆಮ
ಗಾವುದಂತರವತಿಬಳರು ನೀವೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು ||

೫೨

ಅರಿಯ ಶರಹತಿ⁴ಗಡ್ಡವರಿಗೆಯ⁴
ನರಸನಭಿಮುಖಕೊಡ್ಡಿದರು ರಥ
ತುರಗವನು ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಸಾರಥಿ ನೂಕಿದನು ರಥವ |
ಧರಣಪತಿ ಕೇಳೈದು ಶರದಲಿ
ಹರಿಗೆಯನು ಮುಱಿಯೆಚ್ಚು ಸೂತನ
ಶಿರವನಿಳುಹಿದಡೊದೆದುಕೊಂಡುದು ಮುಂಡ ಸಾರಥಿಯ || ೫೩

ಕೆದಱಿದನು ⁵ಮಾ⁵ರ್ಗಣಿಯೊಳರಸನ
ಹೊದನಿದನು ಹುನಿಯೇಕೆ ರಾಯನ
⁶ಹುದಿದ⁶ ಕವಚವ ಭೇದಿಸಿ⁷ದವೊ⁷ಳಬಿದ್ದವಂಬುಗಳು |
ಎದೆಯಲೌಕದ ಬಾಣ ಬೆನ್ನಲಿ
ತುದಿಮೊನೆಯ ತೋಱಿದವು ಪೂರಾ
ಯದ ವಿಘಾತಿಯಲರಸ ಕಳವಳಿಸಿದನು ಕಂಪಿಸುತ || ೫೪

ಅರೆಮರಳುವಾಲಿಗಳ ಹೆಗ⁸ಲಲಿ⁸
ಮುರಿದ ಗೋಣಿನ ದುಱುದುಱುಪ ನೆ
ತ್ತರ ⁹ನಿ⁹ಹಾರದ ಮೈಯ ಸಡಲಿದ ಕೈಯ ಬಿಲುಸರಳ |
ಅರಸನನು ಕಂಡಳಲಿದರು ಚಾ
ಮರದ ಛತ್ರದ ಹಡಪದವರಾ
ಪ್ತರು ವಿಘಾ¹⁰ತಿಯಲಂ¹⁰ಬ ಕಿತ್ತರು ಬಹಳ ಶೋಕದಲಿ || ೫೫

ಮಂತ್ರಜಲದಲಿ ತೊಳೆದು ಘಾಯವ
ಮಂತ್ರಿಸುತ ಕರ್ಪುರದ ಕವಳ¹¹ದ¹¹
ಯಂತ್ರರಕ್ಷೆಯಲವನಿಪನ ಸಂತೈಸಿ ಮಲಗಿಸುತ |

¹ ಇವರಾ (ತ). ² ಇಳಿಗಳು (ನ-ಕ). ³ ರಾ (ತ.ದ.ನ). ⁴ ಗಳುಕಿ
ಹರಿಗೆಯ (ಚ.ಟ.ನ.ಪ.ಬ), ಗಿರದೆ ಪರಿಘವ (ದ). ⁵ ಕೂ (ತ). ⁶ ಹೊದೆದ.
(ದ.ಪ), ಪುದಿದ (ನ). ⁷ ಯವೊ (ಕ). ⁸ ಲನ (ತ). ⁹ ಎ (ಟ)
¹⁰ ತದೊಳಂ (ಕ). ¹¹ ವ (ಕ).

ತಂತ್ರ ತಲ್ಲಣಿಸದಿರಿ ಜಿತಶ¹ತ¹

ತಂತ್ರನೋ ಭೂಪತಿ ವಿರೋಧಿಭ

ಟಾಂತ್ರಭಂಜನನೀಗಳೆಂದುದು ರಾಯನಾಪ್ತಜನ ||

೫೬

ನಿಕ್ಕಿದೆಯಲಾ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಗ

ಳಿಕ್ಕಿ ಹೋದರೆ ಭೀಮ ಭಲುಗುಣ

ರೆಕ್ಕತುಳದಲಿ ತೊಡಕಿ ನೀಗಿದಲಾ ನಿಜೋನ್ನತಿಯ |

ಚುಕ್ಕಿಗಳು ನಿನ್ನವರ ಮಡುವಿನ

ಲಿಕ್ಕಿ ಕೌರವರಾಯನನು ಮಹಿ

²ವೊಕ್ಕು ಬದುಕಾ ಧರ್ಮಸುತ ಬಾ ಎಂದನಾ ಕರ್ಣ ||

೫೭

ಸಾಳುವನ ಕೂಡರಗಳಿಗೆ ನಮ

³ಮೇಳವೇ³ ಶಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾದಡೆ

ಸೋಲುವುನೆ ವರ ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಧಿಯದು ಬೇಟೆ |

ಆಳತನದಭಿಮಾನವದು ಕರ

ವಾಳಧಾರಾಗಮನ⁴ವರ⁴ಸರೆ

ಖೂಳರಾದಿರಿ ನೀವೆನುತ ಭಂಗಿಸಿದನಾ ಕರ್ಣ ||

೫೮

ಶ್ರುತಿರಹಸ್ಯವನಟುವ ಧರ್ಮ

ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನಾರೈವ ಶಾಸ್ತ್ರ

ಪ್ರತಿಯರ್ಥವಿಚಾರವಾ⁵ಚರಣಾ⁵ದಿ ಕರ್ಮದಲಿ |

ಚತುರರಹ ದರುಶನದ ತರ್ಕದ

ಮತನಿಧಾನವನಟುವ ವರ ಪಂ

ಡಿತರು ನಿಮಗೀ ಕದನಕರ್ಕಶವಿ⁶ದೈಯೇಕೆಂದ⁶ ||

೫೯

ವರ ನದಿಗಳಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೂಗಿನ

ಬೆರಳಲೂರ್ಧ್ವಶ್ವಾನಪವನನ

ಧರಿಸಿ ಕಾಲತ್ರಯ ಜಪಾನುಷ್ಠಾನ ಹೋಮದಲಿ |

ಪರಮಯುಷಿ ಮಧ್ಯದಲಿ ನೀವಾ

ಚರಿಸುವುದು ⁷ಬಿಸುಟುಗಿವಡಾಯ್ದ⁷ದ⁷

⁸ಹೊರಳಿಗಿಡಿಗಳ ಹೊದಟುಳಾಚರಿಸುವರೆ⁸ ನೀವೆಂದ ||

೬೦

¹ ರ (ಸ-ಕ). ² ಯೋ (ಚ.ಟ.ತ.ದ). ³ ಜೋಳಿಯೇ (ಚ.ಟ.ತ.ದ.ಪ).

⁴ ವಿದ (ಪ). ⁵ ಧರತಾ (ಕ). ⁶ ದೈವರ್ಷಂದ (ಗ), ದೈವೇಕೆಂದ (ಚ.ದ.ನ.ಬ).

⁷ ಮಾಡಕಟ ಕರ್ಕಶ (ಕ), ಬಿಟ್ಟಿಗಳಾಯುಧದ (ಗ) ಬಿಟ್ಟಿ ವ.ಹಾಸ್ಯದ (ದ).

⁸ ತರದ ಕದನದ ಹೊದಟುನಲಿ ಬೆರಸುವರೆ (ಕ).

ಕೊಲುವಡವ್ವೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಂ
 ಗಳುಕುವೆನು ನೀ ಹೋಗು ಹರಿಬಕೆ
 ಮಲೆವರಾದರೆ ಕಳುಹು ಭೀಮಾರ್ಜುನರನಾಹವಕೆ |
¹ಉಲು¹ಕಿದರೆ ನಿನ್ನಾಣೆಯೆನುತ
 ಗ್ಗಳಿಸಿ ನೃಪತಿಯ ಕೆಡೆನುಡಿದು ಪರ
 ಬಲವ ಒರಹೇಳೆನುತ ನಿಂದನು ನುಡಿಸಿ ನಿಜಧನುವ ||

೭೧

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂತನೇ || ರಾಯದಳ¹ದು¹ಳಕಾಣಿ ಕೌರವ

ರಾಯಸೇನಾನೂಟಿಕಾಣನ

ಜೇಯ²ನೋ ಕಲ² ಭೀಮ ಗೆಲಿದನು ಭಾನುನಂದನನ ||

ಏನ ಹೇಳುವೆನರನ ಪಾಂಡವ

ಸೇನೆಗಾದ ವಿಪತ್ತ³ನರನನ³ ಹಾನಿ

ಯನು ನಿನ್ನವರ ಸುಮ್ಮಾನದ ಸಫಾಡಿಕೆಯ |

ಭಾನುಸುತನೋ ಕೌರವನ ಮದ

ದಾನೆಯೋ ಕುರುಸೈನ್ಯನಳಿನೀ

ಭಾನು ಮರು ಭಾಪೆಂದು ಹೊಗಳಿತು ಕೂಡೆ ಪರಿವಾರ || ೧

ಇವರ ಹರುಷದ ನಗೆಯನಾ ಬಲ

ದವರ ಮೋಟೆಯ ಹೊಗೆಯನೀ ಬಲ

ದವರ ಭುಜದುಪ್ಪೇಯ್ಲನಾ ಬಲದವರ ಬಿಸುಸುಯ್ಲ |

ಇವರೊಸಗೆ ಕೈಗುಡಿಯನಾ ಬಲ

ದವರ ಗೆಲವಿನ ಗಡಿಯ ನೀ ಚ

ತ್ತವಿದೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ || ೨

ಅಳುವವರ ನಗಿಸುವುದು ನಗುವರ

ನಳಿಸುವುದು ಗೆಲಿದವರ ಸೋಲಿಸಿ

ಗೆಲಿಸುವುದು ಸೋತವರನೀ ವಿಪರೀತಗತಿ ವಿಧಿಗೆ |

ಅಳಲದಿರು ಸುಮ್ಮಾನದಲಿ ವೆ

ಗ್ಗಲಿಸದಿರು ನಿನ್ನವರು ನಿಮಿಷದೊ

ಳಳಲುದೊಟೆಯಲಿ ಮುಳು⁴ಗುವಂ⁴ದವನಿನ್ನು ಕೇಳಿಂದ || ೩

ಲಳಿಯ ಲಹರಿಯಲಬ್ಬರದ ಕಳ

ಕಳದ ವಾದ್ಯದ ಲಗ್ಗೆಯಲಿ ಪರ

ಬಲವ ಹೊಕ್ಕನು ಮತ್ತೆ ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಮಹಿಪತಿಯ |

¹ ಪು (ಕ). ² ಭೀನೋ. ³ ಭೂಪನ (ಕ). ⁴ ಗಿದಂ (ಕ.ಗ.ಚ.ನ).

ಎಲೆಲೆ ರಾಯನ ರಣಕೆ ಮಾಱಿದ
ತಲೆಯ ¹ಕದ್ದಿರೆ¹ ಕುನ್ನಿಗಳಿರೆನು
ತೊಳಗೊಳಗೆ ಬಿಡೆ ಜಱಿದು ಜೋಡಿಸಿ ನೂಕಿತರಿನೇನೆ || ೪

ಅಕಟ ರಾಯನ ಹರಿಬದಲಿ ²ನೇ
ವಕರಿಗಾದುದು ನೂಟಿ ವೃಂದಾ
ರಕ ವಧೂವರ್ಗದಲಿ ಚಾಳಿಸಬೇಡ ವಿಗ್ರಹಕೆ² |
ವಿಕಳ³ಬಲನಿವನೇನು³ ಭಾಳಾಂ
ಬಕನೊ ಬಲಿಬಂಧಕನೊ ಸುರಪಾ
ಲಕನೊ ಫಡಫಡ ಎನುತ ಕವಿದುದು ಕರ್ಣನಿದಿರಿನಲಿ || ೫

ಅರಸ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆ ರುಧಿರದ
⁴ಬಿಡು⁴ವೊನಲಿ ⁵ಬಲುಗೆನಹ⁵ನೇಣವನೆ
ಯಱುಲ ನೆಲದಲಿ ಧೂಳಿಯೆದ್ದುದು ದಳದ ಪದಹತ್ತಿಗೆ |
ಸರಕಟಿಸಿ ರಿಪು ಸರ್ವದಳ ⁶ಸಂ
ವರಿಸಿ⁶ ನೂಕಿತು ಕಲ್ಪಮೇಘದ
ಸರಿವಳೆಗೆ ಸಿಗುರೆದ್ದು ಕೊಬ್ಬಿದ ಕಡಲಿನಂದದಲಿ || ೬

ನೊಂದ⁷ನೇ⁷ ಧರ್ಮಜನು ಭಂಗಕೆ
⁸ತಂದನೇ ರಾಧೇಯ⁸ನಕಟಕ
ಟಿಂದು ಮಡಿದರೆ ಭೀಮ ಪಾರ್ಥರು ಭೀತಿಯೇಳಿದಕೆ |
⁹ನೊಂದ⁹ನೀ ಪರಿ ತನ್ನ ಕಂಗಳ
ಮುಂದೆ ¹⁰ನರಪತಿ¹⁰ ಪಾರ್ಥನನ್ನೇ
ನೆಂದು ¹¹ಮುನಿವನೊ ಶಿವ¹¹ಶಿವಾ ಎಂದಳಲಿದನು ಭೀಮ || ೭

ಅರಸ ಮುಱುವಡೆ¹²ದ¹²ಲ್ಲ ದಿಕ್ಕನೆ
ಬೆರಸಿದನೆ ಬವರವನೆನುತ ¹³ನ
ಮೈರಸಿ ನಗಳೇ ಭಂಡವೀರನ ಮಾತ ತೆಗೆಯೆನುತ¹³ |

¹ ಕೊಡಿದೋ (ದ). ² ನೇವಕರು ನಮ್ಮೊಳು ತೊಡಕಿ ವಿಜಯಪ್ರಕಟಕಳ
ಸಿತು ಶಲ್ಯ ನೋಡ್ತು ಶಿವಶಿವಾಯೆನುತ (ಕ) ³ ತನ ಬೇಡಲಿವೊ (ಕ). ⁴ ನೊರೆ
(ಕ). ⁵ ಕೆನಹೀಳೆ (ಕ.ಗ.ಚ). ⁶ ಮೋಹರಿಸಿ (ಚ.ಟ.ತ.ಬ). ⁷ ನೋ (ಕ).
⁸ ಬಂದನೋ ರಾಜೇಂದ್ರ (ಕ.ದ.ನ). ⁹ ಕೊಂ (ತ.ಪ). ¹⁰ ರವಿಸುತ (ಪ).
¹¹ ಮುಱುಗುವನೋ (ಕ). ¹² ವ (ಕ). ¹³ ಪುರಪರಿಜನಂಗಳು ಹಾಸ್ಯವಾ
ಡರೆ ನಮ್ಮನಿಂದೀಗ (ಚ.ಟ.ತ.ದ.ಪ).

ಅರಸ ತಾನಿನ್ನಾವ ಪರಿ ಹೇ
ವರಿಸುವನೊ ತಾ ಮುನ್ನ ಕರ್ಣನ
ಶರಹತಿಯಲೇಕಳಿದುದಿಲ್ಲಾ ಎನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ ||

೮

ನರನ ಬಾತಿಗೆ ದ್ರೌಪದಿಯ ತೊ
ತ್ತಿರುಗಳುಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ನೃಪತಿಯ
ಮರಣಸಾದ್ಯಶ್ಯಪ್ರಹಾರವ್ಯಥೆಯ ಕಾಣಕೆಗೆ |
ಅರರೆ ಭಾಜನವಾದೆನ್ನೆ ಹರ
ಹರ ಮಹಾದೇವಾ ಎನುತ ತುದಿ
ವೆರಳಲಾಲಿಯ ನೀರ ಮಿಡಿದಳಲಿದನು ಕಲಿ ಭೀಮ ||

೯

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಶೋಕರನ ನಾ
ಗರದೊಳದ್ದೊ ದೊ ವಡಬನೆನೆ ಕ
ಣ್ಣರಳದವು ಕುಡಿವಿಸಾಸೆ ಕುಣಿದವು ಸುಯ್ಯ ಹೊಗೆ ಮಸಗೆ |
ಕರ ನಡುಗೆ ಮೈ ಬಲಿಯೆ ಹುಬ್ಬುಗ
ಳುಣಿ ಬಿಗಿಯೆ ಕಂಗಳಲಿ ಕೆಂಗಿಡಿ
ಸುರಿಯೆ ವೀರಾವೇಶದಲಿ ಮಸಗಿದನು ಕಲಿ ಭೀಮ ||

೧೦

ಧರಣಿಪನ ¹ನಂ¹ರಕ್ಷಗೈನಾ
ವಿರ ರಥವನಿಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ
ತುರಗವನು ಹದಿನಾಟು ಸಾವಿರ ಮತ್ತ ಗಜಘಟಿಯ |
ದೊರೆಗಳನು ಸಹದೇವ ಸಾತ್ಯಕಿ
ವರ ನಕುಳ ಸುತಸೋಮ ಪಾಂಚಾ
ಲರ ಕುಮಾರಾನೀಕವನು ಕರೆಕರೆದು ನೇಮಿಸಿದ ||

೧೧

ಮೈರಿ ಕರ್ಣನ ಕಾಂತೆಯರ ದೈಗು
ವಾರಿಧಾರೆಯಲೆನ್ನ ಭಾರಿಯ
ಭೂರಿ ಕೋಪಾನಳನ ಲಳಿಯನು ತಗ್ಗಿಸುವೆನೆನುತ |
ಧಾರುಣೀಪತಿಗೆಟಗಿ ನಿಜಪರಿ
ವಾರವನು ಸುಯ್ಯಾನವರಸೆನು
ತಾರುಭಟಿಯಲಿ ಭೀಮ ಮೊಳಗಿದ²ನಹಿತ² ಮೋಹರಕೆ ||

೧೨

ಬೀಳ ಹೊಯ್‌ಹೊಯ್ ಬಿಡೆಯದಲಿ ಹೊ
 ಕ್ಕಾಳು ತೆಗೆಯಲಿ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ
 ಮೇಲುನೋಟದಲಿರಲಿ ನೋಡಲಿ ನಮ್ಮ ನಾಟಕವ |
 ಆಳ ನಿಲಿಸೋ ನಿಲಿಸೆನುತ ¹ಸಂ
 ಸ್ಥಾಳಿತೋದ್ಧತ ಚಪಳ ಚಾಪ¹ ಕ
 ರಾಳ ಮೌರ್ವಿನಾದ ಭೀಷಣನಾದನಾ ಭೀಮ ||

೧೩

ಪವನಸುತನಿಂಗಿತವ ಮನದಂ
 ಘವಣಿಯನು ಮಾದ್ರೇಶ ಕಂಡನು
 ರವಿಸುತನ ನೋಡಿದನು ಮುಖದಲಿ ಮುರಿದು ತೋಪಿದನು |
 ಇವನ ಬಲ್ಲೈ ಭೀಮನೋ ಭೈ
 ರವನೊ ಭರ್ಗನೊ ಮನುಜಕಂಠೀ
 ರವನೊ ಕಾಲಾಂತಕನೊ ಕೋಳಾಹಳವಿದೇನೆಂದ ||

೧೪

ಉರಿಯ ಚೂಣಿಯಲುಸುರ ಹೊಗೆಯು
 ಬ್ಬರಿಸುತದೆ ಕೆಂಪೇಪ್ಪಿದಕ್ಷಿಯ
 ಲೆರಡ ಕೋಡಿಯಲೊಗುತಲದೆ ಕಿಡಿಗಳ ತುಷಾರಚಯ |
 ಸ್ಫುರದಹಂಕಾರಪ್ರತಾ²ಪ
 ಜ್ವ²ರದಿ ಮೈ ಕಾಹೇಪುತದೆ ನಿ
 ಬ್ಬರದ ಬರವಿಂದೀತನದು ಕಲಿ ಕರ್ಣ ನೋಡೆಂದ ||

೧೫

ಕಾಯಲಳವೇ ಕರ್ಣ ಬಹಿಯ ನ
 ವಾಯಿಯಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ದೇಹದ
 ಬೀಯಕಿದು ಹೊತ್ತಲ್ಲ ಸಾಧಕವಿದಕೆ ಬೇಪುಂಟು |
 ಸಾಯಲಡನಿದ ಬಡತನಕ್ಕೆ ಪ
 ಲಾಯನವೆ ನಿಕ್ಷೇಪವಿದೆ ಬಯ
 ಲಾಯನವು ನಮಗೇತಕೆಂದನು ಮಾದ್ರಪತಿ ನಗುತ ||

೧೬

ನೀ ಮರುಳಲಾ ಶಲ್ಯ ಫಡ ಸು
 ತ್ರಾಮನೇ ಸಮವರ್ತಿಯೇ ಜಿತ
 ಕಾಮನೇ ³ಬಡ³ಭೀಮನುಟುಬೆಗೆ ⁴ಪೇ⁴ಡನಾದೆಯಲ |

¹ ಶರಜಾಳವನು ತನಿಗದಲು ಚಪಳ (ಕ.ಗ).

² ಪೋತ್ಕ (ಚ.ಟ.ತ.ಬ).

³ ಬಿಡು (ಕ).

⁴ ಭೀ (ಕ.ಗ).

ತಾಮಸನ ತಡೆಗಡಿದು ಭೂತ
 ಸ್ತೋಮಕುಣಬಡಿಸುವೆನು ಜಯಸಂ
 ಗ್ರಾಮರುದ್ರನು ಕರ್ಣನಾರೆಂದಜಯ ನೀನೆಂದ ||

೧೭

ಅಕಟ ಬಲುಗೈಯಹೆ ಕಣಾ ನಾ
 ಧಕನು ನಾನದಕೆನ್ನೆನಿಂದಿನ
 ವಿಕಟ ಕೋಪಾಟೋಪ ಭೀಮನ ದಂಡಿಯದು ಬೇಟೆ |
 ತ್ರಿಕಟುಕದ ಕಜ್ಜಾಯವಿದು ಬಾ
 ಲಕರ ಸೊಗಸೇ ಕರ್ಣ ಹೇಳ್ ಕೌ
 1ತು1ಕದ ಮಾತೇ ನಿನ್ನ ಮೇಲಾಣೆಂದನಾ ಶಲ್ಯ ||

೧೮

ನುಡಿನುಡಿಗೆ ಭಂಗಿಸುವೆ ನೀ ನಿ
 ನ್ನಡಗಡಿಗೆ ತಲೆಯೊತ್ತು ವೆನೊ ನಿ
 ನ್ನೊಡನೆ ಬಂದರಿಯೊಡನೆ ತಲೆಯೊತ್ತು ವೆನೊ ತವಕದಲಿ |
 ಪಡಿಮುಖದೊಳೊಕುವ ವಿರೋಧಿಯ
 ಕಡುಹ ತಗ್ಗಿನಿ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿನಿ
 ಕೊಡುವೆನ್ನೆರೆಗಳಿಗೆ ಸೈರಿಸು ಮಾದ್ರಪತಿಯೆಂದ ||

೧೯

ಇತ್ತಲೇ ಮಾತಿಂಗಿ ಮುನ್ನ ವಿ
 ಯತ್ತಳವನಳ್ಳಿವ ನಿಂದದ
 ಸುತ್ತು ರ್ಘುಲ್ಲರಿ ಚೌರಿಗಳ ಫುಲ್ಲಣೆಯ ಘಂಟೆಗಳ |
 ಹೊತ್ತ ಕೋಪದ 2ಹೊಗೆವ ಮುಖದೊ
 ಡೊತ್ತುವಧರದ3 ಮೈರಿಸೇನೆಯ
 ಕುತ್ತಿ ತೇಗುವ ಮನದ ಮಾರುತಿ ಮೊಳಗಿದನು ಮುಂದೆ ||

೨೦

ಎಲೆಲೆ ಭೀಮನು ಶಿವಶಿವಾ ದಳ
 ದುಳವ ಹಾಯ್ದನೊ ದಿಟ್ಟರಾವೆಡೆ
 3ನಿಲಿಸಲಾಪವರಿಲ್ಲಲಾ ಕುರುರಾಯನಾನೆಗಳು |
 ಕಳಕಳದ ಕಾಲಾಟ ರಾಯನ
 ದಳಕೆ ದುರ್ಲಭವೆನುತ 4ಮಿಗೆ4 ಮುಂ
 ಕೊಳಿನಿ ಭೀಮನ 5ತುಡುಕಿದರು5 ರವಿಸುತನ ಪರಿವಾರ ||

೨೧

1 ಳ (ಕ ಗ.ಚ).

2 ಹೊಗೆಮುಖದಲೊಡೊತ್ತಿದಧರದ (ನ-ಕ.ಪ).

3 ನ (ಟ).

4 ಮನ (ಚ.ಟ.ತ.ದ.ನ).

5 ಮುತ್ತಿದರು (ಕ).

ಕವಿದವಾನೆಗಳಟ್ಟ ರಾವ್ವರು
ತಿವಿದರಂಬಿನ ಸರಿಯ ಸಾರದೊ
ಳವಘಟಿಸಿದರು ರಥಿಕರುರವಣಿಸಿದರು ಸಬಳಿಗರು |
ಸವಗ ಖಂಡಿಸಲೊದಗಿದರು ಬಿ
ಲ್ಲವರು ಕಟ್ಟಿಹಿರಾಕಾರಾತನ
ಜವಗೆಡಿಸಿದರು ಕಡಲುಪಡಬನ ತಡೆದು ನಿಲುವಂತೆ || * ೨೨

ನುಸಿಗಳಳವಿಯು ¹ಛಟ್ಟಣಿಯ¹ ತೋ
ಱಿಸಿದರೋ ²ಬಲುಹಾಯ್ತು² ರಾಯನ
ಘನಣಿಗಕಟ ವಿಶೋಕ ನೋಡೈ ಪೂತು ವಿಧಿಯೆನುತ |
ಮನಗಿ ಮೊಗೆದನು ಹೊಗುವ ಸೇನಾ
ಪ್ರಸರವನು ಕುಡಿತೆಯಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದ
ನನಮಬಲ³ನಡ⁴ಹಾಯ್ತು ಕೊಂಡನು ನೆಲನನಳವಿಯಲಿ || ೨೩

ಎಲವೊ ನೂತನ ಮಗನೆ ರಾಯನ
ನಳಲಿಸಿದಲಾ ನಿನ್ನ ರಕುತವ
ತುಳುಕುವೆನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬನ ತೋಟು ತೋಟುನುತ |
ಬಲುಸರಿಯ ನಾರಾಚದಲಿ ಕ
ತ್ತಲನೆ ದೆನೆ ಕೈಮಾಡಿದನು ಕೈ
ಚಳಕದೆಸುಗೆಯ ಕೇಣದಳತೆಯನುಯಿ ನಾನೆಂದ || ೨೪

ಏನ ಹೇಳುವೆನಿತ್ತಲೇ ರವಿ
ನೂನುವೇ ದುರ್ಬಲನೆ ಭೀಮನ
ನೂನ ತರನಂ⁴ಘಾತ⁴ವನು ಖಂಡಿಸಿದನಾಕ್ಷಣಕೆ |
ದೀನನೇ ಶರನಿಕರದಲಿ ⁵ಪವ
ಮಾನಜನೊ ಪಾತಾಳಿಯೋ⁵ ಕಲಿ
ವೈನತೇಯನೊ ಕರ್ಣನೋ ನಾವಖಿಯೆವಿದನೆಂದ || ೨೫

ಅರಸ ಕೇಳಾಶ್ಚರಿಯವನು ಟಿ
ಬ್ಬರಿಸುವನೆ ಕಲಿ ಭೀಮನುಬ್ಬ ಟಿ
ಯರಿಗಳಾಹವ⁶ಧೀರರಾ⁶ದರೆ ಧಾತುಗೆಡುವವನೆ |

* ಈ ಪದ್ಯ (ಕ ದ) ಪ್ರತಿಗಳಿಲ್ಲ. ¹ ಪೌರುಷವ (ಚ.ಟ.ತ.ನ.ಪ.ಬ).
² ಲೇನಾಯ್ತು (ಚ.ಟ.ತ). ³ ನೊಡೆ (ಕ). ⁴ ಧಾನ (ಚ). ⁵ ಪವಮಾನ
ತನ ಜನೊ ಪಾವಕನೊ (ಕ), ಪವಮಾನಜನೋ ಪಾತಾಳಿಗಳೋ ಕಲಿ (ದ),
ಪವಮಾನಜನೋ ಘನವಲ್ಲಧನೋ ಕಲಿ (ಪ). ⁶ ವಧಿಕವಾ (ಚ.ತ.ಫ.ಬ.ನ).

ಶರ ಧನುವ ಹಾಯ್ದು ದನು ಧೊಪ್ಪನೆ
 ಧರೆಗೆ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನು ಖಡ್ಗವ
 ತಿರುಹಿ ಬೆರಸಿದನಳವಿಯಲ ಕುರುಸೇನೆ ಕಳವಳನೆ || ೨೬

ಹೊಡೆದು ತಲೆಯನು ¹ಹಗೆಯ¹ರಕುತವ
 ಕುಡಿವೆನಲ್ಲದೊಡವನಿಪಾಲನ
 ಕೆಡೆನುಡಿದ ನಾಲಗೆಯ ಕೀಳುವೆನೆನುತ ಕೋಪದಲ |
 ನಿದಿವ ಕಿಡಿಗಳ ಕೋಪಶಿಖಿಯು
 ಗ್ಗಡದ ಮಾರುತಿ ಹೊಯ್ದು ಕರ್ಣನ
 ಕೆಡಹಿದನು ಮುಱಿಯೊದೆದನೆದೆಯನು ಹಾಯ್ದು ಮುಂದಲೆಗೆ || ೨೭

ದಾಯ ಬಿಟ್ಟು ದು ಸೇನೆ ಕೌರವ
 ರಾಯನಾವೆಡೆ ದಳಕೆ ಬಲುಗೈ
 ನಾಯಕರು ಕೃಪ ಗುರುಸುತರು ಕೈಗೊಟ್ಟರೇ ಹಗೆಗೆ |
 ವಾಯುಜನ ಕೈದೊಳನಿನಲಿ ಕುರು
 ರಾಯರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯ ಮುಂದಲೆ
 ಹೋಯಿತೋ ಹಾ ಎನುತ ಮುಱಿಗಿತು ಕೂಡೆ ಕುರುಸೇನೆ || ೨೮

ಛೇದಿಸಿದ ಕರ್ಣನನು ಕೈ
 ಮುಟ್ಟಿದಿರು ಹೆಸಿನಾರು ಪಾರ್ಥನು
 ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಯ ಮುಱಿದೆಲಾ ಕೈತಪ್ಪ ಮಾಡದಿರು |
 ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂಗೆಲೆ ಭೀಮ ಭೀತಿಯ
 ಬಿಟ್ಟು ಬೆರಸಿದೆ ನಾಕು ಹರಿಬಕೆ
 ಮುಟ್ಟಿಸಿದ ಗೆಲವಾಯ್ತು ಮರಳನ್ನೆಂದನಾ ಶಲ್ಯ || ೨೯

ದುರು²ಳತನದಿಂದಣ್ಣ²ದೇವನ
 ಹುರುಳುಗಡೆ ನುಡಿದನು ನಿರೋಧಿಯ
 ಶರಹತಿಗೆ ಬೆಂಡಾಗನಿವನ ದುರುಕ್ತಿ ಶರಹತಿಗೆ |
 ಅರಸ ಬಳಲಿದನೇನ ಮಾಡುವೆ
 ದುರುಳ ನುಡಿದನ ನಾಲಗೆಯ ³ನಿಡು
 ಸೆರೆಯ³ ಬಿಡಿಸುವೆ ಮಾವ ಸೈರಿಸಿ⁴ಯೆಂದನಾ ಭೀಮ⁴ || ೩೦

¹ ನಿನ್ನ (ಚ.ಟ.ತ.ಪ.ಬ.ನ). ² ಇನಿವನೆಮ್ಮಣ್ಣ (ಸ-ಕ). ³ ಮಂದಿರವ (ಚ.ಟ.ತ.ನ.ಪ). ⁴ ತಡೆಯಬೇಡೆಂದ (ಚ.ಟ.ತ.ಪ).

ನಾಕು ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಘಾಯವಡೆದವಿ
 ವೇಕಿ ಮೈ ಮುಟ್ಟಿದಿದ್ದ ಹೊತ್ತಿದು
 ನೀ ಕುಠಾರನಲಾ ಕಿರೀಟಿಯ ಭಾ^೧ಷಿತದ್ರುಮಕೆ^೧ |
 ಲೋಕಮಾನ್ಯನು ಕರ್ಣ ಕುರುಬಲ
 ದಾಕೆವಾಳನು ಭಂಗವಡೆದುದೆ
 ನಾಕು ನೀ ಸಾರೆಂದು ಭೀಮನ ನೂಕಿದನು ಶಲ್ಯ ||

೩೧

ರಥಕೆ ಮರಳಿದನಾತನೀತನ
 ವೃಥೆಯನ್ನೇ^೨ನೆಂಬೆ^೨ನು ಸುಯೋಧನ
 ರಥಿಗಳುಬ್ಬಟಿ ಗರ್ಭವಿಕ್ಕಿತು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ |
 ರಥದೊಳಗೆ ಮಾದ್ರೇಶನೀ ಸಮ
 ರಥನ ಸಂತೈಸಿದನು ಕವಳ
 ಪ್ರ^೩ಥಿತ^೩ ಮಂತ್ರೌಷಧಿಗಳಲಿ ಹದುಳಿಸಿದನಾ ಕರ್ಣ ||

೩೨

ಆರಿತದು ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ದುಗುಡದ
 ಭಾರದಲಿ ತಲೆಗುತ್ತಿತಿವರು
 ಬ್ಬಾರದಲಿ ಭುಲ್ಲವಿಸಿತವರು ವಿಘಾತಿಯಿಂದಿವರು |
^೪ಪೂ^೪ರವಿಸಿದುದು ಪುಳಕದಲಿ ದೃಗು
 ವಾರಿ ಪೂರದಲಿವರವಿಳ ಪರಿ
 ವಾರವಿದ್ದುದು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪಾಲ ||

೩೩

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

^೧ ಪೈಯಧುವವ (ಗ), ಶನ್ತಕಾಹಾರ (ದ). ^೨ ವೇಳುವೆ (ಚ.ಟ.ಪ.ಬ).
^೩ ತತಿ (ಕ.ಗ.ದ). ^೪ ಹಾ (ಕ).

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂತನೇ || ಮಡಿದರಾಹವದೊಳಗೆ ಕೌರವ

ನೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದರನಿಲಸುತನಿಂ

ದಡಿಗಡಿಗೆ ಹಳಚಿದನು ಯಮನಂದನನಾ ಕರ್ಣ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ನಿ

ನ್ನಾಳನಗ್ಗೆಳೆಯ ವಿಘಾತಿ¹ಯ¹

ಗಾಳಿ ತಾಗಿತು ತಿರುಗಿದುದು ಬಳಿಕೇ ನಮಸ್ತಬಲ |

ಕೋಲು ತಪ್ಪಿದ ಫಣಿಯವೊಲು ಲಯ

ಕಾಲಕೊದಟುವ ನಿಡಿಲವೊಲು ಪೀ

ಹಾಳಿಸುತ ತಮತಮಗೆ ಬಯ್ದುದು ಕೂಡೆ ಪರಿವಾರ ||

೧

ರಣದೊ²ಳೊಪ್ಪಿನಿಕೊಟ್ಟು² ಕರ್ಣನ

ಹಣವ ಹೊಳ್ಳಿನಿ ಮಹಿದೆವೇ ಮ

ನ್ನಣಿಯ ಮೋಹವ ತೊಪ್ಪಿದೆವೇ ಕರ್ಪುರದ ವೀಳಿಯವ |

ಗುಣಪಸಾಯದ ಕಾಣಿಕೆಯ ಹರಿ

ಯಣದ ಹಂತಿಯ ದಾಯದೊಟಕೆ

ಋಣಗಳಾದೆವೆ ಶಿವಶಿವಾ³ ಎಂದೊ³ಳಿಪುತಖಳ ಬಲ ||

೨

ಮಿಸೆಯೇಕಿವ ಸುಡಲಿ ಸುಭಟರ

ವೇಷವೇಕಿವು⁴ ತಮ್ಮ⁴ ವಧುಗಳು

ಹೇನಿ ನಮ್ಮನು ಬಿಸುಟು ಹೋಗಲೆ ಚಂಡಿಕಾದೇವಿ |

ಭಾಷೆ ಬಾಯಲಿ ಕೈದು ಕೈಯಲಿ

ವಾನಿಯನು ಬಿಸುಟಕಟ ಬೀವದ

ರಾಸೆ ಮಾಡಿದೆವೆನುತ ಮಹುಗಿತು ಕೂಡೆ ಸರಿವಾರ ||

೩

ಬಯ್ಯ ಹೆಂಡಿರ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ

ಹೊಯ್ಯ ಕೀರ್ತಿಯ ಹಂಬಲಿಲ್ಲದೆ

ಬಯ್ಯ ನರಕದ ನೆನಪ್ಪಿ⁵ಲ್ಲದೆ ಪತಿಯ ಸಮ⁶ಯ⁶ದಲಿ |

¹ ಗೆ (ಪ.ನ).

² ಇಂದೇನಾಯ್ತು (ಕ).

³ ದ (ಸ).

⁴ ಧರ್ಮ

(ಕ.ಗ.ಚ.ಟ). ⁵ ಎ (ಕ.ಗ.ಟ.ದ). ⁶ ರ (ತ.ದ.ನ).

¹ಕಾ¹ಯ್ಯರಾವಲ್ಲಿಂದು ಕೆಲದಲಿ
ಬಯ್ಯರಿಗೆ ಮೈಗೊಟ್ಟು ಬದುಕುವ
ದೈವದೊರರು ನಾವೆನುತ ಮುಗಿತ್ತು ಪರಿವಾರ || ೪

ನುಡಿಯ ಭಂಡರು ಕೆಲರು ನಿಂಧದ
ಗುಡಿಯ ಭಂಡರು ಕೆಲರು ಹಾಹೆಯ
ತೊಡರ ಭಂಡರು ಕೆಲರು ²ಕೆಲರು ಕುಲಕ್ರಮಾಗತದ³ |
ಗಡಬಡೆಯ ಭಂಡರು ವಿಪತ್ತಿ ನೊ
ಳೊಡೆಯನಿರೆ ಕೈದುಗಳ ಹೊಜ್ಜಿತಲೆ
ಯೊಡನೆ ಬಿಟ್ಟು ಭಂಡರಾವೆಂದುದು ಭಟವ್ರಾತ || ೫

ಮೀನೆ ನೀದವು ಭಟರ ನುಯ್ಯನ
ಲಾನೆ ಬೀತುದು ದೇಹದಲಿ ಬಲು
ವಾಸಿಯಲಿ ಮನೆ ಮುಳುಗಿತನಿಬರಿಗೇಕಮುಖವಾಗಿ |
ಬೀನಿದರು ಚೌರಿಗಳ ಬಲವಾ
ರಾಶಿ ಮನಗಿತು ರಿಪುಗಳನುವಿನ
ಮೀನಲನು ತುಡುಕಿದುದು ³ಮನ ಕೌರವ ಮಹಾರಥರ³ || ೬

ಕುದುರೆ ಕುದುರೆಯ ಮುಂಚಿದವು ಕರಿ
ಮದಕರಿಯ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿದವು ನೊ
ಕಿದವು ರಥ ರಥದಿಂದ ಮುನ್ನ ಮಹಾರಥಾದಿಗಳು |
ಇದಿರೊಳೊಬ್ಬ ನನೊಬ್ಬ ನೊದಗುವ
ಕದನ ಭರದ ಪದಾತಿ ಪೂರಾ
ಯದಲಿ ಕವಿದುದು ಜಡಿವ ಬಹುವಿಧ ವಾದ್ಯ ರಭಸದಲಿ || ೭

ಪೂತು ಮರು ದಳಪತಿಯ ಹರಿಬ¹ವ
ನಾ²ತುದೇ ಕುರುಸೇನೆ ಸುಭಟ
ವ್ರಾತವಳವಿಗೆ ಬರಲಿ ಬರಲಿ ವಿಶೋಕ ನೋಡೆನುತ |
ಹೂತ ಸಂಪಗೆವನವನಳಿನಂ
ಘಾತ ಮುತ್ರಿ ದಡೇನೆನುತ ನಿ
ಭೀತನಿದ್ದನು ಭೀಮ ಸುಮ್ಮಾನದ ಸಘಾಡದಲಿ || ೮

¹ ಹೊ (ಕ.ಗ).   ² ಬಿರುದಿನ ದೂರುಗಹಳಿಗಳ (ಕ).   ³ ಕೌರವ
ನೃಪನ್ ಪರಿವಾರ್ (ಟ.ಚ.ತ.ಪ.ನ.ಬ).   ⁴ ದೊಳಾ (ಕ.ಗ.ದ).

ಕವಿದುದಿದು ಗಣಿಗಟ್ಟಿ ಕೌರವ
 ನಿಷಹ ಮೋಡಾಮೋಡಿಯಲಿ ರಣ
 ದವಕಿ ಕರ್ಣದ್ರೋಹಿಯಾವೆಡೆ ತೋರು ತೋರುನುತ |
 ತಿವಿವ ಬಲ್ಲೆಹ¹ದಿದುವ ಚಕ್ರದ
 ಕವಿವ ಬಾಣದ ಹೊಯ್ಯ ಬಡ್ಗದ
 ವಿವಿಧಬಲ ಬಿಡದೊಕಿ ಮುತ್ತಿತು ಪವನನಂದನನ ||

೯

ನಿಕ್ಕಿದನು ರಿಪು ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹನು
 ಚುಕ್ಕಿ²ಯೋ ತಡೆ ಹೋಗಬಿಡದಿರಿ
 ಹೊಕ್ಕುಳಲಿ ಮಗವುಂಟೆ ಹಣೆಯಲಿ ನೋಟವೇ ಹಗೆಗೆ |
 ಹೊಕ್ಕು ಹೊಯ್ ಹೊಯ್ ನೆತ್ತರೊಬ್ಬರಿ
 ಗೊಕ್ಕುಡಿತೆಯೇ ಸಾಕೆನುತ ಬಲ
 ಮುಕ್ಕುಟುಕಿತನಿಲಜನ ಕಾಣೆನು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ||

೧೦

ಹರಿಬದೋಲೆಯಕಾಟರೋ ಮು
 ಕ್ಕುಟುಕಿದರೊ ಪವನಜನು ನಿಕ್ಕಿದ
 ದೊರೆಯ ಬಿಡಿಸೋ ನೂಕೆನುತ ಪಾಂಚಾಲ ಕೈಕೆಯರು |
 ವರ ನಕುಳ ಸಹದೇವ ಸಾತ್ಯಕಿ
 ತುರುಕ³ ಬರ್ಬರ ಭೋಟ ಮಾಗಧ
 ವರು⁴ ಪುಳಿಂದಾದಿಗಳು ಕವಿದುದು ನೃಪನ⁵ನನ್ನೆಯಲಿ⁶ ||

೧೧

ಸರಕಟಿನಿ ರಿಪುರಾಯ ದಳ ಸಂ
 ವರಿಸಿಕೊಂಡುದು ನಿಕ್ಕಿದಹಿತನ
 ಸೆಣೆಯ ಬಿಡದಿರಿ ಬಿಡದಿರಂಜದಿರಂಜದಿರಿ ಎನುತ |
 ಗುರುಜ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮ ಯವನೇ
 ಶ್ವರ ಕಳಿಂಗ ಕರೂಷ ಕೌರವ
 ರರನ ಮೊದಲಾದವಿಳಬಲ ಜೋಡಿಸಿತು ಝಡಿತೆಯಲಿ ||

೧೨

ಏನ ಹೇಳುವೆನರನ ಕರ್ಣನ
 ಹಾನಿ ಹರಿಬದ ಬವರವನು ಪವ
 ಮಾನನಂದನ ನಿಮಿಷದಲಿ ಮುಸುಕಿದನು ಬಾಣದಲಿ |

¹ ವಿ (ಕ.ಗ.ಚ.ತ), ನಿ (ದ). ² ಯಾವೆ (ಕ.ಗ.ನ). ³ ಬರ್ಬರ
 ಚೈದ್ಯ ಮಾಗಧ ವರ (ಕ.ಗ.ದ.ನ). ⁴ ನೇಮದಲಿ (ಗ.ಟ.ಚ.ತ.ದ.ಬ.ನ).

ದಾನವರ ಧಟ್ಟಣಿಯ ಕಿಲಣ
 ದಾ ನಗರಿಯನು ¹ನೆಗ್ಗಿದಂತಿರ
 ಲೀ ನಿಘಾತದ ಸೇನೆ ಮುಱಿದುದು ಭಟನ ಭಾರಣಿಗೆ || ೧೩

ನಿಲುಕುವುವು ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಹೂಡಿದ
 ಬಲೆಗಳಲಿ ಕಾಡಾನೆ ಬೀನಿದ
 ಬಲೆಯ ಕೊಂಬುದೆ ನಿನ್ನ ದಳ ಧಟ್ಟಿಸಿ ಮುತ್ತಿದರೆ |
 ಅಳುಕುವನೆ ಕಲಿ ಭೀಮನೆಡದಲಿ
 ಕಲಕಿದನು ಬಲವಂಕದಲಿ ²ಕೈ
 ವಳನಿ ಕೊಂದನು ವರ² ಪುರೋಭಾಗವ ವಿಭಾಡಿಸಿದ || ೧೪

ಆಳ ಮೇಳೆಯ ಮುಱಿದುದೀ ³ಸಾ³
 ಯಾಳು ಸತ್ತುದು ಹಲವು ಪಡಿಬಲ
 ದಾಳು ಕೂಡದ ಮುನ್ನ ಕೊಂದನು ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ |
 ಮೇಲೆ ಮೇಲೊಡಗುವ ಸಮರಧ
 ಜಾಲವನು ಮುಱಿಯೆಚ್ಚು ನಿಮಿಷಕೆ
 ಧೂಳಿಪಟ ಮಾಡಿದನು ಕರ್ಣನ ಮನ್ನಣೆಯ ಭಟರ || ೧೫

ಮತ್ತೆ ಕವಿದುದು ಮೇಲೆ ಪಡಿಬಲ
 ವೊತ್ತೆ ಹೊಕ್ಕುದು ಹೆಣದ ಬೆಟ್ಟವ
 ಹತ್ತಿ ⁴ಹುಡಿಹುಡಿಮಾಡಿ ಹಿಡಿದರು⁴ ರಥದ ಕುದುರೆಗಳ |
 ಕುತ್ತಿದರು ಸಾರಥಿಯನಾತನ
 ತೆತ್ತಿಸಿದರಿಟ್ಟಿಯಲಿ ಭೀಮನ
 ಮುತ್ತಿ ಕೈಮಾಡಿದರು ರವಿಸುತ ಸಾಕಿದತಿಬಳರು || ೧೬

ಇಳಿದು ರಥವನು ಗದೆಯ ಕೊಂಡ
 ಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಹೊಡೆಕ್ಕೆಯಲರೆದಿ
 ಟ್ಪಳಿಸಿದರನೆಡಗಾಲೊಡೆದನು ಹೊಯ್ದು ಮುಡುಹಿನಲಿ |
 ಕಲಕಿದನು ಕೌರವಮಹಾಬಲ
 ಜಲಧಿಯನು ಸರ್ವಾಂಗಶೋಣಿತ
 ಜಲದಲೆಸೆದನು ನನೆದ ಜಾಜಿನ ಗಿರಿಯವೊಲು ಭೀಮ || ೧೭

¹ ನುಂಗಿದಂ (ಕ.ಗ.ಚ.ಟ.ದ)

² ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಬವರದ (ಕ).

³ ಸಂ (ಗ),

⁴ ಹುಡಿ ಮಾಡಿದರು ಹೂಡಿದ (ಕ).

ನವಜುದನು ರವಿಸುತನ ಪರಿವಾ
 ರವನು ಮಗುಳುಬೈದ್ದ ಕೌರವ
 ನಿವಹದಲಿ ಕಾದಿದನು ದುರ್ಮೋಧನ ಸಹೋದರರ |
 ತಿವಿದು ನಾಲ್ವರ ಕೊಂದನುಬ್ಬರಿ
 ಸುಪರ ಗರ್ವವ ಮುಖಿದು ಪ್ರಳಯದ
 ಭವನ ರೌದ್ರದವೋಲು ಭುಲ್ಲಯಿಸಿದನು ಕಲಿ ಭೀಮ || * ೧೮

ಶಿವಶಿವಾ ಕೌರವನ ತಮ್ಮಡಿ
 ರವಗಡಿಸಿದರು ¹ನಂದೋಷನಂದರು¹
 ಜವಗೆ ಜೀವಣಿಯಾದರೇ ಕಲಿ ಭೀಮನಿಧಿನಲಿ |
 ತಿವಿವರಿನ್ನಾರೆನುತ ಗುರುಸಂ
 ಭವ ಕೃಪಾದಿಗಳೊತ್ತಿ ನಡೆತಹ
 ರವವ ಕೇ²ಳಿದು² ಕುದಿದನವಮಾನದಲಿ ಕಲಿ ಕರ್ಣ || ೧೯

ಪೂತು ದೈವವೆ ಭೀಮಸೇನನ
 ಘಾತಿಯಲಿ ಸೊಪ್ಪಾದೆನ್ನೆ ಸುಡ
 ಲೇತಕ್ಕಿ ಧನುಷೇತಕ್ಕಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರ ನಿಕರಗಳು |
 ಜಾತಿ ನಾನೆಂದೆನ್ನನಗ್ಗಿ ಸಿ
 ಭೂತಳಾಧಿಪ ಸಾಕಿದನು ತಾ
 ನೇತಟುಂದುಪಕಾರಿ ಎಂದನು ಸುಯುಧ ಕಲಿ ಕರ್ಣ || ೨೦

ಎಲೆ ಮರುಳೆ ರಾಧೇಯ ಫಡ ಮನ
 ವಿಳುಹದಿರು ತಪ್ಪೇನು ಸೋಲವು
 ಗೆಲವು ದೈವಾಧೀನ ನಿನ್ನಾಳ ನಕೆ ಕುಂದೇನು |
 ಹಲಬರಮರಾಸುರರೊಳಗೆ ಹೆ
 ಬ್ಬಲವೆ ದುರ್ಬಲ³ವಾಯು³ ನೀ ಮನ
 ವಳ್ಳುಕದಿರು ಹಿಡಿ ಧನುವನನುವಾಗೆಂದನಾ ಶಲ್ಯ || ೨೧

ಖಾತಿ ಮೊಳೆತುದು ಮತ್ತೆ ಬಲಸಂ
 ಘಾತಕಭಯವನಿತ್ತು ಬಾಣ
 ವ್ರಾತವನು ಹೊದೆಗೆದಜು ಹೊಸ ಹೊಗೆರೆದ್ದನಡಿಗಿಡಿಗೆ |

* ಈ ಪದ್ಯ(ದ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಲ್ಲ. ¹ ಸಂತೋಷನಂದರು (ಕ). ² ಉತ
 (ನ-ತ). ³ ವಹುದು (ಚ.ತ.ಪ.ಬ).

ಭೂತನಾಥನ ಮಹಿಯ ಹೊಗಳಿ ಮ
ಹೀತಳೇತನ ಹಿಡಿವೆನೆನುತ ವಿ
ಧೂತರಿಪುಬಲ ರಥವ ಬಿಟ್ಟನು ಧರ್ಮಜನ ಹೊರಗೆ || ೨೨

ಕಾಲಯಮನೋ ಕರ್ಣನೋ ಭೂ
ಪಾಲಕನ ಬೆಂಬತ್ತಿ ದನು ಪಾಂ
ಚಾಲೆಯೋಲೆಯ ಕಾಪರಿಲ್ಲಾ ಎನುತ ಬಲನೊಡಹಿ |
ಕೇಳಿದನು ಕಳವಳವನೀ ರಿಪು
ಜಾಲವನು ಜಹಿದಡ್ಡ^೧ಹಾಯ್ದನು
ಗಾಳಿಗುದಿಸಿದ ವೀರನದ್ಭುತ^೨ಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ೨೩

ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣನ ಭೀಮನಾಹವ
ಹೊತ್ತಿದುದು^೨ ಹಿಂದಾದ ಹೆಕ್ಕಳ
ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಹಡೆಯದೇ ಫಡ ನೂಕು ನೂಕೆನುತ |
ಮತ್ತೆ ಗಜಘಟೆಯಾಟು ಸಾವಿರ
ಮುತ್ತಿದವು ಸೌಬಲನ ಧಟ್ಟಿನೊ
ಳೊತ್ತಿಬಿಟ್ಟವು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಕುದುರೆ ರಥನಹಿತ || ೨೪

ಸಂದಣಿಸಿ ದಳ ನೂಕಿಕೊಂಡೈ
ತಂದುದಿದು ರವಿಸುತನ ತೊಲಗಿಸಿ
ಮುಂದೆ ಮೋಹರದೆಗೆದು ಮೂದಲಿಸಿತು ಮರುತ್ಸುತನ |
ಬಂದುದೇ ಕರ್ಣಗೆ ಪಡಿಬಲ
ತಂದುದೇ ನಮಗೊಸಗೆಯನು ಲೇ
ಸೆಂದು ಸುಭಟರದೇವ ಸುಮ್ಮಾನದಲಿ ^೩ಲಾಗಿಸಿದ^೩ || ೨೫

ದಳದೊಳಗೆ ದಳವುಳಿಸಿದನು
ಕೆಲಬಲನನೆಚ್ಚನು ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ
ನಿಲುಕಿದರಿಗಳು ಚಿಗಿದರಮರೀಜನದ ತೋಳಿನಲಿ |
ತಲೆಗಳೊಟ್ಟಲ ತೋಳ ಕಡಿಗಳ
ತಳದ ಬಂಡದ ಕುಣವ ಮುಂಡದ
ಸುಳಿ^೪ಯ^೪ ರಕುತದ ಕಡಲ ರೌಕುಳವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೨೬

^೧ ಯುದ್ಧವುಡಾಳದಲಿ ವಾಯುಜನು ತಡೆದನು (ಟ.ತ.ನ.ಪ.ಬ.).

^೨ ತ್ತು ತದೆ (ತ.ದ). ^೩ ಬೊಬ್ಬಿಡು (ದ). ^೪ ವ (ಚ.ತ.ದ).

ಬಿಟ್ಟ ನೂರಿಯೊಳೊಗ್ಗು ಮುಖಿಯು¹ದೆ
 ಬಿಟ್ಟ ಕುದುರೆಯ ದಳವ ಕೊಂದನು
 ಬಿಟ್ಟವನು ಬಲವೈರಿ ತಪ್ಪಿವಪೊಲಿಧದ ಮೋಹರವ |
 ಥಟ್ಟು ಗೆಡಹಿದನು ರವಣನಿ ಸಾ
 ಲಿಟ್ಟ ರಥವಾಜಿಗಳ ನೆಹಿ ಹುಡಿ
 ಗುಟ್ಟಿದನು ಕಾಲಾಳ ²ಘಾನಿಯ³ನೆಯು ನಾನೆಂದ ||

೨೭

ಮುಖಿಯ ಪಡಿಬಲವಾ³ಕೆಯಲಿ ಬಿಡೆ
 ಜಹಿದು ಬಿಟ್ಟನು ರಥವ ಭೀಮನ
 ಬಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳದೆ ನೂಕಿದನು ಧರ್ಮಜನ ಸಮ್ಮುಖಕೆ |
 ಇಹಿತಕಂಜದಿರಂಜದಿರು ⁴ಕೈ⁴
 ಮಹಿಯದಿರು ⁵ಕಲಿಯಾಗೆ⁵ನುತ ಬೊ
 ಬ್ಬಿಹಿದು ಧಾಳಾಧೂಳಿಯಲಿ ತಾಗಿದನು ಕಲಿ ಕರ್ಣ ||

೨೮

ಎಚ್ಚನರಸನ ಭುಜವ ಕೆಲನಾ
 ದೇಚ್ಚನಾತನ ಸಾರಥಿಯ ರಥ
 ದಚ್ಚನಾತನ ಹಯವನವನೀ⁶ತಿಯ ಟಿಕ್ಕೆಯವ |
 ಎಚ್ಚು ಮೊದಲಿಸಿದನು ಪುನರಪಿ
 ಯೆಚ್ಚು ಭಂಗಿಸಿ ನೃಪನ ಮರ್ಮವ
 ಚುಚ್ಚಿ ನುಡಿದನು ಘಾನಿಮಾಡಿದನಾ ನೃಪಾಲಕನ ||

೨೯

ಚೆಲ್ಲಿತವನೀಪತಿಯ ಮೋಹರ
 ವೆಲ್ಲ ನೆಹಿ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ರಾಯನ
 ಘಲ್ಲಿಸಿದನೇಳೆಂಟು ಬಾಣದಲೀತನಡಿಗಡಿಗೆ |
 ಅಲ್ಲಯದುಭುತರಣವನಪ್ರತಿ
 ಮಲ್ಲ ಮಾರುತಿ ಕೇಳಿದನು ಮಗು
 ಳಲ್ಲೆಯೇ ಮೊಳಗಿದನು ನಿಮಿಷಕೆ ಕರ್ಣನಿದಿರಿನಲಿ ||

೩೦

ಅಳಲಿಸಿದನೇ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ
⁶ಬಳಿಚಿ⁶ ಬಿಟ್ಟನು ನಾಯ ಕೊಲ್ಲದೆ
 ಕಳುಹಿದರೆ ಬೆಂಬಿಡನಲಾ ಮಹಿಕೊಳಿಸಿ ಮಹಿಕೊಳಿಸಿ |

¹ ದದಿ (ದ). ² ನಷ್ಟವ (ಚ.ತ.ದ.ಪ.ಬ). ³ ಚಿ (ತ.ನ.ಪ).
⁴ ಕೈಮಾಡೆ (ಟ.ಚ.ತ.ನ.ಪ.ಬ). ⁵ ಮೈ (ಟ.ತ.ಪ). ⁶ ಮಳುಹಿ (ಕ.ಗ).

ತಲೆ ಕೊರಳ ಸಂಪ್ರತಿಗೆ ಭೇದವ
 ಒಳನಿದರೆ ನಾಕೈಸೇರೇ ಎನು
 ತುಲಿದು ಕಣಿಗಳ ಕೆದಕು ಕರ್ಣನ ತಟುಬಿದನು ಭೀಮ || ೩೧

ಭೀಮಸೇನನ ದಳಪತಿಯ ಸಂ
 ಗ್ರಾಮ ಮಸೆದುದು ಮತ್ತೆ ಕೈಕೊಳ
 ಲೀ ಮಹಾರಥರೆನುತ ಕೈಬೀಸಿದನು ಕುರುರಾಯ |
 ಸೋಮದತ್ತನ ಸೂನು ಕೃಪನು
 ದ್ವಾಮ ಶಕುನಿ ಸುಯೋಧನಾನುಜ
 ನಾ ಮಹಾಹವಕೊದಗಿದರು ಕೃತವರ್ಮ ಗುರುಸುತರು || ೩೨

ಅಖಿಳ ಬಲಭಾರಣಿಯಲೊಂದೇ
 ಮುಖದಲೊಡ್ಡಿತು ಪವನಜನ ಸಂ
 ಮುಖದೊಳನಿಬರು ಕೆಣಕಿದರು ಕಲ್ಪಾಂತಭೈರವನ |
 ಸುಖಗಳಕಟಾ ನೀವು ಸಮರೋ
 ನ್ನುಖರಹರೆ ಕರ್ಣಂಗೆ ನಾವಿನ
 ಸಖಿಗಳೇ ಲೇಸೆನುತ ಕೈಕೊಂಡೆಚ್ಚನಾ ಭೀಮ || ೩೩

ಗುರುಸುತನನ್ನೆವತ್ತು ಬಾಣದ
 ಲರಸನನುಜರ ಕೃಪನ ಕೃತ
 ವರ್ಮಕನ ಮೂನೂಟಂಬಿನಲಿ ವೃಷಸೇನ ಸೌಬಲರ |
 ಸರಳು ಮೂವತ್ತ ಟಲಿ ಪುನರಪಿ
 ಗುರುಸುತಾದಿ ಮಹಾರಥರನೆರ
 ಡೆರಡಟಲಿ ಮುಱಿಯೆಚ್ಚು ವಿಮುಖರ ಮಾಡಿದನು ಭೀಮ || ೩೪

ಮತ್ತೆ ಜೋಡಿಸಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನ
 ನೊತ್ತಲಿಕ್ಕಿ ಮಹಾರಥರು ರಿಪು
 ಮತ್ತದಂತಿಯ ಕೆಣಕಿದರು ಕೆದಕಿದರು ಮಾರ್ಗಣವ |
 ಎತ್ತಲವನೀಪತಿಯ ಮೋಹರ
 ವತ್ತ ಮೆಲ್ಲನೆ ರಥವ ಬಿಟ್ಟನು
 ಮತ್ತೆ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಯಮಸೂನುವನು ಕಲಿ ಕರ್ಣ || ೩೫

ದ್ರೋಣ ಬರಸಿದ ಭಾಷೆಯೆಂದೇ
 ಕ್ಷೋಣಪತಿ ಬಗೆಯದಿರು ತನ್ನನು
 ವಾಣಿಯದ ವಿವರದಲಿ ಸಲಹನು ಕೌರವರಾಯ ||

ಪ್ರಾಣದಾಸೆಯ ಮಹಿದು ತನ್ನೊಳು
ಕೇಣಿಬಲ್ಲದೆ ಕಾದೆನುತ ನಿ
ತ್ರಾಣನನು ನಿಬ್ಬರದ ನುಡಿಗಳಲಿಹಿದನಾ ಕರ್ಣ || ೩೬

ಬಿಡನು ರಾಯನ ಬೆನ್ನನೀತನ
ಕೆಡಹಿ ರಕುತವ ಕುಡಿಯೆನುತ ಬಲ
ನೆಡನೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿದರು ಸಾತ್ಯಕಿ ನಕುಳ ಸಹದೇವ |
ತುಡುಕಿದರು ಪಾಂಚಾಲ ಮತ್ಸ್ಯರ
ಗಡಣ ಕೈಕೆಯ ಪಂಚಪಾಂಡವ
ರಡಸಿದರು ಹೊದಿಸಿದರು ಕಣಿಯಲಿ ರವಿಸುತನ ರಥವ || ೩೭

ಇನಿಬರೊಂದೇ ಸೂರಿಯಲಿ ಮುಂ
ಮೊನೆಯ ¹ಬೋಳೆಯ¹ ಸುರಿದರಡಿಗಡಿ
ಗಿನಿಬರಂಬನು ಮುಹಿದು ತಹಿದನು ಸೂತವಾಜಿಗಳ |
ತನತನಗೆ ಹೊಸರಥದೊಳೊಂದೊ
ಗ್ಗಿನಲಿ ಕವಿದೆಚ್ಚರು ಮಹಾಹವ
ವೆನಗೆ ಬಣ್ಣಸಲರಿದು ಧರಣೀಪಾಲ ಕೇಳಿಂದ || ೩೮

ಭಟರು ಮುತ್ತಿದರಿನಸುತನ ಲಟ
ಕಟಿಸಲೆಚ್ಚರು ಶಿವಶಿವಾ ನಿ
ಚ್ಚಟದ ನಿಬ್ಬರದಂಘ್ರವಣಿ ಮರು ಪೂತು ಲೇಸೆನುತ |
ನಿಟಲನೇತ್ರನ ನಯನಶಿಖಿಯು
ಬ್ಬಟಿಗೆ ಸಮ²ಜೋಡಿಸಿತು² ಕರ್ಣನ
ಚಟುಳವಿಕ್ರಮಪವನಪರಿಗತ ಬಾಣಶಿಖಿನಿಕರ || ೩೯

ನಕುಳನನು ನೋಯಿಸಿದ ಸಹದೇ
ವಕನ ಘಾಯಂಬಡಿಸಿದನು ಸಾ
ತ್ಯಕಿಯ ³ಮಸೆ³ಗಾಣಿಸಿದನಾ ಪಾಂಚಾಲ ಕೈಕೆಯರ |
ವಿಕಳಗೊಳಿಸಿದನಾ ಮಹಾರಥ
ನಿಕರ ಸೈರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮೇಳಾ
ಪಕದಲಂಘಿಸಿದರು ತಡೆದರು ಭಾನುನಂದನನ || ೪೦

¹ ಕಣಿಗಳ (ಚ.ಟ.ತ.ಪ.ಬ).

² ಗೊಳಿಸಿತ್ತು (ಚ.ಟ.ತ.ಪ.ಬ).

³ ಮೈ (ತ.ನ.ಬ).

ಹೇಳಲಿಹಿಯೆನು ನಿನ್ನವನ ಕ
 ಟ್ವಾಳುತನವನು ದೇವದೈತ್ಯರ
 ಕಾಳೆಗದಲಿವನಂತೆ ಬಲ್ಲದರಿಲ್ಲ ಬಿಲ್ಲನಲಿ |
 ಅಳ ಮುಖದನು ಹೂಣಿ ಹೊಗುವು
 ಬ್ಬಾಳುಗಳ ಒಲುದೇಹದಂಬಿನ
 ಕೀಲಿಣದ ಕಾಳಾಸದಿಹಿತವ ಮೆಹಿದನಾ ಕರ್ಣ ||

೪೧

ಸರಳ ಹತಿಯಲಿ ನಕುಲ ಸಾತ್ಯಕಿ
 ಬಿರುದ ಸಹದೇವಾದಿ ವಿರರರು
 ಪಿರಿದು ನೊಂದರು ಮತೆ ತಲುಬಿದನವನಿಪಾಲಕನ |
 ಅರಸ ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಧನುವನ್ನೆರ
 ಡರಸನಾನದು¹ ಧರಣಿಯೊಬ್ಬನ
 ಶಿರದ ಬರಹವ ತೊಡವೆ²ನಿದೆಯೆಂದನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ² ||

೪೨

ಅಕಟಕಟ ರಾಧೇಯ ಕೇಳಿ
 ನಕುಳನೀ ಸಹದೇವನೀ ನಾ
 ತ್ಯಕಿ ನರೇಶ್ವರನಿನ್ನುವೀ ಕುಂತೀಕುಮಾರಕರು |
 ಅಕುಟಲರು ನಯಕೋವಿದರು ಧಾ
 ಮೀಕ³ರ³ ಕೊಲಬೇಡಿವರನತಿಬಾ
 ಧಕರು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಸಂಹರಿಸೆಂದನಾ ಶಲ್ಯ ||

೪೩

ಮುಳಿದು ಕಬ್ಬಿನ ತೋಟದಲಿ ನರಿ
 ಹುಲಿ⁴ಯವೋಲ⁴ ಗರ್ಜಿಸಿತು ಗಡ ಹೆ
 ಕ್ಕಳದ ಹೇರಾಳದಲಿ ಹೆಣಗಿದೆ ಬಾಲವೃದ್ಧರಲಿ |
 ಬಲುಹು ನಿನಗುಂಟಾದಡಿತ್ತಲು
 ಫಲುಗುಣನ ಕೂಡಾಡು ನಡೆ ಮುಖ
 ವಲಗೆಯನು ಭೀಮನಲಿ ಬೇ⁵ಡಿನೊ⁵ದನಾ ಶಲ್ಯ ||

೪೪

ಎನಲು ಕಿಡಿಕಿಡಿವೋಗಿ ಭೀಮಾ
 ರ್ಜುನರ ತೋಟಾದರೆ ಎನುತ ನಿಜ
 ಧನುವ ಮಿಡಿದಬ್ಬರಿಸಲಿತ್ತಲು ರಾಯದಳದೊಳಗೆ |

¹ ನಿನ್ನೆರಡರಸರಾಗದು (ತ), ನಿನ್ನೆರಡರಸರಾದುದು (ದ). ² ನಿಂದೆನು
 ತೆಚ್ಚನಾ ಕರ್ಣ (ಬ.ತ). ³ ರು (ಬ.ತ). ⁴ ಯೊಡನೆ (ಕ), ಯವೊಲು (ತ).
⁵ ಡುವುದೆಂ (ಸ-ಕ.ಗ).

ಅನಿಲಜನ ಕಾಲಾಟ ಕದಳೀ

ವನದ ಕಾಡಾನೆಯ ಮೃಗಾಳಿಯು

ವನಚರರ ದೆಖ್ಖಾಳದಬ್ಬರ ¹ಕಾಣ¹ಲಾಯ್ತೆಂದ ||

೪೫

²ಮಂಡಳಿಸಿ² ಬಲಜಲಧಿ ಸುಳಿಸುಳಿ

ಗೊಂಡು ನಿಕ್ಕಿದ ಕೌರವೇಂದ್ರನ

ಕೊಂಡು ಹಿಂಗುವ ಜೋಕೆ ನೂಕದೆ ³ಡಗೆಯ ಡಾವರದ³ |

ಗಂಡುಗುಂದಿನ ⁴ಬೀತ ಬಿರುದಿನ⁴

[ತೊ]ಂಡುಗೇಡಿನ ಜಯದ ಜಾರಿನ

ಖಂಡಶೌರ್ಯದ ಧೀರರಿದ್ದುದು ನೃಪನ ಬಳಸಿನಲಿ ||

೪೬

⁵ವಾಯ್⁵ದಲಿ ಕೌರವನ ⁶ವಿಜಯ⁶

ಶ್ರೀಯ ⁷ಸೆಜೆವೋಯಿತ್ತು⁷ ಶಿವ

ಕಾಯಲಾಪವರಿಲ್ಲಲಾ ಗುರುನೂನು ಮೊದಲಾದ |

ನಾಯಕರು ದುಷ್ಕೀರ್ತಿನಾರಿಯು

ನಾಯಕರು ಸುಪಲಾಯನದ ನಿ

ರ್ಣಾಯಕರು ಮರು ಪೂತುರೆಂದುದು ನಿಖಿಳ ಪರಿವಾರ ||

೪೭

ಕೇಳಿದನು ಕಳವಳವ ಕಿವಿಗೊ

ಟ್ಟಾಲಿಸಿದನೆಲೆ ಕರ್ಣ ಕರ್ಣಭ

ಡಾಳರವವೇನದು ಸುಯೋಧನ ಸೈನ್ಯಮಧ್ಯದಲಿ |

ಖೂಳ ಬಿಡಿಸಾ ಭೀಮಸೇನನ

ತೋಳುವಲೆಯಲಿ ನಿಕ್ಕಿದನು ಭೂ

ಪಾಲನಕಟಕಟೆನುತ ತೇಜಿಯ ತಿರುಹಿದನು ಶಲ್ಯ ||

೪೮

ಹದಿಮೂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

---

¹ ಕೇಳ (ಬ.ಚ.ಟ.ತ.ದ). ² ಅಂಡಲೆದು (ಚ.ದ.ಪ.ಬ). ³ ಭೀತಿ
ಗರ ಹೊಡೆದು (ದ). ⁴ ಭೀತಿ ಬಿರುದಿನ (ದ.ಪ.ಬ). ⁵ ಘಾಕ (ಕ),
ದಾ (ನ). ⁶ ರಾಜ್ಯ (ತ.ನ.ಬ). ⁷ ಮುಂದಲೆಯೋಯ್ತು (ದ).

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂತನೇ || ಮರಳಿದನು ಪಾಳೆಯಕೆ ಪಾಂಡವ
ರರಸನಿತ್ತಲು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿದು
ಬರುತ ಗೆಲಿದನು ಸಕಲ ಕೌರವರಾಯ ಮೋಹರವ ||

ದೂಟುವರಲೇ ಕರ್ಣನೋಲೆಯ
ಕಾಞ್ತನವನು ಹಿಂದೆ ಕೆಲಬರು
¹ದೂಟಿದರೆ ಫಲವೇನು ಕದನದಲವಗೆ ಸರಿಯಹರೆ¹ |
ಹಾಱಿಲೂದಿದನಹಿತರಾಯನ
ನೀಱತನವನು ತನ್ನ ರಾಯನ
ನೂಟಿಗಡಹಾಯ್ದು ರಿಯ ತಡೆದನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ || ೧

ಅರರೆ ನಿಂಹದ ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯ
ಕರಿಯ ಸೆಳೆವಂದದಲಿ ಗರುಡನ
ಕೊರಳ²ಬಿಲದಲಿ ಬಿಳ್ಳ ಸರ್ಪನ ಸೇದುವಂದದಲಿ |
ಧರಣಿಪಾಲನ ತೆಗೆದು ಭೀಮನ
ಬರಿಯನೆಚ್ಚನು ಜೋಡ ³ಜೋಕೆಯ³
ಜರುಹಿದನು ಜವಗೆಡಿಸಿದನು ನಿನ್ನಾತನನಿಲಜನ || ೨

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕರ್ಣಭೀಮರ
ಧರಧುರದ ದೆಬ್ಬಾಯ್ತನ ಗ
ಬ್ಬ ರಿಸಿತಾಹವರ್ಗವೀತರೆ ಗಾಢಾಯ್ಲ ಚೇತನವ |
ಧರಣಿಪಾಲನನತ್ತಲವರಾ
ದರಿಸಿದರು ಸಹದೇವ ನಕುಳರು
ಸರಳ ಕಿತ್ತರು ಘಾಯವನು ತೊಳೆತೊಳೆದು ಮಂತ್ರಿನುತ || ೩

ದುಟುದುಟುಪ ಬಿಸಿರಕ್ತವೇಟಿನೊ
ಳೊಱತೆ ಮಸಗಿತು ಬಹಳ ಧೈರ್ಯದ
ಹೊಟಿಗೆ ಮುಟಿದುದು ಮೂಗಿನುಸಿರುಬ್ಬೆದ್ದು ದಡಿಗಡಿಗೆ |

¹ ದೂಟಿಬಲ್ಲರೆ ದೊರೆಯ ದಕ್ಕಡತನಕೆ ಸರಿಯಾರು (ದ). ² ಬ (ಕ).

³ ರ್ಪಾಡಿಯ (ಟ.ತ.ದ.ನ.ಬ).

ಅಱುವು ಮಱವೆಗಳೊಂದನೊಂದನು
ಮುಱಿದು ನೂಕಿದವವನಿಪತಿ ಕಡು
ವೆಱಿಗ ಕೇಣಿಯ ಕೊಂಡವೋಲಿದ್ದನು ವಿಚೇಷ್ಟೆಯಲಿ || ೪

ಜಯನಮರ¹ ಜಾಱಾಯ್ತು¹ ತೆಗೆ ಪಾ
ಳೆಯಕೆ ಮರಳಿಚು ರಥವನ್ನೆ
ಲ್ಲಿಯದು ನೆಲ ನೆಱು ಕುದಿವ ಕುರುಡನ ಮಕ್ಕಳೇ ಕೊಳಲಿ |
ನಿಯತವೆಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ರಾಯನ
ಲಯವೆ ಲಯವಿನ್ನೆನುತಲಾ ಮಾ
ದ್ರಿಯ ಕುಮಾರರು ದೊರೆ ಸಹಿತ ತಿರುಗಿದರು ಪಾಳೆಯಕೆ || ೫

ರಾಯರಥ ಮಡಮುಱಿಯೆ ಮುರಿದುದು
ನಾಯಕರು ಪಾಂಚಾಲಕರು ವಾ
ನಾಯುಜರು ಮತ್ಸ್ಯ ಪ್ರಬುದ್ಧಕ ಸೋಮಕಾದಿಗಳು |
ವಾಯುಹತಿಯಲಿ ಮೇಘದೊಡ್ಡಿಂ
ಗಾಯನವು ಕರ್ಣಾಸ್ತ್ರಹತಿಯಲಿ
ಪಾಯವರಿರಾಯರಿಗಪೂರ್ವವೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ || ೬

ಮುಱಿದುದೈ ರಿಪುರಾಯದಳ ಹಗೆ
ಹಱಿದುದೈ ಕುರುಪತಿಗೆ ಹರುಷವ
ಕಱಿದುದೈ ಕರ್ಣಪ್ರತಾಪಾಟೋಪಜೀಮೂತ |
ಇಱಿತ ಮೆಱಿದುದು ನಿನ್ನವರ ಬೊ
ಬ್ಬಿಱಿತ ಜಱಿದುದು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಸೆಱಿಗು ಸೋಂಕಿತು ಕೌರ²ವೇಶ್ವರಗರಸ² ಕೇಳೆಂದ || ೭

ಅರಿಬಲದ ಲಗ್ನೆಯನು ನಿಜ ಮೋ
ಹರದ ಮುರಿವಿನ ಸುಗ್ಗಿಯನು
ಧರಧುರದ ಪರಬಲದೊಸಗೆಯನು ನಿಜಬಲದ ಹನುಗೆಯನು |
ಮುರಮಥನ ನೋಡಿದನು ಮೂಗಿನ
ಬೆರಳ ತೂಗುವ ಮಕುಟ³ದೊಲಹಿನ³
ಬೆರಳ ಕುಡಿಚಮ್ಮಟಿಗೆಯಲಿ ಸೂಚಿಸಿದನರ್ಜುನಗೆ || ೮

¹ ಕಾಳಾಯ್ತು (ಚ.ಛ.ತ.ನ.ಪ.ಬ). ² ವೇಂದ ನ ಭೂಪ (ಕ.ಗ.ಚ.ಟ).

³ ವೆತ್ತಿದ (ಕ).

ಆರ ರಥವಾ ಹೋಹು^೧ದದು^೧ ಹಿಂ
 ದಾರವರು ಬಳಿಪಳಿಯಲೊಗ್ಗಿ ನ
 ಲೋರಣಿಸಿ ಮುಂಚುವರು ಚಿಕ್ಕೆಯವಾರ ತೇರಿನದು |
 ಆರ ದಳವದು ಧುರಪಲಾಯನ
 ಚಾರುದೀಕ್ಷಿತರಾಯ್ತು ಫಲುಗುಣ
 ಧಾರುಣೀಪತಿ^೨ಯಾಣಿ ಹೇಳಿ^೨ದನುರರಿಪು ನುಡಿದ || ೯

ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಕಿರೀಟವನು ತೂ
 ಗಾಡಿದನು ಕಂಬನಿಗಳಾಲಯೊ
 ಳೀಡಿದುದು 'ನೋರಿ'ದವು ಸೊಂಪತಗಿತು ಮುಖಾಂಬುಜವ |
 ಹೂಡಿದಂಬಿನ ತೋಳ ತೆಗಹಿನ
 ಬಾಡಿದುತ್ತಾಹದ ವಿತಾಳದ
 ಬೀಡಿಕೆಯ ಜೇಳುವೆಗೆ ಬೆಬ್ಬಳಿವೋದನಾ ಪಾರ್ಥ || ೧೦

ಸೇನೆ ಮುಖಿಯಲಿ ಕೌರವನ ದು
 ಮ್ಮಾನ ಹುಖಿಯಲಿ ನನಗೆ ಚಿತ್ತ
 ಗ್ಲಾನಿಯೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ಕಟ್ಟಲಿ ಗುಡಿಯ ಗಜನಗರ |
 ಆ ನರೇಂದ್ರನ ನಿರಿಮೊಗಕೆ ದು
 ಮ್ಮಾನವೋ ಮೇಣಿ^೩ ಸುರಪುರಕೆ ನಂ
 ಧಾನವೋ ನಾನುಖಿಯೆನಳ್ಳಿದೆಯಾದುದೆನೆಗೆಂದ || ೧೧

ಧರಣಿಪತಿ ಸಸ್ರಾಣನೇ ಗಜ
 ಪುರದ ರಾಜ್ಯಕೆ ನಿಲಿರುವೆನು ಮೇಣಿ^೩
 ಸುರರೊಳಗೆ ಸಮ್ಮೇಳವೇ ಕುಂತೀ ಕುಮಾರಂಗೆ |
 ಅರೆಘಳಿಗೆ ಧರ್ಮಜನ ಬಿಟ್ಟಾ
 ನಿರೆನು ಮುರಹರ ರಥವ ಮರಳಿತು
 ಮರಳಿಚ್ಚೆ ರಥ ಮುಂಚುವುಮೊ ವ. ನ ಮುಂಚುವು ಮೊ ಎಂದ || ೧೨

ತಿರುಹಿ ವಾಘೆಯ ಹಿಡಿದು ಹರಿ ಹೂಂ
 ಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು ರಥವನಾತನ
 ಮುರಿವ ಕಂಡುದು ಲಳಿ ಮನಗಿ ಸಮಸಪ್ತಕರ ಸೇನೆ |

^೧ ರಥ (ಚ.ಟ.ತ.ಪ.ಬ). ^೨ ಯಲ್ಲಲೇ ಎ (ಬ.ನ.ಪ.ಬ). ^೩ ನೂನಿ
 (ಬ.ಟ.ತ.ನ.ಬ).

ಅರರೆ ನರ ಪೈಸರಿಸಿದನೊ ಪೈ
ಸರಿಸಿದನೊ ಫಡ ಹೋಗಬಿಡದಿರಿ
ಕುರುನ್ಯಪಾಲನ ಪುಣ್ಯವೆನುತಟ್ಟಿದರು ನೂರಿಯಲಿ || ೧೩

ಕವಿದುದದುಭುತ ಬಲ ಮುರಾರಿಯು
ತಿವಿದರಡಗಟ್ಟಿದರು ತೇಜಿಯ
ಜವಗೆಡಿಸಿ ತಲೆಯಾರ ತಡೆದರು ತುಡುಕಿದರು ನೂಗನ |
ಅವರನೊಂದೇ ನಿಮಿಷದಲಿ ಪರಿ
ಭವಿಸಿ ನಡೆತರೆ ಮುಂದೆ ಗುರುನಂ
ಭವನ ರಥವಡಹಾಯ್ದು ದವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೧೪

ಇತ್ತಲಿತ್ತಲು ಪಾರ್ಥ ಹೋಗದಿ
ರಿತ್ತಲಶ್ಯತ್ನಾ ಮನಾಣಿ ಮ
ಹೋತ್ತಮರು ಗುರು ಭೀಷ್ಮರಲಿ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿನ್ನ ಸಾಹಸವ |
ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಡುವೆನುವನಿದಿರಾ
ಗಿತ್ತಲೆಲವೋ ನಿನ್ನ ಜೋಕೆಯ
ಜೊತ್ತಿನಾಹವವಲ್ಲೆನುತ ತಿರುಬಿದನು ಗುರುನೂನು || ೧೫

ಆವುದಿಲ್ಲಗುಪಾಯವೀತನ
ಭಾವ ಬೆಟ್ಟಿತು ತೆಹಿಹುಗೊಡ^೧ನಿಂ
ದೀ ವಿಸಂಧಿಯೊಳ^೨ಹುಯೆನವನಿಪನಾಗುಹೋಗುಗಳ |
ದೇವ ಹದನೇನೆನುತ ವರ ಗಾಂ
ದೀವಿ ಮುಕ್ತಕಳಂಬಕಾಂಡ
ಪ್ರಾವರಣದಲಿ ಮುಸುಕಿದನು ಗುರುನಂದನನ ರಥವ || ೧೬

ಖೂಳ ತೆಗೆ ಹೆಹಿಸಾರು ಲಕ್ಕಿನ
ಲೌಳಿಯಾಟವೆ ಕದನ ಕುಟಿಲದ
ಬೇಳುವೆಯ ಡೊಳಾಸ ಮದ್ದಿನ ಮಾಯೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ |
ಆಳುತನವುಳ್ಳೊಡೆ ಮಹಾನ್ಯದ
ಜಾಳಿಗೆಯನುಗಿಯೆನುತ ಪಾರ್ಥನ
ಕೋಲುಗಳ ನೆಹಿ ತಿರುದು ತೀವಿದನಂಬನಲಿ ನಭವ || ೧೭

^೧ ಹುಲಿವಗೊಡನಿನ್ನಾವ ತೆಹಿನೆಂದ (ಕ), ಹುಲಿವಗೊಡನಿಂದೀ ವಿಸಂಧಿ
ಯೊಳ (ಬ).

ಸರಳ ಹರಿಮೇಖಳೆಗೆ ನೀವೇ
 ಗುರುಗಳಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ¹ವಿದ್ಯೆಯ¹
 ಹುರುಳುಗೊಡಿಸುವರೆನುತ ಗುರುಸುತನಂಬ ಹರೆಗಡಿದು |
 ತುರಗದಲಿ ರಥಚಕ್ರದಲಿ ಕೂ
 ಬರದೊ²ಳಿನಿನಲಚ್ಚನಲಿ ದು
 ರ್ಧರ³ ಶಿಲೀಮುಖ ಜಾಳವನು ಜೋಡಿಸಿದನಾ ಪಾರ್ಥ || ೧೮

ತಳಿವ ನಿನ್ನಂಬಿನ ಮಳೆಗೆ ಮನ
 ನಲಿವ ಚಾತಕಿಯುಯಿಲಾ ಕಳ
 ವಳಿಸದಿರು ಕೊಳ್ಳಾದವೆನುತೆಚ್ಚನು ಧನಂಜಯನ |
 ಹೊಳೆವ ಕಣಿ ಹೊಕ್ಕಿಹುದ ದಾರಿಯೊ
 ಳುಳಿದ ಕಣಿ ದಾಂಟಿದವು ಗುರುಸುತ
 ತುಳುಕಿದನು ಫಲುಗುಣನ ಮೈಯಲಿ ರಕುತಹಾಟಳವ || ೧೯

ಕಡುಗಿದರೆ ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರನ
³ಕಡುಹ³ನಾನುವ⁴ರಿತನೆ⁴ ಸೈ
 ಗೆಪೆವ ರೋಮದ ⁵ಧೂಮ್ರವಕ್ತ್ರದ ಸ್ವೇದಬಿಂದುಗಳ⁶ |
 ಜಡವ ರೋಷದ ಭರದಲಡಿಗಡಿ
 ಗೊಡಲನೊಲೆದು ಮಹಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಕಡಿ
 ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಗುರುಸುತನ ಸಾರಥಿಯ ರಥ ಹಯವ || ೨೦

ಧನುವನುರು ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳನಂ
⁶ಬಿನ ಹೊವೆಯನುರು ಚಿಕ್ಕೆಯವ ಜೋ
 ಡಿನ ಬನವ ಕಡಿವಿಕ್ಕಿದನು ಪೆಕ್ಕಿದನು ಸರಳುಗಳ⁶ |
 ಧನು ವರೂಢದ ಹಾನಿ ಗುರುನಂ
 ದನನ ಗರ್ವವಿನಾಶಿಯೇ ಫಡ
 ಎನುತ ಪಾರ್ಥನ ⁷ತಟುಬಿ ನಿಂದನು⁷ ಸೆಳೆದಡಾಯುಧದಿ || ೨೧

ದಿಟ್ಟನೈ ಗೂರುಸೂನು ಶಿವ ಜಗ
 ಜಟ್ಟಿಯಲ್ಲಾ ಕೌರವೇಂದ್ರನ
 ಥಟ್ಟಿನಲಿ ಭಟರಾರನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ಪಾರ್ಥ |

¹ ನೀವೇ (ಕ). ² ಳಚ್ಚನೊಳಿನಿನೊಳೂರ್ಧ್ವರ (ಕ). ³ ಪಡೆಯ (ಕ.ಗ.ದ). ⁴ ನೀತನೆ. ⁵ ಕದಡು ,೦ಗಲೊಳುಗಿವ ಕೆಂಪುಗಳ (ಕ). ⁶ ಬಿನ ಹೊವೆಯ ರಥಚಕ್ರಿಯವ ಜೋಡಿಸಬನದ ಕಡಿತವನಿಕ್ಕಿದನು ಬಾಣದಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ (ಕ.ಗ). ⁷ ರಥವ ತಡೆದನು (ಕ.ಚ).

ಇಟ್ಟಣಿಸಿದನು ಹಿಂದೆ ಕೃಪನಡೆ
ಗಟ್ಟಿದನು ಸಮನಪಕರು ಸಲೆ
ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದರು ಕೌರವೇಶ್ವರ ಸಕಲ ಬಲಸಹಿತ || ೨೨

ತಡೆಯಿ ಪಾರ್ಥನನಿವನ ರಾಯನ
ಕೆಡಹಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣನೀಗಳೆ
ಮುಡುಹುವನು¹ ಪವನಜನನೊಂದರೆ² ಘಳಿಗೆ ಮಾತ್ರದಲಿ |
ಬಿಡಿದಿರೀತನನನುತ ಕುರುಪತಿ
ಯೊಡನೆ ದುಶ್ಶಾಸನ³ ಕೃಪಾದಿಗ⁴
ಳಡಸಿದರು ಕೆಂಗೋಲ ಮಳೆಯಲಿ ನಾದಿದರು ನರನ || ೨೩

ಅವನಿಪನ ಕಾಣಿಕೆಗೆ ಬಹು ವಿ
ಘ್ನವನು⁴ ಬಲಿದುದು⁴ ದೈವಯಂತ್ರವ
ನವಗಡಿಸಿ ನೂಕುವರೆ ನಮ್ಮಳವೇ ಶಿವಾ ಎನುತ |
ಕವಲುಗೊಲೈದಲಿ⁵ ಕೃಪ⁵ ಕೌ
ರವನ⁶ ತಮ್ಮಂದಿರ ಸು⁶ನನ್ನಾ
ಹವ⁷ ವಿಸಂಚಿ⁷ ಬಗಿದು ಸಮಸಪ್ತಕರನೊಡೆಹಾಯ್ಸಿ || ೨೪

ಹೋಗಹೋಗಲು ಮತ್ತೆ ಕುರುಬಲ
ನಾಗರದ ಭಟಲಹರಿ ಲಳಿಯಲಿ
ತಾಗಿದರು ತುಡುಕಿದರು ತಡೆದರು ನಾಲ್ಕು ದೆಸೆಗಳಲಿ |
ನೀಗಿದರು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು ಕೈ
ಲಾಗಿನಲಿ ಮರಳಿದರು ಪುನರಪಿ
ತಾಗಿದರು ಗುರುಸೂನು ಕೃತವರ್ಮಾದಿ ನಾಯಕರು || ೨೫

ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು ಮತ್ತೆ ಬಲಮೇ
ಘಳಿ⁸ ನೂಕಿತು⁸ ನರನ ರಥ ಸುಳಿ
ಗಾಳಿಯಂತಿರೆ ತಿರು⁹ತಿರುಗಿದುದು ವಿತ್ವತೋಮುಖದಿ |
ಹೇಳಲೇನವನೀತ ಚಪಳಭ
ಡಾಳ ಪಾರ್ಥನ ವಿಕ್ರಮಾಗ್ನಿ
ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ನೆಹಿ ನೀದು ನೀಕರಿವೋಯ್ತು ಕುರುಸೇನೆ || ೨೬

¹ ಪೆ (ಕ). ² ದುವಿ (ಕ.ಗ.ಚ), ³ ಭಟಾದಿಗ (ಕ). ⁴ ತಂದುದು (ಕ.ಗ.ನ). ⁵ ಮಿಗೆ (ಪ.ಬ.ನ). ⁶ ತಮ್ಮಂದಿರನುವ (ಟ.ತ.ನ.ಪ). ⁷ ನು (ಕ.ಗ.ಚ). ⁸ ಯಂದದಿ (ಕ). ⁹ ಗಿತಿವಿ (ತ.ನ.ಪ.ಬ).

ಗುರುಸುತನ ಮುಖಿಯೆಚ್ಚು ಶಕುನಿಯ
 ಪರಿಭವಿಸಿ ಕೃತವರ್ಮಕನ ವಿ
 ಸ್ತರಿಸಲೀಯದೆ ಕೇರಳ ದ್ರವಿಡಾಂಧ್ರ ಕೌಸಲರ |
 ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿ ಸುಯೋಧನನ ಮೊಗ
 ಮುರಿಯಲೆಚ್ಚು ಸುಷೇಣ ಗೌತಮ
 ರುರವಣಿಯ ನೆಗ್ಗೊತ್ತಿ ಹಾಯ್ದನು ಮತ್ತೆ ¹ಸೈವರಿದು ¹ || ೨೭

ಅವರಿಸಿದುದು ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಮೇ
 ಳಾವದಲಿ ಕುರುಸೇನೆ ಘನ ಗಾಂ
 ಡೀವವಿಗಳಿತ ವಿಶಿಖ ವಿನರದ ವಹಿಗೆ ನಂಚಿಸದೆ !
 ರಾವಣಗೆಗೊಳಲಲಿಸಿ ಯಮನನು
 ಜೀವಿಗಳು ಜಡರಾಯ್ತು ಫಲುಗುಣ
 ನಾವ ವಹಿಲದಲೆನುವನೆಂಬುದನಜಿಯೆ ನಾನೆಂದ || ೨೮

ಜಾಳಿಸಿತು ರಥ ಜಡವ ಕೌರವ
 ನಾಳ ರೋಂಪಿಸಿ ಡೊಂಬು ಮಾಡುವ
 ಜಾಳ ರೂಡಿಸಿ ಬೈದು ಹೊಕ್ಕನು ಮತ್ತೆ ಗುರುಸೂನು
 ಖೂಳ ಫಡಫಡ ಜಾಳದಿರು ತೋ
 ಟಾಳ ತೂಟಿದ ಡೊಂಬು ಬೇಡ ವಿ
 ಡಾಳವಿದ್ಯೆಗಳೆಮ್ಮೊಡನೆಯೆನುತೆಚ್ಚನರ್ಜುನನ || ೨೯

ಗುರುಸುತನನೊಟ್ಟಿಸಿ ಫಲುಗುಣ
 ತಿರುಗಿ ಹಾಯ್ದನು ಮುಂದೆ ಶರಪಂ
 ಜರವ ಹೂಡಿದನೀತನಾತನ ಬಯ್ದು ಬೆಂಬತ್ತಿ |
 ಸರಳ ಹರಹಿನ ಹೂಟವನು ಕಾ
 ಹುರದ ²ಕಡುಹಿನಲೊದೆದು ಬೊಬ್ಬಿಲು
 ದುರವಣಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥನೀತನ ಧನುವ ಖಂಡಿಸಿದ || ೩೦

ಧನು ಮುಖಿಯೆ ದಿಟ್ಟಾಯ್ತನವೀ
 ತನಲಿ ಸಾಕಿನ್ನೆನುತ ಗುರುನಂ
 ದನನು ಮುರಿದನು ³ಹೊಗರು³ಮೋಟೆಯ ಹೊತ್ತ ದುಗುಡದಲಿ |

¹ ಹರಿಸಹಿತ (ಚ.ಟ). ² ತಳವಿ (ಕ.ಗ.ಚ.ಟ.ತ.ದ.ಪ.ಬ). ³ ಬಿಗಿದ (ಚ.ಟ.ತ).

ಅನಿಲಸೂನುವ ಹಳಚಿದರು ಮ

ಮೊನೆಯ ಬೋಳೆಯ ಮೈಯ ಕೊಳುಕೊಡೆ

ಯೆನಗೆ ತನಗೆಂಬಗ್ಗ ಲಿಕೆಗಳ ಮೆಣ್ಣಿದರಿಚ್ಛೆಯಲಿ ||

೩೧

ತರಣತನಯನ ತೆಗೆದು ಭೀಮನೊ

ಳುರವಣಿನಿ ಗುರುಸೂನು ಕಾದು

ತ್ತಿರೆ ಧನಂಜಯ ತೆರಳಿದನು ಪಾಳೆಯದ ಪಥವಿಡಿದು |

ಅರರೆ ಫಲುಗುಣನೋಟವನು ನಂ

ಗರಸಮರ್ಥರ ನೋಟವನು ನ

ಮ್ಮರಸ ಕಂಡನಲಾ ಎನುತ ನೂಕಿದನು ಕಲಿ ಕರ್ಣ ||

೩೨

ನೆರೆದುದಲ್ಲಯದಲ್ಲ ಕಹಳೆಯ

ಧರಧುರದ ನಿನ್ನಾಳ ಸೂಳಿನ

ಮೊರೆವ ಭೇರಿಯ ರಾಯಗಿಡಗನ ಜಡಿವ ಚಂಬಕನ |

ತುರಗ ಕರಿ ರಥ ಪಾಯದಳ ಚಾ

ಮರದ ದವಳಚ್ಚತ್ರ ಪಟಪಳ

ಹರದ ಪಡಪಿನಲೊಕಿ ನಡೆದುದು ಮುಂದೆ ಪಾಯದಳ ||

೩೩

ಕವಿದು ಕೆಂಧೂಳಿಡುವ ಸೇನಾ

ಟವಿಯ ನೋಡುತ ಹಿಂದೆ ಕರ್ಣನ

ಲವಲವಿಕೆಯಾಯತವ ಕಂಡನು ಕದನಕೇಳಿಯಲಿ |

ಅವನಿಪನ ದರುಶನವೆನೆಗೆ ನಂ

ಭವಿಸಲಖಿಯದು ಭಾಪುರೇ ಕೌ

ರವಮಹಾರ್ಣವವೆನುತ ಮಕಟವ ತೂಗಿದನು ಪಾರ್ಥ ||

೩೪

ಬಳಿಕ ಸೇನಾಸ್ತಂಭ ಶರದಲಿ

ನಿಲಿಸಿದನು ಮಾರ್ಬಲವನಿತ್ತಲು

ಚಳೆಯದಲಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುತ್ತಿರೆ ಕಂಡನು ಧನಂಜಯನ |

ಹೊಳಹು ದೂವಾಳಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥನ
ಕೆಲಕೆ ಬಿಟ್ಟನು ರಥವ ನಿಲು ನಿ
ಲ್ಲೆಲವೊ ಹೋಗದಿರೆನುತ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಕಲಿ ಕರ್ಣ || ೩೫*

ಕಂಡನರ್ಜುನನಿರೊಳಿವನು
ದ್ವಂಡತನವನು ನೃಪತಿ ಚಿಂತಾ
ಖಂಡಧೈರ್ಯರು ನಾವಲಾ ಹೊತ್ತಲ್ಲ ಕಾದುವರೆ |
ಕಂಡಿರೇ ಮುರವೈರಿ ದಳಪತಿ
ಚಂಡಬಳನಹ ನಡುಹಗಲ ಮಾ
ತಾಂಡನಂತಿರೆ ತೋಟುತ್ವದನೆ ರಥವ ತಿರುಹೆಂದ || ೩೬

ಜೀವಿನಿರಲಾವಾವ ಲೇನಿನ
ರಾವ ಕಾಣೆವು ಜೀಯ ಕರ್ಣನ
ನಾವು ತೊಡಚುವರಲ್ಲ ತೆರಳಿಚು ಪಾಳೆಯಕೆ ರಥವ |
ಈ ವಿಗಡನಂತಿರಲೆನುತ ಗಾಂ
ಡೀವಿ ಚಾಪವನಿಳುಹೆ ರಥವನು
ದೇವಕ್ಕಿಸುತ ನೂಕಿದನು ಪವಮಾನ ವೇಗದಲಿ || ೩೭

ಬರುತ ಭೀಮನ ಕಂಡರಾತನ
ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟರು ರಥವನರ್ಜುನ
ಕರೆದು ಬೆನಗೊಂಡನು ನೃಪಾಲನ ಕ್ಷೇಮಕೌಶಲವ |
ಅರಸನಿಂದು ಸಜೀವಿಯೋ ಸುರ
ಪುರನಿವಾಸಿಯೊ ಹದನನೇನೆಂ
ದಱುಯೆನೀ ಸಂಗ್ರಾಮ^೧ಧು^೨ರವೆನಗೆಂದನಾ ಭೀಮ || ೩೮

ಅದಡೆಲೆ ಪವಮಾನನುತ ನೀ
ನಾದರಿಸು ನಡೆ ನೃಪತಿಯನು ನಾ
ಕಾದುವೆನು ಕೌರವರ ಸಕಲ ^೩ಬಲಪ್ರಘಾಟದಲಿ^೩ |

* ಈ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ತ.ದ.ನ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.—
ಉಂಟು ಬರೆಯನು ನೀನೆನುತ ಹಡಿ
ನೆಂಟು ಶರದಲಿ ಭಟನ ಗರ್ವದ
ಗಂಟ ಮುಖದರೆ ಮುನಿದು ಬತಿಯಲಿ ಕೆದಕು ಕಂಪಿಸುತ |
ಕಂಠಣಿಸೆ ಸುರನಿಕರವರಿಗಳ
ಗಂಟಲಿಜಿತದಲಿರುಣಸಲಿಲವ
ನೀಂಟುವನು ಮಾಣೆನುತ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯೊಡನಾ ಕರ್ಣ ||

^೧ ಧ (ಚ.ನ.ಪ). ^೨ ಮಹಾರಥಾದಿಯಲಿ (ಚ.ಟ.ತ.ನ.ಪ.ಬ).

ಕೈದುಕಾಱರು ನಿಖಳ ದೇಸೆಗಳ
 ರೈದಿ ಬರುತಿದೆ ನೀ ಮರಳು ನಾ
 ಭೇದಿಸುವೆನರೆಘಳಿಗೆಮಾತ್ರದನೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ ||

೩೯

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ನೀನೆ ಬಲುಗೈ
 ಯುಳಿದವರು ರಣಖೇಡರೇ ಕುರು
 ಬಲವನೊಬ್ಬನೆ ಕೇಣಿಗೊಂಡೆನು ಕರ್ಣ ಮೊದಲಾಗಿ |
 ಅ'ಳಿ'ಕಿಸುವನೀಕ್ಷಣಕೆ ತನ್ನ
 ಗ್ಗಳಿಕೆಯನು ನೋಡವನಿಪಾಲನ
 ಬಳಲಿಕೆಯ ಸಂತೈಸು ನಡೆ ನೀನೆಂದನಾ ಭೀಮ ||

೪೦

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನೂತನೇ || ರಾಯ ರಿಪುಬಲ ವಿಪಿನ ದಹನನ

ಜೇಯನೇಕಾಂಗದಲಿ ಕೌರವ

ರಾಯ ಬಲಬಹಳಾಂಬುಧಿಯ ಕಲಕಿದನು ಕಲಿ ಭೀಮ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನಿಪ ದು

ವ್ಯಾಳಿಯಲಿ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರು ನಿಜ

ಪಾಳೆಯಕೆ ತಿರುಗಿದರು ಬಳಿಕಿತ್ತಲು ವೃಕೋದರನ |

ಅಳುತನದ ಸಘಾಡಿಕೆಯ ನಾ

ಹೇಳಲಿಖಿಯೆನು ಸಕಲ ಕುರುಬಲ

ಜಾಲವೊಂದೆನೆ ಭೀಮನೊಂದೆನೆ ಕೇಳು ಕೌತುಕವ ||

೧

ಸೆಜಗ ಬೀನಿತು ನಿನ್ನವರು ಬೊ

ಬ್ಬಿಡಿದರರ್ಜುನನಿತ್ ಬೆನ್ನಿನ

ತೆಜುಗೆಯುತ್ತವೆಧನವ ತೆಗೆ ಭಂಡಾರದೊಳಗೆನುತ |

ತುಲುಗಿತಲ್ಲಿದಲ್ಲ ಲಗ್ಗೆಯ

ಬಿಡಿದನಿಯ ನಿನ್ನಾಳ ಕಹಳೆಯ

ಜಿಜಿಹು ಜೋಡಿಸಿ ಜರುಹಿತಡಕಿಲು ಜಗದ ಜೋಡಿಗಳ ||

೨

ಅಲು ಸಾವಿರ ಕುದುರೆ ಕರಿಘಟೆ

ಮೂಲು ಸಾವಿರ ಸಾವಿರದ ನಾ

ನೂಲು ರಥ ಪರಿಗಣನೆಗೊಂದೇ ಲಕ್ಕ ಪಾಯದಳ |

ನೂಲು ರಥದಲಿ ಸರಳ ಹೊದೆ ಮೂ

ನೂಲು ಪರಿಚಾರರು ಸಹಿತ ಮೈ

ದೋಲು ನಿಂದನು ಭೀಮನೊಬ್ಬನೆ ತಲುಬಿ ಕುರುಬಲವ ||

೩

ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಿಮ್ಮ ದಳದೊಳು

ಗುರುತನುಜ ಕೃತವರ್ಮ ಕೃಪ ನಿ

ನ್ನರಸುಮಗ ರಾಧೇಯ ಶಕುನಿ ಸುಶರ್ಮ ವೃಷಸೇನ |

ಮರು ಯವನ¹ಹವ್ಯಾರ¹ ಕೇರಳ
ತುರುಕ ಬಾಹ್ಯಕ ಮಗಧ ನೇಪಾ
²ಳ[ರು] ಕುರೂಷಾದಿಗಳ[ು] ಸಂಖ್ಯಾತೀತಬಲವೆಂದ² || ೪

ಮಾಳವಾಂಧ್ರ ಪುಳಿಂದ ಬರ್ಬರ
ಗೌಳ ವಂಗ ದ್ರವಿಡ ನಿಂಹಳ
ರಾಳ ಗುರ್ಜರ ಚೀನ ಭೋಟ ಕರಾಳ ಖರ್ಪರರು |
ಚೋಳ ನಿಂಧು ಕಳಿಂಗ ಸಗರ ವ
ರಾಳ ಪಾರ್ಯಾತ್ರಪ್ರಮುಖ ಭೂ
ಪಾಲರಿವರೋಡ್ಧಿನಲಿ ಸಂಖ್ಯಾರಹಿತದಳವೆಂದ || ೫

ಇದ್ದುದಾ ಸಮಸಪ್ತಕರು ಜಗ
ವದ್ಧ ಜಲಧಿಯ ತೆರೆಯವೊಲು³ ಮುಳಿ³
ದೆದ್ದ ಹರಿಬಲದಂತೆ ದುಶ್ಮಾನನನ ಪಾಯದಳ |
ದೊಡ್ಡೆಯಲ್ಲದೆ ದೊರೆಗಳೇ ಒಪ್ಪಿ
ದೆದ್ದು ದೆರಡಕ್ಷೋಣಿಯನಿಬರಿ
ಗಿದ್ದನೊಬ್ಬನೆ ಭೀಮನವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೬

ಹೇಳು ಸಂಜಯ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕಾ
ರಾಳು ವೇಲಾಳಿನಲಿ ಭೀಮನ
ಕಾಳೆಗದ ಕೌತುಕವನೀ ಹೆಬ್ಬಲದ ದುರ್ಬಲವ |
ಅಳು ಹಿರಿದಿದ್ದೀನು ಫಲ ಹೀ
ಹಾಳ ದೈವಕೆ ಬೇಟಿ⁴ಪರಿಯ
ವಿತಾಳ⁴ವಿಲ್ಲ ವಿಪಕ್ಷಪಾತದೊಳೆಂದನಂಧನೃಪ || ೭

ಅರನ ಕೇಳಾದಡೆ ಮಹಾನಾ
ಗರಕೆ ಮುನಿ ಮಂಡಿಸಿದವೊಲು ಸಂ
ಹರಣ ದಿನದಲಿ ಜಗಕೆ ಮಲೆವ ಮಹೇಶನಂದದಲಿ |
ಅರಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನ ಬಲಕೆ ಕೋ
ಡೆಹಗಿ ನಿಂದ ವರಾಹನಂತಿರೆ
ಪರಬಲಾಂತಕ ಭೀಮ ನಿಂದನು ತಟುಬಿ ಪರಬಲವ || ೮

¹ ನೌವೀರ (ತ.ದ.ನ.ಬ.). ² ಕರೂಷಾದಿಗಳ ಸಂಖ್ಯಾತೀತ ಬಲವೆಂದ (ಟ.ತ.ದ), ಕರುಗಳದರೊಳಗಿಹುದು ಸಂಖ್ಯಾರಹಿತಬಲವೆಂದ (ಬ.ದ). ³ ಮುರಿ (ಚ.ಟ.ದ.ನ.). ⁴ ಪರಿಪರಿಕಾಲ (ಟ.ತ.ದ), ವಿವರವ ಕೇಳೆ (ಟ.ದ).

ಆತನಿಂದಂಘ್ರವಣಿಯನು ನಿ
 ನ್ನಾತ ಕಂಡನು ಮೆಚ್ಚಿದನು ಮರು
 ಪೂತು ಭೀಮ ಸುಧೀರನೈ ಸದ್ಗುಣಕೆ ಮತ್ಸರವೆ |
 ಈತನೊಬ್ಬನೆ ಕೌರವರಸಂ
 ಬ್ಯಾತವೆಂಬುದು ಲೋಕ ಸಾಕಿ
 ನ್ನೀತ ಮರಳಲಿ ಎಂದು ಭಟ್ಟರನಟ್ಟಿದನು ಭೂಪ ||

೯

ಬಂದು ಭಟ್ಟರು ಭೀಮಸೇನಂ
 ಗೆಂದರೆಲೆ ಕೌಂತೇಯ ನೀ ನಿ
 ನ್ನಂದಿನಗ್ಗದ ದುಂದುಮಾರನ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಕನ |
 ಸಂದ ಭರತ ಭಗೀರಥಾದಿಗ
 ಳಿಂದ ಮಿಗಿಲು ಮಹಾಪ್ರಚಂಡರೊ
 ಳೆಂದು ನಿನಗೆಣಿಯಾರು ದನುಜಾಮರರ ಭಟ್ಟನಲಿ ||

೧೦

ರಾಯಜಗಜ್ಜಟ್ಟಗಳು ರಿಪುಕುರು
 ರಾಯಭಟ್ಟನೊಳಿಬರಿಗೆ ನಿ
 ನ್ನಾಯತದಿ ನಿಲುಪಂಘ್ರವಣಿಗಾವೇನ ಹೇಳುವೆವು |
 ರಾಯನನು ಸಂತೈಸುವುದು ಮಾ
 ದ್ರೇಯ ಫಲುಗುಣ ಸಹಿತ ನಿಲು ನಿ
 ನ್ನಾಯತದಿ ನಮ್ಮರನೊಲ್ಲನು ನಿನೊಡನೆ ರಣವ ||

೧೧

ಆಗಲದು ತಪ್ಪೇನು ಧರ್ಮಜ
 ನಾಗುಹೋಗರ್ಜುನನ ಮೇಲೆ ವಿ
 ಭಾಗದಲಿ ಬಂದುದು ಸುಯೋಧನ ಸೈನ್ಯಧುರವೆಮಗೆ |
 ಈಗಲೊಬ್ಬನೆ ವಿಷಮವಿಗ್ರಹ
 ಯಾಗದಲಿ ರಿಪು ಸುಭಟ ಪಶುಹಿಂ
 ಸಾಗಮವ ತೋರುಪೆನು ಸೈರಿಸಿಯೆಂದನಾ ಭೀಮ ||

೧೨

ವಿವಿಧ ಮಣಿ ಕನಕಾದಿ ವಸ್ತುವ
 ನವರಿಗಿತನು ತನ್ನ ಪಾಠಕ
 ನಿವಹವನು ಕಳುಹಿದನು ಕೌರವಬಲದ ಸುಭಟರಿಗೆ |
 ಅವರು ಬಂದರು ಕರ್ಣ ಗುರುಸಂ
 ಭವ ಸುಶರ್ಮಕ ಶಕುನಿ ಕೃಪ ಕೌ
 ರವ ನೈಪಾದಿಗಳಿರಲೊಡಲುರನಿಲಜನ ಮತವ ||

೧೩

ಮುಷುದು ಲೋಕವ ನುಂಗಿದರೆ ಕ
 ಟ್ವಿಜವೆಯೇ ಕಾಲಂಗೆ ಕತ್ತಲೆ
 ಯಿಜಿತದಲಿ ಕೈದಿವಿಗೈಯ ಹಂಗೆಕೆ ದಿನಮಣಿಗೆ |
 ಮುಷಿದಲಾ ರಾಧೆಯ ಕೃಪ ನಿಲು
 ಹೊಜಿಗೆ ಗುರುಸುತ ನಿನ್ನ ಗರ್ವವ
¹ಹೆಜಿಸುವವು ಭೀಮಾಸ್ತ್ರವೆಂದುದು ವಂದಿಸಂದೋಹ || ೧೪

ಅಸೆಯೇ ಜೀವದಲಿ ಕುರುಧರ
 ಣೇಶ ಬಿಡು ರಾಜ್ಯವನು ಮಾತಿನ
 ವಾಸಿಯೇ ಕೊಡು ಕದನವನು ಸಾಕುಳಿದ ಮಾತೇನು |
 ಈ ಸುಶರ್ಮಕ ತಕುನಿ ಸಲೆ ದು
 ಶ್ಶಾಸನಾದಿ ಪಿಪಿಲಿಕರು ತಮ
 ಗೇಸು ಬಲುಹುಂಚೈಸನೊದಗಲಿ ಎಂದರವರಂದು || ೧೫

ಇವರು ಕಳುಹಿದರುಚಿತದಲಿ ನಿ
 ನ್ನವರು ಮನಗಿದ ಕಡಲವೇಲು ಬಲು
 ದವಕಿಗರು ಕೋಲಳಪಿಗೊಂಡರು ಕೋಡಕೈಗಳಲಿ |
 ತವತವಗೆ ²ದೆಬ್ಬಾಯ ಮಿಗೈಯು
 ತ್ಸವದಲುಜಿಬಿದ³ರವನಿಪಾಲನ
 ಗವಿಯ ಘಾಡಿಕೆ ಜೋಡಿಸಿತು ಗೀರ್ವಾಣರಾಲಿಗಳ || ೧೬

ಇನ್ನಜಿಯಬಹುದೆನುತ ರಾಯನ
 ಮನ್ನಣೆಯ ಮದಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗೆ
 ಳೆನ್ನ ಬಿಡು ಬಿಡು ತನ್ನ ಬಿಡು ಬಿಡು ಎನುತ ಖಾತಿಯಲಿ |
 ತಿನ್ನಡಗನೊಡೆಹೊಯ್ದು ಭೀಮನ
 ಬೆನ್ನಲುಗಿ ತನಿಗರುಳನಕಟಾ
 ಕುನ್ನಿಗಳಿರೆನುತೊದಗಿದರು ದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳು || ೧೭

ಈತನೇ ನಮಗರ್ಜನನು ಕೊ
 ಳ್ಲಿತನನು ³ ಹೊಯ್‌ಹೊಯ್ಯೆನುತ³ಗತ
 ಭೀತರಿಟ್ಟಣಿಸಿದರು ಸಮಸಪ್ತಕರು ⁴ವಂಗಡಿಸಿ⁴ |

¹ ಮು (ಚ), ಹ (ತ.ದ.ನ.ಬ). ² ತಕ್ಕಾಯತದಲಿರವಣಿಸಿ ತಾಗಿದ (ಕ.ಚ.ಟ). ³ ಪಾಯವನನ.ತ (ಕ.ಟ), ಪೂರಾಯವನುತ (ದ). ⁴ ಸೂರಿಯಲಿ (ಟ.ದ.ಪ).

ಪೂತು ಮರುರೇ ಭೀಮ ಎನುತವೆ
ಸೂತಸುತನಾಕಿದನು ಕೃಪ ಗುರು
ಜಾತ ಕೃತವರ್ಮಾದಿ ರಥಿಕರು ¹ಹೊಕ್ಕರುರವಣಿಸಿ ¹ ||

೧೮

ಒಂದು ದೆಸೆಯಲಿ ರಾಯನಿಪ್ಪ
ತೊಂದು ಸಾವಿರ ರಥ ಸಹಿತುಘೇ²
ಯೆಂದು ಬಿಟ್ಟನು ಭೀಮಸೇನನ ರಥದ ಸಮ್ಮುಖಕೆ |
ಅಂದು ಗೋಗ್ರಹಣದಲಿ ಫಲುಗುಣ
ನಿಂದನನಿಬರಿಗರನ ಚಿತ್ತೈ
[ನಿ]ಂದು ³ಸೈರಿಸಿ ನಿಂದನನಿಬರಿಗೊಬ್ಬನೇ ಭೀಮ³ ||

೧೯

ಕೀಟು ಕಾಲಪೆ ದಿಕ್ಕರಿಗಳೆದೆ
ಡೋಟುಪೋಗಲು ಸರ್ವಲಗ್ನೆಯ
ಲೇಟುತೀ ⁴ದಳ ದಳವುಳಿಸಿ ದಳಪತಿಯ ನೇಮದಲಿ⁴ |
ಏ⁵ಟು⁵ಸೂ⁵ಟು⁵ಗೆ ಹಾರಿ⁶ ವಿಸಾಲಿ
ನೇಟು ನಮ್ಮದು ತಮ್ಮದೆನುತು
ಬೈಟು ಭೀಮನ ಮುತ್ತಿದರು ಮತ್ತಿದರು ಸರಳಿನಲಿ ||

೨೦

ಅರನ ಕೇಳೈ ನಿಮ್ಮ ಭೀಮನ
ಪರಿಯನೀ ಸರ್ವಾಸ್ತ್ರಘಾತ
ಸ್ಫುರಣ ಮದಕರಿ ಮಕ್ಷಿಕಾಸಂಘಾತದಂದದಲಿ |
ಕೆರಳಿ ಕವಿದನು ಕೆದಟುದುರಿ ಕ
ಪುರಕೆ ಕವಿವಂದದಲಿ ಕರ್ಣನ
ಗುರುಸುತನ ಕುರುಪತಿಯ ದುಶ್ಯಾಸನನ ರಥಕಾಗಿ ||

೨೧

ಎಚ್ಚನವರವರೆಚ್ಚ ಬಾಣವ
ಕೊಚ್ಚಿದನು ಕೋಲಳವಿಗೊಡ್ಡಿದ
ನಿಚ್ಚಟರ ನೀಗಿದನು ತಾಗಿದನರನುಮೋಹರವ |
ಹೆಚ್ಚಿ ವೀರಾವೇಶದಲಿ ಬಹ
ಬಿಚ್ಚುರಥಿಕರನಾಯ್ದು ಧೈರ್ಯದ
ಕೆಚ್ಚ ಮುಟಿದನು ಕದಡಿದನು ರಿಪುಸುಭಟ ನಾಗರವ ||

೨೨

¹ ವೀರರು ಹೊಕ್ಕರವಗಡಿಸಿ (ಕ.ಗ). ² ತಭೋ (ಗ.ಚ.ಟ.ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ).
³ ತಟುಬಿದ ಭೀಮನೀ ಕುರುರಾಯಮೋಹರವ (ಚ.ದ). ⁴ ಇದು ಅಚ್ಚಿನಪ್ರತಿಯ
ಪಾಠ ; ದಳವುಳಿಸಿದ.ದು ದಳಪತಿಯ ನೇಮದಲಿ (ಕ.ಚ.ತ.ಬ), ದಳ ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ
ದಳಪತಿಯ ಸನ್ನೆಯಲಿ (ಟ.ದ.ನ). ⁵ ಟ (ದ). ⁶ ಟುಯ ಹೊಯ್ದು (ಟ.ದ.ನ.ಬ).

ತುಡುಕುವಾನೆಯನ್ನೀನಿಲಿ ಖುರ
 ವಿಡುವ ಕುದುರೆಯನ್ನೊತ್ತಿ ಹಾಯ್ಸುವ
 ಬಿಡುರಥವ ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ ತವಕಿಸುವ ಕಾಲಾಳ |
 ಕಡಿದನಂಬಿನೊಳಾ ಗಜವನಾ
 ಕಡುಹಯವನಾ ರಥವನಾ ವಂ
 ಗಡದ ಕಾಲಾಳುಗಳನ್ನೊಂದು ವಿಘಳಿಗೆ ಮಾತ್ರದಲಿ ||

೨೩

ಮುಂದೆ ಸಬಳಿಗರೆಡಬಲದಲೋ
 ರಂದದಲಿ ಬಿಲ್ಲಾಳು ದೊರೆಗಳ
 ಮುಂದೆ ಹರಿಗೆಗಳೆರಡು ಬಾಹೆಯಲಾನೆ ಕುದುರೆಗಳು |
 ನಂದಣಿಸಿದುದು ಮತ್ತೆ ಬೀಳುವ
 ಮಂದಿಗದು ನೆರವಾಯ್ತು ನೆಗ್ಗಿದ
 ನೊಂದು ¹ಹಲಗೆ¹ಯಲೇಜಿದವರನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||

೨೪

ಮುಖಿದು ನೆಗ್ಗಿದ ರಥವ ಬರಿಕ್ಕೆ
 ಹಜಿದು ಬೀಳುವ ಗಜವ ಘಾಯದ
 ನೆಟವಣಿಗೆಯಲಿ ನೆಗ್ಗಿ ಮುಗ್ಗಿದ ಕುದುರೆ ಕಾಲಾಳ |
 ಅಜಿಯೆನಭಿವರ್ಣಿಸಲು ಬಲ ಮು
 ಕ್ಕುಟುಕಿ ಕೊಂಡುದು ಮೇಲೆ ಮೇಲ
 ಳ್ಳಿಜುವ ಕಹಳೆಯ ಬಹಳ ಬಹುವಿಧ ವಾದ್ಯರಥನದಲಿ ||

೨೫

ನಿಕ್ಕಿದನು ಹಗೆ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಯ
 ಸೆಕ್ಕಿ ಸುರಗಿಯೊಳವನ ಖಂಡವ
 ನಿಕ್ಕುಳಿನ್ನೊಳೊಡೆಯವಟಿ ಕೊಯ್ ನುಂಟಿಗೆಯ ತಿನ್ನೆನುತ |
 ಹೊಕ್ಕು ಹೊಯ್ದರು ರಥವನಳವಿಗೆ
 ಮಿಕ್ಕು ಕೈಮಾಡಿದರು ಕಾಲ್ದಳಿ
 ಯೊಕ್ಕಲಿ ಬೇಸಜಿಸಿದರು ಪವಮಾನನಂದನನ ||

೨೬

ನೆಲಕೆ ದೊಪ್ಪನೆ ಹಾಯ್ದು ಕೊಂಡನು
 ಹಲಗೆ ಗದೆಯನು ಮೇಲುವಾಯ್ದು
 ಪ್ಪಳಿಸಿದರೆ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿತರಿಬಲ ಘಾಯಘಾಯದಲಿ |

ತಲೆಗಳೊಟ್ಟಲ ಕರಿಗಳಟ್ಟೆಯ
ನೆಳೆವ ರಕುತದ ಹೊನಲ ಮುಂಡದ
ಲಳಿಯ ನಾಟ್ಯದಲೆನೆದುದೈ ಭೀಭತ್ಸರಾದ್ರದಲ || ೨೭

ಕರಿ ಕೆಡೆಯೆ ಕಾಲನಲ ಜೋದರು
ತೆರಳದೆಚ್ಚಾಡಿದರು ¹ರಥಚಯ
ಮುಱಿಯೆ ಕಾಲನಲೊದ¹ಗಿದರು ಸಮರಥ ಮಹಾರಥರು |
ಹಱಿಯೆ ಹಯ ರೂಢಿಯಲ ನಿಂದ
ಬ್ಬರಿಸಿದರು ರಾವುತರು ಭೀಮನ
ಬಿಱುಗದಯ ಫುಲ್ಲಣಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿತು ನಿಮ್ಮ ಪರಿವಾರ || ೨೮

ರಾವುತರು ಕಡಿವಡೆಯೆ ಕಾಂಭೋ
ಜಾವಳಿಗಳೊಡಿದವು ಜೋದರ
ಜೀವ ಜಾಳನೆ ಬೀದಿವರಿದವು ಗಜಘಟಾಳಿಗಳು |
ತಾವು ನಿಬ್ಬರಗತಿಯ ರಥ ತುರ
ಗಾವಳಿಗಳೆದವು ರಥಂಗಳ
ನಾ ವಿಗಡವಿಗ್ರಹ ಮಹಾದ್ಭುತವರಸ ಕೇಳಿಂದ || ೨೯

ಕೆಡೆದ ಝಲ್ಲರಿಗಳ ರಥಾಗ್ರದೊ
ಳುಡಿದ ನಿಂಧದ ಮಕುಟ ಪದಕದ
ಖಡೆಯ ಸರಪಣಿ ತೋಳಬಂದಿಯ ವಜ್ರಮಾಣಿಕದ |
ಕಡುಕು ಹೀರಾವಳಿಯ ಹಾರದ
ಕಡಿಯ ರಚನೆಯ ರಾಶಿ ಯಮನಂ
ಗಡಿಯ ಪಸರವಿದನಲು ಮೆಱೆದುದು ಕೂಡೆ ರಣಭೂಮಿ || ೩೦

ಕಡಿದ ಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳ ನೀಳದ
ದಡಿಯ ನೆಗ್ಗಿದ ಗುಳದ ಟಂಚೆಯ
ನಿಡಿದ ನೀನಕ ಬಾಹುರಕ್ಷೆಯ ಜೋಡು ಮೊಚ್ಚೆಯದ |
ಉಡಿದ ಮಿಣಿ ಮೊಗರಂಬ ಗದ್ದುಗೆ
²ಬಡಿಗಳೆಗಳ ಸೂತ್ರಕೆಯ² ಕಬ್ಬಿಯ
ಕಡಿಯುಣದ ಕುಸುರಿಗಳಲೆನೆದು ಕೂಡೆ ರಣಭೂಮಿ || ೩೧

¹ ಸಮರದ ರಥಮುಱಿಯೆ ನಿಂದೊದ (ಕ). ² ಜಡಿಯ ಗೆಜ್ಜೆಯ ನೂರಿ (ಒ.ದ).

ಮುಷಿದ ದೂಹತ್ತಿಗಳ ನೆಗ್ಗಿದ
 ಸುರಗಿಗಳ ಚಿನಕಡೆಯ ತೋಮರ
 ಪರಶು ಸೆಲ್ಲೆಹ ಚಕ್ರ ಸಬಳ ಮುಸುಂಡಿ ಲಾಡೆಗಳ |
 ಹುಡಿದ ಹೊದೆಯಂಬುಡಿದ ಬಿಲ್ಲನ
 ಬರಿದ ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳ ನೀಳಿದ
 ಹರಿಗೆಗಳ ಹೇರಾಳದಲಿ ರಂಜಿಸಿತು ರಣಭೂಮಿ ||

೩೨

ಉರುಳ್ಳ ತಲೆಗಳ ಕುಣುವ ಮುಂಡದ
 ಹೊರಳ್ಳ ಕರಿಗಳ ಗದೆಯ ಹೊಯ್ಲಲಿ
 ನರಳ್ಳ ವೀರರ ಮಿದುಳ ಜೋಷುನೆ ¹ಜೊಂಡೆ ಜೋಡಣೆ²ಯ |
 ಅರಳ್ಳ ಕಡಿನಾಳಿಕೆಯ ರಕುತಕೆ
 ಮರಳ್ಳ ಭೂತವ್ರಜದ ರೋಂಪಿಸಿ
 ಕೆರಳ್ಳ ಭಟರಚ್ಚಿಗಳಲೆಸೆದುದು ಕೂಡೆ ರಣಭೂಮಿ ||

೩೩

ಅಲ್ಲ ಕರ್ಣನ ರಥದ ತೇಜಿಯ
 ಫುಲ್ಲಿನಿದನಾಕ್ಷಣದೊಳಿಚ್ಚೆಯ
 ಕೆಲ್ಲೆಯಲಿ ಕಾದಿದನು ಚಿಗಿದನು ಕೌರವನ ಹೊರೆಗೆ |
 ಅಲ್ಲ ಹೊಯ್ದು ಸುಶರ್ಮನವದಿರ
 ಚೆಲ್ಲಬಡಿದನು ದಳದ ನಾಯಕ
 ರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸವಿಮೋಷುವನು ಬಲುಗದೆಯ ಹೊಯ್ಲುಗಳ ||

೩೪

ಇತ್ತಲತ್ತಲಾ ಭೀಮನೆಂದುಹಿ
 ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಕಿತು ಸೇನೆ ಚಿಮ್ಮಿದ
 ನತ್ತಲಾಚೆಯಲ್ಲ ದಳ ಘಾಡಿಸಿತು ವೇಡೆಯಲಿ |
 ಇತ್ತ ಹಾಯ್ದನು ಕೌರವನ ರಥ
 ದತ್ತ ಚಿಗಿದನು ಗುರುಸುತಾದಿಗ
 ಳತ್ತಲಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಳಗಿದನು ³ಮೋದಿದನು ಪುರುಭಟರ² ||

೩೫

ಕರಿಘಟೆಯ ಮುಷಿವೊಕ್ಕು ನಿಂದರು
 ನರರು ತೇಜಿಗಳೋಡಿ ತೇರಿನ
 ಮುಷಿಯ ನಾರ್ದವು ತೇರು ಹಾಯ್ದವು ದೊರೆಯ ³ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ¹ |

¹ ರಕುತದೊಂಡೆಗಳ (ಕ). ² ಕಲಿಭೀಮನಿಮಿಷದಲಿ (ಟ.ದ). ³ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ (ಕ.ಗ.ಚ.ತ.ನ.ಪ).

¹ಕರಿ ಮುರಿದು ಕಾರಾಳು ಕಾಲಾ
 ಳೆರಳಿ ದೊರೆಗಳ ಹಿವೆ ದೊರೆ ಪಯಿ
 ನರಿಸಿತ್ತಲ್ಲಯದಲ್ಲ ಭೀಮನ ಹೊಯ್ಲ ಹೋರಾಟಿಗೆ¹ ||* ೩೩

ಪೂತು ಮರು ರಿಪುರಾಯಮನ್ಮಥ
 ಭೂತನಾಥ ವಿರೋಧಿಬಲಪುರು
 ಹೂತ ರಾಯ.ಘರಟ್ಟ ವೈರಿನಿಕಾಯಗಿರಿವಜ್ರ |
 ಏತಕ್ಕಿ ನೂಳೆಯರು ಕ್ಷತ್ರಿಯ
 ಜಾತಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದರು ಶಿವಶಿವ
 ಪೂತು ಗಂಡಿಗನೆಂದು ಗರ್ಜಿಸಿತವಿಳ ವಂದಿಜನ || ೩೩

ಪದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

—————

¹ ತೆರಳದವು ತೇರುಗಳು ರಥಕರು
 ಹೊರಳಿಯೊಡೆದುದು ಕುರುಚತುರ್ಬಲ
 ಹುರುಳುಗೆಟ್ಟುದು ಪವನತನಯನ ಗದೆಯ ಗಾಢಣಿಗೆ || (೩.ದ).

* ಈ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (೩.ದ). ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ :-
 ಮುರಿದು ದೊರೆಗಳನರಸಿ ಬಾಪುದ
 ಕುರುಬಲವು ದೆನೆಗೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ
 ಕರಿ ಮುರಿಯು ಹಯರಥದ ಹಿಂದನು ಹೊಗುತ ದೆನೆಗೆಡುತ |
 ಕರಿ ಮುಖಿಯೆ ಕಾರಾಳು ತೇರಿನ
 ದೊರೆಗಳೇ ಹಿಂದಾಯ್ತು ದೊರೆ ಪೈ
 ನರಿಸಿತ್ತಲ್ಲಯದಲ್ಲ ಭೀಮನ ಗದೆಯ ಹೋರಾಟಿಗೆ ||

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ|| ರಾಯರಿಪುಭಟಗಿರಿನಿವಹವ
ಜ್ರಾಯುಧನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥನಂಭೋ
ಜಾಯತಾಂಬಕಸಹಿತ ಕಂಡನು ಧರ್ಮನಂದನನ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನಿಪ ಬಲು
ಗಾಳಿಗವ ಭೀಮಂಗೆ ಸೇರಿಸಿ
ಪಾಳೆಯಕೆ ತಿರುಗಿದರು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರು ದುಗುಡದಲಿ |
ಹೇಳು ಮುರಹರ ಬುದ್ಧಿ ಕದಡಿ ಭ
ಡಾಳಿಸಿತು ಪರಿಭೇದವೊಸಗೆಯ
ಕೇಳಲಖಿಯೆನು ರಾಜವಾರ್ತೆಯನೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ || ೧

ನೋಡುವೆವು ನಡೆ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ
ಕೇಡು ಕಲಿಯುಗಬೀಜವೀ ಪರಿ
ಕಾಡದೀ ಹೊತ್ತಿನಲಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ಲಯವಿಲ್ಲ |
ಬೇಡನಾಗದಿರಿದಕೆ ಚಿಂತಿಸ
ಬೇಡೆನುತ ಫಲುಗುಣನ ಚಿತ್ತದ
ಪಾಡಹುದು ನುಡಿವುತ ತಂದನು ಪಾಳೆಯಕೆ ರಥವ || ೨

ಬರಲು ಪಾರ್ಥನ ಕಂಡು ಪುರಜನ
ಹರೆದುದಲ್ಲಯದಲ್ಲ ದುಗುಡದ
ಭರದ ಗುಜಗುಜು ಗೋಷ್ಠಿಗಳ ಜನಜನದ ಮುಸುಕುಗಳ |
ಮುರಿದ ನೀಹಾರದ ¹ವಿಹಾರದ
ಸರಸಿರುಹವನದಂತೆ ಪಾಳೆಯ
ದಿರವು ಲೇಸಲೆನುತ ಬಂದನು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ || ೩

ಕಳಚಿದನು ನೀಸಕವ ಬೆಂಬ
ತ್ತಳಿಕೆಯನು ವಜ್ರಾಂಗಿ ಮೊಚ್ಚೆಯ
ಬಿಲುಸರಳನಿಳುಹಿದನು ರಥದಲಿ ದೈತ್ಯರಿಪು ಸಹಿತ |

¹ ನಿ (ಚ.ತ.ಪ.ಬ.), ಲಿ (ಕ).

ಇಳಿದು ರಥವನು ರಣದ ಭಾರಿಯ
ಬಳಲಿಕೆಯ ಕೈಕೊಳ್ಳದರನನ
ನಿಳಿಯವನು ಹೊಕ್ಕನು ಧನಂಜಯ ಕಂಡನವನಿಪನ ||

೪

ಯೊಂಪಿಸುವ ಸಿರಿಮೊಗದ ನೋಟದ
ಸೊಂಪಡಗಿದಾಲಿಗಳ ಧೈರ್ಯದ
ಗುಂಪಳಿದ ನಿಜರಾಜತೇಜದ ವಿಪುಳ ವೇದನೆಯ |
ಬಿಂಪಗಿವ ಬೇಸಹಿನ ತುಳುಗಿದ
ತಂಪಿನಗ್ಗಲಿಕೆಯ ವಿಘಾತಿಯ
ಯೊಂಪಿನಲಿ ಹುದುಗಿದ ಮಹೀತರ ಕಂಡನಾ ಪಾರ್ಥ ||

೫

ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದ ಘಾಯ ಮದ್ದಿನ
ಜಿಗಿಯ ತೈಲದ ತಳಿತ ಲೇಪದ
ಲುಗಿದ ಬಾಣವೃಥೆಯ ಕರ್ಣಧ್ಯಾನಚೇತನದ |
ಸೊಗಸು ಮಿಗೆ ದ್ರಾಪದಿಯ ತುದಿವೆರ
ಳುಗುರುವೆರಸಿದ ಸಿರಿಮುಡಿಯ ಬಲು
ದುಗುಡಧರದಲಿ ಕುನಿದ ಘೂಪನ ಕಂಡನಾ ಪಾರ್ಥ ||

೬

ನಕುಳ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಸಹವೇ
ವಕ ಯುಧಾಮನ್ಯುಕನು ಸುತಶೋ
ಮಕ ಶತಾನೀಕ ಪ್ರಬುದ್ಧಕ ಚೇತನಕರು |
ಸಕಲ ಕೈಕೆಯ ಮತ್ಸ್ಯಸುತ ಸಾ
ತ್ಯಕಿ ಯುಯುತ್ಸು ಶಿಖಂಡಿ ಪ್ರತಿವಿ
ದ್ಯಕರು ಪಾರ್ಥನನುಪಚರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ವರಲ್ಲ ||

೭

ಕರಗಿತಂತಃಕರಣವಾಲಿಗ
ಳೊಹಿತೆಯೆನೆ ಕಣ್ಣಾಲಿಯಲಿ ಕಾ
ತರಿಸಿದವು ಜಲಬಿಂದುಗಳು ಪುರುಹೂತನಂದರ |
ಅರಸನಿರಾವಿವೆಯೆನುತ ನೊಸಲನು
ಚರಣದಲಿ ಚಾಚಿದನು ಚೇಷ್ಟಾ
ಪರಿಗತಿಯನಾಪೈವುತಭಿಮುಖನಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ವ ||

೮

ನೊಂದೆಲಾ ನರನಾಥ ವಿಧಿಯೇ
 ನೆಂದು ಮುನಿದುದೊ ನಿನಗೆನುತ್ತ ಮು
 ಕುಂದನತಿಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಲವನಿಪನ ನೋಡಿ |
 ಮಂದಮಂದದಿ ಪಾಣಿಪಲ್ಲವ
 ದಿಂದ ತಡವಿದನೇಟನಾಗಳೆ
 ಕಂದೆಹುದು ನೋಡಿದನು ಭಾಪತಿ ಕೃಷ್ಣ ಭಲುಗುಣರ ||

೬

ಹರಿಕರಾಬ್ಜಸ್ವರ್ತಮಾತ್ರ
 ಸ್ವರಣದಿಂದಾಪ್ಯಾಯಿತಾಂತಃ
 ಕರಣನಾದನು¹ ನನೆದನುದ್ಗತಬಾಷ್ಪವಾರಿಯಲಿ¹ |
 ಮುರಿಯದೇಹಿನ ಮೈವಳಿಗೆ ಲಘು
 ತರದ ಲುಳಿಯಲಿ ಮೈಯ ಬಲಿದಾ
 ದರಿಸಿ ಕುಳಿದನು ಮಹಿಪತಿ ಮಾನಿನಿಯ ಪಾಲಗಿ ||

೧೦

ಹದುಳವೇ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಹೇರಾ
 ಳದಲಿ ಕಾದಿದನಾ ಸುಶರ್ಮನ
 ಕದನ ಬೆಟ್ಟಿತು ಶಪಥವಲ್ಲಾ ತಮ್ಮೊಳನಿಬರಿಗೆ |
 ಕೆದಕಿದನು ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಲಿ ಬಂ
 ದೊದಗಿ ನೀವವದಿರಲಿ ಸುಯ್ಯಾ
 ನದಲಿ ಬಂದುದೆ ಲಕ್ಷವೆಂದನು ನೈಪತಿ ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ||

೧೧

ಆಯಿತಿದು ನೀ ಬಂದ ಪರಿ ರಿಪು
 ರಾಯ ಧಟ್ಟಿನೊಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದ
 ದಾಯವೊಳ್ಳಿತು ದಿಟ್ಟನಾವನು ನಿನ್ನ ಹೋಲಿಸಲು |
 ಕಾಯಿದರಿ ಕಳುಹಿದನೊ ಮೇಣಡ
 ಹಾಯಿದನೊ ಕರ್ಣಂಗೆ ಮಾಡಿದು
 ಪಾಯವಾವುದು ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದವನಿಪತಿ ನುಡಿದ ||

೧೨

ಬೇಹು ಸಮಸಪ್ತಕರೊಳೆಕ್ಕಟ
 ತೋಹಿಸಿದೆ ನೀ ತೊಂಡಿನೋಲೆಯ
 ಕಾಠತನವನು ಸೂತಸುತನಿಲ್ಲವರ ಧಟ್ಟಿನಲಿ |

¹ ನೈಪತಿ ದುಗುಡದ ಬಾಷ್ಪವಾರಿಗಳ (ಕ), ನಾದಿದನು ಘನಬಾಷ್ಪವಾರಿಯಲಿ (ಚ).

ಹಾಟಲೂದಿ ಸುಶರ್ಮನವದಿರ
ತೂಟು ತಿರುಗಿದ ಬಳಿಕ ಕೈ ಮೈ
ತೋಟುದನೆ ಕಲಿ ಕರ್ಣ ನಿನ್ನೊಡನೆಂದನಾ ಭೂಪ || ೧೩

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಸೂತತನಯನ
ಗೆಲಿದು ಬಂದೆಯೊ ದಿವಿಜನಗರಿಗೆ
ಕಳುಹಿ ಬಂದೆಯೊ ಕಂಡು ಕಣಕದೆ ಬಂದೆಯೊ ಮೇಣು |
ಉಳುಹಿ ಬಿಡುವನೆ ಸಮರಮುಖದಲಿ
ಮಲೆತನಾದರೆ ಕರ್ಣನೇನ
ಗ್ಗಲಿಕೆವಡೆದನೊ ಶಿವಶಿವಾ ಎಂದರನ ಬಿಡುನುಯ್ದ || ೧೪

ಜೀಯ ಬಾತಿಯಿದೇಕೆ ಕರ್ಣನ
ಕಾಯಿದುಳುಹಿದನೊಂದು ಬಾರಿ ವಿ
ಘಾಯದಲಿ ಘಟ್ಟಿಸುವೆನೀಗಲೆ ಹಾಯ್ಕಿ ವಿಲೇಯವ |
ರಾಯದಳಿಗಳೆನ್ನೆ ಕೂಡೆ ನ
ವಾಯಿಯೇ ಕಲಿ ಕರ್ಣನಾಯುಷ
ಹೋಯಿತಿಡೆಯೆಂದೊರಸಿದನು ವಾಮಾಂಘ್ರಿಯಲಿ ನೆಲನ || ೧೫

ಈನು ಪರಿಯಲಿ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದೊ
ಳಾಸಲಾಯಿತೆ ನಮ್ಮ ದುಷ್ಕೃತ
ವಾಸನಾಫಲವೈನಲ್ಲೆ ತಾನಿದ್ದು ಫಲವೇನು |
ಆ ಸುಯೋಧನವಿಗಡಭಿ^೧ವಾ
ರಾಸಿಯನು ಮುಕ್ಕುಳಿಸುವೆನು ಧರ
ಣೀಶ ನಿಮ್ಮಡಿಯಾಣೆ ನೇಮವ ಕೊಂಡೆ ನಾನೆಂದ || ೧೬

ನಾಲಗೆಯ ನೆಣಗೊಬ್ಬು ಮಿಕ್ಕು ಭ
ಧಾಳಿಸಿದರೇನಹುದು ಕರ್ಣನ
ಕೋಲ ಗಟು ಸೋಂಕಿದರೆ ನೀಯದೆ ಸಿತಗತನ ನಿನಗೆ |
ವಿಲೇಯವ ತಾ ಕರ್ಣನಾಯುಷ
ಕೋಳುಪೋಯಿತೆಂಬ ಗರ್ವನ
ಗಾಳುತನವನು ನಂಬಲಿವೆನೆ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ || ೧೭

ನಿನಗೆ ಮಣವವನಲ್ಲ ರಾಧಾ
ತನಯನವ ಹೆಚ್ಚಾಳು ಕಡ್ಡಿಯ
ಮೊನೆಗೆ ಕೊಂಬನೆ ನಿನ್ನ¹ ನೀ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳದಿನಲಿ¹ |
ಕನಲಿ ಕಳವಳಿಸಿದರೆ ನೀನಾ
ತನ ವಿಭಾಡಿಸಲಾಪ ಸತ್ವದ
ಮನವ ಬಲ್ಲೆನು ಪಾರ್ಥ ನುಡಿಯದಿರೆಂದಾ ಭೂಪ || ೧೮

ಬಲನ ಜಂಭನ ಕೈಟಭನ ದತ
ಗಳನ ನಮುಚಿಯ ಕಾಲನೇಷಿಯ
²ಬಲ ನಿಶುಂಭ² ಪಿರಣ್ಯಕಾದಿಯ ಬಳರ ಸಂದೋಹ |
ಆಳವಿಗೊಡುವರೆ ಪಾಡಹುದು ನೀ
³ನಿಲುಕಲಳವೇ ಕರ್ಣ³ಜಯವತಿ
ನುಲಭವೇ ನಿನ್ನ³ದದವರಿಗೆ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ || ೧೯

ಜಾಣತನದಲಿ ಕಾದಿ ಹಿಂಗುವ
ದ್ರೋಣನಲ್ಲಳವಿಯಲಿ ಕಳವಿನ
ಕೇಣದಲಿ ಕೊಂಡಾಡುವರೆ ಗಾಂಗೇಯನಿವನಲ್ಲ |
ನಾಣೆಗಂಡಲಗಿವನು ಸಮರಕೆ
ಹೂಣೆಗನು ರಿಪುಬಲದ ಹಾಣಾ
ಹಾಣೆಕಾಟನು ಕರ್ಣನಳುಕುವನಲ್ಲ ನಿನಗೆಂದ || ೨೦

⁴ಜಾಳ ಜಜಿದು⁴ ಜಡಾತ್ಮರಿಗೆ ಜಂ
ಘಾಳತನವನು ಮೆಜಿದು ಬೋಡಿಯ
ಖೂಳರನು ಬೊಪ್ಪರಿಸಿ ಚೂಣೆಯ ಚರರ ಚಪ್ಪರಿಸಿ |
ಆಳುತನದಲಿ ಬೆಜಿವ ನಿನಗವ
ನೋಲಲಜಿಯನು ನಿನ್ನ ಗಂಟಲ
ಗಾಳ ನಿನಗಳುಕುವನೆ ಕರ್ಣನು ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ || ೨೧

ಏನ ಹೇಳುವೆನೆನ್ನ ದಳ⁵ದಲಿ
ತಾನು ಭೀಮನ⁵ ಥಟ್ಟಿನಲಿ ಬಳಿ
ಕೀ ನಕುಲ ಸಹದೇವ ಸಾತ್ಯಕ ದ್ರುಪದರೊಡ್ಡಿನಲಿ |

¹ ನಿನ್ನ ವಿರವ ಹೆಂಗಳದಿನಲಿ (ಕ.ಗ). ² ಬಲ ನಿಶುಂಭ (ಬ.ಪು).

³ ನಿಲುಕಲಳವೇ ಕರ್ಣನ (ಕ.ಚ.ಟ.ನ). ⁴ ಜಾಳು ಜರಡು (ಬ.ಪು). ⁵ ಪವ
ಪಾನ ತನಯನ (ಕ.ಗ).

ಮಾನನಿಧಿ ರಾಧೇಯನತ್ತಲು
ತಾನೆ ತನುಮಯವಾಯ್ತು ಪಾಂಡವ
ಸೇನೆ ಬಡಸಾಹಸಿಕ^೧ರೇಣಿಯೇ^೧ ಸೂತತನಯಂಗಿ || ೨೨

ಎಲ್ಲ ಕರ್ಣನು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ
ಡಲ್ಲ^೨ತಾನೆಡವಂಕ ಬಲಮುಖ
ದಲ್ಲ^೩ ಸೂತಜನೆಂಬುದೆನೆಗಳ ನೋಡೆ ಕರ್ಣಮಯ |
ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದಡಲ್ಲ ಕರ್ಣನ
ಬಿಲ್ಲ ಬೊಬ್ಬ ರಥಾತ್ಮರವವೆದೆ
ದಲ್ಲಣದ ದೆಖ್ಖಾಳ ರಚನಾರಸಿಕನವನೆಂದ || ೨೩

ಮುಖದು ಹುಳುಹಂಚಾದ ನಿಜಮೋ
ಹರವ ನೆಹಿ ಸಂತೈಸಿ ಜೋಡಿಸಿ
ಜುಹಿದು ಗಜಗಟ್ಟಿದ ವಿರೋಧಿವ್ರಜದ ಧಟ್ಟಣಿಯ |
ಮುಖದು ಕುಳಿದುಹಿಮಾಡಿ ದೊರೆಗಳ
ನರಸಿ ಕಾದಿ ವಿಭಾಡಿಸುವ ರಣ
ದುಹುಬೆಕಾಟನನೆಂತು ಸೈರಿಸಿ ಗೆಲುವೆ ನೀನೆಂದ || ೨೪

ಕಾದಿ ನೊಂದೆನು ತಾನು ಬಳಿಕ ವ್ಯ
ಕೋದರನೆಯಡಹಾಯ್ದನಾತನ
ಕಾದಿ ನಿಲಿಸಿ ಮದೀಯ ರಥವನು ಮತ್ತೆ ಕೆಣಕಿದನು |
ಮೂದಲಿಸಿ ಸಹದೇವ ನಕುಲರು
ಕಾದಲಿವದಿರ ಮುಖದನಗ್ಗದ
ಕೈದುಕಾಟರ ದೇವ^೩ಕರ್ಣನ^೩ ಗೆಲುವರಾರೆಂದ || ೨೫*

ಮಲೆತು ಧಾಳಾಧೂಳಿಯಲಿ ಬಲ
ಸುಳಿ ಮಸಗಿಯೆನ್ನೊಬ್ಬನ^೪ನು^೪ ಮೈ
ಬಳಸಿ ಕಾದಿತು ವಿರ ಕರ್ಣನ ಕೂಡೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿ |
ಒಲವರವು ನಿನಗುಳ್ಳರಾಗಳೆ
ನಿಲಿಸಿದಾ ನೀ ಬಂದು ಬಯಲ
ಗ್ಗಿಳಿಕೆಯನೆ ಬಿಡೆ ಕೆದಕುತಿಕೆ ಮಾಣೆಂದು ನೃಪ ನುಡಿ^೫ದ || ೨೬

^೧ ರಿದಿರೇ (ಕ.ಬ.ಗ). ^೨ ರವಿಸುತನೆಡಬಲಂಗಳೊಳ್ಳ (ಕ). ^೩ ನಾತನ (ಟ.ತ.ನ ಬ). * ಈ ಪದ್ಯವು (ಚ.ಪ). ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಲ್ಲ. ^೪ ನೆ (ಕ.ದ.ನ).
^೫ ಗಳ ಬಿಡು ಬೆರೆಪುತಿಕೆ ನೀನೆಂದನಾ ಧೂಪ (ಟ.ದ).

ಉಕ್ಕಿದುದು ತನಿವೀರರನ ಕುದಿ
 ದುಕ್ಕಿ ಹರಿದುದು ರೌದ್ರರನವವ
 ಟಕ್ಕಜವ ನಭಕೊತ್ತಿ ಪರಿದುದು ¹ಶಾಂತಿ¹ರನ ಲಹರಿ |
 ಮಿಕ್ಕು ಬಹಳಕ್ಕೋರವೊಡಲೊಳ
 ಗುಕ್ಕಿತಮಳೋತ್ಸಾಹ ಚಾಪಳ
 ಸುಕ್ಕಿತೊಂದೇ ನಿಮಿಷ ಮೋನದೊಳದನಾ ಪಾರ್ಥ || ೨೭

ಹೇಳಲಂಜುವೆನಾ ಸುಶರ್ಮಕ
 ನಾಳು ತಾಯಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗದೆ
 ಬೀಳಹೊಯ್ದು ನಿಹಾರದಲಿ ತಿರುಗಿದನು ಹರಿಸಹಿತ |
 ಕೋಲ ಗುರುವಿನ ಮಗನಲೇ ಹರಿ
 ಧಾಳಹರಿದಡಗಟ್ಟಿ ತಡೆದನು
 ಹೇಳಿ ಫಲವಿನ್ನೇನನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದನಾ ಪಾರ್ಥ || ೨೮

ಇಟ್ಟಣಸಿಕೊಂಡೆನ್ನೊಡನೆ ಸರಿ
 ಗಟ್ಟಿ ಕಾದಿದ ರವಿಸುತನ ಹುಡಿ
 ಗುಟ್ಟಿದನು ರಥವಾಜಿ ಸೂತ ಶರಾನನಾದಿಗಳ |
 ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದನು ಬಡುಗದಲಿ ಮೈ
 ಮುಟ್ಟಿ ಹೆಣಗಿದನಾಕ್ಷಣಕೆ ನಾ
 ಲಿಟ್ಟ ಸರಿದುದು ಸಕಲ ಕೌರವನೇನೆ ಸರಿಸದಲಿ || ೨೯*

---

¹ ಶೌರ್ಯ (ಛ.ದ). * ಈ ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಕ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿ
 ನೆರಡು ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ:—

ಬಂದ ಕೌರವಬಲವ ನಿಮಿಷಕೆ
 ಹಿಂದು ಮುಂದನೆ ಮಾಡಿದನು ಬಳಿ
 ನಂದು ಬರುತ್ತಿರೆ ಕೃಷ್ಣ ಕಂಡನು ಪವನಂದನನ |
 ನಿಂದು ನಿಮ್ಮಯ ಕ್ಷೇಮಕೌಶಲೆ
 ದಂದವನು ಬೆಸಗೊಳಲು ಸೇನಾ
 ವೃಂದ ಕವಿದುದು ಮತ್ತೆ ಕೌರವರಾಯ ಮೊದರಾಗಿ || ೧

ಕಡುಹು ಮಿಗಲೇ ಕೌರವನ ಬಲ
 ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿರೆ ಭಾರಣಿಯ ವಿಗೆ
 ನುಡಿಗ ತೆರವಿಲ್ಲೆನಲು ಪವನಜನೆಂದನೆನ್ನೊಡನೆ |
 ತಡೆಪೆನಿಸಿತುಪನೀಕ್ಷಣಕೆ ನೀ
 ನೊಡೆಯನಿರವನು ನೋಡಿ ಬಾಯೆನೆ
 ತಡವು ತೋಣುತು ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದೊಳೆನಲು ನೃಪ ನುಡಿದ || ೨

ತೊಡಕಿದನು ಗಡ ಗರುಡ ಹಾವಿನ
ತಡಿಕೆವಲೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ಗಮನವ
ತಡೆದರೈ ತಪ್ಪೇನು ಕೌರವ ದಳದ ನಾಯಕರು |
¹ಕಡುಷಿನಲಿ ತಡವಾದುದುಳಿದಂ
ತಡೆಯಲುಳಿವರ್ಜುನನೆ ನಮ್ಮವ
ಗಡವ¹ ಕೇಳಿದು ನಿಲ್ಲನೆಂದನು ನಗುತ ಯಮಸೂನು || ೩೦

ಏನನೆಂಬೆನು ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದ
ಹಾನಿ ತಲೆದೋಪುದರೆ ಭೀಮನ
ಸೂನುವಿರಲಭಿಮನ್ಯುವಿರಲೆಮಗೀ ವಿಪತ್ತಹುದೆ |
ಆ ನದೀಜ ದ್ರೋಣರಲಿ² ತಾ
ಹಾನಿಯನು ಮಿಗೆ ಕಂಡನೇ ನೆಹಿ
ಹೀನನನು³ ಕಂಡಾದಡೆಯು ಬದುಕುವುದು ಲೇನಿಂದ || ೩೧

ಅರಳಿಚದೆ ಮಧುಮಾಸ ಮಾಣಲಿ
ವರುಷಮಿತುವೇ ನಾಕು ಜಾತಿಗೆ
ಜರಡರೆಮಗಿನ್ನೇನು ಪೂರ್ವಪ್ರಕೃತಿವನವಾಸ |
ನಿರಿಗೆ ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯೆ ವಿಪಕ್ಷವ
ಬೆರಸಿ ಬದುಕುವೆವೈಸಲೇ ವರ
ಗುರುವರಾ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೂನಿಯವೇನು ಹೇಳಿಂದ || ೩೨

ಬಹುದೆ ಬಯಸಿದಡಹುದೆ ರಾಜ್ಯದ
ಹೊಪ್ಪಿಗೆಯನು ನಿಶ್ಚಂಕೆಯಲಿ ಹೊ
ಕ್ಕಿಹುದು ³ಬಹ ಸತ್ವಾತಿಶಯ³ ಬೇಹುದು ರಣಾಗ್ರದಲಿ |
ಇಹುದು ಮೇಣ್ ರಿಪುರಾಯರನು ಕು
ಕ್ಕುಹಿಸುವರೆ ರಾಧೇಯನಂತಿರ
ಉಪವನೊಬ್ಬನೆ ಬೇಹುದಲ್ಲದಡಿಲ್ಲ ಜಯವೆಂದ || ೩೩

---

¹ ತಡವಿನಲಿ ತಡ ವಾಯುಫಳಿದಂ | ತಡೆಯಲುಳಿವರ್ಜುನಗೆ ನಮ್ಮವ | ಗಡವ (ಕ.ದ).   ² ಪೇಣ್ ನಿರೋಧವ ಕಂಡವೇ ಕಾನೀನನು (ಟ.ತ.ಪ.ಬ).   ³ ಮರಳುವ ಸತ್ಯ (ಕ.ಗ).

ಏವಗೆ ಏಕ್ರಮವೆಂಬಡೀ ರೌ
 ರವವ ಕಂಡೆನು ಕರ್ಣನಂತಿರ
 ಲೆವಗೆ ಧೀವನಿಯಾಗಿ ಕಾದುವರೆಂಬರವರಿಲ್ಲ |
 ಬವರ ಗೆಲುವರೆ ಹರಿಗೆ ಕೊಡು ಗಾಂ
 ಡಿವವ ನಾರಥಿಯಾಗು ನೀನೆಂ
 ದವಗಡಿಸಿದನು ವೀರನಾರಾಯಣನ ಮೈದುನನ ||

೩೪

ಹದಿನಾಜನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂಟನೆ|| ರಾಯನನು ಕೆಡೆನುಡಿದನಾ ವ
ಜ್ರಾಯುಧನ ನಂದನನು ಬಳಿಕಬು
ಜಾಯತಾಂಬಕ ನಂತವಿಟ್ಟನು ಧರ್ಮಜಾರ್ಜುನರ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಭೂ
ಪಾಲನಾಡಿದ ¹ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ
ಕೇಳಿದನು ಕೆಡೆನುಡಿದನು ಜಡಿದವು ರೋಮರಾಜಿಗ¹ಳು |
ಮೇಲುಮೇಲುಬೈಲ್ಯ ರೋಷ
ಜ್ವಾಲೆ ಹೊದಿಸಿತು ವದನವನು ಕ
ಣ್ಣಾಲಿ ಕಾಹೇಳಿದವು ಪಾರ್ಥಂಗೊಂದು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೧

ಆಯುಧವ ಹಿಡಿದೊಳೆಯನುಗಿದನ
ಡಾಯುಧವ ಝಳವಿಸುತ ರೌದ್ರ
ಸ್ಥಾಯಿಭಾವದ ಭಾರದಲಿ ಭುಲ್ಲಯಿಸಿ ಭಯವಡಗಿ |
ರಾಯನಲ್ಲಗೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನು
ಪಾಯಗತಿ ಪಲ್ಲವಿನಲುಪ್ಪರ
ಘಾಯದಲಿ ಲಾಗಿರುವ ಪಾರ್ಥನ ಕಂಡುದಬಿಳಜನ || ೨

ಅಹಹ ಕೈತಪ್ಪಾಯ್ತು ಹಾ ಹಾ
ರಹವಿದೇನೇನೇನುತ ರಾಯನ
ಮಹಿಳೆ ಬಿದ್ದಳು ಮೇಲುಬಡ್ಗಕ್ಕೆ ತನ್ನ²ನಡೆಯೊಡ್ಡಿ |
ಬಹಳ ಶೋಕದಲಬಿಳ ಜನವು
ಮೃಹವ ಬಿಸುಟರು ದೈವಗತಿ ದು
ನ್ಮಹವಲಾ ಎನುತನುರರಿಪು ಹಿಡಿದನು ಧನಂಜಯನ || ೩

ಹಿಡಿಯದಿರು ಮುರವೈರಿ ಪಾರ್ಥನ
ಬಿಡು ಬಿಡೀತನ ಬಡ್ಗ ಕಿದೆಯೆ
ನ್ನೊಡಲು ತನ್ನ ನೆ ಧಾರೆಯೆಹಿಡೆನು ನಯನವಾರಿಯಲಿ |

¹ ವಾಗ್ವಿರಾಸವನಾಲಿಸಿಯು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕುಡಿದನು ಕೋಪ ತಾಪದಲಿ
(ಟ.ದ). ² ನೆಡೆ (ಗ.ಟ.ದ), ಮೈ (ಪ.ಬ).

ತೊಡಗಿದೀತನ ರಾಜಕಾರ್ಯವ
ಕೆಡಿಸದಿರು ನಿರ್ವಾಹಿಸಲ ನೀ
ಬಿಡು ಬಿಡನೆ ಜಙ್ಗದನು ಮುರಾಂತಕನಿಂದ್ರನಂದನನ ||

೪

ಅಕಟ ಗುರುಹತ್ಯಾಮಹಾಪಾ
ತಕಕೆ ತಂದೈ ಮನವ ಭರತ
ಪ್ರಕಟಕುಲನಿರ್ಮೂಲಕನೆ ನೀನೊಬ್ಬನುದಿಸಿದಲ |
ವಿಕಳ ಕುರುನೈ ಪರೋಳಗೆ ದುರಿತಾ
ತ್ಮಕರ ಕಾಣನು ನಿನ್ನ ಸರಿಹೋ
ಲಕೆಗೆ ಹರಹರದೇನ ನೆನೆದನೆನುತ್ತ ಗರ್ಜಿಸಿದ ||

೫

ಧರಣಿಪನ ಕೊಲಲೆಂದೊ ಮೇಣೀ
ತರುಣಿಯರಿಗೋ ನಕುಲ ಸಹದೇ
ವರಿಗೆಯೋ ಮೇಣಿನಗೆಯೋ ನೀನುಗಿದಡಾಯುಧದ |
ಪರಿಯ ಹೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮೋನದೊ
ಳಿರದಿರೆನ್ನಾಣೆನಲು ಬೆಟಗಿನ
ಗರದ ¹ಗಾಹಿನಲದ್ದು ¹ ಮೋನದೊಳಿದ್ದನಾ ಪಾರ್ಥ ||

೬

ಬೆದಟಿಸದಿರೈ ಕೃಷ್ಣ ದುಷ್ಕ
ರ್ಮದಲಿ ಸುಳಿಯನು ಭೂಪತಿಯ ಗ
ದ್ಗದವಚೋವಿನ್ಯಾಸವನ್ಯಾಯಪ್ರಪಂಚವಿದು |
ಅದಟಿನೀತನ ಪೊಯ್ದು ಕೊಂದ
ಲ್ಲದೆ ಸುನಿಷ್ಕೃತಿಯಿಲ್ಲ ಸತ್ಯಾ
ಭ್ಯುದಯವೇ ತನ್ನ ದಯವದಟಿಳಿವೆನ್ನ ಲಯವೆಂದ ||

೭

ದೇವ ಪೂರ್ದದಲೆನ್ನ ನುಡಿ ಗಾಂ
ಡೀವವೇತಕೆ ನಿನಗೆ ನಿನಗೀ
ದೇವಧನು ಸಾದೃತ್ಯವೇ ತೆಗೆಯೆಂದು ರೋಷದಲಿ |
ಅವನೊಬ್ಬನು ನುಡಿದನಾತನ
ಜೀವನವ ಜಕ್ಕುಲಿಸಿಯೆನ್ನ ವ
ಚೋವಿಳಾಸವ ಕಾಯ್ದೆನೆಂದೆನು ಕೃಷ್ಣ ಕೇಳಿಂದ ||

೮

ಸಾರು ತೆಗೆ ಗಾಂಡಿವವ ನಿನಗನು
 ಸಾರಿಯೇ ಬಿಸುಡೆಂದು ನುಡಿಯನೆ
 ಧಾರುಣೀಪತಿ ಕೇಳಿರೇ ನೀವಿನಿಬರೀ ನುಡಿಯ |
 ಆರದನ್ಯಾಯವು ವಿಚಾರವಿ
 ಶಾರದನು ನೀನೆಲೆ ಮುಕುಂದ ವಿ
 ಕಾರಿಯೇ ತಾನೆಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಪಾರ್ಥ ||

೬

ಲೇಸು ಲೇಸಿದು ತಮ್ಮನಾಡಿದ
 ಭಾಷೆ ಬಾಹಿರವಾಗಬೇಡ ವಿ
 ನಾಶಕಾನಂಜನು ಮುರಾಂತಕ ಬಿಡು ಧನಂಜಯನ |
 ಆಸೆಯೆನಗೀ ರಾಜ್ಯದಲಿ ಮೇ
 ಣೀ ಶರೀರದಲಿಲ್ಲ ಪಾರ್ಥನ
 ಭಾಷೆ ಸಂದರೆ ನಾಕು ನೀ ನಾರೆಂದನಾ ಭೂಪ ||

೧೦

ಮರುಳೆ ಮೋನದೊಳಿರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
 ನರನ ನೀ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಯಮದೂ
 ತರಿಗೆ ಕೈವರ್ತಿಸುವ ಪರಿಯೇ ಕೋಟಿನರಕದಲಿ |
 ಹುರುಳಿನಜುಯದೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ
 ಪರಮತತ್ತ್ವವದಾವ ಮುಖವೆಂ
 ದಜಿಯೆ ವಿಷಮಕ್ಷತ್ರತಾಮನ ನಿನ್ನ ಬಿಡದೆಂದ ||

೧೧

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ
 ಕೊಲುವೆನುಳುಹುವದಿಲ್ಲವೆಂಬ
 ಗ್ಗಳಿಕೆಯಿದು ನಗೆಯಲ್ಲವೇ ನಿಶ್ಚಯವೆ ಹಿಂಸೆಯಲಿ |
 ಕಲು¹ಮನವ¹ಲಾ ನಿನಗಕಟ ನಿ
 ಮಳದ ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿರಹಸ್ಯವ
 ತಿಳುಪಿದವರಾರೆನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ಮುರವೈರಿ ||

೧೨

ನುಡಿ²ದ ಮಾತ್ರ²ದಲಿರದು ಧರ್ಮದ
 ಬೆಡಗು ತಾನದು ಬೇಜಿ ಸತ್ಯವ
 ನುಡಿದು ಕೆಟ್ಟವರುಂಟು ಹಿಂಸಾಧರ್ಮವೈತ್ತಿಯಲಿ |

¹ ಮರನ (ಕ.ಗ). ² ಯಧರ್ಮ (ಟ.ಕ.ಬ), ಯಮಾರ್ಗ (ದ.ನ).

ನಡೆದು ಯಾವಜ್ಜೀವದಲಿ ಗತಿ
ವಡೆದರುಂಟಲೆ ಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನ
ಗೃಹದ ವೀರಾವೇಶ ಮಾಣಲಿ ಮಾತ ಕೇಳೆಂದ ||

೧೩

ವನದೊಳೊಬ್ಬನು ಕೌಶಿಕಾ¹ಹ್ವಯ
ಮುನಿ ತಪಶ್ಚರಿಯದಲಿ ಸತ್ಯವೆ
ತನಗೆ ಸುವ್ರತವೆಂದು ಬಟ್ಟೆಯೊಳಿದ್ದನೊಂದು ದಿನ |
ವನಚರರು ಬೇಹಿನಲಿ ಭೂಸುರ
ಜನವ ಬೆಂಬತ್ತಿದರು ಕೌಶಿಕ
ಮುನಿಯ ಬೆಸಗೊಂಡರು ಮಹೀಸುರಮಾರ್ಗಸಂಗತಿಯ ||

೧೪

ವಿತತ ಸತ್ಯದ ವಿಷಯಭೇದ
ಸ್ಥಿತಿಯನಜಿಯದೆ ಮುನಿಪ ವನಚರ
ತತಿಗೆ ಭೂಸುರ ಜನದ ಮಾರ್ಗವನಜುಹಿದನು ಬಳಿಕ |
ಅತಿದುರಾತ್ಮಕರವದಿರನಿಬರು
ಕ್ಷಿತಿಸುರರ ಕೊಂದಮಳಭೂಷ
ಪ್ರತಿಯನು ಕೊಂಡೊಯ್ದರೆ ಕೌಂತೇಯ ಕೇಳೆಂದ ||

೧೫

ಕಾಲವಶದಲಿ ಕೌಶಿಕನನಾ
ಕಾಲದೂತರು ತಂದರಾತನ
ಮೇಲುಪೋಗಿನ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವನು ವಿಚಾರಿಸಲು |
ಮೇಲಿನಜಿಯದೆ ಸತ್ಯದಲಿ ವಿಪ್ರಾ
ವಳಿಯ ವಧೆಯಾತಂಗೆ ಬಂದುದು
ಹೇಳಲದು ಭೋಕ್ತವ್ಯವತಿಪಾತಕದ ಫಲವೆಂದ ||

೧೬

ನರಕಕಾತನ ನೊತಿದರು ವಿ
ಸ್ತರಣವೆಂತೈ ಪಾರ್ಥ ಸತ್ಯದ
ಹುರುಳನಜಿಯದೆ ಕಾಳುಗೇಡೆರೆ ಕಾರ್ಯವೆಂತಹುದು |
ಮರುಳೆ ಕೇಳದ್ಭೂತವ ಹಿಂಸಾ
ಪರನಹರ್ನಿಶವಾ ದುರಾತ್ಮನ
ವರಿಸಿದರು ದೇವಾಂಗನೆಯಿರಿ ಕಥೆಯ ಕೇಳೆಂದ ||

೧೭

ಬನದೊಳೊಬ್ಬ ಬಳಾಕನೆಂಬವ
 ವನಚರನು ತನ್ನಯ ಕುಟುಂಬವ
 ನನುದಿನವು ಮೃಗವಧೆಯಲೇ ಸಲಹಿದನು ಬೇಸಹಿದೆ |
 ತನಗೆ ಕಡೆಪರಿಯಂತ ಮತ್ತೊಂ
 ದನುವನಖಿಯನು ರಾಗಲೋಭವ
 ನೆನೆಯನದಲುಂ ಹಿಂಸೆ ಸಂದುದು ವೃತ್ತಿರೂಪದಲಿ ||

೧೮

ವರವವಂಗೆ ಕುಟುಂಬರಕ್ಷಾ
 ಕರಣಕಾರಣವಾದ ಹಿಂಸಾ
 ಚರಣಿಯೆಂದೇ ಬರಹ ಧರ್ಮನ ಸೇನಬೋವನಲಿ |
 ಮರಣವಾತಂಗಾಗೆ ಕೊಂಡೊ
 ಯ್ದರು ಸುರಾಂಗನೆಯರು ಧನಂಜಯ
 ಪರಮಧರ್ಮರಹಸ್ಯವಾವಂಗಖಿಯಬಹುದೆಂದ ||

೧೯

ಪಿತೃಸಮೋಭ್ರಾತಾ ಎನಿಪ್ಪುದು
 ಶ್ರುತಿವಚನವರಸಂಗೆ ನೀನುಪ
 ಹತಿಯಪಾಡಲು ನೆನೆದೆ ಮಾತಿನವಾನಿ ಬೇಕೆಂದು |
 ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಬುಜಮೃಣಾಳಕೋಸುಗ
 ಕೃತತಟಾಕವನೊಡೆದವೊಲು ಭೂ
 ಪತಿವಧವ್ಯಾಪಾರ ನಿರ್ಮಳಧರ್ಮವಹುದೆಂದ ||

೨೦

ಗುರುಹತಿಯೆ ಕರ್ತವ್ಯ ತಾನಾ
¹ದ¹ರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಮಾತನೇ ಪತಿ
 ಕರಿಸುವುದು ಶ್ರುತಿವಿಹಿತಧರ್ಮವಿದೆಂಬುದೀ ಲೋಕ |
 ಎರಡರಭೃಂತರವ ನೀನೇ
 ನಖಿಯದವನೇ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ
 ವರನಿಧಾನಜ್ಞಾತೃವಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಥ ನೀನೆಂದ ||

೨೧

ಈನು ನಿರ್ದಯನೆಂಬುದನು ನಾ
 ವೀಸುದಿನವಖಿಯೆವು ಮಹಾದೇ
 ವೇನುಪರಿಯಂತಿದ್ದು ದೋ ನಿನ್ನಂತರಂಗದಲಿ |

ಏನನೋದಿದತೇನು ಪಾಪವಿ
 ಳಾಸರಚನಾರೌರವಾತ್ಮರ
 ವಾಸನೆಗಳ^೧ವು ಬೇಜು^೨ ಹರಹರ ಎಂದನಕುರಾರಿ || ೨೨

ನೆನೆದುದಂತಃಕರಣ ಮಧುಸೂ
 ದನನ ಸೂಕ್ತಿ ಸುಧಾರಸದಿ ನೆಹಿ
 ನೆನೆದುದಾತನ ಮೈ ಪಿಲೋಚನ ವಾರಿಪೂರದಲಿ |
^೩ಮ^೩ನದ ಪರಿತಾಪವ್ಯಥಾದು
 ಮೃನನು ಬಡ್ಗ ವನೋಹಿಯೊಳಾಕುತ
 ವಿನಯದಲಿ ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೨೩

ನಾವು ನೆಹಿ ಸರ್ವಾಪರಾಧಿಗ
 ಳಾವ ಗುಣದೋಷವನು ನಮ್ಮಲಿ
 ಭಾವಿಸುವೆ ನಾವೆತ್ತ ಬಲ್ಲವು ಧರ್ಮನಿರ್ಣಯವ |
 ಅವ ಪರಿಯಲಿ ತನ್ನ ಸತ್ಯದ
 ತಾವು ನಿಲುವುದು ರಾಯನುಪಹತಿ
 ಯಾವ ಪರಿಯಿಂದಾಗದಿಹುದದನಹುದು ಬೆಸಸೆಂದ^೪ || ೨೪

ಭರತವಂಶದೊಳುದಿಸಿದೆಮ್ಮೈ
 ವರಿಗೆ^೧ ಇಹಲೋಕದ^೨ ನಿವಾಸಕೆ
 ಪರದ ಸೌಖ್ಯಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಣೆ ನೀನಲ್ಲದೆಮಗಾರು |
 ದುರುಳರಾವನ್ಯಯದವದದ ದು
 ಧರಪರಾಕ್ರಮದಮದದ ಘನ ಮ
 ತ್ತರಿಗೆ ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೨೫

ಕೊಲುವುದೇನೊಂದರಿದೆ ಟಕ್ಕರಿ
 ಗಳೆವುದೇ ಪರಹಿಂಸೆ ಲೋಗರ
 ಹಳವುದೇ ವಧೆ ಶಸ್ತ್ರವಧೆ ವಧೆಯಲ್ಲ ನೋಡುವರೆ |
 ಬಳರ ದುಸ್ಸಹ ದುಷ್ಪವಚನದ
 ಹಿಳುಕು ಹೃದಯವ ಕೊಂಡು ಮಹಿಮೋನೆ
 ಮೊಳಿತ ಬಳಕವ ಬದುಕಿದವನೇ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ || ೨೬

^೧ ಧ್ರುವವೆ (ಕ.ಗ.ಚ.ತ.ನ). ^೨ ಪ (ನ.ಬ). ^೩ ಯೆಂದೆನಿಸುವುದು
 ನೀ ಬೆಸನದೇಕೆಂದ (ಕ.ಗ.ಚ.ಟ.ನ). ^೪ ಲೋಕದ ನಿಜ (ಕ.ಗ.ಚ.ತ.ನ).

ಅರಸಗುಪಹತಿಯೆನಿಸದೇ ನಿ
 ಪ್ಪುರದುರುಕ್ಕಿ ಕೃಪಾಣದಲಿ ಸಂ
 ಹರಿಸಿದರೆ ನಿರ್ವಾಹವಾಗದೆ ನಿನ್ನ ನುಡಿಗಳಿಗೆ |
 ಪರಮಪುಷ್ಪಮತವೆನೆ ಮುರಾರಿಯ
 ಸಿರಿವಚನಕೆ ಹಸಾದವೆಂದು
 ಬ್ಬರದ ಗರ್ವೋಕ್ತಿಯಲಿ ಗರುವಿಕೆಗೆಡಿಸಿದನು ನೃಪನ || ೨೭

ಎಲೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಜನಿಸಿದೈ ಶಶಿ
 ಕುಲದ ವೀರಕ್ಷತ್ರಪಂತಿಯೊ
 ಳೆಳಮನದ ಕಾಳಿಕೆಯ ತೊಡಹದ ಗಂಡುರೂಪಿನಲಿ |
 ನೆಲನ ಕೊಂಡರು ನಿನ್ನ ಮೋಷಿಯ
 ಬಲುಹ ಕಂಡೇ ಕೌರವರು ನಿ
 ನ್ನೊಳಗೆ ಬಲ್ಲದನೆನ್ನ ಭಂಗಿನಲೇಕೆ ನೀನೆಂದ¹ || ೨೮

ನಿನ್ನ ಜೂಜಿನ ವಿಲಗದಲಿ ಸಂ
 ಪನ್ನ ರಾಜ್ಯವ ಬಿಡು ಬಿಡು ನಿನ್ನಯ
 ಬೆನ್ನಲಡವಿಯಲಾಡಿದವು² ಹನ್ನೆರಡು² ವರ್ಷದಲಿ |
 ಮನ್ನಿಸಿದೆ ಲೇನಾಗಿ ಕೌರವ
 ರಿನ್ನು ಕೊಡುವರೆ ನಿನಗೆ ರಾಜ್ಯವ
 ನಿನ್ನ ಹಿಡಿದೇ ಭೀಮ ಬದುಕಲಿ ಎಂದನಾ ಪಾರ್ಥ || ೨೯

ರಣದ ಘಾರಾಘಾರಿಯಾರೋ
 ಗಣೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲರಸ ಶಿರದಲಿ
 ಕುಣವಡಾಯ್ತೆ ಕೆ ಸುಳಿವ ಸುರಗಿಗೆ ತಿವಿವ ಬಲ್ಲೆಹಕೆ |
 ಹಣವ ಲೌಡಿಗೆ ಪಾಯ್ತು ಬೀಳುವ
 ಕಣಿಗೆ ಬಂಡದ ರುಧಿರರಣದೊ
 ತಣವ ರಚಿಸದೆ³ ಬಿಡದೆ ರಾಜ್ಯವ ಕೊಂಬೆ ನೀನೆಂದ³ || ೩೦

ಕರುಳ ಕಂಕಣದಾರ ಮಿದುಳಿನ
 ಶಿರದ ಬಾಸಿಗೆ ಭುಜದ ವಕ್ಷದ
 ಕರದ ಘಾಯದ ತೋಳ ಬಂದಿಯ ಪದಕ ಸರಪಳಿಯ |

¹ ನೆಲನ ಕೊಡುವರು ನಿನ್ನ ಮೋಷಿಯ | ಬಲುಹ ಕಂಡರು ಕೌರವರು ನಿ |
 ನ್ನೊಳಗೆ ಬಲ್ಲದರೆಮ್ಮ ಭಂಗಿನಲೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ (ಕ). ² ಹದಿಮೂರು
 (ಚ.ತ.ಪ.ಬ). ³ ರಾಜ್ಯನಿರಿ ನಿನಗೊಲವಳಲ್ಲೆಂದ (ಛ.ದ).

ಅರುಣಜಲಲುಳಿತಾಂಬರದ ಸಂ
ಗರವಿವಾಹದ ಭೂಷಣದ ಸೌಂ
ದರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯನಿರಿ ¹ನಿನಗೊಲವಳಿಲ್ಲದೆ ¹ ||

೩೧

ಇಂದಿನಲಿ ಹದಿನೇಳು ದಿನವಿ
ಲ್ಲಿದೆ ಹಿಂದಣ ಬವರದಲಿ ನೀ
ನೊಂದುದುಂಟೇ ದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮರ ಕೋಲ ತೋಹಿನಲಿ |
ಒಂದು ತೂಟಿಂಬಿನಲಿ ಗಡ ನೀ
ನಿಂದು ಜೀವವ ಜಾಣಿಸುವೆ ಸುಡ
ಲಿಂದುಕುಲಕಂಟಕರನಿಜಿದರೆ ದೋಷವೇನೆಂದ ||

೩೨

ಎನುತೆಡಾಯ್ತೆ²ವನೊಪ್ಪಿಯೊಳುಗಿದ
ಜ್ಞಾನನು ತನ್ನಯ ಕೊರಳ ಸಂದಿಗೆ
ಮನದೊಳಗೆ ಖಯಪೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಚಾಚಿದನು ಬಳಕ |
ದನುಜರಿಪುವಡಹಾಯ್ದು ಪಿಡಿದೀ
ತನ ಕೃಪಾಣವ ಕೊಂಡು ನಿನ್ನಯ
ನೆನಪಿದೇನೈ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆನ್ನಾಣೆ ಹೇಳೆಂದ ||

೩೩

ಏನ ಹೇಳುವೆನಡ್ಡ ಹಾಯಿದು
ನೀನೆ ಕೆಡಿಸಿದೆಯೆಮ್ಮ ನಲ್ಲದ
ಡೇನ ಮಾಡೆನು ಸತ್ಯಶೌರ್ಯದ ಹಾನಿಹರಿಬದಲಿ |
ಈ ನರೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡ ನನಗಿ
ನ್ನೇನು ದೇಹಕೆ ತಲೆಯೊಡನೆ ಸಂ
ಧಾನವೇ ಸಾಕೆನ್ನ ಕೈದುವನೆನಗೆ ನೀಡೆಂದ ||

೩೪

ಎಲವೊ ಖೂಳ ಕಿರೀಟಿ ಮತ್ತೆಯು
ತಿಳಿಯೆಲಾ ನೀನಾವ ಪರಿಯಲಿ
ಮುಳಿದು ರಾಯನನಿಜಿದೆ ನಿನಗೆಯು ತದ್ವಿಧಾನದಲಿ |
ಅಳವ ನೆನೆಯಾ ಸಾಕು ದೇಹವ
ನಳವುದೇ ಕೊಲೆಯಲ್ಲ ನಿನ್ನ
ಗ್ಗಳಿಕೆಗಳ ನೀನಾಡಿ ನಿನ್ನನೆ ಕೊಂದುಕೊಳ್ಳೆಂದ ||

೩೫

¹ ಬಿಜುದೊಲವಳಿಲ್ಲದೆ (ಚ.ತ.ನ.ಪ.).

² ಬಡ್ಗ (ಚ.ಟ.ತ.ಪ.ಬ.).

³ ದಗಲನವೇ ಕೊಲೆಯಲ್ಲ (ಕ), ಮನುಷ್ಯವು ಕೊಲೆಯಲ್ಲ (ದ).

ಸಂದ ಪರಿಯಿದು ಜಗಕೆ ಲೋಗರ
 ನಿಂದಿಸುವು ವೇ ಹಿಂತೆ ತನ್ನನೆ
 ಕೊಂದವನು ತನ್ನಾಳುತ್ತನವರು ತಾಕೆ ಕೊಗಲವರೆ |
 ಎಂದಡರ್ಜುನನವನಿಪಾಲಂ
 ಗೆಂದನೆಗಿವಿರಾಗಿ ರಣದಲಿ
 ನಿಂದು ಕಾದುವನಾರು ದರುಜಾಮರರ ಘಟ್ಟಿನಲಿ ||

೩೧

ನಾನರಾ ದ್ರೌಪದಿಯ ಮದುವೆಯೊ
 ಳಾ ನರೇಂದ್ರರ ಗೆಲದವನು ಬಳಿ
 ಕಾ ನಿಳಿಂಪಪ್ರಜವ ಮುಖದಿರುಪಿವೆರು ಬಾಂಧವವ |
 ಏನನೆಂಬೆನು ಸಕಲ ಕೌರವ
 ಸೇನೆಯನು ಗೋಗ್ರಹಾದಲಿ ¹ಸರೆ
 ನಾನರ ರಘುವೊಂದಪುವವೆ ಗೆಲಿವೆ ದಿಟವೆಂದ ¹ ||

೩೨

ಬಳಿಕ ಭೀಷ್ಮನನಾರು ರಣದಲಿ
 ಗೆಲದವನು ದ್ರೋಣಪ್ರತಾಪಾ
 ನಳನ ನಂದಿಸಿದಾತನಾರು ಮಹಾಹವಾಗ್ಯದಲಿ |
 ಮಲೆತು ನಿಂದರೆ ಸೂತತನಯನ
 ಕೊಲುವನಾವನು ಎನ್ನ ಟಿಕ್ಕರಿ
 ಗಳೆವೆ ನೀನೆನ್ನೊಡನೆ ಸೇನಿಸುವ ಭಟನ ತೋಪಿಂದ ||

೩೪

ಉಂಟು ಫಲುಗುಣ ನಿನ್ನ ಹೋಲಿಸ
 ಉಂಟೆ ಸುಭಟರು ದೇವದೈತ್ಯರೊ
 ಳೆಂಟು ಮಡಿ ನಾವಳಿಯವೇ ಕೈವಾರವೇನದಕೆ |
²ಕಂಟಣಿಸದಿರು ಕೃಷ್ಣನಿಕ್ಕಿದ
 ಗಂಟಿನಲಿ ಸಿಲುಕದಿರು ತನ್ನಯ
 ಗಂಟಲಿದೆ ಶಸ್ತ್ರಾಘವಿದೆ ನೀ ಬೇಗ ಮಾಡೆಂದ ||

೩೬

ಭರತಕುಲದಲಿ ಭಾಗಧೇಯ
 ಸ್ಪುರಣಹೀನರನೆಮ್ಮನು ಣಿ
 ಕೈರಿಸಿದಾದಡೆ ಮುನಿದು ಮಾಡುವದೇನು ವಿಧಿಯೊಡನೆ |

¹ ನಿದ್ರಾನುಭಂಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಂಗಿಸಿದಾತನಾರೆಂದ (ದ).

M.K.

² ಚಿಂ (ಪ.ಬ).

ಅರಿನ್ಯಪಾಲರ ¹ಗೆಲಿದು¹ ವಿಶ್ವಂ
ಭರೆಯ ಕೊಂಡರೆ ಭೀಮಸೇನನ
ನರಸುತನದಲಿ ನಿಲಿಸು ಸುಖದಲಿ ಬದುಕಿ ನೀವೆಂದ || ೪೦

ಇಱಿದು ಮೆಱುವ ವಿನೋದವಿಗ್ರಹ
ದಿಱಿತವೇ ಹಿಂದಾಯ್ತು ಹರಹಿನೊ
ಳುಱುವ ²ಫಲಿತದ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟುದು ನಮ್ಮ² ತನುವಿನಲಿ |
ಇಱಿದ ಕರ್ಣನೆ ಸಾಲದೇ ಪೆಣ
ನಿಱಿದು ಪಗೆಯೇಕೆಂಬ ಮಾತನು
ಮಱಿದು ಕಳೆದೈ ತಮ್ಮ ಎಂದವನೀಶ ಬಿಸುಸುಯ್ದು || ೪೧

ನಿನ್ನ ಜನನಿಯ ಜಠರದಲಿ ತಾ
ಮುನ್ನ ಜನಿಸಿದನೀ ಗುರುತ್ವಕೆ
ಮನ್ನಿಸಿದೆ ಸಾಕೈಸಲೇ ಸರ್ವಾಪರಾಧವನು |
ಎನ್ನನೊಬ್ಬ ನನುಳಿಯಲುಳಿದರ
ಭಿನ್ನಸಾಹೋದರೈನಂಪ್ರತಿ
ಪನ್ನಗುಣರವರೊಡನೆ ಸುಖದಲಿ ರಾಜ್ಯ ³ಮಾಡೆಂದ || ೪೨

ಸೇರುವುದು ಭೀಮನಲಿ ಸಾಹಂ
ಕಾರನಾತನ ಕೊಂಡು ನಡೆವುದು
ಕಾರಣಿಕ ನೀನಾದಡೀ ಸಹದೇವ ನಕುಲರನು |
ಅರಯಿದು ಸಲಹುವುದು ದ್ರುಪದ ಕು
ಮಾರಿಯನು ಬೇಸಱಿಸದೀ ಪರಿ
ವಾರವನು ಮನ್ನಿಸುವುದರ್ಜುನದೇವ ಕೇಳೆಂದ || ೪೩

ಎನುತ ನಯನೋದಕದ ಸರಿಯಲಿ
ನನೆದ⁴ವಲ್ಲಯ⁴ ಬಾಹುಮೂಲದ
ಕನಕದೊಱಿಯ ಕಠಾರಿಯವನಿಪನೆದ್ದು ಸಂವರಿಸಿ |
ಮನದ ದುಗುಡದ ⁵ದಡಿಯ⁵ ಮೋಱಿಯ
ತನಿಹೊಗರ ⁶ಬಿಸುಸುಯ್ಲ⁶ ತವಕದ
ಬನದ ಪಯಣದ ಧರ್ಮಸುತ ಹೊಅವಂಟನರಮನೆಯ || ೪೪

¹ ನಿಱಿದು (ಕ.ಗ.ಪ). ² ಹಳವಿನ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿದೆ ತಳಿರ (ಕ). ³ ವಾಳೆಂ
(ಆ.ದ.ಪ.ಬ). ⁴ ವಸನದ (ಆ.ದ.ನ.ಬ). ⁵ ಧೈರ್ಯ (ಕ), ತಡಿಯ (ಪ).
⁶ ಚಾವಡಿಯ (ಕ.ಗ).

ರಾಯನಪರೋಕ್ಷದಲಿ ರಾಜ್ಯ
 ಶ್ರೀಯ ಬೇಟವೆ ಶಿವಶಿವಾದಡೆ
 ತಾಯ ನುಡಿ ತೊದಳಾಯ್ತೆ ತಮತಮ್ಮಂತರಂಗದಲಿ |
 ಆಯಿತಿದು ಲೇಸೆನುತ ¹ತಮತ
 ಮ್ಮಾ¹ಯುಧಂಗಳ ಕೊಂಡು ವರ ಮಾ
 ದ್ರೇಯರರನನ ಕೂಡೆ ಹೊಟವಂಟರು ನೃಪಾಲಯವ || ೪೫

ಕೊರಳನೊಲಿದಳು ಬಾಪು ದೈವದ
 ಪರುಠವಣಿ ದುಶ್ಶಾಸನನ ನೆ
 ತ್ತರಿನ ವೇಣೀಬಂಧಕಘಟಿತವಾಯ್ತು ಸಂಬಂಧ |
 ತರಣಿ ಬಿಜಯಂಗೈದರಬುಜದ
 ನಿರಿಗೆ ಸುಮ್ಮಾನವೆ ಎನುತ ಪಂ
 ಕರುಹಮುಖಿ ಸಖಿಯರು ಸಹಿತ ಹೊಟವಂಟಳರಮನೆಯ || ೪೬

ಸದನವನು ತಮತಮಗೆ ಹೊಟವಂ
 ಟುದು ನೃಪಾಲಸ್ತೋಮ ದುಮ್ಮಾ
 ನದಲಿ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ನಾತ್ಯಕಿ ²ಚೇಕಿತಾನಕರು² |
 ಕದಡಿತಾ ಪರಿವಾರವಾರಿಧಿ
 ಕೆದಟು ಹೊಟವಂಟುದು ಕಿರೀಟಿಯ
 ಹೃದಯ ಹೊಗೆದುದು ಹೊತ್ತಿದನುಪಮ ಶೋಕವಕ್ಷಿಯಲಿ || ೪೭

ಮೂಗನಾದನು ಪಾರ್ಥ ನೃಪ ಚಿಂ
 ತಾಗಮದೊಳಲ್ಲವ ಶೋಕದ
 ನಾಗರವನ್ನಿನಾಡಿ ತೆರೆಗಳ ಹೊಯ್ಲು ಹೊದಟಿನಲಿ |
 ಆ ಗರುವನಡಿದ್ದು ಮೂಡಿದ
 ನಾಗಳೇ ³ತಡಗಡರಿ³ ಬಳಲಿದು
 ತಾಗಿದನು ನೆಟು ತಳ್ಳವಾಟುತ ಪಾರ್ಥ ಹೊಟವಂಟ || ೪೮

ಹರಿದು ಬೀದಿಯೊಳವನಿಪಾಲನ
 ಚರಣದಗ್ರದೊಳೊಡಲ ಹಾಯಿಕಿ
 ಹೊರಳಿದನು ಹೊನಲಿಡುವ ಲೋಚನವಾರಿಪೂರದಲಿ |

¹ ತಮ್ಮ ನಿಜಾ (ಗ.ಟ.ತ.ಪ.ಬ). ² ಚೈದ್ಯ ಕೇಕಿಯರು. ³ ನಡುನಡುಗಿ (ಚ.ತ.ಬ).

ಧರಣಿಪತಿಯೆ ದುರಾತ್ಮಕನನು
 ದ್ವರಿಸಬೇಹುದು ಜೀಯ ಕರುಣಾ
 ಕರನರಾ ನೀನೆನುತ ಪಿಡಿದನು ಭೂಪನಂಘ್ರಿಗಳೆ || ೪೯

ಮಾಡಿದೆನ್ನ ಪರಾಧ ಶತವನು
 ನೋಡಲಾಗದು ಕರುಣದಲಿ ನೀ
 ಬೋಡಿಯನು ಬಿಡು ಚಿತಗೊಡದಿರು ಬತಿಯ ಘಲ್ಲಣಿಗೆ |
 ನೋಡುವುದು ಕಾರುಣ್ಯದ್ವೈಪ್ಪಿಯೊ
 ಭೀಡಿಯವ ಘನಶೋಕ^೧ವಡ್ಡ^೧ಿಗೆ
 ಬೇಡ^೨ನಾದೆನು ಜೀಯೆನುತ ಹಲುಬಿದನು^೩ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೫೦

ಏಳು ತಂದೆ ಕಿರೀಟ ತನ್ನಾ
 ಣೀಳು ಸಾಕೀ ಹವಣಿನಲಿ ಮು
 ನ್ನಾಳಿಕೆಯ ಕಾಂತಾರ ರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಯೆ ಸಾಕೆಮಗೆ |
 ಬಾಲಕರು ನೀವ್ ಮೇಲಣದು ದು
 ಪ್ಪಾಲವೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಭೋಗ
 ವ್ಯಾಳವಿಷಕಂಜುವೆನು ಪಾಂಡುವಿನಾಣಿ ಸಾರೆಂದ || ೫೧

ಹಿಂಗದಿನ್ನೂ ದ್ವಾಪರದ ಸ
 ರ್ವಾಂಗವೀ ದ್ವಾಪರದ ನೀಮಾ
 ಸಂಗದಲಿ ನಿಗುರೆದ್ದ ಕಲಿಕೆಯ ಸೊಗಡ ಸೋಷಿನಲಿ |
^೩ಸಂ^೩ಗಡಿಸಿತಧರೋತ್ತರದ ಸಮ
 ರಂಗವೀ ಹದನಜಿದು ರಾಜ್ಯಾ
 ಸಂಗನುಗತಿವ್ಯರ್ಥನಹೆನೀ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ || ೫೨

ಸಾಕು ಪಾರ್ಥನ ಬಿನ್ನಹವ ಕೆಡೆ
 ನೂಕದಿರು ನೆಳಲಿಂಗೆ ಬೇಟೆ ವಿ
 ವೇಕಚೇಷ್ಟೆಗಳೇ ಸಹೋದರರೀ ಚತುಷ್ಟಯಕೆ |
 ಈ ಕಮಲಮುಖಿಯರಿಗೆ ನಿನ್ನಾ
 ರೋಕವಲ್ಲದೆ ಬೇಟೆ ಕಾರ್ಯ
 ವ್ಯಾಕುಳತೆ ಬೇಡೆಂದು ಮುರರಿಪು ತಿರುಹಿದನು ನೃಪನ || ೫೩

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

^೧ ಲಹರಿ (ಕ). ^೨ ಶನವನು ಮಾಣಸೆಂದೊಪಲಿದನು (ಟ.ದ),
^೩ ಲಂ (ಕ.ಗ.ಟ.ಚ).

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ನಂದಿ

ನೂತನೇ || ಗಂಡುಗಲ ಯಮತನುಜನಲ ಮಾ

ತಾಂಡ ತನಯನ ವಧೆಗೆ ನೇಮವ

ಕೊಂಡು ಕದನೋ¹ದ್ಧಾಮ²ದಲ ಹೊಟವಂಟನಾ ಪಾರ್ಥ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಭೂ

ಪಾಲನನು ಸಾಮದಲ ಮುರರಿಪು

ಬೋಳಿವಿವಿ ಭಾವಜ್ಞ ನಂದಿನಿದನು ಮನೋವ್ಯಥೆಯ |

ಮೇಲುಸುರ ಬಿಕ್ಕುಳಿನ ಬಿಗುಹಿನ

ತಾಳಿಗೆಯ ³ನೀರುಗಳ ಮುಕ್ಕುಳ

ನಾ³ಲಿಗಳ ನರನಾಥ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು ಫಲುಗುಣನ ||

೧

ಒಟಲುತರಸನ ಮುರುಚಿಕೊಂಡಡಿ

ಗೆಟಗೆ ಕೈಯೊಡನವನಿಪತಿ ಮುರಿ

ದೆಟಗಿ ಪಾರ್ಥನ ³ಸೇರಿ³ ತಕ್ಕೈನಿದನು ಗೋಳಿಡುತ |

ಮುಟಗಿದಳು ದ್ರೌಪದಿ ದೃಗಂಬುಗ

ಳೊಟತೆಯಲಿ ಸಹದೇವ ನಕುಳರ

ಲಟುಯೆನುಪಮಿಸಲವರ ಬಹುಳಾಕ್ರಂದನ ಧ್ವನಿಯ ||

೨

ಮುರಹರನ ಮಂತ್ರದಲ ಶೋಕ

ಜ್ವರಕೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯ್ತು ಬಳಿಕಿನೊ

ಳರನ ನಿರಿಮೊಗದೊಳೆದು ವಸನಾಂಚಲದೊಳಾನನವ |

ಒರಸಿ ಪಾರ್ಥನ ಸುತವಿನಿ ಮಂ

ದಿರಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಮುದದಲಿ

ಕರಸಿ ಕಾಣಕೆಗೊಂಡು ಪರಿವಾರವನು ಮನ್ನಿಸಿದ ||

೩

ಇಟ್ಟಣಿಸುವರಿಸೈನ್ಯಜಲಧಿಗೆ

ಕಟ್ಟೆಯಾದನು ಭೀಮನೊಬ್ಬನ

ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುವುದುಚಿತವೇ ಪರಿವಾರ ಪಂಥದಲಿ |

¹ ತ್ಲಾಹ (ಟ.ನ.).

² ನಿರ್ದ್ರವದ ನೀರೊಗುವಾ (ಕ. ತ. ನ. ಪ. ಬ)

³ ಸೆಳೆದು (ನ.ಪ.ಬ.).

ಕೊಟ್ಟ ನೇಮವ ಯಮಳರಿಗೆ ಜಗ
ಜಟ್ಟಿ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕಮಲಮುಖಿಯೊಡ
ಹುಟ್ಟಿದನು ಮೊದಲಾಗಿ ನೃಪಜನವೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||

೪

ದೇವ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ನೇಮವ
ನೀವ ಸಮಯದಲಿಂದು ನಿಮ್ಮ ಕೃ
ಪಾವಲೋಕನವಾದುದೆನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಾನಳಕೆ |
ಜೀವನಖನಲ್ಲಾ ಸುಯೋಧನ
ನಾವ ಪಾಡು ವಿರೋಧಿಹುಲವಿ
ದ್ರಾವಣಕೆ ಕೊಡು ತನಗೆ ನೇಮವನೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ ||

೫

ಬರಸು ಭಾಷೆಯನಿಂದು ಕರ್ಣನ
ಶಿರವುಳಿದು ತಾವರೆಯ ನಗೆ ಪೈ
ಸರಿಸಿದರೆ ಮೈ ಬೆಸುಗೆಬಿಟ್ಟರೆ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳ |
ಇರುಳ ಬೀಜವನಿಂದು ನಭದಲಿ
ಹರಹಿದರೆ ಕಲಿ ಭೀಮನಯ್ಯನ
ಹರಹು ನಿಂದರೆ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮಯ ತಮ್ಮನಲ್ಲೆಂದ ||

೬

ಖಳನ ಹಿಂಸಾಪರನ ಡಂಬನ
ಚಳಮತಿಯ ನಾಸ್ತಿಕನ ನಿಂದಾ
ಕುಳನ ಪರಧನಬಾಧಕನ ದತ್ತಾ ಪಹಾರಕನ |
ಜ್ವಲನದನ ಶಿಶುಘಾತಕನ ಪರಿ
ದಳಿತ ಧರ್ಮನ ಗತಿಗಳಲಿ ತಾ
ನಿಳವೆನಿಂದೇ ಕೊಲ್ಲದಿದರೆ ಸೂತನಂದನನ ||

೭

ನೀನಿನಿತ ನೆಹು ನುಡಿವರೇ ತ
ನ್ನಾಣೆ ಬಾರೈ ತಂದೆ ಬಾ ಎನು
ತಾ ನರೇಶ್ವರ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಫಲುಗುಣನ |
ದಾನವಾಮರರೊಳಗೆ ನಿನಗೆ ಸ
ಮಾನಭಟರಿಲ್ಲೆಂಬುದೀ ಸ್ನೇ
ಹಾನುಗುಣವೇ ಲೋಕವಜಿಯದೆ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ ||

೮

ತಾಯೆನುತ ಘನಸಾರದುರು ತವ
ರಾಯಿಗಳ ನೂಕಿದನು ಮುದದಲಿ
ಬಾಯ ತಂಬುಲವಿತ್ತು ತಮ್ಮನ ಮತ್ತೆ ತಕ್ಕೈನಿ |

ರಾಯ್ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕವಿಳ ದಳ
ನಾಯಕರ ಕರೆಕರೆದು ಕದನಪ
ನಾಯತರಿಗಿತನು ನೃಪತಿ ಕರ್ಪುರದ ವೀಳಿಯವ ||

೯

ನೇಮವಾಯಿತು ಮತ್ತೆ ನೃಪತಿ
ಸ್ತೋಮವರ್ಜುನನೊಡನೆ ಕದನೋ
ದ್ಧಾಮರುಬ್ಬರಿಸಿದರು ಪತಿಕರಣಿಗೆ ಮಹೀಪತಿಯ |
ಸ್ತೋಮಕರು ನಕುಲಾದಿಗಳು ಸುತ
ಸ್ತೋಮಕಾದಿ ಕುಮಾರರವಿಳ ಸ
ನಾಮರೆದ್ದುದು ತೊಡರ ಝಣಝಣರವದ ¹ಬಡೆಯ¹ದಲಿ || ೧೦

ನುಡಿವ ವಾದ್ಯದ ಜಡಿವ ಕಹಳೆಯ
ಹೊಡೆವ ಭೇರಿಯ ²ರವದ² ರಭಸದೊ
ಳೊಡೆದುದಾ ದಿಗುಭಿತ್ತಿಯೆನೆ ಚಲಿಸುವ ಚತುರ್ಬಲದ |
ತುಡುಕು ಚಮರಿಯ ರ್ಪೂಡಿಗದಜಿನ
ಗಡಣಿಸುವ ಝಲ್ಲರಿಯ ದಳ ಬಲ
ನಿಡಿಲ ಮೇಳವದಂತೆ ನೆರೆದುದು ನೃಪತಿಯಿದಿರಿನಲಿ ||

೧೧ —

ವೀರಸೇನೆಯನಿಕ್ಕಿ ರಾಯನ
ನಾರಿ ಪರನಿದಳವಿಳ ವಿಪ್ರರ
ಚಾರು ಚಾತುರ್ವೇದಮಂಗಳಸೂಕ್ತ ಘೋಷದಲಿ |
ತೇರನೇಣುದನನುರರಿಪು ಸಹಿ
ತಾರುಭಟೆಯಲಿ ನೂಕಿದವು ರತು
ನಾರತಿಯ ತಳಿಗೆಗಳು ವರ ಕಾಂತಾಕದಂಬದಲಿ ||

೧೨

ಕೂಡೆ ³ಗಜು³ಗಟ್ಟಿದವು ರಥದಲಿ
ಹೂಡಿದತ್ವವ್ರಾತವಾನೆಗ
ಳೀಡಿಹುದು ಬರಿಕಯ್ಯನೆತ್ತಿದವೊಲೆದವಡಿಗಡಿಗೆ |
ಜೋಡಿಸಿತು ಜಯಜಯಜಯಧ್ವನಿ
ಕೂಡೆ ಜಗದಗಲದಲಿ ಬಿರುದು ಪ
ವಾಡಗಳ ಮೊಗನೆಗಹಿ ಹೊಗಳಿತು ವಂದಿಸಂದೋಹ || ೧೩

¹ ರಥನ (ಚ.ಟ.ತ.ಪ.ಬ), ² ಬಹಳ (ಚ.ತ.ನ.ಪ). ³ ಗುಡಿ (ಗ.ಚ.ತ.ದ.ಬ).

ನಿಲಯವನು ಹೊಟವಂಟು ಬೀದಿಗೆ
 ಲೊಳಗೆ ಬರೆಬರೆ ಮುಂದೆ ಮೋಹಿದ
 ತಳಗೆದಂಬುಲ ವೀರನೇನೆಯ ಮಂಗಳಾರತಿಯ |
 ಫಲನಮೂಹದ ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೋ
 ಮಲೆಯರುಪ್ಪಾರತಿಯ ಮನೆಮನೆ
 ಗಳಲಿ ಮನ್ನಿಸಿಕೊಳುತ ಪಾಳೆಯದಿಂದ ಹೊಟವಂಟ ||

೧೪

ಮೇಲೆ ಮೊಳಗುವ ದೇವದುಂದುಭಿ
 ಜಾಲದೊಸಗೆಯ ಪಕ್ಷಿಮೃಗದನು
 ಕೂಲಶಕುನದ ಸೌಮನಸ್ಯದ ಸಾಧುವಾದದಲಿ |
 ಲಾಲನೆಯ ಮೈವಳಿಯ ಲಳಿಯ ವಿ
 ಶಾಲ ¹ಮಂದಾ¹ನಿಲನಖಳಭೂ
 ತಾಳಿ ಸಂತೋಷದಲಿ ಪತಿಕರಿಸಿತು ಧನಂಜಯನ ||

೧೫

ನಡೆದು ಬಂದುದು ರಾಯದಳ ಮುಂ
 ಗ:ಡಿಯ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯ ಧಟ್ಟಣಿ
 ತುಡುಕಿತರಿಚತುರಂಗ ಚಪಳರ ಕರ್ಣಕೋಟರವ |
 ನಡುಗಿದವು ಕೈದುಗಳು ಜೋಧರ
 ಕೊಡಹಿದವು ಗಜರಾಜಿ ವಾಜಿಯ
 ಗಡಣವೀಡಾಡಿದವು ರಾವ್ತರನಿವರ ಧಟ್ಟಿನಲಿ ||

೧೬

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಸಮರಭೂಮಿಗೆ
 ಪರಿದರರನಾಳುಗಳು ರಾಯನ
 ನಿರಿಮುಡಿಗೆ ಸುಕ್ಷೇಮ ಮುಚ್ಚಿದವೇಲುಮದ್ದಿನಲಿ |
 ಮರಳಿ ನೇಮವ ಕೊಂಡು ಫಲುಗುಣ
 ಬರುತಲೈದನೆ ಜೀಯ ನಿಮ್ಮಯ
 ಚರಣ ಸರನಿಜದಾಣೆಯೆಂದರು ಭೀಮಸೇನಂಗೆ ||

೧೭

ಜೋಡು ಬರಿದುದು ಹರುಷ²ಜಲ² ಕಡೆ
 ಗೋಡಿವರಿದುದು ರೋಮಪುಳಕದ
 ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟುದು ಮೈಯನುಬ್ಬಿದನೊಲೆದನಡಿಗಡಿಗೆ |

¹ ಗಂಧಾ (ಗ.ಚ.ಟ.ನ.ಪ.ಬ).² ರಸ (ಗ.ಚ.ಟ.ತ.ದ.ನ.ಪ).

ನೀಡುವರೆ ತ^೧ಳು^೧ವೆನುತ ತೆಗೆದೀ
ಡಾಡಿದನು ದೂತರಿಗೆ ರತುನದ
ಜೋಡಣೆಯ ಭುಜಕಂಠ ^೨ಕರ್ಣಾಂಘ್ರಿಗಳ ಭೂಷಣವ^೩ || ೧೮

ರಾಯ ಹದುಳಿಸಿದನೆ ಮಹಾದೇ
ವಾ ಯಿದತ್ತಣ ಪುಣ್ಯವೇ ರಣ
ದಾಯಸವ ಸೈರಿಸಿದ ತನಗಿದು ಸಫಲವಾಯಿತಲ |
ದಾಯ ಬಂದುದು ನಮಗೆ ಹೋ ಲೇ
ಸಾಯಿತೇಳು ವಿಶೋಕ ಸಾಕುಳಿ
ದಾಯುಧದ ಪರಿಗಣಿತವನು ಹೇಳೆಂದನಾ ಭೀಮ || ೧೯

ಉಳಿದ ಕೈದುಗಳೇನು ಬಂಡಿಯ
ಲುಳಿದ ಸರಳನ ಹೊದೆಯ ಲೆಕ್ಕವ
ತಳಿದು ಹೇಳೈ ತಂದೆ ಸಾರಥಿ ನೋಡಲಹುದಿನ್ನು |
ಅಳಲಿಸಿದ ಕೌರವನ ರಕ್ತದ
ಮಳೆಯೊಳಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕೋಪಾ
ನಳನ ಝಳವಡಗದು ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಯನಾಣೆಂದ || ೨೦

ಅರಸ ಚಿತ್ತವಿಸುಳಿದ ಧನು ಹ
ನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಬಲುಸರಳು ಹ
ನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಬೋಳೆಯೈನೂಱರ್ಧ ಚಂದ್ರಶರ |
ಪರಿಗಳಿತ ಲುಳಿಯಂಬು ಕಣಗಿಲ
ಸರಳುಗೂಡಿಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ
ವೆರಡು ಸಾವಿರವುಳಿದವೀ ನಾರಾಚನಿಕರದಲ || ೨೧

ಅಲಿಸೈ ಮುಗುಳಂಬು ಸಾವಿರ
ವೇಳು ^೪ಬಳಿಕೊಂಬತ್ತು ಸಾವಿರ
ಕೋಲು ಮೀಂಚೆಯ ಕವಲುಗಣಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರವು |
ಮೇಲೆ ಸಾವಿರ ನಾಲ್ಕು ಮುಮ್ಮೊನೆ
ಬೋಳೆಯಂಬೀರೈದು ಸಾವಿರ
^೫ನಾಳಿಯಂಬುಗಳಾಟುಬಂಡಿಯ ಲೆಕ್ಕವಿದೆಯೆಂದ^೬ || ೨೨

^೧ ೧ ಡ (ಗ.ಚ.ತ.ದ ಬ).

^೨ ಕರ್ಣಾಭರಣ ಮುದ್ರಿಕೆಯ (ಕ.ಗ).

^೩ ಣನೆಯ (ಗ.ತ.ನ.ಪ ಬ).

^೪ ಮಗುಳೊಂ (ಕ.ಗ.ಚ.ದ).

^೫ ಕೋಲೆಣಿಕೆ

ಗಾಟು ಹೂಡಿದ ಬಂಡಿಯವೆಯೆಂದ (ಕ).

ಪರಶು ಮುಸಲ ಮುಸುಂಡಿ ಸೆಲ್ಲೆಹ
 ಪರಿಘ ತೋಮರ ಚಕ್ರವಸಿ ಮು
 ದ್ಗರ ತ್ರಿಶೂಲ ಕಠಾರಿ ಖೇಟಕ ಪಿಂಡಿವಾಳ ಚಯ |
 ಸುರಗಿ ಮೊದಲಾದವಿಳ ಶಸ್ತ್ರೋ
 ತ್ಯರವನೊಂದೇ ಬಂಡಿಯಲಿ ಸಂ
 ವರಿಸಿದನು ರಿಪುರಾಯರೊಡಲಲಿ ಭೀಯಮಾಡೆಂದ || ೨೩

ಪೂತು ಸಾರಥಿ ಈಸು ಬಾಣ
 ವ್ರಾತವುಳಿದುದೆ ತನ್ನ ಕರಕಂ
 ಡೂತಿಯನು ಕಳಚುವೆನಲಾ ಕೌರವನ ನೆತ್ತಿಯಲಿ |
 ಆತನೇನಾದನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
 ಸೋತು ಪಿಂಗಿದನೆಂಬ ಹಂಬಲು
 ಬೀತುದಿನ್ನೇನೆನ್ನ ನೋಡಾ ಎನುತ ಗರ್ಜಿಸಿದ || ೨೪

ಚಳಿಯ¹ದಲಿ ಫಲುಗುಣನ ಮೋಹರ
 ಕಳನ ಪೊಕ್ಕುದು ಹಲವು ಮೊನೆಯಲಿ
 ತಳಿತು ನಿಂದುದು ಜಡಿವ ಬಹುವಿಧ ವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ |
 ಅಳುಕಿತ್ತೀ ನಮ್ಮವರು ಭೀಮನ
 ಸುಳಿವಿನಲಿ ಸೊಪ್ಪಾ²ದವ³ರ್ಜುನ
 ನೆಳತಟಕೆ ನಿಲವೆಂತೆನುತ ನೆಗ್ಗಿದುದು ದುಗುಡದಲಿ || ೨೫

ದಳದ ಮಧ್ಯದೊಳೊಂದು ರಥದಲಿ
 ಹೊಳೆದು ದುವ್ವಾಳಿನಿ ಧನಂಜಯ
 ನಿಲಿಸಿದನು ನಿಜರಥವ ಭೀಮನ ರಥದ³ ಮುಂಬಿನಲಿ³ |
 ಬಳಿಕ ತನ್ನಿಂದಾದ ಕೋಳಾ
 ಹಳವನಾ ತಟುವಾಯಲವ್ಯಾ
 ಕುಳ ಸಮಾಧಾನವನು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೨೬

ಜನಪ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಭೀಮಾ
 ಜುನರ ಮೋಹರಕ್ಕೈದು ಸಾವಿರ
 ಕನಕಮಯ ರಥಸಹಿತ ಬಿಟ್ಟನು ಶಕುನಿ ನೂರಿಯಲಿ |

¹ ಕ (ಟ.ದ). ² ದುದ (ಕ.ಗ.ಚ). ³ ಬಳಸಿನಲಿ (ಕ), ನಮುಖದಿ
 (ಚ.ಟ.ತ.ಪ), ಮುಮ್ಮಿನಲಿ (ಬ).

ಅನಿಲಸುತನರ್ಜುನನ ನೀ ಸಾ
 ರೆನುತ ¹ಕೆದಱು¹ದನಹಿತನಂಬಿನ
 ಮೊನೆಯೊಳೆಳೆಹುದಾಕ್ಷಿ²ತುಡುಕುವ ತೇರ ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ || ೨೭

ಒಂದು ಶರಸಂಧಾನದಲಿ ಕವಿ
 ತಂದವೈಸಾವಿರ ರಥಾವಳಿ
 ಯೊಂದು ಧನುವಿನೊಳಿತ್ತ ಮೊಗೆದನು ನರಳಸಾಗರವ |
 ಸಂದಣಿಸಿತಾ ರಥಿಕರಾ ಹಯ
 ವೃಂದವಾ ಸಾರಥಿಗಳಾ ರಥ
 ಕೊಂದುಹತ್ತಿ ಲೆಕ್ಕದಲಿ ಮಿಕ್ಕವು ಶರವ್ರಾತ || ೨೮

ಒಗ್ಗಿನೈಸಾವಿರ ರಥಾವಳಿ
 ಮುಗ್ಗಿದವು ಕಣಿ ತಾಗಿ ರಥಿಕರು
 ನೆಗ್ಗಿದರು ²ಮೇಲಂಬು ಸುಳಿದೊಯ್ದವು ಸಜೀವಿಗಳ² |
 ಒಗ್ಗೊಡೆದು ಕಲಿ ಶಕುನಿ ಘಾಯದ
 ಸುಗ್ಗಿಯಲಿ ಲಘುವಾಗಿ ಹರುಷದ
 ಮುಗ್ಗಿಲೊಣಗಿಲ ಮೋಹಿಯಲಿ ತಿರುಗಿದನು ಮೋಹರಕೆ || ೨೯

ಶಕುನಿ ಮುರಿದನು ಬೇಹ ದಳನಾ
 ಯಕರು³ತಿರುಗಿತು ಭೀಮಸೇನನ
 ಏಕಟನಿಂಹಧ್ವನಿಗೆ ³ಬಿರಿದುದು³ ಭಟರ ಬಲುಹೃದಯ |
 ಅಕಟಕಟ ಕುರುಸೇನೆ ನಿರ್ನಾ
 ಯಕವಲಾ ಹಾ ಎನುತ ಮಂತ್ರಿ
 ಪ್ರಕರ್ಷ ಮಹುಗಿತು ⁴ತುಱು⁴ಗಿತಲ್ಲೆಯದಲ್ಲ ಕಳವಳಿಸಿ || ೩೦

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

¹ ಕೆಣಕಿ (ಟ), ತಱುಬಿ (ನ.ಪ.ಬ). ² ಹಯರಾಜಿ ಬಿದ್ದವು ಮಿದುಳ
 ಜೊಂಡೆಯಲಿ (ಟ.ದ). ³ ಬಿರಿದುವು (ಚ.ಟ.ತ.ನ). ⁴ ತಿರು (ನ.ಪ.ಬ).

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸುಧಿ

ನೂತನೇ || ರಾಯ ಚೌಪಟಮಲ್ಲ ಮಲೆವರಿ
ರಾಯ ಧೂಳಿಪಟ್ಟ ಗರ್ವಿತ
ರಾಯ ಭೀಕರ ಭೀಮ ಕೊಂದನು ಕೌರವಾನುಜನ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ನಿ
ನ್ನಾಳು ತಲೆಕೆಳಗಾಯ್ತು ಭೀಮನ
ಧಾಳಿ ಹೆಚ್ಚಿತು ಹೊಸತು ದಶಕದ ಮನಕ ಮಿಗಿಲಾಯ್ತು |
ಮೇಲೆಮೇಲುಬ್ಬೆಳ್ಳ ರಿಪುತರ
ಜಾಲಧಾರಾಧೂಮವಹ್ನಿ
ಜ್ವಾಲೆಗುಹಿ ತೇರೈನಿ ಕೋರೈನಿತು ಕುರುಶೋಮ || ೧

ಉಲುಕಲಮ್ಮವರಿಲ್ಲವಾ ಭಟ
ರಳುಕಿದರೆ ಭಾರಂಕದವರ
ಗ್ಗಲೆಯ ಬಿರುದರು ಬೀತರೇ ಸೋತರೆ ಪಲಾಯನಕೆ |
ಹಲವು ಮಾತೇನೆಮ್ಮ ಮಾವನ
ಕಳನ ಹರಿಬಕೆ ನಾವೆ ಇನ್ನೆತ್ತ
ಸಲೆ ಎನುತ ನೆರಡಿದನು ನಿನ್ನ ಕುಮಾರಕನು ದಳವ || ೨

ಆ ವಿಗಡ ಪರಿವಾರದಲಿ ರಥ
ಸಾವಿರವ ಮೇಳೈಸಿದರು ದಂ
ತ್ಯಾವಳಿಯ ಬೇರಣಿಸಿ ನಿಲಿಸಿದರೈದು ಸಾವಿರವ |
ರಾವುತರೊಳಗ್ಗಲೆಯರನು ದಶ
ಸಾವಿರವ ಜೋಡಿಸಿದರಿನಿಬರು
ಸಾವನೇ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಬಿಗಿದರು ವಿರಕಂಕಣವ || ೩

ಕುಡಿತೆಯಲಿ ಕರ್ಪುರವ ಸುರಿಸುರಿ
ದೊಡನೆ ಸಾಧು ಜವಾಜಿ ಲೇಪವ
ಮುಡಿವ ಹೊಸ ಹೂಗಳನು ವರ ಗಂಧಾನುಲೇಪನದ |

ಉಡುಗೊಪ್ಪೆಯ ವೀಳೆಯದ ರತ್ನದ
ತೊಡಿಗೆಗಳಲಾ ಪಟುಭಟರ ವಂ
ಗಡವ ಮನ್ನಿನಿ ನಿನ್ನ ಮಗನನುವಾದನಾಹವಕೆ ||

೪

ಬಲದೊಳಗೆ ಹೆಸರುಳ್ಳವರು ನೃಪ
ತಿಲಕ ನೀ ಸಾಕಿದ ಕುಮಾರರು
ಹಳೆಯರಲಿ ಮಿಕ್ಕವರು ಮಕ್ಕಳ ತಂಡದಲಿ ಕೆಲರು |
ಅಳಲಿಗರು ದುಶ್ಯಾಸನನ ಬಲ
ದೊಳಗೆ ನಿಂದುದು ಸಾಲಸಿಡಿಲಿನ
ಬಳಗವೋ ನಿನ್ನವರ ಬಣ್ಣನಲಪುಯೆ ನಾನೆಂದ ||

೫

ಸಾಲ ಸಿಂಧದ ಮಣವ ಗೋವಳ
ಗೋಲ ತೂಕದ ತಳಿತ ಚೌರಿಯ
ಜಾಲ ಮೋಡಿದ^೨ ಮೇಘಘಟೆಯೆನೆ ಜಡವ ಝಲ್ಲರಿಯ |
ಜಾಳಿಗೆಯ ಹೊಗರೊಗುವ ವಕ್ಷಿ
ಜ್ವಾಲೆಯೆನೆ ಝಳಪಿಸುವ ಕೈದುಗ
ಳೋಳಿ ಹೊಳೆದುದು ಸೆಳೆದುದೀತನ ಗರ್ವವಿಭ್ರಮವ ||

೬

ಹರೆದ ಬಲ ಹುರಿಗಟ್ಟಿ ಖತಿಯಲಿ
ದೊರೆಯ ಕೂಡೊದಗಿದುದು ಬೀಟುವ
ಬಿರುದು^೩ಗಹಳೆಯ ದನಿಯ ಘಾಯದ ಭೂರಿ ಭೇರಿಗಳ |
ಮೊರೆವ ಒಹುವಿಧ ವಾದ್ಯರಭಸದ
ಧರಧುರದ ಕೆಂಧೂಳಿಯಲಿ ಮೋ
ಹರಿಸಿ^೪ ಮುನುಕಿತು^೪ ಭೀಮಸೇನನ ರಥದ^೫ ಬಳಸಿನಲಿ ||

೭

ಸಾರಹೇಳೋ ರಾಯಕುವರಮು
ರಾರಿ ದುಶ್ಯಾಸನ ಕಣಾ ಫಡ
ಮೈರಿಭೀಮದ್ವಿರದ ಕುಂಭಸ್ಥಳಕೆ ಪಂಚಮುಖ |
ವೀರಮನ್ಮಥತ್ರಿಪುರಹರ ಜ್ಞು
ಜ್ಞಾರ ಭಟ ಜಗಜಟ್ಟಿಗಿದಿರೆ ವಿ
ಕಾರಿಯೇ ಫಡ ಭೀಮನೆನುತ್ತೈದಿತು ಭಟಸ್ತೋಮ ||

೮

^೧ ಮೆಯ (ಚ.ತ.ಪ). ^೨ ಸಾಲಸತ್ತಿಗೆ (ಪ). ^೩ ಬಿರುಬು(ಕ.ಗ.ಚ.ನ).

^೪ ನಡೆದುದು (ತ). ^೫ ಸಮ್ಮುಖಕೆ (ಚ.ತ.ನ.ಪ.ಬ).

ದಾಯವಿದು ಮರು ಪೂತು ರಣದ ವಿ
ಡಾಯಿಯಹುದೋ ಕಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ರಾಯನಾಣಿ ಸುಯೋಧನಾನುಜನೋಜೆ ಲೇನೇನುತ |
ವಾಯುಸುತನಾಕರ್ಣಕರುಷಿತ
ನಾಯಕನು ರಿಪುಸುಭಟಕುಲ
ಲಯದಾಯಕನು ದಳದುಳವ ಹಾಯ್ದನು ಮೈರಿಮೋಹರವ || ೧೪

ನುನಿಗಳೆನ್ನೆವು ನೀವು ಜಗನಾ
ಹನಿಕರೈ ಕಾಲಾಳು ಜೋಧಪ್ರಸರ
ದೆನುಗೆಗೆ ಹೆದರುವೆವು ಹೇರಾಳದಂಬುಗಳ |
¹ದಶಕ¹ವುಳ್ಳವರಹಿರಿ ಸಮರಥ
ವಿಷಮರಾವರು ನೋಡುತಿರಿ ²ಸರ
ಳಿಸಲಿ² ನಿಮ್ಮಯ ದೊರೆಗಳೆನುತುರವಣಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೧೦

ನಾರಿರೈ ಕಾಲಾಳು ರಥಿಕರು
ನಾರಿರೈ ರಾವುತರು ಜೋದರು
ಭಾರಣೆಯಲಿರಿ ದೊರೆಯನುತಿಸುವ ಬಯಲ ಬೊಬ್ಬೆಗಳ |
ಅರುಭಟೆಗಾರಳುಕುವರು ಪರಿ
ವಾರ ಕೈಮಾಡದಿರೆನುತ ಕುರು
ವೀರನನುಜ³ರು³ ತಡುಬಿದಿ⁴ರು⁴ ಪವಮಾನನಂದನನ || ೧೧

ಸಡಿಫಡೇನಿದು ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳಿ
ಗೊಡೆಯ⁵ರ⁵ಲ್ಲದೆ ಕೌರವಾನುಜ
⁶ರೋಡೆಯ⁷ರೇ⁷ ಪರಿವಾರದಭಿಮಾನಾವಮಾನದಲಿ |
ಬಿಡುವವರು ನಾವಲ್ಲ ಭೀಮನ
ಕಡಿಯೊಳಗೆ ಕಡಿವೆರಸಿ ⁸ನೆತ್ತರು
ಗುಡಿಯೆವೇ ತಾವೆನುತ⁸ ದಳ ಮುಕ್ಕುಟುಕಿತನಿಲಜನ || ೧೨

ಏನ ಹೇಳುವೆನರಸ ತೂಳಿದ
ವಾನೆಗಳು ನಾರಾಚನಿಚಯದ
ಸೋನೆ ಸುರಿದುದು ಭೀಮಸೇನನ ರಥದ ಶಿಖರದಲಿ |

¹ ಎನಕ (ಗ), ಎನುಗೆ (ಚ), ಮನಕ (ಬ.ದ).   ² ಜೋಡಿಸಿರಿ (ಕ).
³ ನು (ತ.ನ).   ⁴ ನು (ತ.ನ).   ⁵ ನ (ತ.ತ).   ⁶ ನೊ (ತ.ನ).   ⁷ ನೇ
(ತ.ನ).   ⁸ ನೆತ್ತರಕುಡಿವೆವೈ ನಾವೆನುತ (ಚ.ತ.ನ.ಪ), ರಕುತವ ಕುಡಿಸುವೆವು
ಕೂರಸಿಗೆ (ಟ).

ಭಾನುಬಿಂಬವ ಮೊಗೆವ¹ ಲಾಡೆಯ
ಮಾನಸದ ಧಕ್ಕಡರು¹ ಕಲಿ ಪವ
ಮಾನ ತನಯನ ಮುತ್ತಿ ಕೊಂಡರು ರಾಯರಾಘತರು || ೧೩

ಬಳಸಿನಲಿ ಚಾಚಿದವು ರಥನಂ
ಕುಳ ಪದಾತಿಯ ಕೈದು ಮೀಡಿದ
ವಳವಿಯಲಿ ಮೊನೆಗಾಣಿಸಿದ² ರ² ರಿನೂತವಾಜಿಗಳ |
ನಿಲುಕಿದನು ಫಡ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಗೆ
ಬಲೆಯ ಹಾಯಿಕೊ ಗಂಡುಮೀನ
ಗ್ಗಲೆಯ ಗಾಣವ ಕೊಳ್ಳದೆನುತೊಕಿದರು ಬಳಸಿನಲಿ || ೧೪

ಧೂಳು ಮುಸುಕಿತು ಸುತ್ತು ವಳಯದ
ಲಾಳು ಹೊಕ್ಕುದು ಹೊಯ್ಲ ಹೊದಜಿನ
ಬಾಳುಗಿಡಿಗಳ ಖಣಿಖಟಿಲ ಫುಲ್ಲಣೆಯ³ 'ಗರ್ಗರದ'³ |
ಮೇಲುಮೇಲುಪ್ಪೇಳ್ವ ಜೊಪ್ಪೆಯ
ತೂಳುವಜಿ ಕಹಳೆಗಳ ಫೋಳಾ
ಫೋಳಿ ಮನಗಿತು ಭೀಮಸೇನನ ರಥದ ಬಳಸಿನಲಿ || ೧೫

ಅಳಲಿಗರಲೇ ಕೌರವಾನುಜ
ರಳುಕ⁴ ದಿಜುದರಲೈ⁴ ವಿಘಾತಿಗೆ
ನಿಲುಕದಿರನೋ ಭೀಮನೆನು⁵ ತುಬ್ಬಿದರು ನಿನ್ನವರು⁵ |
ಜಲನಿಧಿಯೊಳುಬ್ಬಿದ್ದ ತೆರೆಯಲಿ
ಮುಳುಗುವುದೆ ಮುಂದರವೆನುತ ಕಳ
ವಳಿ⁶ ಸಿದ⁶ ವರೇನಜಿಯರೇ ತಮ್ಮವನ ಕೈಗುಣವ || ೧೬

ತೆಗಸಬೇಹು⁷ ದು⁷ ಪವನಜನ ಮು
ತ್ತಿ ಗೆಯನೆನುತುರವಣಿಪ ನಕುಲಾ
ದಿಗಳ ಕಂಡನು ಕರೆದು ಮರುಳಾಡಿದನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ |
ತೆಗಸಬೇಹುದು ತರಣಿಬಿಂಬವ
ತಗುಳ್ಳೆ ತಿಮಿರವ ನಿಮ್ಮ ಹಂಗಿನ
ನುಗುಳುಗಂಡಿಯ ನುಸುಳುದಲೆಗನೆ ಮರಳಿ ನೀವೆಂದ || ೧೭

¹ ತಿಮಿರವನೇನ ಪೇಳುವನಧರನು (ಛ.ದ). ² ವ (ತ.ದನ). ³ ಗರ್ಜನೆಯ (ಕ.ಗ.ಟ.ನ). ⁴ ದೇಹುದರೈ (ಕ). ⁵ ತಬ್ಬರಿಸಿ ನಿಂದವರು (ಕ.ಗ.ಪ). ⁶ ಸಲ (ಘ). ⁷ ದೆ (ಚ.ನ).

ಮಾತು ಹಿಂಚಿತ್ತಿ ದು ವಿಲಂಬಿನ
 ದಾತ ಮುಖದನು ಮುತಿ ದಿಭನಂ
 ಘಾತವನು ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ಕಡಿ^೧ಕೊಚ್ಚಿ^೧ದನು ತೇರುಗಳ |
 ಆತು ತಾಗಿದ ರಾವುತರ ಸುರ
 ಜಾತಿಯಲಿ ಕಂಡೆನು ಪದಾತಿ
 ವ್ರಾತ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನು ಗೀರ್ವಾಣವಧುಗಳಲಿ ||

೧

ಬಲನೆಡನ ಗದೆ ಖಡುಗದಲಿ ರಿಪು
 ಜಲನಿಧಿಯನೀಸಾಡಿದನು ^೨ಹೆ
 ಬ್ಬಲದ^೨ ಹೆಬ್ಬೆಳೆ ಸಾಲಕೊಯ್ಲಿನ ಮದೆಗಳೊಟ್ಟಿಲಲಿ |
^೩ತಳಕುಗಳ ವರ^೩ ರಥ ಹಯದ ಹೊನ
 ಮೆಳೆಯ ಕಡಿತದ ಕರಿಘಟಾಳಯ
 ಬಲುಮೊರಡಿಗಳ ಸವಳು ತಳಪಟಮಾಡಿದನು ಭೀಮ ||

೧೯

ಅನಿಯಲಿಟ್ಟರೆದಂತೆ ಬಲ ನಿ
 ಪ್ಪಸರದಲಿ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ನೀಗಿದ
 ರನುವನೀ ದುಶ್ಯಾಸನನ ನಂಬುಗೆಯ ಪರಿವಾರ |
 ಬಸಿವ ನೆತರ ಮೆಯ್ಯ ಕರುಳಿನ
 ಕುಸುರಿಗಳ ತಲೆಮಿದುಳ ಮೆತ್ತಿಗೆ
 ವಸೆಯ ತೊರಳೆಯ ತೊಂಗಲಲಿ ರಂಜಿಸಿತು ರಣಭೂಮಿ || *

೨೦

ಹೋರಿ ಹಂಗಿಗರಾದೆವೇ ಪರಿ
 ವಾರ ನೆರೆದುದು ನಾಕದಲಿ ತೆಗೆ
 ವೀರಕಂಕಣವೇಕೆನುತ ದುರಿಯೋಧನಾನುಜರು |
 ತೇರ ಸೂತನ ಸೂಚನೆಯ ಚೀ
 ತ್ವಾರ ಪರಿಧಾವನೆಯ ಧೂಳಿಯ
 ಲೋರಣದ ಭಾರಣಿಯಲೈದಿದರನಿಲನಂದನನ ||

೨೧

ಇಂದಲೇ ನೀವ್ ಗದೆಯ ಹಬ್ಬಕೆ
 ಬಂದಿರೈ ಲೇಸಾಯ್ತು ನೀವೇ
 ನಂದಿರೈ ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ದೇವನ ಮುಂದೆ ಭಾಷೆಗಳ |

^೧ ದೊಟ್ಟಿ (ತ.ನ ಪ.ಬ). ^೨ ಹೊಲಬೆಳೆಯ (ಕ). ^೩ ತುಳುಕಿತೂಳುವ (ಚ).

* ಈ ಪದ್ಯ (ಚ.) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಲ್ಲ.

ತಂದಿರೈ ತಳ್ಳಂಕವನು ನಮ
 ಗೆಂದು ಕೊಡುವಿರಿ ಕೌರವನ ತ
 ಮ್ಮಂದಿರೈ ನೀವೆನುತ ಸುಳಿದನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ೨೨

ಗಿಡಿಗನೆತ್ತಲು ಗಿಣಿಯ ಮುಳಿಗಳ
 ಗಡಣವೆತ್ತಲು ತೋಳನೆತ್ತಲು
 ತೊಡಕುವರೆ ತಗರೆತ್ತಲವರಿಗೆ ಗೆಲವು ಸೋಲವನು |
 ನುಡಿಯಲಮ್ಮೆನು¹ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ
 ಮಿಡುಕಿನಂತರವೇನು ಪ್ರಳಯದ
 ಸಿಡಿಲ ಬಲುಹೋ ಭೀಮನೋ ನಾವುಮೆಯೆವಿದನೆಂದ || ೨೩

ಥಟ್ಟುಗೆಡಹಿ ಕುಮಾರಕರನಜಿ
 ಯಟ್ಟಿ ಹೊಯ್ದನು ಕೆಲಬಲದಲಡ
 ಗಟ್ಟಿದರನಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಚಗಿದಾನೆವರಿವರಿದು |
 ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಹೊಕ್ಕೆನುವವರ ಹುಡಿ
 ಗುಟ್ಟಿದನು² ಹೆಣಸಾಲಿನಲಿ³ ಮಡು
 ಗಟ್ಟಿ ನಿಂದುದು ರಕ್ತಜಲ ನರನಾಥ ಕೇಳಿಂದ || ೨೪

ಒಂದು³ ಹಲಗೆ³ಯಲೈದು ಹರಿಬಕೆ
 ಬಂದು ಹೊಕ್ಕವರೈದು ಖತಿಯಲಿ
 ಹಿಂದ ಕೆಣಕಿದರೆಂಟು ಮಗುಳಿಬ್ಬರನು ಕದನದಲಿ |
 ಕೊಂದನಿಂತಿಪ್ಪತ್ತು ನಿನ್ನಯ
 ನಂದನರು ನೀಗಿದರು ನೆಲನನು
 ನಿಂದು ಕರೆದನು ಬಳಿಕ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಕಲಿ ಭೀಮ || ೨೫

ಧಾರುಣೀಪತಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನ ಕು
 ಮಾರರಲಿ ತೊಂಬತ್ತಯೆಂಟು
 ಪಾರುಖಾಣಿಯ ಲೆಕ್ಕ ಸಂದುದು ನಿ⁴ಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಲಿ⁴ |
 ಸಾರಭೂತರಲೇ ಸಮಸ್ತ ವಿ
 ಕಾರಿಗಳೊಳಿ ವಿಶ್ವನೃಪ ಸಂ
 ಹಾರರಿಬ್ಬರ ಬೀಯವನು ಮೇಲಿನ್ನು ಕೇಳಿಂದ || ೨೬

¹ ಲಯವೆನು (ಚ.ಟ.ತ.ಪ.ಬ). ² ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ (ಟ). ³ ಲಗ್ನಿ
 (ಗ.ಟ.ಚ.ತ.ಪ). ⁴ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ (ಟ.ದ).

ಮುಱಿದುದಚ್ಚಾಳಚ್ಚು ಕುದುರೆಗೆ
 ಳುಱುಕುಗೊಂಡುದು ನಿನ್ನವರು ಹೊ
 ಕ್ಕಿಱಿದು ಹೋಗಾಡಿದರು ತನ್ನ ಸಹೋದರ ವ್ರಜವ |
 ಹೊಱಿಗೆ ಕರ್ಣಕೃಪಾದಿಗಳು ¹ಮೈ¹
 ಮುಱಿವ ಹೊತ್ತಾಯ್ತಿ ವನ ನೆತ್ತರ
 ಸುಱಿಯದೆಡೆಯಲಿ ಬಿಡೆನೆನುತ ಪವನಜನು ಗರ್ಜಿಸಿದ || ೨೭

ದೊರೆಯ ತಮ್ಮನ ತವಕತೋಟಿಗೆ
 ತಿರುಗುತ್ತದೆ ತಡವೇನು ನೂಕೆನು
 ತರಸ ಕೇಳೈ ತನತನಗೆ ದುಶ್ಯಾಸನನ ರಥವ |
²ಪರಿಹರಿಸಿ²ಕೊಂಡೇಱುತ್ತೀ ದಳ
³ದುರವಣಿಯ³ ಸೈರಿಸಿದಡವನೀ
 ಕ್ಷರನಲೇ ಕಲಿ ಭೀಮನಲ್ಲದೆ ಧೀರನಾರೆಂದ || ೨೮

ನೂಕದಿರಿ ಸಂಘಟಿಸಿ ಹೋಹೋ
 ಸಾಕು ಸಾಕಾ ಮೆಚ್ಚಿದನು ತಳು
 ವೇಕೆ ದುಶ್ಯಾಸನ ವೃಥಾ ನೀ ಹೊತ್ತುಗಳೆವೆಯರಾ |
 ನೀ ಕಳೆದುಕೊಳು ಧನುವ ನಮ್ಮ ವಿ
 ವೇಕವನು ದಳ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿ ನಿ
 ರಾಕುಳದೆಲೆಚ್ಚಾಡುವೆವು ನಿಲ್ಲೆಂದನಾ ಭೀಮ || ೨೯

⁴ರೂ⁴ಡಿಸಿದ ಭಟ ನೀನು ಹರಿಬವ
 ಬೇಡಿ ತೊಡಕಿದೆ ನಾನು ಖಾಡಾ
 ಖಾಡಿಯಲಿ ಸಿಗುಱಿಲ್ಲ ತೆಗೆ ಹಂಗೇಕೆ ತೆತ್ತಿಗರ |
 ನೋಡುತ್ತಿರಲಿ ಬಲವೆರಡು ಹೋ
 ಗಾಡು ನಮ್ಮನು ಮೇಣು ನಿನ್ನನು
⁵ಸೂ[ಡು]ದಱುವೆನು⁵ ಸತ್ವದಳತೆಯ ಕಾಣಲಹುದೆಂದ || ೩೦

ತೊಲಗಿರೈ ಪರಿವಾರ ಬಾಳೆಯ
 ತಳೆಯ ಮುಱಿವತಿ ಸಹಸಿ ಗಡ ಮುಱಿ
 ಮೊಲನ ಬೇಟೆಯ ವೀರ ಗಡ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗದಲಿ |

¹ ಕೈ (ಗ.ಟ.ತ.ಪ). ² ಪರುರವಿಸಿ (ಕ.ಗ) ³ ಕುರುಬಲಕೆ (ಟ).
⁴ ಧ್ವಾ (ಟ.ಪ). ⁵ ಸೂಡಿಗಿಱುವೆನು (ಘ.ತ.ಪ.ಬ).

ನಲೆ ಮೃಗದ ಸಾಹಸಿಕ ಗಡ ಕು
 ಟ್ಕಳಿತ ಕೇತಕಿ ¹ತೀಕ್ಷ್ಣ ¹ ಗಡ ನೀ
 ವಳವಿಗೊಡದಿರಿ ಎನುತ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನನುವಾದ ||

೩೧

ಪೂತು ಸುಭಟ ಸುಯೋಧನನ ಸಹ
 ಜಾತನಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಬರಿ
 ಗೀ ತವಕವೀ ಶೌರ್ಯವೀ ಬಲುಹೀನು ದಿಟ್ಟತನ |
 ಸೋತುದುಂಟೇ ಹೊಳ್ಳುವಾತಿನ
 ಹೂ ತೊಡಬೆ ನಿನಗಿಲ್ಲ ²ಧೈ²ರ್ಯದ
 ಧಾತುಪೊಳ್ಳಿತು ಕೊಳ್ಳೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನಾ ಭೀಮ ||

೩೨

ಫಡ ಎನುತ ಪವನಜನ ಬಾಣವ
 ಕಡಿದು ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಭೀಮನ
 ಕೆಡೆಯೆನುತ ಮುಷುಯೆಚ್ಚ ಮಗುಳೆಚ್ಚಂಬ ಹರೆಗಡಿದು |
 ಎಡೆಯಲೆಚ್ಚಂಬುಗಳನಿಬ್ಬರು
 ಕಡಿದರಂಬುಗಳ ಹೋರಟೆ
 ಕಿಡಿಗೆದಹು ನಿಬ್ಬರದ ಕದನವ ಕಂಡೆನಿಬ್ಬರಲಿ ||*

೩೩

ನವೆಯೆ ಸರಳೆಚ್ಚಾಡಿದರು ಕಲಿ
 ಪವನಸುತ ದುಶ್ಯಾಸನರು ರಣ
 ದವಕಿಗರ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಭುಗಿಭುಗಿಲೆಂದುದಡಿಗಡಿಗೆ |
 ಅವನಿಗಿಳಿಬಿಡು ಧನುವ ತೆಗೆ ಬಡು
 ಗವನೆನುತ ರಥದಿಂದ ಹಾಯ್ದರು
³ಬವರಿಗರು ಬಿನ್ನಣದಿ³ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರಡಾಯುಧದಿ ||

೩೪

¹ ತೀಕ್ಷ (ಕ), ತೀಕ್ಷ (ಘ), ರಿಕ್ಷ (ತ), ವೃಕ್ಷ (ದ). ² ಕಾ (ಕ.ಗ.ಚ)

* ಈ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ.ಟ.ದ.ನ.ಬ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ :-

ಅಂಬಿಗಂಬುಧಿ ಜರೆದುದೋ ಮೇ
 ಣಂಬುಗಳನಂಬರವೆ ಕಾರಿ
 ತ್ತಂಬುರುಹ ಧವನಂಬುಗಳ ನೈಜಿಸಿದನೊ ಬಳಿಕ |
 ಅಂಬುಗಳಿಗಂಬರದೊಳಿಂಬಿ
 ಳ್ಲೆಂಬವೋಲಂಬಂಬ ನೀಡಿಹಿ
 ದಂಬು ಹಾಯ್ದರುಣಾಂಬುಗಳ ಚುಂಬಿಸಿತು ವಹಿಲದಲಿ ||

³ ಬೃಣವ ಕೊಂಡನು ಭೀಮ (ಕ).

¹ಚಾ¹ರಣವ ಚಮ್ಮಟದ ಖಡುಗದ
²ಪಾರಗದಲುಚ್ಚಟದ² ಲುಳಿಯು
 ಪ್ಪಾರದೊಡ್ಡಿನ ಹೊಯ್ಲ ಹೋರಟಗಳ ಸುರೇಖೆಗಳ |
 ಸಾರತರತ್ರಮ³ರೊದಗಿದರು³ ಜ
 ಜ್ವಾರರುಬ್ಬಣ ಮುಱಿಯೆ ಕಾದಿ ಕ
 ತಾರಿಗಳಲೇ ತಟುಬಿ ನಿಂದರು ದಂಡೆ⁴ಮಂಡಿ⁴ಯಲಿ || ೩೫

ಲುಳಿಯ ಪಯಪಾಡುಗಳ ದಂಡೆಯ
⁵ಬಳಿಯ ಲೋಹದ ⁶ಲವಣಿಗಳ ಮನ
 ಲಳಿಯ⁶ ಲಾಗಿನ ದೃಷ್ಟಿಯೋರೆಯ ಕೊಂಕಿದವಯವದ |
 ಬಲಿದ ದಂಡೆಯ ಮುಱಿಯ ದೇಹದ
 ತಳಿತ ರಾಣದ ಹಜ್ಜೆಹಜ್ಜೆಯ
 ನೆಲನ ಪಲ್ಲಟದರಿಭಟರು ಕಾದಿದರು ಪಾತಿಯಲಿ || ೩೬

ಬಿಡಿಸಿದರೆ ಕುತು ವ ವಿಘಾತಿಯ
 ಮಡಮುರಿಯಲೇ ಕಳೆವ ದಂಡೆಯ
 ತುಡುಕಿದಡೆ ನೋಡುವ ನಿವಾರಿಸಿ ಜಡಿದು ಝಳವಿಸುವ |
 ಪಡಿಮುಖದೊಳಂಘೈನಿ ಬವರಿಯ
 ಲೊಡಲನೊಲೆವ ಕರಾರಿಕಾಟರ
 ಜಡುಶ್ರಮದ ಬಿನ್ನಣಕೆ ಮರು ಭಾಪೆಂದುದುಭಯಬಲ || ೩೭

ಕಣಿಯ ಕಾಲಾಟದಲಿ ಹಿರಿಯು
 ಬ್ಬಣದ ಹೋರಟೆಯಲಿ ಕರಾರಿಯ
 ಕುಣಿಹದಲಿ ಮನೆಗಾಣದಿದ್ದು ದು ನಿನ್ನ ದೇಹದಲಿ |
 ರಣಮುಖದೊಳಿದು ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದ
 ರಿಣವಿಶೇಷ ಕಣಾ ಎನುತ ರಿಪು
 ಗಣಿಭಯಂಕರ⁷ ಭೀಮ ನುಡಿದನು ಕೌರವಾನುಜನ || ೩೮

ಸಾಕಿದೇತಕೆ ಮಲ್ಲಶ್ರಮದಲಿ
 ನೂಕಿನೋಡುವೆವಿನ್ನು ಕೈದುಗ
 ಳೆಕೆ ದೃಢಮುಪ್ಪಿ ಪ್ರಹಾರಪ್ರಕಟನತ್ಪರಿಗೆ |

¹ ಭಾ (ಕ.ಗ.ಚ.ತ.ನ). ² ಪೋರಣದಲುಬ್ಬಟೆಯ (ಕ). ³ ದೊಡಗಿ
 ನಲಿ (ಕ). ⁴ ದಂಡೆ (ಕ.ಗ.ಚ.ಟ). ⁵ ಲಳಿ (ಕ.ಗ.ಟ). ⁶ ಲಹರಿಗಳ ಮೈವ
 ಳಿಯ (ಗ.ಟ), ಲವಣಿಗಳ ಮನಮುರಿಯ (ಕ). ⁷ ದಿಶಾಪಟ (ಚ.ತ.ನ.ಬ).

ಈ ಕುಮಾರಕರೊಳಗೆ ನೀನೇ
ಜೋಕೆಯುಳ್ಳವನಹೆ ನಿಯುದ್ಧ
ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವೆಮಗುಂಟೆಂದನಾ ಭೀಮ || ೩೯

ಏನನಗ್ಗಿ ಸಿಕೊಂಬೆ ನಿನಗಿ
ನ್ನೈತನು ಕೈದುಗಳಲ್ಲ ಕೃತವ
ಭ್ಯಾಸವಾ ಕೈದುಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ನಿನ್ನ ಬೀಜುವೆನು |
ಏನು ಬೇಡುದು ಮಲ್ಲತನ ನಿನ
ಗೈತನು ಬಿನ್ನಾಣದಲಿ ನಿನ್ನಯ
ನೀನವಾ^೧ಳವ^೨ ಹೊಯ್ದೆನೆಂದನು ನಿನ್ನ ಮಗ ನಗುತ || ೪೦

ತರಿಸಿ ಬಿಗಿದರು ಚಲ್ಲಣವ ರ
ಪ್ಪರವನಳವಡೆಗಟ್ಟಿದರು ಕ
ಸ್ತುರಿಯ ತಿಲಕವನೊಟ್ಟಿದರು ನೊಸಲಿನಲಿ ಮುಡುಹಿನಲಿ |
ಕರತಳವ ಮಾಡುದ್ದಿ ಭುಜದಲಿ
ತಿರದಲಂದಕ್ಕಡದ ಮಣ್ಣನು
ಬೆರಳಲುದುರಿಚಿ ಬಾಳುಗೆಂದರು ನೆನೆದು ನಿಂಬಜೆಯ || ೪೧

ನೂಳವಿನಿದರು ಭುಜಶಿಖರ ನಿ
ನ್ನಾಳವನು ನೆಲಕುಣಿಯೆ ದಿಕ್ಕಿನ
ಮೂಲೆ ಬಿರಿಯೆ ಪಯೋಧಿಗಳಲಿ ಪಯೋಧಿ ಪಲ್ಲಟನೆ^೩ |
ಫೀಳಿಡಲು ಕಿವಿಗಳಲಿ ಸೇನಾ
ಜಾಳವೆರಡುಒಳುಭಯದಿಗುತುಂ
ಡಾಲ ಕೈಯಿಕ್ಕುವವೊಲಿವರೊತ್ತಿದರು ತೋಳ್ಗಳಲಿ || ೪೨

ತೆಗೆದು ಗಳಹತ್ತದಲಿ ಕೊರಳನು
ಬಿಗಿಯೆ ಬಿಡಿಸುವ ತೋರಹತ್ತದ
ಹೊ^೪ಗು^೪ತೆಯನು ವಂಚಿಸುವ ತಳಹತ್ತದಲಿ ತವಕಿಸುವ |
ಲಗಡಿಯಲಿ ಲಟಕಟಿಸುವಂತರ
ಲಗಡಿಯಲಿ ಲಾಗಿರುವ ಡೊಕ್ಕರ
ಣಿಗಳ ಬಿಗುಹಿನ ಬಿಡೆಯ ಬಿನ್ನಾಣದಲಿ ಹೆಣಗಿದರು || ೪೩

^೧ ಇಗೆ (ನ). ^೨ ಸಿ (ಕ.ಗ). ^೩ ಕದಡಲು ದಿಗಿಧಿ ತಲ್ಲಣನೆ (ಟ.ದ).

^೪ ಗಿ (ಕ).

ಘಾಯವೇ ಜಗಜ್ಜಿ ಮಲ್ಲರಿ
 ಗಾಯ¹ನವು ಜೊಕ್ಕೆಯ^{*}ವ^{*} ಬಿಡುವಡು¹
 ಪಾಯ ಕೇಳಿದೊಡೆದು ದಂಡೆಯನೊಡ್ಡಿದನು ಭೀಮ |
 ರಾಯ ಕೇಳೆ ನಡಿಲ ತಿವಿಗುಳ
 ತಾಯಿಮನೆಯೋ ಪವನಜನ ಬಲು
 ಘಾಯವೋ ಘನ ತೋರಹತ್ತರು ತಿವಿದರುರವಣಿಸಿ ||

೪೪

ಮೈಗೆ ಮೇಣದ ಹಾಹೆ ಸರಿ ಮುಂ
 ಗೈಗೆ ಮೇರುವಿನಿರವು ದೊರೆ ಹೊಟ
 ಕೈಗೆ ವಜ್ರದ ಹೊಯ್ಲು ಪಡಿಘಟ್ಟಣಿ ಮಹಾದೇವ ||
 ಕೈಗಡಿಯ ಪಟುಭಟರೊಳಗೆ ಬಲು
 ಗೈಗಳೆಂದಮರಾಳಿ ಹೊಗಳಲು
 ಹೊಯ್ಲು ಳನ ಹೊಸನಾಟಕವನಭಿನಯಿಸಿ ಕಾದಿದರು ||

೪೫

ಒಂದು ಭೀಮನ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನಯ
 ನಂದನನ ಮೇಲೆರಡು ಕೊಂತಿ
 ನಂದನಗೆ ನಾಲ್ಕೆಂಟು ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನಂಗದಲಿ |
 ನಂದಣಿಸಿದವು ಘಾಯ ಘಾಯದ
 ಮುಂದೆ ಹೊದಹುದ್ದವು ²ಸುಘಾಯದ²
 ಬಂದಿಯಲಿ ಸಿಲುಕಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನಂಘವಣಿ ||

೪೬

ತ್ರಾಣವೆಳದಾಯ್ತು ಬಿಳ ಶೌರ್ಯದ
 ಚೂಣಿ ಮುಳಿದುದು ಘರ್ಮಜಲವು
 ಗ್ರಾಣಿಸಿತು ಭುಜಬಲವನಂಕುರಿಸಿತ್ತು ರಣಭೀತಿ |
 ಪ್ರಾಣಪವನನ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟು ದು
 ಗೋಣಿನಲಿ ಗರುವಾಯಿಗಡೆ ರಣ
 ಹೂಣಿಗನು ಜವಗುಂದಿದನು ದುಶ್ಮಾನನನು ಬಳಿಕ ||

೪೭

ಹೊಯ್ಲು ತುರುಬನು ಹಿಡಿದು ತಡೆಗಾ
 ಲೊಯ್ಲು ಕೆಡಹಿದನಸಬಡಿದು ಹೊಯ್^{*}
 ಹೊಯ್ಲು ಬಿಡೆ ಬೊಪ್ಪರಿಸಿ ಡೊಕ್ಕರವಿಕ್ಕಿ ರಾಘೆಯಲಿ |

¹ ವನು ಜೋಕೆಯಲಿದೆ ಕಡು (ಕ). * ವು (ಚ.ತ.ನ). ² ವಿಘಾತಿಯು (ಕ.ಗ.ಟ)

ಹಾಯ್ದು ವಾಲಿಗಳುನುರಪಾಳೆಯ
ವೆಯ್ತೆ ಬಿಟ್ಟು ದು ಮೂಗಿನಲಿ ಕೈ
ಗೆಯ್ದು ತುಡುಕಿದ ಶೋಣಿತಕೆ ಲಟಕಟಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೪೮

ಹರಿ ಮದೋತ್ಕಟದಂತಿಯನು ಡೊ
ಕ್ಕರಿಸಿ ಡಾವರಿಸುವವೊಲಾ ನರ
ಹರಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನಂಕದ ಮೇಲೆ ತೆಗೆವಂತೆ |
ಅರಸ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರಕನ ನಡು
ತರದೊಳಗೆ ಕೆಡಹಿದನು ಕೊಬ್ಬಿದ
ಮರುಷ ಹರುಷ ನಿಯುದ್ಧದಕ್ಕಡನಾದನಾ ಭೀಮ || ೪೯

ನಿಕ್ಕಿದೆಯಲಾ ಸ್ವಾಮಿ ದ್ರೋಹಿಯೆ
ನೊಕ್ಕಿದೆಯಲಾ ಹಿಂದೆ ಜೂಜಿನ
ಲಕ್ಕಜವ ಮಾಡಿದೆಯಲಾ ಮಾನಿನಿಯ ಮುಡಿವಿಡಿದು |
ಚುಕ್ಕಿಗಳಲಾ ನಿನ್ನವರು ಕೈ
ಯಿಕ್ಕ ಹೇಳಾ ನಿನ್ನನೊಬ್ಬನ
ನಿಕ್ಕಿ ನೋಡಿದರಕಟೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೫೦

ಉಕ್ಕಿದುದು ತನಿಹರುಷ ಮೈಯೊಳ
ಗೊಕ್ಕವಾ ಪುಳಕಾಂಬು ಕಂಗಳು
ಮುಕ್ಕಳಿಸಿದುವು ಮುನ್ನ ದುಶ್ಮಾನನ ಶೋಣಿತವ |
ಬಿಕ್ಕುವಹಿತನನಡಿಗಡಿಗೆ ಎವೆ
ಯಿಕ್ಕದೀಕ್ಷಿಸಿ ತಣೆಯದಿನ್ನಕ
ನಿಕ್ಕಿ ನೆಡಿಮಿಡಿಗೊಂಬ ರೋಷವೆ ರಾಜ್ಯಮಾಡೆಂದ || ೫೧

ಎತ್ತಿ ಕಳೆದಿರಿ ವನಕೆ ನಾವ್ ನಿ
ಮೈತ್ತುಗಳಲಾ ಬೀದಿಯಲಿ ಬೆಂ
ಬತ್ತಿ ಕೊಂಕಿನ ಬೆರಳಲೇಡಿಸಿ ಬಯ್ದು ಭಂಗಿನಿದೈ |
ತೊತ್ತಲಾ ಪಾಂಚಾಲಿ ನಾವ್ ನಿ
ಮೈತ್ತುಗಳಲಾ ಹಿಂದೆ ಕಿಚ್ಚಿನ
ತುತ್ತು ವಿಷದುಬ್ಬಟೆಗಳನು ನೆನೆಯೆಂದನಾ ಭೀಮ || ೫೨

ಎಱಗಿದನು ಕಟವಾಯ ಹಲುಗಳ
ಮುಱಿಯಲುಗುರಲಿ ಹೊಯ್ದು ಹೃದಯವ
ನುಱಿ ಬಗಿದು ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ರಕ್ತವ ಕುಡಿತೆ¹ಕುಡಿತೆಯಲಿ |

¹ ಯಲಕುಡಿದು (ಕ.ಚ.ಟ).

ಸುಷುಸುಷುದು ಸುಷುದಡಿಗಡಿಗೆ ಚ
 ಪ್ಪಿಷುದು ಚಪ್ಪಿಷುದಿದಿಡ ಮಧುರಕೆ
 ನೆಪ್ಪಿವವೇ ಸುಧೆಯಿಕ್ಕುರನಗಿನವೆಂದನಾ ಭೀಮ || ೫೩

ಅಡಿದುದು ಹುನಿಯಲ್ಲ ನೀ ಸವಿ
 ನೋಡು ಕರ್ಣನರೇಂದ್ರ ಕೌರವ
 ನೋಡು ಸವಿಯನು ಶಕುನಿ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮ ಗುರುಸುತರು |
 ನೋಡಿರೈ ಹೇವರಿಸುವರೆ ಕೈ
 ಮಾಡಿರೈ ನಿಮ್ಮಾತನಳವನು
 ನೋಡುತಿಹುದೇ¹ ನಿಮಗೆ ನೀತಿಯೆ ಎಂದನಾ ಭೀಮ || ೫೪

ಬಡಿಸಲಾಗದೆ ಕೈದುಕಾತಿಯ
 ರಡಬಳವನೀ ಹುಲಿಯ ಬಾಯಲಿ
 ಕೆಡವಿ ಕಳೆದಿರಲಾ ಸುಯೋಧನ ಕರ್ಣ ಗುರುಸುತರು |
 ಸುಡಲಿ ನಿಮ್ಮನು ಮೊಲೆಗಳಿಲ್ಲದ
 ಕಡುಮುಹುಳಿ ನಿಮಗೇಕೆ ನಿಮ್ಮನು
 ನುಡಿಸುವವರಾವಲ್ಲೆನುತ ಮದವೇಪ್ಪಿದನು ಭೀಮ || * ೫೫

ಎಲೆಲೆ ಕೌರವಮೋಹರದ ಮಂ
 ಡಳಿಕರಿದ ದುಶ್ಶಾನನನ ತೊ
 ಟ್ಪುಳಿಕೆಗಾಂತಿದೆ ಹರಣವಕಟಾ ಕಾಯಲೆಳಸಿರಲಾ |
 ನಲಹಿದವನೊಡಹುಟ್ಟಿದೀತನ
 ಕೊಲುಪೆಡೆಗೆ ಮತವೇ ಮಹೀಶರ
 ಕುಲಕೆ ಪಂಥವಿದೇ ಎನುತ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೫೬

ಏನ ಹೇಳುವೆನರನ ಕೌರವ
 ಸೇನೆ ಗರಹೊಡೆದಂತೆ ಬಹಳಾಂ
 ಭೋನಿಧಿಯಲ್ಲದಂತೆ ಬೆಗಡಿನ ಸೊಗಡ ನೆಪ್ಪಿವಿಡಿದು |
 ಮೋನದಲಿ ಮನವಳುಕಿ ಯೋಗ
 ಧ್ಯಾನಪರರಾದಂತೆ ಚಿತ್ತ
 ಗ್ಲಾನಿಯೊಳಗೆಲಿಮಿಡುಕದಿದ್ದುದು ನಿನ್ನ ಪರಿವಾರ || † ೫೭

¹ ದಿದು (ತ). * ಈ ಪದ್ಯ (ಕ.ಪ.) ಪ್ರತಿಗಳಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ
 ( ) ಪ್ರತಿಗಳಿಲ್ಲ ಓಲೆಗಳಿಲ್ಲ. † ೫೭-೫೮ನೆಯ ಪದ್ಯಗಳು (ಕ) ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲ.

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕದುಕಿಱಿದು ರಕುತವ
 ಕುಡಿತೆಯಲಿ ಕುಡಿಕುಡಿದು ಬೆರಳಲಿ
 ಮಿಡಿದು ಕದನಸ್ಥಾನದೇವತೆಯರಿಗೆ ಕೈಕೊಳಿಸಿ |
 ಕುಡಿದು ಮಿಕ್ಕದನಖಳ ಭೂತಕೆ
 ಬಡಿಸಿ ಚಪ್ಪಿಱಿದಾರಿ ಬೊಬ್ಬಿಱಿ
 ದೊಡನೊಡನೆ ನೊರೆನೆತ್ತ ರೋಕುಳಿಯಾಡಿದನು ಭೀಮ || ೫೮

ಎಲವೆಲವೋ ಗುರುಸೂನು ಭೂಮಂ
 ಡಲದೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನೂ ನೀ
 ನುಳಿಯೆ ಭಟರಿಲ್ಲೆಂಬ ಗರ್ವದಗಿರಿಯನೇಱಿಹಿರಿ |
 ನಿಲುಕಲಾಗದೆ ಕೌರವಾನುಜ
 ನುಳಿವು ಸೊಗಸದೆ ನಿನಗೆ ಬಿಲುವಿಡಿ
 'ದುಳುಹಿರೈ ಲೇನಹುದೆನುತ' ಮೂದಲಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೫೯

ಎಲೆ ಕೃಪಾಚಾರಿಯ ಸುಯೋಧನ
 ನೊಳಗೆ ಸೇರುವೆ ಹಿರಿದು ನಿಮಗೀ
 ಖಳನ ಕೊಲೆಯನು ನೀವು ಮನಗೊಟ್ಟೊಲಿದು ನೋಡುವರೆ |
 ಎಲೆ ಶಕುನಿಯೆಲೆ ಶಲ್ಯ ಎಲೆ ಬಾ
 ಹಿಲಿಕ ಕೃತವರ್ಮಾದಿ ವೀರರು
 ಸೆಳೆದುಕೊಳಿ ದುಶ್ಯಾಸನನನುತೊಲಿದನು ಭೀಮ || ೬೦

ಪತಿಗೆ ಮಲೆವರಗಂಡನಾಳ್ಗೆ
 ಹಿತವ ಕೌರವಕುಲಕೆ ಕಣು ಗತಿ
 ಮತಿಯೆನಿಸಿ ನೀ ಕರ್ಣನೆಂಬುದು ಸಕಲಜನಜನಿತ |
 ಪತಿಯ ಸಹಸಂಭವನ ಮರಣ
 ವೃತ್ತಿಕರವ 'ನೋಡಿದಡೆ ದುಷ್ಕೀ
 ರಿತಿಯ ಮೊಳೆ ಹೊಮ್ಮುವವಲೇ ರವಿಸುತನೆ ಕೇಳೆಂದ' || ೬೧

ಕರೆದು ಮೂದಲಿಸಿದರೆ ರಣಭೀ
 ಕರರು ಮರಳುವರವರಿಗಿತ್ತಿದ
 ಬಿರುದಿನಗ್ಗೆ ದವೀರ ನೋಡುತ್ತಿಹರೆ ಕಲಿ ಕರ್ಣ |

¹ ದಳುಕಿದಿರಲಾ ನೀವೆನುತ (ದ.ಪ.ಬ). ² ಬಡಿಸಿದರೆ ಯಪಕಿರಿಯು
 ನಿನಗಹುದೆಂದು ಮೂದಲಿಸಿದನು ರವಿಸುತನ (ಘ.ತ.ದ).

¹ಹರಣವಿದೆ ದುಶ್ಮಾಸನನ *ತೆಗೆ
ಬರ*ಸೆಳೆವ ಬಲುಹುಳ್ಳಡೆನುತು
ಬ್ಬರಿಸಿ ಗಜಱಿನ ಗರುವನೊಡಲದನಹಿತವೀರರಿಗೆ¹ || ೬೨

²ಆಕೆವಾಳರು ಕರ್ಣಗುರುನುತ
ರೀ ಕೃಪಾಚಾರಿಯರು² ತಾವೇ
ಕೈಕವೀರರು ನಿನ್ನನೊಬ್ಬನನೊಪ್ಪುಗೊಟ್ಟರಲಾ |
ಏಕೆ ತಟುಬಿದಿರಿವರನಾಹವ
ಭೀಕರರ³ನವಿವೇಕಿ³ಗಳು ಇವ
ರೇಕೆ ನೀವೇಕೆಂದು ದುಶ್ಮಾಸನನ ನೋಡಿದನು || ೬೩

ಮರಣ ಹೊರೆಹೊರೆಯಾಯ್ತು ನಿನ್ನಯ
ಹರಣವೆನ್ನಂಗಯ್ಯಲಿದೆ ನಿ
ಮ್ಕರಸನನ ಕರಸೆಲವೊ ಕಾದಿಸು ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಿಸಲಿ |
ಅರಿಬಲದೊಳದಿರಿಲ್ಲ ನಿಜಮೋ
ಹರದೊಳಗೆ ಮಿಡುಕುಳ್ಳ ವೀರರು
ಮರಳಿಚಲಿ ನಿನ್ನುವನೆನುತ ನೋಡಿದನು ತನ್ನವರ || † ೬೪

ಎಲವೊ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ನಾತೃಕಿ
ಎಲೆ ಶಿಖಂಡಿ⁴ಪ್ರಮುಖನಾಯಕ
ರಳು⁴ಕದಿಹ ಮನವುಳ್ಳದಿರಾಗಿವನ ಸಲಹುವುದು |

¹ ಧುರದೊಳಪ್ರತಿವೀರನೀ ಸಂ
ಗರಕೆ ನಾಹನಮಲ್ಲ ಈ ವೃತ್ತಿ
ಕರವ ನೀ ಬಿಡಿಸೆಂದು ಮೂದಲಿಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || (ದ).

* ನನಿಬರು (ತ). ² ಈ ಕೃಪನನೀಕರ್ಣನೀ ಮತ್ತೀಕುಮತಿಗಳು ಗುರುನು
ತನು (ಕ.ಗ.ನ). ³ ಸೇವಕರು (ತ.ನ.ಪ). † ಈ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಗ.)
ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ:—

ಇವರ ಬಲದಲಿ ನಿಂದುದೀ ನ
ಮ್ಕವರಲೇ ಮುರಹರ ಧನಂಜಯ
ನಿಮಗೆ ಬಲುಹುಯಾದರಿವನನು ಬಿಡಿಸಿ ಬಲ್ಲದರು |
ಹವಣಿಡುವಾವೆಂಬ ಲಯಭೈ
ರವಧಯಂಕರ ಭೀಮನಾಚೋ
ಪವನು ಕಂಡೆವೆಯಿಕ್ಕದಿದುರ್ದು ಧಟರು ಭೀತಿಯಲಿ ||

⁴ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳರು (ಪ.ನ).

ಹಲಬರಲಿ ಫಲವೇನು ದಾನವ
ಕುಲದಿಶಾಪಟಕೃಷ್ಣ ಮುನಿದಡೆ
ಕಳೆದುಕೊಳು ಕೌಮೋದಕಿಯನೆಂದೊದಡಿದನು ಭೀಮ || ೬೫

ಕೇಳು ಫಲುಗುಣ ಲೋಕಮೂಱಿಜೊ
ಳಾಳು ನೀನೆಂದೆಂಬ ಗರ್ವವ
ಪಾಲಿಸುವೊಡಿದಿರಾಗು ತೊಡು ಗಾಂಡಿವದಲಂಬುಗಳ |
¹ಅಳುತನ ನಿನಗುಳ್ಳೊಡಹಿತನ
ಪಾಲಿಸುವೊಡೆಳೆಂದೆನಲು¹ ಜಯ
ಲೋಲ ಸುಗತಿಯೊಳಿದನರ್ಜುನನಮಳ ಮಣಿರಥವ || ೬೬

ಅಹುದಹುದು ತಪ್ಪೇನು ತಪ್ಪೇ
ನಹಿತದುತ್ಕಾಸನನ ಸಲಹುವೆ
ನಹಿತ²ಬಲವೆನಗಿನಿಲಿಸುತನೆನುತ್ಯದೆ ಬರೆ ಕಂಡು |
ಬಹಳ ಭೀತಿಯೊಳಸುರರಿಪು ಸೆ
ನ್ನಿಹಿತ ಚಾಪವ ಹಿಡಿದು ಮನದು
ಮೃಹವ ಕೆಡಿಸಿ ಕಿರೀಟಿಯನು ನಿಲಿಸಿದನು ರಥದೊಳಗೆ || ೬೭

ಅಹುದು ಭೀಮನ ಗೆಲುವ ಭಟನೀ
ನಹೆಯಲೇ ನಾವಂಜುವೆವು ನಿ
ವಹಿಸಬಹುದೇ ಕಾಲರುದ್ರನ ಕೆಣಕಿ ಕದನದಲಿ |
ಸಹಜವಿದು ಸಾಕ್ಷಾದುಮಾಪತಿ
ಯಹ ಕಣಾ ಪವನಜನ ನೋಡಲು
ಬಹಡೆ ನೋಡೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದನು ಧನಂಜಯಗೆ || ೬೮

ಕಂಡನರ್ಜುನ ತ್ರಿಪುರದಹನದ
ಖಂಡಪರಶುಪ್ಪಲಿದ್ ಭೀಮನ
ದಂಡಿಯನು ಧಟ್ಟಿಸಿ ಭೂತಗಳೆಡಬಲದೊಳರಲು |
ಚಂಡಬಲನಹನ್ನೆ ವೃಕೋದರ
ಗಂಡುಗಲಗಿದಿರಾವನೆನುತಾ
ಖಂಡಲಾತ್ಮಜನೆಹಗಿದನು ಮುರವೈರಿಯಂಘ್ರಿಯಲಿ ||* ೬೯

¹ ಅಳುತನಕಳೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಭೀತರ ಪಾಲಿಸಿತನ ಕಾವುದೆನೆ (ಕ). ² ನೆನಗಿನ್ನ
(ತ.ನ). * ಈ ಪದ್ಯ (ಕ.ಗ.ನ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲ.

ಉಭಯ ವೀರರ ನೋಡಿ ಸಂಗರ
 ರಥಸದಲಿ ಮೂದಲಿಸಿ ಚಾಪ
 ಪ್ರಭವಚಪಲರ ಚದುರುಗಡಿಸಿದ ¹ಭುಜಬಲೋನ್ನತಿಯ |
 ಸಭೆಯೊಳಾದವಮಾನದಹನ
 ಪ್ರಭೆಯ ನಂದಿಸಲಾಯ್ತು ಲಾ ರಿಪು
 ಸುಭಟ²ನುರವೆಂಬಭ್ರಮಂಭವರುಧಿರಜಲವೆಂದ² || ೭೮

ಕೆಡೆದ ಹಗೆಯೊ³[ರ]³ಲನಲಿ ಕಿವಿ ಎಡೆ
 ಯುಡುಗದೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಂಗಳಾ ಬಳ
 ನೊಡಲ ಕಡಿಗಡಹಿನಲಿ ಮೈ ರಿಪುಮಾಂಸಗಂಧದಲಿ |
 ಬಿಡದೆ ನಾನಿಕ ಬಳನ ರಕುತವ
 ಕುಡಿದು ನಾಲಗೆ ಸೊಗಸೆ ಸೊಕ್ಕಿದ
 ನೊಡನೊಡನೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಕಲಿ ಭೀಮ || ೭೯

ಘನ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಭೀಮಸೇನಗೆ
 ವಿನುತ ಭುಜಗೇಂದ್ರಂಗೆ ದುಶ್ಯಾ
 ಸನನ ಜೀವಾನಿಳನ ಪಾರಣಿ⁴ ಸಮರಭೂಮಿಯಲಿ |
 ಮುನಿವನಾರಿವನೊಳಗೆ ಕರುಳಿನ
 ಘನ ನಿಶಾಕರಬಿಂಬದುದಯದೊ
 ಳನಿಲಜನ ಮುಖಕುಮುದನಸುನಗೆಯೆನಳು ಪಸರಿಸಿತು || ೮೦

⁴ಉಕ್ಕಿ⁴ದುಡು ಕಡುಗೋಪ ರಕುತದ
⁵ಸೊಕ್ಕಿ⁵ನಲಿ ಸೊಗಡೇಪಿ ಕಂ⁶ಗಳ
 ಲುಕ್ಕಿ⁶ದುಡು ಕಡುಗೆಂಪು ತೊದಳಿನ ಗಜಪು ಘಾಡಿಸಿತು |
⁷ಮಿಕ್ಕ⁷ ರಕುತವ ಮೊಗೆದು ⁸ಬದಿಗಳೊ
 ಳೊಕ್ಕ ಕರುಳ್ಳನಾಯ್ತು ಮೂಲೆಗ
 ಳೊಕ್ಕಿನಲಿ ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ಷಿಂಗಣಗುಣಿದನಾ⁸ ಭೀಮ || ೮೧

ಬಳಿಕ ಪರಿತೋಷದಲಿ ಮಾರುತಿ
 ಲಲನೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿದನು ತ
 ನ್ನೊಲವಿನಾಹವವಾದುದೈತಹುದೆನಲು ಬೇಗದಲಿ |

¹ ನಂದು ಕಲಿ ಭೀಮ (ಕ). ² ಸಂಭವರಕುತಜಲವೆನಗಿಂದನಾ ಭೀಮ:
 (ಕ.ನ.ಪ). ³ ಡ (ಸ). ⁴ ಬಿಕಿ (ಕ). ⁵ ಸೋಕಿ (ಕ). ⁶ ಗಳೊಳೊಕಿ (ಕ).
⁷ ನೂಕಿ (ಕ). ⁸ ಕರುಳನು ತೋಕಿ ಮೂಳೆಗಳೊಕ್ಕಿನಲಿ ಕೈನೂಕಿ ಷಿಂಗಣ
 ಗುಣಿದು ಭೀಕರನಾದನಾ (ಕ).

ನಳಿನಮುಖಿ ನಲವೇಳು ಮೇಳದ
ಕೆಳದಿಯರು ಕೈಗೊಡಲು ನೇವುರ
ದೇಳಮೊಳಗು ಮೋಹಿಸಲು ಮಾನಿನಿ ಬಂದಳಾಯೆಡೆಗೆ || ೭೪

ಮನಸಿಜನ ಮದದಾನೆ ¹ಮೊಗನಿ¹ದ
ಳನುವರಕೆ ಮರು ಮಾಯೆ ಮೆಚ್ಚಿನ
ಮನದ ಕಡುಹಿನ ಖಾತಿಯೆಂತುಚೊ ಕೌರವನ ಮೇಲೆ |
ಎನಲು ದಿವಿಜರು ಝಣಝಣಾಯಿತ
ನಿನದದುರವಣಿ ²ಮಿಗಲು ಘನನಂ
ಜನಿತ ಪದತಳ ಚಲನಕೃತಿಯಿಂದೈ²ದಿದಳು ರಣವ || ೭೫

ಅರರೆ ಭೀಮನ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಬರವೊ ಕೌರವನೃಪನ ಮರಣಾಂ
³ಕುರವ ಸೂಚಿಸುವಾತುರಶ್ರೀಸತಿಯ³ ಸಂಭ್ರಮವೊ |
ಅರಿಭಟರಿಗಬ್ಬುತವೆನಲು ಭೀ
ಕರರು ದುರ್ಧರವೆಂದೆನಲು ಪಂ
ಕರುಹಮುಖಿ ನಡೆತಂದಳಾ ⁴ಪವಮಾನಜನಹೊರೆಗೆ⁴ || ೭೬

ಬರುತ ಕಂಡಳು ಭೀಮಸೇನನ
ಧುರಪರಾಕ್ರಮವಹ್ನಿ ಭುಗಿಲೆಂ
ದರಿಭಯಂಕರರೌದ್ರರೂಪಿನೊಳರಲು ಬರಲಂಜಿ |
ತಿರುಗೆ ಕಂಡನು ಪವನಸುತ ಪಂ
ಕರುಹಮುಖಿಯನು ಕರೆದು ನಿನ್ನೆಯ
ಭರದ ಬಯಕೆಯಿದಾಯ್ತೆ ದಿಟ ನೋಡೆಂದು ತೋಱುನಿದ || ೭೭

ಅರಿವನು ನೀ ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಯ
ಕಾರಣಕ ಖಳರೊಳಗಿದಾವನು
ವೀರ ದುಶ್ಯಾಸನ ಕಣಾ ⁵ಅಂತಾದಡಾಯ್ತೆನುತ⁵ |
ನಾರಿದಳು ಸರಸಿಜವದನೆ ಭ
ರ್ತಾನನು ನನುನಗುತ ಚರಣದ
ಚಾರು ನೇವುರವುಲಿಯಲೊದೆದಳು ಖಳನ ಮಸ್ತಕವ || ೭೮

¹ ಮೋಹಿ (ಕ). ² ಮೇಲೆ ಕರನಂಜನಿತಕರಕಮಳದ ಚಮತ್ಕೃತಿಯು (ಕ). ³ ಕುರವಿವರ್ಧನವಾತುರ ಶ್ರೀಸತಿಯ (ಕ.), ತರವ ಸೂಚಿಸುವಾದಿಶಕ್ತಿಯ ಗತಿಯ (ಪ.), ಕುರವ ಸೂಚಿಸುವಪಜಯಸ್ತಿಸತಿಯ (ಬ.ನ). ⁴ ಪವನಜನನಮ್ಮುಖಕೆ (ಟ.ದ). ⁵ ಅಂತಾದಡಹುದೆನುತ (ಕ.), ನೋಡೆನಲು ಹರುಷದಲಿ (ಗ.ಟ.ದ.ನ.ಬ).

ನುಡಿವುದರಿಂದೇ ನುಡಿದ ಭಾಷೆಯ
 ಕಡೆತನಕ ಪೂರೈಸಿ ಮಾಡುವ
 ಕಡುಗಲಗಳಾರುಂಟು ಜಗದೊಳು ನಿನ್ನ ಹೋಲುವರು |
 *ಮೃಡಪರಾಕ್ರಮಿ ನನ್ನಹೋಲುವ
 ಮಡದಿಯರು ನಿನ್ನಂದದೊಡೆಯರ
 ಪಡೆವುದೇ ಪರಮೈಕನೌಖ್ಯವೆಂದಳೆಂದುಮುಖ* ||

† ೭೯

ತರುಣ ಕುಳ್ಳಿರು ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಯ
 ಕರುಳ ಮುಡಿ ¹ಬಾ ನಿನ್ನ ಖಾತಿಯ
 ಪರಿಹರಿಸುವೆನು ಬಳನ ರುಧಿರ²ನ್ನಾನಕೆಳನುವರ |
 ಸರಸಿಜಾನನೆ ಕೊಣ್ಣೆನುತ ಬಳ
 ನುರವನಿಬ್ಬಗಿವಾಡಿ ಕುಡಿತೆಯ
 ಲರುಣಜಲವನು ಮೊಗೆದು ಮಾನಿನಿಗಿತ್ತನಾ ಭೀಮ ||

೮೦

ಶೋಣಿತಾಂಬುವಿನಿಂದ ತರುಣಿಯ
 ವೇಣಿಯನು ನಾದಿದನು ದಂತ
 ಶ್ರೇಣಿಯಲಿ ಬಾಚಿದನು ಬೈತಲೆದೆಗೆದು ಚೆಲುವಿನಲಿ |
 ರಾಣಿ ಹುನಿಯದೆ ಹೇಳು ಹೇಳಿ
 ನ್ನಾಣಿ ಸೊಗಸೇ ಬಳನ ದಂತ
 ಶ್ರೇಣಿ ²ತವೆ ಪಾವನವೆ²ಯೆಂದನು ಪವನಕುತ ನಗುತ ||

೮೧

ಮುಡಿಗೆ ಹಾಯ್ದವನುದರ ರಕ್ತವ
³ತೊಡೆದು³ ಕಬರಿಯ ಕ⁴ಟ್ಟಿ⁴ ಕಟ್ಟುವೆ
 ನುಡಿಗೈಯಳಿದನ ಚರ್ಮವನು ನೀನುಡಿಸಲುಟ್ಟಪೆನು ||
 ಎಡೆಯಲೊಯ್ಯಾರದಲಿ ಕಟ್ಟೆನು
 ಮುಡಿಯ ಮಡಿಯುಡೆನೆಂಬ ⁵ತೇಜದ⁵
 ನುಡಿದ ನುಡಿ ಸಲೆ ಸಂದುದೇ ತನ್ನಾಣಿ ಹೇಳೆಂದ ||

೮೨

* ಕಡುಬಳಲದೆನ್ನಾಸರಡಗಿತು

ಪೊಡವಿ ಕೈನಾರಿತು ವ್ಯಕ್ತೋದರ

ಪಡೆದೆಂತಿಸಂತೋಷವನು ಕೇಳೆಂದಳೆಂದುಮುಖ || (ಪ).

† ಈ ಪದ್ಯ (ಕ.) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ. ¹ ವರೆ ಧುರದ ಖಾತಿಯ
 ಧರದುರದ ವಿರಕ್ತವಾರಿಯ (ಕ). ² ಯಹೆ ಬಾಚಣಿಗೆ (ಕ.ದ), ಮಯಬಾಚ
 ಣಿಗೆ (ಘ.ಪ). ³ ಕುಡಿದು (ಕ). ⁴ ಟ್ಟ (ಕ.ನ.ಪ.ಬ). ⁵ ಭಾಷೆಯ (ಟ.ದ.ನ).

ಖಳನ ತೆಳುದೊಗಲುಗಿದು ವಾಸ
 ಚ್ಚಲವ ಸಲಿಸಿದನವನ ಜಠರದೊ
 ಳೊಳಗರುಳನುಗಿದಬುಜವದನೆಯ ಮುಡಿಗೆ ಮುಡಿಸಿದನು |
 *ತಳುಕಿದನು ಖಳನುರದ ರಕ್ತದ
 ತಿಳಕವನು ರಚಿಸಿದನು ಹರುಷದೊ
 ಳುಲಿದು ಕೀಚಕವೈರಿ ನೋಡಿದನೊಲಿದು ನಿಜನತಿಯ ||* ೮೩

ಪನರಿಸಿದ ಪರಿವಾರಶರಧಿಯ
 ಮನಕ ಮನುಳಿತು ತೊಡೆಯಲಡಗಡೆ
 ದನುಹೃದನ ದರುಶನದೊಳಗೆ ಮನಗಿದವು ಮುಡುಹುಗಳು |
 ಶಶಿವದನೆಯುತ್ಸಾಹವತಿ ¹ಧಾ
 ಳಿಸಿತು ¹ ಭೀಮನ ಹರುಷಜಲನಿಧಿ
 ವಿನಟವರಿದುದು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪಾಲ || ೮೪

ಎಡದ ತೊಡೆಯಲಿ ಮಡದಿ ಬಲುವಗೆ
 ಯೊಡಲು ಬಲವಂಕದಲಿ ನೆಗಿಡಿದ
 ಕುಡಿವೆರಳ ನಿಡುಗರುಳ ಮಾಲೆಯ ರೌದ್ರ ರಚನೆಯಲಿ |
 ಕಡುಮನದ ಖತಿಗಾಟ ಭೀಮನ
 ಕಡುಹು ಹೋಲುವೆಯಾಯ್ತು ಕಂಭದೊ
 ಳೊಡೆದು ಮೂಡಿದ ಮೃಗದ ಮೊಗದ ಮಹಾಸುರಾಂತಕನ || ೮೫

ಕೆಲದ ತಲೆಯದ್ವಿಗಳ ² ಮೂಳೆಯ
 ಹೊಳೆವ ಸಾಲಿನ ಸುಂಟಗೆಯ ³ತೊಂ
 ಗಲಿನ ತೋರಣದೊ ³ಲಟ್ಟೆಯ ಕರುಳ ಮಾಲೆಗಳ |
⁴ತಿಳಿದ ರಕುತದ ಕೊಳನ ಘನ ಕೊಳು
 ಗುಳದ ತೋಪಿನ ನಡುವೆ ಮಾರುತಿ
 ಲಲನೆನಹಿತಾಡಿದನು ಶೋಣಿತವಾರಿಯೊಳುಳಿಯ ⁴ || ೮೬

* ತಳುಕು ರಕುತವ ಕಳೆದು ರುಧಿರಾ | ವಳಿಯಲಟ್ಟನು ಬೊಟ್ಟನಂಗನೆ |
 ಯಳಕವನು ತುಡಿವರಳೊರಸುತ ನುಡಿದನಾಭೀಮ (ಕ).

¹ ರಾಣಸಿದ (ಕ). ² ಯಂಟುಜದ (ಪ.ದ.ನ.), ಯಟ್ಟಿಗಳ (ಗ).

³ ತೋರಣದೊಳೊಡಗುಳೊ (ಕ). ⁴ ತಿಳಿದ ರಕುತದ ಕೊಳನ ಘನ | ತೋಳುಗಳ
 ತೋಪಿನ ನಡುವೆ ಮಾರುತಿ | ಲಲನೆ ನಹಿತಾಡಿದನು ಶೋಣಿತ ವಾರಿ ಕೇಳಿಗಳ (ಕ),
 ತಳಿತ ರಕುತದ ತೋಳ ಘನ ಕೊಳು | ಗುಳದ ತೋಪಿನ ನಡುವೆ . . . . (ಪ.ಬ.)

ಕೊಳುಗುಳದ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಗಾಯಿತು
 ಚಲನಸುತನಲಿ ಮದುವೆಯೆನೆ ಮಂ
 ಗಳಮುಹೂರ್ತ¹ಕದೊಳಗೆ² ಮುಳುಗಿದ ಘಳಿಗೆವಟ್ಟಲೆನೆ |
 ತಲೆಕಪಾಲದ ಸಾಲಶೋಣಿತ
 ಜಲದಲಂದೊಪ್ಪಿದವು ²ರಣದೊಳು
 ಕಳದೊಳದ್ಭುತ ರಚನೆ ಮಿಗೆ³ ನೌರಂಭ ರಂಜಿಸಿತು || ೮೭

ಉಡಿದು ಕೆಡೆದ ಸಿತಾತಪತ್ರದ
 ನಡುವೆ ಹರಿಸಾಲಿನ ಕಪಾಲದ
 ಗಡಣವಿರೆ ಚೆಲುವಾಯ್ತು ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪಾಲ |
 ಅಡಗನಂತಕ³ಗಲ ತಂ³ದುಣ
 ಬಡಿಸಲಕ್ಕಿದ ತಳಿಗೆಯೊಳು ಸಂ
 ಗಡಿಸಿದವು ಕೆಲವಟ್ಟಲೆನೆ ರಂಜಿಸಿತು ರಣಭೂಮಿ || ೮೮

ಸರಳ ತುದಿಹಿಳು⁴ನಲಿ ಸಬಳದ
 ಸುರಗಿಗಳ ಸೂನಗಿಯ ಬಂಡಿಯ
 ಶರಗಳಲಿ ನಿಲುಕಿದ್ ಸುಭಟರ ಕಡಿಕು ಮೆಹದಿರಲು |
 ಅರರೆ ಜವನಂಗಡಿಯೊಳಕ್ಕಿದ
 ತರತರದೊಳಿಹ ಪಸರವೆನೆ ನಿಂ
 ಗರಿಸಿತ್ಯೆ ರಣಭೂಮಿ ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪಾಲ || ೮೯

ನಿಡಿದ ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳು ಜವನಂ
 ಗಡಿಯ ನೀಲದ ಹಸರದಂತಿರ
 ಲಡಗು ಮೆಹದುದು ಸೂನೆಗಾಱರ ಹಸರದಂದದಲಿ |
 ಹೊಡೆಗೆಡೆದ ಗಜದಟ್ಟಿ ರಕುತದ
 ಕಡಲೊ⁴ಳದ್ದವು ಬೀತರಸುಗಳ
 ಪಡಗು ಜವಲೋಕಕ್ಕೆ ಜಂಗುಳಿಸಿದು¹ವೆಂಬಂತೆ || ೯೦

ಏನ ಹೇಳುವೆನರಸ ಕೌರವ
 ಸೇನೆ ಗರಹೊಡೆದಂತೆ ಬಹಳಾಂ
 ಭೋನಿಧಿಯೊಳದ್ದಂತೆ ಬೆಗಡಿನ ಸೊಗಡ ಸಜಿಹಿದಿದು |

¹ ದೊಳಂದು (ಕ). ² ಬಾಣದ ತಲೆ ಶಯನದಲಿ ಮೆಹವ ರಣಸಂ
 (ಘ.ಟ.ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ). ³ ನಗಲನಂ (ಗ.ಟ.ತ.ದ.ಪ.ಬ). ⁴ ಇನ್ನದವು ದನುಜ
 ಲೋಕದ ಹಡಗು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಳವಳಿದ (ಕ).

ಮೋನದಲಿ ಮನಮುಳುಗಿ ಯೋಗ
ಧ್ಯಾನಪರರಾದಂತೆ ಚಿತ್ತ
ಗ್ಲಾನಿಗಳಲೆಲೆಮಿಡುಕದಿದ್ದುದು ನಿನ್ನ ಪರಿವಾರ ||* ೬೦

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕದುಕಿಟ್ಟಿದು ರಕ್ತವ
ಕುಡಿತೆಯಲಿ ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ಬೆರಳಲಿ
ಮಿಡಿದು ಕದನಸ್ಥಾನದೇವತೆಯರಿಗೆ ಕೈಗೊಳಿಸಿ |
ಕುಡಿದು ಮಿಕ್ಕುದನವಳ ಭೂತಕೆ
ಬಡಿಸಿ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟಿದಾಳು ಚಪ್ಪಿಟ್ಟಿ
ಮೊಡನೊಡನೆ ನೊರೆನೆತ್ತರೋಕುಳಿಯಾಡಿದನು ಭೀಮ ||* ೬೧

†ಬಂದ ತೊಪ್ಪಿಗಳ ಕುಡಿದೆನತಿ ಧಗೆ
ಯಿಂದ ಸಕಲ ಸರೋರುಹಾಂಬುವ
ನೊಂದೆ ಶ್ವಾಸದಲಿಂಟಿದನು 'ಶಂಕನದು' ಕೋಪಾಗ್ನಿ |
ಇಂದು ದುಶ್ಶಾಸನನ ಶೋಣಿತ
ಮೊಂದು ಕುಡಿತೆಯಲಾ ಮಹಾಶಿಖ
ನಂದಿತೇನಿದು ಚಿತ್ರವಲ್ಲಾ ನೂತ ಹೇಳಿಂದ || ೬೨

ಇವನ ನೆತ್ತರ ಕುಡಿವ ರಿಪುಕೌ
ರವರ ನೂರ್ವರ ಕಡಿವ ಭಾಷೆಗೆ
ಳೆವಗೆ ಪೂರಾಯವು ಸುಯೋಧನ ಹರಣವೊಂದುಳಿಯೆ |
ಅವನಿ ಜಳ ಶಿಖ ಪವನ ಪುಷ್ಕರ
ದಿವಿಜ ದನುಜೋರಗ ಮುಖಾಖಳ
ಭುವನಜನ ನೀವ್ ಕೇಳಿಯೊಂದನು ಭೀಮ ಮೊಗನೆಗಿಹಿ || ೬೩

ಮಡದಿಯನು ಕಳುಹಿದನು ಕೆಳದಿಯ
ರೊಡನೆ ನಡೆತರೆ ನಾಕು ಕಡೆಯಲಿ
ಹಿಡಿದ ಜವನಿಕೆಗಳಲಿ ಜಲರುಹವದನೆ ಗಮಿಸಿದಳು |

* ಈ ಪದ್ಯಗಳು (ಘ.ಟ.ತ.ದ.ನ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಲ್ಲ. † ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಿನ
ನಾಲ್ಕು ಪದ್ಯಗಳ ಕ್ರಮವು (ತ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ¹ ನಂದಿನದು
(ಟ.ದ.ಪ).

ತುಡುಕಿ ¹ವಾಮಾಂಘ್ರಿಯಲಿ ಹಗೆಯನು
ಮಡದಲೊಡೆದನು ಬಳಿಕ ಕೌರವ
ಪಡೆಯ ಪವನಜ ಕೊಟ್ಟ ನಂತಕಪುರವನಾಂತರಕೆ¹ ||

೯೫

ಅರಿಯ ಹೆಣನನು ಹಾಯ್ದು ನೊರೆ ನೆ
ತ ರಲಿ ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟನು ವರೂಢದ
ಹೊರಗೆ ಬಂದನು ಕಳಶಜಲದಲಿ ²ತೊಳೆದು ಕರಪದವ² |
³ಪರಿಹೃತಶ್ರಮನಾಗಿ³ ವರ ಕ
ಪುರದ ಕನು ರಿಗಂಧಲೇಪವ
ನೊರಸಿ ಹೊಸಮಡಿವರ್ಗದಲಿ ರಂಜಿಸಿದನಾ ಭೀಮ ||

೯೬

ವೀಳಿಯವ ಕೊಂಡನು ವರೂಢದ
ಮೇಲು⁴ವಲಗೆಯ⁴ ಗದ್ದುಗೆಗೆ ರಿಪು
ಕಾಲಭೈರವನಡಹಿದನು ತುಡುಕಿದನು ನಿಜಧನುವ |
ಕಾಳಿಗೆಕೆ ಕಡೆಹಾರವೇ ತೆಗೆ
ಯಾಳನಾಗಲಿ ಬಂದು ಕುರುಭೂ
ಪಾಲ ಬೀಳಲಿ ಧರ್ಮರಾಯನ ಚರಣಕಮಲದಲಿ ||

೯೭

ಎನುತ ಬಿಟ್ಟನು ರಥವ ದುರಿಯೋ
ಧನನ ಮೋಹರಕಾಗಿ ಬಂಡಿಯ
ಬಿನುಗುಗಳು ಕೈದೋಹಿರೈ ಪುನ್ನಾಮನಾರಿಯರು |
ಅನುಜರಾವೆಡೆ ಕರನು ಕೌರವ
ಜನಪ ಕರ್ಣಾದಿಗಳ ಬಿಂಕವ
ನೆನಗೆ ತೋಹಿಯಾನುತ ಮೊಳಗಿದನರಸನಿದಿರಿನಲಿ ||

೯೮

ನಿಯತ ಜಯಲುಬ್ಧಕನು ರಣಭೂ
ಮಿಯಲಿ ಹರಿಸಲು ಜಯದ ಸಿರಿಯನು
ಭಯವಿಹಿನರು ಬೆಳಗುಗೊಂಡರು ಭೀಮನುರವಣಿಗೆ |
ಹಯದ ವಾಘೆಯನಿಳುಹಿದರು ಮ
ನ್ನೆಯರು ಮನಗುಂದಿದರು ಕುರುತೇ
ನೆಯಲಿ ಕಾಣಿಸಲಾದುದಪಜಯಸಿರಿಯ ಸಂಭ್ರಮವು ||

೯೯

¹ ದನು ಕೋದಂಡವನು ಕೈಗಡಿಯ ಮಾರುತಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಪಡೆಗೆ ನಡೆ
ದನು ಸಕಲದಳ ಕುರುತಂತ್ರ ತಲ್ಲಣಿಸೆ (ಕ). ² ಪದಯುಗವ ತೊಳೆದು (ಟ.ತ.
ದ.ಪ). ³ ಕರವದನ ಶುದ್ಧಿಯಲಿ (ಟ.ತ.ದ ನ.ಪ). ⁴ ಮಲಗಿನ (ತ.ನ).

ಬೆಟ್ಟವಾದವು ಬಿಡುಟ ಕೈದುಗ
 ಲೊಟ್ಟಲಾದವು ¹ಸಿಂಧ ಸೆಳೆರಡ
 ವಿಟ್ಟೆಗಳಲಿ ಮಿಡುಕಲನದಳವಾದುದನಲಂಗೆ¹ |
 ಥಟ್ಟು ಮುಡಿದುದು ಪಟುಭಟರು ಧೃತಿ
 ಗೆಟ್ಟು ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಲಿ ಮಿಗೆ ಸಾ
 ಲಿಟ್ಟು ²ಸರಿದುದು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪಾಲ² || ೧೦೦

ಬಿಡುಟರಮಲಕ್ಕಿತ್ತವನು ಕೂ
 ರನಿಯನೀಡಾಡಿದರು ರಾಯರು
 ಮುನುಡ ತಿರುಹುತ ಮಕುಟವರ್ಧನಕೋಟಿ ³ನಮರದಲಿ³ |
 ಜನವ ಮೂಡಿದರಾಯುಧಂಗಳ
 ಹೆಸರ ವೀರರು ಬಾಹುಬಲಸಾ
 ಪಸರು ಕಂಗೆಟ್ಟೋಡಿದರು ಪವನಜನ ನಮರದಲಿ || ೧೦೧

ಬಲ ಮುರಿದು ಬರುತಿರ್ದುದೈ ಕಡೆ
 ಜಲಧಿಯಲಿ ತೆರೆ ತಿರುಗಿದಂತಿರೆ
⁴ತಲೆಮುಸುಕಿನಲಿ ನೋಟದುವಣಿಕಾಟಿ ನಾಯಕರು⁴ |
 ನೆಲೆದೆಗೆದು ನಮ್ಮವರು ನೃಪನರ
 ನೆಲೆಗೆ ಸೇರದೆ ಸರಿಯೆ ಕಂಡನು
 ನಳಿನಮಿತ್ರನ ಮೊಮ್ಮ ತಡೆದನು ⁵ವೀರವೈಷ್ಣವನ⁵ || ೧೦೨

ಪತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

-----

¹ ಸಿಂಧ:ರದ ಸೆಳೆದಿಟ್ಟೆಡೆಯ ಚಾಮಿಕವು ಅನದಳವಾದುದನಿಬರಿಗೆ (ಕ).
² ಮೆಡಿದುದು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನೀಪಾಲ (ಕ). ³ ಓನ ಜರಿದು (ಬ.ತ.ನ).
⁴ ತಲೆಯ ತಡಹುತಲೋಡಿದರು ಕುರುನೃಪನ ಪರಿವಾರ (ಕ). ⁵ ವೀರ ವೈಷ್ಣವನ (ತ.ಪ.ಬ).

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂತನ || ಚಂಡಬಲ ಪವಮಾನಜನ ಮುಂ
ಕೊಂಡು ವಿರಥನಮಾಡಿ ಕದನೋ
ದ್ಧಂಡ ನರನೊಳು ಕಾದಿ ಮಡಿದನು ವಿರ ವೃಷನೇ ||

ಅವಧರಿನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪ ನಿ
ನ್ನವಗೆ ತಿಳಿದುದು ನೊಕ್ಕು ಚಿತ್ತದ
ಬವಣ ಬೀತುದು ಮನದ¹ಜೊಂಪಿ¹ಳಿದುದು ಭಡಾಳಿನಿದ |
ಡವರಿನಿದ ಡೊಳ್ಳಾಸ ರಣದೇ
ಳುವೆಯ ಬಿಗುಹಡಗಿದವೊಲನಿಬರು
ತವತವಗೆ ನಾಚಿದರು ಕೋಳಾಹಳಕೆ ಪವನಜನ ||

೧

ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದುದು ಕೇಡು ನೃಪನೊಡ
ಹುಟ್ಟಿದನ ಹೊಯ್ದುರುಣಜಲದಲಿ
ಚಟ್ಟಿಡಿದು ರಿಪು ಚಾರಿವರಿದನು ಕಳನ ಚೌಕದಲಿ |
ಇಟ್ಟಣಿಸುವೀ ರಣಮದಾಂಧನ
ತೊಟ್ಟುಳಿಕೆಯನು ಕೀಳ್ಳೆ ರಾಯಘ
ರಟ್ಟನಿಲ್ಲಾ ಎನುತ ತನಿಮನಗಿತು ಭಟಸ್ತೋಮ ||

೨

ದೊರೆಯೊಡನೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿ ಮುರಿದ
ಬ್ಬರಿಗನುಬ್ಬಿದ ಸಮರದಲೆ ನಿ
ಬ್ಬರದ ಬೆಟಗಿನೊಳಿದ್ದರೈ ಬಳಿಕೀ²ಗಲಪುತಿರಲಾ³ |
ಅರಸನನುಜನ ಕುಡಿದನೆತ್ತರ
ಬರಿಸುವೆನು ಮೂಗಿನಲಿ³ಮಾಣಿ³ನು
ತರಿಯ ರಥದುರವಣಿಗೆ ಕರ್ಣನನೂನುವಿದಿರಾದ ||

೩

¹ ಜೊಮ್ಮಿ (ತ.ಪ.ಬ). ² ಮಹಾರಥರು (ಚ.ತ.ದ.ನ.ಬ). ³ ನೋಡೆ
(ಏ.ತ.ದ.ಬ).

ಫಡ ವಿಕಾರವೆ ನೋಡು ನೆತ್ತರು
ಗುಡುಹಿತನವೇ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಮೊಲೆ
ಮುಡಿಯ ಮೂಡಲೆಗರುಹರೇ ಕರ್ಣಾಡಿನಾಯಕರು |
ಕುಡಿದ ರಕುತದ ಜಿಗುಳೆ ನೀ ನಿ
ನೋಡಲ ನಿಗುಚುವೆ ನಿಲ್ಲಿನುತ ಬಲ
ನೆಡನ ಬಿರುದರ ಮೇಳದಲ ತೂಗಿದನು ವೃಷಸೇನ ||

೪

ವೀರ ಮರು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯ ಕು
ಮಾರ ನೂಕಿದನೆನುತಖಳ ಪರಿ
ವಾರ ಕವಿದುದು ಕರಿ ರಥಾಶ್ವಪದಾತಿಯೊಡ್ಡಿನಲಿ |
ಅರು ಪೊಗಳುವರನಿಲನುತನ ನ
ಧಾರತನವನು ಮೇಲೆ ಬೀಳ್ವ ಕ
ರೋರ ಶಸ್ತ್ರವ್ರಜವ ನೂಕಿದನಡ್ಡವರಿಗೆಯಲಿ ||

೫

ಅಕಟ ಮಗವಿನ ಕೂಡೆ ಬಲುನಾ
ಯಕರು ಬಯಸಿದರಳಿವನಿದು ಸೇ
ವಕರ ಪಂಥವಲಾ ವಿರೋಧವೆ ಏನುತ ಮುರಿವೆದ್ದು |
ಲಕುಟಹತನಿರ್ಭಿನ್ನ ಭಾಂಡ
ಪ್ರಕರವೇ ನಿನ್ನಾಳುಕುದುರೆಯೊ
ಸಕಲಸುಭಟರನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದನೊಂದು ನಿಮಿಷದಲಿ ||

೬

ನುಗ್ಗ ಬಡಿದಂಜಿನಿದ ಗೆಲವಿನ
ಸುಗ್ಗಿ ಗಿವೆ ಮಳೆಗಾಲವೆನುತ ನಿ
ರಗ್ಗಗಳಿತ ಭುಜಶೌರ್ಯ ಸುರಿದನು ಸರಳ ಸರಿವಳಿಯು |
ಬಗ್ಗ ಕವಿವಂಜುಗಳ ಗಜುಗಳ
ಲಗ್ಗ ಗರಿನಾಯಕರ ಕಿವಿಗಳು
ನೆಗ್ಗ ದವು ಮುಗ್ಗಿ ದವು ಮನ ಮಾರಂಕದತಿರಥರ ||

೭

ಬಲುಹು ಮಗವಿನ ಶೌರ್ಯವೀನ
ಗ್ಗಲೆಯನೈ ಶಿವಯೆನುತ ಚಿತ್ತದೊ
ಳಳುಕಿ ಹೂಡಿದನಂಬನವಧಾನದಲಿ ಬಿಡೆಯಲುಿದು |
ಹಿಳುಕುಹಿಳುಕುಗಳೊರಸೊರನು ಮುಂ
ಕೊಳಿಸೆ ಹಿಂದಣನಂಬನಂಬು
ಚ್ಚಳಿಸಲಿಚ್ಚನು ಭೀಮ ರವಿನೊಡನನ ನಂದನನ ||

೮

ಕೆಣಕಿದುರಿಯಂದದಲಿ ದಂಡೆಯೊ
 ಳಣಿದ ಕಾಳೋರಗನವೊಲು ಚ
 ಡ್ಡಣೆಯ ಚಪಳಕ್ಕೋಧಶಿಖಿ ಮೋಹಿದುದು ಮೋಹಿಯಲಿ |
 ಕಣಿಗಳೋ ಕಲ್ಪಾಂತವಪ್ಪಿಯ
¹ಡೊ¹ಣಿಗಳೋ ಹಾಳಾಹಳದ ಡಾ
 ವಣಿಗಳೋ ನಾವಳಿಯವೆಚ್ಚನು ವೀರ ವೃಷನೇನ || ೯

ಫಲಿತ ಶಾಳೀವನವ ಮುತ್ತಿದ
 ಗಿಳಿಗಳೋ ತಾವರೆಯ ತೆಕ್ಕೆಯೊ
 ಳಿದ ಮಳಿದುಂಬಿಗಳೊ ವೃಷನೇನನ ಶರಾವಳಿಯೊ |
 ಹಿಳುಕು ²ಹೇ²ಪುದವಾತನಶ್ವಾ
 ವಳಿಯಲಾತನ ನೂತನೊಡಲಿ
 ಹಲವು ಮಾತೇನಾತನಂಗೋಪಾಂಗ ನಿಕರದಲಿ || ೧೦

ಕೂಡೆ ಹಾಹಾಧ್ವನಿಯ ರವವ
 ಳ್ಲಾಡಿಸಿತು ಪರಬಲವನೀತನ
 ತೋಡು ಬೀಡಿನ ಸಂಚ ನೆಳೆದುದು ಹಗೆಯ ನಾಹನವ |
 ಓಡಲಳಿಯದೆ ಭೀಮನಂಬಿನ
 ರೂಢಿ ನಿಗುಚದೆ ಕಾದುವರೆ ಜಯ
 ಜೋಡಿಸದೆ ³ಜೋ³ವಳಿನ ಜವಗುಂದಿದನು ಕಲಿ ಭೀಮ || ೧೧

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಭೀಮನ
 ತರಹರವನಳಿದಾಚೆಯಲಿ ಸಂ
 ವರಿಸಿಕೊಂಡನು ನಕುಳ ಬಿಟ್ಟನು ನೂರಿಯಲಿ ರಥವ |
 ತರುವಲಿಯೆ ನೀನಿದಿರಹುದೆ ಫಡ
 ಸರಿಸವೇ ಭೀಮಂಗೆ ನೀನೆನು
 ತರಿಭಟನ ಕೆಣಕಿದನು ಕೆದಕಿದನನ್ನಂತತಿಯ || ೧೨

ಅರಿವರು ನಕುಲಾಂಕರೇ ಜು
 ಜ್ಞಾರರೇ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನಾಡಿ ದು
 ಹಾರದಲಿ ನೆಹಿಯೋದನಾತನ ಹರಿಬವೇ ನಿಮಗೆ |

ತೀರದೇ ನಿಮ್ಮಲ ವೃಥಾಹಂ
ಕಾರವೇಕಿದು ಪಾರ್ಥನೆಂಬನ
ತೋಜಿರೇ ನೀ ಸಾರನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಡಿದ || ೧೩

ಮಗವು ನಿನ್ನೊಡನೇನು ಸರಿಯೋ
ಮಿಗಿಲೊ ಶರವಿವ ಹೇಳೆನುತ ಕೈ
ಮಗುಚಿದನು ಹೊದೆಯೆಂಬನೀತನಮೇಲೆ ನಿಮಿಷದಲಿ |
ಮುಗಿಲ ಹರಿಗೆಗೆ ಮಾರುತನ ಬಂ
ದಿಗೆಯ ಹೊಯ್ಲೆನೆ ನಕುಳನೆಚ್ಚಂ
ಬುಗಳು ಕಿಡಿಸೊಸಿದವು ಕಂಡನು ರಥದ ಬಳಸಿನಲಿ || ೧೪

ಮರಳಿ ನಕುಲನನೆಚ್ಚನಾತನ
ತುರಗವನು ಮುಱಿಯೆಚ್ಚನಾತನ
ವರ ರಥವ ಸಾರಥಿಯನಾತನ ಚೆಕ್ಕೆಯವ ಧನುವ |
ಉರುಳೆಗಡಿದನು ಮತ್ತೆ ಜೋಡಿಸಿ
ಪರಿತರಲು ಮುಱಿಯೆಚ್ಚು ಪುನರಪಿ
ಹುರುಳುಗಡಿಸಿದನಪಿಸಿ 'ಹರಿ'ದನು ಮತ್ತೆ ಪವನಜನ || ೧೫

ನಕುಲ ಮುಱಿದನು ಭೀಮ ನಿಲು ಕಾ
ಮೂಕವ ಹಿಡಿ ಬಿಡು ಸರಳನಳುಕುವ
ಡಕಟ ಕೊಲ್ಲಿನು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ ಕರಸು ಫಲುಗುಣನ |
ವಿಕಳರುಳದಿರಲಾಗದೀ ಸಾ
ಯಕದ ಸೃಷ್ಟಿವಿರಿಂಚ ಸುಭಟ
ಪ್ರಕರದೊಳು ತಾನೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನು ವೃಕೋದರನ || ೧೬

ಮುಱಿದು ನಕುಲನ ಭೀಮಸೇನನ
ನಪಿಸಿ ಹಿಡಿದನು ಒವರವನು ಭಟ
ನುಱುಬೆ ಬಲುಹೋ ದಿಟ್ಟನಿವ ಕೌರವರ ಧಟ್ಟಿನಲಿ |
ತೆಪ್ಪುಗೊಡದಿರಿ ನೂಕುನೂಕೆನು
ತುಱುಬಿದನು ಸಹದೇವನೀತನ
ತಪುಬಿ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಮುಸುಕಿದನಂಬಿನಲಿ ರಥವ || ೧೭

¹ ಹಿಡಿ (ಟ.ತ.ದ.ನ.ಬ). ² ನಱುಯೆನೆನುತೆ (ಟ.ತ.ದ.).

ಮೊದಲ ಬಲುಹನು ಕಂಡೆನ್ನೀ
 ತುದಿವರನ ತನಿಗಿಚ್ಛು ನಮ್ಮನು
 ಬೆದಲುಸುವುದೋ ಶಿವಶಿವಾ ತಪ್ಪೇನು ತಪ್ಪೇನು |
 ಸದೆಗರಿವದಿರ ಗೆಲುವುದಾವಂ
 ಗದಲಿ ಬಹುದೋ ಎನುತ ಪರಿಹಾ
 ಸದಲಿ ರಿಪುಭಟನಂಬುಗಳ ಕೆದಕಿದನು ಕಣಿಗಳಲಿ ||

೧೮

ಆತನೊಡನೆಯೆ ತೇರು ತುರಗ
 ವ್ರಾತವನು ಹುಡಿಮಾಡಿ ರಥಹಯ
 ಸೂತ ಧನು ಶಸ್ತ್ರಾಘ ಕವಚ ಧ್ವಜ ಪತಾಕೆಗಳ |
 ಘಾತಿಸಿದನೈದಂಬಿನಲಿ ಮಗು
 ಳಾತನುರವನು ತೋಡಿ ತೊಲಗಿಸಿ
 ವಾತಜನನಟಿಸಿದನು ಮೂದಲಿಸಿದನು ಸರಳಿನಲಿ ||

೧೯

ಶಿವಶಿವಾ ಸಹದೇವ ನಕುಲರ
 ಬವರ ಮುಖಿದುದು ಬಿಡದೆ ಬಳಿಯಲಿ
 ಪವನಜನ ತುಡುಕಿದನು ನೂಕಲಿ ಸರ್ವದಳವೆನುತ |
 ತವತವಗೆ ಸುತಸೋಮಕಾದಿಗ
 ಳವಗಡಿಸಿದರು ಮತ್ಸ್ಯಕೈಕೆಯ
 ನಿವಹ ಸಾತ್ಯಕಿ ಚೇಕಿತಾನರು ಕವಿದರುರವಣಿಸಿ ||

೨೦

ಎಲೆಲೆ ಪಾಂಡವಸರ್ವದಳವಿ
 ಟ್ಕಳಿಸಿತೋ ಸುಕುಮಾರನೊಬ್ಬನೆ
 ನಿಲುಪುದರಿದೋ ನೂಕೆನುತ ಕುರುಸೇನೆ ಸಂವರಿಸೆ |
 ಉಲುಕದಿರಿ ಭಾರಣಿಯ ಭಟರ
 ಗ್ಗಳೆಯರೆನ್ನೀ ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆ
 ಯಳವನ್ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಾಕೆನುತ ತಟುಬಿದನು ಪರಬಲವ ||

೨೧

ತೇರನೆಚ್ಚನು ಕುದುರೆಕಾಠರ
 ದೂರದಲಿ ಖಂಡಿಸಿದನೊಗ್ಗಿನ
 ವಾರಣಾಘವ ನೀಳಿದನು ಹೂಳಿದನು ರಕುತದಲಿ |
 ಆರು ಬಲ್ಲರು ಪಯದಳವನಾ
 ವೀರ ಸುತಸೋಮಾದಿ ನಿಖಳ ಕು
 ಮಾರರಂಘವಣಿಗಳ ಸೆಳೆದುದು ಭೀತಿರಸಜಲಧಿ ||

೨೨

ಉಗುಳುಗುಳು ದುಶ್ಮಾಸನನ ನೀ
 ನುಗುಳು ಮಗುಳಿನ್ನಾರ ಬಸುಟನು
 ಹೊಗುವೆ ಮೊಲೆಮುಡಿಯಾರಿಗಿವು ಫಡ ನಿಲ್ಲ ನಿಲ್ಲೆನುತ |
 ಹೊಗರೊಗುವ ಹೊಸಮಸೆಯ ಬಾಯ್ತಾ
 ರೆಗಳ ಬಂಬಲುಗಿಡಿಯ ಬಾಣಾ
 ಳಿಗಳಲ್ಲಿತನ ಹೊಳಿದನು ಕಾಣೆನು ವೈಕೋದರನ ||*

೨೩

ಕಳವಳಿಸಿತರಿನೇನೆ ಬೊಬ್ಬೆಯೊ
 ಳುಲಿದುದೀ ನಮ್ಮವರು ಕಂಡನು
 ಬಳಕ ಮುರರಿಪು ತೋಪುದನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಪವನಜನ |
 ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಭೀಮಲಯ ನಿ
 ಮ್ಮಳಿವು ನಿಮ್ಮ ಪರೋಕ್ಷದಲಿ ನಾ
 ವುಳಿವರಲ್ಲ ಹವಣ ಕಂಡವು ಕರ್ಣತನಯನಲಿ ||

೨೪

ಈನು ಘನವೇ ಕೃಷ್ಣ ಮಗವಿವ
 ನೈಸಲವನೆಂದಿದ್ದೆನಾದರೆ
 ಹಾಯ್ಸ್ ರಥವನು ಭೀಮಸೇನನ ರಥದ ಮುಂಗುಡಿಗೆ |
 ವಾಸಿಯೇಕಿವನಲಿ ವಚೋವಿ
 ನ್ಯಾಸದಿಂ ರಥ ಮುಂಚಿತಹಿತನ
 ಘಾಸಿಯಿಂದನಿಲಜನನುಗಿದನು ಬಗಿದು ರಿಪುತರವ ||

೨೫

ಎನುಗೆ¹ಚಿಲುವನು ಹಾಲುಗಲ್ಲದ
 ಹಸುಳೆಯಂಗವಿದ್ದಲ್ಲ ತುಂಬಿಯ
 ದೆಸೆಗೆ ಕೆಂದಾವರೆಯ ಬನವೇ ವನದವಾನಳನು |

* ಈ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಗ.ತ.ಪ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾ
 ಗಿದೆ :—

ಅಂಬಿನಂಬಧಿ ಜರಿದುದೋ ಮೇ
 ಣಂಬುಗಳನಂಬರವೆ ಕಾರಿತೊ
 ಅಂಬುರುಹಥವನಂಬುಗಳನೇ ಸೃಜಿಸಿದನೊ ಮೇಣು |
 ಅಂಬುಗಳಿಗಂಬರದೊಳಿಂಬಿ
 ಲ್ಲೆಂಬವೋಲಂಬಂಬನೀಡಿಲು
 ದಂಬುಹಾಯ್ದ ರಣಾಂಬುಗಳ ಚುಂಬಿನಲು ಹೊಂಪಿಸಿದ ||

¹ ಗೆ (ಕ).

ಉಸುರದೀ ಜಯದೊಪ್ಪದಲಿ ಜಾ
 ಳಿಸುವರೊಳ್ಳಿತು ತೊಲಗನುತ ನಿ
 ಪ್ಪಸರದಲಿ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನರ್ಜುನನಿನಸುತನಸುತನ || ೨೬

ಚಾರುಪೌರುಷ ಸಮರವಿಹ್ವಳ
 ತಾರಕರು ನೀವ್ ನಮ್ಮದಿದು ಕೌ
 ಮಾರದೆನೆ ತಾಮಸವಲೇ ನಿಮಗಾನು ಸಮಬಳನೆ |
 ಕೂರಲಗು ತೊಲೆಗೊಲಿನಲಿ ನಿ
 ಮ್ಮಾರುಭಟೆಯನು ನಮ್ಮ ಬಾಹುವಿ
 ಕಾರಬಲವನು ತೂಗಿಯೆನುತೆಚ್ಚನು ಧನಂಜಯನ || ೨೭

ಮುರಮಥನ ಚಿತ್ತೈಸಿದೈ¹ತರು
 ವರಿಯ¹ ಸಾಭಿಪ್ರಾಯವಾಕ್ಯ
 ಸ್ಫುರಣವನು ಸಭ್ಯಾಂಗಭಾಷಿತಭಾವನಿಷ್ಕುರವ |
 ಪರಿಹೃತಿಯೆ ಕರ್ತವ್ಯವೆನುತು
 ಚ್ಚರಿಸಿದನು ಮೌರ್ವಿನಿನಾದ
 ಸ್ಫುರಿತವಿಮಳಪ್ರಣವಮುಖಶರ ಸೂಕ್ತಸಂತತಿಯ || ೨೮

ಅದು ಬಳಿಕ ಲೋಕಾಯತಾಂಗ
 ಚ್ಚದನ ಪರನಾರಾಚ್ಛನಿರ್ಮಾ
 ಣದಲಿ ಭಂಗಿತವಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥನ ಬಾಣದೊಡ್ಡವಣಿ |
 ಬಿದಿರ ಮೊಳೆಯಲಿ ಹರಿವುದೇ ಬೆ
 ಟ್ತದಲಿ ಹರಿಯದ ವಸ್ತು ಹರನಿಂ
 ದೊದಗಿದಂಬಿನ ಹವಣ ತೋಪಿಂದೆಚ್ಚನರ್ಜುನನ || ೨೯

ದನುಜರಿಪು ಹುನಿಯಲ್ಲ ನಮ್ಮೊ
 ಡ್ಡಿನಲಿ³ ಭಟನಭಿಮನ್ಯು ಪರರೊ
 ಡ್ಡಿನಲಿ ಭಟನಿವನಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಕುಮಾರವರ್ಗದಲಿ |
 ತನಗೆ ದೇವತ್ರಿತಯವಲ್ಲದೆ
 ದನುಜ ದಿವಿಜಾದಿ ತ್ರಿಲೋ⁴ಕದ⁴
 ಜನವಿದಿರೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಿತು ಮಗವಿನ ದಿಟ್ಟತನವೆಂದ || ೩೦

¹ ತರುವಲಯ (ಕ), ಶಿಶುವರನ (ಬ.ತ.ನ.ಪ.ಬ). ² ನಿಷ್ಕೂಲ (ಕ).
³ ಯಾವುದೇಫಟ್ಟಿನಲಿ (ಕ). ⁴ ಕೀ (ಬ.ಟ.ದ.ನ.ಪ).

ಪೂತುರೇ ವೃಷಸೇನ ಶರನಂ
 ಘಾತವಿದೇಕೋ ಸೈರಿಸಾದಡೆ
 ಪಾತಕಕ್ಕೋಸರಿಸಿದೆವಲೇ ಭ್ರೂಣಹತಿಯೆಂಬ |
 ಮಾತು ಹಲವಳಿಲೇನು ಪಾರ್ಥಿವ
 ಜಾತಿಗೆನುತ ಮಹಾಸ್ತ್ರ ನಿಕರದೊ
 ಳೀತನನು ಮುಸುಕಿದನು ಶರಮಯವಾಯ್ತು ರಣಭೂಮಿ || ೩೧

ಆವ ವಹಿಲದೊಳರ್ಜುನನ ಬಾ
 ಣಾವಳಿಯ ತಪ್ಪಿದೊಟ್ಟ ಮಗುಳೆ ತ
 ರಾವಳಿಯ ಕೊನೆಗಳಲೆ ಮುದ್ರಿಸಿದನು ಧನಂಜಯನ |
 ನಾವಳಿಯೆವೀನದುಭುತವನಿವ
 ಕಾವನೇ ಮಿಕ್ಕವರನರ್ಜುನ
 ದೇವನಲಿ ಸರಿಮಿಗಿಲ ಕಾದಿದನರಸ ಕೇಳೆಂದ || ೩೨

ನರನ ಮಾಹಿಂಕದ ಮಹೇಂದ್ರಗೆ
 ಚರಣಯುಗ ಬೆನ್ನಿನಲಿ ಬವರದೊ
 'ಳರಿ'ದಲೈ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳಿ^೨ಗೀ ರಣದ ಮೇಳಾಪ^೨ |
 ಜರಡನೈ ಭಾರಂಕದಾಳಿವ
 ತರಳನೇ ಸುರಗಿರಿಯನಾನುವ
 ಕೊರಳ ಸತ್ವ^೩ವೆ^೩ ಶಿವಶಿವೆಂದುದು ^೪ಮೇಲೆ ಸುರಕಟಕ^೪ || ೩೩

ಎಸಲು ಕಡಿದನು ಝಾಡಿಯಲಿ ಝೂಂ
 ಪಿಸಲು ಜಡಿದನು ಚಳಕದಲಿ ಜಾ
 ಳಿನಿದರೊಂದಕ್ಕೇ ರಡು ನಾಲ್ಕು ಕೈಂಟು ತೋಪಿಸಿದ |
 ಮುಸುಕಿದರೆ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಮೋ
 ಪಿಸಿದ ಸರಿಸಕೆ ಸರಿಸ ವಿಷಮಕೆ
 ವಿಷಮಗತಿ ಶರಸಾರ ಸಾಳಂಗದಲಿ ರಂಜಿಸಿದ || ೩೪

ಆಯಿತಿದು ಸಮರದಲಿ ಗುರು ಗಾಂ
 ಗೇಯ ಕರ್ಣ^೫ದ್ರೋಣ^೫ಗಳ ತಪ್ಪು
 ವಾಯ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಂದನೈ ಮರು ಪೂತು ಪಾಯ್ಕನುತ |

^೧ ಳರಿ (ಬ.ಟ.ತ). ^೨ ಗವನಾನದಾಳಾಪ (ಗ.ಟ.ದ.ಪ), ಗವಧಾನದಾಳಾಪ (ತ.ನ.ಬ). ^೩ ಕೆ (ತ.ದ.ನ). ^೪ ಕೂಡಕುರುಸೇನೆ (ಕ). ^೫ ಕೃಪಾದಿ (ಕ).

ಸಾಯಕವನಭಿಮಂತ್ರಿಸುತ ವೈ
 ನಾಯ¹ಕಾನ್ಯವ ಹೂಡಿದನು¹ ಬಲ
 ಬಾಯಬಿಡೆ ಚಿಗಿದಂಬು ಕಡಿದುದು ಕರ್ಣನಂದನನ || ೩೫

ಚಿಗಿದ ತಲೆ ಬೊಬ್ಬಿಡುಯೆ ಬಳಿಕಾ
 ಳುಗಳ ದೇವನು ²ಮುಷ್ಟಿ²ಬಳಿಗೋ
 ಲುಗಳನ್ನೆದಾರೇಳ ಹಳುಹಳುವಾಯಿಯೆನುಗೆಯಲಿ |
 ತೆಗೆದು ನಿಂದುದು ಭಯರಸದ ಹ
 ಬ್ಬುಗೆಯಲುಬ್ಬಿದ ಶೋಕದೊಡ್ಡಿನ
 ಮುಗಿಲು ಕಪ್ಪಿದುದು ಕುರುಬಲದ ಕಂಬನಿಯ ಬಿಜುವಳಿಯ || ೩೬

ಕದಡಿತ್ತೀ ಒಲಜಲಧಿ ಕಲ್ಪಾಂ
 ತದ ಸಮುದ್ರದವೇಲು ಮಹಾಧ್ವನಿ
 ಗದಗದಿಸೆ ಹಾ ಕರ್ಣಸುತ ಹಾ ಕರ್ಣಸುತ ಎನುತ |
 ಕೆದಲುತೀಶನ ಭಾಳದುರಿನೇ
 ತ್ರದವೇಲುರಿದುದು ನೂತನುತ ನಾ
 ಕಿದ ಕುಮಾರ³ನ³ ಮೇಳವದ ಮನ್ನಣೆಯ ಪರಿವಾರ || ೩೭

ನೂಕಿತ್ತೀ ಬಲದಳದ ಪದಹತಿ
 ಗೇಕೆ ಬಿರಿಯದು ಧರಣಿ ದಿಕ್ಕರಿ
 ಯೋಕರಿಸದೇ ಮದವನಾದರೆ ಪುಣ್ಯನಬುಜಭವ |
 ಈ ಕಡುಹಿನಾತಗಳನಾನವ
 ಡೀ ಕಪರ್ದಿಯೆ ಸಾಕು ಕೆಲನವ
 ರಾಕೆವಾಳರೆ ಎನುತಲಿದುದು ಮೇಲೆ ಸುರಕಟಕ || ೩೮

ಉರಿಯ ⁴ನರಿಗೇಳುದ⁴ ಪತಂಗಕೆ
 ಮರಳುದಲೆಯೇ ಮತ್ತೆ ರಣದಲಿ
 ನರನೊಡನೆ ಕಳನೆೇಳುದಾತನ ಸತಿ ಸುವಾಸಿನಿಯೆ |
 ಅರಳ ಹೊಸ ಸಂಪಗೆಯ ಮಧುವನು
 ಮುಳುಗೆ ತಹವೇ ತುಂಬಿಗಳು ಕೇ
 ಳರಸ ಹರಿಬಕೆ ಹೊಕ್ಕ ಸುಭಟರ ಕಾಣಿ ನಾನೆಂದ || ೩೯

¹ ಕವಹೂಡಿದನು ಕುರು (ತ). ² ಮುಂಡ (ತ.ದ.ನ.ಬ). ³ ರು (ಕ).
⁴ ಸರಿಗೇಳಿದ (ನ.ಬ).

ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಹೊಕ್ಕ ಕುದುರೆಗೆ
 ಛಾಣತಿಯ ತುಂಬಿಯ ಕಪೋಲ
 'ದ್ರೋಣ'ಯೊಪಿತೆಯ ಮದದ ಕರಿಗಳ ಕಡುಕ ನಿಜಿರಥದ |
 ಸಾಣೆಯಲಗಿನ ಸರಿಯ ಸೋನೆಯ
 ಜಾಣತನವೋ ಜಯದ ಸುಭಟರ
 ಕಾಣನ್ನೆ ಕಣೆಯೆರಡರಲಿ ಸಂವರಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೪೦

ವೀರ ದುಶ್ಯಾಸನನು ಕರ್ಣಕು
 ಮಾರ'ಕರು ನೀ' ಸಾಕಿದಗ್ಗಳ
 ವೀರದಳ ಕೌರವಸಹೋದರ'ನೇನೆ ಮೊದಲಾಗಿ |
 ತೀರಿತಾಹವದಲಿ ಕುರು'ವ್ರಜ'
 ಪಾರುಧಿಗೆ ಸರಿಯಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ಕು
 ಮಾರನಿಂಗಿತವಜಿದು ಸಮರಕೆ ಕರ್ಣನನುವಾದ || ೪೧

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

—————

1 ಶ್ರೀ (ಕ.ಗ.ಟ.ದ). 2 ಹಿಕೆಯ (ತ.ಬ). 3 ನಾತನು (ಟ.ತ.ದ. ನ.ಬ). 4 ಶೇಷಮೊದರಾದ (ಕ). 5 ಬಲಜ (ಕ).

ಇವ್ವತ್ತೊಂದನೆಯ ನಂದಿ

ಸೊಚನೆ || ಪೈರಿಗಜಪಂಚಾನನನು ರಣ
ಧೀರನಪ್ರತಿಮಲ್ಲ ಕರ್ಣನು
ದಾರದಲಿ ಹಳಚಿದನು ಹನುಮನ ಹಳವಿಗೆಯ ರಥವ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನಿಪ ನಿ
ನ್ನಾಳ ನುಮ್ಮಾನವನು ತನುರೋ
ಮಾಳ ಪಲ್ಲವಿಸಿದುದು ಪರಿತೋಷಪ್ರವಾಹದಲಿ |
ಕಾಳೆಗಕೆ ಕೈವೊಯ್ದು ಹಗೆವನ
ಮೇಳೆಯದ¹ ಕಳನೇಜಿದನು ತ
ನ್ನಾಳುತನವನು ತೋಟಲಾಯ್ತೆನುತುಬ್ಬಿದನು ಕರ್ಣ || ೧

ಆಳ ಹೊಯ್'ಹೊಯ್' ನಾಯಕರ ನಿಲ
ಹೇಳು ಕೃಪ ಗುರುನಂದನಾದಿಗ
ಳಾಲಿಗಳಿಗೂತಣವ ರಚಿಸುವೆ ನಿಮಿಷ ಸೈರಿಸಲಿ |
ಕಾಳೆಗದಲಿಂದಹಿತರಾಯರ
ಭಾಳಲಿಪಿಗಳನೊರನುವೆನು ಭೂ
ಪಾಲಕನ ಮೊಗವಡದ ದುಗುಡವನುಗಿ²ವೆನಾನೆಂದ³ || ೨

ತರಿಸಿ ನಾದು ಜವಾಜಿಗಳ ಹೊಂ
ಭರಣೆಯಲಿ ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ಶಲ್ಯಗೆ
ನುರಿದು ಹಡಪಿಗ ಚಮರ ಬಾಹೆಯ ಬಾಣ³ದಾಯಕರ³ |
ಕರೆದು ವನ್ನಿನಿ ತನ್ನನತಿ ವಿ
ಸರಿಸಿ ಹೊಸಮಡಿವರ್ಗದಲಿ ಮಿಗೆ
ಮೆಜಿದು ರಣನುಮ್ಮಾನದಲಿ ಹೊಗರೇಜಿದನು ಕರ್ಣ || ೩

ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಶಿರದ ಪಚ್ಚೆಯ
ಹಳುಕು ಬೆರಸಿದ ವೀಳೆಯವನಿ
ಕೈಲದ ಶಲ್ಯಾದಿಗಳಿಗಿತ್ತನು ವರ ರಥಾಗ್ರದಲಿ |

¹ ದಲಿ (ಟ.ದ). ² ಯಹೇಳೆಂದ (ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ). ³ ಧಾರಿಗಳ (ಕ).

ಕೆಳಚಿ ತೆಗೆದನು ಜೋಡ ಮೈವೆ
ಗ್ಗಲಿಸಿ ದಳವೇಳುದುದು ಮನ ಮೊಗ
ಥಳಥಳನೆ ¹ಬಹಳಪ್ರತಾಪದಲಿದನಾ ಕರ್ಣ ¹ ||

೪

ತಳಿತು ಮುತ್ತುವ ಮುಗಿಲ ರೂಢಿಸಿ
ಝಳಪಿಸುವ ರವಿಯಂತೆ ಭುವನವ
ಬೆಳಗಲುದ್ರೇಕಿಸುವ ಭಾರ್ಗವಭಾಳಶಿಖಿಯಂತೆ |
ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಕರ್ಣಪ್ರತಾಪಾ
ನಳನ ನಾಟ್ಯವ ಕಂಡು ಕೌರವ
ಬಲದೊಳೊಸಗೆಯ ಲಗ್ನಿ ಮನಗಿತು ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ ||

೫

ರಾಯನನುಜ್ಞಿಸಿ ²ರುಧಿರ ಜೀವದ
ಬೀಯದಲಿ ಕರ್ಣಾತ್ಮಜನ ಕುಲ
ಶಾಯುಧನ ನಾಲೋಕ್ಯವಲಿ ಕಣ್ಣೆಹಿದ ವೇದನೆಯ |
ಅಯನವ ನೆಹಿ ಮಹಿದು ಕೌರವ
ರಾಯ ಭುಲ್ಲವಿಸಿದನು ³ಲಹರಿಯ
ಘಾಯದಲಿ ⁴ನೂಳ್ಳಿಸಿದವು ನಿನ್ಯಾಳಕೋಟಿಗಳು ||

೬

ನಾಹು ಸುಭಟರ ಜಹಿವ ಕಹಳೆಯ
ಗೌಹಿಗಳ ತಿತ್ತಿರಿಯ ಚನ್ನದ
ಚೀಟಿಗಳ ನಿಡುಗೊಂಬುಗಳ ⁵ಚಿಂಟಕನ ⁵ನಿಘೋಷ |
ತೋಟುಗಳೆದುವು ನೆಲನನುದಧಿಯ
ಕಾಹುಸಿದವಡಿಮಳನೆನೆ ಹುರಿ
ಯೇಳುತಬ್ಬ ರವಿವರ ಬಲದಲಿ ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ ||

೭

ರಥವಿಳಿದು ಬಲವಂದು ನಿಜ ನಾ
ರಥಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದತ್ಯಚಯಕತಿ
ರಥಭಯಂಕರನೆಹಿಗಿ ಕಂದವ ತಟ್ಟ ಬೋಳ್ಳಿಸಿ |
ರಥವನಡಹಿದು ನೋಡಿ ಗಗನದ
ರಥಿಗೆ ತಲೆವಾಗಿದನು ಲೋಕ
ಪ್ರಥಿತನಾಹಸಮಲ್ಲ ಮುದದಲಿ ತುಡುಕಿದನು ಧನುವ ||

೮

¹ ಬಗುಹೇಳುದನು ಬಹಳಪ್ರತಾಪದಲಿ (ತ). ² ನು (ಟ.ದ.ನ). ³ ಲಗ್ನಿಯ
(ಟ ತ.ದ ಪ). ⁴ ಗಜಬಟಿಸಿ (ಕ). ⁵ ನಾರಾಚ (ಕ).

ಸರಳ ಹೊದೆಗಳ ತುಂಬಿ ಬಂಡಿಯ
 ನರನ ಕಳುಹಿದನೆಂಬುನೂತನು
 ಚರರು ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿತು ಪರಿಚಾರಕರ ವಿಗ್ರಹದ |
 ಸರಿಸ ನಿಂಧವನೆತ್ತಿ ಸುತ ಬೊ
 ಬ್ಬಿಡು ಜವನಿಕವಿಡಿದು ಭೀಮನೊ
 ನರನೊ ನಿಲುವವರಾರು ಬರಹೇಳೆಂದನಾ ಕರ್ಣ || ೯

ಮಾತು ತಪ್ಪಿತು ರಿಪುಗಳೈವರಿ
 ಗೌತಣಿಸಿದೆವು ನೆರವಿನಲಿ ಪುರು
 ಹೂತ ಶಿಖಿ ಯುವ ನಿರುತಿ ವರುಣ ಸಮೀರ ಹರನಬರು |
 ಆತುಕೊಳಲಿಂದಿ ಸುಯೋಧನ
 ಜಾತಪುಣ್ಯನೊ ಧರ್ಮಪುತ್ರನೆ
 ಭೂತಭಾಗ್ಯನೊ ಕಾಣಲಹುದೈ ಶಲ್ಯ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦

ಸರಳೊಳಾಯ್ತು ಮಹಾಸ್ತ್ರವನು ಸಂ
 ವರಿಸಿದನು ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲಿ ಮಾ
 ತಿರುವ ಬೆರಳಲಿ ತೀಡಿ ರೊಪ್ಪಿನ ಬಲುಪನಾರೈದು |
 ತಿರುವನೇಣಿಸಿ ಮಿಡಿಮಿಡಿದು ಪೊಂ
 ಬರಹದವನಿನ್ನೊಡು ಚಾಪವ
 ನಿರಿಸಿದನು ಕೆಲದವರ ತೊಲಗಿಸಿ ವಾಮಭಾಗದಲಿ || ೧೧

ತಿರುವ ಬೆರಳಲಿ ಮಿಡಿದು ಕೆನ್ನೆಗೆ
 ಬರಸೆಳೆದು ಲುಳವಡೆದು ಹೂಡಿದ
 ಸರಳ ಕಿವಿವರೆಗುಗಿದು ಬೈಸಿಗದೆಗೆದು ರಾಣದಲಿ |
 ಪರಿವಿಡಿಯನಾರೈದು ಗರುಡಿಯ
 ಗುರುವ ನೆನೆದನು ಮೈರಿಸೇನೆಯ
 ತಡುಬಿ ನಿಂದನು ಕಾದುವಣ್ಣನ ಬೇಗ ಕರೆಯೆನುತ || ೧೨

ಭೀತಿಗೊಳುತದೆ ಮಾಲುಬಲ ಮಧು
 ಪೂತು ದಕ್ಕಡ ದಿಟ್ಟರಿಪು ಸಂ
 ಘಾತವಾರಿಧಿ¹ ಬಾಡಬಾನಲ¹ ಕೀರ್ತಿಜಗಯುಂಪ |

¹ ಮೇರೆವಾಯ್ತು ತಿ (ಕ). ಕುಂಧಸಂಧವ (ನ.ಬ).

ಜಾತರಿಪುನಿರ್ಮಥನವೈರಿ
ವ್ರಾತ^೧ಕಾನನ^೧ಧೂಮಕೇತುಪ
ರಾತಿಹರ ಜಯ ಜೀಯ ಎಂದುದು ವಂದಿಸಂದೋಹ || ೧೩

ಒಳಗೆ ಸುಳಿಸುಳಿಗೊಂಡು ಪಾಂಡವ
ಬಲಪಯೋಧಿ ಪರಿಧ್ರಮಿಸೆ ಕ
ಕೃಳಿಸಿದಗ್ಗಲಕೆಗಳ ಸುಕ್ಕಿದ ಸಾಹಸೋನ್ನತಿಯ |
ಕಳಕಳವ ಕಣ್ಣಿವೆಗಳ ಮನ
ಗಲಿತನದ ಮುಳುಮೆಟ್ಟುಗಳ ವೆ
ಗ್ಗಲೆಯರಿದ್ದು ದು ಭೀಮಸಾತ್ಯಕಿ ಸೃಂಜಯಾದಿಗಳು || ೧೪

ಮುನುಕಿತ್ತೋ ಕರ್ಣಪ್ರತಾಪದ
ಬಿಸಿಲು ಪಾಂಡವಕುಮುದಕಾನನ
ವಿನರವನು ವಿಗ್ರಹದ ಮುಖ ಲೇಸೆನುತ ಕುರುಸೇನೆ |
ಮಸಗಿದಂಬುಧಿಯಂತೆ ಪಿಂಗೆ ಗ
ಜಿನಲು ಗರುವರ ಗಾಢ ಶೌರ್ಯದ
ಬೆನುಗೆ ಬಿಡೆ ಗಾಂಟಿವವ ದನಿಮಾಡಿದನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೧೫

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಧೂರ್ಜಟಯ ಡಾ
ವರದ ಡಮರದ್ವನಿಯೊ ವಿಲಯದ
ಬಿಡಿಸಿಡಿಲ ಬೊಬ್ಬಾಬಿಫೋ ಕಲ್ಪಾಂತಸಾಗರದ |
ತೆರೆಗಳಬ್ಬರಫೋ ಧನಂಜಯ
ಕರನಿಡಿತಗಾಂಟಿವದ ಮೌರ್ವೀ
ಸ್ಫುರಿತ ಕಳಕಳವೊವದುಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ || ೧೬

ಫೀಳಿಡಲು ಕಿವಿಗಳಲಿ ಕುರುಬಲ
ಜಾಲ ಜರಿದುದು ಚಾತುರ್ಭವನಾ
ಸ್ವಾಳಪುನರಾಗತಮಹಾಧ್ವನಿ ಕದಡಿತಂಬುಧಿಯ |
ಮೇಲುಮೊಳಗಿನ ದನಿಯನಾಲಿಸಿ
^೧ಹೀಲಿಗೆ^೨ದಡುವ ನವಿಲವೇಲು ನಿ
ನ್ನಾಳು ಬಾಹಪ್ಪಳಿಸಿ ಹಿಗ್ಗಿದನರಸ ಕೇಳಿಂದ || ೧೭

^೧ ದಾನವ (ಕ). ^೨ ಕೇಳಿಕೆ (ಕ).

ಸಂತವಿಸಿತಾ ನೇನ ಕುರುಬಲ
 ಕಂತುಹರನುದ್ಯೋಗವಾಗೆ ನಿ
 ರಂತರದ ನಿನ್ವಾಳಸೂಳಿನ ಲಗ್ನದಂಟುಟದ |
 ಅಂತರಿಕ್ಷದೊಳುಲವ¹ ಸುಮನಸ
 ಸಂತತಿಯ ಘನಸಾಧುವಾದತ
 ಕುಂತಸೂಚಿತ ಭದ್ರಭಾಷಣವೆನೆದು ದಾಚೆಯಲ ||

೧೮

ಹರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದೆಹಗಿ ತೇರಿನ
 ಹರಿಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಪತಾಕೆಯು
 ಹರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನಿಜಾಯುಧಕೆ ಕೈಮುಗಿದು ಜೇಷ್ಠವೆದು |
 ಹರಿ ಧನಂಜಯ ಧರ್ಮ ಸೈರುತಿ
 ವರುಣ ಮಾರುತ ವೈಶ್ರವಣ ಶಂ
 ಕರ ವಿರಿಂಚಾದಿಗಳಿಗಭಿವಂದಿಸಿದನಾ ಪಾರ್ಥ ||

೧೯

ಭರತಕುಲಸಂಭಾಳು² ಜಯ ಹಿಮ
 ಕರ ಪುರೂರವ ನಹುಷ ನಳ ನೃಗ
 ವರ ಯಯಾತಿಪ್ರಕಟ ವಿಮಳಾನ್ವಯದೊಳವತರಿಸಿ |
 ಧುರಕೆ ಮನವಳುಕಿದರೆ ಹಜ್ಜೆಯ
 ತಿರುವಿದಡೆ ಕುಲಕೋಟಿಕೋಟಿಗೆ
 ನರಕವೆಂದೆಚ್ಚರಿಸಿದರು ಭಟ್ಟರು ನಿಜಾನ್ವಯವ ||

೨೦

ಹಿಡಿಯೆ ಜವನಿಕೆ ಸಕಲಬಲ ಸಂ
 ಗಡಿಸಿತೊಂದೇ ಮುಖದಲಿ ದಳ
 ಗಡಣಿಸಿತು ಮುಂದಿಕ್ಕಿ ಕರ್ಣನನೇಕಮುಖವಾಗಿ |
 ಪಡಿಬಲಕೆ ಭೀಮಾದಿಭಟರಂ
 ಕಡೆಯಲನುವಾಯ್ತೀಚೆಯಲ ನೆಲ
 ನೊಡೆಯ ಕೃಪ ಗುರುಜಾದಿಗಳು ಕೈಗೈದರೊಗ್ಗಿನಲ ||

೨೧

ದಳವೆರಡ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ರಥರಥ
 ಹೊಳೆದು ಸುಳಿದೊಕಿದವು ಕುಲಗಿರಿ
 ಕುಲಗಿರಿಗೆ ದಿಕ್ಕರಿಗೆ ದಿಕ್ಕರಿ ಜೋಳಿದೆಗೆದಂತೆ |

ಬಲನ ವಜ್ರನ ಕಾಲ್ಪನೇಮಿಯ
ಜಲರುಹಾಕ್ಷನ ರಾವಣನ ರಘು
ಕುಲನ ದೆವ್ವಾದೆವ್ವ ಜೋಡಿಸಿತಾತನೀತನಲಿ || ೨೨

ನೆಲನ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯ ತುರುದಿಂ
ಗಳುಕದಂಘ್ರಿನಿದ ವಿರೋಧಿಯ
ಲಲನೆಯರ ಶ್ರುತಿಪತ್ರ ನೀಳಲಿ ನಾಲ ಹಿಂಗಿತಲ |
ಅಳಿದ ವೃಷಸೇನಕನ ತಾಯ್ಗಲು
ಮೆಲಲಿ ವೀಳೆಯವನು ಕಿರೀಟಿಯ
ತಲೆಯ ತೆಪ್ಪಿಗೆಗೆ ತಾವೆ ಹೊಣೆಯೆಂದುದು ಭಟಸೋಮ || ೨೩

ಇಟ್ಟಣಿಸುತದೆ ಧುರಕೆ ರಾಯಘ
ರಟ್ಟ ಪಾರ್ಥನ ತೇರು ತೇಜವ
ದಿಟ್ಟನುವಡೆವೆ ನೀಯ್ಯವೇ ಫಡ ನೂತನುತನಳವೆ |
ಕೆಟ್ಟು ದಿನ್ನೇನಹಿತಬಲ ಜಗ
ಜಟ್ಟ ಗೆಲಿವನು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ
ಪಟ್ಟದಾನೆಯನುತ್ತಲಿದಾದು ಪಾಂಡುರುತರೇನೆ || ೨೪

ಉಲಿದುದೀ ಬಲ ನೂತನುತನ
ಗ್ಗಲಿಕೆಯನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಪಾರ್ಥನ
ಬಲುಹ ಬಹುವಿಧದಿಂದ ಬಣ್ಣಿಸುತಿದ್ದುದಾ ಸೇನೆ |
ಲಳಿಯ ಲಗ್ನೆಯ ನಿಖಳ ವಾದ್ಯದ
ಕಳಕಳವನಡಿಗಿಕ್ಕಿ ಮುಳುಕುದು
ಬಲದೊಳಿಬ್ಬರ ಬಿರುದ ಪಾಡುಪವಾಡುಗಳ ರಥನ || ೨೫

ಭಾರಿಯಂಕದ ಭಟರಿವರು ಜು
ಜ್ವಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮಾಯತವ ತ
ಮ್ಮಾರುಭಟೆಯನು ಲಕ್ಷ್ಯ ಲಕ್ಷಣ ಭೇದ ಭಂಗಿಗಳ |
ನಾರತರ ಕೋದಂಡಪಂಡಿತ
ರಾರಯಿಕೆಯಲಿ ತಟುವಿ ನಿಂದರು
ಭಾರತದೊಳಿಂವೊಂದು ಚಿತ್ರವ ಕಂಡೆ ನಾನೆಂದ || ೨೬

ಇಷ್ಟಕ್ಕೊಂದನೆಯ ನಾಥಿ ಮುಗಿದುದು.

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ನಂಧಿ

ನೂತನೆ || ಸಕಲ ದನುಜ ಭುಜಂಗ ವೃಂದಾ
ರಕಮಹಾಭೂತಾದಿರೋಕ
ಪ್ರಕರವೆರಡೊಡ್ಡಾಯ್ತು ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಕದನದಲ ||

ಹೇಳು ನಂಜಯ ಕರ್ಣಪಾರ್ಥರ
ಕಾಳೆಗದೊಳೇನಾಯ್ತು ಚಿತ್ರವ
ಕೇಳುವೆನು ಕರ್ಣಾಮೃತವೊ ಕರ್ಣವ್ಯಥಾಹವವೊ |
ಹೇಳು ನೀನಂಜದಿರು ಕುರುಕುಲ
ಕಾಲಸರ್ಪನ ತಾಯುದರ ನೀ
ತಾಳಮಳಿಗೆಯಲೇ ಮಹಾದ್ಭುತವೇನು ಹೇಳೆಂದ || ೧

ಅರನ ಕೇಳಾದರೆ ಮಹಾವಿ
ಸ್ತರವನಾ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ರಥ
ಸರಿಸದಲ ಚಾಚಿದುವು ನೋಟಕರಾದುದುಭಯಬಲ |
ಹರಿ ವಿರಿಂಚ ಸುರೇಂದ್ರ ದಿಗುಪಾ
ಲರು ಚತುರ್ದಶ ಮನುಗಳಾದಿ
ತೈರು ಭುಜಂಗವು ವಿಶ್ವವಸುಗಳು ನೆರೆದುದಭ್ರದಲ || ೨

ಎನೆ ಹೇಳುವೆನವನಿಪತಿ ವೈ
ಮಾನಿಕರ ಹಂತಿಗಳ ಹರ ಚತು
ರಾನನರವೊಡ್ಡೊಲಗದ 'ವಾಗ್ಗನಿತ ವಿಗ್ರಹವ' |
ಭಾನುಜನ ಭಾರಣೆಯನರ್ಜುನ
ನಾನಲಳವೇ ಫಲುಗುಣಗೆ ರವಿ
ನೂನುಬೇ ಫಡಪಾಡೆ ಎಂದುದು ಮೇಲೆ ಸುರಕಟಕ || ೩

ರಾಸಿ ತಾರಾಗಣನಿಹಿತವಾ
ಕಾಶ ಶರ್ಣನ ಕಡೆ ನಮೀರ ಹು
ತಾತನಾಂಬುಧಿ ಗಿರಿನಿಹಿತಲಿ ಧರಣಿ ಪಾರ್ಥನಲಿ |
ಆ ಸುರಾರಿಪ್ರಮುಖ ಯಕ್ಷರ
ಗಾಸೆ ಕರ್ಣನ ಮೇಲೆ ನಾಕನಿ
ವಾಸಿ ನಿರ್ಜರನಿಕರವಾದುದು ನರನ ಕೈವಾರ ||

೪

ವಿತತ ಮಂತ್ರಾಖ್ಯಾನ ವೇದ
ಸ್ಮೃತಿ ಪುರಾಣ ಪಡಂಗವಿದ್ಯನ
ಸುತನ ದೇನೆಯುಚ್ಚಾಟನಸ್ತಂಭಾದಿ ವಿದ್ಯಗಳು |
ಕ್ಷಿತಿಪ ಕೇಳೈ ಕರ್ಣನತ್ತಲು
ಕ್ರತುಗಳಾ ದೇನೆಯಾ'ಭಿಚಾರ'
ಕ್ರತುಗಳೇ ದೇನೆಯಾಗಿ ನಿಂದವು ನೃಪತಿ ಕೇಳಿಂದ ||

೫

ವಿವಿಧ ರತ್ನಾವಳಿ ಮಹಾನಿಧಿ
ಯವರ ದೇಶ ರಜತಾದಿ ಲೋಹ
ಪ್ರವರ ಧಾತುಗಳಿತ್ತಲತ್ತಲು ನಿಮ್ಮ ಧಟ್ಟನಲಿ |
ರವಿ ಶನೈಶ್ವರ ರಾಹು ಬುಧ ಭಾ
ರ್ಗವರು ಕರ್ಣನ ದೇನೆಯಲಾ ಮಿ
ಕ್ಕವರು ಪಾರ್ಥನ ದೇನೆಯಲಾಯಿತು ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ ||

೬

ಶೇಷ ಕಾಕೋಟಕನು ತಕ್ಷಕ
ವಾಸುಕಿ ಪ್ರಮುಖರಿಗೆ ವಿಜಯದ
ವಾಸಿ ಪಾರ್ಥನ ಮೇಲೆಯುಳಿದೀ ಕ್ರೂರಘನಿಗಳಿಗೆ |
ಆಸೆ ಕರ್ಣನ ಮೇಲೆ ಏಗಮೃಗ
ಕೇಸರಿಗಳಾಚೆಯಲಿ ಜಂಬುಕ
ಕಾನರ ವ್ಯಾಳಾದಿ ಏಗಮೃಗವಿತ್ತಲಾಯ್ತೆಂದ ||

೭

ಯಾತುಧಾನ ಕುಬೇರ ಕಿನ್ನರ
ಮಾತೃಗಣ ಕರ್ಣನಲಿ ಸುಮನೋ
ಜಾತ ಚಿತ್ರರಥಾದಿ ಗಂಧರ್ವರು ವಿಪಕ್ಷದಲಿ |

ಭೂತಗಣವೀಚೆಯಲಿ ದೆನೆ ದಿಗು
ಜಾತ ಮನು ವನು ನಾರದಾದಿ ಮ
ಹಾತಪಸ್ವಿಗಳತ್ತಲಾಯಿತು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||

೮

ಭರತ ನಳ ನಹುಪಾದಿ ಭೂಮೀ
ಶ್ವರರು ಪಾರ್ಥನ ದೆನೆಗೆ ಮಹಿಪಾ
ಸುರ ದಶಾನನ ತಾರಕಾದಿಗಳಾದುದೀಚೆಯಲಿ |
ಸುರಮುನಿಗಳಿಂದ್ರಾನಲಾಂತಕ
ವರುಣ ವಾಯು ಮಹೇಶ ವಿದ್ಯಾ
ಧರರು ಪಾರ್ಥನ ದೆನೆಯಲೈದಿತು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||

೯

ಬ್ರಾಹ್ಮಿ ತೇಜಸ್ತೋಮ ವೀರ
ಪ್ರೀತಿ ವಿಕ್ರಮ ಸತ್ಯ ನಿದ್ಧಿ ವಿ
ಭೂತಿ ಶೌರ್ಯ ತಪಃಕ್ಷಮಾದಿಗಳಾದುದೀಚೆಯಲಿ |
ಭೀತಿ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಕಲಿ ದು
ರ್ನೀತಿ ಮದವಪ್ಯಾತಿ^೧ ಮಾನವಿ
ಘಾತಿ^೨ ವಿಭ್ರಮ ಕೈತವಾದಿಗಳಾದುದೀಚೆಯಲಿ ||

೧೦

ಭೃಗು ವಸಿಷ್ಠಾಂಗಿರಸ ದಕ್ಷಾ
ದಿಗಳು ಪಾರ್ಥನ ಪಕ್ಷವಾಯ್ತೀ
ಚೆಗೆ ಪುಲಸ್ತ್ಯ^೩ಮರೀಚಿ^೪ ನಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಗೌತಮರು |
ಜಗದ ಜೀವ^೫ರು^೬ ಧಾತುಮೂಲಾ
ದಿಗಳೊಳಿಕ್ಕಟ್ಟಾದುದೀ ಕಾ
ಳೆಗ ಚತುರ್ದಶಭುವನಜನನಂಕ್ಷೋಭವಾಯ್ತೆಂದ ||

೧೧

ಲೋಕವಿವರಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತವಿ
ದೇಕೆ ನೋಡೈ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಣನು
ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತಪ್ರತಾಪನಲಾ ಮಹಾದೇವ |
ಆ ಕೃತ ತ್ರೇತೆಯಲಿ ಕಾದಿದ
ನೇಕ ದಿವಿಜಕ್ಷತ್ರದನುಜಾ
ನೀಕವೀ ಪರಿ ಚಿತ್ರವಿಲ್ಲವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ||

೧೨

^೧ ಮನ್ಮಥ ಭೂತ (ಕ), ^೨ ದಧೀಚಿ (ಕ), ^೩ ರ (ಬ.ಪು).

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಶಕ್ರ ಸೂರ್ಯರ
ಮರುಳುತನವೋ ಮೇಣು ಮತ್ಯಾರ್
ಚರಣಗಳ ನಾಟಕವೋ ಮೇಣು ಸಾಂನಾರಿಕ ಭ್ರಮೆಯೋ |
ನರನಲೇ ಲೋಕೈಕವೀರನು
ಧಿರುರೆ ಮರು ಭಾಪೆಂಬ ನಡಿಫಡ
ಸರಿಯೆ ಕರ್ಣಂಗೆಂಬ ಕಳಕಳ ಕೇಳಲಾಯ್ತೆಂದ || ೧೩

ಈ ಪರಿಯಲೆರಡಿಟ್ಟ ಜಗದಾ
ಳಾಪವನು ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಪ
ಕ್ಷೋಪಚಾರಪ್ರಕಟಕಲಹಕರ್ತೋರಕಳಕಳ^೧ವ^೧ |
ಆ ಪುರಂದರ ಕಮಲನಖರಾ
ಚೋಪವನು ಭುವನಾಪಘಾತವ
ನಾ ಪಿತಾಮಹನಜಿದು ಸಂತೈಸಿದನು ನಾಮದಲಿ || ೧೪

ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸುಭಯಬಲದು
ಬ್ಬರವ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರವದು
ಬ್ಬರವ ಮುಕ್ತುಳಿಸಿತ್ತು ಪಾಠಕನಿಕರನಿಘೋಷ |
ಸುರರ ಕಳಕಳವೀ ವೈನಿಯನು
ತರಿಸಿತ್ತೀ ಬಲುಗಜಬಜವ ನಡ
ತೆರೆಯೊಳಿಕ್ಕಿತು ಕರ್ಣಪಾರ್ಥರ ಚಾಪಜಂಕಾರ || ೧೫

ಅಳವಿಯಂಕೆಯ ಮೀಟಿ ರಥರಥ
ಹುಡಿದವು ^೨ನಮಮಾನದಲಿ ವೆ
ಗ್ಗೊಳಿದವು ವೇಗಾಯ್ಲವಾಡಿಯ ಲಳಿಯ ಲಹರಿಯಲಿ |
ಹೊಳೆದವೆಡಬಲವಾಳು ಸನ್ನೆಯ
^೩ಸುಳಿವ^೩ ಸುಭಟರ ಬವರಿ ಭಂಗಿಯ
ಲುಳಿಯ ಸೂತರ ರೇಪ ಸೆಳೆದುದು ^೪ಜನದ^೪ ಕಣ್ಣನವ || ೧೬

ಉಪ್ಪರಿಸಿ ಲಳಿಯೆದ್ದು ಸೂತರ
ಚಪ್ಪರಣಗಳ ಮೀಟಿ ಖುರದಲಿ
ಬೊಪ್ಪರಿಸಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದವು ಹೇಷಿತದ ಹಲ್ಲಣಯ |

^೧ ದ (ಟ.ದ.ನ). ^೨ ಭೃ (ಬ), ಭಿ (ಟ.ತ.ಪ). ^೩ ತಳಿಯ (ಕ).
^೪ ಜವನ (ಘ.ತ), ಳಯ (ಟ.ತ).

ದರ್ಪದಲಿ ತೇಜಿಗಳು ತೇಜಿಯು
ತಪ್ಪಡಿ¹ಗೆಲಟಕಟಿನಿ²ದವು ರಣ
ಪೊಪ್ಪಿತ್ತೈ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ರಥವಾಜಿ ವಾಜಿಗಳ || ೧೭

ಆರಸ ಕೇಳೇನೆಂಬೆನ್ನೈ ಕವಿ
ಪರನ ಕೋಳಾಹಳದ ಕದನವ
³ಕರೆದು² ನಖದಲಿ ಹೊಯ್ದು ಕರದಲಿ ಕಾದುವಂದದಲಿ |
ಮುರಿದು ಬಾಲದಲಡಿಗಡಿಗೆ ಬೊ
ಬ್ಬಿಡುದು ಹೆಣಗಿದನಿನನುತನ
ವರರಥದ ಹೇಮಧ್ವಜದ ಹಲಗೆಯ ಹಸ್ತಿ ಕಕ್ಷದಲಿ || ೧೮

ಏನ ಹೇಳುವೆ ಸೂತತನದಭಿ
ಮಾನವೇಳಿದ ಪರಿಯನಾ ವೇ
ಪಾನುರೂಪವಿಚೇಷ್ಟೆಯನು ಲೋಕೈಕ ಚೇಷ್ಟಕನ |
ನೀನೆನಗೆ ಸಾರಥಿತನದಲಿ ಸ
ಮಾನನೇ ಭಡ ತುರಗಹೃದಯ
ಜ್ಞಾನ ನಿನಗೇಕೆನುತ ಶಲ್ಯನ ಜಜಿದನನುರಾರಿ || ೧೯

ಅಕಟ ಗೋರಕ್ಷಕನೆ ಪಶುಪಾ
ಲಕರ ಮಕ್ಕಳೊಳತ್ಯಹೃದಯ
ಪ್ರಕಟವಿಜ್ಞಾನಂಗಳುದಿಸಿದವೇ ವಿಶೇಷವಲಾ |
ವಿಕಳರಾವಿದನೆತ್ತ ಬಲ್ಲೆವು
ಸಕಲಗುಣನರ್ಪಜ್ಞ ನಿನಗೀ
ಬಕವಿಡಂಬನವೇಕೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಶಲ್ಯ || ೨೦

ಧಾರಿಣೀಪತಿ ಕೇಳು ಬಿಲುಟಂ
ಕಾರ ಕದನೋಪಕ್ರಮದೊಳೋಂ
ಕಾರವಾಯಿತು ಕಾರ್ಮುಕನ್ಯಾಧ್ಯಾಯವಿನ್ನರಕೆ |
ಭೂರಿ ಬಹುವಿಧ ಬಾಣವರ್ಗವಿ
ಹಾರವೆನೆದುರು ಕರ್ಣಪಾರ್ಥರು
ದಾರ ಸಮರಾರಂಭವ³ಳಿಡಿದುದು ಜಗತ್ರಯವ³ || ೨೧

¹ ಗಳಲಿ ನುನುಳಿ (ಕ). ² ನೆರಡು (ಕ), ಕರೆದು (ತ.ಪ). ³ ಇತ್ಯಾದಿ
ನಿತು ಮೂಜಗವ (ಗ.ಖ.ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ).

ನೂತಜಾತಿಯೊಳಗೆ ಧನುರ್ವೇ
ದಾತಶಯವೆಂತಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥಿವ
ಜಾತಿಯಧ್ಯಾಪನವಿಧಾನನಿಯೋಗವಾವನದು |
ಪೂತು ಮರುರೇ ಸೈರಿಸಾದಡೆ
ನೂತನಂದನ ಎನುತ ಬಾಣ
ವ್ರಾತದಲಿ ಹೊದಿಸಿದನು ಕರ್ಣನ ರಥವನಾ ಪಾರ್ಥ || ೨೨

ಹರೆಗಡಿದನಾ ಕ್ಷಣದೊಳಾತನ
ಶರವನೆಲವೇ ಪಾರ್ಥ ನಿಮ್ಮೈ
ವರಿಗೆ ಜನಕ^೧ನು^೧ ಪಾಂಡು ನೀವಧ್ಯಯನಯೋಗ್ಯರಲಾ |
ಧರೆಯೊಳಗ್ಗದ ರಾಜನೂಯಾ
ಧ್ಯರಕೆ ^೨ಪತಿಯೊ ಯೋಗ್ಯ ಯಜಮಾ
ನರುಗಳೈ ನೀ^೨ವೇನಪೇಳುವೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ || ೨೩

ನೂಳೆಯರು ಗಡ ಸಾಮಗಾನವ
ನಾಳಗೊಂಬರು ಗಡ ದಿನೇಶನ
ಮೇಳವನು ಮುದುಗೂಗ ಮೆಚ್ಚಿದು ಹಾನಿಯೇನದಕೆ |
ಅಳುತನದಂಘ್ರವಣೆಯುಂಟೇ
ಬೋಳೆಯೆಂಬಿನಲಾಡಿಕೊಳು ಬಿಡು
ಜಾಳುನುಡಿಗಳ ಜವಳಿವಾತನನುತ್ತು ನರನೆಚ್ಚ || ೨೪

ಆತನೆಚ್ಚ ಶರೌಘವನು ಕಡಿ
ದೀತ ಸುಡಿದನು ಹೊಳ್ಳುವಾತಿನ
ಹೋತುದಜುಹಿಗಳವರುಪಾಧ್ಯರು ನಾವು ನೂಳೆಯರು |
ಏತಕ್ಕಿ ಬಳಿಗೈಗೆ ಬಿಲು ಪಿಣಿ
ಲೇತಕ್ಕಿ ^೩ಚೊಲ್ಲಹ^೩ಕೆಚ್ಚಣ
ವೇತಕ್ಕಿ ಹೆಣ್ಣು ಡಿಗೆಗೆನುತೆಚ್ಚನು ಧನಂಜಯನ || ೨೫

ಕಾಣಸಿದನೈ ಕೌರವನ ಹರಿ
ವಾಣದಾಯದ ಹಂತಿಕಾಪಿನು
^೪ಕಾಣಕೊಂಕನು^೪ ನಮ್ಮ ಚರಿತಕೆ ಹಾ ಮಹಾದೇವ |

^೧ ನ (ತ.ನ.ಬ). ^೨ ಪತಿಯೊ ಯಾಗಯಜಮಾನರುಗಳೈ ನಾ (ಕ).
^೩ ಚೊಲ್ಲಯ (ಕ). ^೪ ಕೇಣಗೊಂಡನು (ಬ.ಗ.ದ.ಬ).

ಜಾಣ¹ತನ¹ವೋಳ್ಳಿಯದು ಧರ್ಮಜ
ನಾಣಿ ಬಲ್ಲೆನು ದಿಟವೆನುತ ಬಲು
ನಾಣಿಯಲಗಿನ ಸರಿಯ ಸುರಿದನು ಸವಳು ರಿಪುತರವ || ೨೬

ರಾಯತನದಲಿ ಬೆಜುತು ರಾಜ್ಯ
ಶ್ರೀಯ ನೆಜು ಹೋಗಾಡಿ ಪರರಿಗೆ
ಜೀಯ ಬೆಸಸುವುದೆಂದು ಜೀವಿಸುವವರು ನಾವಲ್ಲ |
ರಾಯತನವೆಮಗಿಲ್ಲ ಕೌರವ
ರಾಯನೋಲೆಯಕಾಟರಹವೆ
ಮಾಯತವು ತಾ ಬೇಜುನುತ ಕವಿದೆಚ್ಚನಾ ಕರ್ಣ || ೨೭

ಅವ ಹಂಜರಕೂಳಿ ಮೊಗವಲೆ
ಯಾವಗಾಣವು ಬೀಸುವಲೆಯುಜು
ತೀವಿದುದಕದ ಮಡುವೆಯದು ಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿ ಕಣಾ |
*ಹೇವವಿಲ್ಲದೆ ಕಾದಜೇಹುದು
ಧೀವರರವೋಲೆ ತಡಿಕೆವಲೆಯಲಿ
ಲಾವುಗೆಯ ಹೊಯ್ದಂದವಲ್ಲೆನುತೆಚ್ಚನಾ ಪಾರ್ಥ || ೨೮

ನೀವು ನುಡಿದುದು ಹುನಿಯೆ ಕೂಳಿಯ
ತೀವಿ ತೀವೆವು ಕೊಳಚೆಗಳ ಬಾ
ಣಾವಳಿಯ ತಡಿಕೆಯಲಿ ಹೊಯ್ದೆವು ನಕುಲ ಬಾತಿಯನು |²
ನಾವು ನಿಮ್ಮಯ ಹೃದಯಸರನಿಯ
ಜೀವಮತ್ಸ್ಯಕೆ ಗಾಣವಿಕ್ಕುವ
ಧೀವರರು ನೋಡೆನುತ ³ಪಾರ್ಥನನೆಚ್ಚನಾ ಕರ್ಣ || ೨೯

ಬೇಜು ಕೆಲವಂಬುಗಳು ಗಡ ³ಮೈ
ದೋಜುದವು ನಿನಗೆಂಬರವ ನೀ
ತೋಜುನಾ ನಿನಗಾಯ್ತು ಗಡ ಶಶಿಮೌಳಿಯುಪವೇಶ |

¹ ಪಣ (ಘ.ತ.).

* (ಕ.ಗ.ಟ.ತ.ದ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರ ಚಿಹ್ನವಿರುವ ಭಾಗವು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿ
೨೮ ನೆಯ ಪದ್ಯದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧವೂ ೨೯ ನೆಯ, ಪದ್ಯದ ಉತ್ತರಾರ್ಧವೂ ಸೇರಿ
ಒಂದು ಪದ್ಯವಾಗಿದೆ.

² ಕರ್ಣನನೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ (ತ.ದ.ಬ), ಪಾರ್ಥನನೆಚ್ಚ ಬೊಬ್ಬಿಜುದ (ಟ.).

† ಈ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ ಅರ್ಜುನನು ಮೂದಲಿಸಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಪದ್ಯವಿದ್ದು,
ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿಬಹುದೆಂಬ ಸಂದೇಹ ಬರುತ್ತದೆ.

³ ಕೈನಾ (ಟ.ದ.).

ಹಾಲುಗಣಿಗಳ ಹರಹಿ ಹೆಮ್ಮೆಯ
ಬೀಜು ಚದುರಿಗತನವ ಮೆಚಿದರೆ
¹ ನೀರನೆಂಬರೆ ನಿನ್ನ ನೆನುತೆಚ್ಚನು ಧನಂಜಯನ || ೨೦

ಮೊಲನ ಬೇಂಟೆಗೆ ತಿಪಿದು ಹಾಸವ
ಕಳಚುವರೆ ಕೇಸರಿಯನಕಟಾ
ಕೊಳಚೆಯುದಕಕೆ ಕೊಂಬುದೇ ಹರುಗೋಲ ಬಾಡಗೆಯ |
ಗೃಹತನವೇ ಹರನ ಬಾಣಾ
ವಳಗೆ ಗುಣಿಯೇ ನೀನೆನುತ ಕೈ
ಚಳಕದಲಿ ರಿಪುಶರನ ಬಂಡಿಸಿ ತುಳುಕಿದನು ² ಪಾರ್ಥ³ || ೨೧

ಮೊಂಬೆಯೇಕೈ ಪಾರ್ಥ ಬಯಲಾ
ದಂಬರವ ನಾವಣಿಯವೇ ತ್ರಿ
ಯಂಬಕಾನ್ತದ ತೊಡಪವಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ವಿಕ್ರಮಕೆ |
ಶಂಬರಾರಿಯ ಕಣೆಯವೊಲು ನಿ
ನ್ನಂಬು ಬಲ್ಲಪದೊಂದು ಕೆಲದವ
ರೆಂಬವೈ ಹುನಿಯಲ್ಲಿನುತ ರಿಪುಶರವ ಬಂಡಿಸಿದ || ೨೨

ಲೇಸನಾಟವ ಕರ್ಣ ನೀನೇ
ನೈಸುಬೊಳನೆ ನಿನ್ನ ಪಂದಿಗಿ
ವೇಷವಧುಗಳ 'ಗಲು'ವಡಿಪು ಮದನಾನ್ತವೇಕಲ್ಲ |
ಈ ಶರಾವಳಿ ಕುಸುಮಮಯ ನೀ
'ನೈಕೆ' ವನಿತಾಮಯನು ಪುಷ್ಪಶ
ರಾಸನನು ತಾನೆನುತ ಕಣೆಗೆದಡಿದನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೨೩

ಗಂಡುಗಲಿ ನೀ ಕಾಮನೈ ಕೈ
ಕೊಂಡೆವೈ ತಪ್ಪೇನು ನಾವೇ
ಬಂಡಪರಶುಗಳಾಗೆವೇ ಭವದೀಯ ವಿಗ್ರಹಕೆ |
ಕಂಡೆ ನಿನ್ನನು ಸುಭಟವೇಷದ
ಭಂಡನೋ ಭಡ ಹೋಗೆನುತ ಪರಿ
ಮಂಡಲಿತಕೋದಂಡನೆಚ್ಚನು ಕರ್ಣನರ್ಜುನನ || ೨೪

¹ ನೀ (ಗ), ಧೀ (ಟ).   ² ಕಣೆಯ (ಟ.ತ.ದ.ನ.ಬ).   ³ ನುಗಿ (ಕ).
⁴ ವೇಷ (ಟ.ತ.ನ.ಬ).

ನಿಮಿಷನಿಮಿಷಕೆ ಹೆಚ್ಚಿತಿಬ್ಬರ
 ತಿಮಿರಮಯಘನರೋಷವಿಬ್ಬರ
 ಸಮರಸಾಹಸಶೌರ್ಯವಿಬ್ಬರ ಕಣಿಯ ಕೈಚಳಕ |
 ಶ್ರಮವಿಧಾನವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಬ್ಬರ
 ಗಮಕವಿಬ್ಬರ ಗಾಢವಿಬ್ಬರ
 ಸಮತೆಯಿಬ್ಬರ ಗರ್ವವಿಬ್ಬರ ತೀವ್ರತರತೇಜ ||

೩೫

ಜನಪ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಕರ್ಣಾ
 ಜುನರ ಸಮಸಂಗ್ರಾಮವನು ಗುರು
 ತನುಜ ಕಂಡನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆತಂದು¹ |
 ತನತನಗೆ ತೊಲಗಿತು ಮೂಲತರ
 ಮೊನೆಯ ಸಮರಧರಾಜಿ ಗುರು ನಂ
 ದನನಲಾ ಏನುತಿದಿರುವಂದನು ನಿನ್ನ ಮಗ ನಗುತ ||

೩೬

ಏನು ಬಂದಿರಿ ಕಾಳೆಗದ ಹದ
 ನೇನು ಪಾಂಡವರಾಜತಿಮಿರಕೆ
 ಧಾನುವಿನ ಭಾರಣಿಯ ಬಲುಹೇ² ನಿಮ್ಮ ದಳಪತಿಯ |
 ಆನಲಳವೇ ಪಾರ್ಥನೀತನ
 ನೇನು ಹದನೈ ರಾಜಕಾರ್ಯನಿ
 ಧಾನವೇನೆಂದರಸ ನುಡಿದನು ದ್ರೋಣನಂದನನ ||

೩೭

ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಕರ್ಣನ
 ನಾನುವಡೆ ಫಲುಗುಣನ ಪಾಡೆ ಕೃ
 ಶಾನುನೇತ್ರನೊ ಕೈಟಭಾರಿಯೊ ಕಮಲಸಂಭವನೊ |
 ಆ ನಿರೂಢಿಯ ಹೊರೆಗಳಿವನ ಸ
 ಮಾನರೇ ಗುಣವಲಿ ಸಮತ್ವರ
 ಮಾನಿಸನೆ ನಿನ್ನಾಣೆ ಭಾರದ್ವಾಜನಾಣೆಂದ ||

೩೮

ಹರಿ ಮಹೇಶ್ವರರಾಳುತನಕಿ
 ಬೈರಳು ಮಿಗಿಲರ್ಜುನನ ಬಲುಹೀ
 ಧರೆಯುಲುಯಲಿ ಹೊತ್ತಿನಲಿ ನಿನ್ನಾತನಗ್ಗಲಿಕೆ |

ಸರಿಗೆ¹ 'ನಂದುದೆ' ನಾಕು ತೂಗಿದ
 ಡರನ ರವೆ ಕುಂದದು ಪರಸ್ಪರ
 ಪರಸುಕಾರ್ಯದ ವಾಸಿ ಬಂದುದು ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ || ೩೯

ಒಮ್ಮೆ ಮುಱುವುದು ಮೈರಿದಳ ಮ
 ತೊಮ್ಮೆ ಮುಱುವುದು ನಮ್ಮದಳ ಬಳಿ
 ಕೊಮ್ಮೆ ಮಕ್ಕಳತಂಡವವರಲಿ ನಮ್ಮ ಧಟ್ಟಿನಲಿ |
 ನಮ್ಮ ದೆನೆ ಬಲುದೊರೆಗಳಳವಿನೊ
 ಳೊಮ್ಮೆ ಹೊಯಿತು ಹೊತ್ತು ರಣದಲಿ
 ನಮ್ಮ ವಿಳಸಕೆ ಮೇಲುವಾಸಿ ನೈಪಾಲ ಕೇಳಿಂದ || ೪೦

ಸರಿಗಳೆವೆನೆರಡಂಕವನು ನಾ
 ಕರನಿ ಕೊಡುವೆನು ಧರ್ಮಜನೆರ
 ಡರಸುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಭೋಗಿಸುವುದು ಮಹೀತಳವ |
 ಅರಸ ಕರ್ಣನ ಕಡಿನದಿರು ನಿ
 ಪ್ಪುರದ ನುಡಿಯಿದು ಕೆಂಡದಲಿ ಕ
 ಪ್ಪುರವ ಹಾಯ್ದಿರೆಂದು ರಾಯನ ಗಲ್ಲವನು ಪಿಡಿದ || ೪೧

ಆಗಲಿದು ತಪ್ಪೇನು ಸಂಪ್ರತಿ
 ಯಾಗಬೇಡೆಂದೆನೆ ಮಹಾಪವ
 ವಿಗ ಸರಿಬರಿಯಾಯ್ತು ಬಂದುದು ವಾಸಿಯೊಂದಿರಲೆ |
 ಈಗಲಭಿಮನ್ಯುವಿಗೆ ಲಕ್ಷಣ
 ಹೋಗಲಾ ಸ್ವಂಧವಗೆ ದ್ರುಪದನ
 ನಿಗಲಿದು ಸರಿಯಾಗಲೆಂದನು ಕಿರವರರಾಯ || ೪೨

ಗುರುನದೀಸುತರಳವುಧಯರಾ
 ಯರಿಗೆ ಸರಿ ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆ
 ತ್ತ²ರದಿ³ ಪಾನಕ್ರೀಡನಾ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಕೆ |
 ಸರಿಯದಾವದು ಕರ್ಣತನಯನ
 ಮರಣಕಾವುದು ಸರಿಸ ಭೀಮನ
 ಕರುಳ³ಲೆನ್ನಯ ಕರುಳು ತೊಡಕಲು³ ಮೇಲೆ ಸಂಧಾನ || ೪೩

¹ ಬಂದುದು (ಖ.ದ.ಬ). ² ರಿನ (ದ). ³ ತನ್ನಯ ಕರುಳು ಮುಡಿದಡೆ
 (ಕ.ಖ.ಖ.ದ).

ಈ ದಿವಿಜರಿ ಸೇನೆಯೇ ಕ
 ಣಾದಿಸುಭಟರು ನಾವು ನೀವೀ
 ಮೇದಿನೀಶ್ವರರವಿಳನಾಯಕರವರ ಧಟ್ಟನಲಿ |
 ಈ ದುರಾಗ್ರಹವುಚಿತವಲ್ಲೆನೆ
 ಸೋದರನ ತನುಗೆಡಹಿ ರಕುತವ
 ಸೇದಿ ಸೊಕ್ಕಿದ ಭೀಮನೊಡನೆಮಗೆಂತು ಸಂಧಾನ || ೪೪

ನಿಜುಗರುಳಿ ನುಗಿದುಗಿದು ನೆತ್ತರಿ
 ನೊಟವಿನಲಿ ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ಬಾಯೊಳ
 ಗೆಹುದು ಸವಿನೋಡೆಂದು ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೈನೀಡಿ |
 ಇಜಿದಿಜಿದು ಮೂದಲಿಸಿ ಮಿಗೆ ಚ
 ಪ್ಪಜಿದು ಚಪ್ಪಜಿದಾಡಿ ರಕುತವ
 ಸುಜಿದು ಸೊಕ್ಕಿದ ಭೀಮನೊಡನೆಮಗೆಂತು ಸಂಧಾನ || ೪೫

ಅಡಲೇಕಿವನಿನ್ನು ಹಿಂದಣ
 ಕೇಡನೆಣಸಿದಡೇನು ಫಲ ತಾ
 ಗೂಡಿ ಹಲಬರು ಜೀವಪುರುಷರು ಹೆಂಗಳಾದೆವರೆ |
 ನೋಡದಿರು ಹಿಂದಾದ ಭಂಗವ
 ನಾಡದಿರು ಬಹುಬಂಧುವರ್ಗದ
 ಕೇಡದೆಲ್ಲವನೊಬ್ಬ ಕರ್ಣನ ನೋಡಿ ಮಹಿಯೆಂದ || ೪೬

ಅನುಜರಳಿದುದು ನೂಟು ಬವರದಿ
 ತನುಜರಳಿದುದು ನೂಟು ಬಾಂಧವ
 ಜನರು ಸಂಖ್ಯಾರೂತ ಬಿದ್ದೇನವದಿರಿದ್ದೇನು^೧ |
 ಎನಗೆ ಕರ್ಣನ ಜೀವವೇ ಬೀ
 ವನವಿದೆಂಬೆಯಲಾ ಸಹೋದರ
 ತನುಜರೆಲ್ಲರನೊಬ್ಬ ಕರ್ಣನ ನೋಡಿ ಮಹಿಯೆಂದ || ೪೭

ರಣಮೊಳಳಿದೀ ಸಕಲ ಬಾಂಧವ
 ಗಣವಿದೆಲ್ಲವನೊಬ್ಬ ಕರ್ಣನ
 ಗುಣವ ಕಂಡೇ ಮಹಿದೆಯಕಟೀ ಕರ್ಣನಳಿವಿನಲಿ |

^೧ ಬಿಗಿಬಿಗಿ (ಬ.ಪ.ಬ). ಬಿಗಿಬಿಗಿ (ಪ.ತ.). ^೨ ಜನವನಂಖ್ಯಾತ ಕ್ಷತ್ರೀ
 ಶ್ವರರಳದಿರನ್ನೇನು (ಕ), ಜನವನಂಖ್ಯಾತೀತಕಳಿದುದು ಹೇಳಲೇನದನು (ಪ),
 ಜನವನಂಖ್ಯಾರೂತವಿದ್ದೇನೀಗಫಲವಿನ್ನು (ಬ), ಜನವನಂಖ್ಯಾರೂತ ಬಿದ್ದುದು
 ಬೀದಿವರಿವರಿದು (ಬ.ದ.ಬ).

ಎಣಿ^೧ಯಗಲಿ^೧ ನೀ ಬದುಕುವೈ ಧಾ
 ರುಣಿಯ ಪತಿಯೇ ಪಾರ್ಥವಕ್ಷಿಯ
 ನಣಿದು ಕರ್ಣನನುಳುಹಿಕೊಳು ಸಂಪ್ರತಿಯ ಮಾಡೆಂದ || ೪೮

ಗುರುತನುಜ ನೀವಾಡಿದುದ ಧಿ
 ಕೈರಿನುವವರಾವಲ್ಲ ಕರ್ಣನ
 ಹಿರಿಯ ಮಗನನು ಪಾರ್ಥನುದರದೊಳಾ ಸಹೋದರನ |
 ದುರುಳ ಭೀಮನ^೨ ಬಿಸಿರ ಬಗಿದು^೨
 ತೈರಿನುವೆನು ಭಾಷೆಯನು ನೀವ್ ಹಿರಿ
 ಯರಸರಲಿ ಯಮಳರಲಿ ಸಂಧಿಯ ಮಾಡಿಕೊಡಿಯೆಂದ || ೪೯

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಶಿವಶಿವಿದು ತಾರಕನ ಗುಹನಾ
ಹವಸೋ ಮೇಣ್ ರಾಙ್ಗಣನ ರಾಮನ
ಬವರವೋ ಹೊಸತಾಯ್ತು ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಸಂಗ್ರಾಮ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಭೂ
ಪಾಲ ಮೊಗದಿರುಹಿದೊಡೆ ಬಳಿಕಿ
ಕೋಲಿಗುರುವಿನ ಸೂನು ಮುರಿದನು ಬಿಗಿದ ದುಗುಡದಲಿ |
ಕೋಲ ಹೊದೆಯೆಂಬತ್ತು ಬಂಡಿಯ
ಹೇಳಿದನು ಕರ್ಣಂಗೆ ಕುರುಭೂ
ಪಾಲ ತಾನೊತ್ತಾಗಿ ನಿಂದನು ಸಕಲದಳಸಹಿತ || ೧

ಅರಸ ಹೇಳುವುದೇನು ಬಳಿಕಿ
ಬ್ಬರ ಮಹಾಕೋದಂಡಚಂಡ
ಸ್ಫುರಿತವೌರ್ವಿನಾದ ಮುಸುಕಿತು ಸಕಲ ಬಗ್ಗುತಟವ |
ಸ್ಫುರದಮಂದೋದ್ಭಿನ್ನ ಭಾನ್ವ
ತ್ಯಿರಣಗರ್ಭಕಳಾಪಭದ್ರಾ
ಕರಣಕಳಿತಧ್ವಾಂತಬಿಂಬಕಳಂಬಸಂತತಿಯ || ೨

ಗಬ್ಬರಿಸಿದುದು ಗಗನವನು ಬಲು
ಬೊಬ್ಬ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದ
ನಿಬ್ಬರದ ನಿಡುಸೂಳು ಸೊಳ್ಳೆಸಿದುದು ದಿಕ್ಕಟವ |
ಉಬ್ಬುಗೆಡದಿರಿ ಕರ್ಣಪಾರ್ಥ¹ನ¹
ಗರ್ಭರಹಿರೋ ಪೂತು ಮರು ಎಂ
ಬಬ್ಬರಣೆ ಸುರರೂಢಿಯಲಿ ಯೊಂಪಿಸಿತು ಮೂಜಗವ || ೩

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಹೊರೆ ಹೆಚ್ಚಿತಿಬ್ಬರು
ಹಿಡಿದ ಖಾತಿ ದಿಗಂತ²ಕೋಶದ²
ತಡಿಯ ಬಿಲುಟಂಕಾರ ಮುಸುಕಿತು ಲೋಕ ಪದಿನಾಲ್ಕು |

¹ ರು (ಕ). ² ಘೋಷದ (ಕ). ಶೋಕದ (ತ,ಪ).

ಜಡಿದ ಶೌರ್ಯದ ಮೈಗಳುಬ್ಬಿನ
ಗುಡಿಯಿಡಿದ ರೋಮಾಳ ರಿಪುಗಳ
ಕುಡಿದ ಕಂಗಳ ಸುಭಟರೆಚ್ಚಾಡಿದರು ಚಳಕದಲಿ || ೪

ಬಿರಿದುವಿಬ್ಬರ ಜೋಡು ಮೈಯು
ಬ್ಬರಿಸೆ ಹಳಹಳಿಕೆಯ ಸುತೇಜವ
ಸುರಿದುವಿಬ್ಬರ ಮೋಷಿ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದುವು ಹುಬ್ಬುಗಳು |
ಅರಳೈ ನಿಡುಗಂಗಳ ನಿಹಾರದ
ಕರದ ಚಳಕದ ಕಾದ ನಾಸಿಕ
ದೇರಲ ಕೆತ್ತುವ ಮೀಸೆಗಳ ಭಟರಚ್ಚುರುರವಣಿಸಿ || * ೫

ವಹಿಲವನು 'ವೇಡೈನು'ವಡೆ ನರ
ರಹಿಪತಿಗಳೇ ಭಟರ ಪಡಿಯಿಡ
ಬಹುದೆ ಪಲ್ಲವ ಪಂಡಿತರ ಸತ್ಯಣಾಸಿಗಳ ಗತಿಯ |
²ಅ²ಹಿಯು ³ಶ³ರಮಾನದ ಸುತಾಳ
ಗ್ರಹಮುಖದ ⁴ನರ⁴ವಾದಿಗ⁵ಳು⁵ ನರ
ವಹಿಯ ನಾಯಕವಾಡಿಗಳೆ ನರನಾಥ ಕೇಳೆಂದ || ೬

ಕಣಿ ಕಣಿಯನಿಟ್ಟೊರನಿದುವು ⁶ಕೂ⁶
ಗರ್ಣಿಗೆ ಮಾರ್ಗಣಿ ಚಾಚಿದುವು ಕಣಿ
ಕಣಿಗೆ ಮಲೆತುವು ತಟುಬಿದವು ಕಣಿ ಕಣಿಯ ಪಡಿಮುಖವ |
ಕಣಿ ಕಣಿಗೆ ತೆರಳಿದವು ಕಣಿ ಮಾ
ಗರ್ಣಿಯನಣಿದವು ಹಿಂಡುಗಣಿ ಸಂ ?
ದಣಿಗಣಿಯಲಕ್ಕಾಡಿದವು ರಣಧೀರರೆನುಗಗಳು || ೭

ಎಸುವ ಗತಿಗೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಜಗ ಗ
ರ್ಜಿಸಿದುದಾಯೆಂದೆರಡು ಧಟ್ಟಿನೊ
ಳೊಸಗೆಯಲಿ ಮೊಳಗಿದವು ⁷ಕೋ⁷ತಿ⁷ನ ಕೋಟಿ ನಿನ್ನಾಳ |

* ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪದ್ಯಗಳ ಅನುಕ್ರಮವು ಬೇರೆಬೇರೆ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ.

¹ ವಾಡಾಯಿಸು (ಕ), ವೋಡೈನು (ಕ), ಪಾಡೆನಿಸು (ದ) ವೋಡೈನು (ನ.ಬ). ² ರ (ಕ.ತ). ³ ನ (ತ.ಘ). ⁴ ಶರ (ತ). ⁵ ಳ (ತ). ⁶ ಮಾ (ಗ.ತ). ⁷ ತೋ (ತ.ನ.ಬ).

ನಿಶಿತ ಶರವೋ ಪ್ರಳಯ ಸೂರ್ಯರ
ಮಸಕವೋ ಹರನೇತ್ರಪಕ್ಷಿಯ
ಹಸರವೋ ಹೆಸರಿಡುವನಾವನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ || ೮

ಇವರ ಬಿಲುದನಿ ತುರಗ ಹೇಷಾ
ರವದ ಘಲ್ಲಣಿ ಸೂತರಬ್ಬರ
ವಿವಿಧವಾದ್ಯನಿನಾದ ದಳವೆರಡರ ಮಹಾರಭಸ |
ಅವಿರಳಾಸ್ತೃಧ್ವಾನವಭ್ರದ
ದಿನಿಜನಿಕರದ ಸಾಧುವಾದದಿ
ಭುವನ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಮಯವಾಯ್ತೊಂದು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೯

ಮುಂಚುವುದು ಕೈ ಮನವ ಕೈಮೆಯ
ನಂಚವನು ಮನ ಮುಂಚುವುದು ಮಿಗೆ
ವಂಚಿಸುವುದಂಬುಗಳ ಗತಿ ಕೈಮನದ ಕಲುಹೆಗಳ |
¹ಮುಂ¹ಚಿದಂಬುಗಳಾಣಿನೇಳನು
²ಹಿಂ²ಚಿದವು ಹೊಂಬರಹದಂಬಿನ
ಮಿಂಚುಗಳಲೆವೆ ಹಳಚಿದವು ಹರಿಹರ ಪುರಂದರರ || ೧೦

ಮನದೊಳಗೆ ಮೊಗೆದಿಂಟಿದರು ಕ
ಣ್ಣಿನಲಿ ಕಾಣಿದರಡಿಗಡಿಗೆ ಕಿವಿ
³ಗೊನೆಗಳಲಿ³ ಕುಡಿಕುಡಿದುಗುಳಿದರು ಮೂದಲೆಯ ಮಾತುಗಳ |
ಮನದಲಂಕುರವಾಗಿ ಕಡೆಗೆ
ಣ್ಣಿನಲಿ ಪಲ್ಲವವಾಗಿ ರಣವಾ
ತಿನಲಿ ಹೂತುದು ಕರ್ಣಪಾರ್ಥರ ರೋಷಮಯ⁴ಚೂತ⁴ || ೧೧

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟಿದು ಚ
ಪ್ಪರಿಸಿ ತೇಜಿಯ ನೂಕಿದನು ಮುರ
ಹರನು ಸೂತಾಸೂರಿಯಲಿ ಕೈದೋಷಿದನು ಪಾರ್ಥ |
ಮುರಪುಟದಲಾಕಾಶವನು ಕ
ತ್ತರಿಸುವವೊಲು⁵ಬ್ಬರದಲಿ⁵ನಿ
ಬ್ಬರದ ಗತಿಯಲಿ ನಿಗುರಿದವು ರಥವಾಜಿಗಳು ನರನ || ೧೨

¹ ಹಿಂ (ಗ.ಟ.ತ.ದ.ನ.ಪ). ² ಮುಂ (ಗ.ಟ.ತ.ದ.ನ.ಪ). ³ ಕರ್ಣದಲಿ (ಕ). ⁴ ಬೀಜ (ಟ.ದ), ಧೂಜ (ಬ). ⁵ ಪ್ವಾರದಲಿ (ಘ.ಟ.ಬ).

ಕುಬುಚೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿಡಿದನುಗ್ಗ
 ಪ್ರಬಲವಾನರರಾಜನಿದಿರಲಿ
 ಕಬಳಿಸಿದವರ್ಜುನನ ಶರ ¹ಕರ್ಣನ¹ ಪತಾಕಿನಿಯು |
 ಶಬರರೂಪ ವರಾಹದೈತ್ಯನ
 ನಿಬಿಡದರ್ಪವ ²ಮುಷುವ²ವೊಲು ವರ
 ವಿಬುಧತತಿ ಕೊಂಡಾಡೆ ಕಳೆಯೇಡಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೧೩

ಏನ ಹೇಳುವೆನರನ ಕೇಳೆ ನಿ
 ನ್ನಾನೆಯಗ್ಗ ಳಿಕೆಯನು ಮುಂದಣ
 ದಾನವಾಂತಕನುರವನೆಚ್ಚನು ಜೋಡನೊಡೆಬಗಿದು |
 ಆ ನಿರೂಢಿಯ ಹಯದ ಘಾಯವ
 ನೇನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ³ಸಿಂಧದ³
 ವಾನರನ ವೇದನೆಯ ಗಣನೆಯನಖಿಯೆ ನಾನೆಂದ || ೧೪

ಬರಸೆಳೆದ ಬಿಲುಗೋಲಿನಲಿ ನಿ
 ಪೂರದ ಶರನಂಧಾನದಲಿ ರಥ
 ತುರಗವನು ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚನರ್ಜುನನನಮ⁴ಬಾಣದಲಿ⁴ |
 ಸುರಪನಾಯುಧಹತಿಗೆ ಕುಲಗಿರಿ
 ಯಳುಕುವಂದದಿನೊಂದು ಯೋಜನ
 ವರೆಗೆ ತಿಪ್ಪನೆ ತಿರುಗಿ ತೊಲಗಿತು ಕರ್ಣರಥವಂದು || ೧೫

ಔಕಿ ವಾಘೆಯ ಕೊಂಡು ಶಲ್ಯನು
 ನೂಕಿದನು ತೇಜಿಯನು ಸಮರ
 ವ್ಯಾಕುಳದಿನಾ ಕರ್ಣ ಸೆಳೆದನು ದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣವ |
 ನಾಕನಿಳಯರು ನಡುಗೆ ಶರಕ
 ಣಾರ್ಕಕರುಷಣಪ್ರಾಥಿಯಲಿ ನಿಂ
 ದಾ⁵ ಕಿರೀಟಿಯ ರಥವನೆಚ್ಚನು ಭಾನುಸುತ ಮುಳಿದು || ೧೬

ಅರಿಯ ಶರಹತೆಗಳುಕಿ ತಿಪ್ಪನೆ
 ತಿರುಗಿ ಪಾರ್ಥನ ತೇರು ಬಿಲ್ಲಂ
 ತರಕೆ ಹಿಂಲಕೆ ತೊಲಗೆ ಕಂಡು ಮುರಾರಿ⁶ ಬೆಟಗಾದ |

¹ ಕೌರವ (ಕ.ಚ.ಟ). ² ಜಡಿವ (ಟ), ಜಟಿವ (ತ.ನ.ಪ.ಬ). ³ ಬಿಂಕದ (ಟ.ತ.ದ.ನ.ಬ). ⁴ ಸಮರದಲಿ (ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ). ⁵ ಗಿದರು ಭೂಲೋಕ ಕರ್ಣ ಪ್ರಾಥಿ ಮಿಗುತಿರಲಾ (ಕ), ಗಲಸುರಾನೀಕ ನಲಿಯಲು ತಂಹುಲಿ ನಿಂದಾ (ಟ.ದ). ⁶ ಗರ್ಜುನನ ರಥ ತಿರುಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೊಂದು ಬಿಲ್ಲಂತರಕೆ ತೊಲಗಲು ನೋಡಿ ಕಂಡ ಸುರಾರಿ (ಕ).

ಅರರೆ ಧಣುಧಣು ಪೂತು ಪಾಯಿಕು
ಸರಿಯ ಕಾಣೆನು ಭಾಷೆನುತ ವಿ
ಸ್ತರಿಸಿ ದಾನವವೈರಿ ಕರ್ಣನ ಪಿರಿದು ಹೋಗಲಿದನು || ೧೭

ನಲವು ನಿಲೆ ಫಲುಗುಣನು ಹೂಡಿದ
ಹಿಳುಕನೀಡಾಡಿದನು ¹ಲೋಕ¹ದ
ಬಳಕೆ ಕೌತುಕವೆನುತ ತೂಗಿದನಮಳ ²ಮಕುಟವನು² |
³ಒಲವರವಲಾ ಮುರಹರಂಗೀ
ಬಲದೊಳಗೆ ನಾಹನವ ಸುಡಸು
ಡಲೆನುತ ದುಗುಡವ ಪಿಡಿದು ³ಫಲುಗುಣನಿಳುಹಿದನು ಧನುವ || ೧೮

ಏನು ಫಲುಗುಣ ಧರ್ಮಜನ ಮದ
ದಾನೆ ದುಗುಡವಿದೇನು ಪೇಳೈ
ನೀನು ಧನುವನು ತೊಪ್ಪಿದ ಕಾರಣವೇನು ಪೊಸತೀಗ |
ಏನು ಹದ ಹೇಳಿನಲು ಕೇಳಿಲೆ
ದಾನವಾಂತಕ ನುಡಿಯಲಾವುದು
ಹಾನಿಯೆಮಗಿಲ್ಲಿನುತ ಮೇಗರೆನುಡಿದನಾ ಪಾರ್ಥ || ೧೯

ಹೇಳು ಹೇಳೆನ್ನಾಣೆ ⁴ಚಿತ್ತ ದೊ
ಳಾಳುವುದ⁴ ಮಹಿಮಾಡದಿರು ⁵ನಿಜ⁵
ಲೋಲ ಧರ್ಮಜನಾಣೆ ನಿನಗೆನೆ ಪಾರ್ಥ ನನುನಗುತ |
ಕಾಲಗುಣವೆಂದಹಿಯೆ ಮೇಣ⁶ ತ
ನ್ನಾಳುತನ ಪುನಿಯಾಯ್ತು ರಿಪುಭಟ
ನಾಳುತನ ದಿಟವಾಯ್ತು ಕೌತುಕವೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ || ೨೦

ಒಂದು ಯೋಜನವರೆಗೆ ತಿರುಗಿತು
ಹಿಂದಕಹಿತನ ತೇರು ತಾನೆನ
ಲೊಂದು ಬಿಲ್ಲಂತರಕೆ ತೊಲಗಿತು ನಮ್ಮ ರಥವಿಂದು |
ಇಂದು ಕರ್ಣನ ನಾಹನಕೆ ಮನ
ಸಂದು ಪತಿಕರಿಸಿದಿರಿ ಕೌತುಕ
ವೆಂದು ಕಾಲವ ಬೈದೆನೆಂದನು ಪಾರ್ಥನಾ ಹರಿಗೆ || ೨೧

¹ ಕಾಲ (ಗ.ಟ.ದ.ನ). ² ಮಣಿಶಿರವ (ಕ.ಚ.ಟ). ³ ಒಲವರವೊ ಮೋಹ
ರವೊ ವಾಹಿಗಳೊಳಗೆ ನಾಹನವಿಲ್ಲೆನುತ ಮನದೊಳಗೆ ದುಗುಡವ ಹಿಡಿದು (ಟ.ದ),
ಒಲವರವು ಮೋಹನವರಾ ಜಗದೊಳಗೆ ನಾಹನವಹುದೆನುತ ಮನದೊಳಗೆ ದುಗು
ಡವ ಹಿಡಿದು (ಚ.ತ). ⁴ ಚಿತ್ತಕೆ ತಾಳಿದುದ (ಕ). ⁵ ಜಯ (ಕ.ಗ.ದ.ನ).

ಅಳುತನದಲಿ ವೀರ ಕರ್ಣನ
ಹೋಲುವರ ನಾ ಕಾಣೆನ್ನೈ ಸುರ
ಪಾಲಕರು ತಾವಾನಬಹುದೇ ಕರ್ಣನುರವಣಿಯ |
¹ಕೋಲು¹ ಯೋಜನವರೆಗೆ ತೊಲಗಿಸಿ
ಜಾಳಿಸಿತ ನೀ ನುಡಿದೆ ನಿಜ ಬಿ
ಲ್ಲಾಳತನವನು ನಿನ್ನ ಮನದಲಿ ತಿಳಿದು ನೋಡೆಂದ ||

೨೨

ಬಸುಹೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಯ
ಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿಹ ನಾ ಸಹಿತ ಮೇ
ಲೆಸೆವ ಸಿಂಧದ ಹನುಮನಹಿತ್ತಿ ದಿವ್ಯಹಯನಹಿತ |
ಎಸುಗೆಯಲಿ ತೊಲಗಿ²ಸುವ ಕರ್ಣನ
ಅನಮ ಸಾಹಸ ಪಿರಿದೊ ಹುಲುರಥ
ದೆಸುಗೆ ನಿನ್ನ ಗ್ಗ³ಳಿಕೆ² ಪಿರಿದೋ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ ||

೨೩

ಎನಲು ತಳವಳಗಾಗಿ ಫಲುಗುಣ
ಧನುವ ಕೊಂಡನು ದನುಜಮೈರಿಗೆ
ಮನದ ಗರ್ವವನುಸುರಲಯದೇ ಬಾಗಿದನು ಶಿರವ |
ಮೊನೆಯಲಗಿನಂಬಿನಲಿ ಕರ್ಣನ
ಧನುವನಿಕ್ಕಡಿಗಳೆದು ಫಲುಗುಣ
ನನವರತ ಬಹುಸತ್ವದಲಿ ಮತ್ಸರಿಸಿ ಕಾದಿದನು ||

೨೪

ಎಚ್ಚನೀತನ ಸಾರಥಿಯ ಮಗು
ಳೆಚ್ಚನೀತನ ರಥವ ವಾಜಿಯ
ನೆಚ್ಚನೀತನ ಧನುವನೀತನ ಸಿಂಧ ನೀಗುರಿಯ |
ಎಚ್ಚನೀತನ ನಿಶಿತತಸ್ತ್ರವ
ಕೊಚ್ಚಿದನು ಮಗುಳೆಚ್ಚು ಪುನರಪಿ
ಯೆಚ್ಚು ಕರ್ಣನ ಹೊಳ್ಳುಗಳೆದನು ಪಾರ್ಥ ನಿಮಿಷದಲಿ ||

೨೫

ಬೊಬ್ಬಿ ಷಿದುದಾ ಸೇನೆ ³ಸೋಲದ³
ಮಬ್ಬು ಮುಸುಕಿದುದೀ ಬಲವ⁴ನೀ
ಯು⁴ಬ್ಬೆಯನು ⁵ಸೈರಿಸುತ⁵ ಸಾಹಸಮಲ್ಲ ತನಿಗೆದಲು |

¹ ಪೇಳು (ಕ). ² ಸಿದವನ ಸಾಹಸ ಹಿರಿದೊ ಹುಲುರಥವ ತೊಲಗಿಸಿದವನ ಸಾಹಸ (ತ.ದ.ಪ). ³ ಘಳಿಗೆಗೆ (ಕ). ⁴ ಬಲದು (ಕ.ಗ.ಚ.ಟ.ದ). ⁵ ನಿಲ ಸುತ್ತು (ಕ.ಚ.ಟ.ದ).

ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಫಡ ಹುಬ್ಬನಿಕ್ಕುವ
 ಳೊಬ್ಬಳೇ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೊಡ್ಡಿಯ
 ಕೊಬ್ಬ ನಿಲಿಸುವೆನುತ ಖತಿಯಲಿ ಮಸಗಿದನು ಕರ್ಣ || ೨೬

ಹನುಮನನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪುನರಪಿ
 ದನುಜರಿಪುವನು ಮತ್ತೆ ಹಯವನು
 ಧನುವನರ್ಜುನನಂಬುಗಳನಾ ಧತ್ರ ಚಾಮರವ |
 ಮೊನೆಗಳೆಯಲೇ ಮುಸುಕಿದನು ಮು
 ಮೊನೆಯ ಬೋಳೆಯ ತೊಡಚಿ ಕೌರವ
 ಜನಪನಾವೆಡೆ ನೋಡಹೇಳಿನುತುಬ್ಬಿದನು ಕರ್ಣ || ೨೭

ಮೊದಲಲಾ ಭೀಷ್ಮನ ಶರಾಘಾ
 ತದಲಿ ನೊಂದೆನು ಬಳಿಕ ಕರ್ಣನ
 ಕದನದಲಿ ತಪ್ಪಲ್ಲತಪ್ಪಲ್ಲೆನುತ ಮುರವೈರಿ |
 ಗದಗದಿಸುತಶ್ವವನು ಬೋಳೈ
 ಸಿದನು ಹನುಮನ ನೋಡಿ ತಲೆದೂ
 ಗಿದನು ಮಂದಸ್ಥಿತಮಧುರಮುಖಕಮಳನೊಲವಿನಲಿ || ೨೮

ಶರಹತಿಯಲುಱಿ ನೊಂದು ಧೂಪಿಸಿ
 ತರಹರಿಸುವಶ್ವಾಳಿ ಕೃಷ್ಣನ
 ಕರುಣವಚನಾಪ್ಯತರನದಿನಾಪ್ಯಾಯನಂಬಡೆದು |
 ಖುರದಲವನಿಯ ಪೊಯ್ದು ಲಳಿ ಮಿಗ
 ಲುರವಣಿಸಿದವು ಹನುಮನಂತಃ
 ಕರಣ ಹದುಳಿಸಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು ನರನಾಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೯

ಬಳಿಕ ಹೇಳುವುದೇನು ಪಾರ್ಥನ
 ಮುಳಿಸಿನಲಿ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಜಿಹ್ವಾ
 ವಳಿಯ ಲಳಿಯಲಿ ಕುಪಿತ ಕಾಳೋರಗನ ವದನದಲಿ |
 ಸುಳಿವವನ ಸಾಹಸವನಾತನ
 ಬಲುಹನಾತನ ಜಯವನಾತನ
 ನಿಲವ ಕಂಡವರಾರು ಸುರ ನರ ನಾಗಲೋಕದಲಿ || ೩೦

ರಾಯ ಕೇಳಿಭಿಮಂತ್ರಿಸಿದನಾ
 ಗ್ನೇಯವನು ಹೂಡಿದನು ಸುರಕುಲ
 ಬಾಯಬಿಡಲಂಬುಗಿದು ಹಾಯ್ದು ಬಿಲುದಿರುವನೊಡೆದು |

ವಾಯು ಪಡಿಬಲವಾಗೆ ಕಿಡಿಗಳ
 ಬಾಯಿಧಾರೆಯ ಹೊದಟಿ ಕಬೋಗೆ
 1ರಾಯದಲಿ ಲವಣಿಸುವ ದಳ್ಳುರಿದಿರುಳ¹ ಚೂಣಿಯಲಿ || ೩೧

ಅಹಹ ಬೆಂಧುದು ಲೋಕವಿನ್ನಾ
 ರಹಿಮುಖವ ಚುಂಬಿಸುವರೋ ವಿ
 ಗ್ರಹದ ಫಲನಿಗ್ರಹವಲಾ ಶಿವ ಎನುತ ಸುರರುಲಯೆ |
 ವಹಿಲ ಮಿಗೆ ವರುಣಾನ್ತದಲಿ ಹುತ
 ವಹನ ಬಿಂಕವ ಬಿಡಿಸಿದನು ಜಯ
 ವಹುದೆ ಪರರಿಗೆ ಪಾರ್ಥನಿರೆ ಜನನಾಥ ಕೇಳಿಂದ || ೩೨

ನರಳ ರ್ಪುಳ ರ್ಪುಡಿಸಿತು ಕಬ್ಬೊಗೆ
 ಪರೆದುದಲ್ಲಯದಲ್ಲ ತಂಪಿನ
 ನರಳ ಮೊನೆಯಲಿ 2ನಿಂಪಿಸುವ ತುಂತುಟ ತುಷಾರದಲಿ |
 ಅರಿಬಲದ ಬೊಬ್ಬಾಟದಲಿ ಧರೆ
 ಬಿರಿಯಲರ್ಜುನ ಹೂಡಿದನು ಹೂಂ
 ಕರಣಮಾನಿತಮಂತ್ರಮಂಡಿತಮೇಘಮಾರ್ಗಣವ || ೩೩

ಹೊಗೆಯ ಹೊರಳಿಯ ವಿವಿಧ ವರ್ಣದ
 ಮುಗಿಲ ಪಾಳೆಯವೆತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟುದು
 ಗಗನದಗಲದಲೊಕಿದವು ದೆಸೆದೆಸೆಯ ಮೂಲೆಗಳ |
 ಹಗಲುಗತ್ತಲೆಕಟ್ಟಿತೇನಿದು
 ಯುಗದ ಕಡೆಯೋ ಶಿವಶಿವಾ ಎನೆ
 ಜಗಜಗತ್ಪಾಣಾನ್ಯವನು ಹೂಡಿದನು ಕಲಿ ಕರ್ಣ || ೩೪

3ಅಟ್ಟಿ³ ಹೊಯ್ದುದು ನಿಱುಮುಗಿಲನಱಿ
 ಯಟ್ಟಿ ಕೊಡಹಿತು ತಳಿತ ಮೇಘದ
 ಥಟ್ಟು ಮುಱಿದುದು ಬೀಸಿದವು ಬಿಟುಗಾಳಿ ಬಲ ಬೆದಱಿ |
 ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಕೈಯೊಡನೆ ಕೊಂಡನು
 ಬೆಟ್ಟವುರುಳುವ ಬಾಣವನು ಜಗ
 ಜಟ್ಟಿ ಕೌರವರಾಯ ಬಾಳೆನುತೆಚ್ಚ⁴ನಾ ಕರ್ಣ⁴ || ೩೫

¹ ರಾಯದಳದಲಿ ಮೋಹಿಸಿತು ದಳ್ಳುರಿಯ (ಟ.ದ). ² ತಂ (ಕ).

³ ಬಿಟ್ಟು (ಕ). ⁴ ನರ್ಜುನನ (ಕ).

ಗಿರಿಯ ಡೆಂಕಣಜಂತ್ರವನು ತರ
ಹರಿಸುವವರಾರರನ ¹ಧಾವಣ¹
ಗಿರಿಯ ಧಾಳಿಗೆ ಧಾತುಗೆಟ್ಟುದು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ |
ಅರರೆ ಕೆಡೆಕೆಡೆಯೆನುತ ವಜ್ರದ
ಸರಳನುಗಿದನದಾವ ವಹಿಲದೊ
ಳುರುಳೆಗಡಿದನು ಪರ್ವತಾಸ್ತ್ರವನಿಂದ್ರಸುತ ನಗುತ || ೩೬

ಅವ ಚಳಕದೊಳರ್ಜುನನು ತಿಮಿ
ರಾವಲಂಬದ ಸರಳಲೆಚ್ಚನು
ನಾವಣಿಯೆ²ವಿರುಳಂ²ಧತಮ ಮುದ್ರಿಸಿತು ದೃಷ್ಟಿಗಳ |
ಅವನಾವನನಣುವನೋ ತಾ
ನಾವನಿದಿರಾರೆಂಬ ³ಭೇದವ
ಣಾವು³ ತೋಟಿದು ತಮದೊಳದ್ದುದು ಕೂಡೆ ಕುರುಸೇನೆ || ೩೭

ಮೈರಿತರಕೇನಣಿಯನೇ ಪ್ರತಿ
ಕಾರವನು ನಿನ್ನಾತನಗ್ಗದ
ಸೌರಮಯಮಂತ್ರಾಭಿಮಂತ್ರಿತ ಭಾನುಮಾರ್ಗಣವ |
ಆರು ಕಂಡರು ತಿಮಿರಜನಿತವಿ
ಕಾರವನು ಹೇಳಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚುಳ
ಜಾಣಿಸಿದ ಫಣಿಯಂತೆ ಭುಲ್ಲವಿಸಿತ್ತು ಕುರುಸೇನೆ || ೩೮

ಆಗಳೇ ತೆಗೆದುರಗಬಾಣವ
ತೂಗಿ ಬಿಟ್ಟನು ನಿನ್ನ ಕರ್ಣನ
ಲಾಗುವೇಗವನೇನನೆಂಬೆನು ಚಾಪತಂತ್ರದಲಿ |
ಸೀಗುರಿಸುವುರಿವಿಷದ ಲೋಳಿಯ
ಲಾಗಿಸುವ ನಾಲಗೆಯ ಸುಯ್ಯನ
ಬೇಗುದಿಯ ತೊಡಬೆಗಳ ಹಾವ್ ತುಡುಕಿದವು ಧಟ್ಟನಲಿ || ೩೯

ಎಲೆಲೆ ಹಾವೇರ ಹಾವು ಕೆಂಡದ
ಮಳೆಯ ⁴ತಡೆ⁴ವವೆ ಕೊಡೆಯೆನುತ ಕಳ
ವಳಿಸಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲ ಹರೆದುದು ⁵ಹುದುಗಿ ಹೊದರೊಡೆದು⁵ |

¹ ಧಾರುಣಿ (ಕ). ² ಪುಮಹಾಂ (ಪ.ಬ.ನ). ³ ರೂಪಿನಭಾವ (ಗ.ಟ. ತ.ಪ). ⁴ ಕಾ (ಟ.ತ.ದ.ನ.ಪ.ಬ). ⁵ ಕೂಡಿ ಹುರಿಯೊಡೆದು (ಟ.ತ.ಧ.ನ.ಪ).

¹ಬಲು¹ವಿಷದ ಕಿಉವನಿಯ ಹಾವಿನ
ಮಳೆಗೆ ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಲಿ ತನ್ನಯ
ದಳಕೆ ಹಿಡಿದನು ಕೊಡೆಯನರೆಘಳಿಗೆಯಲಿ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೪೦

ಏನು ಹಾವುದುರಿದವು ರಣದೊಳ
ಗೈಸು ಹದ್ದೆಹಗಿದವು ತುಂಡಿಸಿ
ಬೀಸಿ ಬಿಡುವು ಕಡಿಗಳನು ಕೌರವನ ಧೃಷ್ಟಿನಲಿ |
ಏನು ಪರಿಯಲಿ ನರನ ಬಿನ್ನಣ
ಮೈಸುಪರಿ ಕರ್ಣನಲಿ ಕರ್ಣನ
ಕೌಶಲವದೆನಿತನಿತು ಪರಿಯನು ಕಂಡೆನಾತನಲಿ || ೪೧

ಬಲುಹು ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರಿಂದ
ಗ್ಗಲವಲಾ ಕರ್ಣಂಗನುತ ಪಡಿ
ಬಲಕೆ ಬಂದರು ಭೀಮ ಸಾತ್ಯಕಿ ನಕುಲ ಸಹದೇವ |
ದಳದೊಳದಟುಳ್ಳವರು ಪಾರ್ಥನ
ಕೆಲಬಲದಲುರವಣಿಸಿದರು ವೆ
ಗ್ಗಲೆಯನೈ ನಿನ್ನಾತನಿಂದಿನಲೆರಡು ಧೃಷ್ಟಿನಲಿ || ೪೨

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಸಾಲದೇ ಹೆ
ಬ್ಬುಲಿಯ ಕಾಲಾಟದಲಿ ಮೃಗಶಿಶು
ಮಲೆತಡೇನಗ್ಗಲೆಯನೇ ಮೂಲೋಕವಜುವುದಲೇ |
ಅಳವಿಗೊಡದಿರು ಸೂತತನಯನ
ತಲೆಯ ಬೆಸುಗೆಯ ಬಿಡಿಸುವಂಜಿನ
ಹಿಳುಕನುಗಿಯಾ ಹೊಳ್ಳುಗಣೆಯೇಕೆಂದನಾ ಭೀಮ || ೪೩

ಪುನಿಯೆ ಭೀಮನ ಮಾತು ಹೂಸುಕ
ದೆಸುಗೆ ತಾನೇಕಿನ್ನು ರಿಪು ನಿ
ಪ್ಪನರದಲಿ ಕಲಯೇಪುದರೆ ಕೈಕೊಳ್ಳನೀತ್ವರನ |
²ಹು²ಸಿಕಣೆಯಲೇನಹುದು ತೆಗೆ ಹರ
ವಿಶಿಖವನು ತೊಡು ಬೇಗಮಾಡೆಂ
ದಸುರರಿಪುವರ್ಜುನನ ಜಙ್ಗದನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ || ೪೪

ಕ್ರೋಧಶಿಖಿ ಭುಲ್ಲವಿಸೆ ಮುಳಿದು ವಿ
 ರೋಧಿಯನು ನೋಡಿದನು ಮುಳುಗಲಿ
 ರಾಧೆ ಕಂಬನಿಗಳಲಿ ಕುದಿಯಲಿ ಪುತ್ರಶೋಕದಲಿ |
 ಅಧಿ ತೀರಲಿ ನಮ್ಮ ಸೇನಾ
 ವ್ಯಾಧಿಗಿದೆ ಮದ್ದೆನುತ ಪರಬಲ
 ಸಾಧಕನು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವನು ತೊಚ್ಚಿಚ್ಚನಾ ಪಾರ್ಥ || ೪೫

ಶಿವಶಿವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವಿದಲಾ
 ಭುವನಜನ ಸಂಹಾರಶರ ಸಂ
 ಭವಿಸಿತೋ ಹಾ ಎನುತ ಹರೆದುದು ಮೇಲೆ ದಿವಿಜಗಣ |
 ತವಕದಲಿ ತತ್ಪತಿಮಹಾಸ್ತ್ರವ
 ಜವಳಿವೆರಳಿದುಗಿದು ಬಿಡೆ ತಿವಿ
 ತಿವಿದು ತಮ್ಮೊಳಗಡಗಿದವು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವಭ್ರದಲಿ || ೪೬

ಆ ಮಹಾಸ್ತ್ರದ ಹಾನಿ ರೋಷದ
 ತಾಮಸಾಗ್ನಿಯ 'ನೋಡಿ' ಬಿಡಲು
 ದ್ವಾಮನರ್ಜುನ ಕೊಂಡೆನಗ್ಗದ ಜಾತಮನ್ಯುವನು |
 ಆ ಮಹಾಬಾಣಾಭಿಮುಖದಲಿ
 ಸೋಮಧರಮಾರ್ಗಣವನಿಂತೀ
 ಭೀಮವಿಕ್ರಮ ಕರ್ಣನೆಚ್ಚನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ೪೭

ಆತನಲಿ ಕೌಬೇರಮಾರ್ಗಣ
 ವಿತನಲಿ ವಾಯವ್ಯಶರ ಬಳಿ
 ಕಾತನಲಿ ನೈರುತ್ಯವಿತ್ತಲು ಸೋಮವರ್ತಿಶರ |
 ಆತನಲಿ ಸಾಮುದ್ರ ರೋಷಣ
 ವಿತನಲಿ ವಡಬಾಸ್ತ್ರವಿಂತಿರ
 ಲಾತನೀತನ ಸಮರ ಸರಿ ನರನಾಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪೮

ಇಪ್ಪತ್ತಮೂವನೆಯ ನಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

¹ ನೊಡೆದು (ಚ), ಲುರಿದು (ತ.ದ.ಪ). ² ದುದ್ಧಾಮನರ್ಜುನನೆಚ್ಚ (ತ).

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂತನೆ || ರಾಯನಾಹನಮಲ್ಲ ವೆಗ್ಗಳ
ರಾಯ ಸುಧಟಶಿರೋರತುನ್ನರಾ
ಧೇಯ ಪಾರ್ಥರ ವಿಷಮರಣ ರಂಜಿಸಿತು ಮೂಜಗವ ||

ರಾಯ ಕೇಳೈ ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣರ
ನಾಯನವ ಕಟ್ಟಾಳು ರಣದಲಿ
ನಾಯಲಾಗದೆ ಶಿವಶಿವಾ ನಾಯರೆ ಸುರಾಸುರರು |
ಬಾಯಬಿಡೆ ಪರಸೇನೆ ಭೀತಿಯ
ಲಾಯದಲಿ ಕಟ್ಟಿದನು ಪಾರ್ಥನ
ವಾಯುಜನ ಕರಣೇಂದ್ರಿ¹ಯಾ²ತ್ವಂಗಳನು ಕಲಿ ಕರ್ಣ || ೧

ಎಲೆ ಮುರಾಂತಕ ನಾಕು ರಥದಿಂ
ದಿಳಿ ಸುದರ್ಶನವೆಲ್ಲ ಚಾಪವ
ಕಳೆದುಕೊಳು ಕೌಷೋದಕಿಯ ಹಿಡಿ ಹಾಯ್ಕು ವಾಘೆಯವ |
ಉಳುಹುವವರಾವಲ್ಲ ಕೊಳ್ಳೆನು
ತಳವಿಯಲಿ ಕೈಕೊಂಡು ಕೃಷ್ಣನ
ನಳುಕದೆಚ್ಚನು ನೂತು ಶರದಲಿ ಕರ್ಣ ಬೊಬ್ಬಿಡಿದು || ೨

ಜೋಡಿನಲಿ ನೀನಕದ ಮೇಲ
ಕ್ಯಾಡಿದವು ಕವಲಂಬು ಕವಚವ
ತೋಡಿ ನಟ್ಟವು ನೂಕಿದವು ನಾರಾಚ ಗಟುನಹಿತ |
ನೋಡಲೇ ವ್ಯಥೆಯುಂಟೆ ಭುವನದ
ಗೂಡು ಕೃಷ್ಣನ ದೇಹವಿದು ನಾ
ಡಾಡಿಗಳ ನಾಟಕವಲೈ ನರನಾಥ ಕೇಳಿಂದ || ೩

ಏನ ¹ಹೇಳುವೆ? ಹೂಡಿದಾ ಸಂ
ಧಾನವನು ರಥಹಯದ ವಾಘೆಯ
ಜೀನಗಲನದ್²ಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳ ನೊಗನ ಜೊತ್ತಗೆಯ |

¹ ಯ (ನ-ಘ). ² ಪೇಳೈನು (ಕ).

ಭಾನುಸುತ ಮುಱಿಯೆಚ್ಚು ನಿನಗಿ
ನ್ನೇನು ಹದನ್ನೆ ಹನುಮ ಲೆಂಕೆಯ
ದಾನವರು ನಾವಲ್ಲೆನುತ ಕೈಮಾಡಿ ಬೊಬ್ಬಿಡಿದ ||

೪

ಸೈರಿಸರ್ಜುನ ಶಿವನೊಡನೆ ನೀ
ಹೋರಿದಾತನು ನಿನ್ನ ಕೊಲುವಡೆ
ತೀರದೇ ತಪ್ಪೇನು ತಳುವಿತು ಪೇಳಲೇಕೆನುತ |
ಕೂರಲಗಿನಂಬುಗಳ ಹಿಳುಕಿನ
ಸಾರದಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿದನುದಯದ
ಲಾರನಿದಿರಲಿ ಕಂಡನೋ ಕಡುನೊಂದನಾ ಪಾರ್ಥ ||

೫

ಹಳಿದುದಿಮ್ಮಿಜೋಡು ನೆತ್ತರಿ
ನೊಟಿತೆ ನೂಕಿತು ಭದ್ರ ಪೀಠದ
ಹೊಟಗು ನನೆದುದು ರೋಮ್ಭಿನಲಿ ಜೋಲಿದನು ಮಲಗಿನಲಿ |
ಉಱುಕುಗೊಂಡುದು ಕರಣಚಯವರೆ
ದೆಹಿದ ಕಂಗಳು ರೋಮಕಂಪದೊ
ಳಳಿದುದಿಲ್ಲರೆಫಳಿಗೆ ಕೋಳಾಹಳವನಾ ಪಾರ್ಥ ||

೬

ಮತ್ತೆ ಕೇಳವನೀಶ ಭೀಮನ
ನೆತ್ತಿ ಬಿಸುಟವು ಬಾಣ ನಕುಲನ
ಕುತ್ತಿ ದವು ಸಹದೇವನೊಡಲಲಿ ಮಾಡಿದವು ಪಥವ |
ಇತ್ತ ಸಾತ್ಯಕಿ ಚೇಕಿತಾನಕ
ನುತ್ತ ಮೌಂಜ ಶಿಖಂಡಿ ದಳಪತಿ
ಕೆತ್ತಿದೊಡಲಿನ ಜೋಱಿನಲಿ ಹೊರಳಿದರು ಹುಡಿ ನನೆಯೆ ||

೭

ಒಸಗೆಯಾದುದು ನೆಲನ ದಿಕ್ಕಿನ
ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡೆ ನಿನ್ನಾಳತತಿ ಗ
ರ್ಜಿಸಿದವುಬಿದ್ದ ಬೊಬ್ಬೆ ಬಿಡಿಸಿತು ಧ್ರುವನ ಮಂಡಲವ |
ಅನಮ ಭುಜಬಲ ಪೂತುರೇ ಸಾ
ಹಸಿಕ ಮರುರೇ ಭಾಪು ಧಣುಧಣು
ವಿಷಮರಣನರನಿಂಹ ಜಾಗೆಂದುದು ಭಟಸ್ತೋಮ ||

೮

ಜನಪ ಕೇಳೈ ಮತ್ತೆ ಸುತನೋ
ಮನ ಶತಾನೀಕಾದಿ ರಿಪುನಂ
ದನರನೈವರನೆಚ್ಚು ಬೆರಸಿದನವರ ನೀಮೆಯಲಿ |

ಅನಿಲಜನ ಮರಳೆಚ್ಚು ಪಾಂಚಾ
ಳನ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಧಟ್ಟನೊಳು ಮು
ಮ್ಮೊನೆಯ ಬೋಳೆಯ ನರಿಯ ಸುರಿದುದು ಕರ್ಣನವಮೇಘ || ೯

ಸಾಲ ಝಲ್ಲರಿಗಳ ಪತಾಕಾ
ಜಾಲವನು ಚಾಮರವ ಗೋವಳಿ
ಗೋಲ ಡೊಂಕಣಿಯೊಡ್ಡನೆತ್ತಿದ ನಿಂಧ ನೀಗುರಿಯ |
ಧೂಳಿಪಟವಾಡಿದನು ಮಿಡುಕು
ಳ್ಳಾಳ ಕೊಂದನು ಗಜರಥಾಶ್ವದ
ಮಾಲೆಯನು ಮುತ್ತಿದುದು ಕರ್ಣನ ಶಿಲಿಮುಖವ್ರಾತ || ೧೦

ಅರಸ ಕೇಳಾ ನರನನಾ ವಾ
ನರನನಾ ಮುರಹರನನಾ ರಥ
ತುರಗ ನಿಚಯವನಾ ರಥವನಾ ಶರವನಾ ಧನುವ |
ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದು¹ ಭುಜಪರಾಕ್ರಮ
ದುರಿಯೊಳಗೆ ಬಿಡೆಕಾನಿ ಹಗೆನೆ
ತ್ತರಲಿ ನೀರೂಡಿದನು ನಿಜ ಶರ ನಿಕರವನು ಕರ್ಣ || ೧೧

ಹೇಳಲಪುಯ್ಯನು ವಿಕ್ರಮಾಗ್ನಿ ಭ
ಡಾಳಿಸಿದುದಡಿಗಡಿಗೆ ಸೇನಾ
ಜಾಲವನು ಬೇಳಿದನು ಕೂರಂಬುಗಳ ಕೊಂಡದಲಿ |
ಅಲಿಗಳು ಸವಿನೋಡಲಂದಿನ
ಕಾಳೆಗವ ಬರಹೇಳು ಕುರುಭೂ
ಪಾಲಕನ ಬರಹೇಳು ಬರಹೇಳಿನುತ ಬೊಬ್ಬಿಡಿದ || ೧೨

ಶರಹತಿಗೆ ಮುಖದಿರುಹಿ ಕಾಲಾಳ
ತುರಗಸೇನೆಯ ಮಹಿಯ ನಾರಿತು
ತುರಗದಳ ಬಗಿದಂಡುಗೊಂಡುದು ಗಜಘಟಾವಳಿಯ |
ಕರಿಘಟಾವಳಿ ಕೋಲಿನುರುಬೆಗೆ
ತೆರಳಿದವು ತೇರುಗಳ ಮಹಿಯಲಿ
ಹೊರಳಿಯೊಡೆದುದು ತೇರ ಧಟ್ಟ ನಿಹಾರದೆಸುಗೆಯಲಿ || ೧೩

¹ ದ (ಕ), ಯ (ಘ.ತ.ದ).

ಕೋಲ ಕೋಳಾಹಳಕೆ ತೇರಿನ
 ಗಾಲಗಳನೊಡ್ಡಿದರು ಹರಿಗೆಯ
¹ಹೇಳಿದರು¹ ಹಮ್ಮುಗೆಯ ಕೊಯ್ತೊಡ್ಡಿದರು ಟುಂಚೆಗಳ |
 ಮೇಳೆಯವ ಮೋಹಿದರು ಕಂಬುಗೆ
 ನೂಲು ಹರಿಗೆ ತನುತ್ರ ಸೀನಕ
²ಜಾಲ² ಗುಳ ಹಕ್ಕರಿಕೆ ಹಲ್ಲಣ ಬಾಹುರಕ್ಷೆಗಳ || ೧೪

ಉರಿಯ ಮಳೆಗಾಲದಲಿ ದಡ್ಡಿಯ
 ನರಗಿನಲಿ ಮಾಡಿದರೊ ಗಡ ಕಾ
 ರಿರುಳ ಕೋಟೆಯ ರಚಿಸಿದರು ಗಡ ರವಿಯ ಮುತ್ತಿಗೆಗೆ |
 ಹರಿಗೆ ಸೀನಕ ಜೋಡು ಕಾವವೆ
 ಕೆರಳಿದಡೆ ಕರ್ಣಾಸ್ತ್ರವನು ನಿ
 ಬ್ಬರದ ರಣದುಬ್ಬಟೆಯ ಕಂಡುಬ್ಬಿದನು ಕುರುರಾಯ || ೧೫

ನೋಡಿರೈ ನಿಮ್ಮವರ ದಳ ಕೈ
 ಮಾಡುತದೆ ನಮ್ಮಾತನನು ನೀವ್
 ಬೋಡಿಗಾಬರಿ ನಿಮ್ಮ ಫಲುಗುಣ ಭೀಮರುಬ್ಬಟೆಯ |
 ನೋಡಿರೈ ಲೇನಾಗಿ ನೀವ್ ಮಾ
 ತಾಡಲಾಗದೆ ನಿಮ್ಮ ನಾಲಗೆ
 ಗೊಡುಗೊಂಡವೆಯೆಂದನವನಿಪ ಕೃಪನ ಗುರುಸುತನ || ೧೬

ನರನ ಬಿಗಿದುದು ಮೂರ್ಛೆ ಭೀಮನ
 ಹರಣ ಕೊರಳಲಿ ಮಿಡುಕುತದೆ ಮುರ
 ಹರನುಸುರ ಮೈಹಾಳಿಯದೆ ಮೂಗಿನಲಿ ಮೋಹರಿಸಿ |
 ಬಿರುದ ಸಾತ್ಯಕಿ ನಕುಲ ಸಹದೇ
 ವರಿಗದಾವದು ಹದನು ನಾವಿ
 ನ್ನುಯೆಯೈ ನೀವ್ ನೋಡಿಯೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ || ೧೭

⁴ನೋಡಿ⁴ ಮಕ್ಕಳ⁵ನಿಕ್ಕಿ⁵ ತಂದೆಗ
 ಳೋಡುತದೆ ಸರಳಿಗೆ ತಮ್ಮನ
 ನೀಡಿ ತೋಪಿನಿ ಜಾತುತದೆಯಣ್ಣಂದಿರಾದವರು |

¹ ಹೇಳಿಗೆಯ (ಕ). ² ಚಾಳು (ಕ.ಘ), ಜಾಲ (ಬ). ³ ದುಡೆ (ಬ.ಘ. ಬ.ತ). ⁴ ಕೂಡೆ (ಕ). ⁵ ನೊಡ್ಡಿ (ಕ).

ಓಡತದೆ ಅಳೊಡೆಯನನು ಬೀ
 ಸಾಡಿ ತಾಯಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗದೆ
 ಕೂಡೆ ಮು^೧ಮ್ನ^೧ಳಮನಗುತದೆ ಗುರುತನುಜ ನೋಡೆಂದ || ೧೮

ಅರಿಬಲದ ಕಡುಗೇಡು ಹಬ್ಬಿತು
 ಸುರಬಲದೊಳಕಟಕಟ ನೋಡೈ
 ಸುರಪತಿಗೆ ದುಮ್ಮಾನವಡನಿತಲಾ ಮಹಾದೇವ |
 ಸುರನದೀಜದ್ರೋಣಿರಿ ಪರಿ
 ಪರಮ ಶೌರ್ಯದಲೊದಗಿದರೆ ನಿ
 ಪೂರದ ನುಡಿಯೆನ್ನದಿರಿ ಕಂಡುದನಾಡಬೇಕೆಂದ || ೧೯

ಉಂಟು ಜೀಯ ವಿರೋಧಿಬಲವತಿ
 ಕಂಟಣಿಸುತದೆ ಪಾಂಡು ತನಯರ
 ನಂಟರಿಪ್ಪರಿಗಾದುದೈ ದುಮ್ಮಾನ ಪುನಿಯೇಕೆ |
 ಎಂಟುಮಡಿ ನಿಮಗಾದ ಜಯ ಹದಿ
 ನೆಂಟುಮಡಿಯಾಚೆಯಲಿ ಸೇರುವು
 ದುಂಟು ಪುನಿದರೆ ಕೊಯ್ಸಿಕೊಟ್ಟಿವು ನಮ್ಮ ನಾಲಗೆಯ || ೨೦

ಮುಗುಳುನಗೆಯೊಬ್ಬರಲಿ ಸವಿವಾ
 ತುಗಳ ರಸವೊಬ್ಬರಲಿ ಕಡೆಗ
 ಣ್ಣಗಳ ಮಿಂಚೊಬ್ಬರಲಿ ನೇವುರದೆಳಮೊಳಗು ಸಹಿತ |
 ಸೊಗನು ಬೇಟೊಬ್ಬರಲಿ ನೇಹದ
 ತಗಹು ಬೇಟೊಬ್ಬರಲಿ ಸತಿಯರ
 ವಿಗಡತನವಿದು ಸಹಜ ಜಯವಧು^೨ ಜಾರೆ^೩ ನೋಡೆಂದ || ೨೧

ಒಂದು ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಲಿ ಕೌರವ
 ಸೈಂದವನು ನೋಡುವಳು ಕಯ್ಯೊಡ
 ನೊಂದು ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಲಿ ಮಾತಾಡಿಸುವಳರಿಬಲವ |
 ಇಂದು ಜಯವಧು^೩ "ದೃಢ"ಪತಿವ್ರತೆ
 ಯೆಂದು ಬಗೆಯೈ ಭೂಪ ಹುನಿ ಹೋ
 ಗೆಂದು ಗುರುಸುತ ನಗುತ^೪ ಕೋದನು ತನ್ನ ಪೋಹರಕೆ^೪ || ೨೨

^೧ ಮು (ಕ.ಖ). ^೨ ವಾರು (ಕ). ^೩ ದಿಟ (ಕ). ^೪ ಹೊಕ್ಕನು ತನ್ನ
 ಪಾಳೆಯವ (ಟ.ದ.ನ.ಪ).

ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸ್ತಿನಿತ್ತಲರ್ಜುನ
 ನರೆಮುಗಿದ ಕಣ್ಣರಳವಂತಃ
 ಕರಣ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಕೆ ಬಿಟ್ಟುದು ತಗಹು ಕಳಕಳವ |
 ಮುರಿದು ಮುರಿದೆಡಬಲದ ತನ್ನವ
 ರಿರವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕೋಪಶಿಖಿಯು
 ಬ್ಬರದಲಿಬ್ಬಗಿಯಾದುದು¹ದಂತರ್ಭಾವವಡಿದಿಡಿಗೆ¹ ||

೨೩

ಕಳಶಜಲದಲಿ ಮೆಯ್ಯ ನೆತ್ತರ
 ತೊಳೆದು ಪೊಸಮಡಿವರ್ಗದಲಿ ಮುರಿ
 ಮಲಕ ಬಿಗಿದನು ಧರಿಸಿ ಸಾಧು ಜವಾಜಿ ಕನ್ನುರಿಯ |
 ಲುಳಿಯ ಹೊಸ ನೀಸಕದ ಕವಚವ
 ನಳವಡಿಸಿ ಕರ್ಪುರದ ಕವಳದ
 ಹಳಕ ಹಾಯಿಕಿಕೊಳುತ ಕೊಂಡನು ಮತ್ತೆ ಗಾಂಡಿವವ ||

೨೪

ನಿಮ್ಮ ನಿರಿಯೊಡಲಿನಲಿ ಜೋಡಿನ
 ಹಮ್ಮುಗೆಯನುಡಿದಂಬು ಹಾಯವು
 ನಮ್ಮ ದುಷ್ಕೃತಮೈಸಲೇ ನಿಮಗೆತ್ತಲೇ ವ್ಯಸನ |
 ನಿಮ್ಮಡಿಗಳೇ ಬಲ್ಲರಿಂತಿರ
 ಲೆ²ಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹುದು³ವೆ⁴ ನೊಂದನು⁴
 ನಿಮ್ಮ ಹನುಮನ ನೋಡಿಯೆಂದನು ಹರಿಗೆ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ||

೨೫

ಸಾಕದಂತಿರಲಾಹವಕೆ ಬರ
 ಲೇಕೆ ಕಬ್ಬಿನ ಬನವೆ ಬಾಣಾ
 ನೀಕಕಭಿಮುಖವಾಗೆ ಸಾವರು ನೋವರಿದಕೇನು |
 ಈ ಕುಠಾರನನೀಕ್ಷಣಕೆ ಕೈ
 ತೂಕದಲಿ ಕಾದದೆ ವಿವೇಕದೊ
 ಳಾಕರಿಸು ಜಯವಧುವನೆಂದನು ಕೃಷ್ಣನರ್ಜುನನ ||

೨೬

ಹರಿಸು ರಥವನು ಮೈರಿಯುಱುಬೆಗೆ
 ತೆರಳುತದೆ ನಮ್ಮವರು ಕರ್ಣನ
 ಕೊರಳ ಬಾ⁵ರ⁵ಲಿ ನಿಲುಕಿಸುವೆನೀ ಶರಸಲಾಕೆಗಳ |

¹ ದರ್ಜುನನಂತರಂಗದಲಿ (ದ.ಪ.ಬ). ² ದನ (ಕ). ³ ವ (ಕ.ಗ.ಚ. ಟ.ದ). ⁴ ಬಯಸನು (ಟ), ಬಯಸುವ (ದ). ⁵ ಯ (ಟ.ದ).

ಅರನ ಕೇಳೈ ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು
ನರನ ರಥ ಜೋಡಿಸಿತು ಕರ್ಣನ
ಸರಿಸದಲಿ ಜೀವಿಸಿತು ಪಾಂಡವನೇನೆ ¹ನಿಮಿಷ¹ದಲಿ || ೨೭

ಎಲೆಲೆ ಕರ್ಣ ಕಿರೀಟಿಯುಲುಬೆಗೆ
ನಿಲುವುದರಿದೈ ಹಾವನರೆಗಡಿ
ದುಳುಹಿ ಕೆಡಿಸಿದೆ ಪಾಪಿ ರಾಯನ ರಾಜಕಾರಿಯವ |
ತೊಲಗನುವನೇ ರಥವನೇ ಹೆ
ಕೈಳಿನಿ ಜಹಿದನು ಕರ್ಣ ಶಲ್ಯನ
ನೆಲವೊ ಫಡ ನೋಡೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನು ಧನಂಜಯನ || ೨೮

ಎಡೆಯಲೀತನ ಸರಳ ಸಾರವ
ಕಡಿದು ಕಯ್ಯೊಡನೆಚ್ಚು ಮಗುಳೆ
ಚ್ಚಡಿಗಡಿಗೆ ಬಿಡದೆಚ್ಚು ಪುನರಪಿ ಮತ್ತೆ ಮಗುಳೆಚ್ಚು |
ಪಡಿಬಲಕೆ ರೋಷಾಗ್ನಿಯದನಿ
ಮೈಡಿಸಿ ಬೀಸುವ ಬೇದಪವನನು
ನುಡದೆ ಬಿಡುವನೆ ಕಲಿ ಧನಂಜಯನಹಿತ ತ್ಯಜವನವ || ೨೯

ಒದೆದು ಕವಚವನೊಡೆದು ಗಣಿದೋ
ಉದವು ²ಚೌಕದ² ಮೇಲೆ ಮೊನೆಮೂ
ಡಿದವು ಬೆನ್ನಲಿ ಕರ್ಣ ನನೆದನು ರುಧಿರ ಧಾರೆಯಲಿ |
ಗುದುರಿದವು ಕಯ್ಯಂಬು ಬಲು ಕಾ
ಉದನು ರಕುತವ ಕಳವಳದ ಕಂ
ಪದಲಿ ರೊಂಪಿಸಿ ಮಲಗಿದನು ಮಣಿಮಯದ ಗದ್ದುಗೆಯ || ೩೦

ತೋಱಿನಾ ನಿನ್ನೊಡೆಯನೋಲೆಯ
ಕಾಟತನವನು ನಮ್ಮ ಬಲವನು
ಮೂಱು ಮೂಲೆಯ ಹೂಗಿನಿ ³ಬೆಚ್ಚನೆ ಬೆಳಿತ³ ಗರುವನಲೆ |
ಜಾಱಿದ⁴ವೆ ಕಯ್ಯಂಬು ಬಲು ರಣ
ವೀರನಿರಿ ಹಾಳುದುಡೆ ಶೌರ್ಯದ
ಮೋಱಿಗೇಕ್ಕೈ ಮಹುಕವೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ⁴ || ೩೧

¹ ಪುಣ್ಯ (ಗ.ಪ.ನ). ² ವಕ್ರದ (ಟ.ದ). ³ ಬೆಚ್ಚಿನಿಗಲದ (ಖ.ಪ.ಟ),
ಮೆಚ್ಚಿನಿಗಲದ (ತ.ದ). ⁴ ಪು ಬಿಲ್ಲಂಬು ರಣದಲಿ ಹಾಳುಹೋಯಿತೆ ನಿನ್ನ ಜಯ
ಜಯ ಸಿರಿಯ ಕೊಂಡನು ಮಹುಕವೇಕೆಲೆ ಕರ್ಣ ನಿನಗೆಂದ (ಕ).

ಮರಳಿ ಶಲ್ಯನನೆಚ್ಚನಾತನ
 ಕರದ ವಾಘೆಯ ಕಡಿದನಾ ರಥ
 ತುರಗದೊಡಲಿ ಹೂಳಿದನು ಹೇರಾಳದಂಬುಗಳೆ |
 ಹೊರೆಯ ಹಡ್‌ಪಿಗ ಚಾಹಿಯರ ಚಾ
 ಮರಿಯರನು¹ ನೋಯಿಸಿದ ಗೆಲವಿನ
 ಗರುವತನವನು ಬಡ್ಡಿಸಹಿತುಗುಳಿಚಿದನಾ ಪಾರ್ಥ || ೩೨

ದಳಪತಿಯ ದುಮ್ಮಾನದಲಿ ಕಳೆ
 ವಳಿಸಿತ್ತೀಚೆಯ ಥಟ್ಟು ಪಾರ್ಥನ
 ಹಿಳುಕು ಹೊಕ್ಕವು ಹರಹಿ ತಿವಿದುವು ರಾಯನಿದಿರಿನಲಿ |
 ಹಲವು ಮಾತೇನಾ ಕೃಪನ ಕೌ
 ಸಲನನಾ ಗುರುಸುತನನಾ ನೌ
 ಬಲನನಾ ಕೃತವರ್ಮಕನ ಮುಷಿಯೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟಿದ || ೩೩

ಸಿಕ್ಕಿದನು ಕುರುರಾಯನಾದುದು
 ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ ಗುರುನದೀಸುತ
 ರಿಕ್ಕಿ ಹೋದರು ನಮ್ಮ ದಳಪತಿ ಕಾದಿ ಬಳಲಿದನು |
 ಪೊಕ್ಕನರ್ಜುನನಿವರ ದರ್ಪವ
 ನೊಕ್ಕಿ ತೂಟಿದನಿನ್ನು ಪರಿವಾ
 ರಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ಪಂಥವೆನುತಿದ್ದುದು ಭಟಶ್ಲೋಮ || ೩೪

ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸಾಟು ಸಾವಿರ
 ವರ ಮಹಾರಥರೌಕಿದರು ಝ
 ಲ್ಲರಿಯ ಝಾಡಿಯ ಸೆಳೆಯ ನಿಂಥದ ಸುಳಿವ ನೀಗುರಿಯ |
 ಬಿರಿಯೆ ನೆಲನುಬ್ಬೀಳ್ಳ ಬೊಬ್ಬೆಯ
 ಮುರಜ ಡಿಂಡಿಮ ಪಟಹದಾಡಂ
 ಬರದಲೊದಗಿತು ಕೆಲನ ಕೈವಾರಿಗಳ ರಭಸದಲಿ || ೩೫

ಫಡಫಡಲವೋ ಪಾರ್ಥ ರಾಯನ
 ತುಡುಕಲಹುದೇ ಕೂಟಗಿರಿಯಲಿ
 ಕಡಲು ಹೂಳುವುದೇ ಸಧಾರನಲಾ ಮಹಾದೇವ |

¹ ಪದ ಚಾಮರದ ನೀಗುರಿಯವರ (ಗ.ತ.ಬ).

ಹಿಡಿ ಮಹಾಸ್ತ್ರವನಿನ್ನು ಮುಂದಡಿ
ಮಿಡುಕಿದಡೆ ತಮ್ಮಾಣಿಯೆನುತವ
ಗಡಿಸಿ ನೂಕಿತು ನಿನ್ನವನ ಮನ್ನಣೆಯ ಪರಿವಾರ ||

೩೬

ಜನಪ ಕೇಳೈ ರಕುತಜಲದಲಿ
ನನೆದ ನೆಲ ಪುಡಿಮನಗೆ ಕೆಂಧೂ
ಳಿನಲಿ ಕತ್ತಲಿಸಿತ್ತು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾದುದಡಿಗಡಿಗೆ |
ಇನಿಬರಾವೆಡೆ ಕರ್ಣನೋ ಫಲು
ಗುಣನೊ ಪಾಂಡವಬಲವೊ ನಿನ್ನಾ
ತನೊ ನಿಧಾನಿಸಲಖಿಯೆನೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರದಲಿ ||

೩೭

ಮಳೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಧೂಳಿನಬ್ಬರ
ವಳವವೊಲು ವಿಜಯಾಸ್ತ್ರಹತಿಯಲಿ
ಹಿಳಿದ ಕರಿ ನರ ತುರಗದೊಡಲರುಣಾಂಬುಧಾರೆಯಲಿ |
ಕಳಚಿತ್ತೀ ಕೆಂಧೂಳಿ ಬಾಣಾ
ವಳಿಯ ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ ಕಾಣೆನು
ದಳದೊಳಾರಾರೆಂದು ಮತ್ತರೆಫಳಿಗೆ ಮಾತ್ರದಲಿ ||

೩೮

ಬೆರಸಿ ಹೊಯ್ದರು ರಾವುತರು ರಥ
ತುರಗ ನಿಕರದ ಬೆನುಗೆ ಬಿಡೆ ಮದ
ಕರಿಗಳಂಘವಿನಿದವು ರಥ ಚಾಚಿದವು ಮುಂದೆ¹ದೀಣಿಗೆ |
ಹರಿಗೆಗಳ ತಲೆಗೊಡ್ಡಿ ಕಕ್ಕಡ
ಪರಶು ಖಂಡೆಯದವರು ಮಂಡಿಯ
ತೆರಳದಾಂತರು ಫಲುಗುಣನ ರಥದೊಡಲ ಪಕ್ಕದಲಿ ||

೩೯

ಅರಸ ಕೇಳು ಜಯದ್ರಥನ ಮೋ
ಹರದ ಮಧ್ಯದೊಳಂದು ನಿಲುಕದ
ನರನ ರಥವೀ ಹೊಳ್ಳುಗರ ಹೋರಚೆಗೆ ಹೆದಲುುವುದೇ |
ಕರಿಘಟಾವಳಿಗೊಂದು ಶರವಾ
ತುರಗದಳಕೊಂದಂಬು ಬಳಿಕೆರ
ಡೆರಡು ಶರದಲಿ ಕೆಡಹಿದನು ಕಾಲಾಳು ತೇರುಗಳ ||

೪೦

ಆಳು ಮುರಿದುದಲೈ ಮಹಾರಥ
 ರೇಳಿರೈ ನೀವಾಟು ಸಾವಿರ
 ಮೇಲುದಳದವರಾಕೆವಾಳರು ನಿಮ್ಮ ಧಟ್ಟಿನಲಿ |
 ಮೇಳವದ ಪರಿ ಲೇಸು ಕರ್ಣನ
 ಸೋಲದಲಿ ನೀವರಿಸಿದರೆ ಭೂ
 ಪಾಲನಾಣಿ ದೊರಾರರಹಿರೆನುತೆಚ್ಚನಾ ಪಾರ್ಥ || ೪೧

ಬಾಣಹತಿಗಕ್ಕುಡಿಸಿ ರಾಜ್ಯ
 ಶ್ರೇಣಿ¹ ಜಲುಗಿತು¹ ಶೌರ್ಯನಗರದ
 ವಾಣಿಯರು² ಹೊಕ್ಕುಡಿದು² ಹೋಗಾಡಿದರು ಪತಿರಿಣವ |
 ಗೋಣಕೊಯ್ಲಿನ³ ಕಾವಣಕೆ ಮುಂ
 ಗೇಣಿಕಾಟನು ಮೊಳಗಿದನು ಫಡ
 ಕೇಣವಿನ್ನೇಕೆನುತ ಕೈದೋಡುತು ಭಟಸ್ತೋಮ || ೪೨

ನೀಳಿದನು ಸಮರಥರ ಸುಳಿಗೊಂ
 ಡಾಳ ಸದೆದನು ಸವಟಿದನು ಭೂ
 ಪಾಲಪುತ್ರರನಖಳದೇಶದ⁴ ರಾಜಸಂತತಿಯ⁴ |
 ಆಳು ಮುಟಿದುದು ಮಾನಹಾನಿಯ
 ಹೇಳುವಡೆ ನಗೆ⁵ಯದನು⁵ ಕುರುಬಲ
 ಜಾಲದಲಿ ಜಳ್ಳುಗರು ಬಿದ್ದುದು ಭಂಗ ತರಧಿಯಲಿ || ೪೩

ಬಿಡುದಲೆಯಲೋಡಿದರು ಬಿರುದಿನ
 ತೊಡರ ಬಿಡುಟರು ವಾಹನಂಗಳ
 ತೊಡಕ ಬಿಟ್ಟರು ನೆಲಕೆ ಕೈಲೆಡೆಗೊಟ್ಟು ಕೈದುಗಳ |
 ಅಡನಿ⁶ ಕಾವ ನರಪ್ರ⁶ತಾಪದ
 ಕಡುವಿನಿಲ ಬೇಗೆಯಲಿ ವೀರದ
 ಮಡುಗಳುಹಿ ಬತ್ತಿದವು ಮೋಡುಗಳೊಣಗಿ ಪುಟುಭಟರ || ೪೪

ಹೋಗದಿರಿ ಹೋಗದಿರಿ ದಳಪತಿ
 ಯಾಗುಹೋಗುಯದೆ ನೈಪಾಲನ
 ಮೂಗನಾರಿಗೆ ಮಾಟಿದಿರಿ ಕೊಂಬವರು ನಾವಲ್ಲ |

¹ ಹೆದಡುತು (ಕ). ² ಹೊಕ್ಕುಟ್ಟು (ಕ). ³ ಕೇ (ಕ.ಗ.ಚ). ⁴ ದ್ವೀಪ
 ಸಂಧವರ (ಘ.ತ.ದ.ಪ), ದೇಶಾ ಭೂಭುಜರ (ನ). ⁵ ಯೆಂದು (ಕ), ಯೆಂದು
 (ಬ). ⁶ ದೀತನ ಸತ್ಯ (ತ).

ಈ ಗರುವರೀ ಪರಿ ಪಲಾಯನ
ಯೋಗನಿದ್ದರೆ¹ನಾಹನಿಕರೈ¹
ಜಾಗೆನುತ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಹುಡುಗುಟ್ಟಿದ ಮಹಾರಥರ ||

೪೫

ಇವರ ಹದನಿದು²ಕರ್ಣ²ನಾಡಿದ
ಕವಡಿಕೆಯ ಬೆನಗೊಳ್ಳಿರೈ ಕೌ
ರವನ ಸರ್ವಗ್ರಾಸಕಿವೆ ರಾಹುಗಳು ಲಟಕಟಿನಿ |
ನಿವಗೆ ಹರಿಬದೊಳೊಂದು ಮುಟ್ಟಿಗೆ
ರವಣವುಂಟೇ ಹಾಯ್ ನಿಮ್ಮಾ
ಟವನು ನೋಡುವೆನೆಂದು ಕರೆದನು ಕೃಪನ ಗುರುಸುತನ || ೪೬

ಅರಸ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆ ಮುಗ್ಗಿತು
ಮುಟವೆ ನೆಗ್ಗಿತು ಭೀತಿ ಧೈರ್ಯದ
ತಿರುಳು ಬಲಿದುದು ಕೋಪ ತಳಿದುದು ಖೋಡಿ ನೀ³ರೊಡೆಯೆ³ |
ಕರಣಪಲ್ಲಟಪಾಡಿನಲಿ ಸಂ
ವರನಿಕೊಂಡುದು ವೀರರಸವು
ಬ್ಬರನಿ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯವ ಮುನುಕಿತು ನಿಮ್ಮ ದಳಪತಿಯ || ೪೭

ನೋಡಿದನು ಕೆಲಬಲನನುಗಿದೀ
ಡಾಡಿದನು ನಟ್ಟಂಬುಗಳ ಹು
ಜೋಡಬಿಟ್ಟನು ತೊಳೆದನಂಗೋಪಾಂಗಶೋಣಿತವ |
ಕೂಡೆ ಕನು ರಿಗಂಧದಲಿ ಮುಳು
ಗಾಡಿ ದಿವ್ಯದುಕೂಲದಲಿ ಮೈ
ಗೂಡಿ ಮೆಪ್ಪಿದನು ಕರ್ಣನನುಪಮ ತೀವ್ರತೇಜದಲಿ || ೪೮

ಬೋಳವಿನಿದನು ತಲ್ಪನನು ಮಿಗೆ
ಸೂಳವಿನಿದನು ಭುಜವನುಬ್ಬಿನೊ
ಳಾಳವಿನಿದನು ಚಾಪಗಾನ⁴ಸ್ವಾ⁴ನಕವನುಬಿದಾ |
ಮೇಳವಿನಿ ನಿಜರಥವ ಕೆಲದಲಿ
ಜೋಳವಿನಿ ಹೊದೆಯೆಂಬನಹಿತನ
ಪಾಳನುವಡಂಬಿದೆಯೆನುತ ತೂಗಿದನು ಮಾರ್ಗಣಿಯ || ೪೯

¹ ಪೂತು ಪುರುರೇ (ಕ).   ² ಪಾರ್ಥ (ಕ).   ³ ರೇಷಿ (ಗ.ಘ.ತ).

⁴ ಸ್ವಾ (ಕ).

ಫಡಫಡಲವೋ ಪಾಥ್ ಜೂಜಿಂ
 ಗೊಡಬಡಿಕೆ ನಿಮಗೆಮಗೆ ಹಾರುವ
 ರೊಡನೆ ಹೆಕ್ಕಳವೇಕೆ ¹ಹೋಗದಿರಿತ್ತಲದಿರಾಗು¹ |
 ಹಿಡಿದ ಮುಷ್ಟಿಗೆ ನರ್ವರವಣವ
 ಕೊಡಹಿ ನಿನ್ನೆ²ದ [ವೆ]ರ²ಳಕೊಳ್ಳದೆ
 ಬಿಡುವೆನೇ ಬಾ ಎನುತ ಕರೆದನು ಕರ್ಣನರ್ಜುನನ || ೫೦

ಅರನ ಕೇಳೈ ನಿಡಿಲಗರ್ಜನೆ
 ಗುರವಣಿಪ ಕೇಸರಿಯವೊಲು ಕೃಪ
 ಗುರುಸುತರ ಬಿಡುತಿತ್ತ ಹಾಯ್ದನು ಹಗೆಯ ಸಮ್ಮುಖಕೆ |
 ತಿರುಪು ಸದರವು ನಿನಗೆ ಗತಿಕಾ
 ಹುರ ಕಣಾವಳಿ ಕಂಠಗತ ಬಾ
 ಹಿರನು ನೀನೆಲೆ ಕರ್ಣ ಫಡ ಹೋಗೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು || ೫೧

ಭರತಭಾಷೆಯಲಾ ವಿಧಾವಂ
 ತರು ವಿರಾಟನ ಮನೆಯಲಿದ್ದುದ
 ನಟಿಯವೇ ನಾವೆತ್ತ ಬಲ್ಲೆವು ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯೆಗಳ |
 ಸರಸಮಾತಂತಿರಲಿ ಚಾಪ
 ಸ್ವರಣದಭಿನಯದಂಗಹಾರದ
 ಪರಿಯ ತೋರಿಸಿ ಎನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನು ಧನಂಜಯನ || ೫೨

ರುಳುಪಿಸಿದುದೆರಡಂಕದಲಿ ನಿ
 ಪ್ಕಲಿತ ತೇಜಃಪುಂಜವಿಬ್ಬರ
 ಹಳಹಳಿಕೆ ಹಬ್ಬಿದುದು ಗಬ್ಬರಿಸಿದುದು ಗಗನದಲಿ |
 ಹಿಳುಕನೀದವೊ ಹಿಳುಕು ಮೊನೆಯಲ
 ಗಲಗನುಗುಳ್ಳವೊ ಕಣಿಗಳಲಿ ಕಣಿ
 ತಳಿತವೋ ತೈಲೋಕ್ಯದಾಣಾದ್ವೈತವಾಯ್ತೆಂದ || ೫೩

ಪರಶುರಾಮನ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ
 ವರ ದಿಳಿಪನ ದುಂದುಮಾರನ
 ಭರತ ದಶರಥ ನಹುಷ ನಳ ರಾಘವನ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ |

¹ ಹಾರದಿರಿತ್ತಲನುವಾಗು ಕ). ² ಡೆಬರ (ಕ.ನ), ದೆದಿರು (ಗ), ದೆಬರ (ತ.ದ.ನ).

ಸರಿಮಿಗಿಲು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥನೀ ಮಿ

ಕೃರನುಗಳ ಪಾಡೇ ಕಿರೀಟಿಯ

¹ದೊರೆಯದಾವವನೆನುತ ಕೊಂಡಾಡಿತು ಸುರಸ್ತೋಮ¹ || ೫೪

ತಾರಕನ ಜಂಭನ ನಿಕುಂಭನ

ತಾರಕಾಕ್ಷನ ಕಾಲನೇಮಿಯ

ವೀರ ಮಹಿಷಾಸುರನ ಬಾಣಾಸುರನ ರಾವಣನ |

ಕೋರಹತ್ತರ ಬಾಹು ಬಲವನು

ಸಾರಿಯಾ ಕರ್ಣಂಗೆ ಮಿಕ್ಕಿನ

²ಸಾರಿಹೃದಯರು ನಿನಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲೆಂದು²ದಮರಗಣ || ೫೫

ಪೂತು ಮರುರೇ ಕರ್ಣ ವಿಶಿಖ

ವ್ರಾತವೊಂದಿನಿತಿಲ್ಲ ಲಂಕೆಯ

ಘಾತಕರ ಚಾಪಳವ ಕಂಡೆನು ಚಾಪತಂತ್ರದಲಿ |

ಈತನತಿಶಯಬಾಣರಚನಾ

ಜಾತಿಯಿದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಸುಭಟ

ವ್ರಾತಕೆಲ್ಲಯದೆಂದು ತಲೆದೂಗಿದನು ಹನುಮಂತ || ೫೬

ಅದ್ದು ದುಮ್ಮಾನದಲಿ ಹೊಡೆಮಗು

ಳೆದ್ದುದೀ ಕುರುಸೇನೆ ತಡೆಯಲಿ

ಬಿದ್ದು ದತಿಸಂತೋಷ ಸಾರಕ್ಷೀರಜಲಧಿಯಲಿ |

ಗೆದ್ದನೈ ನಿನ್ನಾತನೊಸಗೆಯ

ಬಿದ್ದಿ ನರಲೈ ನಾವು ಪರರಿಗೆ

ಬಿದ್ದು ದೊಂದು ವಿಘಾತಿಯೆಂದನು ನಂಜಯನು ನಗುತ || ೫೭

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

---

¹ ದೊರೆಗೆನುತ ಕೊಂಡಾಡಿತಮರಸ್ತೋಮಪರ್ಜುನನ (ಕ.ಗ.ಚ). ² ಸಾರಿಹೃದಿಯ ಸಜೀವಿಸರಿಯಿಲ್ಲೆಂದು (ಕ), ಭೂರಿರಥಿಕರು ಪಾಡೆ ಕರ್ಣಂಗೆಂದು (ಕ.ಘ).

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ರಾಯಪರಬಲಮಥನ ಕೌರವ
ರಾಯಧರಣಿವರಾಹ ಕಲರಾ
ಥೇಯನಚ್ಚನು ರೌದ್ರದರ್ಪದ ಸರ್ಪಬಾಣದಲಿ ||

ಹೇಳು ಸಂಜಯ ಹಗೆಗೆ ಬಿದ್ದ ವಿ
ತಾಳವಾವುದು ಕಿವಿಗಳೈದವು
ನಾಲಗೆಯನೊಡ್ಡುವೆನು ವಚನಾಮೃತದ ಸವಿ ಪಿರಿದೆ |
ಜಾಳಿಸಿತೆ ಹಗೆ ಕರ್ಣ ಗೆಲಿದನೆ
ಕಾಳೆಗವನೀ ಮಾತುಗಳನೀ
ಹೇಳುತಿರು ಸಾಕೆಂದು ನುಡಿದನು ನಗುತ ಜನನಾಥ || ೧

ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳುವಡೆ ಸಾವಿರ
ಕಿವಿಗಳೈದವು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಣನ
ಬವರದಲಿ ¹ರೂ¹ಧಿಸಿದ ರೌದ್ರದ ರಾಜಕಾರಿಯವ |
ನವಡಿವೆರಳಿನ ಸೇದುವಂಬಿನ
ತವಕಿಗನ ತಗ್ಗಿಸುವೆ ನಿಲ್ಲೆನು
ತವಗಡದ ಕೋಪದಲಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿವೋದನಾ ಕರ್ಣ || ೨

ವಿಾಱುತುರಿ ಸುಯಿಲಲಿ ಕಂಗಳು
ಹೇಳಿದವು ಕಡುಗೆಂಪನೊಗಡಿಸಿ
ಕಾಣಿದವು ರೋಮಾಳಿ ರೋಷಪ್ಪೇದಬಿಂದುಗಳ |
ಕೌಣಿದವು ಕುಡಿವಿಸಾಣೆ ಕಾದುದು
ಮೋಣಿ ಬದ್ಧಭೃಕುಟಿಯಲಿ ಹುರಿ
ಯೇಣಿತಧಿಕಕ್ರೋಧತಾಮನ ನಿಮ್ಮ ದಳಪತಿಯ || ೩

ಉಗಿದನುರಗಾಸ್ತ್ರವನು ಹೊಮ್ಮೂ
ಡಿಗೆಯೊಳಗೆ ಹೊರಕಯ್ಯ ಗಾಳಿಗೆ
ಹೊಗೆಯ ಹೊದರಿನ ಹೊರಳಿ ಹಬ್ಬಿತು ಕೂಡ ಕಿಡಿಯಿಡುತ |

¹ ಧ್ವಾ (ಖ.ಘ.ಟ.ತ.ದ), ಜೋ (ಬ).

ಗಗನ ಗಮನದ ನಿಖಳ ವಿಹಗಾ
ಳಿಗಳು ಬೆಂದವು ಗಾಢ ಗರಳದ
ಸೊಗಡ ಸೋಷಿಗೆ ಕಂಠಣಿಸಿತೆರಡೊಡ್ಡು ಕಳವಳಿಸಿ || ೪

ಬೆರಳಲಂಬನು ತೂಗಲೂರಿ ಪೂ
ತ್ಯ ರಣಿಯಲಿ ¹ಪಂಠಿಸಿ¹ತು ನುಯ್ಲಿನ
ಧರಧುರದ ಬೆಳುನೊರೆಯ ಲಹರಿಯ ವಿಷದ ಲೋಳಿ²ಗಳ² |
ಉರವಣಿಸಿದವು ಗರಳ ರಸದ
ಬ್ಬರದ ಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆಗಳು ಮುಸುಕಿತು
ಹೊರಳಿಗಿಡಿಗಳ ಛಟಛಟಧ್ವನಿ ಮನಗಿತಡಿಗಡಿಗೆ || ೫

ಹೊರೆಯವರು ಮರನಾದರಾ ರಥ
ತುರಗತತಿ ಲಟಕಟಿಸಿದವು ನಿ
ಬ್ಬರದ ಬೆಟಗಿನೊಳದ್ದು ಹೋದನು ಶಲ್ಯ ನಿಮಿಷದಲಿ |
ಉರಿ ಛಡಾಳಿಸಿ ಪೂತ್ಯತಿಯ ಪಂ
ಜರದೊಳಗೆ ಪಲ್ಲವಿಸಿತುಬ್ಬಿದ
ಹೊರಳಿಹೊಗೆಯಂಬರವ ತುಂಬಿತು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ || ೬

ಆವರಿಸಿದವು ಪುಷ್ಕಳಾವ
ತಾವಳಿಗಳೆನೆ ಬಹಳವಿಷಧೂ
ಮಾವಳಿಯಲೇ ಧಾತುಗೆಟ್ಟುದು ಸಕಳ ಭುವನಜನ |
ದೇವತತಿ ಬೆಂಡಾಯ್ತು ಮೊದಲಿನ
ದೇವರುಬ್ಬಿದರುರಗಪತಿಯ ಫ
ಣಾವಳಿಯ ಗುಡಿಯೆತ್ತಿದವು ಪಾತಾಲಲೋಕದಲಿ || ೭

ಭುಜವ ಹೊಯ್ದರು ಸೂರ್ಯ ತಕ್ಷಕ
ರಜನ ಸಭೆಯಲಿ ಭಯದಿ ಸುರಪತಿ
ಭಜಿಸಿದನು ಗರುಡನನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಮನ್ನು ನರಗೆನುತ |
ಗಜಱಿದವು ನಿನ್ನಾಳವಾದ್ಯ
ವ್ರಜದ ಕಹಳೆಯ ³ಭಟರ ಬೊಬ್ಬೆಯ³
ಗಜಬಜಿಕೆ ಘಾಡಿಸಿತು ಕೌರವನೈತರಧಿಯಲಿ || ೮

¹ ಪಂಠಿಸಿ (ಟ.ದ). ² ಯಲಿ (ತ.ದ). ³ ಜರೆವ ಸುಭಟರ (ಕ).

ಹಣುಗಿದರು ಭೀಮಾದಿಗಳು ಕ
 ಚೋಣಿಗಿಲಾದವು ಭಟರ ಮೋಷುಗ
 ಳೆಣಿಸುತಿದರು ಜಪವನರ್ಜುನ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬವರು |
 ಸೆಣಿಸುವನು ಗಡ ಕೌರವನೊಳಿ
 ನ್ನುಣಲಿ ಧರೆಯನು ಧರ್ಮಸುತನೆಂ
 ದಣಕವಾಡಿತ್ತು ನಿನ್ನ ದುಷ್ಟರಿವಾರ ಹರುಷದಲಿ ||

೯

ಮೂಡಿಗೆಯೊಳಂಬುಗಿದು ತಿರುವಿಗೆ
 ಹೂಡಲಿ ಹದನಾಯ್ ಚಾಪದೊ
 ಳೋಡಿಸಿದಡೇನಹುದು ಹರಹರ ಹರ ಮಹಾನ್ಮವಲಿ |
 ನೋಡಿದೈ ಗುರುಸುತಕೃಪಾದಿಗ
 ಳೋಡದಿರಿ ನೀವೆನುತ ಪುಳಕದ
 ಬೀಡಿನಲಿ ಮೈಮುಳುಗಿ ತೂಗಾಡಿದನು ಕುರುರಾಯ ||

೧೦

ಉರಿಯ ಜೀರ್ಣೋಳವಿಗಳಪೊಲು ಪೂ
 ತ್ಯರಿಸಿದವು ಫಣಿ ವದನದಲಿ ದ
 ಳೈರಿಯ ನಿಮಿನಿಮಿಗಳ ತುಷಾರದ ಕಿಡಿಯ ತುಂತುಪಿನ |
 ಹೊರಳಿಗಿಡಿಗಳ ಕರ್ಬೊಗೆಯ ಕಾ
 ಹುರದ ಸುಯ್ಯನ ರ್ಪುಳದ ಗರಳಾ
 ಕ್ಷರದ ಜಿಗಿಯಲಿ ಮಾತು ತೋಳುತು ಬೆನನು ಬೆನಸೆನುತ ||

೧೧

ಹೂಡಿದನು ತಿರುವಿನಲಿ ಬಾಣದ
 ರ್ಪೂಡಿಯುರಿನಾಲಗೆ¹ಯ ನಿರುತವ
 ನೋಡಿ ಪಾರ್ಥನ ಗಳಕೆ ಸಂಧಾನವ ನಿಧಾನಿಸುತ |
 ನೋಡಿದನು ಶಲ್ಯನನು ಮಿಗೆ ತೂ
 ಗಾಡಿದನು ಕೌರವನ ಪುಣ್ಯದ
 ಬೀಡು ಬಿಡುವಡೆ ಕಾಣಲಹುದಿಂದನಾ ಕರ್ಣ ||

೧೨

ಏನು ಸಾರಥಿ ಸರಳು ಪಾಂಡವ
 ಸೇನೆಯನು ಗೆಲಲಹುದೆ ಪಾರ್ಥನ
 ಮಾನಿನಿಗೆ ಮೈಧವ್ಯದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯ ಕೊಡಲಹುದೆ |

ಅನಲಮ್ಬು ವರುಂಟೆ ನಿನಗಿದು
ಸಾನುರಾಗವೆ ಹೇಳಿನಲು ರವಿ
ಸೂನುವಿನ ರೌದ್ರಾಸ್ತ್ರವನು ಹೊಗಳಿದನು ಮಾದ್ರೇಶ || ೧೩

ಲೇಸುಮಾಡಿದೆ ಕರ್ಣ ಕೌರವ
ನೀಸುದಿನ ಸಾಕಿದ ಫಲವ ನೀ
ನೈಸಲೇ ತೋಪುದವ¹ ನೀ ನೃಪಸೈನ್ಯಶರಧಿಯಲಿ¹ |
ಈನು ಕಾಳೆಗವಾದುದೀ ಕ
ಚ್ಚಾಸುರದ ಸರಳಿಲ್ಲ² ಗು²ಪ್ಪಾ
ವಾಸವಾದುದು ಪೂತುರೆಂದನು ಶಲ್ಯನಿನಸುತನ || ೧೪

ಆಯಿತಿದು ಸರಳೊಳ್ಳಿತ್ಯೆ ಕುರು
ರಾಯನಭ್ಯುದಯ ಪ್ರಪಂಚವಿ
ದಾಯಿತೌ ಸಂಧಾನವೊಡಬಡದೆನ್ನ ಚಿತ್ತದಲಿ |
ಸಾಯಕವ ನೀ ತಿರುಗಿ ತೊಡು ನಿ
ದಾರ್ಯದಲಿ ನೆಲನಹುದಲಾ ರಾ
ಧೇಯ ಎಂದನು ಶಲ್ಯನವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೧೫

ಕೊರಳಿಗೊಡ್ಡಲು ಹೊಳ್ಳುವಾಪುದ
ಸರಳು ಮಕುಟವ ತಾಗುವುದು ಮೇ
ಣುರಕೆ ತೊಟ್ಟರೆ ಕೊಯ್ಪುದೀಗಳೆ ಕೊರಳನರ್ಜುನನ |
ಮರಳಿ ತೊಡು ತೊಡು ಬೇಗ ಕೌರವ
ನರಸುತನವುಳಿವುದು ಕಣಾ ಹೇ
ವರಿಸದಿರು ಹೇಳುವುದು ಪಥ್ಯವಿದೆಂದನಾ ಶಲ್ಯ || ೧೬

ಒಂದು ಶರಸಂಧಾನ ನಾಲಗೆ
ಯೊಂದು ನಮ್ಮಲಿ ಕುಟಿಲವಿದ್ಯವ
ನೆಂದು ಕಂಡೈ ಶಲ್ಯನಾವಡಿಯಿಡೆವಧರ್ಮದಲಿ |
ಇಂದು ಹೂಡಿದ ಶರವನಿಳುಹುವು
ದಂದವೇ ನೀನಪಿಯೆ ಹೆಸನಾ
ರೆಂದು ತಿರುವಿನೊಳಂಬನೊದೆದನು ಕರ್ಣ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ || ೧೭

¹ ನು ಶಿವಶಿವಾ ಮಹಾದೇವ (ಕ.ಖ.ಚ.ನ). ² ಸು (ಕ.ಗ.ಪ).

ಏನಹೇಳುವೆ ಬಳಿಕ ಭುವನ
 ಗ್ಲಾನಿಯನು ತೆಗೆದೊಡಿದರು ಮೈ
 ಮಾನಿಕರು ವೆಂಠಣಿಸಿತುರಿಯಪ್ಪಳಿಸಿತಂಬರವ |
 ಕಾನಿಡುವ ಕಬ್ಬೊಗೆಯ ಚೂರಿಸು
 ವಾನನದ ಕಟವಾಯ ಲೋಳೆಯ
 ಜೇನಹುಟ್ಟಿಯ ¹ಬಸಿವ ವಿಷದಲಿ ¹ಬಂದುದುರಗಾಸ್ತ್ರ || ೧೮

ಕಾದಲೆಳಸಿದ ಪಾಂಡವರ ಸಂ
 ವಾದ ತೀರಿತು ಕೌರವೇಂದ್ರನು
 ಸಾಧಿಸಿದ ಹಗೆ ಸಫಲವಾದುದುನಮರಭೂಮಿಯಲ |
 ಹೋದನರ್ಜುನನೀಮಹಾಸ್ತ್ರದ
 ಬಾಧೆಗಿದಿರಿಲ್ಲೆನುತ ಘನ ಚಂ
 ತೋದಧಿಯಲುಱಿ ಮುಳುಗಿ ಮುಱುಗಿತು ಮೇಲೆ ಸುರಕಟಕ || ೧೯

ಹಾ ವೃಕೋದರ ನಕುಲ ಹಾ ಸಹ
 ದೇವ ಹಾ ಧರ್ಮಜ ಧನಂಜಯ
 ಹಾವಿನಗ್ನಿಗೆ ಹವಿಗಳಾದರೆ ಹಾ ಮಹಾದೇವ |
 ಸಾವಡೆಯು ಶಸ್ತ್ರಪ್ರಹಾರದ
 ಸಾವು ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲಕೆ ²ಭಂಗವೆ²
 ಹಾ ವಿಧಿಯ ಎಂದೊದಲು ಮುಱುಗಿತು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ || ೨೦

ತುರಗತತಿ ತಲೆಗುತಿ ದವು ಮದ
 ಕರಿಗಳೊದಲುಿದವನ³ವಳಿದು³ ರಥ
 ತುರಗವೆಳೆದವು ರಥವನಾಗಳೆ ವಿಷದ ರ್ಬುಳಹೊಯ್ದು |
 ಸುರಿವ ಗರಳದ ಗಾಳಿ ಸೋಂಕಿದ
 ನರಗೆ ನಂಜೇಱುತು ಭಯಂಕರ
 ತರದ ಭಾರಿಯ ವಿಷಕೆ ಕೊಳ್ಳು ದಿಗೊಂಡುದರಿಸೇನೆ || ೨೧

ಗರುಡಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಂತ್ರೋ
 ಚ್ಚರಣೆಯಲಿ ಭೂನಾಗಸತ್ವದ
 ಬೆರಳ ಮುದ್ರಿಕೆಗಳಲಿ ರಕ್ಷಾಯಂತ್ರಮಂತ್ರದಲಿ |

¹ ವಿಷದ ಲುಳಿಯಲಿ (ಕ.ಟ.ದ). ² ವಿಹಿತವು (ಘ.ತ.ಪ). ³ ಬಡಿದ: (ಕ.ಖ).

ಮರಕತದ ಘಟಿಕೆಯಲಿ ವಿಷನಂ
ಹರಣ ವಿವಿಧೋಪಾಯದಲಿ ನೃಪ
ವರರು ನಿಂದುದು ಭೀಮಸೇನಾದಿಗಳು ದುಗುಡದಲಿ || ೨೨

ಹಿಂದೆ ಭಗದ್‌ ತ್ವಾಯುಧದಿ ನೆಹು¹
ಬೆಂದು ಬದುಕಿತು ಒಳಿಕಲೀ ಗುರು
ನಂದನನ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರದಿನಾದುದಪಘಾತ |
ಅಂದುಪಾಯದಲುಳಿದೆವೀ ಗೋ
ವಿಂದನಿಂದಪಮೃತ್ಯುವಿದನು ಮು
ಕುಂದ ತಾನೇ ಬಲ್ಲಿನೆನುತಿದುರ್ದು ಭಟಸ್ತೋಮ || ೨೩

ಜನಪ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಭೀಮಾ
ರ್ಜುನ ನಕುಲ ಸಹದೇವ ಸಾತ್ಯಕಿ
ತನತನಗೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರನಿಕರದಲೆಚ್ಚರಹಿತರವ |
ಅನಿತು ತರವನು ನುಂಗಿ ಮಗುಳೆ
ಚ್ಚನಿತನೊಳುಕೊಳುತಾಬ್ಯಧಾರೆಗೆ
ನನೆದ ಹುತವಹನಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿತು ತೀವ್ರಘಣಿಬಾಣ || ೨೪

ಅರು ನಿಲಿಸುವರಕಟ ದುಷ್ಪ್ರತಿ
ಕಾರ ಶರವಿದು ಭೀಮಪಾರ್ಥರ
ಕೂರಲಗುಗಳು ಶಿವಶಿವಾ ಕೆಚ್ಚಾಯ್ತು ಕದಳಿಗಳ |
ಕೌರವನ ಜಯವಧುವಿನೊಡನೆ²
ಸೇರುಗೆಯ ಕೂಟಣಿಯೊ ಶರವಿ
ನ್ನಾರಿಗೊಟಲುವೆವಕಟೆನುತ ತಲ್ಲಣಿಸಿತರಿಸೇನೆ || ೨೫

ನಾಲಗೆಯ ಚೂರಣದ ದಳ್ಳರಿ
ಜಾಳಿಗೆಯ ಚಮ್ಮಟದ ³ಗರಳದ
ಲೋಳೆಗಳ ಚಾರಣದ ಕಿಡಿಗಳ ಖಡುಗ ಪೂರಯದ³ |

¹ ತ್ವಾಂಕುಶದಲುರೆ (ಗ.ಟ.ತ.ದ.ನ). ² ಗಯಿ (ಕ). ³ ಗರಳಜ್ವಾಲೆ
ಗಳ ಚಾರಣದ ಕಿಡಿಗಳ ಗಡಣ ಕುಡಿಯಿಡಲು (ಕ), ಗರಳದ ಚಾರಣದ ಸಂಭ್ರಮದ
ಕೋಳಾಹಳದ ಕಿಡಿಗಳಲಿ (ಖ), ಗರಳಜ್ವಾಲೆಗಳ ಭಾರಣಿಯ ಕಿಡಿಗಳ ಕಡಹ ನಾಗ
ರದ (ದ).

ಧೂಳಿ¹ಯುಗೆಯಬ್ಬರದ ಬಲುಗೈ
ಯಾಳವೊಲು ಭುಗಿಲೆಂಬ ರವದಲಿ¹
ಮೇಲುವಾಯ್ದು ಕೊರಳ ಸರಿಸಕೆ ಕಲಿ ಧನಂಜಯನಾ || ೨೬

ಅರಸ ಕೇಳೇನೇನು ಬಾರಿಯ
ಕೊರಳಡಾಯುಧ ಕಳಚದೇನು
ಬ್ಬರದ ಮಾರಿಯ ಬಿಂಕ ಮುಖಿಯದು ಪಾಂಡುತನಯರಿಗೆ |
ಹರಿಯ ಹರಹಿನ ವಜ್ರಪಂಜರ
ದರಗಿಣಿಯಲೇ ಪಾರ್ಥನಹಿಮಂ
ಜರನ ಮುಖಕವ ಕೊಂಬುದೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿಂದ ||* ೨೭

ನಡುಗುತಿದುರ್ದು ಸುರಕಟಕ ಬೊ
ಬ್ಬಿಡುತಲಿದುರ್ದು ನಮ್ಮ ಬಲ ಮೊಹಿ
ಯಿಡುತಲಿದುರ್ದು ಪಾರ್ಥನಳವಿಗೆ ಪಾಂಡುಸುತನೇನೆ |
ತಡೆಯದೈದಂಗುಲಕೆ ರಥವನು
ನೆಡಿಸಿದನು ಹರಿ ಧರಗೆ ಪಾರ್ಥನ
ಮುಡಿಯ ಸರಿಸಕೆ ಬಾಣ ಬಂದುದು ಕೊಲುವ ತವಕದಲಿ || ೨೮

ಅಣಿದುದಹಿ ಮಕುಟವನು ತಾರಾ
ಗಣದ ಮಧ್ಯದ ಚಂದ್ರಮನ ಹೊ
ಯ್ದಿಣಲೊಳಡಸಿದ ರಾಹುವಿನ ರಹಿಯಾಯ್ತು ನಿಮಿಷವಲಿ |
ಕುಣಿಕೆ ಮುಖಿದುದು ಮೌಕ್ತಿಕದ ಕೀ
ಲಣದ ವಜ್ರದ ಮಾಣಿಕದ ವರೆ
ಮಣಿಗಳೊಕ್ಕವು ರಕುತ ಮಿದುಳೊಡನೂಸಿದಂದದಲಿ || ೨೯

¹ ಧೂಳಿವೊಗೆಯಬ್ಬರದ ಬಲುಗಯ್ಯಾಳವೊಲು ಭುಗಿಭುಗಿಲ ರೌದ್ರದಿ (ಖ),
ಯೊಗೆಯಪ್ಪರದ ಬಲಗೈಯಾಳವೊಲು ಭುಗಿಭುಗಿಲ ಹಡೆಯಲಿ (ತ.ದ).

* ಈ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಕ.ಖ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಾ ಉಳಿದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ
ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ:—

ಸಾಹಸವು ಬಲುಹರ್ಜುನನ ಬಿಲು
ಗಾಹು ಕೊಲ್ಲದು ಬಿರುಬಿನಲಿ ಬಾ
ಣಾಹಿ ಬರುತಿದೆ ಕಾಳಕೂಟದ ಕಡಲ ಚೂಣಿಯಲಿ |
ಆಹವಕೆ ಪಾಂಡವ ಮಮಪ್ರಾ
ಣಾಹಿಯೆಂಬಿರಿದ ಸಲಿಸುವ
ಕಾಹು ತನ್ನದೆನುತ್ತ ದಾನವವೈರಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ||

ಬಿದ್ದುದೇ ಫಲಗುಣನ ತಲೆಯಡಿ
 ಗದ್ದುದೇ ನಮ್ಮಾಟ ಜಯವಧು
 ಕದ್ದಳೇ ರಣದೊಸಗೆ^೧ಗೇಳ್ವಳೆ^೨ ದ್ರೌಪದಾದೇವಿ |
^೩ಇದ್ದುದೇ ಧರ್ಮಜನ ಸಿರಿ ತಳ
 ಕದ್ದುದೇ ನಮ್ಮೊಡಲನನು ಬಿಡ
 ದಿದ್ದುದೇ ಹಾ ಎನುತ ಭೀಮಾದಿಗಳು ಹೊರಳಿದರು || ೩೦

ವಿಷವ ತೆಗೆದಳು ದ್ರುಪದನುತೆ ಕೈ
 ಮುಸುಕಿನಲಿ ಚೀಲಾಯ^೩ವುಗಿದನು
 ವನುಮತೀಶ್ವರನಾ ಮುಹೂರ್ತಕೆ ದೂತರೈತಂದು |
 ಒನಗೆ ಜೀಯರ್ಜುನನ ಮಕುಟದ
 ಬೆನುಗೆ ಮುಱುದುದು ಹರಿ ವರೂಢವ
 ಕುನಿಯಲೊತ್ತಿದನಿಂದು ತಪ್ಪಿತು ತೀವ್ರ ಫಣಿಬಾಣ || ೩೧

ಎನಲು ಸಂತೈಸಿತ್ತು ರಾಯನ
 ಮನೆಯವರು ಪಾಂಡವರ ಸೇನಾ
 ವನಧಿ ಬಿಡೆ ಗರ್ಜಿಸಿತು ಬಹುವಿಧ ವಾದ್ಯರಭನದಲಿ |
 ವಿನುತ ಮಕುಟವ ಕಡಿದು ಕಂಗನೆ
 ಕನಲಿತಹಿ^೪ ತಲೆ ಬದುಕಿತೇ^೪ ಹಾ
 ಎನುತ ಹಲುಮೊರೆಯುತ್ತ ಹರಿದದು ಕರ್ಣನಿದ್ದೆಡೆಗೆ || ೩೨

ತೊಡು ತೊಡಿನೊಮ್ಮೆನ್ನನಕಟಾ
 ಕೆಡಿಸಿದೆಯಲಾ ರಾಜಕಾರ್ಯವ
 ನುಡಿದು ಹೇಳನೆ ನಿನ್ನ ಸಾರಥಿ ಲಕ್ಷ್ಯಭೇದನವಾ |
 ಅಡಗಲಿನ್ನೀರೇಳು ಭುವನಮೊ
 ಳಡಗಿ ತಿಂಬೆನು ನರನನೆಂದವ
 ಗಡಿಸಿ ಕರ್ಣನ ಬೆನನ ಬೇಡಿತು ಮತ್ತೆ ಫಣಿಬಾಣ || ೩೩

ಶಿವನ ಮುಱಿಯನು ಹೊಗಲಿ ಮೇಣ್ ವಾ
 ನವನ ಸೀಮೆಯೊಳರಲಿ ಪಾತಾ
 ಳವನು ಹೊಗಲಂಬುಧಿಯ ಮುಳುಗಲಿ ಜವನ ಕೆಳೆಗೊಳಲಿ |

^೧ ಗಡ್ಡಳಿ (ಕ). ^೨ ಆ (ಬ). ^೩ ನು (ಕ). ^೪ ತನ ತಲೆ ಬದುಕಿ (ಘ.ಟ.ತ).

¹ಭುವನಕತಿಸಯವಾಗಿ ರಣದಲಿ
ತಿವಿವೆ ಪಾರ್ಥನನೆನಲು ಕೇಳಿದು
ರವಿಯ ಮಗ ಬೆಟಗಾಗಿ ಬೆಸಗೊಂಡನು ಶಿಲೀಮುಖವ¹ ||* ೩೪

ಎಸಲು ಸರಳುಗಳತ್ತಲೇ ಕಿಲಿ
ಲಿನ್ನುವವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಮರಳಿದು
ಬೆಸನ ಬೇಡುವ ಬಾಣವೆಂಬುದನು ನಾ ಕೇಳ್ವು |
ವಿಶಿಖ ನೀನಾರೆನಲು ಕಿಡಿಗಳ
ಕುಸುರಿಗಳನುದ್ದರಿಸಿ ನುಡಿದುದು
ವಿಷಮನುಯಾ ಕಾಳಕೂಟ ಕರಂಡ ಕಾನನದ || ೩೫

ಉರಗಪತಿ ತಾನಶ್ವಸೇನನು
ಸುರಪತಿಯ ಖಂಡವದೊಳಿಹೆನದ
ನುರುಹ-ವಂದಿನೊಳೆನ್ನ ನರೆಗಡಿದಿ ದುರಾತ್ಮಕನ |
ಶಿರವನರಿವೆನು ಬೇಗ ತೊಡು ತೊಡು
ಬಿ²ರ²ಗ ಹಾರದಿರನಲು ಸತ್ಯದ
ಪರಮನೀಮೆಗೆ ತಪ್ಪಲಮ್ಮದೆ ಕರ್ಣನಿಂತೆಂದ || ೩೬

ಅಪುಯಿ ನಾ ನೀನೆಂದು ಲೋಗರ
ಮುಖಿಯಲರಿಗಳ ಗೆಲುವ ಕರ್ಣನೆ
³ಯ³ಪುಯಲಾ ನೀನೆನ್ನ ಹವಣನು ತೊಡುವುದಿಲ್ಲೆನಲು |
ಮುಗಿದನು ಶಲ್ಯನು ನೈಪಾಲನ
ನಿಜುದೆಯೋ ರಾಧೇಯ ನೀನೆಂ
ದುಜುಬ್⁴ಯಲಿ ಕೋಪಿಸುತ ಕರ್ಣನ ಬಯ್ದು ಗಜಪಾದನು⁴ || ೩೭

¹ ತಿವಿದು ಕೆಡುಹುವನಕತಿಸನು ಪಂ | ಧವನು ಹಾರದಿರನಲು ಕೇಳಿದು |
ರವಿಯ ಮಗ ಬೆಟಗಾಗಿ ನೋಡಿದನಂದು ಘೋಶಿರವ (ಕ).

* ಈ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಕ.ಘ.ತ.ದ.ನ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೆಳಗಣ
ಪದ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ :—

ತಿರುಗಿ ತೊಡು ಸಂಧಾನವಿದು ನ
ಮೈರಸರಿಗೆ ಹಿತವಹುದರೇ ಧಿ
ಕೈರಿಸಿ ನಮ್ಮನು ನೂಕಿ ಕಳೆದೆ ಮಹಾಹಿಮಾರ್ಗವ |
ನರನ ತಲೆ ಬದುಕಿದುದು ಸಾಕಂ
ತಿರಲಿ ಶರವೇ ತನ ಕಳುಹೆಂ
ದೊಜಲತದೆ ತೊಡು ಪಾಪಿಯೆಂದನು ಶಲ್ಯನಿನಸುತನ ||

² ಅ (ಕ.ತ).   ³ ನ (ಕ).   ⁴ ಮಿಗೆ ಬಿತ್ತಿಗೊಂಡು ಬಯ್ದುನು ಸೂತನಂದ
ನನ (ಕ.ತ.ನ)

ತೊಡು ತೊಡಲವೋ ಶರವು ರಿಪುವನು
ತಡೆಗಡುವೆನೆಂದೊಡುತದೆ ನೃಪ
ನೊಡತನಕೆ ನೀ ಬಯಸಿದಾ ಮತವುಂಟೆ ರಿಪುಗಳಲಿ |
ನುಡಿದ ಭಾಷೆಗೆ ನಾವು ಹೇಳಿತ
ನೊಡಬಡುವ ನೀನಲ್ಲ ಕುರುಪತಿ
ಬಿಡದೆ ನಿನ್ನನು ಸಲಹಿತಕ್ಕುಪಕಾರಿ ನೀನೆಂದ ||

೩೮

ಎಲವೊ ನಿನ್ನನು ಜಗವಟುಯೆ ಕ
ಬ್ಬಲನ ಮಗನನು ಮಹಿಸಿ ಕುರುಪತಿ
ಕುಲಜನನು ಮಾಡಿದನಲಾ ಒಡನುಂಡು ಪತಿಕರಿಸಿ |
ನೆಲನು ಹೇಸದೆ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ
ಬೆಳಗು ಮಾಸದೆ ಬಿಡದೆ ಸಾಕಿದ
ಹೊಲೆಯನವಸರಕೊದಗುವನು ನೀ ಕಷ್ಟ ಹೋಗೇಂದ ||

೩೯

ನಂಬಿ ಹಿಡಿದರೆ ನದಿಯ ಮಗ ಹಗೆ
ಯಂಬಿಗಿತನು ಕಾಯವನು ಮಗ
ನೆಂಬ ನೆವದಲಿ ತನುವ ಬಿಸುಟನು ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯ |
ಅಂಬು ಬೆಸನನು ಬೇಡಿದಡೆ¹ ನೀ
ನೆಂಬನೀ ವಿಧಿಯಾದೆ¹ ಮೂವರ
ನಂಬಿ ಕೌರವ ಕೆಟ್ಟನಕಟಕಟೆಂದನಾ ಶಲ್ಯ ||

೪೦

ಮಾತೆಗಿತ್ತೆನು ಭಾಷೆಯನು ನಿ
ನ್ನಾತಗೊಳ್ಳೆವರೊಳಗಾರಿದಿ
ರಾತಡೆಯು ತಲೆಗಾ²ದು ಬಿಡುವೆನು² ಕೊಲುವುದಿಲ್ಲೆಂದು |
ಮಾತುಗಳು ಕವಲಾದ ಬಳಿಕ
ನ್ನೇತಕ್ಕಿ ತನುವಿದನು ಪಾರ್ಥನ
ಖಾತಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಕಳೆವೆನೆಂದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ||

೪೧

ಮರುಳಲಾ ಮಾದ್ರೇಶ ಮರಳಿದ
ಶರವ ತೊಡುವೆನೆ ಸೈರಿಸೆನೆ ಕಾ
ತರಿಸಿ ವಾಘೆಯ ಬಿಸುಟು ಕಿಡಿ ಕಿಡಿವೋಗಿ ಖಾತಿಯಲಿ |

¹ ತೊಟ್ಟುಂಬ ತೊಡಲೊಲ್ಲೆಂಬ (ಟ), ಮರಳುಂಬ ತೊಡಚದೆ ಕರ್ಣ (ಘ.ದ),
ಮರಳುಂಬ ತೊಡದಾ ಕರ್ಣ (ಬ). ² ಯೆನ್ನಲ್ಲದೆ (ಗ.ಘ.ತ.ದ).

ಅರಸನೊಲದಂತಾಗಲೆನ್ನೆದು
ಮರುಳುತನ ಕುಲಹೀನನಲಿ ಗುಣ
ವಟಿಸಲೇಕೆಂದೆನುತ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನು ಧಾರುಣಿಗೆ || ೪೨

ಕಂಡುದೀ ವೈತಿಕರವನೀತನ
ನಂಡಲೆದು ಫಲವಿಲ್ಲರಾ ಕೈ
ಕೊಂಡು ನೋಡುವೆನೆನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಸಫಾಡದಲಿ |
ಚಂಡಿಯಾದೆನು ತಾನೆನುತ ಖತಿ
ಗೊಂಡು ಮರಳಿತು ಸರ್ಪಶರವಾ
ಖಂಡಳಾತ್ಮಜನತ್ತ ಹಾಳಾಹಳದ ಚೂಣಿಯಲಿ || ೪೩

ಇವನ ಬಲ್ಲೈ ಪಾರ್ಥ ಚಕ್ಷು
ಶ್ರವನಿವನು ತಕ್ಷಕನ ಮಗ ಖಾಂ
ಡವದ ಬೇಳೆಂಬದಲಿ ಬದುಕಿದ ತಲೆಯೊಳಡಹಾಯ್ದು |
ಇವನ ಮೂಡಿಗೆಯೊಳಗೆ ಶರವಾ
ಯಿವನು ತಾನೇ ಮರಳಿದನು ನೀ
ನವಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳೆನುತ ನುಡಿದನು ದೈತ್ಯರಿಪು ನಗುತ || ೪೪

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕರ್ಣಶಕ್ತಿ
ಸ್ಫುರಣಸಹಿತೀ ಬಾಣವತಿ ದು
ರ್ಧರವದಲ್ಲದೆ ಬಹಿಯ ವಿಷಮುಬ್ಬರದ ಸಾಹಸವ |
ನರನಲೇ ಕೈಕೊಳ್ಳದೀ ಬಹ
ಸರಳನೈದಂಬುಗಳೆಡೆಯಲಿ
ತಡಿದು ಬಿಸುಟನು ವೀರನಾರಾಯಣನ ನೇಮದಲಿ || ೪೫

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂತನೇ || ಚಂಡ ಭುಜಬಲ ವಿಕ್ರಮನ ಮಾ
ತ೦ದತನಯನ ವಿಜಯನಿರಿ ಮುಂ
ಕೊಂಡು ಮನ್ನಿಸಿ ಭುಜಕೆ ಬಂ¹ದಳು¹ ಕಲಿ ಧನಂಜಯನ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ನಿ
ನ್ನಾಳ ಜಯನಿರಿ ಸರ್ಪಬಾಣದ
ಮೇಲೆಯದ ನೀಮೆಯಲಿ ನಿಂದುದು ಹಲವು ಮಾತೇನು |
ಹೇಳಿ ಫಲವೇನಿನ್ನು ಮುಂದಣ
ಕಾಳೆಗದ ಕರ್ಣಾಮೃತದ ಮಳೆ
ಗಾಲ ಮಾದು ವಿಲೋಚನದ ಮಳೆಗಾಲವಾಯ್ತೆಂದ || ೧

ಕಳಿದ ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳವೊ ಧರೆ
ಗಿಳಿದ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆಯೊ ಶರದದ
ಹೊಳೆಯೊ ಮೇಘಸ್ಥಿತಿಯೊ ಸುರಪತಿ ಚಾಪ ವಿಭ್ರಮವೋ |
ಇಳಿದ ಜಪ್ಪನದೊಲುಮೆಯೋ ಕುರು
ಬಲವ ಕಂಡೆನು ಜೀಯ ಜಯದ
ಗ್ಗಲಿಕೆಗಳ ಜಾಲುಗಳ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನೊಡ್ಡಿನಲಿ || ೨

ಅಗಳಳಿದುದು ಸರ್ಪಶರ ತಾ
ನಾಗಳೇ ಕುರುರಾಯ ಭುಜವನು
ನೀಗಿದಳು ಜಯವಧು ಧರಾವಧು ಭಾಗ್ಯವಧು ಸಹಿತ |
ಅಗಳೇ ಬಿನ್ನೈಸೆನೇ ರಣ
ದೇಗುಹೋಗಿನ ಹೊಜಿಗೆಯನು ತಾ
ನೀಗಿ ಬಿಸುಟನು ತನ್ನ ಸತ್ಯಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಲಿ ಕರ್ಣ || ೩

ಅದಿರೇನದು² ಮತೆ ಕರ್ಣನ
ಕೈದುಕಾಱತನಕ್ಕೆ ಸುಭಟರು
ಮೇದಿನಿಯೊಳಾರುಂಟು ಪಡಿ ದೈವಾಭಿಮುಖವುಳಿಯೆ |

¹ ದುದು (ಕ). ² ಡೇನೈ (ಕ).

ಹೋದೆ ಹೋಗಿನ್ನೆ ನುತ ಕಣಿಗಳ

ಸಾಡುಗಳ ತನಿವೀರರಸದಲಿ

ತೇದು ಚಿತ್ರವ ಬರೆದನರ್ಜುನನಂಗಭಿತ್ತಿಯಲಿ ||*

೪

ಮತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣನನೆಚ್ಚು ಹನುಮನ

ತೆತ್ತಿ ಸಿದ ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಕೈ

ವರ್ತಿಸಿದನೀರೆಂಟು ಶರವನು ತುರಗದೇಹದಲಿ |

ಹೊತ್ತಿದುದು¹ ಕಡುಗೋಪ ವಕ್ಷಿಯೊ

ಳಿತ್ತಲಿದೆ ನಿಲ್ಲಿನುತ ಪಾರ್ಥನ

ಮೆತ್ತಿ ನೂಲಿಂಬಿನಲಿ ಪುನರಪಿ ಕಪಿಯನೊಡೆಯೆಚ್ಚು ||

೫

ನೆಲನ ಬೇಟದ ಬೇಗೆಗೋಸುಗ

ರಳಿವರಿವದಿರು ಪಾಂಡುನಂದನ

ರಳಿಯಲವದಿರ ಬಳಿಯ ವೇಳಾಯಿತನು ಕೃಷ್ಣ ಗಡ |

ಅಳಿಯಲಥವಾ ನಿಲಲಿ ಹಣುಹಂ

ಪಲು ಮೆಲದು ನೀನಿವರ ಬಲೆಯಲಿ

ನಿಲುಕಿ ನೊಂದೈ ತಂದೆ ಪವನಜ ಎಂದನಾ ಕರ್ಣ ||

೬

ಬಾಯಿಬಡಿಕನಲಾ ವೃಥಾ ರಾ

ಥೇಯ ಮದವೇಕಿನ್ನು ನಿನಗಹಿ

ಸಾಯಕದ ಸಾವಿನಲಿ ನೀರಿಳಿಸುವೆನು ನೆತ್ತರಲಿ |

* ಈ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಗ.ನ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ :-

ಇಳಿದು ಹೋದಡೆ ಶಲ್ಯನೊಡನ

ಗೈಳಿಕೆ ಹೋಯಿತೆ ತನ್ನ ಧುಜಬಲ

ತೊಲಗಿತೇಯನಹಾಯಶೂರಗೆ ಪರರ ಹಂಗೇಕೆ |

ಗೆಲುವೆನಹಿತನನೆಂದು ತಾವರೆ

ಗೆಳೆಯನಣುಗನು ಧೃತಿಮಿಗಲು ಕೈ

ಚರಕದಲಿ ತೆಗೆದೆನಲು ಬಿಡುಗಾಯಿತ್ತು ಸುರಕಟಕ ||

೧

ಚರಕದಲಿ ತೆಗೆದೆನುವ ಚಾಪವ

ನಿಳುಹುವನು ರಥದೊಳಗೆ ವಾಘೆಯ

ಸೇಳದು ತುರಗವನದುಕಿ ಸುಳಿಸುವನೆಡಬಲಕೆ ರಥವ |

ಬಲುಹು ತನ್ನದು ಸಾರಥಿತ್ವದ

ಕಲುಹೆ ತನ್ನದು ರಣದ ಕೌತೂ

ಹರದ ಕರ್ಣನೊಳಾರು ಸರಿಯನುತಿರ್ಪುದಮರಗಣ ||

೨

¹ ತ್ವಿತಿ (ಖ). ತ್ವತ್ತಿದೆ (ಘ.ತ).

ತಾಯ ಬಸುಳಿಂಬಿಲ್ಲ ನೀನುಳಿ
ವಾಯತಿಕೆಯಿನ್ನೆಂತು ಕೌರವ
ರಾಯ ನೋಡಲಿ ಕರೆಯೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನಾ ಪಾರ್ಥ || ೭

ಆಱು ಶರದಿಂದೆಚ್ಚು ಮಗುಳಿ
ರಾಱು ಬಾಣದಲೊಕಿ ಮೂವ
ತ್ತಾಱು ಮಾರ್ಗಣದಿಂದ ಮುಕ್ಕುಱುಕಿದನು ರಿಪುಭಟನ |
ಮೂಱು ಬಾಣದಲರಿಯ ದೇಹವ
ಕೀಱಿದನು ಮತ್ತೆ ರಡು ಶರದಲಿ
ಜಾಱಿಲೆಚ್ಚನು ಜಱಿದು ಕರ್ಣನ ಕರ್ಣಕುಂಡಲವ || ೮

ಜೋಡ ಕಡಿದನು ನೀನಕವನೀ
ಡಾಡಿದನು ಕೆಲಬಲದ ಕಣಿಗಳ
ನೀಡುಕಾಱರನಿಕ್ಕಿದನು ಗಜನಿಷಿತ ಸರಳುಗಿಯೆ |
ಹೂಡಿದಂಬಿನ ಹೊದೆಯ ಬಂಡಿಯ
ತೋಡ ಕಡಿದನು ಭತ್ತ ಚಮರದ
ಝಾಡಿಗಳ ತಱುಮೊಟ್ಟಿದನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ನಿಮಿಷದಲಿ || ೯

ಈತನಮ್ಮ ಡಿಸುವನೆ ಬಳಕಿನೊ
ಳಾ ತತುಕ್ಷಣವರ್ಜುನನ ಚಮ
ರಾತಪತ್ರವ್ಯೂಹವನು ಕೈದುಗಳ ಬಂಡಿಗಳ |
ಘಾತಿಸಿದನೆಡಬಲದ ಸುಭಟ
ವ್ರಾತವನು ಕೆದಱಿದನು ಸರಳ ವಿ
ಘಾತಿಯಲಿ ಬಲುಘಾಯವಡೆದನು ಪಾರ್ಥನಡಿಗಡಿಗೆ || ೧೦

ಅರಸ ಹೇಳುವುದೇನು ರಾಯನ
ಸಿರಿಯ ಪೈಸರವನು ಸುಯೋಧನ
ನರಸುತನದಾಧಾರ ಮೂಲಸ್ತಂಭ ಭಂಜನವ |
ನರನ ¹ಜಯವೆಲ್ಲಯದು¹ ದೈವವ
ಮರುಳುಮಾಡಿದರವರು ನಿಮ್ಮಯ
ಧರಣಿ ನಿಮಗನುಚಿತವ ನೆನೆದಳು ಹೇಳಲೇನೆಂದ || ೧೧

ಧರೆ ನೆನೆದ ದುಷ್ಕೃತವದೇನೆಂ
 ದರನ ಬೆನಗೊಂಬೈ ನಿರಂತರ
 ಸುರಿವ ರುಧಿರಾಸಾರದಲಿ ಕೆನಹುದ್ದು ಕಳನೊಳಗೆ |
 ಹರಿವ ಬಿಂಕದ ರಥದ ಗಾಲಿಯು
 ಗರುವತನ ಗಾಳಾಯ್ಲೆ ಖೊ
 ಪ್ಪರಿಸಿ ತಗ್ಗಿತು ತೇರು ತಡೆದುದು ಭಟನ ಸಾಹಸವ ||* ೧೨

ಗಾಲಿಯದ್ದವು ಕೂಡೆ ಯಂತ್ರದ
 ಕೀಲುಗಳು ಕಳಚಿದವು ಹಯತತಿ
 ತೂಳಿ ಸತ್ಪದಲೌಕಿ ಸೆಳೆದವು ಕುನಿದು ನಿಜಮುಖವ |
 ಮೇಲು ಮಿಡುಕದು ತೇರು ಕುರುಬಲ
 ಜಾಲ ಜರಿದುದು ಮೈರಿಬಲದಲಿ
 ನೊಳವಿನಿದರು ಭುಜವನೊದಲುತು ಬೆರಳ ದಾಯ್ಕಳಲಿ || ೧೩

ಮೂಗಿನಲಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಮಕುಟವ
 ತೂಗಿ ತೊನೆದನು ಪೂತು ಮರು ನಿ
 ಭಾಗಧೇಯನು ರಾಯನಕಟಾ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ |
 ಈಗಲಿದು ತಾನೇನು ವಿಧಿ ಬರೆ
 ದೋಗಟೆಯೊ ಕುರುವಂತ ವಜ್ರದ
 ಬೇಗಡೆಯೊ ಮಾಮಾ ಏನುತ ಮುಗಿದನು ಕಲಿ ಕರ್ಣ || ೧೪

ಶಿವನ ಬಲುಹುಂಟೆಂಬೆನೇ ಶಿವ
 ನವರ ಕಡೆ ಹರಿಯೆಂಬೆನೇ ಪಾಂ
 ಡವರ ಬಂಡಿಯ ಬೋವನಿಂದ್ರಾದ್ಯರು ಸಹಾಯಿಗಳು |
 ಅವರು ಸಾಕ್ಷಾತರ್ಜುನರು ನ
 ಮ್ಮವನಿ ನಮಗುಂಟೆಂಬೆನೇ ಕೌ
 ರವನ ಪುಣ್ಯವನುನಿದು ಹದನೆಂದನಾ ಕರ್ಣ || ೧೫

* ಈ ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಕ.ಘ.ಟ.ದ.ಪ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
 ಗಿದೆ :—

ದುರುಳ ದುರಿಯೋಧನನ ರಾಜ್ಯೈತಿ
 ಶ್ವರಿಯವಡಗಿದ್ದಂತೆ ಕರ್ಣನ
 ತುರಗ ಸಹಿತವನಿಯೊಳಗದ್ದು ದು ತೇರು ಕುಕ್ಕಿಹುನಿ |
 ತರಳ ವಾಘೆಯ ಸೆಳೆದು ಕಬ್ಬಿಯ
 ತಿರುಕಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿದರೆ ಸತ್ಪದ
 ಲುರವಣನಿ ಜವಗುಂದಿ ತೆರೆವಾಗಿದವು ತೇಜಿಗಳು ||

ಇಳುಹಿದನು ರಥದೊಳಗೆ ಚಾಪವ
 ನಳವಡಿಸಿದನು ಸೆತಗನಲ್ಲಂ
 ದಿಳಿದು ಗಾಲಿಯನಲುಗಿ ಪಾರ್ಥನ ನೋಡಿ ನಸುನಗುತ |
 ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಸೈರಿಸುವುದರೆ
 ಗಳಿಗೆಯನು ರಥವೆತ್ತಿ ನಿನಗಾ
 ನಳವಿಗೊಡುವೆನು ತನ್ನ ಪರಿಯನು ಬಳಕ ನೋಡೆಂದ || ೧೬

*ರೂಢಿಸಿದ ಭಟ ನೀನು ಪಂಥದ
 ಪಾಡುಗಳ ಬಲ್ಲವನು ಶಾಸ್ತ್ರವ
 ಪೋಡಿಗಳೆವವನಲ್ಲ ಲೌಕಿಕ ವೈದಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯು |
 'ನಾಡೆ' ಬಲ್ಲರಿ ಶಸ್ತ್ರಹೀನರ
 ಕೂಡೆ ವಾಹನಹೀನರಲಿ ಕೈ
 ಮಾಡಲನುಚಿತವೆಂಬ 'ಮಾರ್ಗ'ವನೆಂದನಾ ಕರ್ಣ || ೧೭

ಎನುತ ಗಾಲಿಯನಲುಗಿ ಕೀಲ
 ಚ್ಚಿನಲಿ ಮುಂಗೈಗೊಟ್ಟು ಮೊಳಕಾ
 ಲಿನಲಿ ಧರಣಿಯನೌಕಿ ತಗ್ಗಿದ ರಥವ ನೆಗಹುತರೆ |
 ದನುಜರಿಪು ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯಲಿ ಫಲು
 ಗುಣನ ತಿವಿದನು ನೋಡು ರಾಧಾ
 ತನುಜನಿರವನು ಬೇಗಮಾಡೆಂದರ್ಜುನನ ಜುಲಿದ || ೧೮

ಎಸು ಮರುಳೆ ಗಾಂಡೀವಿಯಾಪ
 ತೆ ನಗಿದಾಗಳೆ ಹಗೆಯ ಗೆಲುವುದು
 ವಸುಮತೀಶರ ನೀತಿ ತೊಡು ತೊಡು ದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣವ
 ವಿಷಮವೀರನು ರಥವ ಮೇಳಾ
 ವಿಸದ ಮುನ್ನವೆ ಹುಟ್ಟುವ ನೆನೆ ಸೈ
 ರಿಸಿದ ಬಳಕೀ ಕರ್ಣ ಕೈಕೊಂಬನೆ ತ್ರಿಯಂಬಕನ || ೧೯

ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಕರ್ಣಂ
 ಗೇನಹನೊ ಫಲುಗುಣನು ಬಳಕಾ
 ದಾನವಾರಿಯ ಮಡಿಯ ಕೇಳಿದು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕೆ |

* 'ರೂಢಿಸಿದ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಪದ್ಯದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಓಲೆ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದಿ ರಕಾರವು ಶಕಟರೇಫವಾಗಿಯೇ ಬರೆದಿರುತ್ತದೆ.

¹ ನಾಡ (ಕ.ಖ.ತ), ಆಡ (ಘ). ² ಶಾಸ್ತ್ರ (ಕ.ಗ). ³ ಉ (ಕ.ಖ.ತ).

ಗ್ಲಾನಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿದನು ಮನದಭಿ
ಮಾನ ಸರ್ಪನ ಕೆಡಹಿ ಧೈರ್ಯನಿ
ಧಾನವನು ¹ಕೈ¹ಸೂರೆಗೊಂಡುದು ಶೋಕವರ್ಜುನನ || ೨೦

ಮುಕ್ತಿದನು ಮಹಿಮೆಯನು ಕಂಗಳು
ಮುಕ್ತುಳಿಸಿದವು ನಿರನಹಿತನೊ
ಳುಕ್ತುಪನುರಾಗದಲಿ ಕೊಂಡನು ಬಳಿಕ ವೀಳಿಯವ |
ನಿಕ್ತಿದನು ಕರುಣಾಲತಾಂಗಿಯ
ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ನಾನೇನ ಹೇಳುವೆ
ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿತು ಶೋಕವರ್ಜುನನಂತರಂಗದಲಿ ||* ೨೧

ತೇರಿನಲಿ ಚಾಚಿದನು ಮೆಲ್ಲನೆ
ಭಾರಿ ಧನುವನು ಕಯ್ಯ ಕಣಿಗಳ
ನೋರೆಯಲಿ ²ಸೈತರಿಸೆ² ಕಂಡನು ಮತ್ತೆ ಮುರಮೈರಿ |
ಹಾರವೇಕೈ ಕಂಗಳಲಿ ಕ
ಸ್ತೂರಿಯೇಕೈ ಕದಪಿನಲಿ ಶೃಂ
ಗಾರವಿದು ವಿಪರೀತವೇನೈ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳಿಂದ ||† ೨೨

ದೇವ ಹಗೆಯಾಗಿರನು ಕರ್ಣನಿ
ದಾವ ಹದನೆಂದಱಿಯೆ ಮನದಲಿ
ನೋವು ಮಿಗುವುದು ಕೈಗಳೇಳವು ತುಡುಕುವಡೆ ಧನುವ |
ಜೀವವೀತನಮೇಲೆ ಕರಗುವು
ದಾವ ಸಖನೋ ಶತ್ರುಪೆಂಬೀ
ಭಾವನೆಯ ಬಗೆ ಬೀಳುಕೊಂಡುದು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೨೩

ಕೌರವನ ಮೇಲಿಲ್ಲದಗ್ಗದ
ಮೈರವೀತನಮೇಲೆ ನಮಗಪ
ಕಾರಿಯಾತನು ಮರಣದನುಸಂಧಾನವಿನ್ನೆಬರ |
ಮೈರವುಪಶಮಿಸಿತು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ವೀರನಿಂದಿಮ್ಮಡಿಯ ನೇಹದ
ಭಾರವಣಿ ತೋಱುವುದಿದೇನೈ ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೨೪

¹ ಸಲೆ (ಕ ಬ.ಘ.ಚ.ದ). * ಈ ಪದ್ಯ (ದ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಲ್ಲ. ² ಸುನಿಯಲಿ
(ತ). † ಇಲ್ಲಂದ ಮುಂದಕ್ಕ ಬೇರೆಬೇರೆ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲ ಪದ್ಯಗಳ ಕ್ರಮವು ಬೇರೆ
ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ.

ಆನುರದ ವ್ಯಾಮೋಹವಿದು ಡೊ
 ಘನವೋ ಕೌರವರ ಧಟ್ಟನ
 ಮೈನಿಕವೊ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಮಾಯಾಮಯದ ಮಾಲೆಗಳೊ |
 ವಾಸಿ ಬೀತುದು ಛಲಗಿಲದ ಕಾ
 ಳಾಸ ಸೋತುದು ಕರ್ಣನಲಿ ಹಿರಿ
 ದಾಸೆಯಾಯಿತು ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಿಸು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೨೫

ಕಾಲಯವನನುಪಾಯದಿಂದವೆ
 ಬೀಳಿಸಿದೆ ಮಾಗಧನನಾ ಪರಿ
 ನೀಳಿಸಿದೆ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಸೋಲಿಸಿದೆ ಸಾಮದಲಿ |
 ಡಾಳನತಿ ಡೊಂಕಣೆಯ ರಕ್ಕನ
 ಲೌಳಿಕಾಱನು ನಿನ್ನ ಮಾಯೆಯ
 ಹೇಳಲಮ್ಮನು ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಿಸು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೨೬

ಮುಷಿಗಳನುಮತದಿಂದ ಕುಂತಿಯ
 ಬನುಜಲೇನುದಯಿಸನಲೇ ನೀ
 ನನುರರಿಪು ಬಹುಕಪಟ ನಾಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರನಲೆ |
 ವನುಮತಿಯ ಭಾರವನು ಸಲೆ ಹಿಂ
 ಗಿನುವ ಕೃತ್ಯವು ನಿನ್ನ ದೇನಗು
 ಬ್ಬನವಿದೇನೆಂದಱಿಯನಕಟಾ ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೨೭

ಧರೆಯ ¹ಬಿಡುವೆವು¹ ಕುರುಪತಿಗೆ ನಾ
 ವಜುವರೊಡವುಟ್ಟಿದರು ವಿವಿನಾಂ
 ತರದೊಳಗೆ ಭಜಿಸುವೆವು ನಿನ್ನನು ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ |
 ತೆರಳುವೀ ನಿರಿಗೋಸುಗರ ಸೋ
 ದರನ ಕೊಲುವೆನೆ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಿಸು
 ಕರುಣನಕಟಾ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಿಸು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೨೮

ದೊಡುವವರಾವಲ್ಲ ಕರುಣವ
 ತೋಱು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದೆನು ಹಗೆ
 ಯೇಱಿಹವನಲಿ ಸೇರುವುದು ಸೋದರದ ಸಂಬಂಧ |

ಅಹಿನೀತನ ಕೊಲೆಗೆ ಹೃದಯವ
 ಸೂಷಿಗೊಂಡನು ಕರ್ಣನಕಟಾ
 ತೋಷಿ ನುಡಿಯಾ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಿಸು ಕರ್ಣನಾರಿಂದ || ೨೯

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥನ
 ಕರುಣರಸದಾಳಾಪ ವಾಗ್ವಿ
 ಸ್ತರಕೆ ಮನದಲಿ ಮೆಳುಗಿದನು ಮುಗವೈರಿ ನನುನಗುತ |
 ಕೆರಳಿದನು ಮಾತಿನಲಿ ಸುಡು ಬಾ
 ಹಿರನಲಾ ನೀ ನಿನ್ನ ವಂಶಕೆ
 ಸರಿಯೆ ಸೂತನ ಮಗನಿದೇನೆಂದಸುರರಿಪು ಜಹದ || ೩೦

ವಾಸಿಗಾದುದೆ ಜಾತಿಸಂಕರ
 ಬೇನೆಯಾಯಿತೆ ಧೃತಿಗೆ ಕಲಿತನ
 ಕೀನು ಮೊಲೆಗಳು ಮೂಡಿದವಲಾ ಪಾರ್ಥ ಸಮರದಲಿ |
¹ಹೂಸಕದ ಛಲವೀಯಹಂ¹ಕೃತಿ
 ಮೀಸಲಳಿದುದೆ ಶಿವಶಿವಾ ನಿ
 ದೋಷದಲಿ ಬಹುದೋಷವಿದು ವಿಪರೀತವಾಯ್ತೆಂದ || ೩೧

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಧರ್ಮ
 ಸ್ಥಿತಿಯನೆಯ್ಯಾ ಕೃಷ್ಣ ಚಾಪ
 ಚ್ಯುತರನಪಗತ ವಾಹನರ ಪರಿಮುಕ್ತ ಕೇಶಿಗಳ |
 ಗತಿವಿಹೀನರ ದೈನ್ಯವಾಚಾ
 ಯುತರ ತರು ವಲ್ಮೀಕಿ ಜಲ ಸಂ
 ಗತರನಿಜವುದು ಧರ್ಮವೇ ನಾವೆಯೆವಿದನೆಂದ || ೩೨

ಹೇಳು ಹೇಳಿನೊಮ್ಮೆ ಧರ್ಮವ
 ಕೇಳಿದೆಯೆವು ನಿಮ್ಮ ಕಯ್ಯಲಿ
 ಕೇಳಲಾಗದೆ ರಾಜಧರ್ಮ ಪುರಾಣ ಸಂಗತಿಯ |
 ಅಳವನಘಾಟವೆ ದೊರಾರಿನಿ
 ಸೋಲಿಸುವುದೇನರಿದೆ ಬಲುಗೈ
 ಯಾಳಲಾ ನೀ ರಣಕೆ ದಿಟ ವಸುದೇವನಾಣಿಂದ || ೩೩

¹ ದೂಸಕದ ಛಲಛಲವಹಂ (ಪು), ದೂಸಕದ ಛಲವೀಯಹಂ (ತ). ದೂಸ
 ಕನ ಛಲವೀಯಹಂ (ಪ).

ಈಗಲೇ ಧರ್ಮಶ್ರವಣ ನೀ
 ನಾಗಳೇಜಿಸಿ ನುಡಿದ ಭಾಷೆಗೆ
 ಮೂಗುಹೋದುದೆ ಮುಷಿದಲಾ ಮಾತುಗಳು ಹಳಸುವವೆ |
 ಹೋಗಲೆಲೆ ಮರುಳೇ ವಿಭಾಡಿಸು
 ಬೇಗದಲಿ ಬಹುರಾಜಕಾರ್ಯವ
 ನೀಗಳೇ ತಿದ್ದುವೆನು ತೊಲಗಿಸು ಸೂತಜನ ಶಿರವ || ೩೪

ಅಕಟ ನಿಷ್ಕರುಣೆಯೆ ವೃಥಾ ಪಾ
 ತಕವಿದೇಕೈ ಹೇಳು ಜಯಕಾ
 ಮುಕರು ನಾವೊಲ್ಲದಡೆ ನಿಮಗೇಕಿಸು ನಿರ್ಬಂಧ |
 ಪ್ರಕಟ ಕುರುವಂಶದಲಿ ಯದುರಾ
 ಜಕರೊಡನೆ ಹಗೆಯಿಲ್ಲಲೇ ಮತಿ
 ವಿಕಳನಾದೆನು ಕೃಷ್ಣ ಕರ್ಣನ ಕೊಲುವನಲ್ಲೆಂದ || ೩೫

ಬಿಸುಟು ಹೋದನು ರಥವ ಸಾರಥಿ
 ವಸುಧೆಯಲಿ ರಥವದ್ದು ಕೆಡೆದುದು
 ನಿಶಿತಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ ಕಯ್ಯಲಿ ದಿವ್ಯಧನುವಿಲ್ಲ |
 ಎಸುವಡೆಂತೇಳುವುವು ಕಯ್ ನೀ
 ಬೆಸಸುವಡೆ ಮನವೆಂತು ಬಂದುದು
 ಬಸುಟ ಶಿಖ ಬಲುಹಾಯ್ತು ಕರ್ಣನ ಕೊಲುವನಲ್ಲೆಂದ || ೩೬

ಗುರುವನೆಸುವಡೆ ಮೇಣು ಭೀಷ್ಮನ
 ಸರಳ ತಡಿಕೆಗೆ ಚಾಚುವಡೆ ಧಿ
 ಕೃರಿಸುವಡೆ ಕೃಪ ಶಲ್ಯ ಸೈಂಧವ ಮುಖ್ಯ ಬಾಂಧವರ |
 ತೆರಳಿದನೆ ತೇರೈಸಿದನೆ ಹೇ
 ವರಿಸಿದನೆ ಹೋರಿದನೆ ಕಲಿತನ
 ಕರಗಿತೇನೆಂದಜಿಯೆ ಕರ್ಣನ ಕೊಲುವನಲ್ಲೆಂದ || ೩೭

ಬಳಕ ಭೀಮಾದಿಗಳ ಮನದಲಿ
 ಸುಳಿದುದೈ ಸಂದೇಹವೀತನ
 ಕೊಲುವುದೇನನುಚಿತವೊ ಮೇಣುಚಿತವೊ ಶಿವಾ ಎನುತ |
 ಅಳುಕಿದರು ದ್ರೌಪದಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
 ರೋಳಗೊಳಗೆ ಸಂತಾಪಶಿಖಿಯಲಿ
¹ತಳಿತ ದುಗುಡದ¹ ಬಿಗಿದ ಬೆಳಗಿನೊಳಿದ್ದುದಾಚೆಯಲಿ || ೩೮

ಮೊದಲರೆರಡೊಡ್ಡಿನಲಿ ಸುಮ್ಮಾ
ನದ ಸಫಾಡವ ಕಂಡೆನೀಗಳು
ತುದಿಗೆ ಬರೆವರೆ ಕಂಡೆನಿವರವರೆಡು ಥಟ್ಟಿನಲಿ |
ತುದಿವೆರಳ ಕಂಬನಿಯ ಬಳಸಿದ
ಬೆದಲುಗಳ ಕುಕ್ಕುಳಿಸಿದುತ್ತಾ
ಹದ ¹ವಿಘಾತಿಯ¹ ನಟ್ಟ ಚಿಂತೆಯನರಸ ಕೇಳೆಂದ ||

೩೯

ಮತ್ತೆ ಜಙ್ಗದನು ದನುಜರಿಪು ತಲೆ
ಗುತ್ತಿದನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥನಾತನ
ಕುತ್ತಿ ಬರಸೆಳೆದಂತೆ ಭಂಗಿಸಿದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ |
ಒತ್ತುವವು ಫಲುಗುಣನ ನುಡಿ ಮಿಗೆ
ಕೆತ್ತುವವು ಹರಿವಚನವಾತನ
ಚಿತ್ತವನು ಸಂತೈಸಿ ಹರಿ ತಿಳುಹಿದನು ಸಾಮದಲಿ ||

೪೦

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ²ನೀನು² ಹಿಮಕರ
ಕುಲದ ಸುಕುಮಾರಕನು ಲೋಕದ
ಕುಲವಿಹೀನನು ಕರ್ಣನಿವ ನಿನಗೆಂತು ಸರಿಯಹನು |
ತಲೆಯ ಮಾಲು ಶರೀರವನು ಸಲೆ
ಸಲಹಲೋಸುಗ ಕೌರವನ ತಂ
ಬುಲಕೆ ಕಯ್ಯಾಂತವನು ಬಂಧುವೆ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ ||*

೪೧

¹ ನಿಹಾರದ (ಬ.ಘ.ತ). ² ವಿಮಳ (ಕ.ಟ.ದ). * ಈ ಪದ್ಯವಾದ
ಮೇಲೆ (ಕ.ಗ.ಟ.ದ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನೆರಡು ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ :—

ಮರುಳೆ ವೀರಧಟಂಗೆ ರಣದಲಿ
ಕರಗುವುದೆ ಶೂರತ್ವವು ನಗುವರ
ನಣುಯಿರಾ ನೀನಾರು ದುಷ್ಕುಲ ಕರ್ಣನಿವನಾರು |
ಸರಳ ಸೆಳೆ ನೀನಹಿತಕರ್ಣನ
ಕೊರಳ ಬಳೆಯನು ಬಳಸು ಬಯಲನು
ಕರುಣೆ ಬೇಡೆಂದನುರರಿಪು ಥಟ್ಟಿಸಿದನರ್ಜುನನ ||

೧

ಮೊರೆಯ ಮೇಲಿಹದವನನ್ನಿಸಿ
ಸಲಹುವರು ಪುರುಷಾರ್ಥಜೀವಿಯ
ನಿಳಕೆ ಗಾಬರು ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರನೊಲಿದು ನಂಬುವರು |
ತಿಳಿಯಲಿದು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಸಹಜದ
ಬಳಕೆ ನೀನರಸಾಗಿ ನಿನ್ನನು
ಕೊಲುವ ಕರ್ಣಂಗೊಲದೆ ನೀತಿಯ ವಚನ ದಿಟವೆಂದ ||

೨

ಕೇಡ ಹೊತ್ತಿನಿ ನಿಮ್ಮ ಬೇಂಟೆಯ
 ನಾಡಿನಿ¹ದನಿವ¹ ಜೂಜನಾಡಿನಿ
 ನಾಡ ಕೊಳನಿದ ಹಿಣುಣನಿವ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನು ಕೆಡಿಸಿ |
 ನಾಡ ಸಂಧಾನವನು ನಾವ್ ಮಾ
 ತಾಡಲೆಮ್ಮನು ಬಿಗಿಯಲನುವನು
 ಮಾಡಿಸಿದ²ನೀ ಕರ್ಣ ನಿಮಗತಿಹಿತವನಹನೆಂದ || ೪೨

ಕೊಲ್ಲನೇ ಅಭಿಮನ್ಯುವನು ಹಗೆ
 ಯಲ್ಲವೇ ಮಾರುತಿಯ ಕೊರಳನು
 ಬಿಲ್ಲ ಕೊಪ್ಪಿನೊಳೆಯನೇ ಕಡೆಯೆಸನೆ ಧರ್ಮಜನ |
³ಬುಲ್ಲ³ನೀತಿಯ ನೆನೆಯದಿರು ನೀ
 ನೆಲ್ಲೆಯವನೀ ಪೈರಿ ಕರ್ಣನ
 ದೆಲ್ಲೆಯವನೆನು ಮರುಳೆ ಎಂದನು ⁴ನಿಜವ ತೋಪಿಸಿದ⁴ || ೪೩

ಬೀಸಿದನು ನಿಜ ಮಾಯೆಯನು ಡೊ
 ಳ್ಳಾನದಲಿ ಹರಹಿದನು ತಮವನು
 ರೋಷವನು ಬಿತ್ತಿದನು ಮನದಲಿ ನರನ ಕಲಿ ಮಾಡಿ |
 ಐನೆ ಬಳಿಕೇನೆನ್ನೆಬಿಳ ಗುಣ
 ದೋಷ ನಿನ್ನದು ಪುಣ್ಯ ಪಾಪದ
 ವಾನಿ ನಮಗೇಕೆನುತ ಕೊಂಡನು ಧನುವನಾ ಪಾರ್ಥ || ೪೪

ಹಿಡಿ ಧನುವನನುವಾಗು ಸಾಕಿ
 ನ್ನೆಡಬಲನ ಹಾರದಿರೆನುತ ಕಯ್
 ಗಡಿಯನೆಚ್ಚನು ನೂಟು ಶರದಲಿ ಸೂತನಂದನನ |
 ತೊಡಗಿತೇ ಕಕ್ಕುಲಿತೆ ಮನದಲಿ
 ಫಡ ಎನುತ ನೂಟಂಬನೆಡೆಯಲಿ
 ಕಡಿದು ಬಿಡುಟನು ಸೆಳೆದು ಕಿಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಕಠಾರಿಯಲಿ || ೪೫

ರಥವ ಸಂತೈಸಿದನು ಬಳಿಕತಿ
 ರಥ ಭಯಂಕರನೇಪಿದನು ⁵ನಿಜ
 ರಥವನತಿಹರುಷದಲಿ⁵ ತೊಳೆದನು ಚರಣ ಕರತಳವ |
 ಪ್ರಥಿವಿ ನೆನದಪಕಾರ ಲೋಕ
 ಪ್ರಥಿತವಾಯಿತು ಸಾಕು ಬದುಕಲಿ
 ಪ್ರಥೆಯ ಮಕ್ಕಳೆನುತ್ತ ಕೊಂಡನು ನಗುತ ವೀಳೆಯವ || ೪೬

¹ ದವನಿ (ಬ.ಟ). ² ದವ (ಘ.ತ.ದ.ಪ). ³ ಇಲ್ಲ (ತ.ಪ). ⁴ ನಿಜವ ತೋಪಿಸಿದ (ಕ), ಜಪಿದು ಮುರವೈರಿ (ಘ.ತ). ⁵ ಹಯತತಿಯ ಚಪ್ಪರಿಸಿದನು (ತ).

ಧನುವ ಕೊಂಡನು ಹಯವ ಜಙ್ಗದ
 ಜುನನ ತಟುಬಿದನಖಿಳ ಕುರುಬಲ
 ವನಧಿಗಭಯವನಿತ್ತು ಮುನುಕಿದನಂಬಿನಲಿ ನರನ |
 ಕನಲಿದವು ನಿನ್ನಾಳ ರಿಪುನೃಪ
 ಜನವ ಬಯ್ದವು ಕಹಳೆ ಬಹುವಿಧ
 ನಿನದದಲಿ ಗರ್ಜಿಸಿದವೆರಡೊಡ್ಡಿನಲಿ ಘನವಾದ್ಯು ||

೪೭

ಅಳುಕಿದನೆ ರಥ ಮುಗ್ಗಿದರೆ ಕಳ
 ವಳಿಸಿದನೆ ಶಲ್ಯಾಪನರಣಕೆ
 ಕೆಲಬಲನ ಹಾರಿದನೆ ನರನವಗಡಿಸಿ ಕಾದಿದಡೆ |
 ಬಲಮಥನ ಮರು ಭಾಪು ಪಾಂಡವ
 ಬಲ ದಿಶಾಪಟ ರಾಯಮದನ
 ಪ್ರಳಯಹರ ಭಾಪೆಂದು ಹೊಗಳಿತು ವಂದಿ ಸಂದೋಹ ||

೪೮

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಜೂಜುಗಾಱರ
 ನಿರಿಯ ಸಡಗರ ಕಳವಗಲ ತಾ
 ವರೆಯ ನಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಖಾತಿ ನಿತಂಬಿನೀ ಸ್ನೇಹ |
 ಪರಮಯೋಗಿಯ ಲೀಲೆ ಕೌರವ
 ರರಸನೊಡ್ಡಿನ ಜಯವಿದೀನಹ
 ಗರುಡಿಯೊಂದೇ ಶ್ರಮವ ಕೊಡುವುದು ಶಕ್ತಧನುವೆಂದ ||

೪೯

*ಉಬ್ಬಿದನು ನಿನ್ನಾತನಾತನ
 ತುಬ್ಬಿನಲಿ ಕುರುಬಲದ ಹರುಷದ
 ಜಬ್ಬರಿಯ ಹುರಿಗೂಡಿ ತೋಟುತು ಚಾರು ಚತುರಂಗ |
¹ತೆಬ್ಬಿ ¹ತುಳುಕುವ ಕಣಿಯ ಕಣಿಯಲಿ
 ಹಬ್ಬಿ ಹರೆದುದು ಶೋರದಲಿ ಬಲಿ
 ದುಬ್ಬಿಗವಳದ ಕಣ್ಣುಗಳು ²ಕರ್ಣಾವನಾನದಲಿ ? ||*

೫೦

*ಉಬ್ಬಿದನು ನಿನ್ನಾತನಾತನ
 ತಬ್ಬಿದನು ಕುರುಬಲದ ಹರುಷದ
 ಜಬ್ಬರಿಯ ಹುರಿಗೂಡಿತೊಡುತು ಚತುರ ಚತುರಂಗ |
 ತಬ್ಬ ತುಳ ಕಣಿಯ ಕಣಿಗಿರೆ ಹಬ್ಬಿ
 ಹರೆದುದು ಶೋಕದಲಿ ಬಲಿ
 ದುಬ್ಬಿಗವಳದ ಕೊಂಡವೊಲು ಕರ್ಣಾವನಾನದಲಿ || (ಕ).

¹ ತುಬ್ಬಿ (ಗ.ಟ.ತ.ದ.ಪ). ² ಕರ್ಣನ ಸಘಾಡದಲಿ (ದ), ಕರ್ಣಾವಹಾನದಲಿ (ಪ).

ಹತ್ತು ಶರದಲಿ ತುರಗವನು ಮೂ
 ವತ್ತಿಲಿ ಮುರವೈರಿಯನು ತೊಂ
 ಬತ್ತಿಲಿ ಫಲುಗುಣನನ್ನೆವತ್ತಂಬಿನಲಿ ಕಪಿಯ |
 ಮತ್ತೆ ಮೂವತ್ತಿಲಿ ಮಗುಳಿಲು
 ವತ್ತಿಲಿ ನರರಥವ ನೂಜ್ಜಿ
 ವತ್ತು ಶರದಲಿ ಫಾಯಗಾಣಿಸಿದನು ಚತುರ್ಬಲವ ||

೫೧

ಬಲಜಲಧಿ ಸುಳಿಗೊಂಡು ಪಾರ್ಥನ
 ಬಳಿಗೆ ತೆಗೆದುದು ತೆಗೆದುದೀತನ
 ಕಲಿತನದ ವಿಕ್ರಮ ಧನಂಜಯನಾ ಧನಂಜಯನ |
 ಅಳುಕಿದರು ಭೀಮಾದಿಗಳು ತ
 ಲ್ಲಳಿಸಿತಾಚೆಯ ಧಟ್ಟು ಕೌರವ
 ದಳದ ಕಳಕಳ ಕೆಟ್ಟು ದೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರದಲಿ ||

೫೨

ಇಪ್ಪತ್ತಾಹಿನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

— — — — —

ಇಪ್ಪತ್ತೆಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂತನೇ || ನಮರ ಸಾಹಸ¹ವೀರನನುಪಮ¹

ಕಮಲನಖನ ಕುಮಾರನದಟಂ

ದಮರನಗರಿಗೆ ನಡೆಯೆ ಹಲುಬಿದ ಕೌರವರ ರಾಯ ||

ನಾಲದೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಮೇಲಣ

ಕಾಳೆಗದ ಮಾತುಗಳನಕಟಾ

ಕೇಳಿ ಜೀವವ² ಹಿಡಿಯಲಾಪ್ತೆ ತಂದೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ |

ಹೇಳುವಡೆ ಕರ್ಣವ್ಯಥೆಯ ಸಂ

ಭಾಳಿಸುವಡೆನಗರಿದು ನುಡಿಗಳ

ಕಾಳಕೂಟವ ಬಡಿಸುವೆನು ಕಿವಿಯಾರೆ ನವಿಯೆಂದ ||

೧

ತೂಳಿದನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥನೀತನ

ಮೇಲೆ ಶಿವಶಿವ ಕಣೆಯ ಕಡೆವಳೆ

ಗಾಲ ತಪ್ಪಲ್ಲಿನುತ ಕಡಿದನು ಕರ್ಣನಂಬುಗಳ |

ಮೇಲೆಮೇಲೆಚ್ಚಂಬುಗಳ ಸಲೆ

ನೀಳಿ ಕರ್ಣಧ್ವಜದ ಕಂಭದ

ಕೂಲ ಮುಖಿಯೆಸಲುಡಿದು ಬಿದ್ದು ದು ವರ ರಥಾಗ್ರದಲ ||

೨

ಅ ಮಹಾಧ್ವಜ ದಂಡ ಪಾತದ

³ಡಾಮರದ ದಳವುಳಕೆ ಹೆದರುತು³

ಹಾ ಮಹಾದೇವೇನ ಹೇಳುವೆನ್ನೆ ಮಹೀಪತಿಯೆ |

ಧೂಮ ಚುಂಬಿತ ಚಿತ್ರದಂತೆ ನ

ನಾಮರಿದ್ದು ದು ಸೌಬಲಾಶ್ವ

ತಥಾ ಮ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮಕಾದಿಗಳೊಂದು ನಿಮಿಷದಲಿ ||

೩

¹ ಶೌರೈವೀರನು (ಕ), ಧೀರನನುಪಮ (ಟ.ದ), ವೀರಭುಜಬಲ (ತ.ನ.ಪ.ಬ).

² ತಡೆ (ಟ.ತ.ದ). ³ ಡಾಮರಕೆ ಪೈಸರಿಸಿತಾಗಳಿ (ಟ.ದ), ಡಾಮರದಲಿಖುವ ರವವನು (ತ.ಪ).

ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿರಿವಿಕ್ರಮವ ನಭ
ಕೊತ್ತಿತ್ತೀತನ ಶೌರ್ಯವಾತನ
ನೆತ್ತರಲಿ ನಾದಿದನು ನಾನಾವಿಧ ಶರಾವಳಿಯು |
ಹತ್ತು ಶರದಲಿ ಕರ್ಣ ಚಾಪವ
ಕತ್ತರಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥನೀತನ
ಚಿತ್ತದಲಿ ಕರುಣಾರಸಕೆ ಕಾಲಾಟವಾಯ್ತೆಂದ ||

೪

ದ್ರೋಣ ಭೀಷ್ಮರ ನಚ್ಚಿದರೆ ಮುಂ
ಗಾಣಕೆಯಲೇ ಮಡಿದರೆನ್ನಯ
ಗೋಣ ಕೊಯ್ದನು ಕೃಷ್ಣ ಮುನ್ನಿನ ಕುಲವನೆಚ್ಚರಿಸಿ |
ಪ್ರಾಣ ಪಾಂಡವರೆಂಬ 'ನುಡಿಯನು'¹
ಜಾಣಿನಲಿ ಹರಿ ಬಲಿದನೊಡೆಯಗೆ
ಕಾಣಿನಾಪ್ತರನೆಂದು ಮನದಲಿ ಮುಗಿದನು ಕರ್ಣ ||

೫

ಕುಲಕೆ ಕೀಳಿವನೆಂದು ಟಿಕ್ಕರಿ
ಗಳೆದಡಾ ಬಹುಬಂಧುವರ್ಗವ
ನುಳಿದು ಸಿಂಹಾಸನದಲೆನಗಭಿಷೇಕವನು ಮಾಡಿ |
ಕುಲದ ಮಲಿನವ ತೊಳೆದು ಕೌರವ
ಕುಲದೊಳೊಡಬೆಚ್ಚವನಿಪಾಲಕ
ತಿಲಕ ಕುರುಪತಿಗಾಪ್ತರಿಲ್ಲೆಂದಳಲಿದನು ಕರ್ಣ ||

೬

ನೋಡಿ ದಣಿಯನು ನಿಚ್ಚಲುಚಿತವ
ಮಾಡಿ ದಣಿಯನು ಬೇಳೆ ಮೇಳದ
ಲಾಡಿ ದಣಿಯನು ಶಿವಶಿವಾ ತನ್ನೊಡನೆ ಕುರುರಾಯ |
ಓಡಲಾಯದೆ ದ್ರೋಣ ಭೀಷ್ಮರು
ಗೂಡ ತಲೆಗೊಟ್ಟೈನಲಿ ತಾ
ಮಾಡಿತ್ತೇನರಸಂಗನುತ ಮುಗಿದನು ಕಲಿ ಕರ್ಣ ||

೭

ಮೊದಲಲಾತ್ಮಜರಳಿವನೊಡವು
ಟ್ಟಿದರ ²ಮೈಯ್ಯಲಿ² ಮುಡಿದನೊಡವು
ಟ್ಟಿದರು ನೂರ್ವರು ಮಡಿಯೆ ಮುಡಿದನು ತನ್ನ ಸುಳಿವಿನಲಿ |

¹ ಬಿರುದನು (ಟ.ತ.ದ.ಪ).

² ಮರೆಯಲಿ (ಟ.ನ.ಬ).

ಕದನವೆನ್ನಯ ಸುಳಿವನೊಳಕೊಂ
ಡುದು ಸುಯೋಧನನೃಪತಿಗಿನ್ನಾ
ಸ್ವದರ ಕಾಣೆನು ಶಿವಶಿವಾ ಎಂದಳಲಿದನು ಕರ್ಣ || ೮

ಸಲಹಿದೊಡೆಯನ ಜೋಳವಾಳಗೆ
ತಲೆಯ ಮಾಟುವುದೊಂದು ಪುಣ್ಯದ
¹ಫಲವು¹ ಮರಣದ ಹೊತ್ತು ಕೃಷ್ಣನ ಕಾಬ ಸುಕೃತಫಲ |
ಇಳೆಯಮೇಲೆನಗಲ್ಲದಾರಿಗೆ
ಫಲಿಸುವುದು ತಾ ಧನ್ಯನೆನುತೆವೆ
ಹಳಚದನುರಾಂತಕನನೀಕ್ಷಿಸುತಿದರ್ಶನಾ ಕರ್ಣ || ೯

ಒಳಗೆ ಹೃದಯಾಂಬುಜದ ಮಧ್ಯ
ಸ್ಥಳದೊಳಗೆ ಮುರವೈರಿಯನು ಹೊಟಿ
ವಳೆಯದಲಿ ಫಲುಗುಣನ ಮಣಿರಥದಗ್ರಭಾಗವಲಿ |
ಹೊಳೆವ ಹರಿಯನು ಕಂಡನಿದು ಹೊಟಿ²
ಗೊಳಗೆ ಹರಿ ತಾನೆಂಬ²ಭೇದವ
ತಿಳಿದು ನಿಜದೆಚ್ಚುತಿ ಸಮಾಧಿಯೊಳಿದರ್ಶನಾ ಕರ್ಣ || ೧೦

ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸಾಚೆಯಲಿ ಮುರ
ಹರನಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನಯವ ಸಂ
ಹರಿಸಿದಾತನು ಭೀಮಸೇನನೊ ಮೇಣ್ ಧನಂಜಯನೊ |
ಸರಳ ತೊಡು ತೊಡು ಪಾರ್ಥ ಕರ್ಣನ
ಶಿರವನಿಳುಹಾ ಹಾರದಿರು ಹೇ
ವರಿಸದಿರು ತೆಗೆ ದಿವ್ಯಶರವನು ಬೇಗಮಾಡೆಂದ || ೧೧

ಕರಗುವರೆ ನೀ ಸಾರು ಭೀಮನ
ಕರೆದು ಕೊಲಿಸುವನೀತನನು ನಿ
ಪೂರನಲಾ ನೀನೆನ್ನದಿರು ತೆಗೆ ನಿನ್ನ ತನ್ನಿಂದ |
ಹಱಿಯದೇ ಹಗೆ ನಮ್ಮ ಚಕ್ರದ
ಲರಿಫಟನ ಮುಟುವೆನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನರಸುತನವದು ನಿಲಲಿ ನೀನಂಜುವರೆ ಸಾರೆಂದ || ೧೨

¹ ಬೆಳಸು (ಬ.ತ.ನ). ² ತಾವೊಳಗು ಹೊಟಿಗೆಂದೆಂಬ (ಟ.ದ).

ಈಸು ಕರ್ಣನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ
 ದ್ವೇಷವೇತೋ ಎನುತ ಮನದಲಿ
 ಘನಿಯಾದನು ಪಾರ್ಥ ಕರುಣಕ್ರೋಧದುಪಟಳಕೆ |
 ಆನೆಯನ್ನೇಕೆನುತ ನೆಳೆದನು
 ಸೂಸುಗಿಡಿಗಳ ಹೊಗೆಯ ಹೊದಲುನ
 ವಿಸಾಲಳಿದಾರೆಂಜಲಿನದಂಜಳಿ [ಕ]¹ ಮಾರ್ಗಣವ || ೧೩

ಉರಿಯನುಗುಳುವ ಬಾಣದಲಿ ಕ
 ತ್ತರಿಸಿ ಕರ್ಣನನೆಸಲು ಸಮರದ
 ಲುರವ ಕಿಲಿಸಿತಂಬು ಗಟುಗಡಿಯಾಗಿ ಗಾಢದಲಿ |
 ಹರಣ ತೊಲಗದ ಮರ್ಮವನು ಮುರ
 ಹರನು ಕಂಡನು ರಥದ ವಾಘೆಯ
 ನಿರಿಸಿ ಕರ್ಣನ ಹೊರೆಗೆ ಬಂದನು ವಿಪ್ರವೇಷದಲಿ || ೧೪

ತ್ಯಾಗಿ ಜಗದೊಳಗೆಂಬ ಕೀರ್ತಿಯ
 ಲೋಗರಿಂದವೆ ²ಕೇಳ್ವ ಬಂದೆನು²
³ಮೇಗಲತಿಯ ಪದವನೊಲುವಡೆ ಮನದ ಬಯಕೆಗಳ³ |
 ಈಗಲೀವುದು ನಮ್ಮಭೀಷ್ಟ
 ಶ್ರೀಗೆ ಮಂಗಳವೆಂದು ಹರಸಿದ
 ಡಾಗಳುಹಿದಾ ಕರ್ಣ ನನುನಗುತಿದ ಮನದೊಳಗೆ || ೧೫

ತ್ಯಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲಿ
 ದ್ಧಾಗಿ ಬೇಡಿತನೀಯಬೇಹುದು
⁴ಈಗಲೀವುದ ಬೆಸನೆಯೆನೆ ನಗುತೆಂದನಾ ವಿಪ್ರ⁴ |
 ತೂಗುವೀ ಕುಂಡಲವನೀವುದು
 ಬೇಗ ಧಾರೆಯನೆಹುದು ಕೊಡಿಯೆನ
 ಲಾಗಳುದಕವನಟಿಸಿ ಕಾಣದೆ ನೋಡಿದನು ಕೆಲನ⁵ || ೧೬

ಉದಕವನು ಹೊಟಗಟಿಸುತಿರಲಾ
 ಪದುಮನಾಭನು ನಗುತ ನಿನ್ನಯ
 ಹೃದಯದೊಳಗಿದ ಮಲಗಂಗಾಜಲವ ತೆಗೆದೆನೆಗೆ |

¹ ಲಿಯ (ತ.ಪ) ಲಿತ (ಕ) ನೆಯ(ನ). ² ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆನು (ಕ). ³ ಮೇಗ
 ಣತಿಯ ಗತಿಯನೊಲುವಡೆ ಮನದಭೀಷ್ಟವನು (ಕ). ⁴ ಈಗಲೇನುಂಟೆನುತ
 ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ಮರುಗುತರೆ (ಬ.ಪ.ನ). ⁵ ನೀವೆನಲೀಪಾರ್ವರಣದಲಿ ಬಂದು
 ಬೇಡುವುದುಂಟೆ ಹೇಳೆನಲು (ತ).

ಹದುಳದಿಂದೆಹು ಧಾರೆಯನು ಸಂ
ಪದದ ಮುಕುತಿಯ ಪದವನೊಲುವಡೆ
ಇದು ಶುಭೋದಯವೆಂದು ಮಾಯಾವಿಪ್ರನಟುಹಿದನು || ೧೭

ಸರಳ ತೆಗೆದನು¹ ಸರಸಿಜಪ್ರಿಯ
ವರ ಸುತನು ತನ್ನ ರವ ಬಗಿದನು
ಘರಿಘರಿಲು ಘರಿಲೆನಲು ತೆಗೆದನು ನಿರ್ಮಲೋದಕವ¹ |
ಪರಮ ಸಂತೋಷದಲಿ ಧಾರೆಯ
ನೆಹಿದು² ಕುಂಡಲವೀಯೆ ಮಿಗೆ ಪು
ಷ್ಕರದ ಜನ ಜಯಯೆನಲು ಮುರರಿಪುವೊಲಿದು ಕೈಕೊಂಡ² || ೧೮

ಪರವ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ಕರ್ಣಂ
ಗಿರದೆ ನಿಜಮೂರ್ತಿಯನು ತೋಪಿದ
ನುರುತರ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಮುಕುತಿಯ ಪದವ ನೇಮಿಸಿದ |
ನರನಚ್ಚುಟಿಸಿದನು ಕರುಣೆಗೆ
ಕರುಣದನುಸಂಧಾನ ಮಾಣದು
ಧರೆಯೊಳಚ್ಚು ರಿಯೆನುತ ಬಿಟಗಿನೊಳಿದ್ದು ದಮರಗಣ || ೧೯

ಹಿಂದೆ ಪಾಶುಪತಕ್ಕೆ ಬಳುವಳಿ
ಬಂದುದಂಜನ ಬಾಣವದಹುಣಿ
ಯಿಂದ ತೆಗೆದನು ಗಿರಿಜೆಯಂಘ್ರಿಯ ನೆನೆದ ಮಂತ್ರಿಸುತ |
ಮಂದರಾಚಲ ನಡುಗೆ ಕಿಡಿಗಳ
ಸಂದಣಿಯ ಸುರಿವಂಬನಾ ರವಿ
ನಂದನನ ಕೊರಳೆಡೆಯೊಳೆಚ್ಚನು ವಾಸವನ ಸೂನು || ೨೦

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕರ್ಣನೊಡಲಲಿ
ಪರಮ ತೇಜಃಪುಂಜವೊದೆದು
ಪ್ಪರಿಸಿ ಹಾಯ್ದು ಹೊಳೆದುದಿನಮಂಡಲದ ಮಧ್ಯದಲಿ |
ಅರರೆ ಭಾಪುರೆ ಕರ್ಣ ಮರು ಭಾ
ಪುರೆ ಭಟಾಗ್ರಣಿ ನಿನ್ನ ಸರಿದೊರೆ
ಯೆರಡು ಯುಗದಲಿ ಕಾಣೆನೆಂದಳಲಿದನು ಹನುಮಂತ || ೨೧

¹ ತನ್ನ ಹೃದಯವ ನರಿದು ಘರಿಘರಿದನಲು ನಿರ್ಮಲತರವೆನಿಪ ಅಮೃತೋದಕವ ದಕ್ಷಿಣಕರದಿ ಹಿಡಿದು (ತ). ² ದಾನವನಿರದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಮೇಲಣ ಸುರರುಘೇಯನಲು ಪುಷ್ಪಕವಿಳಿದುದಂಬರದಿ (ತ.ಪ.ಬ).

ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಗೆ ಮರಳಿ ಬಾಣವ
 ತೊಟ್ಟನೇ ತಾನೊಡೆಯನೆಂದ¹ಜು
 ಯಟ್ಟದನೆ¹ ಪಾಂಡವರೊಳನುಸಂಧಾನವನು ²ಬಿನ್ನಾ² |
 ನಟ್ಟ ಕಣಿಗಳುಕಿದನೆ ಕೌರವ
 ಕಟ್ಟನಕಟಕಟೆಂದು ಕಾಯವ
 ಬಿಟ್ಟ ಕರ್ಣನೊಳಾರು ಸರಿಯೆನುತಿರ್ದು³ದಮರಗಣ || ೨೨

ಬಲುವಿಡಿಯ ಬಿಲು ವಾಮದಲಿ ಬೆರ
 ಳೊಳಗೆ ಸವಡಿಸಿ ತೆಗೆವ ತಿರುವಿನ
 ಹಿಳುಕು ನಿಮಿರಿದ ತೋಳ ತೋಜುಕೆ ಬಲದ ಭಾಗದಲಿ |
 ಬಲಿದ ಮಂಡಿಯ ಬಾಗಿದೊಡಲಿನ
 ಹೊಳೆವ ತನುಕಾಂತಿಯ ಮಹೀಪತಿ
 ತಿಲಕ ಕೇಳೈ ಕರ್ಣನೆಸೆದನು ರಥದ ಮಧ್ಯದಲಿ || ೨೩

ಕಳಚಿ ದುರಿಯೋಧನನ ಬೆಳುಗೊಡೆ
 ನೆಲಕೆ ಬೀಳ್ವೆಂದದಲಿ ಕೌರವ
 ಕುಲದ ನಿಖಿಳ್ವೆತ್ಸರ್ಯವಿಳಿಗೊಗುಡಿಸಿ ಕೆಡೆವಂತೆ |
 ಧಳಧಳಪ ನಗೆಮೊಗದ ಗಂ³ಟು³
 ಬಲಿದ ಹುಬ್ಬಿನ ಬಿಟ್ಟ ಕಂಗಳ
 ಹೊಳೆವ ಹಲುಗಳ ಕರ್ಣಶಿರ ಕೆಡೆದುದು ಧರ್ಮಿಯಲಿ || ೨೪

ಕರ್ಣ ಹಾ ಹಾ ಸೂತಸುತ ಹಾ
 ಕರ್ಣ ಹಾ ರಾಧಾತನುಜ ಹಾ
 ಕರ್ಣ ಹಾ ಎನ್ನಾನೆ ಹಾ ಬಹಿರಂಗ ಜೀವನವೆ
 ನಿರ್ಣಯವು ಕುರುಕುಲಕೆ ಹಾ ಹಾ
 ಕರ್ಣ ಮಡಿದೈ ತಂದೆಯೆನುತವೆ
 ನಿನ್ನ ಮಗ ⁴ರಥದಿಂದ⁴ ಧೊಪ್ಪನೆ ಕೆಡೆದನವನಿಯಲಿ || ೨೫

ರಾಯ ಹಮ್ಮೈ¹ನಿದನು ಹಾ ರಾ
 ಧೇಯ ಹಾ ರಾಧೇಯ ಹಾ ರಾ
 ಧೇಯ ಹಾ ಎನ್ನಾನೆ ಬಾರೈ ನಿನ್ನ ತೋಜುನುತ |

¹ ಜುಡಟ್ಟಿದರೆ (ಕ). ² ಮಾಡಿ (ತ). ³ ಟಂ (ಟ.ದ). ⁴ ಹಾರೈಸಿ (ಕ.ಗ.ಟ.ದ).

ಬಾಯಬಿಟ್ಟು ದು ಕಯ್ಯ ಕೈದುವ
ಹಾಯಿಕಿತು ಕಂಬನಿಯ ಕಡಲೊಳು
ಹಾಯಿದೆದ್ದು ದು ಹೊರಳುತಿದು ಕೂಡೆ ಪರಿವಾರ || ೨೬

ನರಗ್ಗ ಸೈರಣಿಯೆತ್ತ ಣದು ಕರಿ
ತುರಗ ಕಂಬನಿಗಟ್ಟಿದುದ್ದು ತ
ತರದ ಶೋಕಾಂಬುಧಿಯ ಸುಳಿಯಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೀ ಸೇನೆ^೨ |
ಅರಸ ಕೇಳಾಚೆಯಲಿ ಭೀಮನ
ನರ ನಕುಲ ಸಹದೇವ ಸಾತ್ಯಕಿ
ಧರಣಪನ ದ್ರೌಪದಿಯ ಚಿಂತೆ ದುರಂತವಾಯ್ತೆಂದ || ೨೭

ಕಿತ್ತರೋ ಕಲ್ಪದ್ರುಮವ ಕೆಡೆ
ಗುತ್ತಿದರೊ ಸುರಧೇನುವನು ಕೈ
ವರ್ತಿಸಿದರೋ ಪರುಷವನು ಹಾ ಜಲಧಿ ಮಧ್ಯದಲಿ |
ಎತ್ತಣದು ಭಾರತದ ರಣ ನಮ
ಗೆತ್ತಲಿಪಿಸುತ ಬಂದುದಕಟಾ
ಮಿತ್ತು ವೆಂದೊಪ್ಪಿದರು ವಂದಿಗಳೆರಡು ಥಟ್ಟಿನಲಿ || ೨೮

ಅರಸ ನೀ ಸೈರಿಸಿದೆಲಾ ಶಂ
ಕರ ವಿರಿಂಚಾದಿಗಳು ಕರ್ಣನ
ಪರಮ ಸತ್ಯವ್ರತವ ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಅಕಟಿನುತ |
ಎರಡು ಥಟ್ಟಿನ ದುಃಖಮಯನಾ
ಗರವ ಹವಣಿಸಲಪ್ಪಿಯೆನರ್ಜುನ
ತಿರುಗಿದನು ದುಮ್ಮಾನದಲಿ ಪಾಳೆಯಕೆ ಹರಿಸಹಿತ || ೨೯

ಇತ್ತ ಪರವಶವಾದ ರಾಯನ
ತೆತ್ತಿಗರು ದಂಡಿಗೆಯೊಳೀತನ
ನೆತ್ತಿ ತಂದರು ಪಾಳೆಯಕೆ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಳೆಯಕೆ |
ತೆತ್ತನೇ ಮಗನನುವನಕಟ ಎ
ನುತ ಚಿಂತಾರಾಗದಲಿ ಕಡ
ಲತ್ತ ಹಾಯ್ದನು ಬಿಡುಟನೆಂಬುಜಮಿತ್ರನೆಂಬರವ || ೩೦

ದ್ಯುಮಣಿ ಕರ್ಣದ್ಯುಮಣಿಸಹಿತ
 ನ್ನಮಿಸೆ ಕಮಲಿನಿ ಕೌರವನ ಮುಖ
 ಕಮಲ ಬಾಡಿತು ತಿಮಿರ ಹೆಚ್ಚಿತು ಶೋಕತಮದೊಡನೆ |
 ಅಮಳ ಚಕ್ರಾಂಗಕ್ಕೆ ಭೂಪೋ
 ತ್ತಮನ ವಿಜಯಾಂಗನೆಗೆಯಗಲಕೆ
 ನಮನಿಸಿತು ಕೇಳಯ್ಯ ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪಾಲ ||

೩೧

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯ ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಚರಣಾರವಿಂದ
 ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನಪರಿಪುಷ್ಪ ವಚಸ್ಪಟ್ಟದೀನಿಕಾಯ
 ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತ
 ಮಪ್ಪ ಕರ್ಣಾಟಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿ
 ಯೋಳ್ ಕರ್ಣಪರ್ವಂ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಪರಿಶಿಷ್ಟ

ಈ ಕರ್ಣಪರ್ವವನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಲ್ಲ ಮಾತೃಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಮಾತೃಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಿರುವ ಮೂಲಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿರಲಾರವೆಂದು ತೋರಿಬಂದಿರುವ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. *

ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಗಳು (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ೨೦ನೆಯ ಸಂಧಿಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ (ದ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ೨೦ನೆಯ ಸಂಧಿಯ ೩, ೪, ೫, ೬ನೆಯ ಪದ್ಯಗಳಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ಸೇನೆ ಮುರಿದುದು ಸಮರದಲಿ ವೃಷ
ಸೇನ ಮಡಿದನು ಕುರುಬಲಕೆ ಕಡು
ಹಾನಿ ಹಬ್ಬುಗೆಯಾಯು ಪಾಂಡವ ವೀರರುಪಟಳಕೆ |
ಅನಲಮ್ಮವೆರಲೈನುತ ದು
ಮ್ಮಾನದಲಿ ದಾತಾರನಿರಲಾ
ಭಾನುನಂದನನಾಹವಕೆ ಮುಂಕೊಂಡು ನಡೆತಂದ || ೧

ಮೊಗ ನೆಗಹಿ ತಮ್ಮಯ್ಯನಂಘ್ರಿಗೆ
ಮುಗಿದ ಕರಗಳ ಲೆರಗಿದನು ದೃಗು
ಯುಗವನೆವೆಯಲಿ ಬಲಿದು ಮುನಿಪತಿಗೆಟಗಿ ಭಜಿಸಿದನು |
ಬಗಿದ ಬಿಲ್ಲಂಗೆಟಗಿ ಬಾಣವ
ನುಗಿದು ತಿರುಹುತ ಕಾರವೇಂದ್ರನ
ದುಗುಡವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಸಮರಕೆ ಕರ್ಣನನುವಾದ || ೨

ಇಂದು ದುರಿಯೋಧನನ ರಿಣವನು
ಬಂದುದೆನಿಸುವೆನಿಂದು ಕೊಂತಿಯ
ನಂದನನ ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರ ಸಂತತಿಗೆನ್ನ ಕಾಯವನು |
ಇಂದು ದಾರೆಯನೆಜಿದು ಕೊಡುವೆನು
ಹಿಂದುಗಳೆವುದು ಪಂಥವಲ್ಲೆನ
ಗೆಂದು ಭಾರತಮಲ್ಲನೆಟಗಿದ ತಲ್ಯನಂಘ್ರಿಯಲಿ || ೩

* ಈ ಪದ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತೃಕೆಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದಾದರೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸದೆ ಮಾತೃಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಹಾಗೆಯೇ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಸುರಪ ಮೊದಲಾದವರಿಗಾನ
 ಚ್ಚರಿಯಮಾಡುವೆನಾಳಿದನ ಸ
 ತ್ಯರಣಿಗಿಂತಿದು ಪಂಥವೆನಿಸುವೆನು ಬಿಳಜನ ಹೊಗಳೆ |
 ಧುರದಲಹುದೆನಿಸುವೆನು ಪಾರ್ಥನ
 ಹರಣಕೆಳತಟಮಾಡಿ ರಣದಲಿ
 ಮರಣವೇ ಮಹನವಮಿಯಲ್ಲದೆ ಬಹುದೆ ಬಿಡೆನೆಂದ ||

೪

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ೬ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಗ.ಬ.ನ). ಪ್ರತಿ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನೆರಡು ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ಎಡಬಲದ ನಿನ್ನಾಳತತಿಯಲಿ
 ಕಡುಹು ಕವಿದವು ಲಗ್ಗೆ ವರಿಯಲಿ
 ಬಿಡದೆ ನೂಳೈಸಿದವು ಬಯ್ದವು ಗೌರುಗಹಳೆಗಳು |
 ತುಡುಕಿದವು ಝಲ್ಲರಿಗಳಭ್ರದೊ
 ಳಡಗಿದವು ನೀಗುರಿಗಳಾಹವ
 ದೆಡೆಗೆ ಬಾಣವ ಕೊಂಡು ಕರ್ಣನು ಹೊಳೆಸಿದನು ರಥವ ||

೧

ಕರೆಸಿ ದುರ್ಮೋಧನನು ಮಿಗೆ ಸರ
 ನಿರುಹಮುಖಿಯರ ಮೋಹರಕೆ ವಿ
 ಸ್ತರಿಸಿ ಕರ್ಣಗೆ ಸೇಸೆದಳಿಯಲು ಕಲಶ ಕನ್ನಡಿಯ |
 ವರ ಸತಿಯರೈತಂದು ಬಂದಾ
 ದರಿಸಿದರು ರವಿಜಂಗೆ ಸಲೆ ವಿ
 ಸ್ತರಿಸಿದನರೈ ರಾಯ ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪಾಲ ||

೨

ಎಂಟನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ.ಟ.ದ.ಬ.ನ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ
 ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಸಾಕಿದೊಡೆಯನ ರಿಣವನಿಂದೇ
 ನೂಕುವೆನು ಕೈವಾರವೇತಕೆ
 ತೋಕುವೆನು ರಿಪುಜಲಧಿ ಕಟಕವನಂದು ರಣದೊಳಗೆ |
 ಜೋಕೆಯನು ನೋಡುವುದು ನಿಮ್ಮ ಪ
 ದಾಕರುಣದವ ನಾನು ಎಂದೇ
 ಲೋಕಲೋಚನನೂನು ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಕೈಮುಗಿದ ||

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನೆರಡು ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ಹೊಗಳದಿರಿ ನಾಗಾದಿಗಳ ತಾ
ಳಿಗೆಗೆ ನಿರಸನವಾಯ್ತು ಬಿರುದಾ
ವನಿಯನಿವನವ್ವಳಿಸಿ ಕರ್ಣನ ವೀರವಿತರಣವ |
ನೆಗಹಲಿ ಧೂಮಾಂಧಕಾರವ
ಜಗವ ಜಕ್ಕುಲಿಸುವ ಮಹಾಸ್ಮವ
ನುಗಿದು ಪಾರ್ಥನ ಕರೆಯೆನುತ ಕಲಿಕರ್ಣನಿದಿರಾದ || ೧

ತಳಿತರಣ್ಯದ ಮಧ್ಯದಿಂದ
ವ್ಯಳಿಪ ಕೇಸರಿ ಮಿಕ್ಕು ದಂತಿಯ
ತಳಿತ ಸೇನಾರಣ್ಯದಿಂದ ರವಿಸುತನ ರಥ ಬರಲು |
ಉಲುಕಲಮ್ಮದೆ ಪಟುಭಟರು ಜವ
ವಿಳುಹಿದರು ಹೂಣಿಗರು ಸಲೆ ತ
ಲ್ಲಳಿಸಿ ಧೃತಿಗೆಟ್ಟೋಡಿ ಹೋಯಿತು ಪಾಂಡವರ ಸೇನೆ || ೨

೧೯ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ಗರುಡಿಯಧಿಪತಿಯಂಘ್ರಿಯಗಳ
ಕೈಱಿದನು ಮನದೊಳಗೆ ಗಗನದೊ
ಳಿರುವ ಸೂರ್ಯಗೆ ನಮಿಸಿಕೊಂಡನು ಅತುಳ ಗಾಂಡಿವವ |
ತಿರುಗಿ ಚಾರಿಗೆಗೆದರಿ ನಚ್ಚಿನ
ಸರಳ ಸೆಳೆದನು ಪಾರ್ಥನರಿಭಟ
ನುರವಣಿಗೆ ಮುಯ್ಯಾಂತು ನಿಂದನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ ||

೧೪ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ.ದ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ನಾಲ್ಕು ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ದೇವಕುಲ ಸಂಭಾಳು ಜಯಜಯ
ದೇವರಾಯಘರಟ್ಟ ರಿಪುವನ
ದೇವರಾಯ ಮುರಾರಿ ರಾಯವಿಭಾಡ ನಿಶ್ಯಂಕ |
ರಾವುತೋ ಛಲದಂಕ ಹೊವಿತಾ
ವೀವಾರತ್ಯಾಗಸುಭಟಯೆಂ
ದೋವಿತಾ ನಾಗಾದಿಗಳು ಕೈವಾರಿಸಿತು ಕರ್ಣನನು || ೧

ಧೀರ ಬಂದನು ಅಹಿತಕುಲನಂ
 ಹಾರ ಬಂದನು ವೈರಿವಿಜಯಕು
 ತಾರನಿದೆ ಬಂದನು ಮಹಾನಿಧಿರಾಯಭಂಜನನು |
 ವೀರನಿದೆ ಬಂದನು ಕಿರೀಟಿವಿ
 ದಾರನಿದೆ ಬಂದನು ಜಯಜಯ ಸೋ
 ದಾರಭಾರತಮಲ್ಲನೆಂದೊದರಿದವು ಕಹಳೆಗಳು ||

೨

ರಾಯರಾಜನ ತೋಟಿ ಬೇಡರಿ
 ರಾಯಮಥನನ ತೋಟಿ ಬೇಡನ
 ಹಾಯಶೂರನ ತೋಟಿ ಬೇಡ ವಿರೋಧಿಭಂಜನನ |
 ಜೀಯಮದನನ ತೋಟಿ ಬೇಡರಿ
 ರಾಯವಿಜಯನ ತೋಟಿ ಬೇಡರಿ
 ರಾಯ ಕರ್ಣನ ತೋಟಿ ಬೇಡೆಂದೊದರಿದವು ಕಹಳೆ ||

೩

ರಣದೊಳಂಧಾಸುರನ ಖಾತಿಗೆ
 ತ್ರಿಣಯ ಸೈರಿಸುವಂತೆ ರಿಂಗಣ
 ಗುಣವ ರಥದಲಿ ಪಾರ್ಥನಿದ್ದನು ಕರ್ಣನುರವಣಿಗೆ |
 ಮಣಿದನನುರವಿರೋಧಿಯಂಘ್ರಿಗೆ
 ರಣಚಮತ್ಕೃತಿ ಚಟುಲತರಮಾ
 ಗ್ಗಣವ ಹೊದೆಗೆದಡಿದನು ಗಾಂಡೀವವನು ಜೀವಡೆದು ||

೪

೨೧ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇರೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಎಡಬಲಕೆ ತೋರಿದನು ವಾಘೆಯ
 ತುಡುಕಿ ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯಲಿ ತುರಗವ
 ಜಡಿದು ಪಕ್ಕೆಯದೊಳಗೆ ಲವಣಿಯ ಹೊಳಹಿನಲಿ ಕುಣಿಸಿ |
 ಪೊಡವಿ ಖುರಪುಟದೊಳಗೆ ನಡನಡ
 ನಡೆಸಿ ದೂವ್ವಾಳಿಸುತ ರಥವನು
 ನಡೆಸಿ ನಾರಥಿತನವ ತೋಡಿದನಂದು ಕಲಿ ಶಲ್ಯ ||

೨೨ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇರೆ (ಗ.ದ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಣ ಮೂರು ಪದ್ಯ
 ಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಕುಡಿಮಿಂಚಿನಂತಿರೆ
 ಲುಳಿವಡೆದು ತುರಗಾಳಿಸಹಿತೆಡ
 ಬಲಕೆ ಉಳಿಯುಪ್ಪರಿಸಿತಳನರಿ ಬೀದಿ ಲವಣಿಯಲಿ |

ಹೊಳೆದು ದೂವ್ಯಾಳಿಸುತ ರಥವನು

ಬಳಚಿ ವಾಹಕನಾಗಿ ಕೌತೂ

ಹಲವೆನಿಸಿ ಸಾರಥಿತನವ ತೋರಿದನು ಮುರವೈರಿ ||

೧

ಸಮಬಲರು ಸಾಧಕರು ಸಮರಸ

ಸಮರು ರಥಿಕರು ವೀರವಿರಣ

ಸಮಸಮಗ್ರರು ಸಮಪರಾಕ್ರಮ ಸಮಸಹೋದರರು |

ಸಮಸುಶೀಲರು ಸಮಮಯೂಖರು

ಸಮವಿಳಾಸರು ನಡೆದರಾಹವ

ಕಮಮ ಹಳಚಿದರಂದು ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರು ಕೈಮೀರಿ ||

೨

ಖುರಪುಟದ ಕೆಂಧೂಳಿ ಸೂರ್ಯನ

ಕಿರಣವನು ಗವನಣಿಸಿದುದು ರಥ

ದುರವಣಿಗೆ ತಲೆಗೊಡಹಿದವು ದಿಗುವಳೆಯದಂತಿಗಳು |

ಕೊರಳು ಸಾವಿರವಳುಕಿ ವಾಸುಕಿ

ಗರಳವನು ಕಾರಿದನು ಕಮರನ

ಹರಣಕೆಳತಟವಾಯ್ತೆನಲು ಹೇಳಿದರು ಪಟುಭಟರು ||

೩

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇರೆ (ಗ) ಪ್ರತಿ
ಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಣ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಮಡಿವನೀಗಳೆ ಕರ್ಣ ಎಂಬರು

ಕಡೆಗೆ ಪಾಂಡವಸೇನೆಯನು ಮಿಗೆ

ಕಡಿದು ದಿಗುಬಲಿಗೊಡುವೆನೆಂಬರು ಕರ್ಣಗೊಲಿದವರು |

ಪೊಡವಿ ಪಾರ್ಥನ ಪಕ್ಷವಾಯಿತು

ಕಡಲು ಕರ್ಣನ ಗುಣವ ಹೊಗಳಿತು

ಒಡನೊಡನೆ ತೈಲೋಕ್ಯವೆರಡಾಯ್ತರಸ ಕೇಳಿಂದ ||

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇರೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಣ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ತಳೆದ ವಾಸುಕಿ ಕರ್ಣನತ್ತಲು

ನೆಲಸಿತಾ ಕಮರಂಗೆ ಹೇಳಿಕೆ

ಫಲುಗುಣನ ದೆಸೆಯಾಯ್ತು ದಿಗುದಂತಿಗಳು ಕರ್ಣನಲಿ |

ನೆಲನೊಳಿದ ಮಹಾಮಹೀಧರ

ರೊಲಿದರಾ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಲೋಕದ

ಹುಲುಮೊರಡಿಗಳು ಕರ್ಣಗೊಲಿದವು ನೃಪತಿ ಕೇಳಿಂದ ||

೫ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ಶರಭ ತತಿ ಭೇರುಂಡ ಮೃಗಗಣ
ವರ ನಿಕಾಯವು ಪಾರ್ಥನನು ಕೈ
ವರಿಸಿದವು ನಾಗಾದಿಗಳವೊಲು ಕೂಡೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ |
ನರನ ಹಿಡಿದವು ಕುಮುದ ತತಿ ತಾ
ವರೆಗಳಾ ಕರ್ಣನನು ಹೊಗಳಿದ
ವೆರಡು ದೆಸೆಯಾಯ್ತು ಸ್ವಯಂಭುವ ಸೃಷ್ಟಿಯಾ ಕ್ಷಣಕ || ೧

ಸುರರು ಪಾರ್ಥನ ಕಡೆಗೆ ರಾಕ್ಷಸ
ವರರು ಕರ್ಣನ ಕೂರ್ಮ ಗಂಧ
ವರಿಗೆ ಫಲುಗುಣನೊಲುಮೆ ಕಿನ್ನರರಬ್ಬ ಸಖಸುತಗೆ |
ಗುರುವರಜುನನತ್ತ ಲುಬ್ಧಕ
ರಿರವು ಕರ್ಣನ ಕೂಡೆಯಿಂತಿ
ಬ್ಬರಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಪಕ್ಷಾದ್ಯಖಿಲ ಲೋಕಗಳು || ೨

ಪರಮ ವಸುಗಳು ನಿಖಿಲ ಮುನಿಗಳು
ವರಸುಧಾಕರ ಬುಧರು ಪಾರ್ಥನ
ಧುರಕ ಪಕ್ಷಿಕರಿಸಿದರು ಸಂಗ್ರಾಮ ಚೆಲುವಾಯ್ತು |
ಧರಣಿತನಯನು ರಾಹು ರವಿ ಭೃಗು
ವರರು ಕರ್ಣನ ದೆಸೆಯಲಾ ಶನಿ
ಗುರುಗಳುಪಕರಿಸಿದರು ಪಾರ್ಥನನರಸ ಕೇಳಿಂದ || ೩

೬ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಹಗಲು ಕರ್ಣನ ಪಕ್ಷವಾದುದು
ಬಗೆವಡೆಯು ಇರುಳರ್ಜುನಗೆ ಭೋ
ಗಿಗಳು ಕರ್ಣನ ಕೂಡೆ ಧನಲೋಭಿಗಳು ನರನೊಡನೆ |
ಮಿಗೆ ಯಮನು ನೈರುತಿ ಕುಬೇರಾ
ದಿಗಳು ಪಾರ್ಥನ ಪಕ್ಷ ಭೂತಾ
ದಿಗಳು ಕರ್ಣನವೊಗಳಿದವು ಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯಲ ||

೧೩ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ.ಚ.ನ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಮೂರು ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. (ಕ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆ.

ಎನ್ನ ಮಗನನು ರಣದೊಳಗೆ ಗೆಲ
ಲಿನ್ನದಾರಿಗೆ ನೂಕುವುದು ಸುರ
ಪನ್ನಗರ ಕಿನ್ನರರ ಹವಣಿ ಮಗನ ಬಾಹುಬಲ |
ತನ್ನ ಮೆಯ್ಯಲಿ ವೀರನೆನ್ನಯ
ಕರ್ಣನೀಗಲೆ ರಣದಿ ಪಾರ್ಥನ
ಬೆನ್ನಡಗ ಬಿಡಿಸುವನು ನೋಡೆನೆ ಸುರಪನಿಂತೆಂದ || ೧

ಮೀಸೆಗಳ ಬೆರಳಿನಲಿ ಮುರಿದು ಸು
ರೇಶ ನುಡಿದನದೇಕೆ ರವಿ ನಿಮ
ಗಾಸೆ ಕರ್ಣನ ಮೇಲೆ ಫಲುಗುಣನಂಬುಗಳು ಕವಿಯೆ |
ಈ ಸಮರದಲಿ ನಿನ್ನ ಕಂದನ
ಮೀಸಲಡಗನು ಪದ್ಧಿ ಕಾಗೆಗೆ
ಸೂಸುವದ ತೋಪಿಸುವನೊಂದೇ ನಿಮಿಷ ನಿಲ್ಲಿಂದ || ೨

ಎಲವೊ ಭೂಸುರನಾಗಿ ಕರ್ಣನ
ಬಲದ ಕವಚವ ಕೊಂಡು ಪಾರ್ಥನ
ಗೆಲುವ ಹೊಗಳುವೆ ಕರ್ಣಗಿರಾರಾರುಂಟು ರಣದೊಳಗೆ |
ಗೆಲುವನಪುಯಲಬಹುದು ನಿನ್ನೀ
ಫಲುಗುಣನನ್ನೊಂದು ನಿಮಿಷಕೆ
ತಲೆಯ ಕೊಯ್ದಿಡಾಡಿ ಬಿಸುಡವನೆನ್ನ ಮಗನೆಂದ || ೩

ಇವಲ್ಲದೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲ ಮುಂದಿನ ಎಂಟು ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ತ್ರಿಜಗಲೋಚನ ಜಗವ ತಗುಳಲು
ಗಜವ ತಿರುಹಿದ ಸುರಪನಾಗಂ
ಬುಜಜ ಸಂತೈಸಿದನು ಸಕಲಾಮರರ ಕಳಕಳವ |
ವಿಜಯಸಹಸರು ಸಮರದಲಿ ಗಜ
ಬಜದ ಕೊಂಟೆಯ ತೆಗೆದನಮಳ
ಪ್ರಜೆ ಬೆದಲು ಹಳಚಿದರು ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರು ಕೈಪಿರಾಪಿ || ೧

ಬರೆಯವೈ ನೀನೆಂದ ನುಡಿಯೈ
ಸರಲಿ ನಿನ್ನೀ ನಿನ್ನ ಕಂದನ
ಶಿರವನರಿಯದೆ ಬರಿದೆ ಬಿಡುವನೆ ತೋರಿಸುವೆ ನಿಮಗೆ |

ಮರುಳುತನ ನಿಮಗಾಗೆ ನುಡಿದರೆ
ಗರುವತನ ಕೆಟ್ಟೀತು ನಿನ್ನೀ
ತರರನಾವುದು ಕೇಳಿ ನೋಡರ್ಜುನನ ಸಾಹಸವ ||

೬

ಗರುವನಹೆನಾವರಿಯವೇ ಹಾ
ದರದಲಾಯಿತ್ಯೆ ನಿಮಗಲಾ ಸಾ
ವಿರದ ಮೈಗಣ್ಣುಗಳು ಸಾಕದನೆಂದು ಫಲವೇನು |
ಮರುಳುತನ ಬೇಡುನಿರದಿಹುದನೆ
ಸುರಪ ಗಹಗಹಿಸುತ್ತ ನುಡಿದನು
ಹಿರಿಯರೆಮಗಂದೊಂದು ಮರ್ಮವ ಕಾಣೆನಿದಿರೆಂದ ||

೭

ನಿಮ್ಮ ಹೊದ್ದಲು ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟಲು
ನಿಮ್ಮ ಗನ ಗರ್ವವನು ಕೆಡಿಸಲು
ನಮ್ಮ ಹವಣೇ ರಾಹುವಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ತಕ್ಕವರೇ |
ನಿಮ್ಮ ಹವಣೇಕೊಂದು ವಾಘೆಯೊ
ಳೊಮ್ಮೆ ನಿಲ್ಲದೆ ತೊಳಲದಿಹುದನೆ
ಮರ್ಮವಿಲ್ಲದ ದಿವಿಜ ನೀನೆನೆ ಜಾಣ ಕೇಳಿಂದ ||

೮

ರಕ್ಕಸರ ಬಡಿಹೋರಿ ನಿನಗೀ
ಸೊಕ್ಕಿದೇತಕೆ ನಿನ್ನ ಕಂದನ
ನಿಕ್ಕಿ ತೋರುವನೀಗ ನೋಡಾ ಮಗನ ಸಾಹಸವ |
ಮಿಕ್ಕ ನಾರಾಯಣನ ಮರೆಯನು
ಹೊಕ್ಕು ಪಾಂಡವರುಳಿವ ಬಯಸುವ
ಚುಕ್ಕಿಗಳು ಕರ್ಣಗೆ ಸರಿಯೇ ಸಾರು ನೀನೆಂದ ||

೯

ಎನಲು ಗುಡುಗುಡಿಸಿದನು ಸುರಪತಿ
ಮನದೊಳಗೆ ಕಡುನೊಂದು ಚೌದಂತಿ
ಯನು ಸನ್ನೆಯೊಳಾಂಕಿ ಕರದಲಿ ವಜ್ರವನು ತುಡುಕಿ |
ಎನಗೆ ನಿನಗೆಯುಯಾಗ ಕಾಳಿಗ
ವನುಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಾಯಿಸೆ
ವನಧಿ ಕದದಿದ ಪರಿಯಲಾದುದು ಮೇಲೆ ಸುರಕಟಕ ||

೧೦

ಮೇಲೆ ಗಜಬಜವಾಯ್ತು ವರ ದಿಗು
ಪಾಲಕರ ಬರಸಿದನು ಸುರಪತಿ
ಯಾಳು ಕವಿದುದು ಕರಿಯ ನೂಕಿದ ರವಿಯ ರಥಕಾಗಿ |
ಕಾಲು ಕೈಯಡಗಿದ್ ಸಾರಥಿ
ಮೇಳವಿಸಿದನು ರಥದ ಕುದುರೆಗೆ
ಳೇಳೆ ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯನು ತುಡುಕಲು ಸೂರ್ಯನನುವಾದ || ೨

ರವಿ ಸಹಸ್ರಕರಂಗಳಲಿ ಚ
ಕ್ರವನು ತುಡುಕಿದನಿತ್ತ ಸುರಪನು
ಕವಿಸಿದನು ತನ್ನಾನೆಯನು ದಿನಮಣಿಯ ಸಮ್ಮುಖಕೆ |
ದಿವಿಜರಿರದೋಡಿದರು ಪಾರ್ವತಿ
ಶಿವನ ತಕ್ಕೈಸಿದಳು ಜಲರುಹ
ಭವನು ಬಂದೆಡೆಯೊಡ್ಡ ನಿಂದನು ಸೂರ್ಯ ಸುರಪತಿಯ || ೮

೧೭ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಮರುಳುಗಳಲಾ ನೀವು ನಿಮ್ಮೊಳು
ಹುರುಳಿದೇತಕೆ ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮ
ಬ್ಬರ ಕುಮಾರರು ಕಾದುತ್ಯೆದರೆ ಗೆಲವು ಸೋಲವನು |
ಹರನು ಮೊದಲಾಗೆಲ್ಲ ಕಾಬರು
ಧುರಕ ಹರವೆಗೆಯೆನುತ ಸುರಪನ
ಕರಿಯ ನೂಕಿದ ರವಿಯ ಬಂಡಿಯನತ್ತ ತೆರಳಿಚಿದ ||

೨೨ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ.ದ.ನ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಅಂಬಿಗನು ನೀನಾದರಹಿತಗೆ
ನಂಬಿದೊಡೆಯನ ಘೋಷಯಾತ್ರೆಯ
ಲಂಬುಕೇಳಿಯಲಾದ ಕದನಮೊಳೊಪ್ಪಗೊಡದಿಹೆಯ |
ಶಂಬರಾರಿಯ ನರಳವೋಲ್ ನಿ
ನ್ನಂಬು ಬಲ್ಲಿದವೆಂದು ಬೇಚರ
ರೆಂಬರದು ಹುನಿಯಲ್ಲಿನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನಾ ಪಾರ್ಥ ||

ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ೧೩ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ (ಗ ಟ.ದ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ನಿನಗೆ ಗುರುವಹ ಪರಶುರಾಮನ
 ನನುವರದಲೋಡಿಸಿದ ಗಾಂಗೇ
 ಯನನು ಗೆಲಿದೀ ಗಾಂಡಿವಕೆ ನಿನ್ನೊಡಲಾವ ಗಹನವಿದು |
 ಮನದ ಫಲವನು ನಿಲುವ ಹೂಣಿಗೆ
 ತನವ ಬಿಡಿಸುವೆನುತ ಶಕ್ರನ
 ತನಯನಂಬುಜಸಖನುತನ ಕಡೆಯೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಡಿದ || ೧

ತಳಿರವನೆಯಲಿ ಕಂದಮೂಲದ
 ಗೆಳಸುಗಳ ಮೆಲಮೆಲಿದು ಕಾಲವ
 ಕಳೆದು ಸಮರವ ಬಯಸಿದಿರಿ ರಾಜ್ಯಾಭಿಲಾಷೆಯಲಿ |
 ಅಳಲಿದರೆ ನಿಮಗಿನ್ನು ಮರಣವೆ
 ಫಲಿಸುವುದು ಕೌರವನ ರಾಜ್ಯದ
 ಸಲುಗೆಯನು ಹೊಗಳಿಲೆಯೆ ಎಂದನು ಭಾನುಸುತ ಮುಳಿದು || ೨

ಪ್ರತಿಸುಭಟ ಕಾನನಕೆ ಕೇಶ
 ಪ್ರತತಿ ಪಾವಕದಾನವಾದಿಗ
 ಳತುಳ ಬಲರಿದ್ದ ದರೋಳಿಗೆ ನೀನೆಂಬ ಹುಲುನರನ |
 ಹುತವ ಮಾಡುವದಾವಘನವಿ
 ನ್ನತಿಬಹಳ ಬಾಣದಲಿ ಮೈವ
 ಸ್ವತನ ನಗರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕಳುಹುವೆನೆಂದನಾ ಕರ್ಣ || ೩

೨೪ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಗ.ದ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿಸುಭಟಕೋದಂಡದಂಡಾ
 ಯುತಶಿಲೀಮುಖಮುಖವಹಿಂಡ
 ಪ್ರತಿಮಹಾಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು ಹೂಡಿದನು ಧನುಷಿನಲಿ |
 ಕ್ಷಿತಿ ಬೆದಲೆಯಿನತನುಜನೆಸುಗೆಗೆ
 ಪ್ರತಿನಹಸ್ತ್ರವನುಗುಳೆ ಸಮರ
 ವ್ಯತಿತರೋಡಲೊಳು ಭಂಗಿಸಿತು ತಾ ಮೂರು ಲೋಕದಲಿ ||

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸೌಧಿಯಲ್ಲಿ ೨೦ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಗ) ಪ್ರತಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.—

ಎನಲು ಬಿಗುಹೇರಿದನು ಕೌರವ
 ಜನಪ ಭಾರದ್ವಾಜತನುಜನ
 ತನಯನನು ಕೋಪಿಸುತ ಕರ್ಣನ ಬರವ ಹೊಗಳುತ್ತಿರೆ |

ಮನದೊಳಗೆ ಗುರುನೂನು ರಾಯನ
ಮನದ ಕೋಪವನು ಪಕ್ಕದ
ನೆನಹು ನಮಗಿಲ್ಲರನ ಜಯವಧುವಿರವ ಕೇಳೆಂದ ||

೨೧ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಗ.ಟ.ದ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನೆರಡು ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. —

ಹರುಷವೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸ್ನೇಹದ ಪರ
ಮರನವೊಬ್ಬರಿಗೆ ತನುವಿನ
ಕರುಣರನವೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೂಟದ ಭಾವವೊಬ್ಬರಿಗೆ |
ಎರಡುಮನೆಯೆರಡೊಲವು ಚಿತ್ತದ
ಪರಿಯೆರಡು ಮೈಯೆರಡು ನಾರಿಯು
ರೆರಡನಲ್ಲದೆ ಬಗೆಯರವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೧

ಕೇಳು ನೀ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಿತ್ತದೊ
ಳಾಲಿಸಾದರೆ ಪೇಳ್ವೆ ನಾರಿಯು
ರಾಳಿಗೊಂಬರುಜನವ ಚಿತ್ತದ ಬಯಕೆಯದು ಬೇಡು |
ಸೋಲುವರು ತಾವಲ್ಲ ಪರರನು
ಸೋಲಿಸಿಯೆ ಹಿಂಗುವರು ಮನದೊಳ
ಗೇಳು ಕವಲಾಗಿಹರಲೈ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೨

೨೨ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಬ.ನ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಎನೆದುದಿನಿಬರ ನಿರುಪಮದ ಪೌ
ರುಷದ ಪಂಥಪ್ರಾಧಿ ಸಲೆ ಸೋ
ಲಿಸಿತು ಸುರರಾಲಿಗಳನಿಬ್ಬರ ಸಮರನಾರಂಭ |
ಎನುಗೆಗಳು ಕೈಮೀರಿದವು ಮಂ
ಡಿನಿದ ಮಹಿಮರ ಬಿಲ್ಲ ಮಹಿಮೆಗೆ
ಪಶುಪತಿಯ ಪರಿವಾರ ಬಿದ್ದುದು ಕಯ್ಯ ಗಲ್ಲದಲಿ ||

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ೧೫ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಬ.ನ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. —

ತೊಡೆಗೆ ತೊಡೆ ನಡುನಡುಗೆ ತೊಟ್ಟರೆ
ಬಿಡದೆ ತಾಗುವುದುರವ ನಡುಕೊರೆ
ಲೆಡೆಗೆ ತೊಟ್ಟರೆ ಕೊಯ್ಯುದುರವಣಿಯಿಂದ ಮಕುಟವನು |

ಒಡೆಯ ದುರ್ಯೋಧನನ ಕಾರ್ಯವ
ಪಡೆವೆಯಾದರೆ ತೊಡು ನರನುರೆ
ದೆಡೆಗೆ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗವನೆಂದನಾ ಶಲ್ಯ ||

೨೬ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಗ.ನ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನರಡು ಪದ್ಯ
ಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.—

ಹೊಗೆಯ ಹೊರಳಿಗಳೊಳಗೆ ಕ
ಬೊಗೆದೆಗೆದುದುರವಣಿಯಿಂದ
ಗಗನವನುಗುಹಿ ಪುಟಗೊಳಿಸಿದವು ರಿಪುಮಾರ್ಗದ ಬರವಿನಲಿ |
ಭುಗಿಭುಗಿಲು ಧಗಧಗಿಲು ಧಿಗಿಧಿಗಿ
ಧಿಗಿಲು ಖೋಯೆಂದೆನುತ ಬರುತಿದೆ
ನಗವ ನೆಗಹಿದ ದೇವ ಕಂಡನು ಪ್ರಳಯವಾಯ್ತೆನುತ || ೧

ಕಾದಲೆಳಸಿದ ಪಾಂಡವರ ಸಂ
ವಾದ ತೀರಿತು ಕೌರವೇಂದ್ರನು
ಸಾಧಿಸಿದ ಫಲ ಸಫಲವಾಯಿತು ಸಮರಮುಖ ಮೊಳಗೆ |
ಹೋದನರ್ಜುನನೀ ಮಹಾಸ್ತ್ರದ
ಬಾಧೆಗಿಡಿರಿಲ್ಲೆನುತ ಘನ ಪರಿ
ವಾದದಲಿ ನೆರೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದು ದು ದೇವಸಂದೋಹ || ೨

೪೦ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಬ.ಗ.ನ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾ
ಗಿದೆ.—

ಕೌರವನ ಮನ್ನಣೆಯಲಾವುದು
ದೂರವಾದುದು ನಿನಗೆ ನಿಜದಾ
ತಾರನಲಿ ವಂಚಿಸಿದೆ ನಿನಗಿನ್ನಾವ ಗತಿಯಹುದು |
ಭಾರವಿದು ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕ
ರೌರವಾಕರ್ಷಣವು ಸ್ವರ್ಗಕೆ
ದೂರವಹರೇ ಕರ್ಣ ಕೆಡೆಸಿದೆಯಿಹಪರವನೆಂದ ||

೪೧ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಗ.ಟ.ದ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾ
ಗಿದೆ.—

ನಚ್ಚದೆಮ್ಮೆಯು ಕೋಣನೀಡುದ
ನಚ್ಚರಿಯ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕಂಡೆನು
ನಚ್ಚರಾಗದು ನರನಕಟಾ ಪಾಪಿ ಕೌರವನು |

ನಟ್ಟದವನಿನ್ನುಣಲಿ ಮಾನವ
ರಿಚ್ಚೆಕಾಱಿರು ಸುಡು ಸುಡೆಲವೋ
ಕೆಚ್ಚುಹೃದಯನು ನೀನೆನುತ ಭಂಗಿಸಿದನಾ ಶಲ್ಯ ||

ಇಷ್ಟತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ೧೨ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.—

ಮರಳಿ ಕೃಷ್ಣನನೆಚ್ಚ ಬಾವುರ
ನರನ ಮುಖವನು ಮುರಿದನಾತನ
ತುರಗದೊಡಲಲಿ ಹೂಳಿದನು ಹೇರಾಳದಂಬುಗಳ |
ವರ ನಕುಲ ಸಹದೇವ ಸಾತ್ಯಕಿ
ಮರುತತನಯ ಶಿಖಂಡಿ ಪಾಂಚಾ
ಲರನು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನರನು ಕಡೆಯೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಡಿದ ||

೧೯ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಗ.ನ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಎರಡು ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.—

ಬಲುಹು ಫಲಿಸುವುದುಂಟೆ ದೈವದ
ವೇಲವು ತಪ್ಪಿದ ಮುನ್ನ ಕೌರವ
ನುಳಿವು ಹುಸಿ ಮುರವೈರಿ ಪಾಂಡವರತ್ತಲಾದಂದು |
ಗೆಲವಗೋಚರವೆನುತ ಚಾಪವ
ನಿಳುಹಿದನು ಬತ್ತಳಿಕೆ ಕವಚವ
ಕಳೆದು ನೀತಿಯ ಸೆರಗನೋಸರಿಸಿದನು ಕಲಿ ಕರ್ಣ ||

೧

ಕೇಳು ಫಲುಗುಣ ನಿಜವರೂಢದ
ಗಾಲಯೋಸರಿಸಿದವು ರಥತುರ
ಗಾಳಿಗಳು ಪೈನರದಲೊಲೆದವು ನೆಗಹುವೆನು ರಥವ |
ಆಳುತನದಲಿ ಪ್ರೌಢಿ ನಿನಗುಂ
ಟೇಳಿಸದಿರಿದಿರಾಗದಿರ ಕೆಂ
ಗೋಲ ತೊಡಚದಿರನುತ ಪಾರ್ಥನೆಗೆ ನುಡಿದನಾ ಕರ್ಣ ||

೨

೨೦ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಗ.ನ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.—

ನೆಗಹುವೆನು ನಿಜರಥವ ತುರಗಾ
ಳಿಗಳ ಸಂತೈಸುವೆನು ಕೀಲ
ಚ್ಚುಗಳ ಮೇಳೈಸುವೆನು ಸೈರಿಸು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ |

ಬಿಗಿದ ಬಿಲ್ಲನು ತೆಗೆದು ಬಾಣವ
ನುಗಿದು ನೆಹು ಸಾಹಸದ ಕೋಟಿಯ
ತೆಗೆವ ಪರಿಯನು ಮಾಳ್ವನೆಂದನು ಶಕ್ರತನೆಯಂಗಿ ||

೪೧ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಬ.ನ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಅದ ಕಾಳೆಗೆ ಕರ್ಣನದು ದು
ಯೋಧನನ ಮನಬಾತಿ ಕರ್ಣನ
ಭೇದ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಮರಣವ ಕರ್ಣಗೋನುಗರ |
ಈ ದುರಾತ್ಮನು ನಿನ್ನ ಕೊಲವಿಯೆ
ಸಾಧನದನವ ನಿನಗೆ ಮೋಹವ
ನಾದರಿಸದಿರು ಕೊಲಲು ಗುಣವಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

೪೨ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ನ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಬಹಿಯ ಬಯಕೆಯ ಮಾಡಿ ಕರ್ಣನ
ನಿಹಿಯಲಿರೆಯದೆ ಮೈರವೃತ್ತಿಯ
ಮೆಹಿದು ಮಾಯಾನಟನನೂತ್ರನು ನಿನ್ನ ರಚನೆಯನು |
ಅಹಿಯಲೆನ್ನಳವಲ್ಲ ಕರ್ಣನೊ
ಳೆಹಿಗುವುದು ಕಡುಮೋಹವೇನೆಂ
ದಹಿಯೆನಂತಃಕರಣ ಕರಗುವುದೆಂದನಾ ಕರ್ಣ ||

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ೧೩ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಕ.ದ.ನ) ಪ್ರತಿ
ಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನೆರಡು ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.—

ಗಿರಿಜೆಯಂಘ್ರಿಯ ನೆನೆದು ತಿರುವಿಗೆ
ಭರದಿ ಹೂಡಿದನಂಜನಾನ್ವವ
ಪರಮ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚರಣೆಯಿಂ ಬೊಬ್ಬಹುದು ನರನೆಸಲು |
ಕರಕರಣ ಸಾವಿರದ ತೇಜವ
ನಿರದೆ ಮನುಳಿಸಿ ಸರಳು ಕರ್ಣನ
ಶರದ ಹೊರಗೈದಿದುದಲೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ || ೧

ಶಿವಶಿವಾ ಎನುತಿದುರ್ದೈ ತೈ
ಭುವನಜನ ಗಾಂಡಿವವನೊಡುದು
ಹಾಯ್ದು ದಿನಮಣಿಯ ತೇಜದ ಬಹಳ ರಶ್ಮಿಯಲಿ |
ಅವಗಡಿಸಿತ್ತೀಯುಭಯಬಲ ದೃಗು
ನಿವಹವನು ಧಾರಾಳವಹ್ನೀ
ವಿವಹಿ ಬಹಳಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ಜಡಿದೈದಿತರಿಭಟನ || ೨

೧೬ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ ಅದೇ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಬಳಲಿದನು ಬಸವಳಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ
ಹಳವಿಗೆಯ ಮಲಗಿದನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ನಿಳಯನನು ನೋಡುತ್ತ ರವಿಸುತನಿರಲು ಕಂಡಾಗ |
ಹೊಳೆವ ಕೊಂಡಲವಿರಲು ಹರಣವು
ತೊಲಗದೀತಂಗನುತ ಕೃಷ್ಣನು
ತಿಳಿದು ವಿಪ್ರನ ರೂಪ ತಾಳ್ದವನಲ್ಲಗೈತಂದ ||

೧೭ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಬ.ಪ.ತ.ಪ) ಪ್ರತಿಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.—

ಬೇಡಿದಡೆ ಕೊಂಡಲವ ತೆಗೆದೀ
ಡಾಡಿದನು ಲೋಕೈಕನಾಥನ
ನೋಡಿ ಪರಮಪ್ರೀತಿಭಕ್ತಿಯಲಿದನಾ ಕರ್ಣ |
ಉಡಿಯೊಳಗೆನ್ನಿಂದ ಸುಕೃತವ
ಮಾಡಿದವರುಂಟೇ ಮುರಾರಿಯು
ನೋಡೆ ಕಂಡೆನೆನುತ ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ||

೨೩ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ (ಗ.ಟ.ದ.ನ.ಬ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.—

ಅರಸ ಕೇಳಾದಿಯಲಿ ಕರ್ಣಗೆ
ಕುರುಹನಣುದುದಲ್ಲದೀ ಸಂ
ಗರದ ಮಧ್ಯದಿ ಕೊರಳ ಕೊಯ್ದದ ಕೇಳ್ದಲೈ ನೀನು |
ನರನನೆಚ್ಚರಿಸಿದನು ತರಣಗೆ
ಕರುಣದನುಸಂಧಾನವಾದುದು
ಧರೆಯೊಳಚ್ಚರಿಯೆನಲು ಬೆರಗಿನೊಳಿದ್ದುದಮರಗಣ ||

೧

ಇತ್ತಲರ್ಜುನ ಕರುಣದಲಿ ಕರ
ಗುತ್ತ ಗಾಂಡೀವದಲಿ ತೊಡಟದ
ನೆತ್ತಿಗೇಳಿದು ಬಸುರ ಶಿಖ ಮುರಮೈರಿಯುಪಟಳಕೆ |
ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲಿ ದಿವ್ಯ ಶರವನು
ಕಿತ್ತು ಶರಸಂಧಾನದಲಿ ಕೈ
ವರ್ತಿಸುತ ಕಿವಿಗಡಿಯ ತೆಗೆದನು ನಿಶಿತಮಾರ್ಗವ ||

೨

ಕಿಡಿಯ ಕಾರುವ ವಡಬವಡ್ಡಿಯ
 ಕಡುಹನೇರಿತು ಬಿಜುಬುಗಣಿಗಳ
 ಗಡಣಿ ಕಲಿಯಲು ಗರಿಯ ಗಾಳಿಯ ಲಳಿಯನೆಬ್ಬಿಸುತ |
 ನಡೆತರಲು ರವಿಸುತನ ಕಲಮನ
 ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿತು ನಟ್ಟ ಕಣಿಯಲಿ
 ತಡೆಗಡಿದು ಶಿರವುಡಿಯ ಕರ್ಣನ ಕೊರಳ ಬಳಿ ಹರಿದು || ೩

ಧೀರನೋ ನೀನೆನುತ ತಲೆ ಕೈ
 ವಾರಿಸುತ ಪುಟನೆಗೆಯೆ ರಕುತದ
 ಧಾರೆಗಳು ನೂಕಿದವು ಗಗನದ ತಲೆಯ ಬಳಿವಿಡಿದ. |
 ವೀರ ಕರ್ಣನು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
 ನಾರಿದನು ಎನೆ ಭಕ್ತನಿಚಯವ
 ಸೇರಿಸಿದನೆನೆ ರಚನೆ ಮಿಗೆ ಚೆಲುವಾಯ್ತು ಗಗನದಲಿ || ೪

ಲಾಗಿನಲಿ ತಲೆ ಹರಿದುಊಣಿಯ
 ವಾಗಲೆಂದಜುಯದೆ ನಿರಂತರ
 ಪೋಗಬಿಡದೆಸುತಿದುರ್ದಿತನ ಮುಂಡವರ್ಜುನನ |
 ಬೇಗ ಮಿಗಿಲು ಕುಲಾಲಚಕ್ರವ
 ತೂಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ತಿರುಗಿ ನಿಲುವವೋ
 ಲಾಗಲೋನರಿಸಿತ್ತು ಕರ್ಣನ ಬಾಹುಬಲವಿಂದು || ೫

೨೯ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಪೋಲೆ (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲ ಮುಂದಿನ ಮೂರು ಪದ್ಯಗಳು
 ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.—

ಉರಗಬಾಣವನೆಚ್ಚು ಪಾರ್ಥನ
 ಶಿರವನರಿಯದೆ ಮರಳಿ ತೊಡು ತೊಡು
 ಧುರದಿ ನೀನೆಂದೆನಲು ಪ್ರತಿಮಾರ್ಗಣಿಯ ತುಡುಕಿದರೆ |
 ಧುರದೊಳಹಿತರು ಸಿಕ್ಕಿದಾಗಳೆ
 ಕರುಳನುಗಿಯದೆ ಕಾಯ್ವರೇನೈ
 ಮರುಳಲಾ ಕಲಿ ಕರ್ಣ ಹಾಯೆಂದರನ ಬಿಸುಸುಯ್ದು || ೬

ದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮರು ಮಡಿಯಲನಿತ
 ಕ್ಷೋಣ ಚಾತುರ್ಬಲವು ಕೆಡೆಯಲು
 ಪ್ರಾಣದಾತ್ಮನಹೋದರರು ಕಡಿವಡೆದು ಬಿದ್ದಿರಲು |

ತ್ರಾಣಗುಂದಿದುದಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ
ಗೋಣೊಡೆಯಲೆನಗಾದಪಜಯ
ಕಾಣೆನಾರ ಸಹಾಯವನು ಕಲಿಕರ್ಣ ಹಾಯೆಂದ ||

೨

ಬಂದು ಸಂಜೆಯ ರಣದ ವಾರ್ತೆಯ
ನಂದು ನೃಪರಿಗೆಯರುಹಿದರೆ ಕಡು
ನೊಂದು ಹಮ್ಮಿನಿದನು ಹಾ ಹಾ ಕರ್ಣ ಹಾಯೆನುತ |
ಕಂದಿದನು ಕಡುಶೋಕ ಶಿಖಿಯಲಿ
ಬೆಂದು ಮಿಗೆ ಜವಗುಂದಿ ಯೆಚ್ಚಲು
ತಂದು ಮೇಲಣ ಕಥೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸೆಂದನಂಧನೃಪ ||

೩

೩೩ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಪೇರ (ಗ.೩೩) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಗಳು
ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.—

ಕೊಂತವೊಡಲೊಳಗೆದ್ದ ತೆರದಲಿ
ಕೊಂತಿ ಕರ್ಣನ ಸಾವ ಕೇಳಿದು
ಚಿಂತೆ ಮಿಗಿಲೊಳಗೊಳಗೆ ನೆನೆದಳು ನಯನವಾರಿಗಳ |
ಭ್ರಾಂತಿ ಕವಿದುದು ಮನಕೆ ಕರುಣವ
ಸಂತವಿಡಳಡವಡದೆ ಕರ್ಣನ
ನೆಂತು ಕೊಂದರೆನುತ್ತ ಧರ್ಮ ಬಳಿಕ ಮರುಗಿದನು ||

೧

ಕರುಳು ಕಂಟಣಿಸಿದವು ಚಿತ್ತಕೆ
ಹಿರಿದು ಶೋಕದ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟುದು
ಕರುಣದಲಿ ಕಡು ಮೋಹವಾಯಿತು ಕರ್ಣ ಮಡಿದನೆನೆ |
ಪರಮಬಂಧುಗಳಳಿದರಾ ದಿನ
ಪರಿಯ ಧಗೆಯವಗಡಿಸಿಂತಂದೇ
ನರಿಯನರಸಂಗೆನುತ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಭೀಮ ||

೨

ತೆಗೆದು ಹೋದುದು ಸೇನೆ ಬಲುಗಾ
ಳಗವ ಗೆಲಿದನು ಪಾರ್ಥ ಚಿತ್ತದ
ದುಗುಡದಲಿ ಬಂದೆರಗಿದನು ಧರ್ಮಜನ ಚರಣದಲಿ |
ಮಗುಟವನು ನೆಗಹಿದನು ತಮ್ಮನ
ಮೊಗವ ನೋಡುತ್ತ ಕರ್ಣನನು
ನೀಗಿದನುಚಿತ್ತವೆನುತ ಮರುಗಿದನಂದು ಯಮಸೂನು ||

೩

ಹಗೆಗೆ ಹರುವಾಯ್ತೆ ನಲು ಚಿತ್ತ ಕೆ
 ದುಗುಡ ಬಿಡುವುದು ಮಾತು ಬೀಗಲು
 ನೆಗೆದುದುರಿಯುದರದಲಿ ಮನ ಶಂಕಿಸುವುದಡಿಗಡಿಗೆ |
 ಮಗನೆನಿಸಿದಭಿಮನ್ಯು ಮಡಿದಾ
 ಬಗೆಯೊಳಿವ್ಯಥೆ ತೋರದೆನುತವೆ
 ದೈಗುಜಲವನೊರಸ್ತು ನಕುಲ ತಂಬುಲವನುಗುಳ್ಳೆ ||

೪

ನುಡಿಯಬಾರದು ಕೃಷ್ಣನಾಜ್ಞೆಯ
 ಮಿಡುಕಲಮ್ಮದೆ ತನ್ನ ನಿಲಯಕೆ
 ನಡೆದು ಕಡುದುಃಖದಲಿ ಧರಣಿಗೆ ತನುವನೀಡಾಡಿ |
 ಒಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಿರಿಯನಳಿವಿನ
 ಕಡು ನಿರೋಧವ ಕಂಡೆನೆನಗಿದು
 ನುಡಿಯಬಾರದೆನುತ್ತ ಹೊರಳಿದನೊದರಿ ನಹದೇವ ||

೫

ಬೆದಕಲಮ್ಮಳು ಕರ್ಣನಾರೆಂ
 ಬುದ ವಚನಿನಳಮ್ಮಲತಿಶೋ
 ಕದಲಿ ತಾ ತನ್ನೊಳಗೆ ದ್ರೌಪದಿ ಕಂದಿ ಕರಗಿದಳು |
 ಕದಲಿ ಕರ್ಣಂಗೆ ಹರುವಾದುದು
 ನಿದಾನವು ಜೀಯಯೆನೆ ಬಳ
 ಲಿದನು ಕೌರವರಾಯ ನನು ನಡುನೆತ್ತಿಗೇರುತಿರೆ ||

೬

೩೫ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇರೆ (ಕ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಕುದಿದು ಕೃಷ್ಣನು ಕರ್ಣನಳಿವನು
 ವಿದಿತದಿಂದವೆ ಮಾಡಿಸಿದನತಿ
 ಮುದದಿ ಹೆಚ್ಚಿದ ಹರುಷದಲಿ ಭೂಭಾರ ಹೋಯ್ತನುತ |
 ಸದನವನು ಹೊಕ್ಕನು ನಿರಂತರ
 ಕದಡು ದುರಿಯೋಧನನ ಮೇಲಿರೆ
 ಕದನದಲಿ ಪಾಂಡವರ ಸಲಹಿದ ವೀರನಾರಯಣ ||

